

ZÁKONNÉ OPATŘENÍ SENÁTU

ze dne 10. října 2013

**o změně daňových zákonů v souvislosti s
rekodifikací soukromého práva a o změně některých
zákonů**

Senát se usnesl na tomto zákonném opatření Senátu:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o daních z příjmů****K části první - změna zákona o daních z příjmů****Čl. I****K čl. I**

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb.,

zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se slova „(dále jen „poplatníci“)" zrušují.

K bodu 1 (§ 2 odst. 1)

V ustanovení § 2 odst. 1 je zavedena legislativní zkratka „dále jen poplatníci“ pro další označování poplatníků daně z příjmů fyzických osob. Přitom pojem „poplatník“ je v zákoně bez bližšího určení používán jak pro označení poplatníků daně z příjmů fyzických osob, tak pro označení poplatníků daně z příjmů právnických osob. Legislativní zkratka v § 17 odst. 1 pro poplatníky daně z příjmů právnických osob byla odstraněna zákonem č. 428/2011 Sb., proto se navrhuje vypuštění legislativní zkratky analogicky i v § 2 odst. 1. Ze systematiky je poté snadno odvoditelné, že se v části první pojmem poplatník rozumí poplatník daně z příjmů fyzických osob a v části druhé poplatník daně z příjmů právnických osob.

2. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.“.

K bodu 2 (§ 2 odst. 1)

Zavádí se pojmy „daňový rezident České republiky“ a „daňový nerezident“, které jsou definovány v § 2 odst. 2 zákona (daňový rezident České republiky) a v § 2 odst. 3 (daňový nerezident). Takové vymezení umožní používání pojmů

jednak v rámci zákona o daních z příjmů (namísto odkazování na příslušná ustanovení zákona) ale též v jiných právních předpisech v rámci právního řádu.

3. V § 2 odst. 2 se slovo „kteří“ nahrazuje slovy „jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud“ a slova „zdržují, mají“ se nahrazují slovy „zdržují. Daňoví rezidenti České republiky mají“.

K bodu 3 (§ 2 odst. 2)

Zavádí se pojem „daňový rezident České republiky“, který je možné v kontextu daně z příjmů fyzických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 2 odst. 2“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech v rámci právního řádu.

4. V § 2 odst. 3 se slova „neuvedení v odstavci 2 nebo ti, o nichž to stanoví mezinárodní smlouvy,“ nahrazují slovy „jsou daňovými nerezidenty, pokud nejsou uvedeni v odstavci 2 nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti“ a za slova „léčení,“ se vkládají slova „jsou daňovými nerezidenty a“.

K bodu 4 (§ 2 odst. 3)

Úprava zavádí pojem „daňový nerezident“, který je možné v kontextu daně z příjmů fyzických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 2 odst. 3“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se doplnění novelizačního bodu tak, aby bylo zřejmé, že věta třetí § 2 odst. 3 se týká rovněž daňových nerezidentů.

5. V § 2 odst. 4 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 5 (§ 2 odst. 4)

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

6. V § 3 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „(dále jen „daň““ zrušují.

K bodu 6 (§ 3 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o daních z příjmů použita nevhodným způsobem.

Ze systematicky zařazení příslušného ustanovení a z textu daného ustanovení je dnes v řadě ustanovení nutné dovodit, zda se hovoří o dani z příjmů fyzických osob, o dani z příjmů právnických osob o jiné dani či dokonce o dani v teoretickém (obecném) smyslu. Proto je nutné v těchto ustanoveních výše uvedenou legislativní zkratku odmítnout. V tomto směru se nabízí zejména použití výkladu systematického, neboť část první zákona o daních z příjmů upravuje daň z příjmů

fyzických osob a část druhá tohoto zákona daň z příjmů osob právnických. Části třetí a čtvrtá pak upravují zejména společná a zvláštní ustanovení týkající se obou daní z příjmů. S tímto výkladem však nelze vystačit, neboť v současné době jsou v těchto částech zákona upravena i ustanovení týkající se pouze jedné daně. Jako příklad lze uvést ustanovení § 35ba, které se týká pouze daně z příjmů fyzických osob. Zde je tudíž nutné dovodit, že pojem „daň“ použitý v tomto ustanovení nezahrnuje obě daně z příjmů, ale pouze daň z příjmů fyzických osob.

7. V § 3 odst. 1 písm. a) se slova „a funkční požitky“ zrušují.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1 písm. a))

Ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

8. V § 3 odst. 1 písm. b) se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 8 (§ 3 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

9. V § 3 odst. 1 písm. d) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 9 (§ 3 odst. 1 písm. d))

Označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje kromě nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy o ryze legislativně technickou úpravu.

10. V § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Nepeněžní příjem se pro účely daně z příjmů fyzických osob oceňuje

- a) podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku,
b) jako pětinašobek hodnoty ročního plnění, pokud příjem spočívá v jiném majetkovém prospěchu, jehož obsahem je opakující se plnění na dobu
1. neurčitou,
 2. života člověka nebo
 3. delší než 5 let.“

K bodu 10 (§ 3 odst. 3)

Z důvodu navrhovaného rozšíření zákona o daních z příjmů o příjem z titulu darování se navrhuje doplnit do zákona ocenění jiného majetkového prospěchu, jehož obsahem je opakující se plnění na více let.

Při aplikaci odstavce 3 je třeba mít na mysli, že písm. b) je vůči písm. a) speciální.

11. V § 3 odst. 4 písmeno a) zní:

- „a) příjmy získané
1. nabytím akcií nebo podílových listů podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
 2. vydáním podle právních předpisů upravujících restituci majetku.“

K bodu 11 (§ 3 odst. 4 písm. a))

Z důvodu navrhovaného rozšíření zákona o daních z příjmů o příjmy z titulu dědění a darování je nutné z právní úpravy vypustit ustanovení vylučující příjmy nabyté děděním nebo darováním z předmětu daně.

12. V § 3 odst. 4 písm. b) úvodní části ustanovení se slova „a půjčky“ nahrazují slovy „nebo zápůjčky“.

K bodu 12 (§ 3 odst. 4 písm. b) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

13. V § 3 odst. 4 písm. b) bod 1 se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“.

K bodu 13 (§ 3 odst. 4 písm. b) bod 1)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

14. V § 3 odst. 4 písm. c) se slova „nebo zúžení společného jmění manželů,^{1b)}“ nahrazují slovy „rozsahu nebo vypořádání společného jmění manželů“.

Poznámka pod čarou č. 1b se zrušuje.

K bodu 14 (§ 3 odst. 4 písm. c))

Jedná se o úpravu navazující na terminologii nového občanského zákoníku, jejímž cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva (k vypořádání společného jmění manželů dochází při jeho zrušení, zániku nebo zúžení jeho rozsahu, srov. § 736 a násl. NOZ).

15. V § 3 odst. 4 písm. f) se slovo „předčasným“ zrušuje a slovo „podnikatele^{1e)}“ se nahrazuje slovy „podnikatele, pokud osoba blízká v činnosti zemědělského podnikatele pokračuje alespoň do konce třetího zdaňovacího období následujícího po ukončení provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele převádějícího tento majetek s výjimkou nepokračování v činnosti z důvodu smrti; při porušení této podmínky jsou tyto příjmy předmětem daně ve zdaňovacím období, kdy k převodu tohoto majetku došlo a má se za to, že poplatník není v prodlení, pokud podá dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém nesplnil tuto podmínku“.

Poznámka pod čarou č. 1e se zrušuje.

K bodu 15 (§ 3 odst. 4 písm. f))

Navrhuje se do stávajícího ustanovení zákona o daních z příjmů doplnit podmínky, za kterých předmětem daně nebude příjem z převodu majetku mezi osobami blízkými v souvislosti s ukončením zemědělské činnosti (např. otce), kdy v rámci rodiny v zemědělské činnosti bude pokračovat jiná osoba (např. syn).

Podmínky předčasného ukončení zemědělské činnosti vycházely z nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005, o podpoře rozvoje venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova – EZFRV a nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb. Účelem daňové úpravy je odstranit daňovou zátěž pro nové nabyvatele zemědělského majetku (většinou děti), kteří pokračují v zemědělské činnosti osoby, která předčasně ukončila svoji zemědělskou činnost z důvodu získání dotace (většinou rodičů). Jde o převod zemědělského podniku v souladu s uvedeným nařízením vlády č. 69/2005 Sb. Vzhledem k tomu, že uvedené programy k podpoře rozvoje venkova v současné době končí, je třeba, aby v následujících letech podmínky stanovil přímo zákon o daních z příjmů.

Dojde-li k darování výše uvedeného majetku, na straně obdarovaného (např. syna) se podle § 3 odst. 4 písm. f) zákona nejedná o zdanitelný příjem, dojde-li k prodeji majetku, na straně prodávajícího není příjem z prodeje předmětem daně tak, jako platí doposud. Pokud by však nabyvatel, který získal majetek darem, zemědělskou činnost ukončil do 3 let od nabytí majetku, nebude již takový příjem příjmem, který není předmětem daně. V takovém případě je příjem předmětem daně, a to v tom zdaňovacím období, kdy vznikl. Nabyvatel by tedy musel podat dodatečné daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém majetek získal a příjem z titulu daru uvést jako zdanitelný příjem podle § 7 zákona. V případě, že by nabyvatel, který získal majetek koupí, zemědělskou činnost ukončil do 3 let od nabytí majetku, nebude již takový příjem příjmem, který není předmětem daně. Prodávající by musel podat dodatečné daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém majetek prodal, a příjem z prodeje příslušného majetku uvést jako zdanitelný příjem. S ohledem na délku lhůty pro stanovení daně (viz § 148 daňového řádu) bude vždy tato lhůta ještě

běžet, tudíž daň bude možné na základě podaného dodatečného daňového přiznání stanovit. Navrhuje se, aby toto dodatečné zdanění příjmu poplatníci provést nemuseli, pokud by nabyvatel majetku v zákonem stanovené tři letě lhůtě zemřel.

16. V § 3 odst. 4 písm. g) bodě 1 se slova „mezi podílovými spoluvlastníky“ nahrazují slovy „spoluvlastnictví rozdělením věci“.

K bodu 16 (§ 3 odst. 4 písm. g) bod 1)

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, který již nepoužívá pojem „podílové spoluvlastnictví“. Jedná se o vypořádání spoluvlastnictví podle § 1141 NOZ, kdy dojde k rozdělení věci ve spoluvlastnictví přesně podle velikosti spoluvlastnických podílů, aniž by docházelo mezi spoluvlastníky k finančnímu vyrovnání.

17. V § 3 odst. 4 písm. g) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

K bodu 17 (§ 3 odst. 4 písm. g) bod 2)

Úprava je přesunuta do § 3 odst. 4 písm. c).

18. V § 3 odst. 4 písm. g) se na konci textu bodu 2 doplňují slova „s výjimkou části pozemku, který je stavbou,“.

K bodu 18 (§ 3 odst. 4 písm. g) stávající bod 3)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem. Do zákona je dále třeba promítnout skutečnost, že stavba (s výjimkou dočasné stavby) se podle nového občanského zákoníku stává součástí pozemku.

19. V § 3 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) majetkový prospěch

1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,
2. vypůjčitele při výpůjčce,
3. výprosníka při výprose.“

K bodu 19 (§ 3 odst. 4 písm. j))

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden pojem „bezúplatný příjem“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. V § 3 odst. 4 písm. i) se z předmětu daně z příjmů fyzických osob vylučuje „výhoda“ poskytnutá dlužníkovi při bezúročné zápůjčce, při výpůjčce nebo výprose spočívající v neposkytnutí protiplnění. Obdobná úprava je provedena u daně z příjmů právnických osob.

20. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Od daně se osvobozuje

a) příjem z prodeje rodinného domu a souvisejícího pozemku, nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem; příjem z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby; pro osvobození příjmu plynoucího manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů; osvobození se nevztahuje na příjem z

1. prodeje rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a to do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku,
2. budoucího prodeje rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku, uskutečněného v době do 2 let od nabytí vlastnického práva k tomuto domu nebo k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor,
3. budoucího prodeje rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, uskutečněného v době do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 2 letech od tohoto nabytí nebo po 2 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku,

b) příjem z prodeje nemovitých věcí neosvobozený podle písmene a), přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k těmto nemovitým věcem a jejich prodejem dobu 5 let; doba 5 let se zkracuje o dobu, po kterou byly tyto nemovité věci prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele v případě, že jde o prodej nemovitých věcí nabytých děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem, nebo o dobu, po kterou prodávající vlastnil pozemek, jenž byl předmětem výměny v rámci pozemkových úprav, v případě prodeje pozemku nabytého výměnou od pozemkového úřadu, tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení vyměněného pozemku z obchodního majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z

1. prodeje těchto nemovitých věcí, které jsou nebo v období 5 let před prodejem byly zahrnuty do obchodního majetku,

2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od tohoto nabytí,
 3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od takového vyřazení,
 4. prodeje práva stavby, není-li zřízena stavba vyhovující právu stavby,
- c) příjem z prodeje hmotné movité věci s výjimkou příjmu z prodeje
1. cenného papíru,
 2. motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu 1 roku,
 3. movité věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
- c) d) přijatá náhrada majetkové nebo nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku, plnění z pojištění odpovědnosti za škodu, plnění z cestovního pojištění; osvobození se nevztahuje na
1. náhradu za ztrátu příjmu,
 2. náhradu za škodu způsobenou na majetku, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, v době vzniku škody,
 3. náhradu za škodu způsobenou na majetku sloužícím v době vzniku škody k nájmu,
 4. plnění z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka,
 5. náhradu za škodu způsobenou poplatníkem v souvislosti s nájmem,
- e) výnos z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, stane-li se příjmem zvláštního vázaného účtu,
- f) příjem v podobě
1. ceny z veřejné soutěže a obdobné ceny plynoucí ze zahraničí, pokud je v plné výši darována příjemcem na účely uvedené v § 15 odst. 1,
 2. ocenění v oblasti kultury podle jiných právních předpisů,
 3. ceny z veřejné soutěže, z reklamní soutěže nebo z reklamního slosování, pokud se nejedná o spotřebitelskou loterii, ceny ze sportovní soutěže s výjimkou ceny ze sportovní soutěže u poplatníků, u nichž je sportovní činnost podnikáním, a to v úhrnné hodnotě nepřevyšující 10 000 Kč,
- g) příjem v podobě
1. náhrady přijaté v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd,
 2. úplaty za prodej věci vydané v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd podle právních předpisů o restituci majetku; toto osvobození se uplatní i v případě, jestliže v době mezi nabytím a prodejem nemovité věci došlo k vypořádání mezi spoluvlastníky rozdělením věci podle velikosti jejich podílů nebo jestliže v nemovité věci vznikly jednotky; osvobození se neuplatní u věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
 3. příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
 4. úroku ze státního dluhopisu vydaného v souvislosti s rehabilitačním řízením o nápravách křivd,
- h) příjem získaný ve formě dávky nebo služby z nemocenského pojištění, důchodového pojištění podle zákona upravujícího důchodové pojištění, peněžní pomoci obětem trestné činnosti podle zákona upravujícího poskytnutí peněžní pomoci obětem trestné činnosti, sociálního zabezpečení, plnění z uplatnění nástrojů státní politiky zaměstnanosti a veřejného zdravotního pojištění, plnění z pojistné smlouvy o pojištění důchodu podle zákona upravujícího důchodové spoření, a plnění ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu; jde-li však o příjem ve formě pravidelně vypláceného důchodu nebo penze, je od daně osvobozena z úhrnu takových příjmů nejvýše částka ve výši 36násobku minimální mzdy, která je platná k 1. lednu kalendářního roku, za zdaňovací období, do níž se však nezahrnuje výše příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
- i) dávka pro osobu se zdravotním postižením, dávka pomoci v hmotné nouzi, sociální služba, dávka státní sociální podpory, dávka péstounské péče s výjimkou odměny péstouna, příspěvek z veřejného rozpočtu a státní dávka nebo příspěvek podle jiných právních předpisů včetně úmrtného a příspěvku na pohřeb podle jiných právních předpisů nebo obdobné plnění poskytované ze zahraničí, příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, a to do výše poskytovaného příspěvku, je-li tato péče vykonávána fyzickou osobou, u níž se nevyžaduje registrace podle zákona upravujícího sociální služby; jde-li však o péči o jinou osobu než osobu blízkou, je od daně měsíčně osvobozena v úhrnu maximálně částka do výše příspěvku pro osobu se IV. stupněm závislosti podle zákona upravujícího sociální služby,

- j) příjem ve formě náhrady účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s darováním a odběrem krve a jejích složek, tkání, buněk nebo orgánů, pokud se tato náhrada poskytuje podle jiných právních předpisů,
- k) příjem v podobě
1. stipendia ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy, veřejné výzkumné instituce nebo právnické osoby, která vykonává činnost střední školy nebo vyšší odborné školy,
 2. podpory nebo příspěvku z prostředků fundace nebo spolku, pokud se nejedná o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi a jde-li o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi, příjem v podobě podpory nebo příspěvku poskytnutého výlučně ke kompenzaci zdravotního postižení nebo sociálního vyloučení,
 3. podpory nebo příspěvku z prostředků odborové organizace,
 4. nepeněžního plnění nebo sociální výpomoci poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb nejbližším pozůstalým nebo sociální výpomoci nejbližším pozůstalým za obdobných podmínek u zaměstnavatele, u kterého se tento fond nezřizuje,
- l) příjem z
1. penze vyplácené z penzijního připojištění se státním příspěvkem, penze z penzijního pojištění a důchod z pojištění pro případ dožití s výplatou důchodu, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití a z důchodového pojištění, u kterých není vymezeno období jejich pobírání,
 2. invalidní penze z penzijního připojištění se státním příspěvkem na dobu určitou, invalidní penze na určenou dobu a jednorázové pojistné pro penzi podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
 3. jiná plnění z pojištění osob, s výjimkou jednorázových plnění, odkupného nebo odbytného a penze z penzijního pojištění a z pojištění pro případ dožití, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití, z důchodového pojištění a z doplňkového penzijního spoření, u kterých je vymezeno období jejich pobírání, a s výjimkou jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy,
- m) plnění poskytovaná ozbrojenými silami vojákům v základní (náhradní) službě,^{3a)} žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě,³⁾ vojákům v záloze povoláním na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné podle zvláštních právních předpisů,^{3a)}
- n) kázeňské odměny poskytované příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů³⁾, odchodné u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů³⁾,
- o) naturální plnění poskytované prezidentu republiky podle jiných právních předpisů a bývalému prezidentu republiky podle zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,
- p) plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zákona upravujícího dobrovolnickou službu,
- q) plnění z vyživovací povinnosti,
- r) příjem z převodu podílu v obchodní korporaci s výjimkou příjmu z převodu cenného papíru, přesahuje-li doba mezi jeho nabytím a převodem dobu 5 let; doba 5 let mezi nabytím a převodem podílu se zkracuje o dobu, po kterou byl poplatník členem této obchodní korporace před přeměnou obchodní korporace; jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a převodem podílu se nepřerušuje při výměně podílů nebo přeměně obchodní korporace; osvobození se nevztahuje na
1. příjem z převodu podílu v obchodní korporaci, pokud byl pořízen z obchodního majetku poplatníka, a to do 5 let po ukončení jeho činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti;
 2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího převodu podílu v obchodní korporaci nebo z převodu dalšího podílu v transformovaném družstvu v době do 5 let od nabytí, i když smlouva o převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí,
 3. příjem z budoucího převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkovy obchodního majetku, pokud příjem z tohoto převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka, i když smlouva o převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí nebo od ukončení této činnosti,
 4. příjem z převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení podílu člena plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí,
- s) příspěvek fyzické osobě poskytovaný podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření,

- t) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, kraje, státního fondu, Národního fondu, regionální rady regionu soudržnosti, podpora z Vinařského fondu, z přiděleného grantu nebo příspěvek ze státního rozpočtu, který je výdajem státního rozpočtu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla anebo dotace, grant a příspěvek z prostředků Evropské unie, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy, s výjimkou dotace a příspěvku, které jsou účtovány do příjmů nebo výnosů podle zákona upravujícího účetnictví,
- u) příjem získaný formou nabytí vlastnictví k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor, jako náhrady za uvolnění jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, a dále náhrada (odstupné) za uvolnění jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, vyplacená uživateli této jednotky za podmínky, že poplatník náhradu (odstupné) použil nebo použije na uspokojení vlastní bytové potřeby nejpozději do 1 roku následujícího po roce, v němž náhradu (odstupné) přijal; tento příjem je osvobozen i v případě, že částku odpovídající náhradě (odstupnému) vynaložil na obstarání bytové potřeby v době 1 roku před jejím obdržením; přijetí náhrady (odstupného) oznámí poplatník správci daně do konce zdaňovacího období, ve kterém k jejímu přijetí došlo; obdobně se postupuje i u příjmů z úplatného převodu práv a povinností spojených s členstvím v družstvu, pokud v souvislosti s tímto převodem bude zrušena nájemní smlouva k bytu, použije-li poplatník získané prostředky na uspokojení bytové potřeby; obdobně se postupuje také u příjmů z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, včetně souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby,
- v) úrokové příjmy daňových nerezidentů, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,
- w) příjem z prodeje cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a převodem tohoto cenného papíru při jeho prodeji dobu 3 let, a dále příjem z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, přesáhne-li doba mezi nabytím podílového listu a dnem vyplacení podílu dobu 3 let; doba 3 let mezi nabytím a převodem cenného papíru u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splynutí podílových fondů nebo při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond; osvobození se nevztahuje na příjem z prodeje cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a na příjem z kapitálového majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, který byl nebo je zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; při výměně akcie emitentem za jinou akcii o celkové stejné jmenovité hodnotě se doba 3 let mezi nabytím a převodem cenného papíru u téhož poplatníka nepřerušuje; obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo § 23c; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího prodeje cenného papíru, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího prodeje cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; obdobně se postupuje u příjmu plynoucího jako protiplnění menšinovému akcionáři při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů; jedná-li se o kmenový list, činí doba místo 3 let 5 let,
- x) příjem plynoucí z odpisu dluhu při reorganizaci nebo při oddlužení provedeném podle zákona upravujícího insolventci,
- y) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, orgánem sociálního zabezpečení a příjmy z penále z přeplatků pojistného, které příslušná zdravotní pojišťovna vrátila po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného,
- z) příjem plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož hodnota nepřesahuje 500 Kč,
- za) příjmy nabyvatele jednotky nebo spoluvlastnického podílu na jednotce přijaté v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby bytu, domu a jednotky podle zákona upravujícího převod jednotek některých bytových družstev,
- zb) příjmy plynoucí ve formě povinného výtisku na základě zvláštního právního předpisu a ve formě autorské rozmnoženiny, v počtu obvyklém, přijaté v souvislosti s užitím předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským,
- zc) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem

- plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,
- zd) kursový zisk při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursového zisku při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují,
- ze) příjmy plynoucí ve formě bezúplatného plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady a bezúplatného plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb,
- zf) bezúplatný příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku
1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě,
 2. osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě,
- zg) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání při přeměně obchodní společnosti nebo výměně podílů obchodní společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zákonem upravujícím přeměny obchodních společností a družstev, vztahuje-li se k
1. akcií, u níž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 3 let; osvobození se nevztahuje k akcií, která je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku, a to po dobu 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
 2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 5 let; osvobození se nevztahuje k podílu, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
- zh) náhrada pobytových výloh nebo příspěvek na pobytové výlohy poskytované orgány Evropské unie zaměstnanci nebo národnímu expertovi vyslanému k působení do instituce Evropské unie,
- zi) příjem plynoucí ve formě daňového bonusu,
- zj) odměna, odchodné, starobní důchod, důchod, příspěvek, naturální plnění a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie poslanci nebo bývalému poslanci Evropského parlamentu, zvolenému na území České republiky, dále zaopatření a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie pozůstalému manželovi nebo manželce a nezaopatřeným dětem v případě

úmrtí poslance Evropského parlamentu, zvoleného na území České republiky,

zk) příjmy podle § 4a.“.

K bodu 20 (§ 4 odst. 1)

Navrhuje se nové znění ustanovení § 4 odst. 1, které zapracovává řadu legislativních a věcných změn provedených zákonem č. 458/2011 Sb. a rovněž změny, které souvisí s rekodifikací soukromého práva.

Z věcných změn jsou ze zákona č. 458/2011 Sb. převzata ta opatření, která působí ve prospěch daňových subjektů.

Z opatření, která negativně ovlivňují daňové zatížení poplatníků, bylo přejato prodloužení časového testu pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů. Z legislativního hlediska došlo k převzetí velké většiny textu nově normovaných pododstavců s tím, že byly provedeny úpravy navazující na rekodifikaci soukromého práva. Dále došlo k legislativně-technické úpravě navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Navrhovaná právní úprava v písmeni a) reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku. Nový občanský zákoník používá pojem „byt“ pouze jako označení místa (např. sídlo v bytě, nájem bytu), nikoli věci, která je způsobilá být předmětem vlastnického práva. Taková věc je označována jako „jednotka“. Pojem „byt“ proto bylo nutno v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) nahradit pojmem „jednotka“. Stejně bylo nutno postupovat v dalších ustanoveních zákona o daních z příjmů, a to všude tam, kde se v dosavadní právní úpravě jednalo o „byt“, ke kterému je možné nabytí vlastnické právo. V ustanoveních zákona o daních z příjmů, která se týkala bytu jako místa, byl pojem „byt“ ponechán.

Byt (místo) podle občanského zákoníku může být součástí jednotky, která je věcí způsobilou být předmětem vlastnického práva, může však existovat také samostatně v bytovém domě, ve kterém nebyly vymezeny jednotky. Takový byt však nelze samostatně převést na jiného, neboť není podle práva věcí.

Pokud jde o použití slovního spojení „jednotka, která zahrnuje nebytový prostor“, jedná se o reakci na dichotomii jednotek založenou novým občanským zákoníkem a především na skutečnost, že podle nového občanského zákoníku mohou vznikat jednotky, které zahrnují soubor bytů nebo nebytových prostorů (blíže viz důvodovou zprávu k § 21b odst. 4).

Navržená úprava písmene d) navazuje na terminologii nového občanského zákoníku (§ 2894 a následující NOZ). Právní úprava osvobození úmrtěného a příspěvku na pohřeb podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů) je přesunuta z § 4 odst. 1 písm. d) do § 4 odst. 1 písm. i), protože tato plnění nejsou náhradou škody ani nemajetkové újmy, ale plněním z veřejných rozpočtů poskytovaným na základě zákona.

K písm. g) bodu 3 lze poznamenat, že mezi právní předpisy, na základě kterých je poskytován příspěvek nebo příspěvek k důchodu, patří například nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příspěvku k důchodu ke zmírnění některých křivd

způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, nebo zákon č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů.

Navrhovaná úprava písmene k) reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, novou terminologií občanského zákoníku, který pojem občanské sdružení již nepoužívá a nově upravuje institut spolku. Zároveň se sjednocují podmínky osvobození u nadací a spolků. Pro nadaci vyplývají uvedené podmínky z § 353 občanského zákoníku. Je nutné zachovat současný stav, kdy občanská sdružení poskytují plnění klientům popř., svým členům, kteří jsou současně i zaměstnanci občanských sdružení (např. v chráněných dílnách), a tato plnění jsou osvobozena od daně z příjmů fyzických osob. Řešení, které je obsaženo ve vládním návrhu, by zrušením osvobození tohoto plnění od daně z příjmů fyzických osob v uvedených případech vedlo k neodůvodněné diskriminaci uvedených osob a nepřijatelným sociálním důsledkům (nedostupnost kompenzačních pomůcek apod.), které by musely tato plnění zdaňovat oproti ostatním klientům občanských sdružení (nově spolků), kteří jejich členy nebo zaměstnanci nejsou, a kteří by tato plnění nezdaňovali.

Navrhovaná úprava písmene q) reaguje na zrušení zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, kdy občanský zákoník nově obsahuje úpravu jak práva rodinného, tak i práva občanského. Terminologickou změnou písmene q) nedochází k věcnému posunu. Pojem „plnění z vyživovací povinnosti“ zahrnuje jak příjem přijatý v rámci plnění výživného, tak plnění přijaté jako úhradu za takový příjem nebo obdobný příjem za zahraničí. A to v situaci, kdy NOZ úhradu za vyživovací povinnost nezná. Na základě provedené úpravy se postavení osoby, která obdrží příjem z výživného, nezmění, od daně je osvobozeno jakékoli plnění související s vyživovací povinností.

Navrhovaná úprava písmene r) navazuje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity. V novém občanském zákoníku se pro tento institut používá pojem „společnost“. Z toho důvodu je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“. S tím souvisí i další terminologické změny (například nové souhrnné označení pro obchodní společnosti a družstva pojmem obchodní korporace). Dále navrhovaná úprava navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který nahrazuje dosud užívaný termín práva a povinnosti člena družstva družstevním podílem.

Dále se z důvodu zamezení obcházení daňové povinnosti navrhuje do zákona doplnit omezení osvobození části příjmu z převodu družstevního podílu nebo podílu v obchodní společnosti, který se vztahuje ke zvýšenému podílu plněním ve prospěch vlastního kapitálu nebo nabytím od jiného člena. Nabytí-li poplatník podíl v obchodní společnosti nebo členská práva k družstvu před 5 lety, je příjem z jejich převodu od daně osvobozen, a to i v případě, že tento podíl nebo právo v době do 5 let zvýšil vkladem majetku, který, pokud by jej prodal samostatně, nebyl by příjem z jeho prodeje od daně osvobozen. Jedná se často o vklady nemovitostí a vklady podniku (obchodního závodu), které poplatník nabytí do 5 let. Tímto zvýšením podílu v obchodní společnosti nebo družstvu fakticky dochází k osvobození příjmů z prodeje předmětného majetku a tím k daňovým únikům.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních

korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

Právní úprava obchodní korporace zahrnuje i právní úpravu transformovaného družstva. Z toho důvodu se ze stávajícího textu § 4 odst. 1 písm. r) navrhuje tento termín vypustit.

Ustanovení písmene w) navazuje na zákon obchodních korporací, podle kterého může být podíl společníka ve společnosti s ručením omezeným představován kmenovým listem (§ 137). Kmenový list je cenný papír na řad. Navrhovaná úprava sjednocuje osvobození příjmu z prodeje podílu ve společnosti s ručením omezeným při vydání kmenového listu s případy, kdy k vydání tohoto cenného papíru nedojde.

Změna v písmeni z) reaguje na rekodifikaci soukromého práva, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku.

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. z) se vztahuje jak na podnikatele zapsané v obchodním rejstříku, tak i na podnikatele, kteří v obchodním rejstříku zapsáni nejsou. Z toho důvodu toto ustanovení vypouští pojem „obchodní“, jelikož pojem „obchodní jméno“ nový občanský zákoník nepoužívá.

Navrhovaná právní úprava písmene za) a zg) reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku. V případě písmene za) je předmětná právní úprava přenesena do připravovaného zákona o převodu jednotek některých bytových družstev.

Navrhovaná úprava písmene zc) reaguje na znění nového občanského zákoníku, který nově rozděluje věcná břemena na služebnost a reálná břemena, přičemž služebnost postihuje vlastníka věci jako věcné právo tak, že musí ve prospěch jiného něco trpět nebo něčeho se zdržet, zatímco v případě reálného břemena je vlastník věci zavázán vůči oprávněné osobě něco jí dávat nebo něco konat.

Vzhledem k velkému množství odkazů na ustanovení upravující osvobození od daně z příjmů fyzických osob, je nutné do § 4 zahrnout i osvobození podle § 4a a tím je provázat s ustanoveními zákona o daních z příjmů, která na osvobození, resp. na § 4 navazují. Tento dílčí krok však není rezignací na obecný cíl odstraňování odkazů v zákoně o daních z příjmů, kdy v nových či měněných ustanoveních se již explicitní normativní odkaz na konkrétní paragraf nepoužívá. Namísto něj se používá odkazu na institut „osvobození od daně z příjmů fyzických osob“.

21. V § 4 odstavec 2 zní:

„(2) Doba mezi nabytím a prodejem podle odstavce 1 písm. a) nebo b) se nepřerušuje, pokud v době mezi nabytím a prodejem došlo k

- a) vypořádání mezi spoluvlastníky nemovité věci rozdělením podle velikosti jejich podílů,
- b) tomu, že v domě vznikly jednotky,
- c) vypořádání společného jmění manželů nebo
- d) rozdělení pozemku.“

Poznámka pod čarou č. 4g se zrušuje.

K bodu 21 (§ 4 odst. 2)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun předmětné právní úpravy do nového občanského zákoníku.

Společné jmění manželů je podle § 736 NOZ nutné vypořádat v případě, že je zrušeno, zanikne nebo je zúžen jeho rozsah.

22. V § 4 odstavec 4 zní:

„(4) Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů fyzických osob se pro účely daní z příjmů rozumí část majetku poplatníka, o které bylo nebo je účtováno anebo je nebo byla uvedena v daňové evidenci. Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.“

K bodu 22 (§ 4 odst. 4)

Nový občanský zákoník definuje pojem majetek, kterým se rozumí souhrn všeho, co osobě patří (viz § 495 NOZ). Dle § 1011 NOZ je „Vše, co někomu patří, všechny jeho věci hmotné i nehmotné, jeho vlastnictvím.“ Z uvedeného vyplývá, že v definici majetku je obsažena i podmínka vlastnictví. Nový občanský zákoník používá nově pojem „dluh“, který je rozdílem mezi majetkem a jměním (toto vyplývá z § 495 NOZ). V návaznosti na to je tento pojem rovněž použit pro účely definice obchodního majetku, a to namísto pojmu „závazky“. Na definici majetku obsaženou v občanském zákoníku navazuje i definice obchodního majetku pro účely zákona o daních z příjmů.

Vzhledem k tomu, že majetek je v novém občanském zákoníku vymezen jako úhrn určitých aktiv, je v případě vyřazování určitého aktiva z obchodního majetku, nepřesné užívat spojení „vyřazení majetku“, neboť by to spíše znamenalo vyřazení úhrnu aktiv. Proto je nutné hovořit o vyřazení určité složky majetku (tj. konkrétního aktiva), což je použito i v ustanovení § 4 odst. 4 a dalších (například § 7b odst. 2).

Dále dochází k legislativně technickým úpravám, které zejména nahrazují dnešní legislativní zkratku „daňová evidence“ definicí pro účely zákona – ta je přesunuta do § 7b odst. 1.

23. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Osvobození bezúplatných příjmů

Od daně z příjmů fyzických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

- a) z nabytí dědictví nebo odkazu,
- b) obmyšleného z majetku, který
 1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
 2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,
- c) z nabytí vlastnického práva k movité věci, pokud je zaručena vzájemnost a osoba, od níž se věc nabývá, je
 1. zástupcem cizího státu pověřeným v České republice,
 2. příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společně hospodářící domácnosti,
 3. jinou osobou, již příslušely diplomatické výsady a imunity a která nebyla občanem České republiky,
- d) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo ze zřízení věcného břemene, pokud k těmto příjmům došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách,
- e) z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,
- f) ze vzniku služebnosti bytu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev,
- g) z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,
- h) z nabytí vlastnického práva k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, je-li ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, a fyzická osoba, která vlastnické právo k jednotce nabývá,
 1. je nájemcem této jednotky,
 2. je členem této právnické osoby a

3. podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svým peněžním nebo nepeněžním plněním na pořízení domu s jednotkami,
- i) poplatníka s bydlištěm v členském státě Evropské unie, Norsku nebo Islandu provozujícím zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, je-li bezúplatný příjem použit k provozu tohoto zařízení,
 - j) poplatníka, který jej prokazatelně použije na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky,
 - k) na humanitární nebo charitativní účel nebo z veřejné sbírky,
 - l) z nabytí majetku prokazatelně použitého na financování volební kampaně kandidáta na funkci prezidenta republiky podle zákona upravujícího volbu prezidenta republiky, který se zúčastní prvního kola volby.“.

K bodu 23 (§ 4a)

V důsledku inkorporace právní úpravy daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů, je nezbytné upravit též osvobození bezúplatných příjmů. Ustanovení § 4a z velké části navazuje na právní úpravu osvobození v zákoně č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 4a písm. a) upravuje osvobození veškerých příjmů nabytých z titulu dědění nebo odkazu. Podle údajů daňové správy je z důvodu osvobození osob blízkých výnos daně dědické podle zákona č. 357/1992 Sb. velmi nízký a jeho výběr neekonomický.

Obdobnou úpravu obsahuje § 4a písm. b), kdy je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen příjem z převodu majetku mezi zůstavitelem a obmyšlenou osobou z titulu zřízení svěřenského fondu.

Příjem z titulu darování se osvobozuje v obdobném rozsahu jako je tomu pro účely současné daně darovací podle zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, kdy vedle § 4a je obsaženo i v § 10 odst. 3. Z osvobození se jako doposud vylučují dary přijaté v souvislosti s výkonem závislé činnosti (§ 6 zákona) nebo s podnikáním a jinou samostatnou výdělečnou činností (§ 7 zákona).

Ustanovení § 4a písm. e) a f) reagují na zákon o převodu vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, který v návaznosti na zrušení zákona č. 72/1994 Sb. přejímá část jeho věcné úpravy. Dosavadní věcný stav zůstává zachován.

Ustanovení § 4a písm. g) a h) používají slovní spojení „jednotka, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor“, resp. „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Tato slovní spojení reagují na možnost vymezení jednotek, které budou zahrnovat jak byt, tak nebytový prostor, zakotvenou v ustanovení § 1158 odst. 2 nového občanského zákoníku, které stanoví, že co je stanoveno v oddílu upravujícím bytové spoluvlastnictví o bytu, platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových

prostorů. Z pohledu daňového práva je nutné rozlišovat, o jakou jednotku se jedná ve smyslu toho, zda zahrnuje byt, nebytový prostor nebo jejich kombinaci (soubor).

Např. v ustanovení § 4a písm. h) zákona o daních z příjmů se osvobozuje od daně z příjmů fyzických osob pouze bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k takové jednotce ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru. Dále musí být splněna podmínka, že fyzická osoba, která vlastnické právo k takové jednotce nabývá, je nájemcem této jednotky, členem uvedené právnické osoby a podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svými peněžními prostředky nebo nepeněžními plněními na pořízení domu s jednotkami. Pokud tedy bude součástí jednotky např. byt, sklep a ateliér, bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k této jednotce od daně z příjmů fyzických osob osvobozen nebude, neboť tato jednotka zahrnuje jiný nebytový prostor než garáž, sklep nebo komoru, a to ateliér. Pokud by součástí jednotky ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, byl byt, garáž a sklep (a nebyl by její součástí žádný jiný nebytový prostor), bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k ní fyzickou osobou, která je nájemcem této jednotky, členem výše uvedené právnické osoby a podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svými peněžními prostředky nebo nepeněžními plněními na pořízení domu s jednotkami, by byl od daně z příjmů fyzických osob osvobozen.

Na tomto místě je nutno uvést, že na základě ustanovení § 21b odst. 4 by se tyto podmínky obdobně aplikovaly na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb. a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku. To znamená, že tyto jednotky by mohly být pouze bytem nebo nebytovým prostorem, který je garáží, sklepem nebo komorou, aby byl bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k nim od daně z příjmů fyzických osob osvobozen.

Dále nutně zdůraznit, že vymezení družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru obsahuje zákon o obchodních korporacích v § 729. K tomu, aby mohlo dojít k osvobození od daně z příjmů fyzických osob podle písmene g), musí být naplněna definice družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru, jak je uvedena ve zmiňovaném § 729 zákona o obchodních korporacích. Pokud by tato definice naplněna nebyla, nešlo by o družstevní byt, popř. o družstevní nebytový prostor, a proto by nebylo možné uplatnit osvobození podle tohoto odstavce. V dalším lze odkázat na výklad pojmu „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“ v důvodové zprávě k písmeni h).

24. V § 5 odst. 1 se slova „, za které se pro účely daně z příjmů fyzických osob považuje kalendářní rok,“ zrušují.

K bodu 24 (§ 5 odst. 1)

Tato změna navazuje na vymezení zdaňovacího období v ustanovení § 16b zákona. Obdobné ustanovení v § 5 odst. 1 je nadbytečné.

25. V § 5 odst. 3 se věta poslední zrušuje.

K bodu 25 (§ 5 odst. 3)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Daňový řád v navrhovaném § 239b až § 239d obsahuje obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost. Daňový řád nově zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli. Pro daňové účely se do skončení řízení o pozůstalosti hledí na právní skutečnosti tak, jako by zůstavitel žil. Osoba spravující pozůstalost má povinnost za zůstavitele podávat řádná (případně dodatečná) daňová přiznání, a to po dobu od úmrtí zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti, které může trvat i několik let. Zároveň se ke dni skončení řízení o pozůstalosti postupuje tak, jako by zůstavitel svou činnost ukončil. Z tohoto důvodu je ustanovení týkající se převodu daňové ztráty na dědice, který v činnosti zůstavitele pokračuje do 6 měsíců po jeho smrti, nadbytečné.

26. V § 5 odst. 4 se slova „a funkční požitky (§ 6)“ zrušují.

K bodu 26 (§ 5 odst. 4)

Ustanovení § 5 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

27. V § 5 odst. 4 se slova „sražené zálohy z těchto příjmů plátcem daně podle § 38h“ nahrazují slovy „zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně“.

K bodu 27 (§ 5 odst. 4)

Vzhledem k tomu, že i bez uvedení odkazu na § 38h je zřejmé, co je myšleno úsvlovím „zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně“, byl odkaz pro nadbytečnost vypuštěn.

28. V § 5 odst. 4 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 28 (§ 5 odst. 4)

Ustanovení § 5 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

29. V § 5 odst. 6 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 29 (§ 5 odst. 6)

Ustanovení § 5 odst. 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

30. V § 5 odst. 6 větě poslední se slova „se sníží“ nahrazují slovy „lze snížit“.

K bodu 30 (§ 5 odst. 6)

Navrhuje se upřesnit způsob stanovení základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň) u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti, provádí-li plátce daně u poplatníka v běžném zdaňovacím období srážku neprávem vyplacené a již zdaněné mzdy za uplynulá léta. Pro právní jistotu se upřesňuje, že postup uvedený v tomto ustanovení lze skutečně použít jen při splnění zákonných podmínek, tzn. jen když existují příjmy, které lze snižovat.

31. V § 5 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Příjem za daný kalendářní měsíc však může být snížen pouze do výše, ve které byl poplatníkovi zúčtován.“.

K bodu 31 (§ 5 odst. 6)

V návaznosti na předcházející bod se staví na jisto, že aplikace § 5 odst. 6 zákona je možná jedině za podmínky, že poplatník od konkrétního plátce daně v běžném zdaňovacím období zdanitelný příjem skutečně pobírá, resp. pobírá jej v postačující výši. Znamená to tedy, že příjem zaměstnance nemůže být zúčtován na mzdovém listě ani při vrácení již zdaněné mzdy do částky nižší než nula.

32. V § 5 odst. 7 se slova „ , nebo k zásobám získaným z dědictví po zůstaviteli, který měl příjmy podle § 7 nebo § 9, pokud bude dědic pokračovat v činnosti zůstavitele nejpozději do šesti měsíců po jeho smrti“ zrušují.

K bodu 32 (§ 5 odst. 7)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Daňový řád v navrhovaném § 239b až § 239d obsahuje obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost. Daňový řád nově zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli. Pro daňové účely se do skončení řízení o pozůstalosti na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil. Osoba spravující pozůstalost má povinnost za zůstavitele podávat řádná (případně dodatečná) daňová přiznání, a to od úmrtí zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti. Z hlediska daně z příjmů se úpravy základu daně podle § 23 odst. 8 zákona, které mohou zahrnovat i zvýšení základu daně o hodnotu zásob, provádějí až při skončení řízení o pozůstalosti, nikoli jako v současné době již ke dni úmrtí zůstavitele. Z tohoto důvodu je ustanovení týkající se uplatnění hodnoty zásob do daňových výdajů dědice, který v činnosti zůstavitele pokračuje do 6 měsíců po jeho smrti, nadbytečné. Obdržel-li dědic po skončení řízení o pozůstalosti následně zásoby z dědictví s tím, že předmětné zásoby např. vloží do obchodního majetku a prodá, lze postupovat podle § 23 odst. 4 písm. e), tj. příjem z prodeje do výše hodnoty zděděných zásob se do základu daně nezahrne.

33. V § 5 odst. 9 se slova „děděním nebo darem cena zjištěná“ nahrazují slovy „bezúplatně cena určená“.

K bodu 33 (§ 5 odst. 9)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatně příjem“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování. Změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

34. V § 5 odst. 10 písmeno a) zní:

„a) výši dluhu, kromě dluhu ze smluvní pokuty, úroku z prodlení a jiných obdobných sankcí, který zanikl jinak než

1. splněním,
2. započtením,
3. splynutím práva s povinností u jedné osoby,
4. narovnáním,
5. dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty,“.

Poznámka pod čarou č. 88 se zrušuje.

K bodu 34 (§ 5 odst. 10 písm. a))

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek, podle nového občanského zákoníku dluh, zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní dluh nahradí dluhem novým, často podstatně nižším. Dále se navrhuje terminologická úprava v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

35. V § 5 odst. 10 písm. b) se slova „nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 35 (§ 5 odst. 10 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

36. V § 5 odst. 10 písm. b) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 36 (§ 5 odst. 10 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí

závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

37. V § 5 odst. 10 písm. d) se slova „společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva“ nahrazují slovy „korporací jejímu členovi“.

K bodu 37 (§ 5 odst. 10 písm. d))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva. Ustanovení § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první.

Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

38. V § 5 se na konci odstavce 10 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým.“.

K bodu 38 (§ 5 odst. 10 písm. e))

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek, podle nového občanského zákoníku dluh, zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní dluh nahradí dluhem novým, často podstatně nižším.

Pokud např. dluh činí 10 000 Kč s tím, že podnikatelé se dohodli dosavadní dluh nahradit dluhem novým ve výši 8 000 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji dlužníka se zvýší o částku 2 000 Kč, neboť pouze v této výši dluh zaniká jinak než splněním, započtením, splnutím práva s povinností u jedné osoby a narovnáním. V případě, kdy se poplatníci dohodnou a dosavadní dluh ve výši 10 000 Kč nahradí dluhem novým stejné hodnoty, tj. dluhem 10 000 Kč, nemá tato skutečnost na rozdíl mezi příjmy a výdaji dlužníka žádný dopad.

39. V § 5 odst. 11 se slova „nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 39 (§ 5 odst. 11)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

40. V § 5 odst. 11 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“.

K bodu 40 (§ 5 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

41. V nadpise § 6 se slova „a funkční požitky“ zrušují.

K bodu 41 (nadpis § 6)

Nadpis § 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

42. V § 6 odst. 1 písmena a) až c) znějí:

„a) plnění v podobě

1. příjmu ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, v nichž poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu je povinen dbát příkazů plátce,

2. funkčního požitku,
- b) příjmy za práci
1. člena družstva,
 2. společníka společnosti s ručením omezeným,
 3. komanditisty komanditní společnosti,
- c) odměny
1. člena orgánu právnické osoby,
 2. orgánu právnické osoby,
 3. likvidátora,“.

K bodu 42 (§ 6 odst. 1 písm. a až c))

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) stanoví, že příjmem ze závislé činnosti se rozumí i plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce, resp. funkční požitky. Z toho plyne, že na režim funkčních požitků se bez dalšího použijí veškerá ustanovení o příjmech ze závislé činnosti, pokud zákon nestanoví jinak. Ustanovení zákona o daních z příjmů, případně jiného právního předpisu, pojednávající o příjmech ze závislé činnosti, se budou vztahovat i na příjmy poskytované v souvislosti s výkonem funkce. Vymezení funkčních požitků nadále zůstává v § 6 odst. 10, nicméně nadále již není samostatnou kategorií naroveň postavenou příjmům ze závislé činnosti.

V návaznosti na to je potřeba sousloví „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“ ve všech jeho tvarech upravit napříč zákonem o daních z příjmů, resp. celým právním řádem, a pojem „funkční požitky“ užívat jen tam, kde se upravují výlučně funkční požitky (jako například v § 6 odst. 10) a nikoli příjmy ze závislé činnosti jako celek.

V případě úpravy § 6 odst. 1 písm. b) a c) se jedná legislativní úpravu, jejímž cílem je především zpřehlednění stávajícího ustanovení. Odměny statutárního orgánu – fyzické osoby, jsou nově zahrnuty do písmene c) bodu 2. Bude se jednat např. o odměny (příjmy za práci) jednatele společnosti s ručením omezením, ředitele obecně prospěšné společnosti podle ustanovení § 9a zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, ve znění pozdějších předpisů nebo ředitele ústavu (§ 405 NOZ). Zároveň je z písmene b) do písmene c) přesunut likvidátor, který obdobně jako ostatní osoby uvedené v písmenu c) dostává za svou činnost odměnu (§ 195 NOZ). Navrhovaná úprava dále reaguje na zavedení institutu ústavu. Jeho statutárním orgánem je ředitel, jeho odměna se zahrne pod ustanovení písmene c).

43. V § 6 odst. 1 písm. d) se slova „závislé činnosti podle písmen a) až c) nebo funkce“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plynou příjmy podle písmen a) až c)“,“.

K bodu 43 (§ 6 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních

požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

44. V § 6 odst. 1 písm. d) se slova „závislou činnost nebo funkci,“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti,“ a slova „závislou činnost nebo funkci“ se nahrazují slovy „tuto činnost“.

K bodu 44 (§ 6 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

45. V § 6 odst. 2 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 45 (§ 6 odst. 2)

Ustanovení § 6 odst. 2 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

46. V § 6 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „poskytnutá práva, služby nebo věci, kromě bytu“ nahrazují slovy „poskytnuté plnění, kromě jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, bytu nebo rodinného domu“.

K bodu 46 (§ 6 odst. 3)

Navrhovaná změna je zčásti legislativně technickou úpravou v souvislosti s novým občanským zákoníkem, kdy se práva, služby nebo věci zastřešují pojmem „plnění“.

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

47. V § 6 odst. 3 písm. a) se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 47 (§ 6 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

48. V § 6 odst. 4 se slova „písm. a) a d) a podle odstavce 10“ nahrazují slovy „plynoucí na základě dohody o provedení práce“ a číslo „5 000“ se nahrazuje číslem „10 000“.

K bodu 48 (§ 6 odst. 4)

Jako součást první fáze zavedení jednoho inkasního místa se upravuje způsob zdanění příjmů ze závislé činnosti tak, aby samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou byly tytéž příjmy, které nepodléhají pojistnému na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění. Odlišný odvod daně z příjmů fyzických osob a těchto pojistných by v budoucnu komplikoval správu jednoho inkasního místa.

49. V § 6 odst. 7 písm. a) se slovo „závislé“ zrušuje a za slovo „činnosti“ se vkládají slova „, ze které plyne příjem ze závislé činnosti,“.

K bodu 49 (§ 6 odst. 7 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

50. V § 6 se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) povinná plnění zaměstnavatele na vytváření a dodržování pracovních podmínek pro výkon práce stanovená právním předpisem.“.

K bodu 50 (§ 6 odst. 7 písm. e))

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že předmětem daně u zaměstnance nejsou výdaje (náklady) zaměstnavatele, ze kterých zaměstnanci nemají žádný majetkový prospěch. Jde zejména o náklady vynaložené na vybavení, osvětlení, otop a bezpečnostní a hygienické zabezpečení pracoviště, na pracovní nástroje, zdravotní prohlídky a povinná očkování zaměstnanců, které je povinen hradit zaměstnavatel apod. Z hlediska textace ustanovení se jedná o promítnutí § 1a písm. b) a § 38 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.

51. V § 6 odst. 9 písmeno f) zní:

„f) příjmy ze závislé činnosti vykonávané na území České republiky, plynoucí poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, kteří jsou daňovými nerezidenty, od zaměstnavatelů se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, pokud časové období související s výkonem této činnosti nepřesáhne 183 dnů v jakémkoliv období 12 měsíců po sobě jdoucích, a to s výjimkou příjmů z

1. osobně a veřejně vykonávané činnosti umělce, sportovce, artisty nebo spoluúčinkující osoby a
2. činnosti vykonávané ve stálé provozovně,“.

K bodu 51 (§ 6 odst. 9 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která jednak zpřehledňuje text daného ustanovení a zároveň navazuje na právní úpravu nového občanského zákoníku.

52. V § 6 odst. 9 písm. g) se slova „nepeněžních darů poskytovaných“ nahrazují slovy „nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného“.

K bodu 52 (§ 6 odst. 9 písm. g))

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů se v rámci celého zákona nahrazuje pojem dar pojmem bezúplatné plnění, který má širší obsah a zahrnuje i plnění z jiných právních titulů než je darování.

53. V § 6 odst. 9 písm. h) se slovo „úhrada“ nahrazuje slovem „náhrada“.

K bodu 53 (§ 6 odst. 9 písm. h))

Ustanovení obsahuje terminologickou úpravu navazující na znění nového občanského zákoníku, který v § 2894 zavádí pojem náhrada majetkové a nemajetkové újmy.

54. V § 6 odst. 9 písmeno l) zní:

„l) příjmy za práci žáků a studentů z praktického vyučování a praktické přípravy,“.

K bodu 54 (§ 6 odst. 9 písm. l))

Podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, se příjmy za práci žáků a studentů z praktického výcviku považují za příjmy ze závislé činnosti podléhající dani z příjmů fyzických osob. Oproti tomu ale tyto osoby nejsou považovány za zaměstnance v oblasti nemocenského, důchodového ani zdravotního pojištění, tzn., že jejich příjmy uvedeným pojistným nepodléhají. Jedná se o odlišnost mezi úpravou daně z příjmů fyzických osob a úpravou veřejných pojistných s dopadem na platbu pojistného, která by mohla v budoucnu komplikovat správu jednoho inkasního místa. Jako součást první fáze zavedení jednoho inkasního místa se navrhuje přízpůsobit úpravu daně z příjmů fyzických osob úpravě veřejných pojistných, tzn. příjmy za práci žáků a studentů z praktického výcviku osvobodit od daně z příjmů fyzických osob. Z těchto příjmů tak nebude odváděno ani pojistné, ani daň z příjmů, půjde tedy o výraznou podporu zapojování žáků a studentů do praxe, která by měla motivovat zaměstnavatele ke spolupráci se vzdělávacími zařízeními a tím výhledově zlepšit postavení absolventů na trhu práce. Současně se pojem „z praktického výcviku“ nahrazuje pojmem „z praktického vyučování a praktické přípravy“, aby byl v souladu s terminologií ustanovení § 65 odst. 1 a § 96 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

55. V § 6 odst. 9 písm. p) bodě 1 se slova „u penzijního fondu^{9a)} nebo“ zrušují.

K bodu 55 (§ 6 odst. 9 písm. p) bod 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

56. V § 6 odst. 10 písm. b) bodě 3 se slovo „občanských“ nahrazuje slovem „spolcích“.

K bodu 56 (§ 6 odst. 10 písm. b) bod 3)

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, a novou terminologii občanského zákoníku, který pojem občanské sdružení nahrazuje institutem spolku.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení zahrnuje obě dvě kategorie.

57. V § 6 se odstavec 12 zrušuje.

Dosavadní odstavce 13 až 17 se označují jako odstavce 12 až 16.

K bodu 57 (§ 6 odst. 12)

Ustanovení § 6 odst. 12 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit použití odstavců 6, 7, 8 a 9 pro plnění související s výkonem funkce, protože daně ustanovení se na ně aplikuje již podle odstavce 1 písm. a).

58. V § 6 odst. 12 se slova „nebo funkční požitky“ a slova „nebo funkčnímu požitku“ zrušují.

K bodu 58 (§ 6 odst. 12)

Ustanovení § 6 odst. 12 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je funkční požitek, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a).

59. V § 6 odst. 13 se slova „nebo za výkon funkce“ zrušují.

K bodu 59 (§ 6 odst. 13)

Ustanovení § 6 odst. 13 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je příjem z výkonu funkce, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a). Dále je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

60. V § 6 odst. 13 se slova „závislá činnost nebo funkce“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti.“

K bodu 60 (§ 6 odst. 13)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 6 odst. 13 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je příjem z výkonu funkce, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a). Dále je nutné na těch místech v zákoně, kde je možný pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

61. V § 6 odst. 13 se číslo „13“ nahrazuje číslem „12“.

K bodu 61 (§ 6 odst. 13)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na vypuštění § 6 odst. 12.

62. V § 6 odst. 14 se slova „nebo o funkční požitek“ zrušují.

K bodu 62 (§ 6 odst. 14)

Ustanovení § 6 odst. 14 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je funkční požitek, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a).

63. V § 6 odst. 14 se číslo „13“ nahrazuje číslem „12“.

K bodu 63 (§ 6 odst. 13)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na vypuštění § 6 odst. 12.

64. V § 6 odst. 15 se slova „a nebo funkční požitky“ zrušují.

K bodu 64 (§ 6 odst. 15)

Ustanovení § 6 odst. 15 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je funkční požitek, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a).

65. V nadpisu § 7 se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 65 (nadpis § 7)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

66. V § 7 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je

- a) příjem ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- b) příjem ze živnostenského podnikání,
- c) příjem z jiného podnikání neuvedeného v písmenech a) a b),
- d) podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku.

(2) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je dále

- a) příjem z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
- b) příjem z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku,
- c) příjem z výkonu nezávislého povolání.“

Poznámky pod čarou č. 8 a 9 se zrušují.

K bodu 66 (§ 7 odst. 1 a 2)

Ustanovení § 7 odst. 1 a 2 stanoví, co se rozumí příjmem ze samostatné činnosti. Ustanovení provádí legislativně technickou úpravu, když dosud užívaný pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazuje pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 však zůstává nezměněn.

V návaznosti na to je potřeba pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ ve všech jeho tvarech upravit napříč zákonem o daních z příjmů, resp. celým právním řádem.

Dále dochází k legislativní úpravě, jejímž cílem je především zpřehlednění stávajícího ustanovení. Příjmy dosud uvedené v § 7 odst. 2 písm. c) a d) (příjmy znalců, tlumočnicků, z činnosti insolvenčního správce atd.) jsou nově zahrnuty do § 7 odst. 1 písm. c), neboť se jedná o příjmy z podnikání podle zvláštních předpisů, tedy příjmy z podnikání neuvedeného v § 7 odst. 1 písm. a) a b). Do těchto příjmů budou nově patřit i příjmy správce svěřenského fondu, příjmy likvidačního správce a příjmy správce pozůstalosti.

Ustanovení § 7 odst. 2 písm. d) přebírá dosavadní úpravu § 7 odst. 2 písm. b), přičemž dochází k terminologické změně v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“.

S ohledem na to, že pojem živnost je v živnostenském zákoně uveden jako legislativní zkratka pojmu živnostenské

podnikání (§ 1 citovaného zákona), která nemůže být bez dalšího používána v jiných právních předpisech (viz čl. 44 odst. 3 Legislativních pravidel vlády), došlo při reformulaci § 7 zákona o daních z příjmů k nahrazení pojmu živnost pojmem živnostenské podnikání.

67. V § 7 odst. 3 se věta poslední zrušuje.

K bodu 67 (§ 7 odst. 3)

Navrhuje se pro nadbytečnost zrušit ustanovení, které se týká příjmů plynoucích daňovým nerezidentům zdaňovaným srážkou. Tato skutečnost plyne z § 36 a § 7 odst. 3 ji upravuje duplicitně.

68. V § 7 odstavce 4 až 6 znějí:

„(4) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně (díličního základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(5) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně (díličního základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(6) Příjmy autorů uvedené v odstavci 2 písm. a) plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč. Na žádost poplatníka je plátce daně povinen do 10 dnů od podání žádosti vystavit doklad o vyplacených příjmech a sražené dani za období, za které byl poplatníkovi vyplacen příjem podle věty první.“

K bodu 68 (§ 7 odst. 4 až 6)

V případě odstavců 4 a 5 se jedná o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

Odstavec 6 je upraven v návaznosti na úpravu provedenou u příjmů ze závislé činnosti se upravuje způsob zdanění příjmů autorů plynoucích ze zdrojů na území České republiky tak, aby rozhodná částka pro zdanění daní vybíranou srážkou byla stejná jako u příjmů ze závislé činnosti. Jde o veškeré příjmy autorů uvedené v § 7 odst. 2 písm. a) zákona.

V návaznosti na navrhované doplnění zákona o možnost započítat si daň z autorských honorářů, která se vybírá srážkou, na celkovou daň v daňovém přiznání, se rovněž navrhuje doplnit povinnost plátce daně vystavit poplatníkovi doklad o sražené dani. Jde o obdobnou povinnost jakou v § 38j zákon stanoví pro zaměstnavatele, který sráží daň z příjmů uvedených v § 6 odst. 4 zákona srážkou podle § 36 zákona.

69. V § 7 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „11 nebo“ zrušují.

K bodu 69 (§ 7 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu reagující na zrušení § 11 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

70. V § 7 odst. 7 písm. a) se slova „podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 1 písm. b) z příjmů ze živností řemeslných“ nahrazují slovy „ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného“.

K bodu 70 (§ 7 odst. 7 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7. S ohledem na to, že pojem živnost je v živnostenském zákoně uveden jako legislativní zkratka pojmu živnostenské podnikání (§ 1 citovaného zákona), která nemůže být bez dalšího používána v jiných právních předpisech (viz čl. 44 odst. 3 Legislativních pravidel vlády), došlo při reformulaci § 7 zákona o daních z příjmů k nahrazení pojmu živnost pojmem živnostenské podnikání.

71. V § 7 odst. 7 písm. b) se slova „podle odstavce 1 písm. b)“ nahrazují slovy „z živnostenského podnikání“ a slova „živností řemeslných“ se nahrazují slovy „živnostenského podnikání řemeslného“.

K bodu 71 (§ 7 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

72. V § 7 odst. 7 písm. c) se slova „podle odstavce 1 písm. c)“ nahrazují slovy „z jiného podnikání než ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a než z živnostenského podnikání“ a slova „podle odstavce 2 písm. b) až d)“ se nahrazují slovy „z jiné samostatné činnosti“.

K bodu 72 (§ 7 odst. 7 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

73. V § 7 odst. 7 písm. d) se slova „podle odstavce 2 písm. e)“ nahrazují slovy „z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku“.

K bodu 73 (§ 7 odst. 7 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

74. V § 7 odst. 8 se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“, slova „podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou“ se zrušují a za slovo „činností“ se vkládají slova „, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 74 (§ 7 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

„Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

75. V § 7 odst. 9 se slova „nemovitost nebo movitou“ zrušují.

K bodu 75 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

76. V § 7 odst. 9 se slova „v bezpodílovém spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „ve společném jmění“.

K bodu 76 (§ 7 odst. 9)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

77. V § 7 odst. 9 se slova „podnikání nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost (odstavce 1 a 2)“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 77 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

78. V § 7 odst. 9 se slova „nemovitostí nebo movitou“ a slova „nemovitosti nebo movité“ zrušují.

K bodu 78 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

79. V § 7 odst. 9 se slova „podnikatelskou činnost nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“ a slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ se nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 79 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

80. V § 7 odst. 11 se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 80 (§ 7 odst. 11)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

81. V § 7 odst. 11 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 81 (§ 7 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

82. V § 7 odst. 12 se věty pátá a šestá zrušují.

K bodu 82 (§ 7 odst. 12)

Z důvodu zjednodušení se navrhuje ze zákona vypustit výjimky, které omezují poplatníky - fyzické osoby, které jsou účetní jednotkou, v možnosti uplatnit jako účetní období hospodářský rok.

83. V § 7 odst. 13 se slova „z účastníků sdružení, které není právnickou osobou“ nahrazují slovy „ze společníků společnosti“.

K bodu 83 (§ 7 odst. 13)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnosti, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity. Terminologie zákona

o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlaskem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

84. V § 7a odst. 1 se slovo „běžném“ zrušuje a slova „banky určen k podnikání“ se nahrazují slovy „toho, kdo účet vede, určen k podnikání“.

K bodu 84 (§ 7a odst. 1)

Navržená úprava reaguje na změnu v pojetí účtů v novém občanském zákoníku, kdy již není rozlišováno mezi běžným a vkladovým účtem (§ 2662 a následující NOZ).

85. V § 7a odst. 1 se slova „účastníkem sdružení, které není právnickou osobou“ nahrazují slovy „společníkem společnosti“.

K bodu 85 (§ 7a odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlaskem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

86. V § 7a odst. 5 se slova „nebo práva, které byly zahrnuty“ nahrazují slovy „, která byla zahrnuta“.

K bodu 86 (§ 7a odst. 5)

Pro nadbytečnost se zrušuje slovo „právo“ neboť právo je dle NOZ věcí.

87. V § 7a odst. 5 se číslo „6 000“ nahrazuje číslem „15 000“.

K bodu 87 (§ 7a odst. 5)

Navrhuje se zvýšit limit pro podání daňového přiznání v případě, kdy má poplatník sjednanou paušální daň podle § 7a zákona. Ustanovení § 7a týkající se paušální daně bylo do zákona doplněno již v r. 2001 s tím, že limit pro podání daňového přiznání pro případ, kdy poplatník dosáhne dalších zdanitelných příjmů, byl změněn pouze jednou, a to ze 4 000 Kč na současných 6 000 Kč. Z důvodu snížení administrativy na straně poplatníka i správce daně se navrhuje uvedený limit sjednotit s limitem pro podávání daňového přiznání, tj. částkou 15 000 Kč.

88. V § 7b odstavec 1 zní:

„(1) Daňovou evidencí se pro účely daní z příjmů rozumí evidence pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů. Tato evidence obsahuje údaje o

- a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,
- b) majetku a dlužích.“

K bodu 88 (§ 7b odstavec 1)

Právní úprava navazuje na vymezení majetku a jmění v občanském zákoníku. Jměním se rozumí souhrn majetku osoby (to znamená všeho, co jí patří) a jejích dluhů.

89. V § 7b odst. 3 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 89 (§ 7b odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

90. V § 7b odst. 3 se slovo „zjištěnou“ nahrazuje slovem „určenou“.

K bodu 90 (§ 7b odst. 3)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

91. V § 7b odst. 3 se slova „děděním nebo darem“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 91 (§ 7b odst. 3)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

92. V § 7b odst. 3 se slovo „Závazky“ nahrazuje slovem „Dluhy“.

K bodu 92 (§ 7b odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

93. V § 7b odst. 3 se za slova „(§ 26)“ vkládají slova „, bez stavby na něm zřízené“.

K bodu 93 (§ 7b odst. 3)

Úpravou § 7b odst. 3 dochází k promítnutí skutečnosti, že stavba (s výjimkou dočasné stavby) se podle nového občanského zákoníku stává součástí pozemku.

94. V § 7b odst. 3 se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovem „leasingu“ a slovo „nájemcem“ se nahrazuje slovem „uživatelé“.

K bodu 94 (§ 7b odst. 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

95. V § 7b odst. 3 se slova „nemovitých a movitých věcí, majetkových práv, pohledávek“ nahrazují slovem „majetku“, slova „nebo části uvedeného majetku a dluhů“ se zrušují a slova „nebo části tohoto majetku a dluhů,“ se zrušují.

K bodu 95 (§ 7b odst. 3)

Jde o terminologickou změnu v souvislosti s vymezením věcí v novém občanském zákoníku.

96. V § 7b odst. 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 96 (§ 7b odst. 3)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

97. V § 7b odst. 4 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 97 (§ 7b odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

98. V § 7b odst. 5 se slova „neskončila lhůta pro vyměření daně stanovená tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.^{28b)}“ nahrazují slovy „neuplynula lhůta pro stanovení daně.“.

K bodu 98 (§ 7b odst. 5)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením zákona o správě daní a poplatků.

99. V § 8 odst. 1 písm. a) se slovo „(dividendy)“ zrušuje.

K bodu 99 (§ 8 odst. 1 písm. a)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

100. V § 8 odst. 1 písm. b) se slova „pokud se nepoužijí k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,“ zrušují.

K bodu 100 (§ 8 odst. 1 písm. b)

Navrhovaná úprava reaguje na znění občanského zákoníku, který nově stanoví, že tichý společník není povinen doplnit svůj vklad snížený o podíly na ztrátách do původní výše.

101. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova „vkladovém účtu, s výjimkou úroků a jiných výnosů z vkladů přijímaných zaměstnavatelem od jeho zaměstnanců, není-li zaměstnavatel k přijímání vkladů od veřejnosti nebo od zaměstnanců oprávněn podle zvláštního právního předpisu,^{9d)}“ nahrazují slovy „účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání,“.

Poznámka pod čarou č. 9f se zrušuje.

K bodu 101 (§ 8 odst. 1 písm. c)

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet. Zároveň reaguje na stávající znění zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, který sice upravuje tzv. poskytovatele platebních služeb malého rozsahu, avšak neumožňuje mu úročení vkladů.

102. V § 8 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) výnos z jednorázového vkladu a z vkladu jemu na roveň postaveného,“.

K bodu 102 (§ 8 odst. 1 písm. d)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů s novým občanským zákoníkem (viz § 2680 NOZ).

103. V § 8 odst. 1 písm. g) se slova „a půjček“ nahrazují slovy „nebo zápůjček“.

K bodu 103 (§ 8 odst. 1 písm. g)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

104. V § 8 odst. 1 písm. g) se slova „na běžných účtech“ nahrazují slovy „na účtech neuvedených v písmeni c)“.

K bodu 104 (§ 8 odst. 1 písm. g))

Navržená úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

105. V § 8 odst. 1 písm. g) se slova „společníků obchodních společností. Úroky z vkladů na účtech neuvedených v písmenu c), které podle podmínek banky nejsou určeny k podnikání (sporožirové účty, devizové účty apod.), se posuzují podle písmene c)“ nahrazují slovy „členů obchodních korporací“.

K bodu 105 (§ 8 odst. 1 písm. g))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

Dále navržená úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

106. V § 8 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) plnění ze zisku svěřenského fondu po zdanění.“.

K bodu 106 (§ 8 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná úprava navazuje na nový institut soukromého práva - svěřenský fond. Pro účely zákona o daních z příjmů bude příjem ze zisku po zdanění svěřenského fondu zdaněn daní vybíranou srážkou, obdobně jako je tomu u podílu na zisku u obchodních korporací.

107. V § 8 odstavec 2 zní:

(2) „(2) Za příjem z kapitálového majetku se dále považuje rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou dluhopisu včetně vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postaveného a emisním kursem při jejich vydání;

v případě předčasného zpětného odkupu se použije místo jmenovité hodnoty cena zpětného odkupu.“.

K bodu 107 (§ 8 odst. 2)

Z důvodu zjednodušení se navrhuje sjednotit způsob zdanění příjmů z prodeje předkupního práva na cenné papíry. Příjem z kupní opce bude příjmem podle § 7 nebo § 10 zákona tak, jak je tomu i v případě prodejní opce.

108. V § 8 odst. 3 se za slovo „f)“ vkládají slova „a i)“ a slova „2 písm. a)“ se nahrazují číslem „2“.

K bodu 108 (§ 8 odst. 3)

Navrhuje se příjmy poplatníka, které mu plynou ze zisku svěřenského fondu, zdaňovat daní vybíranou srážkou obdobně jako je tomu u podílu na zisku u obchodních korporací.

109. V § 8 odst. 4 se slova „2 písm. a)“ nahrazují číslem „2“.

K bodu 109 (§ 8 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti s novým zněním § 8 odst. 2.

110. V § 8 odst. 5 se věta druhá a třetí zrušují.

K bodu 110 (§ 8 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti s novým zněním § 8 odst. 2 (zrušením § 8 odst. 2 písm. b)).

111. V § 8 odst. 6 se slova „penzijnímu fondu nebo“ zrušují.

K bodu 111 (§ 8 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

112. V nadpisu § 9 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 112 (nadpis § 9)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

113. V § 9 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 113 (§ 9 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

114. V § 9 odst. 1 písm. a) se slova „pronájmu nemovitostí (jejich částí) nebo bytů (jejich částí)“ nahrazují slovy „nájmu nemovitých věcí nebo bytů“.

K bodu 114 (§ 9 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

Vzhledem k v právu používanému výkladovému principu od většího k menšímu (a maiori ad minus), podle kterého platí-li něco pro celek, pak to tím spíše platí i pro část, došlo k vypuštění výslovné zmínky o částech nemovité věci a části bytu.

115. V § 9 odst. 1 písm. b) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 115 (§ 9 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

116. V § 9 odst. 2 se slova „z bezpodílového spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „ze společného jmění manželů“.

K bodu 116 (§ 9 odst. 2)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

117. V § 9 odst. 3 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 117 (§ 9 odst. 3)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

118. V § 9 odst. 3 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 118 (§ 9 odst. 3)

Dochází ke sjednocení terminologie s terminologií používanou novým občanským zákoníkem.

119. V § 9 odst. 5 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“ a slovo „pronájmem“ se nahrazuje slovem „nájmem“.

K bodu 119 (§ 9 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

120. V § 9 odst. 6 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 120 (§ 9 odst. 6)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem

je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

121. V § 9 odst. 6 se slovo „závazcích“ nahrazuje slovem „dluzích“.

K bodu 121 (§ 9 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

122. V § 9 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „nájmu podniku podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ je příjmem pronajímatele“ nahrazují slovy „pachtu obchodního závodu je příjmem propachtovatele“.

K bodu 122 (§ 9 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

123. V § 9 odst. 7 písm. a) se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 123 (§ 9 odst. 7 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

124. V § 9 odst. 7 písm. a) se slovo „nájemce“ nahrazuje slovem „pachtýře“.

K bodu 124 (§ 9 odst. 7 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

125. V § 9 odst. 7 písm. b) se slova „nemovitostí a věcí movitých“ nahrazují slovem „věcí“.

K bodu 125 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Jedná se sjednocení terminologie v zákoně o daních z příjmů s terminologií používanou novým občanským zákoníkem.

126. V § 9 odst. 7 písm. b) se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodním závodu“.

K bodu 126 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Ustanovení provádí terminologickou změnu v návaznosti na nový občanský zákoník, kde je termín „podnik“ nahrazen termínem „obchodní závod“.

127. V § 9 odst. 7 písm. b) se slovo „nájmu“ nahrazuje slovem „pachtu“ a slovo „nájemce“ se nahrazuje slovem „pachtýře“.

K bodu 127 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

128. V § 10 odst. 1 písm. a) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“ a slova „, která není provozována podnikatelem (samostatně hospodařícím rolníkem)“ se nahrazují slovy „a lesního a vodního hospodářství, které nejsou provozovány podnikatelem“.

K bodu 128 (§ 10 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

Dále se navrhuje pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že příjmy podle § 10 odst. 1 písm. a) jsou např. i příjmy z prodeje dřeva z vlastního lesa nebo příjmy z prodeje ryb z vlastního rybníka. Tato změna navazuje na novou definici příjmů ze samostatné činnosti, a to konkrétně na § 7 odst. 1 písm. a).

Dále se navrhuje zrušit pojem „samostatně hospodařící rolník“, který již zemědělský zákon nepoužívá.

129. V § 10 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) příjmy z převodu věci a příjmy plynoucí jako protiplnění menšinovým akcionářům při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů,“.

Poznámka pod čarou č. 13d se zrušuje.

K bodu 129 (§ 10 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník a legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

Věcný rozsah ustanovení zůstává zachován. Pod pojmem věc je potřeba vnímat věci movité, nemovité, cenné papíry, apod. to znamená vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí (viz § 489 NOZ). Pojem věc zároveň pro účely daní z příjmů zahrnuje také živá zvířata, části lidského těla i ovladatelné přírodní síly, které se obchodují (§ 21b odst. 1 zákona o daních z příjmů).

130. V § 10 odst. 1 písm. c) se slova „členských práv a povinností k družstvu a majetkových podílů na transformovaném družstvu¹³⁾ s výjimkou uvedenou v § 4“ nahrazují slovy „družstevního podílu“.

K bodu 130 (§ 10 odst. 1 písm. c))

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích, který nahrazuje dosud

užívaný termín práva a povinnosti člena družstva družstevním podílem. Vzhledem k tomu, že majetkový podíl na transformovaném družstvu podle zákona č. 42/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je podílem představujícím práva a povinnosti člena družstva plynoucí mu z členství v družstvu (§ 595 odst. 1 ZOK), stala se výslovná zmínka majetkového podílu v transformovaném družstvu, vzhledem k nové terminologii zákona o obchodních korporacích, nadbytečnou.

Dále se vypouští nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

131. V § 10 odst. 1 písm. e) se slova „s výjimkou uvedenou v § 4“ zrušují.

K bodu 131 (§ 10 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4 a legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

132. V § 10 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) podíl

1. člena obchodní korporace s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na likvidačním zůstatku, nebo
2. majitele podílového listu z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu s výjimkou splnutí nebo sloučení podílového fondu,“.

K bodu 132 (§ 10 odst. 1 písm. f))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

Podíl společníka ve společnosti s ručením omezeným může být podle § 137 zákona o obchodních korporacích představován kmenovým listem, který je cenným papírem na řad (§ 137 odst. 3 ZOK). Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů hovoří o podílu člena obchodní korporace, myslí se i takový podíl, který je vyjádřen kmenovým listem, pokud není uvedeno jinak. Pokud je pro podíl, který je představován kmenovým listem, v zákoně stanoven režim, jenž se od obecného režimu podílů v korporaci, resp. ve společnosti s ručením omezeným, nebo režimu jiných cenných papírů, liší, je tato skutečnost v zákoně vyjádřena výslovně.

133. V § 10 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) vypořádací podíl při zániku účasti člena v obchodní korporaci, s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti, nebo další podíl na majetku transformovaného družstva,“.

K bodu 133 (§ 10 odst. 1 písm. g))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

134. V § 10 odst. 1 písm. h) se slova „s výjimkou uvedenou v odstavci 3 písm. b) a v § 4“ zrušují.

K bodu 134 (§ 10 odst. 1 písm. h))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 10 odst. 3 a § 4.

135. V § 10 odst. 1 písm. ch) se slova „, s výjimkou uvedenou v § 4“ zrušují.

K bodu 135 (§ 10 odst. 1 písm. ch))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

136. V § 10 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) příjem z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem.“.

Poznámka pod čarou č. 73 se zrušuje.

K bodu 136 (§ 10 odst. 1 písm. k))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu reagující na zrušení zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku (§ 2865 odst. 2) a zároveň vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

137. V § 10 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) až n), která znějí:

„l) příjem z výměnku,
m) příjem obmyšleného ze svěřenského fondu,
n) bezúplatný příjem.“.

K bodu 137 (§ 10 odst. 1 písm. l) až n))

Mezi ostatní příjmy demonstrativně vyjmenované v § 10 zákona o daních z příjmů se doplňuje zdanění nového soukromoprávního institutu výměnku.

V novém občanském zákoníku byl dále zaveden institut svěřenského fondu. Pro účely zákona o daních z příjmů je těmto fondům přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob, obdobně jako je tomu u podílových investičních fondů. Veškerá práva a povinnosti za ně vykonává svěřenský správce, jehož příjem bude zdaněn jako příjem z jiné samostatné výdělečné činnosti podle § 7 zákona. Bude-li mít obmyšlený nebo zakladatel příjem ze svěřenského fondu, jde o zdanitelný příjem podle § 10 zákona s navrhovanou výjimkou (osvobození od daně podle § 10 odst. 3 zákona).

Příjmy z titulu dědění a darování, které jsou nově předmětem daně z příjmů, jsou vymezeny jako ostatní příjmy podle § 10 zákona – tzv. bezúplatné příjmy, pokud nejde o příjmy podle § 6, tj. zejména dary zaměstnanci od zaměstnavatele nebo o příjmy podle § 7, například dary podnikateli a osobě s příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti v souvislosti s jejich činností. Bezúplatným příjmem je nejen příjem z darovací smlouvy, ale i jiný majetkový prospěch (obdobně jako je tomu v případě současné daně darovací) spočívající jednak v tom, že se majetek poplatníka zvýší, nebo v tom, že se výše jeho majetku nezmění a určité majetkové hodnoty ušetří.

Bezúplatným příjmem je též příjem ze společenské služby (§ 2055 NOZ). Občanský zákoník stanoví, že plnění ze společenské služby není darováním, je-li z chování stran zřejmé, že se nechtějí smluvně vázat.

138. V § 10 odst. 2 se slova „ke lhůtě“ nahrazují slovy „k době“.

K bodu 138 (§ 10 odst. 2))

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

139. V § 10 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) bezúplatné příjmy
1. od příbuzného v linii přímé a v linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
2. od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,

3. obmyšleného z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
4. nabyté příležitostně, pokud jejich hodnota nedosahuje 15 000 Kč.“.

K bodu 139 (§ 10 odst. 3 písm. d))

Navrhuje se v zákoně o daních z příjmů upravit osvobození příjmů z titulu darování. Právní úprava navazuje na úpravu zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je od daně osvobozeno darování mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2.

Dále se navrhuje doplnění limitu pro osvobození příležitostného bezúplatného nabytí majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 15 000 Kč, tj. na stejnou částku, jakou zákon o daních z příjmů stanoví pro účely podávání daňového přiznání.

V novém občanském zákoníku byl zaveden institut svěřenského fondu. Pro účely zákona o daních z příjmů je těmto fondům přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob obdobně jako u podílových investičních fondů. Za svěřenský fond vykonává veškerá práva a povinnosti svěřenský správce. Přijme-li obmyšlený, který je fyzickou osobou, plnění ze svěřenského fondu, je toto plnění zdanitelným příjmem podle § 10 zákona; výjimku tvoří případy, kdy k plnění obmyšlenému dochází mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v bodě 1 a 2 zákona.

140. V § 10 odst. 4 se za slovo „výroby,“ vkládají slova „lesního a vodního hospodářství,“.

K bodu 140 (§ 10 odst. 4)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že příjmy podle § 10 odst. 4 jsou např. i příjmy z prodeje dřeva z vlastního lesa nebo příjmy z prodeje ryb z vlastního rybníka.

141. V § 10 odst. 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 141 (§ 10 odst. 4)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

142. V § 10 odst. 5 se slovo „(právo)“ zrušuje.

K bodu 142 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

143. V § 10 odst. 5 se slova „zděděnou nebo darovanou“ nahrazují slovy „nabytou bezúplatně“.

K bodu 143 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a

zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

144. V § 10 odst. 5 se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 144 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

145. V § 10 odst. 5 se slova „postoupením, darem nebo děděním“ nahrazují slovy „úplatně nebo bezúplatně“.

K bodu 145 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

146. V § 10 odst. 5 se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 146 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

147. V § 10 odst. 5 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 147 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

148. V § 10 odst. 5 se slova „movitých, cenných papírů, nemovitosti“ zrušují.

K bodu 148 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

149. V § 10 odst. 5 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 149 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

150. V § 10 odst. 5 se slova „s výjimkou uvedenou v § 4“ zrušují.

K bodu 150 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

151. V § 10 odst. 5 se věty desátá a jedenáctá nahrazují větami „U příjmů z prodeje věci je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená poplatníkem, a to i v případě zaplacení ručitelem. V případě prodeje věci ve společném jmění manželů je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená kterýmkoliv z nich.“.

K bodu 151 (§ 10 odst. 5)

S ohledem na skutečnost, že původní zákon o dani z převodu nemovitostí je nahrazován zákonem o dani z nabytí nemovitých věcí se navrhuje do ustanovení týkajícího se výdajů na dosažení ostatních příjmů doplnit, že u příjmů z prodeje nemovité věci je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená poplatníkem, a to i v případě zaplacení ručitelem. Jde-li o příjem z prodeje věci ve společném jmění manželů je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená kterýmkoliv z manželů tak, jako doposud, jedná-li se o daň z převodu nemovitostí.

152. V § 10 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „U příjmu plynoucího z odvolání daru je výdajem úhrada za zhodnocení daru.“.

K bodu 152 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na oprávnění odvolat dar pro nouzi nebo pro nevděk, jež stanoví nový občanský zákoník (§ 2068 a následující NOZ). Ustanovení § 10 odst. 5 zákona o daních z příjmů umožňuje v případě vydání daru původnímu dárci uplatnit jako daňový výdaj úhradu za zhodnocení daru, a to i v případě, že byla uhrazena v jiném zdaňovacím období, než kdy dárci plynul příjem z vydání daru. S ohledem na zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

153. V § 10 odst. 6 se za slova „Výdajem není“ vkládají slova „hodnota vkladu spočívající v provedení nebo provádění prací nebo v poskytnutí nebo poskytování služby ani“.

K bodu 153 (§ 10 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na ustanovení § 103 zákona o obchodních korporacích, podle kterého, připouští-li to společenská smlouva, může společník za podmínek ve společenské smlouvě určených a se souhlasem všech společníků splnit svou vkladovou povinnost také provedením nebo prováděním práce nebo poskytnutím nebo poskytováním služby. Zákon o daních z příjmů cenu vlastní práce jako daňový výdaj neuznává. V případě že by člen korporace v rámci provedení prací nebo poskytnutí služby dodával například i materiál (například oprava střechy nemocnice), byla by výdajem prokazatelně doložená hodnota materiálu.

154. V § 10 odst. 6 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 154 (§ 10 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být z závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

155. V § 10 odst. 8 se slova „společnosti nebo družstva v souladu se zvláštním právním předpisem,²⁰⁾ při zániku účasti společníka v obchodní společnosti nebo členství v družstvu“ nahrazují slovy „korporace při zániku členství v obchodní korporaci“ a slova „společníkovi nebo členovi družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo družstvu“ se nahrazují slovy „členovi obchodní korporace při zániku jeho účasti v ní“.

K bodu 155 (§ 10 odst. 8)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít

s přívlastkem vymezuje konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

156. V § 10 odst. 8 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“.

K bodu 156 (§ 10 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

157. V § 10 odst. 8 se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 157 (§ 10 odst. 8)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

158. V § 10 odst. 8 se slova „částku závazku“ nahrazují slovy „výši dluhu“.

K bodu 158 (§ 10 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

159. V § 10 odst. 8 se slova „podnikáním nebo jinou samostatnou výdělečnou činností“ nahrazují slovy „činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 159 (§ 10 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

160. § 11 se zrušuje.

K bodu 160 (§ 11)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, stávající ustanovení § 11 se přesouvá do ustanovení § 12.

161. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Společné příjmy a výdaje

(1) Pokud nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti, z provozu rodinného závodu nebo ze společenství jmění rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy, mohou poplatníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(2) Pokud nejsou příjmy a výdaje rozděleny mezi spoluvlastníky podle spoluvlastnických podílů, mohou spoluvlastníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(3) Příjmy a výdaje plynoucí poplatníkovi ze společenství jmění s výjimkou společenství jmění dědiců za dobu jeho trvání se zahrnují do zdaňovacího období, ve kterém společenství jmění zaniklo.“

K bodu 161 (§ 12)

Navrhovaná úprava, která je blokáci paušálních výdajů, reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity, a nového institutu společenství jmění (§ 1236 a následující NOZ). Společenství jmění může vzniknout z různých právních důvodů, typicky ze smlouvy, ale i z jiných právních skutečností (například společenství jmění při vypořádání společného jmění manželů při zániku manželství). Na rozdíl od spoluvlastnictví, ve kterém se poměr spoluvlastníků odvozuje od vztahu k věci, je společenství jmění poměrem osob, které je na existenci věci nezávislé (například nezaniká zánikem věci).

Z hlediska daně z příjmů fyzických osob nachází společenství jmění uplatnění především při zániku společného jmění manželů, kdy v době, kdy společné jmění manželů zaniklo, je zrušeno nebo je zúžen jeho rozsah a dosud nedošlo k jeho vypořádání, není zřejmé, kterému z manželů jaký konkrétní majetek bude náležet. Další uplatnění nachází tento institut v případě řady smluv, typicky ze smlouvy, kterou se zakládá společnost, nebo ze smlouvy, na jejímž základě věřitelé likvidované obchodní společnosti převezmou likvidační podstatu, dále pak i u smluv nepojmenovaných. Při vypořádání společného jmění manželů v souvislosti se zánikem společenství jmění se postupuje podle § 3 odst. 4 zákona.

162. V § 13 se slova „podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti [§ 7 odst. 1 písm. a) až c) a odst. 2]“ nahrazují slovy „samostatné činnosti s výjimkou podílů společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku“, slova „v domácnosti“ se nahrazují slovy „ve společně hospodařící domácnosti“ a slova „podnikání nebo jiné samostatné výdělečné“ se nahrazují slovem „samostatné“.

K bodu 162 (§ 13)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

163. V § 13 se slova „podle § 35c a 35d“ zrušují.

K bodu 163 (§ 13)

Vzhledem k tomu, že z daného ustanovení je i bez výslovného odkazu na § 35c a § 35d zřejmé, jaké daňové zvýhodnění je zde myšleno, byly oba odkazy pro nadbytečnost vypuštěny.

164. V § 15 odst. 1 se slova „darů poskytnutých“ nahrazují slovy „bezúplatného plnění poskytnutého“.

K bodu 164 (§ 15 odst. 1)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se v § 20 odst. 8 ponechat stávající koncepci odečtu hodnoty bezúplatného plnění na stanovené účely (v dřívější terminologii „darů“) s tím, že se ve výčtu takto obdarovaných právnických osob jsou zahrnuti i veřejně prospěšní poplatníci uvedení taxativně v § 17a odst. b) až f) zákona, neboť jde o právnické osoby.

Podle navrhovaného znění předkladatelem zákona by bylo možné odečíst hodnotu bezúplatného plnění pouze v tom případě, že obdarovaný je poplatník se statutem veřejné prospěšnosti nebo veřejně prospěšný poplatník, který status nemůže získat, byť je jinak veřejně prospěšný. Podle této koncepce by nebylo možné odečíst dary např. na nepochybně veřejně prospěšné účely v případě, že by se jednalo o obdarovanou právnickou osobu, která není považována dle zákona za osobu veřejně prospěšnou. Není na místě vycházet z toho, že pouze veřejně prospěšné společnosti se statutem, státní instituce, kraje nebo obce provádí výlučně veřejně prospěšnou činnost. Dle návrhu předkladatele by navíc bylo velmi složitou úvahou dovozování, zda politické strany a politická hnutí v pojetí zvláštního zákona vykonávají tzv. veřejně prospěšnou činnost či nikoliv.

V důsledku zamítnutí návrhu zákona o statusu veřejné prospěšnosti Senátem, je důvodová zpráva v některých aspektech neaktuální.

165. V § 15 odst. 1 se slova „rehabilitační a kompenzační pomůcky uvedené ve zvláštním právním předpise¹¹⁵⁾“ nahrazují slovy „zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením“.

K bodu 165 (§15 odst. 1)

Změna reaguje na zrušení vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, novelou zákona č. 329/2011Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, kdy část ustanovení § 15 odst. 1 týkající se hodnoty bezúplatného plnění na rehabilitační a kompenzační pomůcky odkazující na § 33 této vyhlášky se tak stala obsoletní. Navrhuje se proto právní úprava, která vychází z novelizované právní úpravy zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, podle které bude možné jako nezdanitelnou část základu daně uplatnit hodnotu bezúplatného plnění na zvláštní pomůcky podle tohoto zákona, a to nadále nejvýše do částky nehrzené příspěvkem ze státního rozpočtu.

166. V § 15 odst. 1 se slova „na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat“ nahrazují slovy „pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů“.

K bodu 166 (§15 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která terminologicky upravuje znění zákona o daních z příjmů dle textace zákonů o ochraně přírody a krajiny a zákona na ochranu zvířat proti týrání.

167. V § 15 odst. 1 se slovo „darů“ nahrazuje slovy „bezúplatných plnění“.

K bodu 167 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

168. V § 15 odst. 1 se slova „České republiky nebo“ zrušují.

K bodu 168 (§ 15 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

169. V § 15 odst. 1 se slovo „dar“ nahrazuje slovy „bezúplatné plnění“.

K bodu 169 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

170. V § 15 odst. 1 se slovo „dary“ nahrazuje slovy „bezúplatné plnění“.

K bodu 170 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

171. V § 15 odst. 1 se slova „jiného členského státu Evropské unie,“ nahrazují slovy „jiného členského státu Evropské unie než České republiky a dále na území“.

K bodu 171 (§ 15 odst. 1)

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém daně ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

172. V § 15 odst. 1 se slovo „daru“ nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“.

K bodu 172 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

173. V § 15 odst. 2 se slovo „Dary“ nahrazuje slovy „Bezúplatné plnění“ a slova „posuzují jako dary“ se nahrazují slovy „posuzuje jako bezúplatné plnění“.

K bodu 173 (§ 15 odst. 2)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

174. V § 15 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „bankou¹⁰⁹⁾ nebo pobočkou zahraniční banky¹⁰⁹⁾ anebo zahraniční bankou“ nahrazují slovem „bankou“ a slova „nebo pobočkou zahraniční banky“ se zrušují.

K bodu 174 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

175. V § 15 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „bytu ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu⁶⁰⁾“ nahrazují slovy „jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,“.

K bodu 175 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

176. V § 15 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „podnikatelské a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 176 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

177. V § 15 odst. 3 úvodní části ustanovení se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 177 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nahradit pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

178. V § 15 odst. 3 písm. a) se slova „bytu podle zvláštního právního předpisu⁶⁰⁾“ nahrazují slovy „jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,“.

K bodu 178 (§ 15 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

179. V § 15 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) koupě

1. bytového domu,
2. rodinného domu,
3. rozestavěné stavby bytového domu nebo rodinného domu,
4. jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,“.

K bodu 179 (§ 15 odst. 3 písm. c))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku. Změna nastává pouze v bodě 4, body 1 až 3 přebírají dosavadní úpravu v zákoně o daních z příjmů.

- 180.** V § 15 odst. 3 písm. d) se slova „členského vkladu nebo vkladu právnické osobě jejím členem nebo společníkem“ nahrazují slovy „vkladu právnické osobě jejím členem“.

K bodu 180 (§ 15 odst. 3 písm. d))

Nový občanský zákoník používá pro označení personálního obsazení právnické osoby pojem „člen“. Toto se dá dovodit např. z ustanovení § 141 odst. 1 a 2 NOZ.

Vzhledem k tomu se vypouští označení společník, které je pouze podmnožinou pojmu „člen“.

- 181.** V § 15 odst. 3 písm. e) se slova „nebo bytu ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu a bytů v nájmu nebo v užívání“ nahrazují slovy „, bytu v nájmu nebo v užívání nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor“.

K bodu 181 (§ 15 odst. 3 písm. e))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

- 182.** V § 15 odst. 3 písm. f) se slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společného jmění“.

K bodu 182 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

- 183.** V § 15 odst. 3 písm. f) se slovo „bytu“ nahrazuje slovy „jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor“.

K bodu 183 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

- 184.** V § 15 odst. 3 písm. g) se slova „členských práv a povinností družstva nebo podílu na obchodní společnosti“ nahrazují slovy „podílu v obchodní korporaci jejím členem“.

K bodu 184 (§ 15 odst. 3 písm. g))

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých zákonem o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Právní úprava členských práv a povinností podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je nahrazena institutem družstevního podílu. Podíl v obchodní korporaci zahrnuje nejen podíl v obchodní společnosti ale i podíl v družstvu, resp. družstevní podíl.

- 185.** V § 15 odst. 3 písm. h) se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“.

K bodu 185 (§ 15 odst. 3 písm. h))

Cílem navrhované úpravy je sjednotit pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s pojmy přijatými novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem půjčka pojmem zápůjčka.

- 186.** V § 15 odst. 3 se na konci textu písmene h) doplňují slova „, pokud jsou splněny podmínky pro tyto bytové potřeby“.

K bodu 186 (§ 15 odst. 3 písm. h))

Z důvodů právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že i v případě splácení úvěru nebo půjčky na bytové potřeby uvedené v § 15 odst. 3 písm. a) až g) musí být splněny podmínky pro příslušné bytové potřeby uvedené v § 15 odst. 4.

- 187.** V § 15 odst. 3 závěrečné části ustanovení se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 187 (§ 15 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

- 188.** V § 15 odst. 3 závěrečné části ustanovení se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 188 (§ 15 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl

zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje krom nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy o ryze legislativně technickou úpravu.

189. V § 15 odst. 4 se za slovo „byt“ vkládají slova „v nájmu nebo v užívání, jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor“.

K bodu 189 (§ 15 odst. 4)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

190. V § 15 odst. 4 se za slovo „téže“ vkládají slova „společně hospodařící“.

K bodu 190 (§ 15 odst. 4)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obyvaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

191. V § 15 odst. 5 písm. a) se slova „penzijním fondem nebo“ zrušují.

K bodu 191 (§ 15 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

192. V § 15 odst. 9 se za slovo „období“, vkládají slova „pouze pokud se jedná o poplatníka, který je rezidentem členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí.“.

K bodu 192 (§ 15 odst. 9)

Jedná se o úpravu, kterou se z legislativně-technických důvodů přesouvá změna provedená zákonem č. 458/2011 Sb. do zákona o daních z příjmů. Věcný rozsah, který byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb. zůstává beze změny.

193. Za § 16a se vkládá nový § 16b, který včetně nadpisu zní:

„§ 16b

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok.“.

K bodu 193 (§ 16b)

Zařazení ustanovení o zdaňovacím období na konec hmotněprávních ustanovení odpovídá obvyklému řazení konstrukčních prvků daně v daňových zákonech. Argumentem pro tuto legislativně technickou operaci je sjednocení tohoto řazení ve všech daňových zákonech.

194. V § 17 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Poplatníkem daně z příjmů právnických osob je

- a) právnická osoba,
- b) organizační složka státu,
- c) podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
- d) podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
- e) fond penzijní společnosti, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí fond obhospodařovaný penzijní společností podle zákona upravujícího důchodové spoření a podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- f) svěřenský fond podle občanského zákoníku,
- g) jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.“.

K bodu 194 (§ 17 odst. 1 a 2)

Úprava odstavce 1 písm. e) je pouze legislativní a vychází ze záměru sjednotit terminologii daňových zákonů a navázat na úpravu zákona o účetnictví. Nejedná se tedy o žádnou věcnou změnu a mezi fondy penzijní společnosti dále patří všechny fondy obhospodařované penzijní společností tj. fondy druhého i třetího pilíře důchodového spoření včetně transformovaného fondu.

Navrhovaná úprava v odst. 1 písm. f) reaguje nový institut zavedený novým občanským zákoníkem – tzv. „svěřenský fond“ (§ 1448 až 1474). Dle ustanovení § 1448 svěřenský fond vzniká vyčleněním majetku z majetku zakladatele. Svěřenský fond je určen k zakladatelem stanovenému účelu. Vzhledem k různorodosti účelů, ke kterému bude svěřenský fond založen, je potřeba zajistit vhodný daňový režim, který by na jednu stranu neomezil možnost vzniku a rozvoje těchto fondů, ale který by na druhou stranu neotvíral možnost pro nevhodné daňové plánování. Obecně by měl být dodržen princip daňové neutrality, tj. aby investice v rámci těchto fondů byla zdaňována ve srovnatelné výši s investicí provedenou individuálně.

Byť svěřenský fond nemá právní subjektivitu, tak zákonem o daních z příjmů je mu přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů (tj. daňová subjektivita) obdobně jako je tomu u podílových fondů. Navrhuje se, aby svěřenské fondy měly obdobný daňový režim jako běžný poplatník daně z příjmu právnických osob. To znamená, že vyčlenění majetku do fondu nebude podléhat zdanění daní z příjmů, zisk z hospodaření s majetkem fondu bude podléhat daní z příjmů právnických osob a výplata plnění z fondu bude záviset na osobě obmyšleného a typu vypláceného plnění. Obmyšlený je osoba (může být fyzická i právnická), ve prospěch které je fond zřízen (§ 1457 a následující občanského zákoníku). Navrhovaná úprava stanoví, že pokud obmyšlený přijme plnění ze svěřenského fondu, je toto plnění z pohledu zákona o daních z příjmů zdanitelným příjmem.

Pokud bude svěřenský fond založen podle nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech a splní parametry základního investičního fondu (§ 21f), bude tomu odpovídat i jeho daňový režim. V běžnější situaci, kdy svěřenský fond nebude splňovat podmínky základního investičního fondu, bude příjem fondu průběžně zdaňován běžnou sazbou daně z příjmů právnických osob a plnění obmyšlenému ze zisku po zdanění bude daněno srážkovou daní obdobně jako jiné příjmy plynoucí z podílů na zisku (např. dividendy).

Jiná situace je v případě, že fond vyplácí plnění, které není podílem na zisku, ale je částí původně vloženého majetku nebo majetku, který byl do fondu vložen smlouvou. V tomto případě se jedná o příjem, který je srovnatelný s darem, resp. s dědictvím (zakladatel či další přispěvovatel bezúplatně vložil část svého majetku do fondu a tento majetek je nyní předán bezúplatně obmyšlenému). Proto i při zdanění tohoto příjmu se bude postupovat stejně jako u zdaňování darů, resp. dědictví.

Stejným způsobem jako při výplatě plnění bude postupováno i v případě zániku svěřenského fondu, kdy svěřenský správce vydá zbylý majetek fondu tomu, kdo na něj má podle statutu fondu právo.

Veškerá práva a povinnosti vykonává za svěřenský fond svěřenský správce.

Pro komplexní postižení všech forem poplatníků, kde u nerezidentů se jejich označení nemusí krýt s terminologií právních předpisů platných v ČR, se pro zbytkovou podmnožinu navrhuje označení jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem.

V odstavci 2 se zavádí pojmy „daňový rezident České republiky“ a „daňový nerezident“, které jsou definovány v § 17 odst. 3 zákona (daňový rezident České republiky) a v § 17 odst. 4 (daňový nerezident). Takové vymezení umožní používání pojmů jednak v rámci zákona o daních z příjmů (namísto odkazování na příslušná ustanovení zákona), ale též v jiných právních předpisech napříč celým právním řádem.

Ustanovení, jímž se od daně z příjmů právnických osob osvobozuje ústřední banka České republiky, je přesunuto do § 19 upravujícího osvobození.

195. V § 17 odst. 3 se slovo „kteří“ nahrazuje slovy „jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud“ a slova „(dále jen „sídlo“), mají“ se nahrazují slovy „(dále jen „sídlo“). Daňoví rezidenti České republiky mají“.

K bodu 195 (§ 17 odst. 3)

Zavádí se pojem „daňový rezident České republiky“, který je možné v kontextu daně z příjmů právnických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 17 odst. 3“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

196. V § 17 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou: „Pokud je poplatník, který není právnickou osobou, založen nebo zřízen podle právních předpisů České republiky, má se za to, že má na území České republiky sídlo.“.

K bodu 196 (§ 17 odst. 3 poslední věta)

Podílové fondy, fondy penzijní společnosti a nově i svěřenské fondy jsou poplatníci, kteří nemají právní osobnost, a nelze tedy u nich jednoznačně určit jejich sídlo. Proto toto ustanovení stanoví, že pokud jsou tyto poplatníci založeni nebo zřízeni podle právních předpisů platných na území České republiky, mají na tomto území své sídlo a jsou považováni za daňové rezidenty České republiky.

197. V § 17 odst. 4 se slovo „kteří“ nahrazuje slovy „jsou daňovými nerezidenty, pokud“ a slovo „mají“ se nahrazuje slovy „nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají“.

K bodu 197 (§ 17 odst. 4)

Zavádí se pojem „daňový nerezident“, který je možné v kontextu daně z příjmů právnických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 17 odst. 4“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

198. § 17a včetně nadpisu zní:

„§ 17a

Veřejně prospěšný poplatník

(1) Veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který v souladu se svým zakladatelským právním jednáním, statutem, stanovami, zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.

(2) Veřejně prospěšným poplatníkem není

- a) obchodní korporace,
- b) Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář,
- c) profesní komora nebo poplatník založený za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, u nichž nejsou členské příspěvky

osvobozeny od daně, s výjimkou organizace zaměstnavatelů,

- d) zdravotní pojišťovna,
- e) společenství vlastníků jednotek a
- f) nadace,
 1. která dle svého zakladatelského jednání slouží k podpoře osob blízkých zakladateli nebo
 2. jejíž činnost směřuje k podpoře osob blízkých zakladateli.“.

K bodu 198 (§ 17a)

Ke zrušení dosavadního § 17a: Tato změna navazuje na vymezení zdaňovacího období v novém ustanovení § 21a zákona. Obdobné ustanovení v § 17a je nadbytečné. Proto je v § 17a odst. 1 navržena definice veřejně prospěšného poplatníka, která vychází ze současného znění ustanovení § 18 odst. 3, tj. poplatníci, kteří nebyli založeni nebo zřízeni za účelem podnikání.

Veřejně prospěšným poplatníkem tak i nadále budou zájmové sdružení právnických osob, pokud není zřízeno za účelem podnikání, spolek, odborová organizace, politická strana a politické hnutí, registrovaná církev a náboženská společnost, nadace a nadační fond, obecně prospěšná společnost a ústav, veřejná vysoká škola a veřejná výzkumná instituce, školská právnická osoba, organizace zaměstnavatelů, organizační složka státu, obec, kraj, dobrovolný svazek obcí, Regionální rada regionů soudržnosti, příspěvková organizace, státní fond, organizace zaměstnavatelů atd. U zájmových sdružení právnických osob zastupujících podnikatelské subjekty je kritériem pro zařazení do skupiny veřejně prospěšných poplatníků skutečnost, že mají osvobozeny členské příspěvky od daně z příjmů. Tím je zachován u této skupiny princip, že poplatník, který nebyl založen za účelem podnikání, nemůže kompenzovat zisk z podnikatelských aktivit se ztrátami svého základního poslání.

Ustanovení § 17a odst. 2 vyjmenovává poplatníky, kteří nespádají mezi veřejně prospěšné poplatníky a je speciálním ustanovením vůči ustanovení odstavce 1. Negativní vymezení veřejně prospěšných poplatníků (dříve tzv. neziskových poplatníků) je důležité pro aplikaci snížení základu daně z příjmů (viz důvodová zpráva k § 20 odst. 7), neboť u dotčených poplatníků by možnost snížení základu daně zakládala neodůvodněné zvýhodnění oproti podnikatelským subjektům, které vykonávají obdobné činnosti, resp. představují střešní organizace podnikatelských subjektů.

V případě obchodní korporace se ve spojení s charakteristikou hlavní činnosti bude vyloučení stejně jako dosud týkat kapitálové obchodní společnosti, družstva a sociálního družstva, které lze zakládat i za jiným účelem než je podnikání, neboť osobní společnosti lze zakládat pouze k podnikání.

Veřejně prospěšným poplatníkem též není Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář a nově oproti platné právní úpravě profesní komora nebo poplatník založený za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, u nichž nejsou členské příspěvky osvobozeny od daně, s výjimkou poplatníka, který je organizací zaměstnavatelů. Dále není veřejně prospěšným poplatníkem zdravotní pojišťovna, společenství vlastníků jednotek a tzv. rodinné a smíšené nadace, které slouží k podpoře osob blízkých zakladateli.

199. Nadpis § 18 zní: „Obecná ustanovení o předmětu daně“.

K bodu 199 (Nadpis § 18)

V souvislosti s vyčleněním ustanovení o veřejně prospěšných poplatnících a osobních společnostech do nových § 17a, § 18a resp. § 18b, se mění název dosavadního § 18, který bude nově upravovat obecná ustanovení o předmětu daně. Ustanovení § 18a a § 18b jsou vůči těmto ustanovením speciální, to znamená, že subjekty, které podléhají ustanovením § 18a a § 18b, použijí obecnou úpravu podle § 18 a zároveň speciální úpravu obsaženou v § 18a nebo § 18b.

200. V § 18 odst. 1 se slovo „(výnosy)“ a slova „(dále jen „příjmy“)“ zrušují.

K bodu 200 (§ 18 odst. 1)

Navrhovaná změna souvisí s úpravou § 23 odst. 1 (viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

201. V § 18 odst. 2 písm. a) se slova „zvláštního zákona¹⁾ zděděním nebo darováním nemovitosti nebo movité věci anebo majetkového práva s výjimkou z nich plynoucích příjmů“ nahrazují slovy „zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby“.

K bodu 201 (§ 18 odst. 2 písm. a))

V souvislosti s inkorporací daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů byl vytvořen nový režim zdaňování příjmů z darů a z dědictví. V souvislosti s tím je nutné v ustanovení § 18 odst. 2 písm. a) zrušit úpravu vylučující tyto příjmy z předmětu daně z příjmů.

Dosavadní vzájemný vztah daně z příjmů a daně darovací byl řešen v ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, vylučujícím z předmětu daně darovací bezúplatná nabytí majetku, která jsou příjmem a jsou předmětem daně z příjmů. Přijaté dary ve formě věci nemovité, movité anebo majetkového práva (s výjimkou z nich plynoucích příjmů) nebyly předmětem daně z příjmů, ale daně darovací podle výše uvedeného zákona, který dále upravoval relativně širokou škálu možností osvobození (to se týkalo i obchodních společností, neboť byl kladen důraz na účel daru, nikoliv právní formu příjemce daru).

Přijatý dar, včetně peněžního, je nově předmětem daně z příjmů. Přijatý dar ovlivní výsledek hospodaření podle způsobu jeho zaúčtování, buď prostřednictvím výnosů, nebo v případě rozvahového účtování darů bude o částku daru výsledek hospodaření zvýšen podle úpravy navržené v ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 16 s výjimkou darů,

kteře jsou osvobozeny od daně a s výjimkou účelově poskytnutých darů na pořízení hmotného majetku. Rozsah osvobození je nově upraven v ustanovení § 19a zákona.

Navrhovaná právní úprava dále umožní odstranit dosavadní daňovou distorzi spočívající v rozdílném uplatňování daňových odpisů v případě darovaného hmotného majetku vyloučeného z odpisování podle ustanovení § 27 písm. ch) zákona o daních z příjmů (bezáplatně nabytý majetek, který byl předmětem daně darovací, ale jeho nabytí bylo od daně darovací osvobozeno) a v případě přijatého peněžního daru osvobozeného od darovací daně s následným pořízením hmotného majetku, kdy je možno daňové odpisy u takto pořízeného hmotného majetku podle platné úpravy uplatňovat.

202. V § 18 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) až h), která znějí:

„e) příjmy svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu a ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti,

f) majetkový prospěch

1. vydlužitele při bezúročně zápůjčce,
2. vypůjčitele při výpůjčce,
3. výprosníka při výprose,

g) příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí ve formě

1. pojistného na veřejné zdravotní pojištění,
2. pokuty uložené pojištěnci nebo plátcí pojistného,
3. penále uložené plátcí pojistného,
4. přírážky k pojistnému vyměřené zaměstnavateli,
5. náhrady nákladů na hrazené zdravotní služby, které zdravotní pojišťovna vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby vůči pojištěnci,
6. úhrady plateb za výkony pracovně-lékařských služeb a specifické zdravotní péče od zaměstnavatele,
7. kauce podle právního předpisu upravujícího resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny,
8. návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu na uhrazení nákladů poskytnutých hrazených služeb po vyčerpání prostředků rezervního fondu v případě platební neschopnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny,
9. účelové dotace ze státního rozpočtu,
10. pohledávky za uhrazené zdravotní služby poskytnuté v České republice cizím pojištěncům, kterými jsou fyzické osoby, za které byly zdravotní služby uhrazeny v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami o sociálním zabezpečení, s nimiž vyslovil souhlas Parlament a jimiž je Česká republika vázána, nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

h) příjmy společenství vlastníků jednotek z

1. dotací,
2. příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku,
3. úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor.“

K bodu 202 (§ 18 odst. 2 písm. e) až h))

Právní úprava navazuje na navrhovanou úpravu v § 17 odst. 1 písm. f) a stanoví, že vklad majetku do svěřenského fondu není považován za zdanitelný příjem svěřenského fondu. Tyto vklady tak budou posuzovány obdobně jako vklady do obchodních společností, které také nepodléhají zdanění.

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezáplatný příjem“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. K vyloučení pochybností o tom, že pro účely zákona o daních z příjmů se nezvyšuje u poplatníka, který je právnickou osobou, základ daně o tzv. jiný majetkový prospěch, který byl předmětem daně darovací, navrhuje se jednoznačně stanovit, že předmětem daně z příjmů není „výhoda“ při bezúročně zápůjčce, při výpůjčce a výprose spočívající v neposkytnutí protiplnění. Obdobná úprava je provedena u daně z příjmů fyzických osob.

Ustanovení § 18 odst. 2 písm. g) upravuje předmět daně u zdravotní pojišťovny, který zůstává v intencích platné právní úpravy, ale nově nebude zdravotní pojišťovna zahrnuta do skupiny veřejně prospěšných poplatníků.

Společenství vlastníků jednotek nově také nebude považováno za veřejně prospěšného poplatníka (dříve tzv. neziskového poplatníka) a nebude tak moci snižovat případný základ daně, obdobně jako např. fyzická osoba, která vlastní rodinný dům a je ve stejném postavení jako vlastník jednotky. Aby však nemuselo společenství vlastníků jednotek podávat daňové přiznání i v situaci, kdy nevykáže základ daně, navrhuje se jednoznačně určit, že dotace, úhrady nákladů na správu domu a pozemku od vlastníků jednotek a úhrady za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor nejsou u společenství vlastníků jednotek předmětem daně z příjmů.

V návaznosti na tuto úpravu se navrhuje v § 36 odst. 9 doplnit, že úrokový příjem z účtu u společenství vlastníků jednotek bude podléhat zvláštní sazbě daně a v § 38mb, který nahrazuje dosavadní úpravu v § 38m odst. 7 uvést, že pokud společenství vlastníků jednotek má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, případně příjmy od daně osvobozené nebo podléhající srážkové dani, nemusí podávat daňové přiznání. Navrhovaná úprava, tak s výjimkou možnosti snížit základ daně jako veřejně prospěšní poplatníci, dříve tzv. neziskoví poplatníci, by měla zachovat v ostatních povinnostech společenství vlastníků jednotek dosavadní režim, který eliminuje zbytečnou administrativu s podáváním daňových přiznání bez vykázaní daňové povinnosti.

203. V § 18 se odstavce 3 až 14 včetně poznámek pod čarou č. 17, 17a, 17c, 17d, 17d*, 17f, 17g, 17h, 17ch, 17i, 17j, 17k, 17l, 17m, 17n a 17o zrušují.

K bodu 203 (§ 18 odst. 3 až 15)

Dosavadní právní úprava obsažená v odstavcích 3 až 15 se přesouvá do nových § 18a a § 18b. Cílem tohoto legislativního řešení je dosažení větší přehlednosti a lepší orientace v textu zákona, zejména díky užívání kratších paragrafů.

204. Za § 18 se vkládají nové § 18a a 18b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 18a

Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka nejsou předmětem daně

- a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší,
- b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,
- c) podpora od Vinařského fondu,
- d) výnos daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, které plynou obci nebo kraji,
- e) úplata, která je příjmem státního rozpočtu za
 1. převod nebo užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi,
 2. nájem a prodej státního majetku,
- f) příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

(2) U veřejně prospěšného poplatníka je předmětem daně vždy příjem

- a) z reklamy,
- b) z členského příspěvku,
- c) v podobě úroku,
- d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) posuzuje za celé zdaňovací období podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těchto jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejpozději ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů). Pokud tato povinnost nemůže být splněna organizační složkou státu nebo obcí u jejich jednorázových rozpočtových příjmů, učiní se tak mimoúčetně v daňovém přiznání.

(5) S výjimkou příjmů z investičních dotací jsou předmětem daně všechny příjmy u veřejně prospěšného poplatníka, který je

- a) veřejnou vysokou školou,
- b) veřejnou výzkumnou institucí,
- c) poskytovatelem zdravotních služeb,
- d) obecně prospěšnou společností,
- e) ústavem.

§ 18b

Zvláštní ustanovení o předmětu daně osobních obchodních společností a jejich společníků

(1) U veřejné obchodní společnosti jsou předmětem daně pouze příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně; to neplatí pro účely stanovení základu daně z příjmů fyzických nebo právnických osob společníka veřejné obchodní společnosti.

(2) U společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti jsou předmětem daně také příjmy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti.“

K bodu 204 (§ 18a a § 18b)

V souvislosti s vyčleněním ustanovení o neziskových organizacích nově označených jako veřejně prospěšní poplatníci a o osobních společnostech do nových § 18a, resp. 18b se mění název dosavadního § 18, který bude nově upravovat obecná ustanovení o předmětu daně. Ustanovení § 18a a § 18b jsou vůči těmto ustanovením speciální, tj. subjekty, které ustanovením § 18a a § 18b podléhají, použijí obecnou úpravu dle § 18 a zároveň speciální úpravu obsaženou v § 18a nebo § 18b.

Ustanovením § 18a se navrhuje úprava pro neziskové poplatníky, kteří jsou nově označeni jako veřejně prospěšní poplatníci. Tímto ustanovením se provádějí jednak terminologické změny v NOZ, který zavádí nové pojmy, názvy pro veřejně prospěšné poplatníky, například „spolek, fundace, ústav“ a jednak změny týkající se předmětu daně pro vybrané veřejně prospěšné poplatníky.

Ustanovení § 18a odst. 1 obsahuje jak legislativně technickou úpravou, která dosavadní vymezení příjmů v § 18 odst. 4, které nejsou u veřejně prospěšných poplatníků předmětem daně, rozvádí pro přehlednost do více písmen, tak i věcnou změnu. O věcnou změnu se jedná ve vymezení příjmů, které nejsou předmětem daně, a to v případě úroků z běžného účtu, které se navrhuje nově podrobit dani. Nový občanský zákoník již nepracuje s termínem běžný účet, ale pouze účet, a je velmi složité vymezit obsah účtu srovnatelného s dosud používaným běžným účtem. Proto se navrhuje úroky z účtu, tj. jak srovnatelného s dosavadním běžným účtem, tak ale i např. z vkladového, spořicího případně dalšího obdobného účtu zdaňovat srážkovou daní, což obsahuje navrhovaná úprava v § 36 odst. 9. Uplatnění srážkové daně na tento druh příjmů se bude týkat pouze veřejně prospěšných poplatníků s tzv. úzkým základem daně a u těchto poplatníků zajistí, aby neměli stejně jako dosud podle § 38m odst. 7 (nově § 38mb) povinnost podávat daňové přiznání. Navrhovaná úprava tak v žádném případě nezakládá zvýšenou administrativu na straně těchto poplatníků ani správců daně. Ta může být přenesena na stranu bank, které budou mít povinnost daň srazit a odvést. Vzhledem k tomu, že tento režim výběru daně

u úrokových příjmů je dlouhodobě uplatňován u fyzických osob, zásahy do softwarového vybavení bank by měly být minimální a zvýšení administrativy na straně bank by se mělo projevit jen ve velmi omezené míře. Srážková daň u úrokových příjmů nebude však uplatňována u veřejně prospěšných poplatníků, u nichž jsou předmětem daně veškeré příjmy s výjimkou investičních dotací, a kteří uplatňují režim tzv. širokého základu daně, neboť úroky u nich budou zdaněny v obecném základu daně stejně jako u běžných podnikatelských subjektů-právnických osob.

Ustanovení § 18a odst. 2 je legislativně technickou úpravou, která obsahuje současný výčet příjmů v § 18 odst. 3, které jsou vždy předmětem daně u neziskového poplatníka – nově veřejně prospěšného poplatníka.

Ustanovení § 18a odst. 3 přebírá současné ustanovení § 18 odst. 6 bez věcné změny s tím, že se nově používá pojem „veřejně prospěšný poplatník“. V souvislosti se změnou označení platného ustanovení § 18 odst. 4 písm. a) na nově § 18a odst. 1 je nutné provést také změnu odkazu. Podle platné i navrhované úpravy tak i nadále dotčení poplatníci budou povinni sledovat ekonomické výsledky jednotlivých činností v rámci téhož druhu činnosti, aby ztráty z činností představujících základní poslání nebyly umožňovány proti ziskům ze stejných činností. Tato úprava, byť administrativně náročná, zajišťuje srovnatelné podmínky pro podnikání.

Ustanovení § 18a odst. 4 přebírá současné ustanovení § 18 odst. 7 bez věcné změny s tím, že se nově používá pojem „veřejně prospěšný poplatník“.

Ustanovení § 18a odst. 5 upravuje předmět daně neziskových poplatníků, resp. nově veřejně prospěšných poplatníků s tzv. širokým základem daně, kde se z věcného pohledu navrhuje úpravy u veřejných vysokých škol, veřejných výzkumných institucí a poplatníků poskytujících zdravotní služby, u nichž budou předmětem daně všechny příjmy (s výjimkou investičních transferů). To znamená, že nově bude u těchto poplatníků předmětem daně také příjem z úroků z vkladů na účtu (NOZ již nepoužívá pojem běžný účet). Tato skupina poplatníků je dále rozšířena o obecně prospěšné společnosti a ústavy. Uvedení poplatníci ke všem zdanitelným příjmům uplatní daňově uznatelné výdaje/náklady a nebudou mít nadále povinnost klíčovat k příjmům, které nejsou předmětem daně, související výdaje/náklady, což bylo mj. předmětem judikátu KS v Brně sp. zn. 31 AF 2/101-58 ze dne 14. července 2010 k daňové uznatelnosti bankovních poplatků v situaci, kdy úroky z vkladu na běžném účtu u tzv. neziskových poplatníků nejsou předmětem daně z příjmů. Navržená úprava nebude zakládat ani zvýšení administrativní zátěže spočívající v navýšení počtu podání daňových přiznání, neboť se jedná o poplatníky, kteří daňová přiznání standardně podávají.

Důvodem navrhovaných úprav je jednak zjednodušení postupu při zjištění základu daně a tím i snížení administrativní náročnosti a jednak stanovení srovnatelných daňových režimů pro poplatníky provozující stejné nebo srovnatelné činnosti, bez ohledu na to, zda je vykonávají běžné podnikatelské subjekty nebo jako poplatníci, kteří nebyli založeni za účelem podnikání.

Ustanovení § 18b přejímá současná ustanovení § 18 odst. 9 až 11 vymezující předmět daně z příjmů u veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností. Na tomto místě je třeba poznamenat, že pokud jde o ustanovení odstavce 2, tak předmětem daně společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti mají být příjmy dané obchodní společnosti, nikoliv příjmy společníka z dané obchodní společnosti.

205. V § 19 odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „občanským sdružením, které“ nahrazují slovy „spolkem, který“.

K bodu 205 (§ 19 odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, kdy zároveň dochází ke sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem, který pojem občanské sdružení nahrazuje pojmem spolek.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ totiž vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení zahrnuje obě dvě kategorie.

206. V § 19 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) příjem z nájemného družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a jeho členem; obdobně to platí pro společnost s ručením omezeným a jejího společníka a pro spolek a jeho členu.“

K bodu 206 (§ 19 odst. 1 písm. c))

Na základě připomínky Družstevní asociace ČR, že družstevní byt a družstevní nebytový prostor jsou definovány v zákoně o obchodních korporacích ve vazbě na členu a jeho majetkovou účast na pořízení bytu (nebytového prostoru) bez ohledu na to, zda jde o fyzickou nebo právnickou osobu, a nájemné bude stanovováno podle shodných zásad pro všechny nájemce – členy, kteří se svým členským vkladem podíleli na pořízení bytu (na úrovni skutečných nákladů - viz § 744 zákona o obchodních korporacích) se navrhuje daňový režim pro nájemníky fyzické osoby a právnické osoby sjednotit.

Navrhovaná úprava dále reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, kdy zároveň dochází ke sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem, který pojem občanské sdružení již nepoužívá a nově upravuje institut spolků.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ totiž vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení tak zahrnuje obě dvě kategorie.

207. V § 19 odst. 1 písm. d) se bod 1 zrušuje.

Dosavadní body 2 a 3 se označují jako body 1 a 2.

K bodu 207 (§ 19 odst. 1 písm. d) bod 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

208. V § 19 odst. 1 se na začátek písmene f) vkládají slova „příjem České národní banky a“.

K bodu 208 (§ 19 odst. 1 písm. f))

Jedná se o přesunutí právní úpravy osvobození České národní banky z § 17 odst. 2 do § 19, jehož předmětem je právní úprava osvobození.

209. V § 19 odst. 1 písm. h) se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 209 (§ 19 odst. 1 písm. h))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

210. V § 19 odst. 1 písmeno m) zní:

„m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,“.

K bodu 210 (§ 19 odst. 1 písm. m))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kdy je v důsledku posunu účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. na rok 2015 nutné dílčí změny, které jsou v zákoně o daních z příjmů provedeny, uskutečnit již od 1. ledna 2014.

211. V § 19 odst. 1 písmeno o) zní:

„o) příjem Zajišťovacího fondu,“.

K bodu 211 (§ 19 odst. 1 písm. o))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kdy je v důsledku posunu účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. na rok 2015 nutné dílčí změny, které jsou v zákoně o daních z příjmů provedeny, uskutečnit již od 1. ledna 2014.

212. V § 19 odst. 1 písmeno r) zní:

„r) výnos nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem, z majetku vloženého do nadační jistiny a příjem z jeho prodeje, pokud tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace zřízena, a pokud se nejedná o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem,“.

Poznámky pod čarou č. 13b a 57 se zrušují.

K bodu 212 (§ 19 odst. 1 písm. r))

Úprava § 19 odst. 1 písm. r) je nejen legislativně technickou, ale i věcnou a sleduje zjednodušení ustanovení. Podle nového občanského zákoníku se již nebude do veřejného rejstříku zapisovat složení nadační jistiny. Bylo by tedy nadbytečné rozlišovat různé druhy příjmů plynoucích z nadační jistiny pro účely jejich zdanění, resp. osvobození od zdanění. Proto se navrhuje osvobodit od daně z příjmů všechny příjmy z nadační jistiny a příjmy z prodeje majetku vloženého do nadační jistiny. Toto ustanovení se však nebude vztahovat na tzv. rodinné a smíšené nadace, které slouží k podpoře osob blízkých zakladatelů.

213. V § 19 odst. 1 písm. ze) bodě 1 se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 213 (§ 19 odst. 1 písm. ze))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

214. V § 19 odst. 1 písm. ze) bodě 2 se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 214 (§ 19 odst. 1 písm. ze))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

215. V § 19 odst. 1 písm. zi) se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 215 (§ 19 odst. 1 písm. zi))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

216. V § 19 odst. 1 písm. zi) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 216 (§ 19 odst. 1 písm. zi))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

217. V § 19 odst. 1 písmeno zj) zní:

„zj) licenční poplatky plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od

1. obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo
2. stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na území České republiky,“.

K bodu 217 (§ 19 odst. 1 písm. zj))

Jde o terminologickou změnu reagující na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje. Dále se jedná o legislativně technickou změnu v návaznosti na vymezení pojmu „daňový rezident České republiky v § 17 odst. 3 zákona.

218. V § 19 odst. 1 písmeno zk) zní:

„zk) úrok z úvěrového finančního nástroje plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo od stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, umístěné na území České republiky; úvěrovým finančním nástrojem se pro účely tohoto zákona rozumí závazkový právní vztah, jehož předmětem je vrácení přenechaných nebo poskytnutých peněžních prostředků; úvěrovým finančním nástrojem je vždy

1. úvěr,
2. zápůjčka,
3. dluhopis,
4. vkladní list, vkladový certifikát a vklad jím na roveň postavený a
5. směnka, jejímž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky.“.

K bodu 218 (§ 19 odst. 1 písm. zk))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Dále dochází k legislativní úpravě ustanovení a definování pojmu „úvěrový finanční nástroj“. Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat tožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

219. V § 19 odst. 1 písmeno zo) zní:

„zo) bezúplatný příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo osobou, která se stane vlastníkem nově vzniklé jednotky v tomtéž domě.“.

K bodu 219 (§ 19 odst. 1 písm. zo))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

220. V § 19 odst. 2 písm. a) se slova „dividendy a jiné“ zrušují.

K bodu 220 (§ 19 odst. 2 písm. a))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

221. V § 19 odst. 2 písm. a) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 221 (§ 19 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

222. V § 19 odst. 3 písm. a) úvodní části ustanovení se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 222 (§ 19 odst. 3 písm. a) úvodní části ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

223. V § 19 odst. 3 písm. a) úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 223 (§ 19 odst. 3 písm. a) úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

224. V § 19 odst. 3 písm. a) bodě 3 se slova „, Za společnost“ nahrazují slovy „; za obchodní korporaci“ a za slovem „nepovažuje“ se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 224 (§ 19 odst. 3 písm. a) bod 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

225. V § 19 odst. 3 písm. b) se slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporace“ a za slovem „jiné“ se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 225 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

226. V § 19 odst. 3 písm. b) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 226 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

227. V § 19 odst. 3 písm. c) se slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporace“ a slova „nebo společnost“ se nahrazují slovy „nebo obchodní korporace“.

K bodu 227 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje. Dochází také k doplnění chybějící čárky.

228. V § 19 odst. 3 písm. c) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 228 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

229. V § 19 odst. 5 bodě 1 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 229 (§ 19 odst. 5 bod 1)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a

kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

230. V § 19 odst. 5 bodě 2 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 230 (§ 19 odst. 5 bod 2)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

231. V § 19 odst. 5 bodě 3 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 231 (§ 19 odst. 5 bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

232. V § 19 odst. 5 bodě 4 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 232 (§ 19 odst. 5 bod 4)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

233. V § 19 odst. 6 se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 233 (§ 19 odst. 6)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

234. V § 19 odst. 6 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 234 (§ 19 odst. 6)

Jde o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

235. V § 19 odst. 7 se slovo „pronájem“ nahrazuje slovem „nájem“.

K bodu 235 (§ 19 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

236. V § 19 odst. 8 se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 236 (§ 19 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

237. V § 19 odst. 8 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní korporaci“.

K bodu 237 (§ 19 odst. 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

238. V § 19 odst. 9 úvodní části ustanovení se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 238 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

239. V § 19 odst. 9 úvodní části ustanovení se slova „dividend a jiných podílů na zisku vyplácených“ nahrazují slovy „podílu na zisku vypláceného“.

K bodu 239 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

240. V § 19 odst. 9 úvodní části ustanovení se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporací“, slova „ve společnosti“ se nahrazují slovy „v obchodní korporaci“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 240 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

241. V § 19 odst. 9 bodě 3 se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 241 (§ 19 odst. 9 bod 3)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

242. V § 19 odst. 9 bodě 3 se slova „ve společnosti“ nahrazují slovy „v obchodní korporaci“.

K bodu 242 (§ 19 odst. 9 bod 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

243. V § 19 odst. 9 bodě 4 se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 243 (§ 19 odst. 9 bod 4)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

244. V § 19 odst. 9 bodě 4 se slova „ve společnosti“ nahrazují slovy „v obchodní korporaci“, slova „u společnosti“ se nahrazují slovy „u obchodní korporace“ a slova „předchůdce. Za společnost podléhající takové dani se nepovažuje společnost“ se nahrazují slovy „předchůdce; za obchodní korporaci podléhající takové dani se nepovažuje obchodní korporace“.

K bodu 244 (§ 19 odst. 9 bod 4)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

245. V § 19 odst. 9 závěrečné části ustanovení se slova „ve společnosti“ nahrazují slovy „v obchodní korporaci“.

K bodu 245 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

246. V § 19 odst. 9 závěrečné části ustanovení se slova „dividend a jiných podílů“ nahrazují slovem „podílu“.

K bodu 246 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

247. V § 19 odst. 9 závěrečné části ustanovení se slova „podniku nebo části podniku“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 247 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

248. V § 19 odst. 10 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní korporaci“.

K bodu 248 (§ 19 odst. 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

249. V § 19 odst. 10 se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 249 (§ 19 odst. 10)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

250. Za § 19a se vkládá nový § 19b, který včetně nadpisu zní:

„§ 19b

Osvobození bezúplatných příjmů

(1) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný

- a) příjem z nabytí dědictví nebo odkazu,
- b) příjem, pokud k němu došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách, v podobě
 1. nabytí vlastnického práva k pozemku,
 2. zřízení věcného břemene.

(2) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

- a) obmyšleného z majetku, který
 1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
 2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,
- b) poplatníka, který je
 1. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území České republiky, pokud je nebo bude využit pro účely vymezené v § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 8 nebo jeho kapitálové

dovybavení; osvobození se nepoužije u obcí a krajů,

2. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území Norska, Islandu nebo jiného členského státu Evropské unie než České republiky, je-li jeho právní forma, předmět činnosti a způsob využití předmětu bezúplatného nabytí obdobný právní formě, předmětu činnosti a způsobu využití těchto poplatníků, jejichž příjmy jsou osvobozeny podle bodu 1,
- c) plynoucí do veřejné sbírky, na humanitární nebo charitativní účel,
- d) přijatý z veřejné sbírky,
- e) členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu.

(3) Osvobození bezúplatných příjmů uvedených v odstavci 2 písm. b) se nepoužije, pokud ho poplatník neuplatní. Rozhodnutí poplatníka o uplatnění nebo neuplatnění osvobození bezúplatných příjmů nelze zpětně měnit.“

K bodu 250 (§ 19a)

Navrhuje se, obdobně jako u fyzických osob, univerzální osvobození příjmů z dědictví a odkazu. U právnických osob jsou tyto příjmy vykazovány poměrně výjimečně, a proto definování úpravy, která by zajistila stejný daňový režim pro rezidenty i nerezidenty by bylo neúměrně složité a bez odpovídajícího efektu. Toto osvobození se promítá i do daňového režimu svěřenských fondů, kdy jak vyčlenění majetku do fondu pořízením pro případ smrti, tak výplata z takto vloženého majetku obmyšlenému, budou osvobozeny od daně z příjmů.

Dále se navrhuje osvobození příjmů z darování u veřejně prospěšných poplatníků, pokud takto získané prostředky použijí pro činnosti nebo účely uvedené v ustanovení § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 8, např. v oblasti ochrany dětí a mládeže, občanských a lidských práv, ochrany ohrožených nebo zraněných živočichů nebo ochrany zdraví. V případě porušení podmínky, že bezúplatný příjem nebude použit na vymezenou činnost či účel, bude tento bezúplatný příjem dodatečně zdaněn v roce porušení podmínky, tj. v režimu navrhovaného doplnění § 23 odst. 3 písm. a) bod 3. Obdobně bude možné osvobození také v případě darů na kapitálové dovybavení, které přichází v úvahu u nadací, s výjimkou tzv. rodinných a smíšených nadací, které slouží k podpoře osob blízkých zakladateli, existujících obecně prospěšných společností a nově také u ústavů. U obcí a krajů se osvobození nenavrhuje z toho důvodu, že případně vykázaná daň z příjmů právnických osob těmito subjekty je příjmem jejich rozpočtu, a je proto nadbytečně provádět úpravy základu daně o osvobozené dary.

Obdobně se navrhuje, v zájmu vyloučení diskriminace, osvobození u příjmů z darování u poplatníků se sídlem v Evropské unii, Norsku a Islandu, a to za podmínky obdobné „neziskové“ povahy, s obdobným předmětem činnosti a využitím těchto příjmů pouze k zabezpečení nepodnikatelských činností a účelů.

Samostatně je navrhováno osvobození příjmů z darů plynoucích České republice nebo jinému státu Evropské unie, Norsku nebo Islandu.

Ustanovení odst. 3 dává veřejně prospěšnému poplatníkovu možnost výběru, zda bude mít bezúplatný příjem osvobozený

od daně, v tom případě se náklady (výdaje) související s bezúplatným příjmem nebudou považovat za daňové ve smyslu § 25 odst. 1 písm. i) nebo pro bezúplatný příjem neuplatní osvobození od daně a potom budou související výdaje/náklady daňové.

251. V § 20 odstavce 5 až 7 znějí:

„(5) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(6) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(7) Veřejně prospěšný poplatník s výjimkou obce, kraje, poskytovatele zdravotních služeb a profesní komory a poplatníka založeného za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, kteří nejsou organizací zaměstnavatelů, může základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč, použije-li prostředky získané touto úsporou na dani ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, a to nejpozději ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích. Obecně prospěšná společnost a ústav musí prostředky získané touto úsporou použít v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) prováděných nepodnikatelských činností. V případě, že 30% snížení činí méně než 300 000 Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000 Kč, maximálně však do výše základu daně. Veřejná vysoká škola, obecně prospěšná společnost nebo ústav, které jsou soukromou vysokou školou podle zákona upravujícího vysoké školy, a veřejná výzkumná instituce mohou základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 3 000 000 Kč, použijí-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) na vzdělávání, vědecké, výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti a v případě, že 30% snížení činí méně než 1 000 000 Kč, mohou odečíst částku ve výši 1 000 000 Kč, maximálně však do výše základu daně.“

K bodu 251 (§ 20 odst. 5 až 7)

V návaznosti na legislativní změnu v § 18, novém § 18a, a na rekodifikaci soukromého práva se legislativně upřesňuje textace § 20 odstavců 5 až 7. Tyto odstavce odpovídají právní úpravě § 7 odst. 4 a 5.

Ustanovení odstavce 7 obsahuje úpravu týkající se snížení základu daně a tím získání de facto slevy na dani pro veřejně prospěšné poplatníky.

Úprava týkající se daňové úlevy historicky cílené na tzv. neziskové poplatníky, kteří nebyli založeni za účelem podnikání, nově veřejně prospěšní poplatníci, spočívá v tom, že u poplatníků poskytujících zdravotní služby, kteří vykonávají stejné či obdobné činnosti jako podnikatelské subjekty, např. soukromá zdravotnická zařízení – poskytovatelé zdravotních služeb, dále u tzv., rodinných a smíšených nadací, které slouží k podpoře osob blízkých zakladateli nebo poplatníků, kteří hájí zájmy podnikatelských subjektů, nebo poplatníků, kteří hájí zájmy podnikatelských subjektů, není důvod jednu skupinu poplatníků zvýhodňovat, byť v rozsahu, který v maximální výši nepřekročí 190 000 Kč za zdaňovací období, tj. daň vztahující se k maximálnímu snížení základu daně ve výši 1 000 000 Kč. Proto v zájmu nastavení srovnatelných podmínek uvedení poplatníci již nebudou moci snižovat základ daně z příjmů v režimu § 20 odst. 7 ZDP. I nadále však budou mít možnost snížit základ daně odborové organizace a organizace zaměstnavatelů.

U veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí bude současné snížení základu daně zachováno z důvodu vládní priority v této oblasti. Obdobné postavení budou mít i obecně prospěšné společnosti a ústavy pokud budou veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí. V případě, že zmíněnou formu mít nebudou, uplatní se na ně režim jako u veřejně prospěšných poplatníků, tj. s limitem maximálního snížení základu daně o 1 mil. Kč.

Navrhuje se rovněž zrušit možnost uplatnit daňové zvýhodnění spočívající ve snížení základu daně u obcí a krajů. Daň z příjmů obcí a krajů je příjmem rozpočtu obce a kraje na základě rozpočtového určení daní. Případnou úpravou základu daně dochází tak pouze k administrativnímu snížení jejich příjmů. Obce a kraje z tohoto důvodu daňový benefit nevyužívají ani v současnosti.

252. V § 20 odst. 8 se slova „darů poskytnutých“ nahrazují slovy „bezúplatného plnění poskytnutého“.

K bodu 252 (§ 20 odst. 8)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se v § 20 odst. 8 ponechat stávající koncepci odečtu hodnoty bezúplatného plnění na stanovené účely (v dřívější terminologii „darů“) s tím, že se ve výčtu takto obdarovaných právnických osob jsou zahrnuti i veřejně prospěšní poplatníci uvedení taxativně v § 17a odst. b) až f) zákona, neboť jde o právnické osoby.

Podle navrhovaného znění předkladatelem zákona by bylo možné odečíst hodnotu bezúplatného plnění pouze v tom případě, že obdarovaný je poplatník se statutem veřejné prospěšnosti nebo veřejně prospěšný poplatník, který status nemůže získat, byť je jinak veřejně prospěšný. Podle této koncepce by nebylo možné odečíst dary např. na nepochybně veřejně prospěšné účely v případě, že by se jednalo o obdarovanou právnickou osobu, která není považována dle zákona za osobu veřejně prospěšnou. Není na místě vycházet z toho, že pouze veřejně prospěšné společnosti se statutem, státní instituce, kraje nebo obce provádí výlučně veřejně prospěšnou činnost. Dle návrhu předkladatele by navíc bylo velmi složité uvažou dovozování, zda politické strany a politická hnutí v pojetí zvláštního zákona vykonávají tzv. veřejně prospěšnou činnost či nikoliv.

253. V § 20 odst. 8 se slova „rehabilitační a kompenzační pomůcky uvedené ve zvláštním právním předpise¹¹⁵⁾“ nahrazují slovy „zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením“.

K bodu 253 (§ 20 odst. 8)

Změna reaguje na zrušení vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, novelou zákona č. 329/2011Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, kdy část ustanovení § 15 odst. 1 týkající se hodnoty bezúplatného plnění na rehabilitační a kompenzační pomůcky odkazující na § 33 této vyhlášky se tak stala obsoletní. Navrhuje se proto právní úprava, která vychází z novelizované právní úpravy zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, podle které bude možné jako nezdanitelnou část základu daně uplatnit hodnotu bezúplatného plnění na zvláštní pomůcky podle tohoto zákona, a to nadále nejvýše do částky nehrzené příspěvkem ze státního rozpočtu.

254. V § 20 odst. 8 se slovo „darů“ nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“, slovo „darů“ se nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“ a slovo „darovaného“ se nahrazuje slovy „hmotného nebo nehmotného“.

K bodu 254 (§ 20 odst. 8)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. Věcně zůstává zachován stav, kdy se ustanovení o stanovení hodnoty darovaného hmotného majetku použijí obdobně na stanovení hodnoty darovaného nehmotného majetku, a to na základě ustanovení § 32a.

255. V § 20 odst. 8 se slova „České republiky nebo jiného“ zrušují.

K bodu 255 (§ 20 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

256. V § 20 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Od základu daně nelze odečíst hodnotu bezúplatného plnění, na základě kterého plyne poskytovateli bezúplatného plnění nebo osobě s ním spojené prospěch bez poskytnutí odpovídajícího protiplnění.“.

K bodu 256 (§ 20 odst. 8)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem

„bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

Ustanovení zabraňuje možnosti odečtení takového bezúplatného plnění, které bylo poskytnuto zistně za účelem získání nějakého protiplnění, lhostejno, zda toto protiplnění plyne samotnému poskytovateli tohoto plnění či osobě jemu blízké. Pokud však příjemce bezúplatného plnění poskytuje plnění, které nemá vztah k poskytnutému bezúplatnému plnění, pak lze odpočet uplatnit.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se v § 20 odst. 8 ponechat stávající koncepci odečtu hodnoty bezúplatného plnění na stanovené účely (v dřívější terminologii „darů“) s tím, že se ve výčtu takto obdarovaných právnických osob jsou zahrnuti i veřejně prospěšní poplatníci uvedení taxativně v § 17a odst. b) až f) zákona, neboť jde o právnické osoby.

Podle navrhovaného znění předkladatelem zákona by bylo možné odečíst hodnotu bezúplatného plnění pouze v tom případě, že obdarovaný je poplatník se statutem veřejně prospěšnosti nebo veřejně prospěšný poplatník, který status nemůže získat, byť je jinak veřejně prospěšný. Podle této koncepce by nebylo možné odečíst dary např. na nepochybně veřejně prospěšné účely v případě, že by se jednalo o obdarovanou právnickou osobu, která není považována dle zákona za osobu veřejně prospěšnou. Není na místě vycházet z toho, že pouze veřejně prospěšné společnosti se statutem, státní instituce, kraje nebo obce provádí výlučně veřejně prospěšnou činnost. Dle návrhu předkladatele by navíc bylo velmi složitou úvahou dovozování, zda politické strany a politická hnutí v pojetí zvláštního zákona vykonávají tzv. veřejně prospěšnou činnost či nikoliv.

V důsledku zamítnutí návrhu zákona o statusu veřejně prospěšnosti Senátem, je důvodová zpráva v některých aspektech neaktuální.

257. V § 20 odst. 9 se slovo „darů“ nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“ a slovo „poskytnutých“ se nahrazují slovem „poskytnutého“.

K bodu 257 (§ 20 odst. 9)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

258. V § 20 odst. 10 se slova „darů poskytnutých“ nahrazují slovy „bezúplatného plnění poskytnutého“ a slova „hodnoty darů“ se nahrazují slovy „hodnoty bezúplatného plnění“.

K bodu 258 (§ 20 odst. 10)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

259. V § 20 odst. 12 se slovo „dary“ nahrazuje slovy „bezúplatné plnění“, slovo „unie“, se nahrazuje slovy „unie než České republiky, a dále na území“ a slovo „darů“ se nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“.

K bodu 259 (§ 20 odst. 12)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

260. V § 20b odst. 1 se slovo „dividend“, zrušuje.

K bodu 260 (§ 20b odst. 1)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

261. V § 20b odst. 1 se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 261 (§ 20b odst. 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

262. V § 20b odst. 1 se slova „penzijní fondy a“ zrušují.

K bodu 262 (§ 20b odst. 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

263. Za § 20b se vkládá nový § 20c, který včetně nadpisu zní:

„§ 20c

Obchodní majetek poplatníka daně z příjmů právnických osob

Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů právnických osob se pro účely daní z příjmů rozumí veškerý majetek, který

- a) mu patří, pokud jde o poplatníka právnickou osobu,
- b) k němu patří, pokud jde o poplatníka, který není právnickou osobou.“

K bodu 263 (§ 20c)

V návaznosti na zrušení obchodního zákoníku a přijetí nového občanského zákoníku, který upouští od definování pojmu „obchodní majetek“ a namísto něj definuje pouze pojem „majetek“, je třeba vymezit v zákoně o daních z příjmů, co se rozumí obchodním majetkem pro účely daně z příjmů právnických osob. Obdobné ustanovení ostatně obsahuje zákon o daních z příjmů i v § 4 odst. 4, v němž se vymezuje obchodní majetek pro účely daní z příjmů fyzických osob. Vzhledem k tomu, že navrhovaná definice má platit pro účely daní z příjmů, uplatní se i pro zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, který pojem „obchodní majetek“ také používá v § 4 odst. 4.

Sousloví majetek, který osobě patří, navazuje na § 495 občanského zákoníku, který definuje majetek jako souhrn všeho, co osobě patří.

Pro účely daně z příjmů právnických osob je nezbytné rozlišit majetek, který patří poplatníkovi, který je právnickou osobou, nebo poplatníkovi, který právnickou osobou není (například svěřenský fond, podílový fond, apod.). U poplatníků, kteří nemají právní osobnost, se uvádí, že obchodním majetkem je majetek, který k němu patří, jelikož poplatník bez právní osobnosti nemůže nabývat práva a povinnosti a jako takový ani stricto sensu vlastnit majetek. Například majetek, který je spravován správcem svěřenského fondu, není majetkem svěřenského fondu, ale majetkem ve svěřenském fondu (§ 1448 odst. 3 NOZ), vlastnická práva k majetku ve svěřenském fondu vykonává vlastním jménem na účet fondu svěřenský správce.

264. V § 21 odst. 3 se slova „penzijního fondu,“ zrušují.

K bodu 264 (§ 21 odst. 3)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

265. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů právnických osob je

- a) kalendářní rok,
- b) hospodářský rok,
- c) období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na člena právnické osoby do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, ve kterém se přeměna nebo převod jmění staly účinnými, nebo
- d) účetní období, pokud je toto účetní období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsíců.“

K bodu 265 (§ 21a)

Zařazení ustanovení o zdaňovacím období na konec hmotněprávních ustanovení odpovídá obvyklému řazení konstrukčních prvků daně v daňových zákonech. Argumentem pro tuto legislativně technickou operaci je sjednocení tohoto řazení ve všech daňových zákonech.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny:

Ustanovení § 17a písm. c) zákona o daních z příjmů v platném a účinném znění stanoví, jaké je zdaňovací období v případě vyjmenovaných typů přeměn. Jelikož návrhem obsaženým v původním znění sněmovního tisku 1004 došlo k přílišnému zobecnění daného ustanovení, navrhuje se navrácení dnešního stavu v podobě uvedení těch přeměn, na které se daně ustanovení aplikuje.

266. Za nadpis části třetí se vkládají nové § 21b až 21e, které včetně nadpisů znějí:

„§ 21b

Obecná společná ustanovení o věcech

(1) Za věc, a to za věc hmotnou a movitou, se pro účely daní z příjmů považuje také

- a) živé zvíře,
- b) část lidského těla a
- c) ovladatelná přírodní síla, se kterou se obchoduje.

(2) Ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující cenné papíry se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i pro zaknihované cenné papíry.

(4) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

(5) Ustanovení upravující zálohu se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i na závdavek.

§ 21c

Obecná společná ustanovení o majetkových právech

(1) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění ze svěřenského fondu se nejdříve plní ze zisku fondu a až poté z ostatního majetku fondu.

(2) Bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se pro účely daní z příjmů o koupi nebo směnu, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující nájem se použijí i pro pacht.

§ 21d

Obecná společná ustanovení o finančním leasingu

(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání věci s výjimkou věci, která je nehmotným majetkem, vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy

- a) ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele věci,
- b) ujednáno právo uživatele na převod podle písmene a).

(2) Na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

(3) Finanční leasing se pro účely daní z příjmů považuje od okamžiku uzavření smlouvy o finančním leasingu za nájem, pokud

- a) je finanční leasing předčasně ukončen,
- b) po uplynutí sjednané doby nedojde k převodu vlastnického práva na uživatele.

(4) Přenechá-li uživatel užívající předmět finančního leasingu tento předmět k užívání jiné osobě za úplatu na základě smlouvy, považuje se tato smlouva pro účely daní z příjmů za smlouvu o nájmu.

§ 21e

Obecná společná ustanovení o osobách

(1) Bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka, včetně zahraniční banky.

(2) Za stát se pro účely daní z příjmů považuje také samostatná jurisdikce, která není státem.

(3) Manželem (manželkou) se pro účely daní z příjmů rozumí také partner podle zákona upravujícího registrované partnerství.

(4) Společně hospodařící domácností se pro účely daní z příjmů rozumí společenství fyzických osob, které

spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

2. „

K bodu 266 (§ 21b až § 21f)

Do části třetí zákona upravující ustanovení společná pro daň z příjmů fyzických i právnických osob se vkládají ustanovení obsahující vymezení některých pojmů pro účely zákona a další obecná společná ustanovení.

K § 21b: Pro účely ZDP je v odstavci 1 rozšiřováno pojetí věci oproti občanskému zákoníku, a to z toho důvodu, že daňové právo musí reagovat na širší okruh vztahů, nežli jsou vztahy popsané v občanském zákoníku. Vzhledem k tomu, že občanský zákoník u těchto kategorií nestanoví, že se jedná o věci hmotné a movité (protože je za věci nepovažuje, resp. u ovladatelných přírodních sil v § 497 stanoví, že se na ně přiměřeně použijí ustanovení o věcech hmotných), je nutné tuto skutečnost v zákoně o daních z příjmů výslovně upravit, aby nedocházelo k nejasnostem.

V odstavci 2 se normuje, že ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Důvodem je skutečnost, aby v textu zákona o daních z příjmů nemuselo být na všech místech uváděno dlouhé slovní spojení.

Odstavec 3 reaguje na nový občanský zákoník, který rozlišuje mezi cennými papíry ve smyslu listinném a zaknihovanými cennými papíry. Zaknihované cenné papíry, které již na rozdíl od současného stavu nebudou spadat do dosavadní souhrnné kategorie cenných papírů, nebudou rovnocennou kategorií jako cenné papíry ve smyslu listinném, ale náhražkou cenného papíru ve smyslu listinném. Na to je třeba reagovat změnou terminologie.

Ustanovení odstavce 4 reaguje na dichotomii jednotek založenou § 3063 nového občanského zákoníku. Ustanovení směřuje na případy, kdy i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku bude vlastnické právo k jednotkám nabýváno podle dosavadních právních předpisů, zejména podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů). Odstavec 4 z důvodu právní jistoty poplatníků a správců daně stanoví jednotnou právní úpravu pro jednotky, a to jak jednotky vzniklé podle zákona o vlastnictví bytů, tak pro jednotky podle nového občanského zákoníku.

Na základě tohoto ustanovení, hovoří-li zákon o jednotce, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vymezené podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na společných částech nemovitě věci, mezi které patří i pozemek, na němž je dům zřízen (§ 1158 a násl. nového občanského zákoníku), tak obdobně také na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb. a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku.

Ustanovení odstavce 4 dále v zájmu právní jistoty normuje, že na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb. (a na s nimi spojený podíl na společných částech domu, příp. podíl na pozemku) se obdobně použijí i ustanovení o nemovitých věcech. Nový občanský zákoník v § 498 stanoví, že nemovitými věcmi jsou pozemky a podzemní stavby se samostatným účelovým určením, jakož i věcná práva k nim, a práva, která za nemovitě věci prohlásí zákon. Stanoví-li jiný právní předpis, že určitá věc není součástí pozemku, a nelze-li takovou věc přenést z místa na místo bez porušení její podstaty, je i tato věc nemovitá. Veškeré další věci, ať je

jejich podstata hmotná nebo nehmotná, jsou movité. V § 1159 nový občanský zákoník dále stanoví, že jednotka je věc nemovitá. K jednotkám vymezeným podle zákona č. 72/1994 Sb. se však v § 3063 nového občanského zákoníku uvádí toliko to, že nabytí-li vlastnického práva alespoň k jedné jednotce v domě s byty a nebytovými prostory přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nabyvatel podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, vznikne i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vlastnické právo k dalším jednotkám v tomto domě podle dosavadních právních předpisů. Samotný obsah vlastnického práva těchto jednotek by se však po jeho vzniku již měl řídit novou právní úpravou. Je však přinejmenším sporné, zda z uvedených ustanovení lze vyvozovat, že jsou jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb. podle nové právní úpravy nemovitými věcmi. Obecně není ani stanoveno, že se tyto jednotky řídí ustanoveními o nemovitých věcech. Proto zákon o daních z příjmů takovou normu zavádí, aby nebylo nutné v textu zákona vždy uvádět spojení „nemovitá věc a jednotka vymezená podle zákona č. 72/1994 Sb.“, popř. „jednotka vymezená podle zákona č. 89/2012 Sb. a jednotka vymezená podle zákona č. 72/1994 Sb.“.

Zjednodušení textu zákona, kterého je tímto dosaženo, nabývá zvláště na významu v situacích, kdy je nutné dále rozlišovat, o jakou jednotku se jedná ve smyslu toho, zda zahrnuje byt, nebytový prostor nebo jejich kombinaci (soubor). Možnost vymezení jednotek, které budou zahrnovat jak byt, tak nebytový prostor, zakotvuje ustanovení § 1158 odst. 2 nového občanského zákoníku, které stanoví, že co je stanoveno v oddílu upravujícím bytové spoluvlastnictví o bytu, platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových prostorů.

Z pohledu daňového práva je nutné tyto jednotky rozlišovat, byť pro ně v právním řádu není zaveden zvláštní pojem. Např. v ustanovení § 4a písm. h) zákona o daních z příjmů se osvobozuje od daně z příjmů fyzických osob pouze bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k takové jednotce ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru. Dále musí být splněna podmínka, že fyzická osoba, která vlastnické právo k takové jednotce nabývá, je nájemcem této jednotky, členem uvedené právnické osoby a podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svými peněžními prostředky nebo nepeněžními plněními na pořízení domu s jednotkami. Pokud tedy bude součástí jednotky např. byt, sklep a ateliér, bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k této jednotce od daně z příjmů fyzických osob osvobozen nebude, neboť tato jednotka zahrnuje jiný nebytový prostor než garáž, sklep nebo komoru, a to ateliér. Pokud by součástí jednotky ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, byl byt, garáž a sklep, bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k ní fyzickou osobou, která je nájemcem této jednotky, členem výše uvedené právnické osoby a podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svými peněžními prostředky nebo nepeněžními plněními na pořízení domu s jednotkami, by byl od daně z příjmů fyzických osob osvobozen.

Na tomto místě je nutno uvést, že na základě ustanovení § 21b odst. 4 by se tyto podmínky obdobně aplikovaly na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb. a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku. To znamená, že tyto jednotky by mohly být pouze bytem nebo nebytovým

prostorem, který je garáží, sklepem nebo komorou, aby byl bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva k nim od daně z příjmů fyzických osob osvobozen.

Zákon o daních z příjmů dále ve svých ustanoveních hovoří o jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor, a to např. v § 15 odst. 3 písm. f). Analogicky výše uvedenému se podle ustanovení § 15 odst. 3 písm. f) bytovou potřebou pro účely zákona o daních z příjmů rozumí vypořádání společného jmění manželů nebo vypořádání spoludědiců v případě, že předmětem vypořádání je úhrada podílu spojeného se získáním jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor. Takovou jednotkou může být:

- jednotka podle nového občanského zákoníku, která zahrnuje jeden byt nebo soubor bytů, avšak nezahrnuje žádný nebytový prostor, a která kromě bytu nebo souboru bytů na základě nového občanského zákoníku zahrnuje také podíl na společných částech nemovité věci, mezi které patří i pozemek, na němž je dům zřízen, nebo

- jednotka podle zákona o vlastnictví bytů, tj. jednotka dosud označovaná jako „byt“, přičemž na základě ustanovení § 21b odst. 4 zákona o daních z příjmů se ustanovení § 15 odst. 3 písm. f) vztahuje spolu s jednotkou podle zákona o vlastnictví bytů i na s ní spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku.

Odstavec 5 reaguje na zavedení nového institutu závdavek v občanském zákoníku, a to vedle dosud používaného institutu záloha. Závdavkem se potvrzuje uzavření smlouvy a strana, která jej dala, poskytuje jistotu, že dluh splní.

K § 21c: Odstavec 1 stanoví pro režim výplat plnění ze svěřenského fondu podmínku, že nejdříve je zdrojem vypláceného plnění zisk po zdanění a až poté, co jsou tyto zdroje vyčerpány, se plnění vyplácí z majetku vloženého do svěřenského fondu.

Odstavec 3 navazuje na právní úpravu vzájemného darování v zákoně o dani z nabytí nemovitých věcí, která stanoví speciální režim k ustanovení § 2061 NOZ upravujícímu vzájemné darování v soukromém právu. Podle § 2061 NOZ „bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se o darování jen vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany“. Část plnění, jehož hodnota nepřevyšuje hodnotu plnění druhé strany, je tak považována za smlouvu kupní nebo směnňnou, ve zbytku se jedná o dar. Z obavy ze zneužívání tohoto ustanovení pro obcházení daňové povinnosti k dani z nabytí nemovitých věcí zastíráním právních úkonů vzájemným darováním, obsahuje zákon o dani z nabytí nemovitých věcí zvláštní úpravu, podle níž bude sjednané vzájemné darování vždy považováno za smlouvu kupní (v případě, že jeden z dárců daruje peněžní prostředky) nebo směnňnou, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění převyšuje hodnotu plnění druhé strany. Vzhledem k jednotě právního řádu byl stejný přístup zvolen i pro daň z příjmů.

Odstavec 4 navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému (§ 2332 a následující). Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, na rozdíl od nájmu je však jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se tím i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního

závodu). Na základě argumentu a maiori ad minus se ustanovení § 21c odst. 4 použije také pro podnájem a analogický závazkový právní vztah, ze kterého je pachtýř zavázán zřídit třetí osobě užívací a požívací právo, neboli podpacht.

K § 21d: Ustanovení § 21d vymezuje pro účely zákona o daních z příjmů finanční leasing. V českém právním prostředí neexistuje ani po přijetí nového občanského zákoníku zákonná úprava leasingu jako typové smlouvy. Podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu je leasingová smlouva smlouvou nepojmenovanou (inominátní). Přesto je nutné pro daňové účely institut leasingové smlouvy vymezit, aby bylo jednoznačně určitelné, na jaká smluvní ujednání se vztahují ustanovení zákona o daních z příjmů používající pojem finanční leasing. Pojem „finanční pronájem s následnou koupí najatého hmotného majetku, resp. hmotné věci“ je v návaznosti na institut pachtu nadále nevhodný. Proto byl zvolen pojem „finanční leasing“ a jeho definiční znaky byly navázány na terminologii nového občanského zákoníku.

Podle judikatury Nejvyššího soudu lze finanční leasing vymezit jako závazkový vztah, jehož podstatou je závazek poskytovatele leasingu (pronajímatele, propachtovatele, aj.) předat příjemci leasingu (nájemci, pachtýři, aj.) na určitou dobu do užívání věc či jinou majetkovou hodnotu a závazek uživatele věci (nájemce, resp. pachtýře, apod.) uhradit náklady spojené s pořízením leasingu prostřednictvím leasingových splátek. Uživatel věcí má obvykle právo po splnění smluvních podmínek na převod předmětu leasingu do svého vlastnictví. Převod vlastnictví je u finančního leasingu většinou zajištěn opčním právem, tedy na základě výzvy nájemce, resp. pachtýře, nebo k němu může dojít automaticky. V této souvislosti se hovoří o pořizovací funkci finančního leasingu, která jej kvalitativně odlišuje od nájmu nebo pachtu, u něhož je primární funkce užívací, resp. užívací a požívací. Hlavní funkcí leasingu je účelové pořízení věci, práva či jiné majetkové hodnoty podle potřeb, výběru a určení uživatele leasingu s využitím cizích zdrojů – zdrojů poskytovatele předmětu leasingu. Smyslem tohoto specifického soukromoprávního institutu je zajištění financování věci za úplaty, přičemž uživatel věci se k ní od okamžiku jejího předání chová jako k věci vlastní se všemi riziky (obvykle nese rizika spojená s předmětem leasingu i náklady spojené s jeho provozem, údržbou a opravami). Leasingový pronajímatel, resp. propachtovatel, sice zůstává po celou dobu trvání leasingu vlastníkem předmětu leasingu, jeho práva a povinnosti související s vlastnictvím předmětu leasingu (s výjimkou dílčích práv) však náleží uživateli. V rámci finančního leasingu je na nájemce či pachtýře přenášena odpovědnost za předmět leasingu i nebezpečí a rizika s ním spojená, čímž se finanční leasing typově odlišuje od nájmu a pachtu (a nelze je tudíž bez dalšího poměřovat). Obdobně jej nelze přirovnávat k úvěrové smlouvě, ke které je však de facto alternativou. Jeho ekonomický účel je obdobný - jde o finanční službu, která se od úvěru liší tím, že tu nedochází k poskytnutí peněžních prostředků dlužníkovi. Další odlišnost spočívá v tom, že u smlouvy o finančním leasingu je předmět leasingu až do okamžiku jeho převodu ve vlastnictví poskytovatele leasingu.

Leasing s popsávanými prvky je označován za leasing finanční, protože závazky poskytovatele leasingu se omezují na finanční služby (pořízení věci, předání do užívání a převedení do vlastnictví leasingového uživatele na konci leasingového vztahu)(více viz rozhodnutí Nejvyššího soudu Cjpn 204/2007).

Finančním leasingem jsou pak pouze ty smlouvy o přenechání věci k užívání, ve kterých je při jejich uzavření ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník

užívané věci vlastnické právo na uživatele věci nebo je ujednáno opční právo uživatele zvolit si, zda se na něj vlastnické právo převede či nikoli. Toto ujednání musí být ve smlouvě obsaženo již v okamžiku jejího sjednání a nikoli později za doby trvání smluvního vztahu.

Ustanovení definující pojem finanční leasing pro účely tohoto zákona obsahuje rovněž vyloučení nehmotného majetku z vymezení tohoto pojmu. Tato skutečnost je potvrzením záměru definovat finanční leasing pouze pro hmotný majetek, ke kterému jsou pak vázána další speciální ustanovení zákona týkající se podmínek pro uplatnění tohoto smluvního vztahu v základu daně z příjmů. Vyjmutí nehmotného majetku z definice finančního leasingu bylo vyvoláno zejména vymezením věci v právním smyslu podle nového občanského zákoníku, které pokládá i nehmotný majetek za věc. Protože nelze ve všech případech vyloučit převoditelnost vlastnického práva k nehmotnému majetku na nového uživatele, bylo třeba platnost příslušné definice finančního leasingu jen pro hmotný majetek v návrhu explicitně upravit. To však neznamená, že by inomínátní smlouvy, jejichž předmětem je leasing nehmotného majetku, nebyly platným závazkovým právním vztahem (ve smyslu NOZ závazkem), případně uplatnění výdajů z nich plynoucích v základu daně z příjmů však není upraveno v žádném ustanovení návrhu zákona, kde je pro jeho platnost užitá definice finančního leasingu ve smyslu citovaného ustanovení. Výdaje poplatníka, který by byl příjemcem leasingu nehmotného majetku, vzniklé ze splátek poskytovateli, budou uplatňovány v základu daně z příjmů návazně na to, jak o nich bude poplatníkem účtováno v souladu s právními předpisy, které účetnictví poplatníka upravují.

V definici uvedený pojem úplata má zahrnout majetkový prospěch, který je s určitou pravidelností poskytován vlastníku věci uživatelem. Svou povahou se může jednat o nájemné, pachtovné nebo jiný druh úplaty, pokud naplní v definici vymezené znaky. Zákon dále stanoví, že k předmětu finančního leasingu je po uplynutí sjednané doby převedeno vlastnické právo na uživatele věci za smlouvenou kupní cenu nebo bezúplatně. Pokud bude mezi smluvními stranami sjednána kupní cena, bude doplacena nad rámec výše sjednané úplaty. Pokud nad rámec výše úplaty nebude již nic uživatelem za převod vlastnického práva doplaceno, bude vlastnické právo převedeno bezúplatně (resp. úplatou bude úplata hrazená uživatelem po sjednanou dobu). Tuto terminologii respektuje zákon o daních z příjmů i v dalších ustanoveních týkajících se finančního leasingu.

V odstavci 2 se v zájmu jednoznačnosti a právní jistoty navrhuje stanovit, že v odstavci 1 definovaný finanční leasing se nepovažuje za nájem.

Odstavec 3 přejímá bez věcných změn část dosavadní úpravy § 24 odst. 6, která systematicky patří do obecných společných ustanovení.

K § 21e: V zájmu zajištění právní jistoty se v odstavci 1 vymezuje, že bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka včetně zahraniční banky, a to zejména s ohledem na vymezení banky v zákoně o bankách.

Ustanovení odstavce 2 navazuje na dosavadní úpravu obsaženou v § 17 odst. 3 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpis. S nabytím účinnosti NOZ dojde ke zrušení i uvedeného zákona. Paragraf 21e odst. 2 tak zajišťuje kontinuitu právního postavení soukromých vysokých škol pro účely zákona o daních z příjmů i po zrušení uvedeného zákona. Toto ustanovení zároveň reaguje na úpravu obsaženou v § 3050 NOZ, podle

kterého mohou obecně prospěšné společnosti změnit svoji právní formu na ústav.

Odstavec 3 stanoví, že samostatná jurisdikce, která není státem, se pro účely daní z příjmů za stát považuje.

Odstavec 4 zavádí pro registrované partnery stejný režim jako pro manžele. Registrovaní partneři tak například nově budou moci uplatňovat slevu na manžela.

Odstavec 5 v návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, reaguje na situaci, kdy je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Absencí definice tohoto pojmu v NOZ vznikla potřeba tento pojem definovat alespoň pro účely daně z příjmů. Použitá definice je původní definicí „domácnosti“ ze zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a je logicky zařazena mezi ostatní výkladová ustanovení.

K § 21f: V novém zákoně o investičních společnostech a investičních fondech (zákon č. 240/2013 Sb.), který nahradil dosavadní zákon o kolektivním investování, došlo k rozsáhlé úpravě a uvolnění podmínek pro uznání statutu investičního fondu. Nově mohou vznikat různé druhy uzavřených fondů, které může i nadále tvořit pouze několik účastníků (nejméně dva) a jejichž podnikání není téměř omezeno. Tyto fondy nemusí být klasickým subjektem kolektivního investování a jejich činnost se může blížit či částečně překrývat s běžnou podnikatelskou činností. Z dosavadní zkušenosti s fondy kvalifikovaných investorů podle platné a účinné právní úpravy je možné dovodit částečné použití těchto fondů jako prostředek daňové optimalizace podnikatelské činnosti jejich účastníků.

Z těchto důvodů se navrhuje stanovit nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob pouze pro vybrané typy investičních fondů. V ustanovení se zavádí nový termín „základní investiční fondy“, který je vymezen pouze pro účely zákona o daních z příjmů a zahrnuje množinu fondů, pro které dále platí daňové zvýhodnění spočívající v odložení daňové povinnosti do okamžiku případných výplat podílů na hospodaření fondu nebo při odkupu podílových listů. Záměrem bylo vybrat fondy, které mohou investovat pouze do standardních investičních instrumentů nebo které jsou určeny široké veřejnosti jako alternativní spořicí instrument a jejichž podnikání je regulováno. U těchto fondů je tedy opodstatněná nulová sazba daně, která zajistí daňovou neutralitu, tj. srovnatelné efektivní daňové zatížení s individuální investicí, a to jak u právnických osob, tak i u fyzických osob, které uplatňují časový test pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a majetkových účastí. Základním investičním fondem může být i svěřenský fond, který byl založen podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech a splňuje stanovené podmínky.

Ostatní investiční fondy, které neodpovídají stanoveným podmínkám, se svým charakterem mohou blížit běžnému podnikání. Proto je v rámci zajištění daňové neutrality nutné srovnat zdanění těchto fondů se zdaněním běžných obchodních společností.

Část ustanovení, která se týká zahraničních fondů, vychází z nové definice „zahraničního investičního fondu“ v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech a stanoví, za jakých podmínek může zahraniční investiční fond uplatnit sníženou sazbu daně. Stejně jako v případě tuzemských fondů platí nově nulová sazba daně pouze pro vybrané typy

zahraničních fondů. I nadále bude platit, že ustanovení se nevztahuje na fondy, které jsou daňově transparentní. V ustanovení se nově používá termín domovský stát, který je převzat ze zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ve kterém je definován jako stát, podle jehož práva byl fond založen nebo kde má své sídlo. Praktický postup při prokazování daňové netransparentnosti bude řešen v návazném metodickém pokynu Generálního finančního ředitelství.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny:

Navrhuje se odstranit chybu v psaní, která je uvedena v úvodní části novelizačního bodu 269.

267. V § 22 odst. 1 písm. d) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 267 (§ 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

268. V § 22 odst. 1 písm. e) se slova „nemovitostí (jejich částí) včetně bytů (jejich částí)“ nahrazují slovy „nemovitých věcí nebo bytů“.

K bodu 268 (§ 22 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

269. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slova „společností a družstev“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 269 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

270. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slovo „zm)“ nahrazuje slovem „zl)“.

K bodu 270 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Jde o nápravu chyby vzniklé v důsledku posunu písmen v § 25 odst. 1, kdy § 22 odst. 1 písm. g) bod 3 navazuje na písmeno zl) a nikoli zm).

271. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slovo „unie,“ nahrazuje slovy „unie než České republiky nebo daňovému rezidentovi“.

K bodu 271 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká

republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

272. V § 22 odst. 1 písm. g) se na konci textu bodu 3 doplňují slova „; podílem na zisku je i plnění ze zisku svěřenského fondu“.

K bodu 272 (§ 22 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, a to jednak v souvislosti se zrušením zákona upravujícího dosud daň darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu zákona o daních z příjmů, a jednak v souvislosti se zavedením institutu svěřenského fondu novým občanským zákoníkem.

273. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 4 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrových finančních nástrojů“.

K bodu 273 (22 odst. 1 písm. g) bod 4)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

274. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 7 se za slova „kapitálovém trhu⁷¹⁾“ vkládají slova „; neuvedených pod písmenem h)“.

K bodu 274 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 7)

Doplněním daného ustanovení se sleduje odstranění výkladových nejasností § 22 ze strany správců daně i daňových subjektů, a to v kontextu možného konfliktu při aplikaci písmene g) nebo písmene h).

275. V § 22 odst. 1 písm. g) se doplňují body 13 a 14, které znějí:

- „13. příjmy ze svěřenského fondu,
- 14. bezúplatné příjmy,“.

K bodu 275 (§ 22 odst. 1 písm. g) body 13 a 14)

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, a to jednak v souvislosti se zrušením zákona pojednávajícího o dani darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu

zákona o daních z příjmů, a jednak v souvislosti se zavedením institutu svěřenského fondu novým občanským zákoníkem.

276. V § 22 odst. 1 písm. h) se slova „společnostech nebo družstvech“ nahrazují slovy „korporacích“.

K bodu 276 (§ 22 odst. 1 písm. h))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

277. V § 22 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) příjmy z prodeje obchodního závodu umístěného na území České republiky.“.

K bodu 277 (§ 22 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, ať rezidentům států, se kterými má ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, či rezidentům států bezesmluvních, a to v souvislosti s prodejem obchodního závodu (dnešního podniku) umístěného v ČR nebo jeho části umístěné v ČR.

278. V § 22 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Příjem společníka veřejné obchodní společnosti, komplementáře komanditní společnosti nebo společníka společnosti, který je daňovým nerezidentem, plynoucí z účasti v této obchodní korporaci nebo společnosti a z úvěrového finančního nástroje poskytnutého této obchodní korporaci nebo společnosti se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny.“.

Poznámka pod čarou č. 19g se zrušuje.

K bodu 278 (§ 22 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost nahrazujícím v novém občanském zákoníku institut sdružení bez právní subjektivity. Obchodní korporací se zde myslí veřejná obchodní společnost a komanditní společnost, společností pak sdružení osob na základě smlouvy o společnosti bez právní osobnosti. Daňovým nerezidentem je poplatník podle § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4. Zároveň se jedná o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk).

279. V § 23 odst. 1 se slova „upravený podle následujících odstavců“ nahrazují slovy „s tím, že u poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou těmito příjmy jeho výnosy a těmito výdaji jeho náklady; rozdíl se upraví podle tohoto zákona“.

K bodu 279 (§ 23 odst. 1)

Při vypracování nové úpravy zdaňování příjmů v roce 1991, která nabyla účinnosti od roku 1993, se pro pravidla zdanění právnických osob mj. vycházelo z osvědčené vazby na účetnictví a tím v plynulém pokračování v úpravě při zdaňování poplatníků, kteří vedou účetnictví v intencích pravidel nastavených ke konci roku 1992 zrušených zákonů o odvodech do státního rozpočtu a důchodové dani. Byl uplatněn princip neutrality a univerzality, který je v dané oblasti charakteristický pro standardní daňové systémy nejen v Evropě. Tento princip tak bezproblémově dlouhou dobu zajišťovala stávající úprava § 18 odst. 1, podle které jsou u právnických osob předmětem daně příjmy (výnosy) z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem se zavedením legislativní zkratky pro obě kategorie „příjmy“. Výslovně zmíněná kategorie výnosů potvrzuje vazbu na účetní zachycení, kategorie příjmů reaguje na ostatní položky, o které se naopak výsledek hospodaření upravuje pro finální zjištění základu daně z příjmů.

Zákon o daních z příjmů od počátku své existence neobsahoval přesnou a vyčerpávající definici pojmu „příjem“, užitého zejména v ustanovení § 18 zákona, který se týká vymezení předmětu daně v části druhé zákona – daň z příjmů právnických osob. Legislativní zkratka „příjem“ užitá v zákoně o daních z příjmů ve zmíněném širším pojetí předmětu daně (příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem) pak vedla v případě poplatníků – právnických osob, kteří vedou účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví k tomu, že pod příjmy tvořící předmět daně poplatníka byly zahrnuty veškeré výnosy týkající se zdanitelných příjmů s výjimkou výnosů týkajících se příjmů, které nebyly předmětem daně. Vazba na účetnictví byla dále v ZDP promítnuta v ustanovení zákona v § 23 odst. 2, odkazujícího se na výsledek hospodaření jako účetní kategorií u poplatníků vedoucích účetnictví a na rozdíl mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří účetnictví nevedou a dále v § 23 odst. 10 odkazujícího se pro účely zjištění základu daně na právní předpis, podle kterého se účetnictví vede. Pro nerealizované položky zisků byla zvolena úprava, která výslovně uvádí, že např. o změny v ocenění reálnou hodnotou se výsledek hospodaření neupravuje – což dokládá úprava § 23 odst. 9, pro kurzové rozdíly těsnou vazbu na účetní zachycení potvrzuje § 38 odst. 1 první věta, podle které je pro daňové účely v případě kurzových rozdílů rozhodující účetní zachycení. Tato úprava je vyvážená a symetrická, neboť zohledňuje jak dopady na straně výnosů-příjmů, tak na straně nákladů-výdajů. Kategorie příjem měla historicky význam také pro poplatníky – právnické osoby, které vedly a dosud také vedou jednoduché účetnictví. Pro univerzální pojetí byla zvolena legislativní zkratka příjmy, která postihuje jak výnosy, tak příjmy.

Navržená změna ustanovení reaguje na nejasnosti, které se objevují v diskuzích mezi odbornou veřejností ohledně tzv. „kurzových rozdílů“. Tyto nejasnosti spočívají v uchopení vazby účetních předpisů na zákon o daních z příjmů. Určitý názorový proud totiž chápe tuto vazbu tak, že je v případě každého výnosu z kurzových rozdílů vždy třeba posuzovat, zda se jedná či nejedná o příjem pro účely daní z příjmů. Tento přístup však není zamýšlenou vazbou účetnictví a daně z příjmů, neboť by přinesl další dodatečné administrativní zatížení daňovým subjektům, kteří by existenci příjmu či

výdaje museli v případě kurzových rozdílů posuzovat u každé z položek výnosů. Zamýšlený přístup spočívá v těsném propojení, a to v té vazbě, že každý výnos je třeba pro účely daní z příjmů pojímat jako příjem. V této souvislosti se navrhuje úprava, která tuto skutečnost potvrzuje.

Tato norma je inkorporována přímo do § 23 odst. 1 zákona o daních z příjmů a de facto za oblast, o které se účtuje, definuje příjem a výdaj. Za oblast, za kterou se účtuje, tedy platí vazba, že příjmem se rozumí výnos a výdajem náklad. Takto vzniklé příjmy a výdaje poté procházejí např. testem, zda nejsou osvobozené (v případě příjmů) nebo testem zda jsou výdaji daňovými (případ výdajů). Toto ustanovení je obecné povahy a nevyřazuje tedy z aplikace např. ustanovení § 23 odst. 6 (nepeněžní příjem pronajmatele), kde rovněž dochází k vymezení příjmů. Ustanovení v § 23 odst. 6 je tak speciální a definici příjmů v odstavci 1 doplňuje.

To, že výnosem (nákladem) se rozumí výnos (náklad) dle právních předpisů upravujících účetnictví plyne z ustanovení § 23 odst. 2 zákona o daních z příjmů.

V kontextu provazeb na další části zákona je třeba říci, že takto vzniklý základ podléhá korekcím dle dalších ustanovení zákona. V návaznosti na toto byl legislativně upraven text odstavce 1, který odkazoval pouze na korekce dle ustanovení § 23 zákona o daních z příjmů.

280. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 3 se slova „jako výdaj“ nahrazují slovy „jako osvobozený bezúplatný příjem veřejně prospěšného poplatníka nebo výdaj“.

K bodu 280 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 3)

V souvislosti s nastavenými podmínkami pro osvobození příjmů z darů, dědictví nebo odkazu se navrhuje rozšířit povinnost zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji i na ty situace, kdy poplatník nesplní podmínky požadované pro uplatnění tohoto osvobození, a to v období, ve kterém podmínky poruší.

281. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 3 se za slovo „jejich“ vkládají slova „osvobození nebo“.

K bodu 281 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 3)

V souvislosti s nastavenými podmínkami pro osvobození příjmů z darů, dědictví nebo odkazu se navrhuje rozšířit povinnost zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji i na ty situace, kdy poplatník nesplní podmínky požadované pro uplatnění tohoto osvobození, a to v období, ve kterém podmínky poruší.

282. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 6 se slova „pohledávky a závazku podle zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovem „pohledávek“.

K bodu 282 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). V případě započtení podle § 1982 a násl. nového občanského zákoníku dochází terminologicky k vzájemnému započtení

pohledávek, nikoli dluhů, proto navrhované ustanovení slovo „závazek“, respektive „dluh“, vypouští.

283. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 8 se slova „společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva⁹⁴⁾“ nahrazují slovy „korporací jejímú členovi“.

K bodu 283 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 8)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“, či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

284. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 8 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 284 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

285. V § 23 odst. 3 písm. a) bod 9 zní:

„9. částku, o kterou byl snížen základ daně podle § 20 odst. 7, a to ve výši, která odpovídá poměru nevyčerpané úspory na dani, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití úspory na dani nebo k ukončení činnosti,“.

K bodu 285 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 9)

Navrhuje se zpřesnění textu, aby bylo jednoznačně zřejmé, že úprava výsledku hospodaření se týká části základu daně vypočtené z nevyčerpané úspory daňové povinnosti, kterou veřejně prospěšný poplatník získal při uplatnění odpočtu podle § 20 odst. 7 ZDP. Příklad: Snížení základu daně činilo 100, při sazbě daně ve výši 20% činila úspora daňové povinnosti 20. Poplatník během tří let použil pouze 15 z této úspory. Předmětem zvýšení výsledku hospodaření bude částka 25. Platná úprava svádí ke zvýšení o částku 85, neboť stanoví, že od 100 se odečte použitých 15, což je nesporné v neprospěch poplatníka.

286. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 10 se slova „závazky a“ zrušují.

K bodu 286 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

287. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 10 se slova „společností nebo družstev“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 287 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

288. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 10 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

K bodu 288 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

289. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 10 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 289 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

290. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 10 se slova „a závazky“ zrušují.

K bodu 290 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

291. V § 23 odst. 3 písm. a) bod 11 zní:

„11. kladný rozdíl mezi oceněním, a to podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku vyplácených v nepeněžní formě poplatníkovi, který je členem obchodní korporace, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví; jestliže poplatníkovi, kterému je vypořádací podíl vyplácen,

vznikne dluh vůči obchodní korporaci, sníží se vypočtený kladný rozdíl o hodnotu tohoto dluhu,“.

K bodu 291 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 11)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). Věcně nedochází k žádné změně oproti platné úpravě a i nadále zvýšení výsledku hospodaření provádí člen obchodní korporace.

292. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slovo „částku“ nahrazuje slovem „výši“, slovo „závazku“ se nahrazuje slovem „dluhu“ a slovo „závazky“ se nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 292 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

293. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 293 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

294. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 294 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

295. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 295 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

296. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 12 se slova „nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 296 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

297. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 14 se slova „částku závazku“ nahrazují slovy „výši dluhu“ a slovo „jeho“ se zrušuje.

K bodu 297 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

298. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 14 se slova „dohodou mezi věřitelem a dlužníkem, že se dosavadní závazek nahrazuje závazkem novým“ nahrazují slovy „dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty,“.

K bodu 298 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se dále navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní závazek nahradí závazkem novým, často podstatně nižším.

299. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 14 se slova „na závazek“ nahrazují slovy „na dluh“.

K bodu 299 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

300. V § 23 odst. 3 se na konci písmene a) doplňují body 16 a 17, které znějí:

„16. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, pokud se o tomto příjmu neúčtuje ve výnosech a nejedná se o příjem osvobozený od daně nebo příjem, který není předmětem daně, nebo o příjem ve formě daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku,
17. částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě

dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým,“.

K bodu 300 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 16 a 17)

V souvislosti se zrušením zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí se navrhuje v § 23 upravit povinnost poplatníka zvýšit základ daně o přijatý bezúplatný příjem, pokud o něm nebude účtovat ve výnosech a současně se nebude jednat o příjem osvobozený od daně, což se týká veřejně prospěšných poplatníků, kteří budou mít možnost se rozhodnout, zda příjem zdaní nebo u něho uplatní osvobození. Při uplatnění osvobození nebudou však výdaje (náklady) hrazené z takto získaných prostředků daňové. Pokud bude o bezúplatném příjmu účtováno rozvahově, rozumí se jeho hodnotou částka ve výši ocenění v účetnictví, pokud o bezúplatném příjmu účtováno nebude, ocení se podle oceňovacích předpisů.

V případě, kdy bude o bezúplatném příjmu účtováno výsledkově, výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji upravován nebude. Zvýšení základu daně podle navrženého ustanovení nenastane u poplatníka, který sice přijal bezúplatný příjem, o kterém nebylo účtováno výsledkově, ale tento příjem byl ve formě daru účelově poskytnutého poplatníkovi na pořízení hmotného a nehmotného majetku. V takovém případě je aplikován postup snížení vstupní ceny takto pořízovaného hmotného majetku v souladu s navrženým doplněním ustanovení § 29 odst. 1 ZDP.

Navržená úprava reaguje na stávající nejednotný postup v českém účetnictví, které umožňuje některým účetním jednotkám účtovat o přijatém daru nikoliv výsledkovým způsobem, ale rozvahovým. Pro většinu právnických osob plynulo dosud faktické vyjmutí příjmů z daru z konstrukce základu daně, pro jehož zjištění se vychází ve smyslu ustanovení § 23 odst. 2 a 10 zákona o daních z příjmů z účetnictví. V českém účetnictví není přijatý dar většinou výnosem – v současných účetních předpisech se účtuje o přijatých darech u podnikatelů, finančních institucí a pojišťoven kapitálovým, nikoliv výnosovým, způsobem. V prováděcích vyhláškách k zákonu o účetnictví pro účetní jednotky, které nebyly založeny za účelem podnikání (tj. jsou veřejně prospěšnými poplatníky) nebo pro některé vybrané účetní jednotky (např. územní samosprávné celky, svazky obcí, regionální rady regionů soudržnosti), příspěvkové organizace, státní fondy, Pozemkový fond České republiky a organizační složky státu, je však rovněž uveden výnosový způsob zaúčtování přijatého daru.

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek, podle nového občanského zákoníku dluh, zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní dluh nahradí dluhem novým, často podstatně nižším.

Pokud např. dluh činí 10 000 Kč s tím, že podnikatelé se dohodli dosavadní dluh nahradit dluhem novým ve výši 8 000 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji dlužníka se zvýší o částku 2 000 Kč, neboť pouze v této výši dluh zaniká jinak než splněním, započtením, splnutím práva s povinností u jedné osoby a narovnáním. V případě, kdy se poplatníci dohodnou a dosavadní dluh ve výši 10 000 Kč nahradí dluhem novým stejné hodnoty, tj. dluhem 10 000 Kč, nemá tato skutečnost na rozdíl mezi příjmy a výdaji dlužníka žádný dopad.

301. V § 23 odst. 3 se na konci písmene a) doplňuje bod 18, který zní:

„18. částku uplatněnou v předchozích zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako odpočet na podporu odborného vzdělávání, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jeho uplatnění, a to ve zdaňovacím období nebo obdobích, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,“.

K bodu 301 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 18)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny:

Pro zamezení zneužívání nástroje je nutné umožnit zaplacení daně v případě nesplnění podmínek během tří zdaňovacích období od uplatnění odpočtu. Doplňuje se nové ustanovení, na základě kterého bude muset poplatník zvýšit základ daně v případě nedodržení podmínek pro uplatnění odpočtu na odborné vzdělávání.

302. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 4 se slova „obchodního podílu“ nahrazují slovy „podílu v obchodní společnosti“.

K bodu 302 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který používá pojem podíl v obchodní společnosti, resp. korporaci, nikoli pojem obchodní podíl.

303. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 5 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 303 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

304. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 5 se slova „podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 304 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

305. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 5 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 305 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

306. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 6 se slova „závazku nebo část závazku“ nahrazují slovem „dluhu“, slova „závazek nebo jeho část“ se nahrazují slovem „dluh“ a slova „závazku nebo jeho část“ se nahrazují slovem „dluhu“.

K bodu 306 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). Není explicitně nutné hovořit o části dluhu, neboť z povahy věci pojem dluh zahrnuje i část dluhu.

307. V § 23 odst. 3 písm. c) se na konci bodu 6 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se body 7 a 8, které znějí:

- „7. hodnotu odvolaného daru, a to u hmotného majetku nejvýše o zůstatkovou cenu, u ostatního majetku o částku zachycenou v účetnictví, pokud o ní není účtováno v nákladech (výdajích); základ daně lze snížit, pokud příjem obdarovaného z daru nebyl od daně osvobozen,
8. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 3 písm. a) bodu 16. tohoto ustanovení, pokud je tento bezúplatný příjem využit k dosažení, zajištění a udržení příjmů a nebylo o něm účtováno v nákladech.“

K bodu 307 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 7 a 8)

Podle nového občanského zákoníku je dárce oprávněn odvolat dar a žádat po obdarovaném jeho vrácení (§ 2068 a následující NOZ). V takovém případě bude mít obdarovaný možnost snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku maximálně ve výši daňové zůstatkové ceny nebo o částku zachycenou v účetnictví při vrácení ostatního majetku. Výjimkou jsou situace, kdy bude o této částce účtováno do nákladů nebo kdy původní dar byl u obdarovaného osvobozen od daně. Při splnění této podmínky bude za daňově uznatelný náklad považováno i zaplacení obvyklé ceny daru v penězích.

S ohledem na zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

Obecně v návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů bude poplatník povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o hodnotu bezúplatného příjmu (daru), pokud o tomto příjmu nebude účtovat ve výnosech nebo pokud se nebude jednat o příjem osvobozený resp. nebude předmětem daně. V situaci, kdy tento bezúplatný příjem využije k dosažení dalších příjmů, navrhuje se, aby mohl o hodnotu tohoto příjmu výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji snížit. Pokud bezúplatný příjem obdrží poplatník, který ho nevyužije pro dosahování dalších zdaňovaných příjmů (v podnikání), výsledek hospodaření ani rozdíl mezi příjmy a výdaji snižovat nebude.

308. V § 23 odst. 4 písm. h) se slova „společníkovi obchodní společnosti nebo členovi družstva z titulu účasti v obchodní společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovy „členovi obchodní korporace z účasti v ní“.

K bodu 308 (§ 23 odst. 4 písm. h))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

309. V § 23 odst. 4 písm. i) se slova „společnosti nebo v družstvu“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 309 (§ 23 odst. 4 písm. i))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

310. V § 23 odst. 4 písm. j) se slova „společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva,⁹⁴⁾“ nahrazují slovy „korporací jejímu členovi,“.

K bodu 310 (§ 23 odst. 4 písm. j))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“, či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

311. V § 23 odstavec 7 se věta první a druhá nahrazují větami „Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložitelný, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl; to platí i v případě, kdy je cena mezi poplatníky daně z příjmů právnických osob rovna nule. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nula nebo nižší, než byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový rezident, člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky, nebo poplatníkem daně z příjmu fyzických osob.“.

K bodu 311 (§ 23 odst. 7)

Ustanovení obecně dopadá a bude dopadat na situace, kdy jsou mezi sdruženými osobami sjednány ceny „neobvyklé“. V návaznosti na zrušení zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí bude ustanovení dopadat také na situace, kdy cena mezi sdruženými osobami je sjednána v nulové výši. Výjimku tvoří, tak jako dosud, nízkouročené půjčky a nově i bezúročné půjčky v případě, kdy je věřitelem daňový rezident a z daňových rezidentů člen obchodní korporace (společník obchodní společnosti a člen družstva) nebo poplatník fyzická osoba.

V ostatních případech bude zachován stejný postup jako je používán podle dosavadní právní úpravy. Např. pokud správce daně zjistí, že mezi spojenými osobami byla sjednána vyšší hodnota úroku, než jaká by byla sjednána mezi nespojenými osobami, musí daňový subjekt odůvodnit takto stanovenou výši úroku, a není-li tato uspokojivě doložena, pak správce daně upraví základ daně o zjištěný rozdíl (viz např. názor NSS uveřejněný v rozsudku 8 Afs 80/2007-105, který předpokládá, že správce daně stanoví cenu běžnou v prostředí fungující hospodářské soutěže. Jen v případech, ve kterých tuto cenu nelze podle § 23 odst. 7 určit, se použije cena zjištěná podle zákona o oceňování majetku. To ovšem neznamená, že určení její výše závisí na libovůli správce daně. Zákonnodárce mu poskytl značný prostor pro posouzení, díky kterému může postupovat s ohledem na specifika každého konkrétního případu. Je na jeho uvážení, které subjekty zahrne do vzorku pro zjištění ceny obvyklé, na druhou stranu však zvolené subjekty musí korespondovat se situací daňového subjektu (osoby blízké či jinak spojené), a své úvahy o výběru musí odůvodnit. Jsou na něj kladeny takové požadavky, aby případné zvýšení daňové povinnosti bylo zákonné a spravedlivé a jeho rozhodnutí přezkoumatelné.)

Nenavrhuje se proto žádný konkrétní způsob oceňování pro účely úprav základu daně z příjmů ve vztahu k převodním cenám, m.j. i proto, že zákon o daních z příjmů do 31.12.2007 obsahoval pravidlo, že pro stanovení výše úroků u půjček se

považuje za „obvyklý“ úrok ve výši 140 % diskontní úrokové sazby ČNB platné v době uzavření smlouvy. V době rušení tohoto ustanovení o ceně obvyklé u půjček odpovídala takto stanovená cena obvyklá výši úroku cca 4 % p. a., kterou v žádném případě nebylo možné považovat za cenu dosažitelnou v reálných ekonomických podmínkách finančního trhu, neboť aktuální tržní cena obvyklá v té době byla zhruba dvojnásobná.

Dále je nově navrhováno pro jednoznačnost zapsat do zákona, že v případě, kdy je mezi spojenými osobami sjednána cena „neobvyklá“ a rozdíl od ceny „obvyklé“ není uspokojivě doložen (nově doložitelný), může upravit základ daně jak správce daně tak samozřejmě i poplatník. Dosud tato možnost byla dovozována výkladem.

Pro jednoznačnost se také navrhuje zapsat, že základ daně z příjmů se nikdy nebude upravovat při uzavření smlouvy o výpůjčce, která je ze zákona vždy bezúplatná, to z toho důvodu, že zákon o daních z příjmů upravuje základ daně ve vazbě na hledání obvyklosti, což je u smluv o výpůjčce zcela jistě bezplatnost. V návaznosti na přijetí nového občanského zákoníku je stejný daňový režim navrhován i pro smlouvy o výprose.

Termín cena „určená“ navazuje na změnu § 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, který obsahuje základní rozlišení v oblasti cen. Vedle cen sjednávaných jsou ještě ceny zjišťované, podle novely určené, právě podle oceňovacího předpisu.

312. V § 23 odst. 8 úvodní části ustanovení se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, pronájmu“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ukončení nájmu“.

K bodu 312 (§ 23 odst. 8 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Navrhovaná změna dále navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

313. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se za slovo „záloh“ vkládají slova „, které by byly zúčtovány prostřednictvím účtů nákladů a výnosů, pokud o částkách z daného titulu nebylo zároveň účtováno prostřednictvím dohadných účtů“.

K bodu 313 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Navrhuje se pro právní jistotu poplatníků i správců daně doplnit, že je-li hodnota zálohy, o kterou se upravuje základ daně při ukončení činnosti poplatníka, který je účetní jednotkou, již obsažena v zaúčtovaných dohadných účtech, o příslušnou zálohu se základ daně již upravovat nebude. Jednalo-li by se například o přijatou zálohu, která by v účetnictví byla zaúčtována v aktivním účtu dohadném, tedy do výnosů, a zvýšil by se základ daně o tuto zálohu, byla by příslušná částka u poplatníka zdaněna dvakrát. V případě zálohy zaplacené, zaúčtované v pasivním účtu dohadném, by se naopak základ daně o tutéž částku dvakrát snížil. Dále se navrhuje doplnit, že výsledek hospodaření se upravuje pouze o zálohy, které by při vyúčtování byly zaúčtovány do nákladů nebo výnosů, tj. nejedná se například o zálohy na nákup hmotného majetku, respektive dlouhodobého hmotného majetku.

314. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se slova „včetně nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „a úplata u finančního leasingu“.

K bodu 314 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

315. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 315 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

316. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 316 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

317. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 2 se slova „nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovy „úplata z finančního leasingu“.

K bodu 317 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

318. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 2 se slova „podnikatelské činnosti nebo jiné samostatné výdělečné“ zrušují a za slovo „činnosti“ se vkládají slova „, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 318 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

319. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 2 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 319 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

320. V § 23 odst. 8 závěrečné části ustanovení se slova „podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost“ nahrazují slovy „činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

K bodu 320 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

321. V § 23 odst. 8 závěrečné části ustanovení se slovo „pronájem“ nahrazuje slovem „nájem“.

K bodu 321 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

322. V § 23 odst. 8 závěrečné části ustanovení se slova „podnikatelská nebo jiná samostatná výdělečná činnost“ nahrazují slovy „činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

K bodu 322 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

323. V § 23 odst. 8 závěrečné části ustanovení se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo zahájení vedení záznamů o příjmech a výdajích“.

K bodu 323 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem, jakým musí základ daně upravit poplatník, který

přechází z uplatňování výdajů paušální částkou z dosažených příjmů na uplatňování výdajů ve skutečně vynaložené výši na základě vedení účetnictví nebo daňové evidence, musí postupovat i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z uplatňování výdajů paušální částkou z dosažených příjmů z nájmu na uplatňování výdajů ve skutečně vynaložené výši na základě evidence příjmů a výdajů.

324. V § 23 odst. 8 závěrečné části ustanovení se za větu druhou vkládá věta „Stejným způsobem postupuje osoba spravující pozůstalost při skončení řízení o pozůstalosti.“.

K bodu 324 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost upravenou daňovým řádem v § 239b až § 239d (ve znění účinném ke dni účinnosti navrhovaného zákona). Osoba spravující pozůstalost plní daňové povinnosti vlastním jménem na účet pozůstalosti, příslušným správcem daně je správce daně spravující daňové povinnosti zůstavitele (§ 239b daňového řádu). Ustanovení § 239c daňového řádu stanoví, že osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti. Povinnost podávat řádná a dodatečná daňová tvrzení plní podle § 239d odst. 2 a 3, a to do 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Daňový řád zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli (§ 239d odst. 1). Ke dni skončení řízení o pozůstalosti osoba spravující pozůstalost, která podává daňové přiznání, upraví základ daně podle § 23 odst. 8 zákona.

325. V § 23 odst. 9 písm. a) se za slovo „směnek“ vkládají slova „, kmenových listů“.

K bodu 325 (§ 23 odst. 9 písm. a))

Navrhovaná úprava zajišťuje, aby při držbě a prodeji podílu na společnosti s ručením omezeným, kdy tento podíl nově může mít i podobu kmenových listů, nebyl základ daně ovlivňován v případě jejich ocenění reálnou hodnotou a daňová uznatelnost jejich nabývací ceny byla i nadále limitována výší příjmu z jejich prodeje. Navrhovaná úprava tak naplňuje jeden ze základních daňových principů, a to upřednostnění obsahu nad formou.

326. V § 23 odst. 9 písm. b) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 326 (§ 23 odst. 9 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

327. V § 23 odst. 9 písm. c) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „povinnosti“.

K bodu 327 (§ 23 odst. 9 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

328. V § 23 odst. 13 se slova „U poplatníků, kteří nevedou účetnictví při vložení pohledávky do obchodní společnosti nebo družstva a při postoupení pohledávky,“ nahrazují slovy „Při vložení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, do obchodní korporace a při postoupení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně,“.

K bodu 328 (§ 23 odst. 13)

Z důvodu právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že zdanitelným příjmem je hodnota pohledávky v případě jejího vkladu nebo postoupení na straně poplatníka, který o pohledávce neúčtuje, pokud nejde o pohledávku vzniklou z titulu příjmů, které nejsou předmětem daně (např. z titulu půjčky) nebo příjmů od daně osvobozených. Jde o případy, kdy podnikatel fyzická osoba vede daňovou evidenci, která není účetnictvím, nebo vede účetnictví s tím, že o daně pohledávce neúčtuje (např. pohledávku z titulu úroků z půjčky, pohledávku z titulu prodeje majetku nevloženého v obchodním majetku, kde nebyly splněny podmínky pro osvobození příjmu) a tuto pohledávku postoupí nebo vloží do obchodní společnosti. Při postoupení pohledávek v rámci rodiny dochází i k obcházení daně z titulu uplatňování slev a nezdanitelných částek na straně fyzických osob.

Dále se uvedené ustanovení bude vztahovat i na případy, kdy poplatník přejde z vedení účtování na vedení daňové evidence, při zahájení daňové evidence příslušné pohledávky sníží základ daně a poté je poplatník postoupí nebo vloží do obchodní korporace

329. V § 23 se na konci odstavce 13 doplňuje věta „Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávku vzniklou z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.“.

K bodu 329 (§ 23 odst. 13)

Z důvodů právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že příjmem není hodnota vložené nebo postoupené pohledávky vzniklé z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.

330. V § 23 odst. 14 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 330 (§ 23 odst. 14)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

331. V § 23 odst. 15 se slova „podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 331 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

332. V § 23 odst. 15 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 332 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

333. V § 23 odst. 15 se slova „podniku nebo části podniku“ nahrazují slovy „obchodního závodu“ a slova „podnik nebo část podniku“ se nahrazují slovy „obchodní závod“.

K bodu 333 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

Navrhovaná úprava dále navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

334. V § 23 odst. 15 se věta šestá nahrazuje větou „Při pachtu obchodního závodu, jehož propachtovatel odpisoval oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu, může pachtýř na základě písemné smlouvy s propachtovatelem pokračovat v zahrnování tohoto oceňovacího rozdílu do základu daně obdobně po dobu trvání pachtu.“.

K bodu 334 (§ 23 odst. 15 věta šestá)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu.

335. V § 23 odst. 15 se slova „společnosti nebo družstva⁷⁰⁾“ nahrazují slovem „korporace“, slova „společnost nebo družstvo“ se nahrazují slovem „korporace“ a slova „společnosti nebo družstva“ se nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 335 (§ 23 odst. 15)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

336. V § 23 odst. 16 se slova „podniku nebo jeho části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 336 (§ 23 odst. 16)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

337. V § 23 odst. 16 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 337 (§ 23 odst. 16)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

338. V § 23 odst. 17 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 338 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

339. V § 23 odst. 17 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 339 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

340. V § 23 odst. 17 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 340 (§ 23 odst. 17)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní

společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

341. V § 23 odst. 17 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 341 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

342. V § 23 odst. 17 se slovo „závazkům“ nahrazuje slovem „dluhům“.

K bodu 342 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

343. V nadpise nad § 23a se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 343 (nadpis nad § 23a)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

344. V nadpise § 23a se slova „podniku nebo jeho samostatné části na společnost“ nahrazují slovy „obchodního závodu na obchodní společnost“.

K bodu 344 (§ 23a)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ). Změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

345. V § 23a odst. 1 se slova „podniku nebo jeho samostatné části na společnost (dále jen „převod podniku nebo jeho samostatné části“)“ nahrazují slovy „obchodního závodu na obchodní společnost“.

K bodu 345 (§ 23a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ). Změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních

z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

346. V § 23a odst. 1 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 346 (§ 23a odst. 1)

Změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

347. V § 23a odst. 1 se slova „podnik nebo jeho část, která představuje samostatný organizační a funkční celek sloužící k provozování jednoho nebo více předmětů podnikání (dále jen „podnik nebo jeho samostatná část“)" nahrazují slovy „obchodní závod“ a slova „podnik nebo jeho samostatnou část“ se nahrazují slovy „obchodní závod“.

K bodu 347 (§ 23a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

348. V § 23a odst. 1 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 348 (§ 23a odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

349. V § 23a odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 349 (§ 23a odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

350. V § 23a odst. 2 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 350 (§ 23a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

351. V § 23a odst. 2 se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 351 (§ 23a odst. 2)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

352. V § 23a odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 352 (§ 23a odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

353. V § 23a odst. 3 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 353 (§ 23a odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

354. V § 23a odst. 3 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 354 (§ 23a odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

355. V § 23a odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 355 (§ 23a odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo

věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

356. V § 23a odst. 5 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 356 (§ 23a odst. 5 úvodní část ustanovení)

Změna navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

357. V § 23a odst. 5 písm. a) se slova „podnikem nebo s jeho samostatnou částí“ nahrazují slovy „obchodním závodem“.

K bodu 357 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Změna navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

358. V § 23a odst. 5 písm. a) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 358 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Změna navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

359. V § 23a odst. 5 písm. a) se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 359 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Navržená úprava navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

360. V § 23a odst. 5 písm. a) se za slova „lze převzít“ vkládá slovo „zahraniční“.

K bodu 360 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

361. V § 23a odst. 5 písm. a) se slovo „podnikem“ nahrazuje slovy „obchodním závodem“.

K bodu 361 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Navržená úprava navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

362. V § 23a odst. 5 písm. b) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 362 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navrhuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení

zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

363. V § 23a odst. 5 písm. b) se slova „podnikem nebo jeho samostatnou částí“ nahrazují slovy „obchodním závodem“.

K bodu 363 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

364. V § 23a odst. 5 písm. b) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 364 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

365. V § 23a odst. 5 písm. b) se slova „podniku nebo k jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodnímu závodu“.

K bodu 365 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

366. V § 23a odst. 5 písm. b) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 366 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

367. V § 23a odst. 5 písm. b) se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 367 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

368. V § 23a odst. 5 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 368 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

369. V § 23a odst. 5 písm. c) se slova „převedenému podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „převedenému obchodnímu závodu“.

K bodu 369 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

370. V § 23a odst. 5 písm. c) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“, slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 370 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

371. V § 23a odst. 5 písm. c) se slova „převod podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „převod obchodního závodu“.

K bodu 371 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

372. V § 23a odst. 5 písm. c) se za slovo „pouze“ vkládá slovo „zahraniční“ a slova „podle tohoto zákona“ se nahrazují slovy „od základu daně“.

K bodu 372 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v

§ 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno souloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...“) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

373. V § 23a odst. 6 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 373 (§ 23a odst. 6 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

374. V § 23a odst. 6 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní společností“.

K bodu 374 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

375. V § 23a odst. 6 písm. b) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 375 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

376. V § 23a odst. 6 písm. c) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní společností“ a za slovo „unie“ se vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 376 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Rovněž dochází k legislativně technické úpravě, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

377. V § 23a odst. 6 písm. c) se za slovem „přijímající“ slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společností“.

K bodu 377 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

378. V § 23a odst. 6 písm. c) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 378 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

379. V § 23b odst. 1 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 379 (§ 23b odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

380. V § 23b odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 380 (§ 23b odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

381. V § 23b odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 381 (§ 23b odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

382. V § 23b odst. 4 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 382 (§ 23b odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

383. V § 23b odst. 5 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 383 (§ 23b odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve

smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

384. V § 23b odst. 6 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slovo „společnostmi“ se nahrazuje slovy „obchodními společnostmi“ a za slovo „unie“ se vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 384 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Rovněž dochází k legislativně technické úpravě, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

385. V § 23b odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „nabyté společnosti“ nahrazují slovy „nabyté obchodní společnosti“.

K bodu 385 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

386. V § 23b odst. 6 písm. b) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 386 (§ 23b odst. 6 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

387. V nadpise § 23c se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“.

K bodu 387 (nadpis § 23c)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

388. V § 23c odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“.

K bodu 388 (§ 23c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

389. V § 23c odst. 1 písm. a) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 389 (§ 23c odst. 1 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

390. V § 23c odst. 1 písm. a) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 390 (§ 23c odst. 1 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

391. V § 23c odst. 1 písm. b) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 391 (§ 23c odst. 1 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí

závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

392. V § 23c odst. 1 písm. b) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 392 (§ 23c odst. 1 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

393. V § 23c odst. 1 písm. c) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 393 (§ 23c odst. 1 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

394. V § 23c odst. 1 písm. c) se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 394 (§ 23c odst. 1 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

395. V § 23c odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 395 (§ 23c odst. 2 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

396. V § 23c odst. 2 písm. a) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 396 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

397. V § 23c odst. 2 písm. a) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“, slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodních společností“ a slovo „společnostech“ se nahrazuje slovy „obchodních společnostech“.

K bodu 397 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

398. V § 23c odst. 2 písmeno b) zní:

„b) vyčleněná část jmění obchodní společnosti, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní společnost“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních společností při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní společnosti zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní společnosti při rozdělení nebo nástupnických obchodních společnostech při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.“

K bodu 398 (§ 23c odst. 2 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

399. V § 23c odst. 3 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 399 (§ 23c odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

400. V § 23c odst. 4 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 400 (§ 23c odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

401. V § 23c odst. 4 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 401 (§ 23c odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

402. V § 23c odst. 4 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“.

K bodu 402 (§ 23c odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

403. V § 23c odst. 5 úvodní část ustanovení zní: „Příjmy (výnosy) společníka zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti se nezahrnují do základu daně. Toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání. Ustanovení tohoto odstavce se použije, pokud zanikající nebo rozdělovaná obchodní společnost i nástupnická existující obchodní společnost, nástupnická založená obchodní společnost, nástupnická obchodní společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní společnost při rozdělení jsou daňovými rezidenty České republiky, kteří mají formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo evropské družstevní společnosti, nebo jsou obchodními společnostmi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a společník zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti“.

K bodu 403 (§ 23c odst. 5 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

404. V § 23c odst. 5 písm. b) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 404 (§ 23c odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

405. V § 23c odst. 6 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodních společností“ a slovo „společnostech“ se nahrazuje slovy „obchodních společnostech“.

K bodu 405 (§ 23c odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

406. V § 23c odst. 7 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slova „rozdělovanou společností“ se nahrazují slovy „rozdělovanou obchodní společností“, slova „fúze společností“ se nahrazují slovy „fúze obchodních společností“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 406 (§ 23c odst. 7)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

407. V § 23c odst. 8 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 407 (§ 23c odst. 8 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

408. V § 23c odst. 8 písm. a) se slova „rozdělovanou společností“ nahrazují slovy „rozdělovanou obchodní společností“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“, slova „fúze společností“ se nahrazují slovy „fúze obchodních společností“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 408 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve

smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

409. V § 23c odst. 8 písm. a) se za slova „lze převzít“ vkládá slovo „zahraniční“.

K bodu 409 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

410. V § 23c odst. 8 písm. a) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 410 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

411. V § 23c odst. 8 písm. b) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“, slova „rozdělované společnosti“ se nahrazují slovy „rozdělovanou obchodní společností“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 411 (§ 23c odst. 8 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

412. V § 23c odst. 8 písm. c) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“, slova „rozdělovanou společností“ se nahrazují slovy „rozdělovanou obchodní společností“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slova „fúze společností“ se nahrazují slovy „fúze obchodních společností“.

K bodu 412 (§ 23c odst. 8 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

413. V § 23c odst. 8 písm. c) se slova „položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné podle tohoto zákona“ nahrazují slovy „zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně“.

K bodu 413 (§ 23c odst. 8 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených

od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

414. V § 23c odst. 9 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“.

K bodu 414 (§ 23c odst. 9 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

415. V § 23c odst. 9 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní společností“.

K bodu 415 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

416. V § 23c odst. 9 písm. b) se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 416 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

417. V § 23c odst. 9 písmeno c) zní:

„c) zanikající obchodní společnost nebo rozdělovaná obchodní společnost je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní společnost, nástupnická založená obchodní společnost, nástupnická obchodní společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní společnost při rozdělení je obchodní společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud majetek a dluhy, jež přešly ze zanikající obchodní společnosti nebo rozdělované obchodní společnosti na nástupnickou založenou obchodní společnost, nástupnickou obchodní společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní společnost při rozdělení v důsledku fúze obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti, jsou součástí stále provozovny nástupnické existující obchodní společnosti, nástupnické založené obchodní společnosti, nástupnické obchodní společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní společnosti při rozdělení umístěné na území České republiky.“

K bodu 417 (§ 23c odst. 9 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

418. V § 23d odst. 1 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 418 (§ 23d odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

419. V § 23d odst. 1 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“.

K bodu 419 (§ 23d odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží

sdužit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

420. V § 23d odst. 2 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 420 (§ 23d odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

421. V § 23d odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních společností“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 421 (§ 23d odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

422. V § 23d odstavec 3 zní:

„(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní společností nebo při fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti zanikající obchodní společností nebo rozdělovanou obchodní společností, nástupnickou existující obchodní společností, nástupnickou založenou obchodní společností, nástupnickou obchodní společností, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní společností při rozdělení obchodní společnost, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují žádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.“

K bodu 422 (§ 23d odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

423. V § 23d odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 423 (§ 23d odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

424. V § 23d odst. 4 se slova „podnik nebo jeho samostatnou část“ nahrazují slovy „obchodní závod“.

K bodu 424 (§ 23d odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

425. V § 23d odst. 4 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 425 (§ 23d odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

426. V § 23d odst. 5 se slovo „společnost“ nahrazuje slovy „obchodní společnost“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 426 (§ 23d odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

427. V § 24 odst. 2 písm. f) se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 427 (§ 24 odst. 2 písm. f))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazován pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

428. V § 24 odst. 2 písm. h) úvodní části ustanovení se slova „nájemné, a to“ nahrazují slovy „plnění v podobě“.

K bodu 428 (§ 24 odst. 2 písm. h) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava je vyvolána zavedením institutu finanční leasing v zákoně o daních z příjmů.

429. V § 24 odst. 2 písm. h) bod 1 zní:

„1. nájemného podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou nájemného uvedeného v § 25 odst. 1 písm. za); u pachtu obchodního závodu je výdajem pouze část pachtovného, která převyšuje účetní odpisy,“.

K bodu 429 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu.

Navrhovaná úprava dále navazuje na zavedení institutu finanční leasing v zákoně o daních z příjmů.

430. V § 24 odst. 2 písm. h) bodě 2 se slova „nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 430 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

431. V § 24 odst. 2 písm. h) bodě 2 se slova „ je nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku“ se nahrazují slovy „je tato úplata“.

K bodu 431 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

432. V § 24 odst. 2 písm. h) bodě 3 se slova „nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 432 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

433. V § 24 odst. 2 písm. h) závěrečné části ustanovení se slovo „Nájemným“ nahrazuje slovem „Úplatou“, slova „nájemným, které bylo postupitelem zapláceno“ se nahrazují slovy „úplatou u finančního leasingu, která byla postupitelem zaplácena“ a slova „nájemným, které“ se nahrazují slovy „úplatou u finančního leasingu, která“.

K bodu 433 (§ 24 odst. 2 písm. h) závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na nové vymezení pojmu finanční leasing v § 21d zákona o daních z příjmů. Úplatou u finančního leasingu může být například nájemné, pachtovné či jiné plnění v závislosti na povaze nepojmenované smlouvy, která naplní znaky finančního leasingu vymezené v § 21d.

434. V § 24 odst. 2 písm. h) závěrečné části ustanovení se slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 434 (§ 24 odst. 2 písm. h) závěrečná část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle

zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

435. V § 24 odst. 2 písm. ch) se slova „daň z převodu nemovitostí, a to i v případě zaplacení ručitelem za původního vlastníka,^{26ch)} a daň z nemovitostí, jen pokud byly zaplacený“ nahrazují slovy „daň z nemovitých věcí a daň z nabytí nemovitých věcí, pokud byly zaplacený, a to i v případě zaplacení ručitelem“.

Poznámka pod čarou č. 26ch se zrušuje.

K bodu 435 (§ 24 odst. 2 písm. ch))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava daně z převodů nemovitostí je předmětem nového zákona o dani z nabytí nemovitých věcí.

Pro situace, kdy poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí bude převodce (jde-li o kupní či směnnou smlouvu a strany se takto dohodly), je návrhem umožněno uplatnění této daně v základu daně poplatníka – převodce, popř. i ručitele, avšak jen pokud bude tato daň zaplacená. V ostatních situacích, kdy je poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí nabyvatel, se předpokládá její zohlednění v daňových výdajích nabyvatele postupně formou odpisů podle ZDP vypočtených z ocenění včetně této daně v souladu s postupem nastaveným pro daň z nabytí nemovitých věcí v příslušných účetních předpisech.

436. V § 24 odst. 2 písm. ch) se za slova „z příjmů“ vkládají slova „a daň darovací“.

K bodu 436 (§ 24 odst. 2 písm. ch))

Navrhovaná úprava souvisí se zrušením zákona upravujícího daň darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu zákona o daních z příjmů. Navrhuje se, vzhledem ke skutečnosti, že vůči případné dani darovací zaplacené v zahraničí nelze v ČR uplatňovat metody vyloučení mezinárodního dvojího zdanění příjmu, toto mezinárodní dvojí zdanění zmírnit tak, že tato darovací daň zaplacená v zahraničí bude uplatňována jako daňový výdaj (náklad).

437. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 2 se slova „místo podnikání, uvedené v živnostenském nebo jiném obdobném povolení k podnikání“ nahrazují slovy „sídlo podnikatele nebo místo výkonu jiné činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 437 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 2)

Legislativně technická úprava, která navazuje na novou terminologii nového občanského zákoníku, konkrétně na zavedení pojmu sídlo podnikatele (§ 429 NOZ).

Rovněž se jedná o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je

činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

438. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 3 se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci a nájemné (jeho část)“ nahrazují slovy „leasingu a úplatu u finančního leasingu“.

K bodu 438 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

439. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 3 se slovo „vypůjčeného^{23e)}“ nahrazuje slovy „užívaného na základě smlouvy o výpůjčce nebo smlouvy o výprose“.

K bodu 439 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku. Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu výprosy, zahrnující případy, kdy půjčitel přenechá někomu bezplatně věc k užívání, aniž se ujedná doba, po kterou se má věc užívat, ani účel, ke kterému se má věc užívat (§ 2189 a následující NOZ).

440. V § 24 odst. 2 písm. s) se na konci bodu 2 čárka nahrazuje tečkou a bod 3 se zrušuje.

K bodu 440 (§ 24 odst. 2 písm. s))

Z důvodu inkorporace daně darovací do zákona o daních z příjmů se navrhuje pro nadbytečnost zrušit ustanovení, které stanoví, že na straně poplatníka, který vede účetnictví, je daňovým výdajem hrazená daň darovací u pohledávky nabyté bezúplatně, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení.

441. V § 24 odst. 2 písm. s) závěrečné části ustanovení se slovo „lhůtou“ nahrazuje slovem „dobou“, slovo „lhůty“ se nahrazuje slovem „doby“ a slovo „lhůtě“ se nahrazuje slovem „době“.

K bodu 441 (§ 24 odst. 2 písm. s) závěrečná část ustanovení)

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

442. V § 24 odst. 2 písmeno t) zní:

„t) do výše příjmů z prodeje jednotlivého majetku

1. vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
2. vstupní cena hmotného majetku evidovaného u veřejně prospěšného poplatníka, pokud tento hmotný majetek byl využíván k činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,
3. pořizovací cena, vlastní náklady nebo reprodukční pořizovací cena nehmotného majetku určená podle právního předpisu upravujícího účetnictví, jehož účetní odpisy nejsou výdajem (nákladem) podle písmene v),
4. část hodnoty vyvolané investice při jejím prodeji, která není součástí vstupní ceny hmotného majetku,
5. pořizovací cena pozemku u poplatníka fyzické osoby.“

K bodu 442 (§ 24 odst. 2 písm. t))

Nově navrhované znění ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) obsahuje věcnou změnu ve vymezení rozsahu majetku, u kterého je ZDP limitován daňový výdaj do výše příjmu z jeho prodeje. Vypuštění dosavadního limitování uznatelnosti pořizovací ceny pozemků u právnických osob je z důvodů jeho nadbytečnosti jako zábrany pro nežádoucí daňové optimalizace (a to i s ohledem na stabilizaci cenového vývoje pozemků). Pořizovací cena pozemků pro poplatníky, kteří jsou účetní jednotkou, je touto úpravou navázána na účetnictví a je uznatelná v okamžiku prodeje ve výši nákladu zaúčtovaného v účetnictví a dotčení poplatníci tak nebudou muset provádět korekce výsledku hospodaření. Pro poplatníky, kteří nejsou účetní jednotkou, je dosavadní limitování daňového výdaje pořizovací ceny pozemků v zákoně zachováno.

Nově se limit daňových výdajů do výše příjmů z prodeje stanoví také pro vstupní (zůstatkovou) cenu hmotného majetku veřejně prospěšného poplatníka, který majetek využíval zcela nebo z části k činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů. Míra, v jaké veřejně prospěšný poplatník použije majetek k činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů, není pro aplikaci návrhu rozhodná, podstatné je, že jej k těmto činnostem použije. V souladu s logikou odděleného vykazování příjmů těchto poplatníků, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou nebo jsou od daně z příjmů osvobozeny, se ve smyslu nově navrhovaného ustanovení § 18a odstavce 1 (nahradí platný § 18 odst. 3 ZDP) posuzují odděleně rovněž náklady. Navrhuje se promítnutí této logiky v explicitním doplnění ustanovení, které se týká nákladu ve formě vstupní (zůstatkové) ceny, resp. doplnění limitu výše její daňové uznatelnosti do výše příjmů z prodeje i pro tyto poplatníky. Případná ztráta z prodeje takto využívaného hmotného majetku veřejně prospěšným poplatníkem, nebude nově daňově uplatnitelná. Ostatní úpravy ve znění citovaného ustanovení jsou legislativně-technického rázu a spočívají v oddělení případů vlastní limitace daňového výdaje do výše příjmů z prodeje od ostatních situací řešených ve stávajícím znění.

443. V § 24 odst. 2 se za písmeno t) vkládají nová písmena ta) a tb), která znějí:

„ta) u obchodní korporace cena pozemku nabytého vkladem člena, který je fyzickou osobou, který neměl pozemek zahrnut v obchodním majetku a vklad uskutečnil do 5 let od nabytí pozemku; touto cenou pozemku se rozumí

1. pořizovací cena, která byla zjištěna u člena obchodní korporace, pokud jej nabyl úplatně,
2. cena podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku ke dni nabytí pozemku členem obchodní korporace, pokud jej nabyl bezúplatně,

tb) zůstatková cena technického zhodnocení odpisovaného nájemcem při ukončení nájmu nebo při zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním do výše náhrady výdajů (nákladů) vynaložených na toto technické zhodnocení.“

K bodu 443 (§ 24 odst. 2 písm. ta) a tb))

Převod některých ustanovení z dosavadního znění § 24 odst. 2 písm. t) ZDP do nových ustanovení pod písmeny ta) a tb) je úpravou legislativně-technického rázu s tím, že text ustanovení nově upraveného písmene t) a nově navržených písmen ta) a tb) vylučuje dosavadní duplicitu, kterou v sobě v případě pozemků zahrnovala stávající ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) a ustanovení § 24 odst. 11 ZDP pokrývající celý rozsah neodpisovaných aktiv a zároveň všechny příslušné operace s podnikem. Zamezení tzv. oceňovacímu efektu při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle účetnictví, nabytého při přeměnách společnosti, bude tedy řešeno již jen v ustanovení § 24 odst. 11 ZDP.

444. V § 24 odst. 2 písm. u) se slova „podnikatelskou a jinou samostatnou výdělečnou činnost“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 444 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

445. V § 24 odst. 2 písm. u) se slova „a daň z převodu nemovitostí zaplacená druhým z manželů při prodeji nemovitostí, která byla v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů“ zrušují.

K bodu 445 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na změny v § 24 odst. 2 písm. ch).

446. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 1 se slova „společníka nebo člena družstva“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace“.

K bodu 446 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 1)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

447. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 1 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 447 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 1)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

448. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slova „, zděděním či darováním“ nahrazují slovy „nebo bezúplatně“.

K bodu 448 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

449. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slova „společníka nebo člena družstva“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace“.

K bodu 449 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a

člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

450. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 450 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

451. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slova „podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 451 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

452. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 452 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

453. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních korporací“.

K bodu 453 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

454. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 454 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

455. V § 24 odst. 2 písm. y) úvodní části ustanovení se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“ a za slovo „měsíců“ se vkládají slova „a u pohledávek nabytých postoupením i v případě, že se jedná o pohledávku se jmenovitou hodnotou v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, ohledně které nebylo zahájeno rozhodčí řízení, soudní řízení nebo správní řízení“.

K bodu 455 (§ 24 odst. 2 písm. y) úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Dále vzhledem k tomu, že u pohledávek vyšších než 200 000 Kč nabytých postoupením zůstává v zákoně č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, nutná podmínka pro tvorbu daňově uznatelné opravné položky, povinnost vymáhat pohledávku rozhodčím řízením, soudním řízením nebo správním řízením (§ 8a odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb.), navrhuje se, aby při odpisu této pohledávky podle § 24 odst. 2 písm. y) bodu 1 až 6 nebylo nutné vyžadovat splnění podmínky. Navržená úprava zajistí pro pohledávky nabyté postoupením stejné zacházení jako platí v současné době.

456. V § 24 odst. 2 písmeno za) zní:

„za) náhrada za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, poskytnutá jejím vlastníkem, pokud začne být vlastníkem do 2 let od uvolnění využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a bude takto využívána nejméně po dobu 2 let; za porušení podmínek se nepovažuje prodej jednotky,“.

K bodu 456 (§ 24 odst. 2 písm. za))

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

Dále dochází k legislativně technické úpravě navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Dále změna reaguje na to, že označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje kromě nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy také o ryze legislativně technickou úpravu.

Dále změna navazuje na úpravu § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

457. V § 24 odst. 2 písm. zi) se slova „z půjček“ nahrazují slovy „ze zápůjček“.

K bodu 457 (§ 24 odst. 2 písm. zi))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

458. V § 24 odst. 2 písm. zl) se slovo „nájemcem“ nahrazuje slovy „uživatelé hmotného majetku“ a slova „pronajatého formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku“ se nahrazují slovy „, který je předmětem finančního leasingu“.

K bodu 458 (§ 24 odst. 2 písm. zl))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

459. V § 24 odst. 2 písm. zp) se slova „České republiky nebo jiného“ zrušují.

K bodu 459 (§ 24 odst. 2 písm. zp))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

460. V § 24 odst. 2 písm. zr) se slova „u poplatníků uvedených v § 18 odst. 3“ nahrazují slovy „u veřejně prospěšných poplatníků“.

K bodu 460 (§ 24 odst. 2 písm. zr))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

461. V § 24 odst. 2 písm. zt) se slova „poplatníci uvedení v § 18 odst. 3 s výjimkou poplatníků uvedených v § 18 odst. 5, 12 až 14“ nahrazují slovy „veřejně prospěšní poplatníci s výjimkou poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, veřejnou výzkumnou institucí, poskytovatelem zdravotních služeb, obecně prospěšnou společností nebo ústavem“.

K bodu 461 (§ 24 odst. 2 písm. zt))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

462. V § 24 odst. 2 písm. zu) se slova „2 000 Kč měsíčně, v případě studenta vysoké školy do výše 5 000“ nahrazují slovy „5 000 Kč měsíčně, v případě studenta vysoké školy do výše 10 000“.

K bodu 462 (§ 24 odst. 2 písm. zu))

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny:

Návrh zvedá limit odečitatelného motivačního příspěvku z 2 000 Kč na 5 000 Kč měsíčně u středoškoláků a z 5 000 Kč na 10 000 Kč měsíčně u vysokoškoláků. Kromě reflektování zvyšování nákladů se studiem již dnes souvisejících se snaží předcházet části negativních důsledků zavedení školného na vysokých školách, ke kterému by mělo v budoucnu dojít.

463. V § 24 odst. 2 písm. zv) bodě 1 se slova „na základě smlouvy o úvěru podle ustanovení obchodního zákoníku nebo podle obdobného právního předpisu, podle kterého se sjednává poskytování úvěrů“ zrušují.

K bodu 463 (§ 24 odst. 2 písm. zv) bod 1)

Jde o vypuštění nadbytečné části textu. Ustanovení se vztahuje na jakýkoli úvěr poskytnutý bankou.

464. V § 24 odst. 2 písm. zv) bodě 2 se slova „na základě záruční listiny podle ustanovení obchodního zákoníku nebo podle obdobného právního předpisu, podle kterého se sjednává poskytování bankovních záruk“ zrušují.

K bodu 464 (§ 24 odst. 2 písm. zv) bod 2)

Jde o vypuštění nadbytečné části textu. Ustanovení se vztahuje na jakoukoli bankovní záruku.

465. V § 24 odst. 3 se slova „činnosti a u poplatníků uvedených v § 18 odst. 3,“ nahrazují slovy „činnosti, a u veřejně prospěšných poplatníků“.

K bodu 465 (§ 24 odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň dochází ke gramatické úpravě ustanovení, a to opravou chybně umístěné čárky.

466. V § 24 odst. 4 úvodní části ustanovení se slovo „Nájemné“ nahrazuje slovem „Úplata“ a slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ se nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 466 (§ 24 odst. 4 úvodní část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

467. V § 24 odst. 4 písm. a) se slovo „nájmu“ nahrazuje slovy „finančního leasingu“, slovo „nemovitostí“ se nahrazuje slovy „nemovitých věcí“ a slovo „nájemci“ se nahrazuje slovem „uživateli“.

K bodu 467 (§ 24 odst. 4 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

468. V § 24 odst. 4 písm. b) se slova „doby nájmu podle písmene a) následuje bezprostředně převod vlastnických práv k předmětu nájmu mezi vlastníkem (pronajímatelem) a nájemcem; přitom kupní cena najatého hmotného majetku není“ nahrazují slovy „finančního leasingu není kupní cena“, slovo „nájmu“ se nahrazuje slovy „finančního leasingu“ a slovo „prodeje“ se nahrazuje slovy „převodu vlastnického práva“.

K bodu 468 (§ 24 odst. 4 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

469. V § 24 odst. 4 písm. c) se slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovem

„leasingu“ a slovo „odkoupený“ se nahrazuje slovem „převedený“.

K bodu 469 (§ 24 odst. 4 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplaty, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplaty s následným převodem vlastnického práva.

470. V § 24 odst. 4 závěrečné části ustanovení se slova „koupě najatá“ nahrazují slovy „převodu vlastnického práva užívaná“, slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ se nahrazují slovem „leasingu“, slovo „nájmu“ se nahrazuje slovy „finančního leasingu“, slovo „nájemné“ se nahrazuje slovem „úplata“ a slovo „nájemce“ se nahrazuje slovem „uživatele“.

K bodu 470 (§ 24 odst. 4 závěrečná část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplaty, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplaty s následným převodem vlastnického práva.

471. V § 24 odst. 5 úvodní část ustanovení zní: „Prodává-li se majetek, který byl předmětem nájmu nebo finančního leasingu a který nesplňuje podmínky podle odstavce 4, po jejich ukončení nájemci nebo uživateli, uznává se nájemné nebo úplata do výdajů (nákladů) pouze za podmínky, že kupní cena“.

K bodu 471 (§ 24 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplaty, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci.

Nová formulace návěští § 24 odst. 5 ZDP není změnou věcnou, ale legislativně technickou, neboť i dosavadní znění tohoto ustanovení mělo jednak za cíl bránit spekulativnímu pořízování hmotného majetku cestou vysokého nájmu a následného odkoupení majetku za nízkou cenu oproti jeho pořízení a uplatnění výdajů na pořízení formou daňových odpisů, ale také stanovilo postup pro případ, že si poplatník najal majetek na základě smlouvy o finančním pronájmu a smlouva byla předčasně ukončena při nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 24 odst. 4 ZDP. V režimu ustanovení § 24 odst. 5 ZDP se postupovalo dosud také v

případě, že smlouva o finančním leasingu byla uzavřena na kratší dobu, než jsou podmínky stanovené v ZDP pro uznání splátek v základu daně, a tato aplikace je potvrzena i v podmínkách smluv o finančním leasingu navrhované novely.

472. V § 24 odst. 5 písm. b) se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 472 (§ 24 odst. 5 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

473. V § 24 odst. 5 písm. b) se slova „pronájmu s následnou koupí“ nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 473 (§ 24 odst. 5 písm. b))

Navrhovaná změna reaguje na zavedení pojmu finanční leasing do zákona o daních z příjmů. Podle § 506 nového občanského zákoníku je stavba zřízená na pozemku jeho součástí. Smlouva, jejímž předmětem by byla koupě samotného stavebního díla umístěného na pozemku, nemůže podle nové soukromoprávní úpravy vzniknout.

Z věcného hlediska nedochází ke změně v dosavadním obsahu ustanovení, které má za cíl bránit skrytému pořízování pozemku ve formě vysokého nájemného, přičemž kupní cena pozemku by byla nízká. V druhé větě ustanovení se stanoví podmínka pro výši kupní ceny také pro pozemek, který by byl před jeho převodem (a to v souvislosti s finančním leasingem stavebního díla na pozemku) předmětem nájemní smlouvy. Nájemné v takovém případě je uznatelné v základu daně příjmů poplatníka při splnění podmínky týkající se výše kupní ceny a základní podmínky pro uplatnění daňových výdajů podle § 24 odst. 1 ZDP. Přestože je stavba součástí pozemku ve smyslu „superficiální“ zásady NOZ, z hlediska daňové jde o dvě oddělené majetkové složky.

474. V § 24 odst. 5 písm. c) se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 474 (§ 24 odst. 5 písm. c))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

475. V § 24 odst. 5 se závěrečná část ustanovení zrušuje.

K bodu 475 (§ 24 odst. 5 závěrečná část ustanovení)

Dosavadní úprava § 24 odst. 5 závěrečné části ustanovení byla přesunuta do § 21d, kam systematicky patří.

476. V § 24 odstavec 6 zní:

„(6) Je-li předčasně ukončen finanční leasing, je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů pouze poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4 nebo 15, připadající ze sjednané doby

finančního leasingu na skutečnou dobu finančního leasingu nebo skutečně zaplacená úplata, je-li nižší než poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4, připadající na skutečnou dobu finančního leasingu.“

K bodu 476 (§ 24 odst. 6)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

Část věty před středníkem byla z důvodu systematickosti bez věcné změny přesunuta do § 21d.

477. V § 24 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „podílu na obchodní společnosti nebo družstvu se“ nahrazují slovy „se v případě podílů v obchodní korporaci“.

K bodu 477 (§ 24 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

478. V § 24 odst. 7 písm. a) se slova „společníka nebo člena družstva“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace“.

K bodu 478 (§ 24 odst. 7 písm. a))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

479. V § 24 odst. 7 písm. b) se slova „společníka nebo člena družstva“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace“.

K bodu 479 (§ 24 odst. 7 písm. a))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užít s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

480. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slovo „zjištěnou“ nahrazuje slovem „určenou“.

K bodu 480 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

481. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slova „děděním nebo darem“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 481 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

482. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 482 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

483. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slova „zděděním nebo darováním“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 483 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a

zavedení jednotlicího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

484. V § 24 odst. 7 v písm. b) bodě 1 se slova „stanovenou pro účely daně dědické nebo darovací;^{26b)} přitom u nemovitostí“ nahrazují slovy „určenou podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku; přitom u nemovitých věcí“.

K bodu 484 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů a inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů. V důsledku toho je do zákona třeba doplnit ocenění majetku získaného děděním nebo darem, pro účely stanovení nabývací ceny podílu v obchodní společnosti nebo družstvu, resp. obchodní korporaci.

485. V § 24 odst. 7 písm. c) se slovo „stanovená“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 485 (§ 24 odst. 7 písm. c))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

486. V § 24 odst. 7 písm. c) se slova „zděděním nebo darováním“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 486 (§ 24 odst. 7 písm. c))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotlicího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

487. V § 24 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“ a slova „společnosti nebo družstva“ se nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 487 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

488. V § 24 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „společníka nebo člena družstva“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace“.

K bodu 488 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě

obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

489. V § 24 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 489 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

490. V § 24 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „obchodní společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva⁹⁴⁾“ nahrazují slovy „obchodní korporací jejímú členu“.

K bodu 490 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

491. V § 24 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „společníkovi nebo členovi“ nahrazují slovy „členovi obchodní korporace“.

K bodu 491 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

492. V § 24 odst. 8 se slova „podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku⁹⁸“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

Poznámka pod čarou č. 98 se zrušuje.

K bodu 492 (§ 24 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

493. V § 24 odst. 9 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“, slova „společnost v“ nahrazují slovy „obchodní korporace v“ a slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 493 (§ 24 odst. 9)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

494. V § 24 odst. 11 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 494 (§ 24 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

495. V § 24 odst. 11 se za slovo „fúzi“ vkládá slovo „obchodních“ a za slovo „rozdělení“ se vkládá slovo „obchodní“.

K bodu 495 (§ 24 odst. 11)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

496. V § 24 odst. 11 se slova „společnosti nebo u družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

K bodu 496 (§ 24 odst. 11)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

497. V § 24 odst. 12 úvodní části ustanovení se slova „podniku nebo jeho části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 497 (§ 24 odst. 12 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

498. V § 24 odst. 12 písm. h) se slova „částka nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku zaplaceného nájemcem“ nahrazují slovy „úplata u finančního leasingu hmotného majetku zaplacená uživatelem“.

K bodu 498 (§ 24 odst. 12 písm. h))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

499. V § 24 odst. 12 písm. h) se slova „nájemného uznaného“ nahrazují slovy „úplaty uznané“ a slova „nájemní smlouva“ se nahrazují slovy „smlouva o finančním leasingu“.

K bodu 499 (§ 24 odst. 12 písm. h))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

500. V § 24 odst. 12 písm. i) se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 500 (§ 24 odst. 12 písm. i))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

501. V § 24 odst. 13 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 501 (§ 24 odst. 13)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

502. V § 24 odst. 15 úvodní části ustanovení se slova „Nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „Úplata u finančního leasingu“.

K bodu 502 (§ 24 odst. 15 úvodní část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

503. V § 24 odst. 15 písm. a) se slovo „nájmu“ nahrazuje slovy „finančního leasingu“, slovo „(pronajímatelem)“ se zrušuje a slovo „nájemci“ se nahrazuje slovem „uživateli“.

K bodu 503 (§ 24 odst. 15 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

504. V § 24 odst. 15 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

K bodu 504 (§ 24 odst. 16 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

505. V § 24 odst. 15 písm. b) se slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 505 (§ 24 odst. 16 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

506. V § 24 odst. 15 písm. b) se slovo „odkoupený“ nahrazuje slovem „převedený“.

K bodu 506

507. V § 24 odst. 16 úvodní části ustanovení se slova „Nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „Úplata u finančního leasingu“.

K bodu 507

508. V § 24 odst. 16 písm. a) se slovo „nájmu“ nahrazuje slovy „finančního leasingu“, slovo „(pronajímatelem)“ se zrušuje a slovo „nájemci“ se nahrazuje slovem „uživatelí“.

K bodu 508

509. V § 24 odst. 16 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

K bodu 509

510. V § 24 odst. 16 písm. b) se slova „pronájmu s následnou koupí najatého nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 510

511. V § 24 odst. 16 písm. b) se slovo „odkoupený“ nahrazuje slovem „převedený“.

K bodu 511 (§ 24 odst. 16 písm. b))

Navrhovaná úprava navazuje na definici finančního leasingu v § 21d, podle které musí být ve smlouvě o finančním leasingu sjednáno, že po uplynutí sjednané doby dojde k převodu vlastnického práva.

512. V § 24a odst. 2 písm. a) se slovo „, příjmení“ zrušuje.

K bodu 512 (§ 24a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

513. V § 24a odst. 2 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovy „sídlo podnikatele“.

K bodu 513 (§ 24a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

514. V § 24a odst. 2 písm. b) se slova „poplatníků uvedených v § 18 odst. 3 i výši příjmů (výnosů) dosažených v jednotlivých družích činností v rámci činností vyplývajících z jejich poslání“ nahrazují slovy „veřejně prospěšných poplatníků i výši příjmů (výnosů) dosažených v jednotlivých družích činností, které nejsou podnikáním“.

K bodu 514 (§ 24a odst. 2 písm. b))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

515. V nadpisu § 24b se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 515 (nadpis § 24b)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

516. V nadpisu § 24b se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 516 (nadpis 24b)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

517. V nadpisu § 24b se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 517 (nadpis § 24b)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci

celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

518. V § 24b odst. 1 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

K bodu 518 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

519. V § 24b odst. 1 se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 519 (§ 24b odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

520. V § 24b odst. 1 se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 520 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

521. V § 24b odst. 1 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 521 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

522. V § 24b odst. 2 písm. a) se slovo „, příjem“ zrušuje.

K bodu 522 (§ 24b odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a

příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

523. V § 24b odst. 2 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovy „sídlo podnikatele“.

K bodu 523 (§ 24b odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapíše do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

524. V § 24b odst. 2 písm. b) se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

K bodu 524 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

525. V § 24b odst. 2 písm. b) se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 525 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

526. V § 24b odst. 2 písm. b) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 526 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

527. V § 24b odst. 2 písm. c) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 527 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

528. V § 24b odst. 2 písm. c) se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 528 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

529. V § 24b odst. 2 písm. c) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 529 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

530. V § 24b odst. 2 písm. d) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 530 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

531. V § 24b odst. 2 písm. d) se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 531 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná

o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

532. V § 24b odst. 2 písm. d) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 532 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

533. V § 24b odst. 2 písm. e) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 533 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

534. V § 24b odst. 2 písm. e) se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 534 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

535. V § 24b odst. 2 písm. e) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 535 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak

(například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

536. V § 25 odst. 1 písm. a) se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 536 (§ 25 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

537. V § 25 odst. 1 písm. b) se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 537 (§ 25 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

538. V § 25 odst. 1 písm. f) se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 538 (§ 25 odst. 1 písm. f))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ se v rámci celého právního řádu nahrazuje pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

539. V § 25 odst. 1 písm. g) se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 539 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ se v rámci celého právního řádu nahrazuje pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

540. V § 25 odst. 1 písm. g) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 540 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

541. V § 25 odst. 1 písm. g) se slova „z podnikání a jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 541 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

542. V § 25 odst. 1 písm. g) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 542 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

543. V § 25 odst. 1 se na konci textu písmene i) doplňují slova „; obdobně to platí pro výdaje (náklady) hrazené z prostředků, jejichž zdrojem byl u poplatníka daně z příjmů právnických osob bezúplatný příjem od daně osvobozený nebo příjem, který nebyl předmětem daně; toto ustanovení se u veřejně prospěšných poplatníků nepoužije pro výdaje vynaložené na úrokové příjmy, které podléhají zvláštní sazbě daně; obdobně to platí pro použití prostředků z kapitálového dovybavení“.

K bodu 543 (§ 25 odst. 1 písm. i))

Navržené doplnění neumožňuje uplatnit výdaje (náklady) související s reprodukcí majetku, který byl pořízen ze zdroje, který byl od daně z příjmů osvobozen jako bezúplatný příjem (dědictví, odkaz, dar) nebo nebyl předmětem daně.

Navrhované doplnění výjimky pro výdaje vynaložené u veřejně prospěšných poplatníků na úrokové příjmy sleduje snížení administrativy jak na straně poplatníků, tak i správců daně v případě, kdy by bylo nutné vylučovat ze základu daně výdaje/náklady související s úrokovými příjmy podléhajícími srážkové dani. Jedná se zpravidla o zcela zanedbatelné částky, které však při absenci navrhovaného doplnění by měl poplatník povinností identifikovat a ze základu daně vyloučit.

544. V § 25 odst. 1 písm. s) se slova „daň dědickou, darovací,“ zrušují.

K bodu 544 (§ 25 odst. 1 písm. s))

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů se pro nadbytečnost ruší ustanovení, které stanoví, že daňovým výdajem není daň dědická a darovací.

545. V § 25 odst. 1 písm. t) se slova „dary. Za dar“ nahrazují slovy „bezúplatná plnění; za bezúplatné plnění“.

K bodu 545 (§ 25 odst. 1 písm. t))

Jedná se o legislativně technickou úpravu nahrazující pojem dar označením bezúplatné plnění. Z věcného hlediska nedochází k žádné změně.

546. V § 25 odst. 1 písm. t) se slova „obchodní firmou“ nahrazují slovem „jménem“.

K bodu 546 (§ 25 odst. 1 písm. t))

Změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Dosud v právu užívanou formulu „jméno fyzické osoby nebo název právnické osoby“ je tedy možné nahradit prostým „jméno osoby“, anebo jen slovem „jméno“.

Ustanovení § 25 odst. 1 písm. t) se vztahuje jak na podnikatele zapsané v obchodním rejstříku, tak i na podnikatele, kteří v obchodním rejstříku zapsáni nejsou. Z toho důvodu se navrhuje pojem „obchodní firmou“ nahradit nadřazeným pojmem „jménem“.

547. V § 25 odst. 1 písm. u) se slova „podnikání nebo jiné samostatné výdělečné“ zrušují a slovo „(§ 7)“ se nahrazuje slovy „, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“.

K bodu 547 (§ 25 odst. 1 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

548. V § 25 odst. 1 písm. w) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrových finančních nástrojů“.

K bodu 548 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených

v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

549. V § 25 odst. 1 písm. w) se slova „úvěru a půjčky“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“ a slova „úvěru nebo půjčky“ se nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 549 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

550. V § 25 odst. 1 písm. w) se slovo „, půjčky“ nahrazuje slovem „, zápůjčky“.

K bodu 550 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

551. V § 25 odst. 1 písm. w) se slova „úvěru nebo půjčce“ nahrazují slovy „úvěrovému finančnímu nástroji“.

K bodu 551 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

552. V § 25 odst. 1 písm. zc) se slova „společnosti nebo družstvem“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 552 (§ 25 odst. 1 písm. zc))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

553. V § 25 odst. 1 písm. zd) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 553 (§ 25 odst. 1 písm. zd))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

554. V § 25 odst. 1 písm. ze) se slovo „nájemce“ nahrazuje slovem „uživatele“, slova „pronájmu s následnou koupí najatého“ se nahrazují slovem „leasingu“, slova „nájemného připadajícího“ se nahrazují slovy „úplaty připadající“ a slova „nájmů sníženou o nájemné jím hrazené pronajímateli“ se nahrazují slovy „finančního leasingu sníženou o úplatu jím hrazenou vlastníkovu užívaného majetku“.

K bodu 554 (§ 25 odst. 1 písm. ze))

Pojem finančního leasingu je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

555. V § 25 odst. 1 písm. zi) se slova „podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 555 (§ 25 odst. 1 písm. zi))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

556. V § 25 odst. 1 písm. zj) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 556 (§ 25 odst. 1 písm. zj))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

557. V § 25 odst. 1 písm. zk) se slova „úvěrů a půjček přijatých“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje přijatého“ a slova „úvěr nebo půjčku“ se nahrazují slovy „úvěrový finanční nástroj“.

K bodu 557 (§ 25 odst. 1 písm. zk))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

558. V § 25 odst. 1 písm. zl) se slova „úvěr nebo půjčka“ nahrazují slovy „úvěrový finanční nástroj“.

K bodu 558 (§ 25 odst. 1 písm. zl))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

559. V § 25 odst. 1 písm. zm) se slova „dividend a jiných“ zrušují.

K bodu 559 (§ 25 odst. 1 písm. zm))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

560. V § 25 odst. 1 písm. zn) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 560 (§ 25 odst. 1 písm. zn))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

561. V § 25 odst. 1 písm. zn) se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 561 (§ 25 odst. 1 písm. zn))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

562. V § 25 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena zp) a zq), která znějí:

„zp) účetní odpisy hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt bezúplatně, a tento bezúplatný příjem byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu; obdobně to platí pro zůstatkovou cenu v případě prodeje nebo likvidace tohoto majetku,

zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt bezúplatně, a tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.“

K bodu 562 (§ 25 odst. 1 písm. zp) a zq))

Navrhovaná úprava zajistí, aby v případě osvobození peněžních i nepeněžních bezúplatných příjmů z darování, dědictví a odkazu nebo u fyzických osob např. i z přijatých dotací nebo v případě příjmů, které nejsou předmětem daně, výdaje (náklady) související s reprodukcí bezúplatně získaného majetku osvobozeného od daně nebo majetku, který nebyl předmětem daně, t.j. účetní odpisy nebo hodnota u neodpisovaného majetku daňově ani účetně (zásoby) neovlivňovaly základ daně..

563. V § 25 odst. 3 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrových finančních nástrojů“ a slova „úvěry a půjčky nebo jejich část“ se nahrazují slovy „úvěrové finanční nástroje“.

K bodu 563 (§ 25 odst. 3)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčka. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, byly ponechány tyto pojmy.

564. V § 25 odst. 3 se slova „úvěry a půjčky“ nahrazují slovy „úvěrové finanční nástroje“.

K bodu 564 (§ 25 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

565. V § 25 odst. 3 se slova „poplatníky uvedené v § 18 odst. 3“ nahrazují slovy „veřejně prospěšné poplatníky“.

K bodu 565 (§ 25 odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

566. V § 26 odst. 2 písm. b) se slova „byty nebo nebytové prostory vymezené jako jednotky zvláštním předpisem,^{28d)}“ nahrazují slovy „jednotky nezahrnující pozemek“.

Poznámka pod čarou č. 28d se zrušuje.

K bodu 566 (§ 26 odst. 2 písm. b))

V souvislosti s novým jednoznačným vymezením jednotky jako samostatné věci nemovitě (§ 1159 NOZ) se navrhuje legislativně technická změna spočívající v náhradě pojmu byty a nebytové prostory za přesnější pojem jednotky, která zahrnuje byt nebo nebytový prostor nebo která je bytem nebo nebytovým prostorem, včetně podílu na společných částech nemovitě věci. V návaznosti na to se upravuje i ustanovení § 29 odst. 9 písm. c) upravující vstupní cenu majetku a příloha č. 1 zákona v položkách (4-22) a (5-39).

Zároveň se ruší poznámka pod čarou č. 28d, která odkazuje na novým občanským zákoníkem zrušovaný zákon o vlastnictví bytů.

567. V § 26 odst. 3 písm. c) se slovo „nájemcem“ nahrazuje slovem „uživatelem“ a slova „pronajatého formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku“ se nahrazují slovy „, který je předmětem finančního leasingu,“.

K bodu 567 (§ 26 odst. 3 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

568. V § 26 odst. 7 písm. a) bodě 3 se slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo“, slovo „pronájmu“ se nahrazuje slovem „nájmu“ a slova „podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti,“ se nahrazují slovy „činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 568 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Navrhovaná změna dále navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

569. V § 26 odst. 7 písm. a) bodě 3 se slova „společnosti nebo družstva,¹³¹⁾“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 569 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

570. V § 26 odst. 7 písm. a) bodě 3 se slova „podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,“.

K bodu 570 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

571. V § 26 odst. 7 písm. a) bodě 3 se slovo „pronájem“ nahrazuje slovem „nájem“.

K bodu 571 (§26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

572. V § 26 odst. 7 písm. b) se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 572 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

573. V § 26 odst. 7 písm. b) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 573 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

574. V § 26 odst. 7 písm. d) se slovo „17a“ nahrazuje slovem „21a“.

K bodu 574 (§ 26 odst. 7 písm. d))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na přesun ustanovení o zdaňovacím období do § 21a.

575. V § 26 odst. 7 závěrečné části ustanovení se slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 575 (§ 26 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

576. V § 27 písm. a) se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 576 (§ 27 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

577. V § 27 písm. h) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 577 (§ 27 písm. h))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

578. V § 27 písm. h) se slovo „vlastník“ nahrazuje slovem „odpisovatel“.

K bodu 578 (§ 27 písm. h))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

579. V § 27 se písmeno ch) zrušuje.

K bodu 579 (§ 27 písm. ch))

Navržená úprava navazuje na zrušení zákona č. 357/1192 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů a na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů.

580. V § 27 písmeno i) zní:

„i) hmotný majetek, u něhož odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy uplatňuje jiná osoba než odpisovatel podle tohoto zákona, jde-li o

1. pronajatý hmotný majetek,
2. hmotný majetek, který je předmětem finančního leasingu.“

K bodu 580 (§ 27 písm. i))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež

vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

581. V § 27 se doplňuje písmeno j), které zní:

„j) hmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně, s výjimkou hmotného majetku fyzické osoby nabytého

1. dědictvím,
2. odkazem,
3. obmyšleným, pokud se jedná o hmotný majetek, který byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
4. obmyšleným, pokud se jedná o hmotný majetek, který zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti.“

K bodu 581 (§ 27 písm. j))

Z důvodu zrušení daně dědické a darovací, které by měla nahradit daň z příjmů, se navrhuje z odpisování vyloučit hmotný majetek nabytý bezúplatně (například darem nebo děděním), který byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl předmětem daně z příjmů. Současně se do ZDP doplňuje přechodné ustanovení, které stanoví, že podle stávající právní úpravy se z odpisování vylučuje hmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí před nabytím účinnosti tohoto zákona bylo předmětem daně dědické nebo darovací a bylo v době nabytí od jedné z těchto daní osvobozeno.

U právnických osob dopadá působnost navrženého ustanovení mimo jiné na veřejně prospěšné poplatníky při splnění příslušných podmínek osvobození (například použití daru na zabezpečování nepodnikatelských činností, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů). Za předpokladu, že příjmy těchto poplatníků daně z příjmů právnických osob jsou předmětem daně z příjmů ve smyslu stávajícího ustanovení § 18 odst. 4 ZDP, dochází k situaci, kdy je na místě aplikace navrženého ustanovení také pro tyto právnické osoby.

Aplikace navrženého ustanovení § 27 písm. j) ZDP také pro nehmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně, vyplývá z ustanovení § 32a odst. 7 ZDP.

Na straně poplatníků fyzických osob se navrhuje současný stav v odpisování zděděného hmotného majetku neměnit. To znamená, že poplatník, který nabyl hmotný majetek děděním, by tento hmotný majetek i nadále daňově odpisoval. V případě, že by zůstavitel již odpisování zahájil, pokračoval by dědic v započatém odpisování v souladu se stávajícím ustanovení § 30 odst. 10 písm. a) zákona. V souladu s NOZ se navrhuje do zákona pouze doplnit, že obdobně postupuje poplatník fyzická osoba i u hmotného majetku nabytého odkazem, u hmotného majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo u hmotného majetku, který zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti.

Implicitním důsledkem vyloučení tohoto majetku z odpisování u dědiců právnických osob je nemožnost pokračovat v odpisování započatém zůstavitelem, resp. původním vlastníkem, u dědice – právnické osoby podle § 30 odst. 10 písm. a) zákona o daních z příjmů. To znamená, že přestože

ustanovení § 30 odst. 10 písm. a) stanoví, že právní nástupce poplatníka pokračuje v odpisování započatém původním vlastníkem, na odpisování majetku nabytého dědictvím nebo odkazem u dědice právnické osoby se toto pravidlo nepoužije, jelikož odpisování tohoto majetku je vyloučeno.

582. V § 28 odstavec 1 zní:

„(1) Hmotný majetek odpisuje odpisovatel. Hmotný majetek je oprávněn odpisovat vždy pouze jeden poplatník. Odpisovatelem je

- a) poplatník, který má k hmotnému majetku vlastnické právo,
- b) organizační složka státu příslušná hospodařit s majetkem státu,
- c) státní příspěvková organizace, státní podnik nebo jiná státní organizace příslušná hospodařit s majetkem státu,
- d) podílový fond, jehož součástí je hmotný majetek,
- e) svěrenský fond, jehož součástí je hmotný majetek,
- f) nástupnická obchodní korporace zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace při přeměně; to platí pro
 1. hmotný majetek ve vlastnictví zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace k rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci, a
 2. hmotný majetek, nabytý zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací od rozhodného dne do dne zápisu fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace do obchodního rejstříku a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci.“

K bodu 582 (§ 28 odst. 1)

Navržené znění zavádí nový pojem „odpisovatel“, kterým je zde nahrazena dosud používaná legislativní zkratka „vlastník“ zahrnující ve vymezení odpisujících osob také poplatníky, kteří vlastníky v právním smyslu slova nejsou. Tento pojem je pak nadále užíván i v jiném místě návrhu zákona (§ 27 písm. i)).

Vzhledem k tomu, že se svěrenským fondům přiznává daňová subjektivita, navrhuje se pro ně uplatnit obecný režim v oblasti odpisování majetku a umožnit jim tak odpisování majetku. Zároveň se navrhuje stejný přístup aplikovat i u podílových fondů.

Ustanovení § 28 odst. 1 písm. f) zajišťuje, že v případě přeměny obchodní korporace je odpisovatelem hmotného majetku nástupnická obchodní korporace zanikající obchodní korporace (t.j. i obchodní korporace, která zaniká rozdělením) a také nástupnická obchodní korporace rozdělovaná obchodní korporace, která nezaniká (t.j. obchodní korporace rozdělovaná odštěpením). Jedná se o hmotný majetek, který zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace vlastnila k rozhodnému dni přeměny a o hmotný majetek, který zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace nabyla v

období od rozhodného dne do dne zápisu do obchodního rejstříku.

583. V § 28 odst. 2 se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 583 (§ 28 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

584. V § 28 odst. 3 se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“.

K bodu 584 (§ 28 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

585. V § 28 odst. 4 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 585 (§ 28 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

586. V § 28 odst. 4 se slovo „vlastník“ nahrazuje slovem „odpisovatel“.

K bodu 586 (§ 28 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

587. V § 28 odst. 5 se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“.

K bodu 587 (§ 28 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který

odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

588. V § 29 odst. 1 písm. a) se slova „pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku“ nahrazují slovem „leasingu“, slova „uhrazené nájemcem do data ukončení smlouvy, které nebylo“ se nahrazují slovy „a úplatu u finančního leasingu, které byly uhrazeny do data ukončení smlouvy a nebyly“ a za slova „zálohy na nájemné“ se vkládají slova „nebo zálohy na úplatu u finančního leasingu“.

K bodu 588 (§ 29 odst. 1 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

589. V § 29 odst. 1 písm. a) se slova „zahájením pronájmu“ nahrazují slovy „zahájením nájmu“.

K bodu 589 (§ 29 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

590. V § 29 odst. 1 písm. a) se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovem „leasingu“.

K bodu 590 (§ 29 odst. 1 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

591. V § 29 odst. 1 písm. b) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 591 (§ 29 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

592. V § 29 odst. 1 písm. b) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 592 (§ 29 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

593. V § 29 odst. 1 písm. d) se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 593 (§ 29 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

594. V § 29 odst. 1 písm. d) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 594 (§ 29 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

595. V § 29 odst. 1 písm. e) se slova „zdeděním nebo darováním“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 595 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotického pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

596. V § 29 odst. 1 písm. e) se slovo „stanovená“ nahrazuje slovem „určená“.

K bodu 596 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Navrhovaná změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

597. V § 29 odst. 1 písm. e) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 597 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

598. V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slovo „vlastník“ nahrazuje slovem „odpisovatel“.

K bodu 598 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

599. V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se za slovo „činností“ vkládají slova „a rovněž v případě přijatého bezúplatného příjmu ve formě účelového daru na pořízení hmotného majetku“.

K bodu 599 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Pro účelově poskytnuté dary na pořízení hmotného a nehmotného majetku se navrhuje stejný režim vyloučení jejich daňové reprodukce u poplatníka, který je přijal, jako je tomu u poskytnutých dotací v případech, kdy o nich není u příjemce v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví účtováno ve výnosech.

600. V § 29 odst. 4 se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovem „leasing“.

K bodu 600 (§ 29 odst. 4)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

601. V § 29 odst. 6 úvodní části ustanovení se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“.

K bodu 601 (§ 29 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

602. V § 29 odst. 6 úvodní části ustanovení se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 602 (§ 29 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo neznačí, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

603. V § 29 odst. 6 závěrečné části ustanovení se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“ a slovo „vlastník“ se nahrazuje slovem „odpisovatel“.

K bodu 603 (§ 29 odst. 6 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

604. V § 29 odst. 8 se slova „společnosti nebo do družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 604 (§ 29 odst. 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

605. V § 29 odst. 8 se slova „zdeděním nebo darováním“ nahrazují slovem „bezúplatně“.

K bodu 605 (§ 29 odst. 8)

Dané ustanovení reaguje na sjednocení terminologie v rámci zákona o daních z příjmů, kdy jsou příjmy z dědění a darování označovány souhrnným pojmem příjmy nabyté bezúplatně.

606. V § 29 odst. 8 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 606 (§ 29 odst. 8)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

607. V § 29 odst. 8 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 607 (§ 29 odst. 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

608. V § 29 odst. 9 písm. a) se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

K bodu 608 (§ 29 odst. 9 písm. a))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

609. V § 29 odst. 9 písm. c) se slova „byty nebo nebytové prostory jako jednotky podle zvláštního právního předpisu.⁶⁰⁾“ nahrazují slovem „jednotky“.

K bodu 609 (§29 odst. 9 písm. c))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

610. V § 30 odst. 1 se slova „Standardní klasifikace produkce“ nahrazují slovy „klasifikace produkce CZ-CPA“.

K bodu 610 (§ 30 odst. 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

611. V § 30 odst. 2 se slovo „vlastník“ nahrazuje slovem „odpisovatel“.

K bodu 611 (§ 30 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

612. V § 30 odstavec 5 se slova „(ve Standardní klasifikaci produkce označených kódem 28.62.50, 29.56.24 a 29.52.40)“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označených kódem 25.73.50 a kódem 25.73.60“.

K bodu 612 (§ 30 odst. 5)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

613. V § 30 odst. 10 úvodní části ustanovení se slovo „vlastník“ nahrazuje slovem „odpisovatel“ a slovo „vlastníkem“ se nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 613 (§ 30 odst. 10 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

614. V § 30 odst. 10 písm. a) se slova „společnost nebo družstvo,¹³¹⁾“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

K bodu 614 (§ 30 odst. 10 písm. a))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

615. V § 30 odst. 10 písmeno b) zní:

„b) obchodní společnost, podílový fond, svěřenský fond nebo družstvo u hmotného majetku nabytého

1. vkladem společníka, podílníka nebo člena družstva s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické

- osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku,
2. vkladem obce nebo kraje, pokud byl tento majetek ve vlastnictví obce nebo kraje a byl zahrnut v jejich majetku,
 3. přeměnou,
 4. vyčleněním majetku do svěřenského fondu, pokud byl u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku.“

K bodu 615 (§ 30 odst. 10 písm. b))

Navrhuje se stávající ustanovení § 30 odst. 10, které řeší režim odpisování v případě vkladů, doplnit i pro vklady do podílového nebo svěřenského fondu, a to návazně na skutečnost, že podílové fondy mají již přiznanou daňovou subjektivitu a pro svěřenské fondy se tato subjektivita navrhuje a pro oba uvedené typy fondů bude platit obecný režim odpisování hmotného majetku.

- 616.** V § 30 odst. 10 písm. f) se slova „pronájmu (§ 9)“ nahrazují slovem „nájmu“.

K bodu 616 (§ 30 odst. 10 písm. f))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

- 617.** V § 30 odst. 10 písm. g) se slova „pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovem „leasingu“, slovo „nájemného“ se nahrazuje slovem „úplaty“, slovo „pronájmu“ se nahrazuje slovem „leasingu“ a slovo „najatá“ se nahrazuje slovem „užívaná“.

K bodu 617 (§ 30 odst. 10 písm. g))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

- 618.** V § 30 odst. 10 písm. h) se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 618 (§ 30 odst. 10 písm. h))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

- 619.** V § 30 odst. 10 písm. i) se slovo „půjčce.“^{20d.} nahrazuje slovem „zápůjčce.“

K bodu 619 (§ 30 odst. 10 písm. i))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

- 620.** V § 30 odst. 10 písm. l) se slova „účastník sdružení bez právní subjektivity“ nahrazují slovy „společník společnosti“.

K bodu 620 (§ 30 odst. 10 písm. l))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Pojem „společník“ je použit pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlástkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.). Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech.

- 621.** V § 30 se na konci odstavce 10 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) a n), která znějí:

- „m) svěřenský fond,
n) obmyšlený.“

K bodu 621 (§ 30 odst. 10)

Navržené doplnění reaguje na vznik svěřenského fondu jako nového institutu občanského zákoníku a souvisí s oprávněním tohoto fondu k odpisování hmotného majetku a s pohyby hmotného majetku do a z tohoto fondu. Doplnění odstraňuje případnou pochybnost o režimu odpisování hmotného majetku, ať jde o již odpisovaný majetek, který svěřenský fond nabyl a pokračuje v jeho odpisování, nebo o odpisovaný majetek, který nabyl poplatník z tohoto fondu.

622. V § 30 odst. 10 závěrečné části ustanovení se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 622 (§ 30 odst. 10 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

623. V § 30 odst. 10 závěrečné části ustanovení se slova „při rozpuštění sdružení bez právní subjektivity nebo při ukončení činnosti ve sdružení bez právní subjektivity“ nahrazují slovy „při zániku společnosti nebo zániku členství ve společnosti“ a slova „toto sdružení vnesen“ se nahrazují slovy „této společnosti vložen“.

K bodu 623 (§ 30 odst. 10 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity.

624. V § 30b odst. 1 se slova „označený ve Standardní klasifikaci produkce kódem skupiny 31.10, 31.20 nebo 32.10“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označený kódem skupiny 27.11, 27.12 a dále v subkategorii CZ-CPA 26.11.22“.

K bodu 624 (§ 30b odst. 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

625. V § 31 odst. 2 se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 625 (§ 31 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

626. V § 31 odst. 2 se slova „označeného ve Standardní klasifikaci produkce kódem 29.3“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3“.

K bodu 626 (§ 31 odst. 2)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

627. V § 31 odst. 3 se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 627 (§ 31 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

628. V § 31 odst. 3 se slova „označeného ve Standardní klasifikaci produkce kódem 29.24.1“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12“, slova „29 Standardní klasifikace produkce“ se nahrazují číslem „28“ a slova „ve skupinách 37.10 a 37.20 Standardní klasifikace produkce“ se nahrazují slovy „specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32“.

K bodu 628 (§ 31 odst. 3)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

629. V § 31 odst. 4 se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 629 (§ 31 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

630. V § 31 odst. 5 se slova „označeného ve Standardní klasifikaci produkce kódem 29.7 (přístroje pro domácnost, jinde neuvedené) a 35.12 (rekreační a sportovní čluny)“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 27.5 (spotřebiče převážně pro domácnost) a kódem 30.12 (rekreační a sportovní čluny)“.

K bodu 630 (§ 31 odst. 5)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

631. V § 31 odst. 6 se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“.

K bodu 631 (§ 31 odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

632. V § 32 odst. 2 písm. a) úvodní části ustanovení se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 632 (§ 32 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

633. V § 32 odst. 2 písm. a) bodě 1 se slova „označeného ve Standardní klasifikaci produkce kódem 29.3“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3“.

K bodu 633 (§ 32 odst. 2 písm. a) bod 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

634. V § 32 odst. 2 písm. a) bodě 2 se slova „označeného ve Standardní klasifikaci produkce kódem 29.24.1“ nahrazují slovy „v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12“, slova „29 Standardní klasifikace produkce“ se nahrazují číslem „28“ a slova „ve skupinách 37.10 a 37.20 Standardní klasifikace produkce“ se nahrazují slovy „specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32“.

K bodu 634 (§ 32 odst. 2 písm. a) bod 2)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

635. V § 32 odst. 4 se slovo „17a“ nahrazuje slovem „21a“.

K bodu 635 (§ 32 odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na přesun ustanovení o zdaňovacím období do § 21a.

636. V § 32a odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „společníka nebo tichého společníka nebo člena družstva, přeměnou,¹³¹⁾“ nahrazují slovy „člena obchodní korporace, tichého společníka, přeměnou,“.

K bodu 636 (§ 32a odst. 1 písm. a) bod 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který společníky obchodních společností a členy družstva označuje souhrnným pojmem jako členy obchodní korporace.

637. V § 32a odst. 2 se slova „podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 637 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

638. V § 32a odst. 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 638 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

639. V § 32a odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodních korporací“.

K bodu 639 (§ 32a odst. 2)

Změna reaguje na redefinici soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

640. V § 32a odst. 2 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 640 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

641. V § 32a odst. 3 se slovo „vlastníka“ nahrazuje slovem „odpisovatele“.

K bodu 641 (§ 32a odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu

tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

642. V § 32a odst. 4 se slovo „vlastníkem“ nahrazuje slovem „odpisovatelem“.

K bodu 642 (§ 32a odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

643. V § 32a odst. 4 se slova „společností nebo družstvem“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 643 (§ 32a odst. 4)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

644. § 32b včetně nadpisu zní:

„§ 32b

Pacht obchodního závodu

(1) Pachtýř obchodního závodu, který má písemný souhlas propachtovatele k odpisování, postupuje při uplatňování odpisů hmotného majetku a nehmotného majetku obdobně podle ustanovení o odpisování při zajištění dluhu převodem práva.

(2) Při pachtu obchodního závodu se zvyšuje výsledek hospodaření u

- a) pachtýře o
 - 1. rozdíl mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovním,
 - 2. výši pohledávky, která na něj přechází na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ji neuhradil propachtovatel,
- b) propachtovatele o částku ve výši dluhu zachyceného na rozvahových účtech, který přechází na pachtýře na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ho neuhradil pachtýř.

(3) Zvyšování výsledku hospodaření podle odstavce 2 se netýká

- a) částky, která byla zaúčtována ve prospěch příjmů,

- b) dluhu ze smluvní pokuty,
- c) dluhu z úroku z prodlení,
- d) dluhu z jiné sankce ze závazkového vztahu,
- e) dluhu, na jehož základě vznikl výdaj, pokud jde o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, který byl zaplacen.

(4) Při výpočtu rozdílu mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovním se pachtovné sníží o část určenou k úhradě jiného dluhu vůči propachtovateli; za úhradu jiného dluhu se nepovažuje účtování pachtovného na vrub příslušného účtu dlouhodobého závazku.“

K bodu 644 (§ 32b)

Dosavadní smluvní typ obchodního zákoníku „smlouva o nájmu podniku“ byl nahrazen novým smluvním typem občanského zákoníku „smlouva o pachtu obchodního závodu“. Navržený text ustanovení § 32b zachovává beze změny věcný režim a reaguje proto pouze terminologickými změnami a náhradou pojmů pronajímatel za propachtovatel, nájemce za pachtýř, nájemné za pachtovné, pronajatý podnik za propachtovaný obchodní závod a závazek za dluh. Z věcného hlediska zůstávají předmětná ustanovení nezměněná. Nadále tak zůstává zachováno přiměřené použití ustanovení ZDP o odpisování při zajištění závazku převodem práva, stejně tak jako postupy pachtýře v případě vyššího či nižšího pachtovného než je výše odpisů. Bez věcných změn byla upravena také ustanovení týkající se převodu dluhů i pohledávek na pachtýře ke dni uzavření smlouvy o pachtu obchodního závodu.

645. V § 32c odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „společnost nebo družstvo“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 645 (§ 32c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

646. V § 32c odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „odčitatelné“ nahrazuje slovem „zahraniční“ a slova „v zahraničí“ se zrušují.

K bodu 646 (§ 32c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“.

Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně,) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

647. V § 32c odst. 2 se slovo „odčitatelnými“ nahrazuje slovem „zahraničními“ a slova „, uplatněnými vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu“ se zrušují.

K bodu 647 (§ 32c odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně,) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

648. V § 32c odst. 4 se slova „v zahraničí nebylo možné u vkladatele odpisy nebo odčitatelné položky obdobného charakteru“ nahrazují slovy „zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy nebylo možné u vkladatele“.

K bodu 648 (§ 32c odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně,) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

649. V § 33a odst. 2 písm. a) se slovo „, příjmení“ zrušuje.

K bodu 649 (§ 33a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

650. V § 33a odst. 2 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovy „sídlo podnikatele“.

K bodu 650 (§ 33a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

651. V § 33a odst. 3 písm. b) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 651 (§ 33a odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

652. V § 34 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání“.

K bodu 652 (§ 34 odst. 4)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Doplňuje se nové ustanovení umožňující snížit základ daně z příjmů o částku odpočtu na podporu odborného vzdělávání.

653. V § 34 odstavec 5 zní:

(2) „(5) Pokud není možné odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání odečíst z důvodu nízkého základu daně nebo daňové ztráty, lze je odečíst nejpozději ve třetím období následujícím po období, ve kterém vznikly.“

K bodu 653 (§ 34 odst. 5)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Doplňuje se nové ustanovení umožňující snížit základ daně z příjmů o částku odpočtu na podporu odborného vzdělávání.

654. V § 34b odst. 1 písm. a) bod 5 zní:

„5. výrobu funkčního vzorku či prototypu produktu nebo jeho části související s realizací projektu výzkumu a vývoje,“

K bodu 654 (§ 34b odst. 1 písm. a) bod 5)

S účinností od zdaňovacího období započatého v roce 2005 byla do ZDP doplněna ustanovení na podporu výzkumu a

vývoje. Na základě těchto ustanovení může poplatník uplatnit odpočet od základu daně z příjmů ve výši 100% (resp. s účinností od zdaňovacího období započatého v roce 2014 v případě jejich meziročního přírůstku až 110%) výdajů, které vynaložil při realizaci projektů výzkumu a vývoje. Těmito výdaji jsou v zásadě výdaje vynaložené na výzkum prováděný samotným poplatníkem (resp. od účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, i na výzkum nakupovaný od vybraných poplatníků). Výjimkou jsou výdaje na tzv. certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím výzkumu a vývoje. Možnost zahrnutí těchto výdajů do odpočtu mělo zejména za cíl podpořit výdaje na právní ochranu dosažených výsledků výzkumu a vývoje. V průběhu doby, kdy je odpočet poplatníky využíván, však byly zaznamenány problémy s metodickým vymezením těchto výdajů, které jsou často zaměňovány za výdaje na doložení splnění určitých kritérií nebo získání k oprávnění určité činnosti, např. na určitém území (tzv. lokální certifikace), placená ověření či testy, výdaje na překlady a místní poplatky apod. Také správci daně z důvodu, že tento výdaj není jednoznačně specifikován, nepřistupují k posuzování výdajů na tzv. certifikace jednotně. Z uvedených důvodů se proto navrhuje výdaj na tzv. certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím výzkumu a vývoje vyloučit z výdajů, které je možné zahrnout do odpočtu od základu daně z příjmů. I nadále však dotčené výdaje jsou daňově uznatelné, pokud jsou vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

655. V § 34b odst. 1 písm. a) se bod 6 zrušuje.

K bodu 655 (§ 34b odst. 1 písm. a) bod 6)

Viz odůvodnění k ustanovení § 34b odst. 1 písm. a) bod 5.

656. V § 34b odst. 2 písm. b) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

K bodu 656 (§ 34b odst. 2 písm. b) bod 3)

Viz odůvodnění k ustanovení § 34b odst. 1 písm. a) bod 5.

657. V § 34b odst. 2 písm. b) bodě 2 se slova „nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného movitého majetku, které“ nahrazují slovy „úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku, která“.

K bodu 657 (§ 34b odst. 2 písm. b) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

658. V § 34c odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „popřípadě jména, a příjmení,“ zrušují.

K bodu 658 (§ 34c odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

659. V § 34c odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „místa podnikání“ nahrazují slovy „sídla podnikatele“.

K bodu 659 (§ 34c odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

660. V § 34c odst. 1 písm. e) se slova „jméno, popřípadě jména, a příjmení“ nahrazují slovem „jména“.

K bodu 660 (§ 34c odst. 1 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

661. V § 34c odst. 1 písm. h) se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 661 (§ 34c odst. 1 písm. h))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

662. § 34d včetně nadpisu zní:

„§ 34d

Odpočet na podporu výzkumu a vývoje u společníků osobních obchodních společností

(1) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(2) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.“

K bodu 662 (§ 34d)

Tato změna je legislativně technické povahy, vnitřní obsah tohoto ustanovení zůstává stejný. Změna navazuje na změnu textace v ustanovení § 7 odst. 4 a 5 a § 18b.

663. Za § 34e se vkládají nové § 34f až 34h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 34f

Obecné ustanovení o odpočtu na podporu odborného vzdělávání

(1) Odpočet na podporu odborného vzdělávání činí součet odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání a odpočtu na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání.

(2) Odborným vzděláváním se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí vzdělávací činnost v rámci

- a) praktického vyučování ve středním vzdělávání podle školského zákona nebo odborné praxe ve vyšším odborném vzdělávání podle školského zákona uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání, a uzavřela s právnickou osobou vykonávající činnost střední školy nebo vyšší odborné školy smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání,
- b) části akreditovaného studijního programu vysoké školy podle zákona upravujícího vysoké školy uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným studijním programem, a uzavřela s vysokou školou smlouvu o obsahu a rozsahu této vzdělávací činnosti a o podmínkách pro její konání.

(3) Pro účely prokázání doby provozu majetku a počtu skutečněných hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy je poplatník povinen vést třídní knihu nebo obdobnou evidenci obsahující průkazné údaje o poskytované vzdělávací činnosti a jejím průběhu.

(4) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí

- a) zdaňovací období, nebo
- b) období, za které se podává daňové přiznání.

(5) Odpočet na podporu odborného vzdělávání se u poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, uplatní obdobně jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

§ 34g

Odpočít na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání

(1) Odpočít na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání činí součet

- a) 110 % vstupní ceny majetku,
 1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
 2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
 3. který je použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
- b) 50 % vstupní ceny majetku,
 1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
 2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
 3. který je použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
- c) 110 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
 1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
 2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
 3. použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích a
- d) 50 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
 1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
 2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
 3. použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích.

(2) Odpočít podle odstavce 1 lze odečíst od základu daně v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(3) Odpočít podle odstavce 1 může činit nejvýše částku ve výši součinu 5 000 Kč a počtu hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy uskutečněných na pracovišti poplatníka v období pořízení majetku podle odstavce 1

písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(4) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 se rozumí majetek,

- a) který je vymezen ve smlouvě uzavřené mezi poplatníkem a právnickou osobou vykonávající činnost střední školy, vyšší odborné školy nebo vysoké školy o obsahu a rozsahu praktického vyučování, odborné praxe nebo vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy a o podmínkách pro jejich konání jako majetek, který bude využíván při
 1. praktickém vyučování,
 2. odborné praxi nebo
 3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy na pracovišti poplatníka a
- b) u kterého je vstupní cenou pořizovací cena nebo vlastní náklady,
- c) na jehož pořízení nebo pořizování nebyla ani z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů.

(5) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 je pouze

- a) hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1, 2 nebo 3 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo
- b) software, který je nehmotným majetkem, se vstupní cenou vyšší než 60 000 Kč.

§ 34h

Odpočít na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta

Odpočít na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání činí součin

- a) 200 Kč a
- b) počtu hodin uskutečněných v období na pracovišti poplatníka v rámci
 1. praktického vyučování,
 2. odborné praxe,
 3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy.“.

K bodu 663 (§ 34f až 34h)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Doplňují se nová ustanovení, ve kterých jsou stanoveny podmínky pro zjištění výše odpočtu na podporu odborného vzdělávání a podmínky pro uplatnění tohoto odpočtu.

V obecném ustanovení je stanoveno, že celkový odpočít na podporu odborného vzdělávání je stanoví jako součet odpočtu na pořízení majetku, který poplatník pořídí za účelem odborného vzdělávání žáků a studentů, a odpočtu na podporu výdajů, které poplatník vynakládá v případě, kdy poskytuje školám resp. jejich studentům své prostory, personál,

vybavení, čas, know-how apod. Dále obecné ustanovení vymezuje termín „odborné vzdělávání“ pro účely odpočtu, a to tak, že podporu vztahuje na praktickou výuku středních a vysokých škol s tím, že ji neomezuje na vybrané obory. Z důvodů zamezení zneužití jsou stanoveny určité podmínky pro uplatnění odpočtu. Jedná se zejména o nutnost uzavření smlouvy mezi poplatníkem (právníčkou i fyzickou osobou), který má oprávnění k činnosti v daném oboru vzdělávání, a školou. Protože poplatník bude muset prokazovat počet hodin praktického vyučování, které byly uskutečněny v daném zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, je určeno, že je nutné vyjít z evidence vedené ve třídní knize u středních škol nebo v obdobné evidenci u vysokých škol.

Stejně jako u odpočtu na podporu výzkumu a vývoje je umožněno v případech, kdy poplatník nevykáže základ daně nebo vykáže základ daně nižší, než je výše odpočtu, uplatnit odpočet v dalších třech obdobích.

Do odpočtu na podporu pořízení majetku bude možné zahrnout pouze vstupní cenu majetku, který byl pořízen úplatně nebo byl pořízen nebo vyroben ve vlastní režii. Současně se musí jednat o majetek, jehož je poplatník prvním vlastníkem; v případě hmotného majetku se jedná pouze o majetek odpisovaný v 1. až 3. odpisové skupině a v případě nehmotného majetku o software. Protože záměrem návrhu je podporovat a rozvíjet spíše dlouhodobou spolupráci škol a firem, což je důležité zvláště u některých nákladných zařízení, je stanoveno tříleté období, po které musí být zařízení, jehož vstupní cenu lze zahrnout do odpočtu, využíváno pro účely odborné výuky. Podpora ve formě výše odpočtu na podporu pořízení majetku je odvislá od doby provozu, po kterou je majetek využíván pro odborné vzdělávání s tím, že dobu provozu bude muset poplatník doložit evidencí obdobně jako u počtu uskutečněných vyučovacích hodin. Zavádí se proto dvě pásma - při využití nadpoloviční doby provozu pro účely výuky a při využití 30 – 50 % provozního času. S odpočtem vstupní ceny zařízení, které bude využíváno z méně než 30 % k výuce, návrh nepočítá.

Obdobně se bude postupovat u majetku pořizovaného na finanční leasing. Z důvodu zachování rovnosti bude možné do odpočtu zahrnout vstupní cenu majetku evidovanou u původního vlastníka, který také musí být jeho prvním vlastníkem.

Z důvodu nutnosti omezit přemrštěné investice a zneužívání navrženého systému ze strany poplatníků se navrhuje stanovit strop pro odpočet na podporu pořízení majetku, a to ve vztahu k rozsahu výuky uskutečněné v roce pořízení majetku nebo v roce uvedení předmětu finančního leasingu do užívání. Maximální částka tohoto odpočtu se zjistí jako násobek 5000 Kč a počtu vyučovacích hodin uskutečněných za celé zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání.

Do odpočtu nelze zahrnout vstupní cenu majetku, na který již byla využita jiná forma veřejné podpory.

Výše odpočtu na podporu vynaložených výdajů na žáka nebo studenta je odvislá od počtu hodin uskutečněných v rámci výuky na pracovišti poplatníka, který bude odpočet uplatňovat. Za jednu hodinu je možné odečíst od základu daně 200 Kč, přičemž počet hodin je v zásadě omezen povinnou účastí žáků nebo studentů zúčastnit se praktického vyučování, odborné praxe nebo vzdělávací činnosti určené platnými předpisy. Odpočet by měl kompenzovat náklady na odborný dohled a další omezení, které jsou s výskytem studentů na pracovišti spojena.

664. V § 35a odst. 1 se slova „zaregistroval se podle zvláštního právního předpisu⁴¹⁾“ nahrazují slovy „je registrován“ a za slovo „poplatník“ se vkládají slova „k dani z příjmů“.

K bodu 664 (§ 35a odst. 1)

Právní úprava registrace je obsažena v zákoně o daních z příjmů v § 39 až § 39b. Z tohoto důvodu je odkaz na jiný právní předpis (navíc na zákon o správě daní a poplatků, který byl s účinností daňového řádu zrušen) neaktuální.

665. V § 35a odst. 2 písm. b) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 665 (§ 35a odst. 2 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

666. V § 35a odst. 2 písm. c) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 666 (§ 35a odst. 2 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

667. V § 35a odst. 6 se za větu první vkládá věta „Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká.“.

K bodu 667 (§ 35a odst. 6)

Ustanovení § 35a odst. 2 písm. d) stanoví ochranu před úmyslným přeléváním zisků mezi sdruženými podniky do podniku, kterému je poskytnuta sleva na dani podle § 35a resp. 35b ZDP. Může však nastat situace, kdy poplatník v dobré víře podá žádost o závazné posouzení podle § 38nc, tato žádost je předmětem dohodaovacího řízení podle příslušné mezinárodní smlouvy (smlouva o zamezení dvojího zdanění nebo Arbitrážní konvence), tedy je uzavírána tzv. předběžná cenová dohoda mezi příslušnými úřady dvou či více jurisdikcí. V praxi tato mezinárodní dohodaovací řízení časově přesahují rámec vnitrostátního řízení o závazném posouzení podle § 38nc. Poplatník je v této době nucen v souladu s DŘ podat daňové přiznání i za období, které je pokryto žádostí o závazné posouzení, přestože rozhodnutí o závazném posouzení ještě nebylo vydáno; pro stanovení základu daně v podaném přiznání použije poplatník většinou způsob stanovení cen v transakcích se zahraniční spojenou osobou, který odpovídá žádosti. Avšak způsob stanovení cen, který je sjednán v rámci mezinárodního dohodaovacího řízení se ve svém důsledku může odlišovat. V této situaci považujeme ze neadekvátní uplatnění „sankce“ ve formě

zániku celkového nároku na slevu na dani, t.j. odebrání celkové investiční pobídky podle § 35a příp. § 35b.

668. V § 35b odst. 7 se za větu první vkládá věta „Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká.“.

K bodu 668 (§ 35b odst. 7)

Ustanovení § 35a odst. 2 písm. d) stanoví ochranu před úmyslným přeléváním zisků mezi sdruženými podniky do podniku, kterému je poskytnuta sleva na dani podle § 35a resp. 35b ZDP. Může však nastat situace, kdy poplatník v dobré víře podá žádost o závazné posouzení podle § 38nc, tato žádost je předmětem dohodovacího řízení dvojího zdanění nebo Arbitrážní konvence), tedy je uzavírána tzv. předběžná cenová dohoda mezi příslušnými úřady dvou či více jurisdikcí. V praxi tato mezinárodní dohodovací řízení časově přesahují rámec vnitrostátního řízení o závazném posouzení podle § 38nc. Poplatník je v této době nucen v souladu s DŘ podat daňové přiznání i za období, které je pokryto žádostí o závazné posouzení, přestože rozhodnutí o závazném posouzení ještě nebylo vydáno; pro stanovení základu daně v podaném přiznání použije poplatník většinou způsob stanovení cen v transakcích se zahraniční spojenou osobou, který odpovídá žádosti. Avšak způsob stanovení cen, který je sjednán v rámci mezinárodního dohodovacího řízení se ve svém důsledku může odlišovat. V této situaci považujeme ze neadekvátní uplatnění „sankce“ ve formě zániku celkového nároku na slevu na dani, t.j. odebrání celkové investiční pobídky podle § 35a příp. § 35b.

669. V § 35ba odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „částku“ zrušuje.

K bodu 669 (§ 35ba odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jde o změnu vyvolanou změnou jednotlivých písmen § 35ba odst. 1.

670. V § 35ba odst. 1 písm. a) se na začátek písmene a) vkládají slova „základní slevu ve výši“.

K bodu 670 (§ 35ba odst. 1 písm. a))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

671. V § 35ba odst. 1 písm. b) se na začátek písmene b) vkládají slova „slevu na manžela ve výši“.

K bodu 671 (§ 35ba odst. 1 písm. b))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých

slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

672. V § 35ba odst. 1 písm. b) se slova „v domácnosti“ nahrazují slovy „ve společně hospodařící domácnosti“.

K bodu 672 (§ 35ba odst. 1 písm. b))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácnost“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

673. V § 35ba odst. 1 písm. c) se na začátek písmene c) vkládají slova „základní slevu na invaliditu ve výši“.

K bodu 673 (§ 35ba odst. 1 písm. c))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

674. V § 35ba odst. 1 písm. d) se na začátek písmene d) vkládají slova „rozšířenou slevu na invaliditu ve výši“.

K bodu 674 (§ 35ba odst. 1 písm. d))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

675. V § 35ba odst. 1 písm. e) se na začátek písmene e) vkládají slova „slevu na držitele průkazu ZTP/P ve výši“.

K bodu 675 (§ 35ba odst. 1 písm. e))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

676. V § 35ba odst. 1 písm. f) se na začátek písmene f) vkládají slova „slevu na studenta ve výši“.

K bodu 676 (§ 35ba odst. 1 písm. f))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

677. V § 35ba se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) V daňovém priznání ke společným příjmům a výdajům ve společenství jmění poplatník může uplatnit slevu na dani za období trvání společenství jmění, na kterou měl nárok a která nebyla uplatněna.“

K bodu 677 (§ 35ba odst. 4)

Navrhovaná úprava reaguje na znění nového občanského zákoníku, který zavádí nový institut společenství jmění a z hlediska daně z příjmů fyzických osob nachází uplatnění především při rozvodu manželství a dědickém řízení, kdy v době, kdy je manželství již rozvedeno nebo zůstavitel zemřel, není zřejmé komu z manželů, jaký konkrétní majetek bude náležet nebo kterému dědici jaký konkrétní majetek připadne. Navrhované ustanovení navazuje na navrhovanou úpravu v § 12 odst. 3 a umožňuje poplatníkovi uplatnit slevu na dani tak, jako by podával daňové priznání za jednotlivá zdaňovací období.

678. V § 35c odst. 1 se slova „v domácnosti“ nahrazují slovy „ve společně hospodařící domácnosti“.

K bodu 678 (§ 35c odst. 1)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

679. V § 35c odst. 1 se slova „České republiky nebo“ zrušují.

K bodu 679 (§ 35c odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

680. V § 35c odst. 1 se slova „nebo §35bb“ zrušují.

K bodu 680 (§ 35c odst. 1)

Původní návrh změny daňové legislativy v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytovaného zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti, přičemž místo něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Konečný schválený text zákona č. 458/2011 Sb. však zmíněné daňové osvobození stravování nezrušil a zároveň zavedl i zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jako náhrada za zrušené osvobození stravování. Došlo tedy k duplicitě opatření, která budou po nabytí účinnosti klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Proto se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

681. V § 35c odst. 6 se slovo „osvojené“ nahrazuje slovem „osvojenec“.

K bodu 681 (§ 35c odst. 6)

Jedná se o změnu související se změnou terminologie v novém občanském zákoníku.

682. V § 35c odst. 6 se slova „dítě druhého z manželů a vnuk (vnučka)“ nahrazují slovy „vnuk a dítě nebo vnuk druhého z manželů“.

K bodu 682 (§ 35c odst. 6)

Navrhovaná úprava nově umožňuje uplatnit nárok na daňové zvýhodnění na vyživovaného vnuka druhého z manželů.

683. V § 35c odst. 7 se za slovo „mimo“ vkládají slova „společně hospodařící“.

K bodu 683 (§ 35c odst. 7)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

684. V § 35c odst. 8 se slova „v domácnosti“ nahrazují slovy „ve společně hospodařící domácnosti“.

K bodu 684 (§ 35c odst. 8)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem

„společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

685. V § 35c odst. 8 se za slova „Nemá-li manžel (manželka)“ vkládá slovo „dostatečné“.

K bodu 685 (§ 35c odst. 8)

Z důvodu právní jistoty se doplňuje, že v případě kdy manžel (manželka) nemá dostatečné příjmy, aby mohl uplatnit slevu na vyživovanou manželku (manžela), může uplatnit daňové zvýhodnění rodič dítěte, který s ním žije v domácnosti.

686. V § 35c odst. 9 se za slovo „jedné“ vkládají slova „společně hospodařící“.

K bodu 686 (§ 35c odst. 9)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

687. V § 35d odst. 4 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 687 (§ 35d odst. 4)

Ustanovení § 35d odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 35d odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

688. V § 35d odst. 6 se slova „a o zaměstnaneckou slevu“ a slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 688 (§ 35d odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

Ustanovení § 35d odst. 6 rovněž navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 35d odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

689. V § 35d odst. 7 se slova „vypočte zaměstnaneckou slevu a zaměstnanecký bonus. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží o zaměstnaneckou slevu a až“ a slova „a o zaměstnaneckou slevu“ zrušují.

K bodu 689 (§ 35d odst. 7)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

690. V § 35d odst. 8 se slova „, zaměstnanecký bonus“ zrušují.

K bodu 690 (§ 35d odst. 8)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

691. V § 35d odst. 9 se slova „a vyplacení zaměstnaneckého bonusu“ zrušují.

K bodu 691 (§ 35d odst. 9)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

692. V § 36 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „plynoucích ze zdrojů na území České republiky“ zrušují a za slova „(22 odst. 2 a 3)“ se vkládají slova „a s výjimkou ustanovení odstavce 9“.

K bodu 692 (§ 36 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se jednak vypustit nadbytečný text a dále doplnit o informaci k novému režimu, který je obsahem odstavce 9 zavádějícího zvláštní sazbu daně ve výši 19%

693. V § 36 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „6 a 12“ nahrazují slovy „6, 12 až 14“.

K bodu 693 (§ 36 odst. 1 písm. a) bod 1)

Navrhuje se, aby příjmy z darování a příjmy ze svěřenského fondu poskytnuté do zahraničí, tj. zahraničním daňovým rezidentům (viz předmětné úpravy v § 22 zákona), byly zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona.

694. V § 36 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 694 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 1)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

695. V § 36 odst. 1 písm. b) bodě 3 se slova „podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾“ zrušují.

K bodu 695 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

696. V § 36 odst. 1 písm. b) bodě 3 se slova „společnosti nebo“ nahrazují slovy „obchodní společnosti nebo“.

K bodu 696 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

697. V § 36 odst. 1 písm. b) závěrečné části ustanovení se slova „podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾“ zrušují.

K bodu 697 (§ 36 odst. 1 písm. b) závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

698. V § 36 odst. 1 písm. b) závěrečné části ustanovení se slova „zisk společnosti“ nahrazují slovy „zisk obchodní společnosti“.

K bodu 698 (§ 36 odst. 1 písm. b) závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

699. V § 36 odst. 1 písm. d) se slova „nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 699 (§ 36 odst. 1 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

700. V § 36 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „plynoucích ze zdrojů na území České republiky“ zrušují a za číslo „1“ se vkládají slova „nebo 9“.

K bodu 700 (§ 36 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se jednak vypustit nadbytečný text a dále doplnit o informaci k novému režimu, který je obsahem odstavce 9 zavádějícího zvláštní sazbu daně ve výši 19% pro výplaty od subjektů kolektivního investování, pro veřejně prospěšné poplatníky s tzv. úzkým základem daně a pro společenství vlastníků jednotek v případě úrokových příjmů.

701. V § 36 odst. 2 písm. a) se slova „účasti v akciové společnosti a z podílu na zisku z podílového listu (dále jen „dividendový příjem“),“ nahrazují slovy „podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, a z plnění ze zisku svěřenského fondu;“.

K bodu 701 (§ 36 odst. 2 písm. a))

Sohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratku zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“. Dále se navrhuje příjmy poplatníka, které mu plynou ze zisku svěřenského fondu, zdaňovat daní vybíranou srážkou obdobně jako je tomu u podílu na zisku u obchodních korporací.

702. V § 36 odst. 2 písm. e) se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 702 (§ 36 odst. 2 písm. e))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

703. V § 36 odst. 2 písm. f) se slova „společnosti nebo družstvu“ nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 703 (§ 36 odst. 2 písm. f))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

704. V § 36 odst. 2 písm. i) se slova „podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾“ zrušují.

K bodu 704 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

705. V § 36 odst. 2 písm. i) se slova „společnosti nebo“ nahrazují slovy „obchodní společnosti nebo“.

K bodu 705 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve

smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

706. V § 36 odst. 2 písm. m) se slova „z úroků z peněžních prostředků na vkladových účtech,“ zrušují, slova „vztahu^{35c)}“ se nahrazují slovy „vztahu podle občanského zákoníku“ a slova „běžných účtech, které podle podmínek banky nejsou“ se nahrazují slovy „účtech, které nejsou podle podmínek toho, kdo účet vede,“.

Poznámka pod čarou č. 35c se zrušuje.

K bodu 706 (§ 36 odst. 2 písm. m))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

707. V § 36 odst. 2 písmeno r) zní:

„r) z příjmu z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,“.

K bodu 707 (§ 36 odst. 2 písm. r))

Navrhovaná úprava navazuje na úpravu § 10 odst. 1 písm. k), které je měněno v reakci na zrušení zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů. Předmětná právní úprava je přenesena do nového občanského zákoníku (§ 2865 odst. 2).

708. V § 36 odst. 2 písm. t) se slova „za příspěvek do novin, časopisů, rozhlasu nebo televize“ zrušují.

K bodu 708 (§ 36 odst. 2 písm. t))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na změny provedené v § 7 odst. 6.

709. V § 36 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „dividendové příjmy nebo“ a slova „podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾“ zrušují.

K bodu 709 (§ 36 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Sohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratku zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

Dále se navrhuje vypuštění odkazu na obchodní zákoník. Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

710. V § 36 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „zisk společnosti“ nahrazují slovy „zisk obchodní společnosti“.

K bodu 710 (§ 36 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

711. V § 36 odst. 3 se slova „dividendového příjmu,“ nahrazují slovy „příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem,“.

K bodu 711 (§ 36 odst. 3)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“. Tam, kde se zkratka dividendový příjem vztahuje jen na příjmy z majetkové účasti v investičním fondu nebo podílovém fondu, se nové vymezení vztahuje pouze k příjmům ze zisku z účasti v základním investičním fondu. Pojem základní investiční fond navazuje na zákon o investičních společnostech a investičních fondech a je vymezen v § 21f zákona o daních z příjmů.

712. V § 36 odst. 3 se slova „vkladového účtu, běžného“ zrušují a slovo „banky“ se nahrazuje slovy „toho, kdo účet vede,“.

K bodu 712 (§ 36 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu. Dále se navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který v § 2662 vymezuje smlouvu o účtu a její smluvní strany.

713. V § 36 odst. 3 se slova „dividendového příjmu“ nahrazují slovy „příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem,“, slovo „dividendových“ se zrušuje a slovo „akciové“ se nahrazuje slovem „obchodní“.

K bodu 713 (§ 36 odst. 3)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

714. V § 36 odstavec 4 zní:

„(4) U příjmů plynoucího z podílu na zisku z účasti v investičním fondu je základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjem snížený o poměrnou část příjmů podléhajících dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo sazbě daně podle § 21 odst. 4 připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu ve zdaňovacím období, s nímž tyto příjmy souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů mezi akcionáře nebo majitele podílových listů. Obdobně se postupuje i u příjmu z podílu na likvidačním zůstatku investičního fondu nebo z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti, které jsou investičním fondem.“.

K bodu 714 (§ 36 odst. 4)

Navrhovaná úprava reaguje na novou terminologii v návrhu nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech a vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem. V návaznosti na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy (viz § 21f) se toto ustanovení nově vztahuje také pouze na základní investiční fondy

Pro výplatu záloh na podíl na zisku se uplatní stejná pravidla jako pro příjem v podobě podílu na zisku, neboť se jedná o stejný druh příjmu. Dále se navrhuje, aby se toto ustanovení nově vztahovalo i na další typy příjmů obdobně podílům na zisku (vypořádací podíly, likvidační zůstatky), což zajišťuje pro srovnatelné druhy příjmů (příjem ze zisku po zdanění) stejný daňový režim.

715. V § 36 odst. 5 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 715 (§ 36 odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

716. V § 36 odst. 7 se za číslo „4“ vkládají slova „nebo § 7 odst. 6“.

K bodu 716 (§ 36 odst. 7)

Navrhuje se doplnit do zákona možnost započítat si daň z autorských honorářů, která se vybírá srážkou, na celkovou daň, a to v daňovém přiznání. V daňovém přiznání by si poplatník mohl k příslušným příjmům uplatnit daňové výdaje, a to buď ve skutečně doložené výši, nebo paušální částkou z dosažených příjmů. Jde o obdobný postup, jaký zákon v současné době již umožňuje u příjmů zaměstnance zdaňované srážkou.

717. V § 36 odst. 8 se slova „6 nebo 12“ nahrazují slovy „6, 12 až 14“.

K bodu 717 (§ 36 odst. 8)

Navrhuje se, aby příjmy z darování a příjmy ze svěřenského fondu poskytnuté do zahraničí, tj. zahraničním daňovým rezidentům (viz předmětné úpravy v § 22 zákona), které budou zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona, mohli vybraní zahraniční daňoví rezidenti (EU, EHP) uvést do daňového přiznání a postupovat jako daňoví rezidenti České republiky, za předpokladu, že se tak rozhodnou.

718. V § 36 odstavec 9 zní:

„(9) Zvláštní sazba daně z příjmů činí 19 % u poplatníků daně z příjmů právnických osob pro úrokový příjem z účtu u

- a) veřejně prospěšného poplatníka, který není obcí, krajem, nebo poplatníkem uvedeným v § 18a odst. 5,
- b) společenství vlastníků jednotek.“

K bodu 718 (§ 36 odst. 9)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologii zákona o investičních společnostech a investičních fondech (zákon č. 240/2013 Sb.) a vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem. V návaznosti na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy (viz § 21f) se toto ustanovení nově vztahuje také pouze na základní investiční fondy.

Písmeno b) se doplňuje v souvislosti s novou možností zahrnout úrokový příjem z účtů do základu pro zvláštní sazbu daně. Toto opatření sleduje snížení administrativy, jak na straně poplatníků, tak i správců daně v případě, kdy by bylo

nutné vylučovat ze základu daně výdaje/náklady související s úrokovými příjmy podléhajícími srážkové dani. Jedná se zpravidla o zcela zanedbatelné částky, které však při absenci navrhovaného doplnění by měl poplatník povinnost identifikovat a ze základu daně vyloučit. Z důvodů daňové neutrality se pro tyto příjmy navrhuje zvláštní sazba daně ve výši obecné sazby daně z příjmů právnických osob.

Navrhované zdanění příjmů z úroku z účtu společenství vlastníků jednotek zvláštní sazbou daně spolu s vynětím příjmů dotací, z příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku a z úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor z předmětu daně u těchto poplatníků zajistí, že pro společenství vlastníků jednotek je navrhován srovnatelný daňový režim s platnou právní úpravou s jedinou výjimkou týkající se odejmutí možnosti snížení základu daně podle § 20 odst. 7, a proto nebudou muset, stejně jako doposud, ve velké většině podávat daňová přiznání.

719. V § 37a odst. 3 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrových finančních nástrojů“.

K bodu 719 (§ 37a odst. 3)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

720. V § 37b se slova „zapsaného sídla evropské společnosti^{35f)} nebo evropské družstevní společnosti^{35g)}“ nahrazují slovy „sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsaného v obchodním rejstříku“.

K bodu 720 (§ 37b)

Tato změna reaguje na odstranění legislativní zkratky „zapsané sídlo“ v § 38m odst. 2 písm. d). Vzhledem k tomu, že se uplatňuje pouze v ustanovení § 37b je účelnější rozepsat její znění i v tomto ustanovení a zkratku nepoužívat. Kromě toho by z logiky věci a s ohledem na Legislativní pravidla vlády měla být umístěna při svém prvním výskytu v předpise, tj. v ustanovení § 37b.

721. Za § 37d se vkládá nový § 37e, který včetně nadpisu zní:

„§ 37e

Přeměny jiných poplatníků než obchodních korporací

(1) Daňové povinnosti, které se váží k přeměnám poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, jakož i práva a povinnosti s nimi související se řídí

obdobnými ustanoveními, kterými se řídí přeměny obchodních korporací.

(2) Při přeměnách poplatníků podle odstavce 1 se nepoužijí ustanovení § 23a až 23d.“.

K bodu 721 (§ 37e)

Toto ustanovení reaguje na nárůst množiny poplatníků daně z příjmů právnických osob, kteří nejsou obchodními korporacemi a kteří se mohou přeměňovat (fúze, rozdělení atd.). V rámci zákona o daních z příjmů je tak nutné tyto přeměny reflektovat v řadě ustanovení, která byla nyní koncipována výlučně pro obchodní korporace. S ohledem na tento fakt se pro přeměny poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, použije režim přeměn obchodních korporací obdobně.

Toto ustanovení platí zejm. pro spolky, podílové fondy a fondy penzijní společnosti.

V návaznosti na tuto změnu se odstraňují některá ustanovení, která doposud přeměny poplatníků, kteří nejsou obchodními společnostmi, upravovala, a to např. ustanovení § 38m odst. 2 písmena g) až j).

722. V § 38 odst. 2 se slova „vkladového účtu, běžného“ zrušují a slovo „banky“ se nahrazuje slovy „toho, kdo účet vede.“.

K bodu 722 (§ 38 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu.

723. V § 38 odst. 3 se slova „vkladového účtu, běžného“ zrušují a slovo „banky“ se nahrazuje slovy „toho, kdo účet vede.“.

K bodu 723 (§ 38 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu.

724. V § 38 odst. 4 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 724 (§ 38 odst. 4)

Ustanovení § 38 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

725. V § 38a odst. 10 se slova „§ 17a písm. c)“ nahrazují slovy „§ 21a písm. c)“.

K bodu 725 (§ 38a odst. 10)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na přesunutí ustanovení o zdaňovacím období z § 17a do § 21a zákona o daních z příjmů.

726. V § 38d odst. 1 se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 726 (§ 38d odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

727. V § 38d odst. 1 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 727 (§ 38d odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

728. V § 38d odst. 2 se slova „dividendových příjmů plynoucích z účasti v akciové společnosti, s výjimkou dividendových příjmů plynoucích ze zaknihovaných akcií, a u podílů na zisku uvedených v § 36“ nahrazují slovy „příjmů plynoucích z podílů na zisku uvedených v § 36, s výjimkou příjmů plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů“ a slova „dividendových příjmů plynoucích ze zaknihovaných akcií“ se nahrazují slovy „příjmů z podílů na zisku plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů“.

K bodu 728 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratku zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

729. V § 38d odst. 2 větě druhé se slova „nebo členská schůze“ zrušují.

K bodu 729 (§ 38d odst. 2)

Vzhledem k tomu, že podíl společníka v družstvu není představován cenným papírem, je pro nadbytečnost

vypuštěno ustanovení podmiňující srážku daně schválení účetní závěrky členskou schůzí družstva.

730. V § 38d odst. 2 větě čtvrté se slovo „dividendových“ zrušuje.

K bodu 730 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem

731. V § 38d odst. 2 se slova „rozhodla investiční společnost“ nahrazují slovy „rozhodl obhospodařovatel“ a slova „provedena výplata dividendových příjmů“ se nahrazují slovy „výplata příjmů plynoucích z podílu na zisku provedena“.

K bodu 731 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

732. V § 38d odst. 3 se slova „podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu^{28b)}“ zrušují.

K bodu 732 (§ 38d odst. 3)

S ohledem na to, že odkaz na právní předpis v tomto znění nemá normativní význam, navrhuje se jej vypustit.

733. V § 38d odst. 8 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 733 (§ 38d odst. 8)

Ustanovení § 38d odst. 8 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkční požitek“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

734. V § 38e odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 734 (§ 38e odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

735. V § 38e odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „podle § 38h“ nahrazují slovy „z příjmů ze závislé činnosti“.

K bodu 735 (§ 38e odst. 1 závěrečná část ustanovení)

S ohledem na lepší orientaci v zákoně byl odkaz na § 38h, který upravuje vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, nahrazen právní normou.

736. V § 38e odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 736 (§ 38e odst. 2 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

737. V § 38f odst. 11 se slova „zvláštního právního předpisu^{39a)}“ nahrazují slovy „daňového řádu“.

Poznámka pod čarou č. 39a se zrušuje.

K bodu 737 (§ 38f odst. 11)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením zákona o správě daní a poplatků.

738. V § 38f se doplňuje odstavec 13, který zní:

„(13) V případě bezúplatných příjmů nabytých darem, které byly předmětem smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daně dědické a darovací, se mezinárodní dvojí zdanění pro účely daní z příjmů v České republice vylučuje v souladu s metodou uvedenou v této smlouvě.“

K bodu 738 (§ 38f odst. 13)

Ustanovení řeší vztah mezi smlouvami o zamezení dvojího zdanění v oblasti daně z příjmů a smlouvami o zamezení dvojího zdanění v oblasti daně dědické a daně darovací.

739. V § 38fa odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 739 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 1)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmu „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde

právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

740. V § 38fa odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „běžných účtů a vkladových“ zrušují.

K bodu 740 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 1)

Navrhovaná úprava reaguje na absenci institutu běžného účtu a zavedení nového institutu účet v novém občanském zákoníku.

741. V § 38fa odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 741 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 2)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

742. V § 38fa odst. 1 závěrečné části ustanovení se slovo „subjektivitu“ nahrazuje slovem „osobnosti“.

K bodu 742 (§ 38fa odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

743. V § 38fa se na konci závěrečné části odstavce 1 doplňuje věta „Platebním zprostředkovatelem je i svěřenský správce.“.

K bodu 743 (§ 38fa odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu svěřenský fond v občanském zákoníku.

744. V § 38fa odst. 2 se za slovo „unie“ vkládají slova „než České republiky“.

K bodu 744 (§ 38fa odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na poplatníky, kteří mají bydliště ve všech členských státech Evropské unie vyjma České republiky.

745. V § 38fa odst. 3 písm. b) bodě 2 se slovo „subjektivitu“ nahrazuje slovem „osobnosti“.

K bodu 745 (§ 38fa odst. 3 písm. b) bod 2)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

746. V § 38fa odst. 3 písm. b) bodě 2 se slova „obchodní název (firmu)“ nahrazují slovem „jméno“.

K bodu 746 (§ 38fa odst. 3 písm. b) bod 2)

Změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Z tohoto důvodu se v § 38fa odst. 3 písm. b) bodě 2 slova „obchodní název (firmu)“ nahrazují souhrnným pojmem „jméno“.

747. V § 38fa odst. 4 se slovo „subjektivitu“ nahrazuje slovem „osobnosti“.

K bodu 747 (§ 38fa odst. 4)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

748. V § 38fa odst. 6 písm. a) se slovo „příjmení“ zrušuje.

K bodu 748 (§ 38fa odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

749. V § 38fa odst. 6 písm. b) se slovo „příjmení“ zrušuje.

K bodu 749 (§ 38fa odst. 6 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

750. V § 38g odst. 2 se slova „a funkční požitky“, slova „a nebo funkční požitky“ a slova „a nebo s funkčními požitky“ zrušují.

K bodu 750 (§ 38g odst. 2)

Ustanovení § 38g odst. 2 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 2 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

751. V § 38g odst. 2 se slova „darů poskytnutých“ nahrazují slovy „bezúplatného plnění poskytnutého“.

K bodu 751 (§ 38g odst. 2)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

752. V § 38g odst. 3 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 752 (§ 38g odst. 3)

Ustanovení § 38g odst. 3 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 3 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

753. V § 38g odst. 4 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 753 (§ 38g odst. 4)

Ustanovení § 38g odst. 3 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 3 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

754. § 38ga včetně nadpisu zní:

„§ 38ga

Daňové přiznání podávané osobou spravující pozůstalost

Podává-li osoba spravující pozůstalost daňové tvrzení týkající se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní

- a) nezdanitelnou část základu daně,
- b) položku odčitatelnou od základu daně,
- c) slevu na dani,
- d) daňové zvýhodnění.“

K bodu 754 (§ 38ga)

Ustanovení § 38ga upravuje podmínky, za jakých je podáváno daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob osobou, která spravuje pozůstalost. Obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost upravuje daňový řád v § 239b až § 239d (ve znění účinném ke dni účinnosti navrhovaného zákona). Ustanovení navrženého zákona obsahují speciální právní úpravu, která, obdobně jako v případě insolvenčního řízení, zohledňuje potřebu promítnout zohledňování nároků na slevu na dani, daňové zvýhodnění a odečet nezdanitelných částí základu daně v daňovém přiznání k příjmové dani. Vzhledem k těmto odčitatelným položkám není možné aplikovat pouze obecnou právní úpravu daňového řádu bez dalšího.

Osoba spravující pozůstalost plní daňové povinnosti vlastním jménem na účet pozůstalosti, příslušným správcem daně je správce daně spravující daňové povinnosti zůstavitele (§ 239b daňového řádu). Ustanovení § 239c daňového řádu stanoví, že osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti. Povinnost podávat řádná a dodatečná daňová tvrzení plní podle § 239d odst. 2 a 3, a to do 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Daňový řád zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli (§ 239d odst. 1).

Nahrazuje se znění § 38ga, které bylo do zákona o daních z příjmů vloženo zákonem č. 458/2011 Sb., upravující úhradu daně na společný osobní daňový účet. Problematika placení daně z příjmů fyzických osob a veřejných pojistných bude řešena v rámci II. fáze jednoho inkasního místa při přípravě zákona o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob.

755. V § 38gb odst. 1 se slova „a § 35bb“ zrušují.

K bodu 755 (§ 38gb odst. 1)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

756. V nadpise § 38h se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 756 (nadpis § 38h)

Úprava nadpisu § 38h navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38h „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

757. V § 38h odst. 1 se slova „a z funkčních požitků“ a slova „„, které se spravují jako daň podle daňového řádu“ zrušují.

K bodu 757 (§ 38h odst. 1)

Ustanovení § 38h odst. 1 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 1 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

Ustanovení, že zálohy se spravují, jako daň podle daňového řádu vyplývá přímo z daňového řádu a výkladového pravidla

od většího k menšímu (a maiori ad minus). Toto ustanovení bylo jako nadbytečné a matoucí vypuštěno.

758. V § 38h odst. 4 se slova „a funkční požitky“ zrušují.

K bodu 758 (§ 38h odst. 4)

Ustanovení § 38h odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

759. V § 38h odst. 6 se věta poslední zrušuje.

K bodu 759 (§ 38h odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

760. V § 38h odst. 7 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 760 (§ 38h odst. 7)

Ustanovení § 38h odst. 7 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 7 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

761. V § 38h odst. 10 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 761 (§ 38h odst. 10)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

762. V § 38h odst. 15 se slova „a z funkčních požitků“ a slova „anebo z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 762 (§ 38h odst. 15)

Ustanovení § 38h odst. 15 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 15 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

763. V nadpise § 38ch se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 763 (nadpis § 38ch)

Úprava nadpisu § 38ch navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38ch „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

764. V § 38ch odst. 1 se slova „závislou činnost nebo funkci“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti“.

K bodu 764 (§ 38ch odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38ch odst. 1 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38ch odst. 1 „funkci“ zvlášť jmenovat.

765. V § 38ch odst. 4 se slova „závislou činnost nebo funkci“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti“.

K bodu 765 (§ 38ch odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38ch odst. 4 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38ch odst. 4 „funkci“ zvlášť jmenovat.

766. V § 38ch odst. 5 se slova „a o zaměstnaneckou slevu a současně vyplatí zaměstnanecký bonus“, slova „a zaměstnaneckého bonusu“ a slova „a rovněž o vyplacený zaměstnanecký bonus“ zrušují.

K bodu 766 (§ 38ch odst. 5)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením

daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

767. V nadpise § 38i se slova „**a funkčních požitků**“ zrušují.

K bodu 767 (nadpis § 38i)

Úprava nadpisu § 38i navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38i „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

768. V § 38i odst. 2 se slova „zaměstnanecký bonus nebo“ zrušují.

K bodu 768 (§ 38i odst. 2)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

769. V § 38i odst. 4 úvodní část ustanovení se slova „na zaměstnaneckém bonusu nebo“ zrušují.

K bodu 769 (§ 38i odst. 4 úvodní část ustanovení)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

770. V § 38i odst. 4 písm. a) se slova „na zaměstnaneckém bonusu nebo“ zrušují.

K bodu 770 (§ 38i odst. 4 písm. a))

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

771. V § 38i odst. 4 písm. b) se slova „na zaměstnaneckém bonusu nebo“ zrušují.

K bodu 771 (§ 38i odst. 4 písm. b))

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

772. V § 38i odst. 5 se slova „na zaměstnaneckém bonusu nebo“ zrušují.

K bodu 772 (§ 38i odst. 5)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

773. V § 38i odst. 6 se slova „na zaměstnaneckém bonusu nebo“ zrušují.

K bodu 773 (§ 38i odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv.

„zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

774. V nadpise § 38j se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 774 (nadpis § 38j)

Úprava nadpisu § 38j navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38j „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

775. V § 38j odst. 2 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují a slovo „, též“ se nahrazuje slovem „i“.

K bodu 775 (§ 38j odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

776. V § 38j odst. 2 písm. d) se slovo „, příjmení“ zrušuje.

K bodu 776 (§ 38j odst. 2 písm. d))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

777. V § 38j odst. 4 se slova „nebo funkční požitky“ a slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 777 (§ 38j odst. 4)

Úprava § 38j odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

778. V § 38j odst. 6 se slova „nebo funkční požitky“ zrušují.

K bodu 778 (§ 38j odst. 6)

Úprava § 38j odst. 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

779. V § 38j odst. 10 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“ a slova „a funkčních požitků“ se zrušují.

K bodu 779 (§ 38j odst. 10)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

Úprava § 38j odst. 10 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 10 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

780. V nadpise § 38k se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 780 (nadpis § 38k)

Úprava nadpisu § 38k navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38k „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

781. V § 38k odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „a k zaměstnaneckému zvýhodnění“ zrušují.

K bodu 781 (§ 38k odst. 5 úvodní část ustanovení)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

782. V § 38k odst. 5 písm. a) se slova „závislou činnost nebo funkci“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti“.

K bodu 782 (§ 38k odst. 5 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38k odst. 5 písm. a) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen

do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38k odst. 5 „funkci“ zvlášť jmenovat.

783. V § 38k odst. 5 písm. b) se slova „závislou činnost nebo funkci“ nahrazují slovy „činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti“.

K bodu 783 (§ 38k odst. 5 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38k odst. 5 písm. b) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38k odst. 5 písm. b) „funkci“ a „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

784. V § 38k odst. 5 písm. b) se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 784 (§ 38k odst. 5 písm. b))

Úprava v § 38k odst. 5 písm. b) navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38k odst. 5 písm. b) „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

785. V § 38k odst. 5 písm. c) se slova „v domácnosti“ nahrazují slovy „ve společně hospodařící domácnosti“.

K bodu 785 (§ 38k odst. 5 písm. c))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

786. V § 38k odst. 5 písm. d) se slova „dar (dary)“ nahrazují slovy „bezúplatné plnění“.

K bodu 786 (§ 38k odst. 5 písm. d))

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

787. V § 38k odst. 5 písm. e) se slova „, bankou, nebo pobočkou zahraniční banky, anebo zahraniční bankou“ nahrazují slovy „nebo bankou“.

K bodu 787 (§ 38k odst. 5 písm. e))

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

788. V § 38k odst. 5 písm. e) bodě 3 se slova „v jeho“ nahrazují slovy „s poplatníkem ve společně hospodařící“.

K bodu 788 (§ 38k odst. 5 písm. e) bod 3)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

789. V § 38k odst. 7 se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 789 (§ 38k odst. 7)

Ustanovení § 38k odst. 7 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38k odst. 7 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

790. V nadpise § 38l se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 790 (nadpis § 38l)

Úprava nadpisu § 38l navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38l „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

791. V § 38l odst. 1 písm. a) se slovo „dar“ nahrazuje slovy „bezúplatného plnění“.

K bodu 791 (§ 38l odst. 1 písm. a))

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

792. V § 38l odst. 1 písm. b) se slova „, zahraniční banky či její pobočky“ zrušují.

K bodu 792 (§ 38l odst. 1 písm. b))

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

793. V § 38l odst. 1 písm. e) se slova „nebo byt“ nahrazují slovy „nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor“, slova „podle zákona upravujícího vlastnictví bytů“ se zrušují a za slova „jde-li o byt“ se vkládají slova „nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor“.

K bodu 793 (§ 38l odst. 1 písm. e))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

794. V § 38l odst. 1 písm. g) se slovo „byt“ nahrazuje slovy „jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor“ a slova „podle zákona upravujícího vlastnictví bytů“ se zrušují.

K bodu 794 (§ 38l odst. 1 písm. g))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

795. V § 38l odst. 1 písm. h) se slova „penzijního fondu,“ zrušují.

K bodu 795 (§ 38l odst. 1 písm. h))

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

796. V § 38l se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j) a k), která znějí:

„j) potvrzením odborové organizace o výši zaplaceného členského příspěvku v uplynulém zdaňovacím období,

k) potvrzením o výši zaplacené úhrady za zkoušku ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona upravujícího ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání; a jedná-li se o osobu s těžším zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní ve třetím stupni, a jedná-li se o osobu se zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní v prvním nebo ve druhém stupni nebo rozhodnutím Úřadu práce České republiky, že byla uznána zdravotně znevýhodněnou.“.

K bodu 796 (§ 38l odst. 1 písm. j) a k))

V návaznosti na rozhodnutí ponechat v zákoně o daních z příjmů možnost snížit základ daně o hodnotu zaplaceného členského příspěvku a úhradu na zkoušku ověřující výsledku dalšího vzdělávání (§ 15 odst. 7 a 8), je v zákoně nutné upravit způsob prokazování tohoto nároku, který byl zákonem č. 458/2011 Sb. také vypuštěn.

797. V § 38l odst. 3 písm. a) se slovo „osvojeného,“ nahrazuje slovy „osvojenec nebo“.

K bodu 797 (§ 38l odst. 3 písm. a))

Jedná se o změnu související se změnou terminologie v novém občanském zákoníku.

798. V § 38l odst. 3 písm. d) se slovo „v“ nahrazuje slovy „ve společně hospodařící“.

K bodu 798 (§ 38l odst. 3 písm. d))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

799. V § 38l odst. 3 písm. e) se slovo „v“ nahrazuje slovy „ve společně hospodařící“.

K bodu 799 (§ 38l odst. 3 písm. e))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

800. § 38m včetně nadpisu zní:

„§ 38m

Daňové priznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období

(1) Poplatník je povinen podat daňové priznání k dani z příjmů právnických osob.

(2) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání ve lhůtě a za podmínek pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců.“.

K bodu 800 (§ 38m)

Ustanovení upravuje obecná pravidla týkající se podávání daňového přiznání. Zbylý dosavadní obsah ustanovení § 38m byl zčásti rozdělen do ustanovení § 38ma až 38mc a zčásti vypuštěn pro nadbytečnost. Vypuštěna byla ustanovení týkající se podílových fondů z důvodu nadbytečnosti.

Odstavec 1 je legislativně technickou úpravou ustanovení a spočívá ve zpřesnění a zjednodušení stávajícího textu. Navrhovaná úprava zdůrazňuje, že právnická osoba je kromě případů stanovených v § 38mb povinna vždy podat daňové přiznání. Toto ustanovení navazuje na § 135 daňového řádu.

Odstavec 2 obsahuje dosavadní ustanovení § 38m odst. 6. Jedná se o ustanovení speciální vůči § 136 odst. 4 daňového řádu. Účelem tohoto ustanovení je, aby i v obdobích kratších než jeden rok byla lhůta identická jako u daňových přiznání podávaných za zdaňovací období, která činí nejméně 12 měsíců (§ 136 odst. 1 daňového řádu). Jedná se zejména o případ podle § 21a písm. c) (dosavadního § 17a písm. c).

801. Za § 38m se vkládají nové § 38ma až § 38mc, které včetně nadpisů znějí:

„§ 38ma

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za období, za které se podává daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob také podat za období

- a) předcházející rozhodnému dni fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno, není-li tento rozhodný den prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
- b) předcházející dni zápisu změny právní formy komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a změny právní formy akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno,
- c) předcházející změně zdaňovacího období z kalendářního roku na hospodářský rok nebo naopak, anebo předcházející změně ve vymezení hospodářského roku, nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno,
- d) předcházející dni přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsané v obchodním rejstříku z území České republiky,
- e) od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku za zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci nebo za její

část, u které je právním nástupcem poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a který nemá ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku stálou provozovnu na území České republiky,

- f) předcházející dni zápisu přeměny obchodní společnosti do obchodního rejstříku přejímajícím společníkem za zanikajícího poplatníka, který je obchodní společností, jedná-li se o převod jmění obchodní společnosti na společníka, který je fyzickou osobou, a nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno.

(2) Daňové přiznání podle odstavce 1 se podává nejpozději do 3 měsíců od konce měsíce, do kterého spadá

- a) u obchodní korporace den rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace o fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace, pokud je tento den dnem pozdějším rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení, není-li rozhodný den fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
- b) den, který je posledním dnem období, za které se daňové přiznání podává, pokud není podle písmene a) stanoven jiný den.

(3) Podáním daňového přiznání za období podle odstavce 2 písm. a) není splněna povinnost podat daňové přiznání za zdaňovací období, pokud nedojde k zapsání přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku.

§ 38mb

Výjimky z povinnosti podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob

Daňové přiznání není povinen podat

- a) veřejně prospěšný poplatník, pokud
 1. má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
 2. nemá povinnost uplatnit postup podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 9,
- b) společenství vlastníků jednotek, pokud má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,
- c) veřejná obchodní společnost,
- d) zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace za období od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, pokud není stanoveno jinak.

§ 38mc

Výjimka z oznamovací povinnosti

Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek, kterým nevznikla ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani z příjmů právnických osob, nejsou povinni sdělit tuto skutečnost správci daně.“.

K bodu 801 (§ 38ma až 38mc)

Ustanovení § 38ma obsahuje právní úpravu stávajících ustanovení § 38m odst. 2 a 3 a z důvodu větší přehlednosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Navrhovaná úprava rovněž reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

Ustanovení § 38ma odst. 1 přebírá ustanovení dosavadního § 38m odst. 2 s tím, že explicitně neupravuje materií týkající se přeměn podílových fondů a fondů penzijních společností. Tyto druhy přeměn, stejně tak jako přeměny spolků a jiných poplatníků daně z příjmů právnických osob však tímto ustanovením budou implicitně upraveny, a to díky novému ustanovení § 37e.

Ustanovení § 38ma odst. 2 obsahuje stávající úpravu § 38m odst. 3 písm. a) bod 1, avšak dochází zde ke zjednodušení textu tohoto ustanovení. Paragraf § 38ma odst. 2 písm. b) pak nahrazuje ustanovení dosavadních § 38m odst. 3 písm. a) bod 2 až § 38m odst. 3 písm. j), když určuje den pro počátek běhu lhůty k podání daňového přiznání v jiných případech než v případě podle § 38ma odst. 2 písm. a). V ustanovení nedochází k věcné změně.

Ustanovení § 38ma odst. 3 přebírá text dnešního ustanovení § 38m odst. 4.

Ustanovení § 38mb přebírá právní úpravu stávajícího ustanovení § 38m odst. 7 a z důvodu větší přehlednosti a systematickosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Je zde provedena legislativně technická úprava v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Samostatně jsou uvedena společenství vlastníků jednotek, která tak jako dosud nebudou podávat daňová přiznání, pokud budou mít pouze příjmy, které nejsou předmětem daně (viz § 18 odst. 2 písm. h), příjmy od daně osvobozené nebo podléhající zvláštní sazbě daně. Toto ustanovení je speciálním ustanovením vůči § 38m.

Ustanovení § 38mc reaguje na ustanovení § 136 odst. 5 daňového řádu a přebírá právní úpravu stávajícího ustanovení § 38m odst. 8 a z důvodu větší přehlednosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Je zde provedena legislativně technická úprava v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň byla provedena legislativně technická změna za účelem zpřesnění znění tohoto ustanovení. Současně dochází k rozšíření okruhu poplatníků, kteří nejsou povinni sdělit správci daně, že jim v daném zdaňovacím období nevznikla daňová povinnost o sružení vlastníků jednotek.

802. V § 38na odst. 1 se slova „společníků nebo členů družstva“ nahrazují slovy „členů obchodní korporace“ a slova „společník nebo člen družstva“ se nahrazují slovy „člen obchodní korporace“.

K bodu 802 (§ 38na odst. 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. Ustanovení § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně toto personální obsazení nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je tedy použit vzhledem k tomu, že je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první.

Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ či jinými obdobnými spojeními.

803. V § 38na odst. 4 se slova „společnost při“ nahrazují slovy „obchodní společnost při“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní společností“.

K bodu 803 (§ 38na odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

804. V § 38na odst. 5 se slova „společnost nebo družstvo, které“ nahrazují slovy „korporace, která“ a slova „společnost nebo družstvo při“ se nahrazují slovy „obchodní korporaci při“.

K bodu 804 (§ 38na odst. 5)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

805. V § 38na odst. 6 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 805 (§ 38na odst. 6)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

806. V § 38na odst. 6 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní společnosti“.

K bodu 806 (§ 38na odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

807. V § 38na odst. 6 se slovo „společností“ nahrazuje slovy „obchodní společnostmi“.

K bodu 807 (§ 38na odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

808. V § 38na odst. 8 se slova „podle zvláštního právního předpisu^{41d)} nebo podle tohoto zákona“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 41d se zrušuje.

K bodu 808 (§ 38na odst. 8)

S ohledem na to, že odkaz na právní předpis v tomto znění nemá přidanou hodnotu, je možné tuto část vypustit. Pro určení lhůty postačuje, že je odkázáno na konkrétní okamžik, a není nutné jmenovat, podle kterého zákona je tento okamžik určen.

809. V nadpisu § 38nb se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 809 (nadpis § 38nb)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

810. V § 38nb odst. 1 se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 810 (§ 38nb odst. 1)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

811. V § 38nb odst. 2 písm. a) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 811 (§ 38nb odst. 2 písm. a))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

812. V § 38nb odst. 2 písm. b) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 812 (§ 38nb odst. 2 písm. b))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

813. V § 38nb odst. 2 písm. c) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 813 (§ 38nb odst. 2 písm. c))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užití pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“,

který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

814. V § 38nb odst. 2 písm. d) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 814 (§ 38nb odst. 2 písm. d))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

815. V § 38nb odst. 2 písm. e) se slova „úvěrů a půjček“ nahrazují slovy „úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 815 (§ 38nb odst. 2 písm. e))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

816. V § 38nc odst. 2 písm. a) se slova „, příjmení nebo názvy“ zrušují.

K bodu 816 (§ 38nc odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

Nový občanský zákoník dále jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Dosud v právu užívanou formulu „jméno fyzické osoby nebo název právnické osoby“ je tedy možné nahradit prostým „jméno osoby“, anebo jen slovem „jméno“.

817. V § 38nc odst. 2 písm. a) se slova „místa podnikání“ nahrazují slovy „sídla podnikatele“.

K bodu 817 (§ 38nc odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

818. V § 38nc odst. 3 se slova „vyššího stupně nejbližší nadřazený těmto správcům daně“ nahrazují slovy „nejbližší nadřazený nejbližší nadřazenému správci daně těchto správců daně“.

K bodu 818 (§ 38nc odst. 3))

V souvislosti s připravovanou restrukturalizací finanční správy v ČR od 1. ledna 2013 neodpovídá stávající znění § 38nc odst. 3 zákona o daních z příjmů požadované praxi ve vydávání závazných posouzení v oblasti převodních cen. Současný text vychází z třístupňové struktury daňové správy. Z této struktury vyplývá, že pokud je v obchodním vztahu více zúčastněných osob, jejichž daňovou povinnost spravují odlišní správci daně, rozhodnutí o závazném posouzení vydává správce daně vyššího stupně nejbližší nadřazený těmto správcům daně. Podle nové struktury správců daně by v těchto případech vydávalo závazné posouzení Odvolací finanční ředitelství. Vzhledem k tomu, že převodní ceny a jejich kontrola a posuzování správnosti jejich nastavení je velmi specifická oblast s potřebou hlubokých odborných znalostí, nebylo by efektivní, aby na ni mělo toto jediné finanční ředitelství vyhrazenou speciální personální kapacitu. Je proto účelné přenechat posuzování převodních cen v dotčených případech Generálnímu finančnímu ředitelství, které má v této oblasti dlouholeté zkušenosti, kapacitu (referát) i kompetenci pro eventuální případy mezinárodního dohodovacího řízení.

819. V § 38r odst. 1 se slova „vyměření^{39c)} jak pro“ nahrazují slovy „stanovení daně za“ a slovo „vyměření“ se nahrazuje slovy „stanovení daně“.

K bodu 819 (§ 38r odst. 1))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

820. V § 38r odst. 2 se slova „vyměření^{39c)} jak pro“ nahrazují slovy „stanovení daně za“ a slovo „vyměření“ se nahrazuje slovy „stanovení daně“.

K bodu 820 (§ 38r odst. 2))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

821. V § 38r odst. 2 se slova „podniku nebo jeho samostatné části“ nahrazují slovy „obchodního závodu“.

K bodu 821 (§ 38r odst. 2)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

822. V § 38r odst. 2 se slova „společností nebo rozdělení“ nahrazují slovy „obchodních společností nebo rozdělení obchodní“.

K bodu 822 (§ 38r odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

823. V § 38r odst. 3 se slova „doměření daně^{39c)}“ nahrazují slovy „stanovení daně“.

K bodu 823 (§ 38r odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

824. V § 38r odst. 3 se slova „nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 824 (§ 38r odst. 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

825. V § 38s se slova „podle § 38d nebo 38h“ nahrazují slovy „u daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo u daně srážené plátcem daně poplatníkovi z příjmů ze závislé činnosti“.

K bodu 825 (§ 38s)

S ohledem na lepší srozumitelnost zákona se navrhuje nahradit odkazy na ustanovení § 38d a § 38h .

826. V § 38t se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Oznamovací povinnost ke správci daně mají orgány Celní správy České republiky, jde-li o darování movitého majetku z ciziny nebo do ciziny.“.

K bodu 826 (§ 38t odst. 3)

Navrhuje se v zákoně o daních z příjmů stanovit oznamovací povinnost pro katastrální úřady a celní orgány, obdobně jako je tomu pro účely současné daně dědické a darovací.

827. Za § 38t se vkládá nový § 38u, který zní:

„§ 38u

(1) Dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší z důvodu odvolání daru pro nouzi se podává do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl dar vydán zpět, nebo byla zaplacená jeho obvyklá cena.

(2) Daň lze stanovit do konce roku následujícího po roce, ve kterém bylo dodatečné daňové tvrzení podáno, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.“.

K bodu 827 (§ 38u)

Podle nového občanského zákoníku je dárce nově oprávněn žádat po obdarovaném vrácení daru pro nouzi způsobem, že je buď dar vydán zpět dárce nebo mu obdarovaný zaplatí jeho obvyklou cenu (§ 2068 a následující). Navrhuje se, aby obdarovaný i v případě vrácení daru pro nouzi dárce mohl podat dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší bez ohledu na obecný běh lhůty pro stanovení daně, jak je tomu obdobně v § 148 odst. 7 daňového řádu.

S ohledem na zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

828. V § 39 odst. 1 písmena a) a b) znějí:

„a) započal vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo
b) přijal příjem ze samostatné činnosti.“.

K bodu 828 (§ 39 odst. 1 písm. a) a b))

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se omezení registrační povinnosti poplatníků daně z příjmů fyzických osob pouze na výkon činnosti, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti. Na základě toho by registrační povinnost k dani z příjmů fyzických osob nevznikla poplatníkovi, který pouze vykonává činnosti, která je zdrojem příjmů z nájmu. Podle vyjádření správců daně je vedení registračního řízení kvůli příjmům poplatníka, které neplynou z podnikání a mnohdy dosahují takových částek, které nezakládají povinnost podat přiznání k dani z příjmů fyzických osob (platí zejména pro členy SVJ, která pronajímají společně prostory a osoby pronajímající zemědělskou půdu), administrativně zatěžující jak pro daňové subjekty, tak pro správce daně.

829. Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se omezení registrační povinnosti poplatníků daně z příjmů fyzických osob pouze na příjem příjmu ze samostatné činnosti. Na základě toho by registrační povinnost k dani z příjmů fyzických osob nevznikla poplatníkovi, který má pouze příjmy z nájmu. Podle vyjádření správců daně je vedení registračního řízení kvůli příjmům poplatníka, které neplynou z podnikání a mnohdy dosahují takových částek, které nezakládají povinnost podat přiznání k dani z příjmů fyzických osob (platí zejména pro členy SVJ, která pronajímají společné prostory a osoby pronajímající zemědělskou půdu), administrativně zatěžující jak pro daňové subjekty, tak pro správce daně. V § 39a odst. 4 se slova „Poplatník, který není založen nebo zřízen za účelem podnikání, je povinen“ nahrazují slovy „Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek jsou povinni“ a slovo „začne“ se nahrazuje slovem „začnou“.

K bodu 829 (§ 39a odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň dochází k rozšíření okruhu poplatníků, pro které platí speciální podmínky registrace k dani z příjmů právnických osob o společenství vlastníků jednotek.

830. V § 39a odst. 5 se slova „a poplatník, který není založen nebo zřízený za účelem podnikání, není

povinen“ nahrazují slovy „, veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek nejsou povinni“ a slovo „přijímá“ se nahrazuje slovem „přijímají“.

K bodu 830 (§ 39a odst. 5)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň dochází k rozšíření okruhu poplatníků, pro které platí speciální podmínky registrace k dani z příjmů právnických osob o společenství vlastníků jednotek.

831. V § 39p písm. b) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

K bodu 831 (§ 39p písm. b) bod 2)

Vzhledem k tomu, že zavedení odvodu z úhrnu mezd bude předmětem druhé fáze spuštění jednoho inkasního místa, navrhuje se bod 2 ze zákona o daních z příjmů vypustit.

832. V § 40 odst. 3 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 832 (§ 40 odst. 3)

Jde o terminologickou změnu v zájmu zajištění právní jistoty, která navazuje na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

833. Příloha č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb. zní:

„Příloha č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb.

Třídění hmotného majetku do odpisových skupin

Položka+)	CZ-CPA++)	Název++++)
ODPISOVÁ SKUPINA 1		
(1-1)	01.4	Jen: skot plemenný
(1-2)	01.4	Jen: skot chovný
(1-3)	01.43.10	Jen: oslí, muly a mezci chovní a plemenní
(1-4)	01.45.11	Jen: ovce chovné a plemenné
(1-5)	01.45.12	Jen: kozy chovné a plemenné
(1-6)	01.46.10	Jen: prasata plemenná
(1-7)	01.46.10	Jen: prasata chovná
(1-8)	01.47.13	Jen: hejna husí plemenná
(1-9)	01.47.13	Jen: hejna husí chovná
(1-10)	22.29.25	Plastové kancelářské nebo školní potřeby
(1-11)	23.19.23	Laboratorní sklo, sklo pro zdravotnické a farmaceutické účely; skleněné ampule
(1-12)	23.44.11	Keramické výrobky pro laboratorní, chemické nebo jiné technické účely, z porcelánu
(1-13)	23.91.11	Mlýnské kameny, brusné kameny, brusné kotouče a podobné výrobky a jejich díly, bez ráků, z přírodního kamene, aglomerovaných přírodních nebo umělých brusiv nebo z keramiky

(1-14)	25.73	Nástroje a nářadí pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-15)	26.20	Počítače a periferní zařízení
(1-16)	26.30.11	Vysílací přístroje obsahující přijímací zařízení občanských radiostanic pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-17)	26.30.12	Vysílací přístroje neobsahující přijímací zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-18)	26.30.13	Televizní kamery
(1-19)	26.30.2	Elektrické přístroje pro telefony a telegrafy; videotelefony vč. mobilních telefonů
(1-20)	26.40.44	Přijímací přístroje pro radiotelefonii nebo radiotelegrafii j. n.
(1-21)	26.51	Měřicí, kontrolní, zkušební, navigační a jiné přístroje a zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-22)	27.90.11	Jen: směšovací zvukové přístroje pro záznam a kombinování zvuku (mixážní pulty apod.)
(1-23)	28.23	Kancelářské stroje a zařízení kromě počítačů a periferních zařízení
(1-24)	28.24	Ruční mechanizované nástroje
(1-25)	28.30.34	Rozmetadla hnoje a umělých hnojiv
(1-26)	28.30.60	Stroje a přístroje ke stříkání, rozstříkování nebo rozprašování kapalin a prášků pro zemědělství nebo zahradnictví
(1-27)	28.30.70	Samonakládací nebo samovýklopné přívěsy a návěsy pro zemědělské účely
(1-28)	28.30.86	Stroje a přístroje pro zemědělství, zahradnictví, lesnictví, drůbežářství nebo včelařství jinde neuvedené
(1-29)	28.99.39	Jen: zařízení na vyvažování pneumatik
(1-30)	29.10.52	Vozidla konstruovaná pro jízdu na sněhu, na golfových hřištích apod., s motorem
(1-31)	30.20.33	Jen: vozíky kolejevé důlní
(1-32)	30.92.10	Jízdní kola a jiná kola bez motoru
(1-33)	32.50.21	Jen: dýchací přístroje
(1-34)	32.99.11	Ochranné pokrývky hlavy a jiné ochranné výrobky
(1-35)	32.99.53	Přístroje, zařízení a modely určené k demonstračním účelům
(1-36)	32.99.55	Umělé květiny, listoví a ovoce
		ODPISOVÁ SKUPINA 2
Položka+)	CZ-CPA++)	Název++++)
	CZ-CC+++)	
(2-1)	01.43.10	Koně a jiní koňovití, živí, pokud nejsou uvedeni v jiné položce této přílohy
(2-2)	13.92.2	Ostatní konfekční textilní výrobky
(2-3)	13.93.1	Koberce a kobercové předložky
(2-4)	13.94.1	Jen: lana a síťované výrobky
(2-5)	13.96.16	Textilní výrobky a výrobky pro technické účely (vč. knotů, sítkových krytů na plynové lampy, hadicového potrubí, hnacích nebo dopravníkových pásů, pláten k prosévání a filtračních plachetek)
(2-6)	15.12.1	Brašnářské, sedlářské a podobné výrobky; jiné výrobky z usní
(2-7)	16.23.20	Montované stavby ze dřeva
(2-8)	22.23.20	Montované stavby z plastů
(2-9)	22.29	Ostatní plastové výrobky pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-10)	25.11.23	Jen: konstrukce pro lešení a bednění
(2-11)	25.40.12	Revolvery, pistole, nevojenské střelné zbraně a podobná zařízení
(2-12)	25.71.1	Nožičské výrobky
(2-13)	25.72.1	Zámky a kování

(2-14)	25.73.60	Jen: nástroje na strojní tváření za tepla
(2-15)	25.91	Ocelové sudy a podobné nádoby
(2-16)	25.92	Drobné kovové obaly
(2-17)	25.93.1	Drátěné výrobky, řetězy a pružiny
(2-18)	26.20.17	Monitory a projektory, hlavně pro zařízení pro automatizované zpracování dat
(2-19)	26.30.1	Jen: vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání
(2-20)	26.30.40	Antény a parabolické antény všech druhů, jejich díly; díly vysílacích přístrojů rozhlasových nebo televizních a televizních kamer
(2-21)	26.30.5	Poplachová zařízení na ochranu proti krádeži nebo požáru a podobné přístroje
(2-22)	26.40	Spotřební elektronika
(2-23)	26.51.3	Jen: přesné váhy, kreslicí a rýsovací nástroje a nástroje pro měření délky
(2-24)	26.52	Časoměrné přístroje
(2-25)	26.60.1	Ozařovací, elektroléčebné a elektroterapeutické přístroje
(2-26)	26.70	Optické a fotografické přístroje a zařízení
(2-27)	27.11.31	Jen: elektrická generátorová soustrojí: elektrická generátorová soustrojí s pístovým vznětovým motorem s vnitřním spalováním do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-28)	27.11.32	Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími motory a ostatní generátorová soustrojí do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-29)	27.12.31	Rozvaděče, rozvodné panely a jiné základny, vybavené elektrickým zařízením k vypínání, spínání nebo k ochraně elektrických obvodů, pro napětí $\leq 1\ 000\ V$
(2-30)	27.2	Baterie a akumulátory
(2-31)	27.31.12	Optická vlákna a svazky optických vláken; optické kabely (jiné než vyrobené z jednotlivých opláštěných vláken)
(2-32)	27.40	Elektrická osvětlovací zařízení
(2-33)	28.25.20	Ventilátory (kromě stolních, podlahových, nástěnných, okenních, stropních nebo střešních)
(2-34)	27.52	Neelektrické spotřebiče převážně pro domácnost
(2-35)	27.90	Ostatní elektrická zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(2-36)	28.11.11	Závěsné motory pro pohon lodí
(2-37)	28.12	Jen: hydraulické sestavy
(2-38)	28.13.1	Čerpadla na kapaliny; zdviže na kapaliny
(2-39)	28.13.21	Jen: vývěvy laboratorní
(2-40)	28.21.1	Jen: laboratorní pece a pícky
(2-41)	28.22.14	Jen: jeřáby stavební (konstruované pro stavebnictví)
(2-42)	28.22.15	Vidlicové stohovací vozíky, jiné vozíky; malé tahače používané na nádražních stanicích
(2-43)	28.24	Ruční mechanizované nástroje
(2-44)	28.25.11	Jen: laboratorní přístroje a zařízení pro odpařování a zkapalňování plynů, autoklávy
(2-45)	28.25.13	Chladicí a mrazicí zařízení, tepelná čerpadla (kromě zařízení převážně pro domácnost)
(2-46)	28.29.11	Jen: laboratorní, destilační a rektifikační přístroje
(2-47)	28.29.12	Jen: výrobní a provozní filtrační zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2000 ekvivalentních obyvatel
(2-48)	28.29.2	Jen: stroje a zařízení na čištění, plnění, uzavírání a balení lahví nebo jiných obalů; hasicí přístroje, stříkací pistole, dmychadla na vrhání písku nebo vhnění páry
(2-49)	28.29.3	Průmyslové, domácí a ostatní přístroje a zařízení k určování hmotnosti a měření
(2-50)	28.29.41	Odstředivky j. n.
(2-51)	28.29.42	Kalandry nebo jiné válcovací stroje (kromě strojů na válcování kovů nebo skla)
(2-52)	28.29.43	Prodejní automaty

(2-53)	28.29.50	Myčky nádobí průmyslového charakteru
(2-54)	28.29.60	Stroje a zařízení na zpracovávání materiálu výrobními postupy spočívajícími ve změně teploty j. n.
(2-55)	28.30	Zemědělské a lesnické stroje pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-56)	28.4.	Kovoobráběcí a ostatní obráběcí stroje
(2-57)	28.9	Ostatní stroje pro speciální účely pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-58)	28.96.10	Stroje na zpracování pryže, plastů nebo na zhotovování výrobků z těchto materiálů j. n.
(2-59)	28.99.1	Stroje a přístroje na tisk, brožování a vázání knih
(2-60)	28.99.20	Stroje a přístroje používané výhradně či převážně na výrobu polovodičových materiálů nebo destiček, polovodičových zařízení, elektronických integrovaných obvodů nebo plochých panelových displejů
(2-61)	28.99.31	Sušicí stroje na sušení dřeva, buničiny, papíru a lepenky; průmyslové sušicí stroje j. n.
(2-62)	28.99.32	Kolotoče, houpačky, střelnice a ostatní pouťové atrakce
(2-63)	29.10.2	Osobní automobily
(2-64)	29.10.30	Motorová vozidla pro přepravu deseti a více osob
(2-65)	29.10.4	Motorová vozidla nákladní
(2-66)	29.10.5	Motorová vozidla pro zvláštní účely pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(2-67)	29.20.2	Přívěsy a návěsy, kontejnery
	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2-68)	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2-69)	30.12	Rekreační a sportovní čluny
(2-70)	30.30	Jen: letadla a kosmické lodě (balóny, vzducholodě, družice) pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-71)	30.91.1	Motocykly a postranní vozíky
(2-72)	30.92.20	Vozíky pro invalidy, kromě dílů a příslušenství
(2-73)	30.99.10	Ostatní dopravní prostředky a zařízení j. n.
(2-74)	31.0	Nábytek
(2-75)	32.2	Hudební nástroje
(2-76)	32.3	Sportovní potřeby
(2-77)	32.40.4	Ostatní hry
(2-78)	32.50	Lékařské a dentální nástroje a potřeby pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-79)	58.11.1	Knihy v tištěné podobě
(2-80)		Jen: signalizační a zabezpečovací technická zařízení staveb klasifikovaných v CZ-CC v sekci 2
		ODPISOVÁ SKUPINA 3
Položka+)	CZ-CPA++)	Název++++)
	CZ-CC+++)	
(3-1)	127113	Skleníky (fóliovníky) pro pěstování rostlin
(3-2)	242061	Konstrukce chmelnic
(3-3)	23.61.20	Montované stavby z betonu
(3-4)	230341	Jen: věžové zásobníky chemických podniků pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-5)	25.11.10	Kovové montované stavby
(3-6)	25.11.21	Mosty a jejich díly ze železa nebo oceli
(3-7)	25.11.22	Věže a příhradové stožáry ze železa nebo oceli

(3-8)	25.11.23	Jen: ostatní ocelové nebo hliníkové konstrukce pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-9)	25.21.12	Kotle k ústřednímu topení, schopné dodávat jak teplou vodu, tak i nízkotlakou páru
(3-10)	25.29.1	Ostatní kovové nádrže, zásobníky a podobné nádoby
(3-11)	25.30	Jen: parní kotle, jaderné reaktory a pomocná zařízení pro kotle
(3-12)	25.71.15	Šavle, kordy, bodáky, kopí a podobné sečné a bodné zbraně
(3-13)	25.99.21	Pancéřové nebo zpevněné sejfy, trezory, skříně a dveře a bezpečnostní schránky pro komorové trezory, příruční pokladny nebo bezpečnostní skřínky nebo kazety a podobné výrobky, z obecných kovů
(3-14)	25.99.22	Zásobníky papírů, tácky na odkládání psacích potřeb, stojánky na razítka a podobné vybavení kanceláří nebo psacích stolů, z obecných kovů, jiné než kancelářský nábytek
(3-15)	25.99.24	Sošky a jiné ozdobné předměty, rámy a rámečky k fotografiím nebo obrazům, zrcadla, z obecných kovů
(3-16)	25.99.29	Ostatní výrobky z obecných kovů j. n.
(3-17)	27.11	Elektrické motory, generátory a transformátory pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-18)	27.12	Elektrická rozvodná a kontrolní zařízení kromě rozvaděčů a rozvodných panelů pro napětí 1000 V a nižší pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(3-19)	27.90.5	Elektrické kondenzátory
(3-20)	28.11.12	Zážehové spalovací motory pro pohon lodí; ostatní motory
(3-21)	28.11.13	Vznětové pístové motory s vnitřním spalováním
(3-22)	28.11.2	Turbíny
(3-23)	28.12.1	Hydraulická a pneumatická zařízení kromě dílů
(3-24)	28.13.2	Vzduchová čerpadla nebo vývěvy; kompresory na vzduch nebo jiný plyn
(3-25)	28.21.1	Pece a hořáky pro topeniště
(3-26)	28.22.11	Kladkostroje a zdvihací zařízení j. n.
(3-27)	28.22.12	Navijáky na přemísťování dopravních košů a skipů v důlních šachtách; navijáky speciálně upravené pro práci pod zemí; ostatní navijáky; vrátky
(3-28)	28.22.13	Zdviháky; zdvihací zařízení na zdvihání vozidel
(3-29)	28.22.14	Lodní otočné sloupové jeřáby; jeřáby; mobilní zdvihací rámy, zdvižné obkročné vozíky, portálové nízkozdvížné vozíky a jeřábové vozíky pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-30)	28.22.16	Výtahy a skipové výtahy, eskalátory a pohyblivé chodníky
(3-31)	28.22.17	Pneumatické a ostatní výtahy a dopravníky pro plynulé přemísťování výrobků a materiálu
(3-32)	28.22.18	Ostatní zdvihací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení
(3-33)	28.25.11	Výměníky tepla, přístroje a zařízení na zkapalňování vzduchu nebo jiných plynů pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-34)	28.25.12	Klimatizační zařízení
(3-35)	28.25.14	Stroje a zařízení na filtrování a čištění plynů j. n.
(3-36)	28.25.20	Ventilátory (kromě stolních, podlahových, nástěnných, okenních, stropních nebo střešních)
(3-37)	28.29.1	Plynové generátory, destilační a filtrační přístroje pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-38)	28.91.11	Konvertory, licí pánve, kokily na ingoty a odlévací stroje; válcovací stolice
(3-39)	28.92.2	Jen: rypadla kolesová a zakladače
(3-40)	28.95.11	Stroje a přístroje na výrobu papíru a lepenky
(3-41)	30.11	Lodě a plavidla
(3-42)	30.20	Železniční lokomotivy a vozový park pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-43)	30.30	Jen: vrtulníky v CZ-CPA 30.30.31 letouny a ostatní letadla o vlastní hmotnosti větší než 15 000 kg v CZ-CPA 30.30.34 kosmické lodě (včetně družic) a jejich nosných raket v CZ-CPA 30.30.40
(3-44)		Pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky

ODPISOVÁ SKUPINA 4++++)		
Položka+)	CZ-CC+++)	Název++++)
(4-1)	1	Jen: budovy - ze dřeva a plastů, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy - na povrchových dolech, pokud nejsou vázány na životnost dolu
(4-2)	1, 2	Jen: oplocení
(4-3)	1, 2	Jen: vnější osvětlení budov a staveb
(4-4)	125112	Budovy výrobní pro energetiku
(4-5)	125222	Síla samostatná
(4-6)	127122	Síla pro posklizňovou úpravu a skladování obilí
(4-7)	212121	Svršek drah železničních dálkových - tratě
(4-8)	212122	Svršek drah železničních dálkových - stanice
(4-9)	212123	Svršek drah železničních dálkových - výhybky
(4-10)	212124	Svršek drah železničních dálkových - vlečky
(4-11)	212221	Svršek drah kolejových - metro, tramvajové dráhy
(4-12)	212229	Svršek drah kolejových jinde neuvedený
(4-13)	221	Vedení dálková trubní, telekomunikační a elektrická, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-14)	222	Vedení místní trubní, elektrická a telekomunikační pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-15)	230	Jen: věže, stožáry, věžové zásobníky v CZ-CC 230141, 230341, 230441 pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-16)	2302	Stavby elektráren (díla energetická výrobní) pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-17)	230351	Průmyslové komíny chemických podniků
(4-18)	230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl
(4-19)	241131	Jen: koupaliště (bazény) nekryté ze dřeva a plastů
(4-20)	242052	Jen: valy samostatné ze dřeva a plastů
(4-21)	242062	Konstrukce vinic
(4-22)	-	Jen: jednotky podle občanského zákoníku v budovách ze dřeva a plastů
ODPISOVÁ SKUPINA 5 +++++), +++++),		
Položka+)	CZ-CC+++)	Název++++)
(5-1)	1	Budovy, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-2)	211	Dálnice, silnice, místní a účelové komunikace pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-3)	212111	Spodek drah železničních dálkových
(5-4)	212211	Spodek drah kolejových městských a ostatních
(5-5)	2130	Plochy letišť pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-6)	2141	Mosty a visuté dálnice pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-7)	2142	Tunely, podjezdy a podchody, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-8)	2151	Přístavy a plavební kanály pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-9)	2152	Vodní stupně zejména: přehrady, hráze, spodní stavba vodních elektráren
(5-10)	2153	Akvadukty, vodní díla pro zavlažování a odvodnění
(5-11)	221141	Nezastřešené přečerpávací stanice na dálkových vedeních

(5-12)	221232	Nádrže, jímky, objekty čistíren odpadních vod - pozemních (kromě budov)
(5-13)	221241	Související čerpací stanice, úpravní vod, stavby vodního hospodářství (kromě budov)
(5-14)	221279	Podzemní stavby vodního hospodářství jinde neuvedené
(5-15)	222232	Nádrže vod pozemní
(5-16)	222251	Vrty čerpací (studny vrtané)
(5-17)	222252	Studny jinde neuvedené a jímání vody
(5-18)	222253	Fontány, hydranty, kašny
(5-19)	222332	Nádrže, jímky
(5-20)	222321	Stavby místních čistíren a úpraven odpadních vod (kromě budov)
(5-21)	222479	Podzemní stavby pro energetiku
(5-22)	230131	Objekty úpravy surovin
(5-23)	230132	Objekty výroby stavebních hmot
(5-24)	230121	Dráhy lanové pozemní bezkolejové pro těžbu surovin a dopravu nákladů
(5-25)	230151	Různé stavby pozemní výrobní pro těžbu (kromě budov)
(5-26)	230171	Základy technologických výrobních zařízení
(5-27)	230279	Podzemní stavby elektrárenské
(5-28)	230311	Stavby pro výrobu a úpravu chemických surovin (kromě budov)
(5-29)	230318	Stavby pozemní doplňkové pro chemickou výrobu (kromě budov)
(5-30)	230349	Stavby výrobní chemických podniků jinde neuvedené (kromě budov)
(5-31)	230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)
(5-32)	230418	Stavby pozemní doplňkové pro hutní a těžký průmysl
(5-33)	230449	Stavby výrobní pro ostatní průmysl jinde neuvedené (kromě budov)
(5-34)	230479	Podzemní stavby pro ostatní průmysl
(5-35)	230471	Základy technologických výrobních zařízení pro ostatní průmysl
(5-36)	241	Stavby pro sport a rekreaci pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-37)	2420	Ostatní inženýrská díla pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-38)	230379	Podzemní stavby chemických podniků
(5-39)	-	Jednotky podle občanského zákoníku pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
		ODPISOVÁ SKUPINA 6 +++++), +++++), +++++)
Položka+)	CZ-CC+++)	Název++++)
(6-1)	121111	Budovy hotelů a podobných ubytovacích zařízení
(6-2)	122	Budovy administrativní
(6-3)	123011	Budovy obchodních domů, pokud mají celkovou prodejní plochu větší než 2 000 m ²
(6-4)	123079	Podzemní obchodní střediska
(6-5)	1261	Budovy pro společenské a kulturní účely
(6-6)	1262	Muzea a knihovny
(6-7)	1272	Budovy pro bohoslužby a náboženské aktivity
(6-8)	1273	Historické nebo kulturní památky

Vysvětlivky:

+) Položka = kód odpisové skupiny (1 až 6) a pořadové číslo.

++) CZ-CPA = kód "Klasifikace produkce CZ-CPA" zavedené Českým statistickým úřadem (sdělení Českého statistického úřadu ze dne 31. července 2008 o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA) pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny. Je-li dále uvedený "Název" s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.

+++) CZ-CC = Klasifikace stavebních děl CZ-CC zavedená Českým statistickým úřadem s účinností od 1. ledna 2004.

++++) Název = Stručné označení majetku upřesněné pro účely hmotného majetku (např. vypuštění slov "díly", "instalace", "opravy a údržba") s převážným použitím textace klasifikace CZ-CPA a CZ-CC. Název položky přílohy č. 1 může vymezovat i užší množinu majetku oproti textovému označení kódu Klasifikace produkce, například vymezení rozsahu majetku v názvu položky výčtem uvozeným slovem „Jen“.

+++++) Nedílnou součástí domů, budov a staveb (stavebních děl) jsou zařízení a předměty, které z hlediska stavebního díla umožňují jeho funkci a účel, ke kterému je určeno. Takováto zařízení a předměty musí být se stavebním dílem pevně spojena a nelze je demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení funkce a účelu stavebního díla, a jsou zpravidla součástí celkové dodávky stavebního díla.

++++++) Oplocení a vnější osvětlovací sítě budov a staveb jsou odpisovány samostatně v odpisové skupině 4.

++++++) Nevztahuje se na budovy a stavby ze dřeva a plastů uvedené v odpisové skupině 4.“

K bodu 833 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava Přílohy č. 1 ZDP reaguje na změnu klasifikace produkce, která nastala pro potřeby Českého statistického úřadu (dále jen ČSÚ) již v roce 2008. Tehdy byla Standardní klasifikaci produkce (SKP) nahrazena Klasifikací produkce CZ-CPA, která je pro statistické účely platná od 1. ledna 2008 a je závazná pro statistická zjišťování podle zákona o státní statistické službě. Podle přílohy k ZDP, která je od roku 2001 označena jako Příloha č. 1 (dále jen „Příloha“), se majetek zařazuje do odpisových skupin podle příslušného kódu klasifikace produkce ČSÚ. Důvodem, proč nebyla původní klasifikace (SKP) nahrazena v ZDP již dříve, byla skutečnost, že tato chystaná změna byla spojována s novým zákonem o daních z příjmů, nikoliv s novelou stávajícího ZDP. Vzhledem k pravděpodobným výrazným změnám, které by v oblasti odpisování movitých věcí zákon přinesl, se zejména s ohledem na snížení zbytečné administrativy a finanční zátěže na straně poplatníků (vznikajících především při úpravách příslušného programového vybavení) jevílo racionální ponechat v dosavadní Příloze kódy SKP. Původní předpoklad platnosti nového zákona byl od roku 2011, což se neuskutečnilo. Vhodným okamžikem pro provedení těchto změn se stala rekodifikace občanského zákoníku a k tomu se pojí novela zákona ZDP.

Klíčem, kterým se zařazuje hmotný majetek do odpisových skupin, byla dosud pro odpisové skupiny 1 až 3 Standardní klasifikace produkce (SKP) a pro odpisové skupiny 4 až 6 Klasifikace stavebních děl (CZ-CC), zavedená ČSÚ od 1. ledna 2004. Protože uvedená klasifikace stavebních děl zůstává i nadále v platnosti, jsou navrženy změny v odkazech Přílohy pouze tam, kde se dosud odkazovalo na kódy SKP, tj. v odpisových skupinách č. 1 až 3 a položky Přílohy pro odpisové skupiny 4 až 6 zůstávají beze změny (s výjimkou terminologické změny v náhradě pojmu „byt a nebytový prostor“ za „jednotku“ vyplývající z nového občanského zákoníku).

Na rozdíl od záměrů návrhu novely jako je integrace daně dědické či darovací či promítnutí změn z titulu nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, nebylo smyslem změn v dosavadní Příloze měnit dobu odpisování hmotného majetku nastavenou pro jednotlivé skupiny ve smyslu ustanovení § 30 ZDP tak, že by došlo k přechodu konkrétního majetku z některé odpisové skupiny, kde se položka nacházela, do jiné odpisové skupiny.

Rovněž po formální stránce zůstala Příloha bez změny, tj. se třemi sloupci, kde v prvním sloupci zůstává číslo v závorce označující číslo odpisové skupiny a dvojcísle po pomlčce pak sekvenční pořadí položky v rámci odpisové skupiny. Z důvodu nového řazení kódu CZ-CPA bylo nutno nově seřadit v rámci příslušné odpisové skupiny jednotlivé odpisové položky označené číslem v závorce, a to vzestupně podle třídícího kritéria kód CZ-CPA. V důsledku toho tedy může položka majetku, kterou byl dosud uživatel Přílohy zvyklý nalézat pod určitým pořadovým číslem, mít pořadové číslo jiné. Příklad: dosavadní položka (1-23) Televizní kamery je nově označována jako (1-18) Televizní kamery.

Druhý sloupec Přílohy pak nadále uvádí příslušný kód CZ-CPA pro konkrétní položku majetku a třetí sloupec stručný název, resp. popis majetku příslušejícího konkrétnímu kódu klasifikace.

Hlavní změna tedy spočívá pouze ve výměně kódů ve sloupci 2 Přílohy, kde se původní kódy SKP nahrazují kódy CZ-CPA a kódy CZ-CC zůstávají beze změny. Ve třetím sloupci Přílohy je uveden stručný název, resp. popis majetku relevantní příslušnému kódu CZ-CPA (tento název může být odlišný od názvosloví klasifikace SKP). Jedná se o názvy dlouhodobého majetku, proto zde - v logice dosavadní Přílohy - nejsou pro příslušný kód CZ-CPA obsaženy názvy pro to, co kritéria dlouhodobého majetku nesplňuje (jako např. služby, práce, díly, opravy apod.). Ke splnění požadavku zachování doby odpisování bylo proto nutné zachovat i stávající omezení v názvu příslušné produkce, která byla ve třetím sloupci Přílohy dána slovy „Jen“ zabezpečující skutečnost, že z celé množiny majetku pod příslušným označením produkce platí doba odpisování právě jen pro takto omezením definované položky jako prvky této množiny. V souladu s formálně legislativními požadavky však byly ve sloupci název vypuštěny negativní výčty označené uvozujícím slovem „kromě“ a odkazující se na položku, která je již na jiném místě Přílohy uvedena. Důvodem pro toto vypuštění byl kromě zmíněných legislativních požadavků také fakt, že pro majetek v těchto negativních výčtech dříve uváděný uživatel v návrhu jednoznačně najde položku definovanou na jiném místě Přílohy. Tato formální úprava se promítla nejen v položkách k odpisovým skupinám Přílohy, kde se měnil kód SKP na kód CZ-CPA, ale i u příslušných položek odpisových skupin 4 až 6.

K výjimečnému přesunu položek z jedné odpisové skupiny do jiné (a tím i změně doby odpisování) došlo pouze v jednom případě u tzv. transportních zařízení pro přepravu kusových materiálů, označovaných dosud v Příloze položkami (2-20), resp. (2-21) Jen:

transportní zařízení pro přepravu kusových materiálů. Tyto položky se stávají součástí položek dosud označovaných (3-25) Pneumatické a ostatní výtahy a dopravníky pro plynulé přemísťování výrobků a materiálu a (3-26) Ostatní zdvihací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení. Touto změnou je sledováno odstranění historicky založeného, ale věcně neodůvodněného rozdílu v době daňového odpisování transportních zařízení (dopravníků) kusových a nekusových materiálů tam, kde se přitom dá předpokládat shoda v životnosti celých zařízení, byť s rozdílnými nároky na opravy a údržbu jejich dílčích komponentů. Tato shoda byla potvrzena i v pracovním styku získanými písemnými vyjádřeními 3 výrobců těchto zařízení, potvrzujícími životnost celého transportního zařízení, ať již pro kusové nebo nekusové materiály, v rozsahu 10-15 let, což je dokonce více, než je stanovená doba odpisování pro třetí odpisovou skupinu (10 let).

V souvislosti s novým jednoznačným vymezením jednotky jako samostatné věci nemovité (§ 1159 NOZ) se navrhuje legislativně technická změna spočívající v náhradě bytů a nebytových prostor jako samostatně odpisovaného hmotného majetku za přesnější jednotky, které zahrnují byt nebo nebytový prostor včetně podílu na společných částech nemovité věci. V návaznosti se upravuje i ustanovení § 29 ZDP – vstupní cena majetku a Příloha v položkách (4-22) a (5-39).

Navrhovanou novelou ZDP nebyla dotčena platnost závěrečné věty v ustanovení § 30 odst. 1 ZDP týkající se hmotného majetku, který nelze zařadit do odpisových skupin podle Přílohy a který – s výjimkami uvedenými v zákoně – se v případě zatřídění podle klasifikace stavebních děl CZ-CC zařadí do odpisové skupiny 5 a v případě zatřídění podle klasifikace CZ-CPA zařadí do odpisové skupiny 2. Tato skutečnost však v zásadě nemá vliv na počet položek v uvedených odpisových skupinách Přílohy, a to z důvodu zachování informace pro poplatníky, kteří byli na uvedení konkrétní položky již zvyklí. I nadále se tedy podle zmíněné části ustanovení § 30 odst. 1 bude zařazovat jen v omezených případech a toto ustanovení zůstává jen jako doplňující pro potřeby vyčerpávajícího výčtu zařazovaného hmotného majetku, kterého nelze dosáhnout pouhým souhrnem položek v odpisových skupinách Přílohy.

834. V příloze č. 2 bodě 1 úvodní části ustanovení se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 834 (Příloha č. 2 bod 1 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

835. V příloze č. 2 bodě 1 písm. a) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 835 (Příloha č. 2 bod 1 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

836. V příloze č. 2 bodě 3 se slova „nájemného při finančním pronájmu s následnou koupí najatého“ nahrazují slovy „úplaty u finančního leasingu“.

K bodu 836 (Příloha č. 2 bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

837. V příloze č. 2 se doplňuje bod 4, který zní:

„4. Obdobně se postupuje při přechodu z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.“

K bodu 837 (Příloha č. 2 bod 4)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem jakým musí základ daně upravit poplatník, který přechází z vedení účetnictví na daňovou evidenci, postupuje i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů.

838. V příloze č. 3 bodě 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 838 (Příloha č. 3 bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

839. V příloze č. 3 se za bod 2 doplňuje bod 3, který zní:

„3. Obdobně se postupuje při přechodu z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.“

K bodu 839 (Příloha č. 3)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem jakým musí základ daně upravit poplatník, který přechází z daňové evidence na vedení účetnictví, postupuje i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví.

840. V příloze č. 3 závěrečné části ustanovení se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

K bodu 840 (Příloha č. 3 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

841. Poznámky pod čarou č. 1d, 4, 4d, 13a, 13c, 18b, 18c, 18d, 18e, 18f, 27, 28, 34a, 35d, 64a, 74, 75, 76, 77, 97, 100, 115, 118, 119 a 123 se zrušují.

K bodu 841 (Poznámky pod čarou č. 1d, 4, 4d, 13a, 13c, 18b, 18c, 18d, 18e, 18f, 27, 28, 34a, 35d, 64a, 74, 75, 76, 77, 97, 100, 115, 118, 119 a 123)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

842. Poznámky pod čarou č. 1, 2b, 5a, 6f, 9b, 9c, 9e, 10, 11, 15a, 17b, 19c, 19d, 20c, 22, 22d, 23a, 23d, 23e, 25, 26, 26f, 26g, 28b, 28e, 29, 29c, 30, 30b, 31a, 31b, 31d, 31e, 32, 34, 34c, 34d, 35b, 35e, 36a, 37, 38a, 39c, 39d, 39e, 39i, 41, 52, 53, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 70, 71, 72, 83, 84, 89, 94 a 125a se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 842 (Poznámky pod čarou č. 1, 2b, 5a, 6f, 9b, 9c, 10, 11, 15a, 17b, 19c, 19d, 20c, 22, 22d, 23a, 23d, 23e, 25, 26, 26f, 26g, 28b, 28e, 29, 29c, 30, 30b, 31a, 31b, 31d, 31e, 32, 34, 34c, 34d, 35b, 35e, 36a, 37, 38a, 39c, 39d, 39e, 39i, 41, 52, 53, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 70, 71, 72, 83, 84, 89, 94 a 125a)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

843. V poznámce pod čarou č. 137 se slova „Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES a směrnice Rady 2006/98/ES“ nahrazují slovy „Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států“.

K bodu 843 (Poznámka pod čarou č. 137)

Jedná se o aktualizaci poznámky pod čarou, a to v důsledku přepracování směrnici č. 90/435/EHS na směrnici 2011/96/EU. Zároveň došlo k úpravě pořadí směrnic v jejich výčtu, a to dle jejich číselného označení.

Čl. II

K čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

2. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 2

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na díky přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 2 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 2 uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 2 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

3. Bezúplatný příjem z nabytí vlastnického práva na základě převodu uvedeného v ustanovení § 3 zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev a s ním podle zákona upravujícího vlastnictví bytů spojených bezúplatných převodů a přechodů je osvobozen od daně z příjmů fyzických osob.

K bodu 3

Přechodné ustanovení reaguje na předmět úpravy zákona o převodu jednotek některých bytových družstev. Tento zákon upravuje především podmínky převodu některých věcí z majetku družstev vzniklých přede dnem 1. ledna 1992 nebo družstev, které jsou jejich právními nástupci, pokud jde o věci pořízené s pomocí státu podle právních předpisů o družstevní bytové výstavbě, popř. z majetku jiné osoby, pokud jde o jednotku vzniklou z bytu vystavěného výše uvedeným družstvem s pomocí státu podle právních předpisů o družstevní bytové výstavbě formou nástavby a výstavby do budov jiných vlastníků. Uvedený zákon se však v zásadě nevztahuje na převody a přechody, na něž vzniklo oprávněnému členovi právo na základě včas podané výzvy družstvu, rozhodnutí družstva, popř. rozhodnutí jiné osoby, přede dnem nabytí jeho účinnosti. Tyto převody a přechody, tj. ty na které vzniklo oprávněnému členovi právo přede dnem nabytí účinnosti zákona o převodu jednotek některých bytových družstev, se budou díky § 3028 nového občanského zákoníku řídit dosavadními právními předpisy, a tudíž nespádají pod obecné osvobození podle § 4a písm. e) zákona o daních z příjmů. Proto je nutné pro zachování dosavadního věcného stavu takové převody a přechody osvobodit explicitně přechodným ustanovením.

4. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) bod 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se nepoužije v případě zvýšení podílu v obchodní korporaci, ke kterému došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 4

Přechodné ustanovení řeší problematiku zdanění příjmu z převodu podílu v obchodní korporaci, u kterých člen obchodní korporace zvýšil svůj podíl počínaje zdaňovacím obdobím započatým dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Příjem z převodu podílu zvýšený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu bude od daně osvobozen podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

5. U osvobození příjmů z prodeje cenných papírů nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se postupuje podle § 4 odst. 1 písm. w) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 5

Přechodné ustanovení zajišťuje aplikaci šestiměsíčního časového testu pro cenné papíry, které byly nabyty přede dnem účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

6. Na osvobození podle § 4 odst. 1 písm. za) se použije znění zákona č. 586/1998 ve znění přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, pokud právo na převod jednotky do vlastnictví vzniklo přede dnem nabytí účinnosti zákona o převodu jednotek některých bytových družstev na základě včas podané výzvy převádějícímu bytovému družstvu, které vzniklo přede dnem 1. ledna 1992 nebo bytovému družstvu, které je právním nástupcem tohoto družstva podle zákona upravujícího vlastnictví bytů nebo z rozhodnutí převádějícího družstva v případech, kdy nebyla tato výzva včas podána.

K bodu 6

Zákon č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů je v souvislosti s novým občanským zákoníkem rušen. Dílčí úprava zákona o vlastnictví bytů je přenesena mimo občanský zákoník do nově připravovaného zákona o převodu jednotek některých bytových družstev, jehož účinnost se předpokládá k 1. lednu 2014. Tento zákon bude též upravovat vzájemné vypořádání prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby budovy, domu nebo jednotky (dnešní § 24 odst. 7 a 8 zákona o vlastnictví bytů). Do nabytí účinnosti zákona o převodu jednotek některých bytových družstev se bude u osvobození v § 4 odst. 1 písm. za) postupovat podle zákona o vlastnictví bytů.

7. U osvobození příjmu z doplatku na dorovnání u akcií nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se postupuje podle § 4 odst. 1 písm. zh) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 7

Přechodné ustanovení zajišťuje aplikaci šestiměsíčního časového testu pro akcie, které byly nabyty přede dnem účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

8. Pro zdaňovací období let 2013 až 2015 se nepoužije ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. v účinném znění.

K bodu 8

Navrhuje se pro zdaňovací období roku 2013, 2014 a 2015 vyloučit aplikaci ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů, podle kterého se zdaňuje pravidelně vyplácený důchod na straně důchodce, který má příjem ze závislé činnosti, dílčí základ daně z podnikání a z pronájmu v celkové výši nad 840 000 Kč. Důvodem je skutečnost, že novela zákona o daních z příjmů č. 500/2012 Sb., již počínaje rokem 2013 neumožňuje starobním důchodcům uplatnit slevu na poplatníka (změna § 35ba odst. 1 písm. a) zákona). Vzhledem ke skutečnosti, že důchodci nemohou uplatnit slevu na poplatníka již počínaje rokem 2013, navrhuje se dočasné omezení použití ustanovení § 4 odst. 3 zákona i pro rok 2013.

9. Ustanovení § 10 odst. 5 a § 24 odst. 2 písm. ch) a u), zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se pro daň z převodu nemovitostí použije i pro zdaňovací období započatá po dni nabytí účinnosti .

K bodu 9

Přechodné ustanovení řeší problematiku výdajů v podobě zaplacené daně z převodu nemovitostí. Tato daň je od roku 2014 nahrazena daní z nabytí nemovité věci. Přechodný režim je nutný, neboť daň z převodu nemovitostí lze hradit i po 1. lednu 2014. Nepřijetím přechodného ustanovení by došlo k zamezení možnosti uplatnit daň z převodu nemovitostí poplatníkem (prodávajícím nebo ručitelem) jako daňový výdaj v případech, kdy tento výdaj nebylo možno uplatnit do konce roku 2013.

10. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. ch) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se pro daň z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu použije i pro zdaňovací období započatá po dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 10

Přechodné ustanovení řeší problematiku výdajů v podobě zaplacené daně z nemovitostí, která je od roku 2014 terminologicky nahrazena daní z nemovitých věcí.

11. Výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, není daň dědická a daň darovací hrazená poplatníkem ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 11

Z důvodu zrušení daně darovací, kterou by měla nahradit daň z příjmů, se navrhuje v § 25 pro nadbytečnost zrušit ustanovení, že daňovým výdajem není daň dědická a darovací. Budou-li tyto daně hrazeny podle platných právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti toho zákonného opatření Senátu ještě ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jde o výdaj nedaňový.

12. Na výdaje v podobě daně dědické, darovací a daně obdobné těmto daním přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 12

Vzhledem ke zrušení daně dědické a daně darovací (inkorporaci do daně z příjmů) se zrušuje jejich vyjmenování ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů v § 25

odst. 1. Některé výdaje však mohou být uplatněny i ve zdaňovacích obdobích po dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Ve vztahu k nim je vytvořeno přechodné ustanovení, které takto zaplaceným daním dává daňový režim přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Přechodné ustanovení se vztahuje pouze na zahraniční daně přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu budou všechny daně, které byly obdobné dani dědické a dani darovací, obdobné dani z příjmů, neboť daň z příjmů daň dědickou a daň darovací inkorporují.

13. U pohledávky nabyté bezúplatně, která byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu předmětem daně darovací, se při jejím postoupení postupuje podle § 24 odst. 2 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 13

Od roku 2014 se ruší mj. daň darovací a příjmy získané darováním budou podléhat dani z příjmů. Přitom u pohledávek nabytých bezúplatně do konce roku 2013 byla při jejich postoupení výdajem/nákladem na dosažení, zajištění a udržení příjmů hrazená daň darovací. K zajištění stejného daňového režimu při postupování dotčených pohledávek, které bude možné postupovat i po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se navrhuje zachovat úpravu platnou do konce roku 2013 (do dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu).

14. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije poprvé pro pohledávky vzniklé ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Pro pohledávky vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se použije ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 14

V návaznosti na úpravu ustanovení § 24 odst. 2 písm. y) a na změnu ustanovení § 8a v zákoně č. 593/1992 Sb., která nabude účinnosti ke stejnému okamžiku, se stanoví, že u pohledávek, které vznikly přede dnem účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, musí poplatník postupovat podle původního režimu. Tím bude zajištěna potřebná návaznost na změny provedené zákonem č. 458/2011 Sb.

15. U majetku nabytého zděděním přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se postupuje podle zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 15

Navržené přechodné ustanovení zajistí, že u majetku, který nabyl poplatník zděděním do konce roku 2013, bude aplikován stejný daňový režim, jako byl podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění do konce roku 2013.

16. U hmotného majetku, jehož bezúplatně nabytí bylo předmětem daně darovací a bylo v době nabytí od daně darovací osvobozeno, se použije zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Obdobně se postupuje u hmotného majetku nabytého vkladem po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a to v případě, že tento majetek vkladatel před jeho vložením nabyt bezúplatně a toto bezúplatně nabytí bylo v době nabytí od daně darovací osvobozeno.

K bodu 16

Zároveň se z odpisování navrhuje vyloučit hmotný majetek nabytý vkladem, pokud se vkládá majetek, který vkladatel získal bezúplatně, a majetek nepodléhal z důvodu osvobození darovací dani.

17. Na hmotný majetek zaevidovaný u podílového fondu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu hledí, jako by byl před tímto dnem od okamžiku jeho zaevidování odpisován bez přerušení a odpisy byly stanovovány v maximální výši.

K bodu 17

Přechodné ustanovení stanovuje, jakým způsobem se bude postupovat při odpisování stávajícího hmotného majetku u podílových fondů, u kterých se v předkládané novele ZDP navrhuje odpisy hmotného majetku nově umožnit. Na hmotný majetek, který byl zaevidován v podílovém fondu před účinností tohoto zákonného opatření Senátu, se pohlíží jako by byl odepisován a to tak, že odpisování započalo ode dne zaevidování, probíhalo bez přerušení a byla stanovena maximální výše odpisů.

18. Ustanovení § 34g odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se nepoužije na majetek pořízený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 18

K tomuto bodu se nevztahuje žádné konkrétní odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny.

19. Ustanovení § 34g odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se nepoužije na majetek, který je předmětem smlouvy o finančním leasingu, uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 19

K tomuto bodu se nevztahuje žádné konkrétní odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny.

20. Ustanovení § 38mb písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se nevztahuje na společenství vlastníků jednotek, pokud nesplní podmínku pro snížení základu daně podle ustanovení § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 20

Společenství vlastníků jednotek bylo do konce roku 2013 považováno za tzv. neziskového poplatníka, t.j. poplatníka, který nebyl založen nebo zřízen za účelem podnikání. Mohlo proto snižovat základ daně v určené výši podle ustanovení § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů, ve znění do konce roku 2013, avšak za podmínky, že prostředky získané úsporou na dani použije v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) spojených se správou domu. Navržené přechodné ustanovení zajistí, že ta SVJ, která za zdaňovací období započatá v roce 2013 využijí výhodu snížení základu daně, ale nedodrží podmínku použití získaných prostředků, budou povinna v následujícím zdaňovacím období podat daňové přiznání z důvodu povinnosti zvýšit základ daně dle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 9 ZDP.

21. Pro daňové povinnosti u daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije zákon č. 357/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 21

Jde o obecné přechodné ustanovení, které stanoví obligatorní použití dosavadních právních předpisů, konkrétně zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, pokud přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí vznikla daňová povinnost, která byla podle dosavadních předpisů předmětem daně dědické, daně darovací nebo daně z převodu nemovitostí. Dosavadní právní předpisy je nutné aplikovat také v případě práv a povinností, které souvisejí s daňovou povinností. Shodné přechodné ustanovení je upraveno i v návrhu zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. S ohledem na nepředvídatelný legislativní vývoj tohoto návrhu zákonného opatření Senátu a návrhu zákonného opatření Senátu upravujícího daň z nabytí nemovitých věcí se navrhuje upravit předmětné přechodné ustanovení duplicitně v obou návrzích zákonných opatření Senátu, s cílem předejít eventuálnímu duplicitnímu zdanění, pokud by jeden z návrhů nebyl přijat.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K části druhé - změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. III

K čl. III

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb. a zákona č. 458/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 1 (§ 2 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku.

2. V § 2 odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 2 (§ 2 odst. 2)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

3. V § 2 odst. 4 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slova „a závazků“ se zrušují.

K bodu 3 (§ 2 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). V případě započtení podle § 1982 a násl. nového občanského zákoníku dochází terminologicky k vzájemnému započtení pohledávek, nikoli dluhů, proto navrhované ustanovení slovo „závazek“, respektive „dluh“, vypouští.

4. V § 2 odst. 5 se slovo „úkonem“ nahrazuje slovem „jednáním“.

K bodu 4 (§ 2 odst. 5)

Dochází ke sjednocení terminologie s novým občanským zákoníkem, který pojem právní úkon nahrazuje pojmem „právní jednání“ (ustanovení §545 a následující NOZ).

5. V § 2 odst. 5 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 5 (§ 2 odst. 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

6. V § 3 odst. 1 se slova „vymezené v zákoně o daních z příjmů,^{1c)}“ nahrazují slovy „daně z příjmů právnických osob“.

K bodu 6 (§ 3 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu v návaznosti na systematické úpravy provedené v zákoně o daních z příjmů.

7. V § 3 odst. 1 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

8. V § 4 odst. 1 se slova „nájmu podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku podle zvláštního zákona²¹⁾ (dále jen „nájem podniku“)“ nahrazují slovy „pachtu obchodního závodu“, slova „nájmu podniku, pokud tato činnost nebo nájem podniku“ se nahrazují slovy „pachtu obchodního závodu, pokud tato činnost nebo pacht obchodního závodu“ a slova „nájemní smlouvy v případě nájmu podniku,²¹⁾“ se nahrazují slovy „smlouvy o pachtu v případě pachtu obchodního závodu“.

K bodu 8 (§ 4 odst. 1)

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku. Z hlediska terminologického je pak třeba upozornit na ustanovení § 21b odst. 2 zákona o daních z příjmů, které pro účely daní z příjmů normuje, že ustanovení o obchodním závodu se vztahují i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Z tohoto důvodu je možné vypustit dosavadní legislativní zkratku.

9. V § 4 odst. 1 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“, slova „nástupnická společnost“ se nahrazují slovy „nástupnická obchodní korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovy „obchodní korporací“, slova „rozdělovanou společnost“ se nahrazují slovy „rozdělovanou obchodní korporací“, slova „nástupnickou společnost“ se nahrazují slovy „nástupnickou obchodní korporací“.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

10. V § 5 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo pojištěna“.

K bodu 10 (§ 5 odst. 2)

Navržená úprava stanoví, že pohledávky, které jsou pojištěné, nemohou být zahrnuty do základu pro výpočet limitu tvorby opravných položek. To odpovídá záměru ustanovení, že opravné položky lze tvořit pouze k pohledávkám z úvěrů, které nejsou nijak zajištěny. Zároveň

tento návrh umožňuje, aby v případě pojištěných pohledávek bylo možno uplatnit ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) zákona o daních z příjmů.

11. V § 5 odst. 3 se slova „obchodního zákoníku²¹⁾“ nahrazují slovy „občanského zákoníku“.

K bodu 11 (§ 5 odst. 3)

Navržená úprava navazuje na zrušení obchodního zákoníku a přesun úpravy bankovní záruky do nového občanského zákoníku.

12. V § 5 odst. 4 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

K bodu 12 (§ 5 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

13. V § 5 odst. 6 písm. b) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 13 (§ 5 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

14. V § 5a odst. 1 písm. c) se slova „dohody o nahrazení dosavadního závazku závazkem novým^{6c)} a dohody o narovnání^{6d)}“ nahrazují slovy „novace nebo narovnání“.

K bodu 14 (§ 5a odst. 1 bod c))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku.

15. V § 5a odst. 3 písm. d) se slova „dohody o nahrazení dosavadního závazku závazkem novým a dohody o narovnání^{6d)}“ nahrazují slovy „novace nebo narovnání“.

K bodu 15 (§ 5a odst. 3 písm. d))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku.

16. V § 5a odst. 5 písm. b) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 16 (§ 5 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

17. V § 7 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) mají k hmotnému majetku právo vlastnické, jsou organizační složkou státu příslušnou hospodařit s majetkem státu^{12a)}, jsou státní organizací příslušnou hospodařit s majetkem státu,^{12a)} jsou podílovým fondem, jehož součástí hmotný majetek je, nebo jsou svěřenským fondem, jehož součástí hmotný majetek je, pokud tuto rezervu nevytváří pachtýř podle písmene b),“.

K bodu 17 (§ 7 odst. 1 písm. a))

Vzhledem k tomu, že se v současně předkládané novele ZDP nově umožňuje podílovým fondům a svěřenským fondům odepisování hmotného majetku, navrhuje se v návaznosti na tuto změnu umožnit tomuto typu poplatníků také vytvářet rezervy na opravy hmotného majetku a dále tak sjednotit jejich daňový režim s běžnými poplatníky.

18. V § 7 odst. 1 písm. b) se slova „nájemci hmotného majetku na základě smlouvy o nájmu podniku“ nahrazují slovy „pachtýři hmotného majetku na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu“.

K bodu 18 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku. Z hlediska terminologického je pak třeba upozornit na ustanovení § 21b odst. 2 zákona o daních z příjmů, které pro účely daní z příjmů normuje, že ustanovení o obchodním závodu se vztahují i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Z tohoto důvodu je možné vypustit dosavadní legislativní zkratku, která tuto problematiku řešila v části první zákona.

19. V § 8 odst. 1 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

K bodu 19 (§ 8 odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

20. V § 8a odst. 1 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 20 (§ 8a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

21. V § 8a odst. 3 písm. a) se slova „společníky, akcionáři, členy družstev“ nahrazují slovy „členy obchodní korporace“.

K bodu 21 (§ 8a odst. 3 písm. a))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech.

22. V § 8c písm. c) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 22 (§ 8c písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

23. Poznámky pod čarou č. 13a, 13f, 13h a 16 se zrušují.

K bodu 23 (Poznámky pod čarou č. 13a, 13f, 13h a 16)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku, zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů a zákona o správě daní a poplatků.

24. Poznámky pod čarou č. 1c, 3, 3a, 6c, 6d, 6e, 13g, 20, 21, 24, a 27 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 24 (Poznámky pod čarou č. 1c, 4, 6c, 6d, 13g, 21, 24, a 27)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku a novou úpravou zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zrušení poznámky pod čarou č. 4 je třeba upozornit na ustanovení § 21e odst. 1 zákona o daních z příjmů, které normuje, že bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka včetně zahraniční banky. V zájmu právní jistoty je tedy vhodné nadbytečnou poznámku pod čarou č. 4 zrušit.

Čl. IV

K čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

2. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 2

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákoné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užít s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov.

§ 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj, také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 2 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 2 uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 2 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

3. Ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije poprvé pro pohledávky vzniklé ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Pro pohledávky vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se použije ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 3

Přechodné ustanovení 3 má za cíl zajištění přechodného režimu pro pohledávky vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Tyto pohledávky se budou řídit zněním zákona o rezervách ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani z nemovitostí

K části třetí - změna zákona o dani z nemovitostí

Čl. V

K čl. V

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 242/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 576/2002 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 212/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 350/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 1 (název zákona)

Navržená úprava daně z nemovitých věcí je vyvolána přijetím nového občanského zákoníku, který přináší podstatné změny v oblasti nemovitých věcí, a pojem nemovitost nahrazuje pojmem nemovitá věc, což má svůj dopad do názvu zákona, který se mění na zákon o dani z nemovitých věcí.

2. V § 1 úvodní části ustanovení se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 2 (§ 1 úvodní část ustanovení)

Název daně se mění tak, aby byl v souladu s novým občanským zákoníkem, který již označení nemovitost nepoužívá.

3. V § 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a jednotek“.

K bodu 3 (§ 1 písm. b))

Daň z nemovitých věcí je tvořena daní z pozemků a daní ze staveb a jednotek. Výslovným uvedením jednotek se respektuje jejich specifická právní úprava podle nového občanského zákoníku.

4. V § 2 odst. 1 se slovo „vedené“ nahrazuje slovem „evidované“.

K bodu 4 (§ 2 úvodní části ustanovení)

Navržená úprava se dává do souladu s terminologií uvedenou v platném i nově navrhovaném katastrálním zákoně.

5. V § 2 odst. 2 písm. a) se slova „stavbami uvedenými v § 7 odst. 1 nebo 2“ nahrazují slovy „zdanitelnými stavbami“.

K bodu 5 (§ 2 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v rámci právní jistoty poplatníků i správce daně při vymezení pozemků, které nejsou předmětem daně z pozemků. Jde o pozemky zastavěné budovami a inženýrskými stavbami uvedenými v příloze zákona o dani z nemovitých věcí, tj. budovami a inženýrskými stavbami, které jsou předmětem daně ze staveb a jednotek.

6. V § 2 odst. 2 písm. a) se slovo „půdorysu“ nahrazuje slovy „zastavěné plochy“.

K bodu 6 (§ 2 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu v návaznosti na nové znění § 10 odst. 1.

7. V § 2 odst. 2 se na začátek písmene c) vkládají slova „pozemky, které jsou“ a slovo „plochy¹⁾“ se nahrazuje slovem „plochou“.

K bodu 7 (§ 2 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu upřesňující daně ustanovení.

8. V § 2 odst. 2 písm. d) se slovo „státu“ nahrazuje slovy „České republiky“.

K bodu 8 (§ 2 odst. 2 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na zrušení legislativní zkratky „stát“.

9. V § 2 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) pozemky, které jsou součástí jednotky, a pozemky ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek v domě užívané společně s těmito jednotkami.“

K bodu 9 (§ 2 odst. 2 písm. e))

Změna reaguje na nový občanský zákoník a novou úpravu jednotek. Jednotka zahrnuje byt a podíl na společných částech nemovitě věci, do které náleží i pozemek, na němž byl dům zřízen. Obdobně platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových prostorů. Tento pozemek je tudíž součástí jednotky, a proto by neměl být zdaněn daní z pozemků. Pokud pozemek je součástí jednotky, předmětem zdanění je jednotka jako nemovitá věc, a pozemek není samostatným předmětem daně z pozemků. Pokud takový pozemek bude přesahovat zastavěnou plochu nadzemní části domu (budovy), bude u jednotek aplikován odlišný koeficient při stanovení upravené podlahové plochy.

Z důvodů snížení administrativní náročnosti na straně poplatníků i správců daně jsou z předmětu daně z pozemků

vyňaty i pozemky ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek v domě užívané společně s těmito jednotkami. V takovém případě poté bude u jednotek aplikován odlišný koeficient při stanovení upravené podlahové plochy.

Pokud se bude jednat o pozemek sice užívaný společně s těmito jednotkami, ale ve spoluvlastnictví pouze některých vlastníků jednotek, bude takový pozemek samostatně předmětem daně z pozemků.

10. V § 3 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku.

(2) Poplatníkem daně z pozemků je, jde-li o pozemek

a) ve vlastnictví České republiky,

1. organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,

2. právnická osoba, která má právo užívat tento pozemek na základě výpůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,

b) ve svěřenském fondu, tento fond,

c) v podílovém fondu, tento fond,

d) ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond,

e) zatížený právem stavby, stavebník.

(3) Poplatníkem daně z pozemků je vždy nájemce nebo pachtýř u pronajatého nebo propachtovaného pozemku, je-li

a) evidovaný v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem,

b) s ním příslušný hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv, nebo

c) převedený na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.“

Poznámka pod čarou č. 5 se zrušuje.

K bodu 10 (§ 3 odstavce 1 až 3)

Navržená úprava ve své podstatě zachovává současnou právní úpravu a zejména její důraz na vlastníka nemovité věci jako poplatníka daně z pozemků. Výjimky z této obecné zásady jsou v ustanovení uvedeny. U majetku ve vlastnictví České republiky je poplatník daně z pozemků vymezen ve stejném rozsahu jako doposud. Změna poplatníka daně z pozemků byla provedena zejména v návaznosti na nový občanský zákoník a zohlednila nově zavedené právo stavby, pacht a svěřenský fond.

Nový občanský zákoník považuje právo stavby za věc nemovitou. Právo stavby je v novém občanském zákoníku pojato jako věcné právo stavebníka mít stavbu na pozemku jiného vlastníka. Právo „mít stavbu“ zahrnuje buď právo stavbu na pozemku ještě nezastavěném nově vybudovat, anebo již zřízenou stavbu převzít a „mít“ (zejména za účelem

rekonstrukce, modernizace a dalšího využití). Při stanovení poplatníka daně z pozemků se tak nově u práva stavby vymezuje jako poplatník stavebník.

Pachtem se rozumí přenechání věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Pachtýř má obdobné postavení jako nájemce. Nájemce nebo pachtýř jsou poplatníkem daně, pokud se jedná o nemovité věci ve vlastnictví státu, se kterými hospodaří Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv a tyto nemovité věci byly pronajaty nebo propachtovány.

U nemovitých věcí ve svěřenském fondu je poplatníkem daně z pozemků, shodně jako je tomu i u jiných daní, svěřenský fond. Podstata svěřenského fondu spočívá v tom, že jeho zakladatel vyčlení ze svého majetku určitou jeho část a svěří ji správci k nějakému účelu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti a svěřenský správce se zaváže tento majetek držet a spravovat. Správa svěřenského fondu se zapisuje do katastru nemovitostí. Tím vzniká oddělené a nezávislé vlastnictví vyčleněného majetku. Vlastnická práva k majetku ve svěřenském fondu vykonává vlastním jménem na účet fondu svěřenský správce, avšak tento majetek není ani vlastnictvím zakladatele, ani vlastnictvím svěřenského správce, ani vlastnictvím osoby, které má být ze svěřenského fondu plněno. Pro účely daně z nemovitých věcí se tedy konstruuje, že poplatníkem daně z nemovitých věcí je samotný svěřenský fond, přičemž jeho práva a povinnosti jako daňového subjektu bude vykonávat svěřenský správce, a to na účet tohoto fondu.

V případě vlastnického práva k nemovité věci u podílníka podílového fondu, je poplatníkem daně z pozemků podílový fond. Podílový fond není právnickou osobou a nemá právní osobnost, tj. způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti. Majetek v podílovém fondu je ve vlastnictví všech podílníků, a to v poměru podle hodnoty jimi vlastněných podílových listů. Vlastnická práva k majetku v podílovém fondu vykonává vlastním jménem a na účet podílového fondu jeho obhospodařovatel. Vlastníky nemovité věci v podílovém fondu jsou tudíž podílníci podílového fondu. Jejich stanovení poplatníky daně z nemovitých věcí by však nebylo praktické, neboť z podstaty podílového fondu sloužícího ke kolektivnímu investování vyplývá, že půjde o vysoký počet osob, které ani nejsou standardně informovány o konkrétním rozsahu majetku fondu, takže plnění daňové povinnosti z jejich strany by s sebou neslo neúměrně vysoké administrativní náklady. Z tohoto důvodu byl poplatníkem daně z pozemků v uvedených případech stanoven samotný podílový fond.

Obdobně je tomu i v případě fondu obhospodařovaného penzijní společností. Nastává zde tedy analogická situace jako v případě podílového fondu. Vlastníky nemovité věci ve shora uvedených fondech jsou účastníci, přičemž jejich stanovení poplatníky daně z pozemků by v praxi působilo z obdobných důvodů stejné problémy. Proto byl i zde stanoven poplatníkem daně z pozemků fond obhospodařovaný penzijní společností.

Dále dochází ke zrušení poznámky pod čarou odkazující na občanský zákoník a zrušení dosavadního odstavce 3, jehož aplikace byla časově omezena a dnes je již obsoletní.

11. V § 3 odst. 4 se za slovo „daně“ vkládají slova „z pozemků“.

K bodu 11 (§ 3 odst. 4)

Jedná se o legislativní upřesnění v návaznosti na novou dikci odstavců 1 až 3.

12. V § 3 se odstavce 5 a 6 zrušují.

K bodu 12 (§ 3 odstavce 5 a 6)

Ustanovení o solidární daňové povinnosti a placení daně společně a nerozdílně byla přesunuta do samostatného ustanovení v § 13, neboť jsou společná pro daň z pozemků i daň ze staveb a jednotek.

Vymezení poplatníka daně při spoluvlastnictví pozemku odvozeného od vlastnictví k bytu nebo samostatnému nebytovému prostoru ztratilo své opodstatnění s ohledem na definici jednotky podle nového občanského zákoníku. Jednotka zahrnuje byt a podíl na společných částech nemovité věci, do které náleží i pozemek, na němž byl dům zřízen. Pokud pozemek či pozemky jsou součástí jednotky, předmětem zdanění je jednotka jako nemovitá věc a pozemky nejsou samostatným předmětem daně z pozemků. Ostatní pozemky ve vlastnictví všech vlastníků jednotek v domě užívané společně s těmito jednotkami rovněž nejsou samostatným předmětem daně z pozemků.

13. V § 4 odst. 1 písm. a) se slovo „státu“ nahrazuje slovy „České republiky“.

K bodu 13 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na zrušení legislativní zkratky stát.

14. V § 4 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou veřejně přístupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je

1. ve vlastnictví České republiky, nebo
2. přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem,“.

K bodu 14 (§ 4 odst. 1 písm. d))

Do § 4 odst. 1 písm. d) se přesouvá ustanovení § 2 odst. 1 vyhlášky č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí a přizpůsobuje se terminologii nového občanského zákoníku, a to v rozsahu vymezení předmětu daně z pozemků. K věcné změně nedochází.

15. V § 4 odst. 1 písm. e) se slova „se stavbou nebo její částí“ nahrazují slovy „s budovou nebo jednotkou“.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. e))

S ohledem na změnu předmětu daně ze staveb a jednotek se mění i vymezení staveb sloužících k vykonávání náboženských obřadů nebo duchovní správy, a to tak, že jde o jakoukoli budovu (tj. budovu podle katastrálního zákona) nebo jednotku.

Bez věcné změny se vypouští slovní spojení „nebo její částí“, neboť z povahy věci a z absence slova „výlučně“ vyplývá, že pokud část budovy nebo jednotky bude sloužit uvedeným účelům, pozemky budou osvobozeny.

16. V § 4 odst. 1 písm. e) se za slovo „obřadů“ vkládá slovo „registrovaných“, za slova „registrovaných církví a“ se vkládá slovo „registrovaných“ a slova „státem uznaných,⁸⁾“ se nahrazují slovy „podle zákona upravujícího církev a náboženské společnosti,“.

K bodu 16 (§ 4 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativní úpravu vyplývající ze zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů.

17. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova „se stavbou“ nahrazují slovy „s budovou nebo jednotkou“.

K bodu 17 (§ 4 odst. 1 písm. f))

S ohledem na změnu předmětu daně ze staveb a jednotek se mění i vymezení staveb ve vlastnictví vymezených subjektů, a to tak, že jde o jakoukoli budovu (tj. budovu podle katastrálního zákona) nebo jednotku.

18. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova „sdružení občanů⁹⁾ a“ zrušují a na konci textu písmene f) se doplňují slova „, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací“.

K bodu 18 (§ 4 odst. 1 písm. f))

Navržená změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku. Existence obecně prospěšných společností nadále zůstává zachována (viz § 3050 nového občanského zákoníku). Sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky (viz § 3045 nového občanského zákoníku). V návaznosti na spolky se osvobození od daně z pozemků vztahuje na pozemky ve vlastnictví odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací.

19. V § 4 odst. 1 písmena g) a h) znějí:

„g) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo jednotkou sloužící

1. škole nebo školskému zařízení zapsanému ve školském rejstříku,
2. poskytování péče o děti do 3 let věku na základě oprávnění provozovat živnostenské podnikání,
3. muzeu nebo galerii, které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury,
4. knihovně vedené v evidenci knihoven,
5. veřejnému archivu podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,

6. zdravotnickému zařízení uvedenému v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
 7. zařízení sociálních služeb,
 8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,
- h) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo jednotkou sloužící výlučně
1. k úpravě odpadů pro jejich další využití podle právních předpisů upravujících odpady,
 2. k asanaci a rekultivaci skládek odpadů podle právních předpisů upravujících odpady,
 3. k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,
 4. pro třídění a sběr odpadů,
 5. pro tepelné, biologické, chemické nebo fyzikální zneškodňování odpadů,
 6. pro skládky odpadů splňující podmínky stanovené pro provoz skládky podle právních předpisů upravujících odpady,
 7. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
 8. provozu výroben elektřiny využívajících energii větru,
 9. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
 10. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům,
 11. pro čistírny odpadních vod,
 12. rozvodnému tepelnému zařízení podle energetického zákona,“.

Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje.

K bodu 19 (§ 4 odst. 1 písm. g) a h))

Ustanovení písmene g) je převzato z dosavadní úpravy, jeho podstata se nemění, provedeny drobné legislativně technické úpravy s ohledem na platné právní předpisy. Osvobození pozemků tvořících jeden funkční celek se zdanitelnými stavbami památkových objektů je přesunuto do písmene d). Pro právnické osoby fondového typu se volí souhrnné označení „fundace“, jde o společné pojmenování nadací i nadačních fondů. Nově se do osvobození od daně z pozemků zahrnuje ústav, kterým se může stát i doposud existující obecně prospěšná společnost, pokud změnila svojí formu na ústav. Pouze takový pozemek, který tvoří funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo jednotkou sloužící ústavu nebo fundaci k výkonu veřejně prospěšné činnosti, je osvobozený od daně z pozemků.

Do § 4 odst. 1 písm. h) se přesouvá právní úprava § 2 odst. 2 vyhlášky č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, a to v rozsahu osvobození pozemků od daně z pozemků. Nárok na osvobození podle § 4 odst. 1 písm. h) je potřeba uplatnit v daňovém přiznání. Pro stávající poplatníky, kteří již podali daňové přiznání a uplatnili nárok na osvobození, uvedená změna nevyvolává povinnost nově

podat daňové přiznání.

20. V § 4 odst. 1 písm. i) se slova „zřízeny hřbitovy,¹⁾“ nahrazují slovy „zřízena veřejná a neveřejná pohřebiště podle zákona upravujícího pohřebnictví,“.

K bodu 20 (§ 4 odst. 1 písm. i))

Legislativně technická úprava textu s ohledem na příslušná ustanovení zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

21. V § 4 odst. 1 písm. k) se slova „pásma hygienické ochrany vod I. stupně¹²⁾“ nahrazují slovy „ochranného pásma vodního zdroje I. stupně“.

Poznámka pod čarou č. 12 se zrušuje.

K bodu 21 (§ 4 odst. 1 písm. k))

Legislativně technická úprava textu s ohledem na příslušná ustanovení zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

22. V § 4 odst. 1 písmeno n) zní:

„n) v rozsahu zastavěné plochy uvedených staveb pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona

1. upravující vodní tok,
2. přehrady,
3. sloužící ochraně před povodněmi,
4. sloužící k zavlaze a odvodňování pozemků,
5. vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody,
6. kanalizačních stok, kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i určenou k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací, nebo
7. přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,“.

Poznámka pod čarou č. 14 se zrušuje.

K bodu 22 (§ 4 odst. 1 písm. n))

V souvislosti s úpravou předmětu daně ze staveb a jednotek podle nového občanského zákoníku ztrácí význam výslovně uvádět stavby, které nejsou předmětem daně ze staveb a jednotek. V zájmu nezvyšovat daňové zatížení poplatníků, kteří mají pozemky pod těmito stavbami, které podle současné úpravy nebyly předmětem daně z pozemků, se navrhuje taková právní úprava, která by umožnila jejich osvobození od daně z pozemků. Právní úprava dotýkající se pozemků, které dosud byly z předmětu daně z pozemků vyňaty, je transformována do samostatného ustanovení a u těchto pozemků přiznáno osvobození od daně z pozemků. Dosavadní stavby rozvodů energií byly upraveny tak, aby byla zohledněna platná právní úprava energetického zákona.

Z hlediska poplatníka daně je *de facto* zachován stávající stav. V zájmu nezvyšovat administrativní zátěž poplatníků a správců daně, poplatník nebude mít za povinnost uplatnit nárok na zmíněné osvobození pozemků v daňovém přiznání. V těchto případech se nebude podávat daňové přiznání.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Upravuje se znění bodu 6 tak, aby navazovalo na úvodní část písmene n).

23. V § 4 odst. 1 písm. o) se slova „určené pro veřejnou dopravu“ nahrazují slovy „zastavěné stavbou podle stavebního zákona, která je dálnicí, silnicí, místní komunikací, veřejnou účelovou komunikací, stavbou drah a na dráze, leteckou, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s rozhodnutím speciálního stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě, a to v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb, a jiné pozemky určené pro veřejnou dopravu“.

K bodu 23 (§ 4 odst. 1 písm. o))

V souvislosti s úpravou předmětu daně z nemovitých věcí nejsou pozemky zastavěné zdanitelnými stavbami (v rozsahu zastavěné plochy nadzemní části těchto staveb) předmětem daně z pozemků. Ostatní pozemky, na kterých se nachází stavba užívaná k veřejné dopravě, která není samostatným předmětem daně ze staveb a jednotek, nebo se jedná o jiné pozemky určené pro veřejnou dopravu, jsou osvobozeny od daně z pozemků. V zájmu nezvyšovat administrativní zátěž poplatníků a správců daně poplatník nebude mít za povinnost uplatnit nárok na osvobození pozemků v daňovém přiznání. V těchto případech se nebude podávat daňové přiznání.

24. V § 4 odst. 1 písm. p) se slova „jsou zřízeny měřické značky, signály a jiná zařízení geodetických bodů,¹⁵⁾“ nahrazují slovy „je zřízena měřická značka bodu bodového pole včetně signalizačního a ochranného zařízení bodu bodového pole,“.

Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.

K bodu 24 (§ 4 odst. 1 písm. p))

Jde o legislativně technickou úpravu v souladu se zákonem č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a prováděcí vyhláškou č. 31/1995 Sb., Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, kterou se provádí zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

25. V § 4 odst. 1 písm. p) se slovo „topných“ zrušuje.

Poznámka pod čarou č. 16 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

K bodu 25 (§ 4 odst. 1 písm. p))

Jde o upřesnění ustanovení v tom směru, že se vztahuje na

jakékoli plyny, nejenom topné.

26. V § 4 odst. 1 písmeno s) zní:

„s) pozemky určené k plnění funkcí lesa, na nichž se nacházejí lesy hospodářské pod vlivem imisí, zařazené do dvou nejvyšších pásem ohrožení,“.

K bodu 26 (§ 4 odst. 1 písm. s))

Do § 4 odst. 1 písm. s), se přesouvá text z § 10 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. K věcné změně nedochází. Tato úprava navazuje na změnu upravenou v části dvacáté osmé - změna zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k imisnímu zatížení části lesů v České republice se i nadále osvobozují od daně z pozemků hospodářské lesy imisemi nejvíce postižené. Pásma ohrožení jsou stanovena vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 78/1996 Sb., o stanovení pásem ohrožení lesů pod vlivem imisí. Osvobození se vztahuje na lesy hospodářské zařazené do pásma ohrožení A a do pásma ohrožení B.

27. V § 4 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno w), které zní:

„w) pozemky tvořící funkční celek s veřejnou monitorovací sítí zajišťující informace o stavu jednotlivých složek životního prostředí financované z veřejných rozpočtů.“.

K bodu 27 (§ 4 odst. 1 písm. w))

Do § 4 odst. 1 písm. w) se přesouvá stávající právní úprava § 2 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 1 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, a to v dosavadním rozsahu. Nárok na osvobození podle § 4 odst. 1 písm. w) je potřeba uplatnit v daňovém přiznání. Pro stávající poplatníky, kteří již podali daňové přiznání a uplatnili nárok na osvobození, uvedená změna nevyvolává povinnost nově podat daňové přiznání.

28. V § 4 odst. 2 se slovo „stavbou“ nahrazuje slovy „zdanitelnou stavbou nebo jednotkou“ a slovo „stavby“ nahrazuje slovy „této zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 28 (§ 4 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění pozemků tvořících funkční celek v návaznosti na nově vymezený předmět daně ze staveb a jednotek.

29. V § 4 odst. 3 se slova „podnikatelské činnosti nebo“ nahrazují slovem „podnikání,“.

K bodu 29 (§ 4 odst. 3)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

30. V § 4 odst. 3 se za slovo „pronajímány“ vkládají slova „nebo propachtovány“ a za slovo „pronajaty“ se vkládají slova „nebo propachtovány“.

K bodu 30 (§ 4 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v nastavení stejných podmínek pro osvobození od daně z pozemků doposud uplatňovaných pouze ve vztahu k pronájmu, po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku se stejné podmínky budou vztahovat také na propachtované pozemky.

31. V § 4 odst. 3 se slova „podnikatelské činnosti“ nahrazují slovem „podnikání“.

K bodu 31 (§ 4 odst. 3)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

32. V § 4 odst. 3 se slovo „e)“ nahrazuje slovem „d)“.

K bodu 32 (§ 4 odst. 3)

Jedná se o legislativní úpravu v souvislosti s nově doplněným textem týkající se osvobození pozemků tvořící funkční celek s kulturními památkami podle § 4 odstavce 1 písm. d).

33. V § 4 odst. 4 se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. d)“, slovo „n)“ se zrušuje a slova „a v)“ se nahrazují slovy „až w)“.

K bodu 33 (§ 4 odst. 4)

Jde o legislativní úpravu ustanovení o uplatnění nároku na osvobození od daně z pozemků v souvislosti s upraveným zněním některých písmen v odstavci 1.

Nárok na osvobození podle § 4 odst. 1 písmene n) a o) nebude poplatník uplatňovat v daňovém přiznání, a to v zájmu zachování dosavadního stavu, kdy pozemky nově osvobozené podle písmene n) a o) dosud nebyly předmětem daně, tudíž za ně daňové přiznání nebylo podáváno. Pokud jde o „jiné pozemky určené pro veřejnou dopravu“, které byly dosud od daně z pozemků osvobozeny, je toto osvobození nadále zachováno bez povinnosti podat daňové přiznání. Daňové přiznání se obdobně nebude podávat za pozemky osvobozené podle písmene s).

Osvobození podle písmene w) je potřeba uplatnit v daňovém přiznání. Pro stávající poplatníky, kteří již podali daňové přiznání a uplatnili nárok na osvobození, uvedená změna nevyvolává povinnost nově podat daňové přiznání.

34. V § 4 se odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 16a zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

K bodu 34 (§ 4 odst. 5)

Ustanovení navazuje na ustanovení, které osvobozovalo pozemky uvedené v § 4 odst. 1 písm. n) po na dobu pěti let

od nabytí účinnosti zákona o dani z nemovitostí, z důvodu přehlednosti se proto vypouští.

35. V § 6 odst. 2 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „užívaných k podnikatelské činnosti“ nahrazují slovy „užívaných k podnikání“ a slovo „ní“ se nahrazuje slovem „ním“.

K bodu 35 (§ 6 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

36. V § 6 odst. 2 písm. a) bodě 2 se slova „podnikatelskou činností“ nahrazují slovy „druhy podnikání“.

K bodu 36 (§ 6 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

37. V § 6 odst. 3 se za slovo „zastavění“ vkládá slovo „zdanitelnou“.

K bodu 37 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu při vymezení staveb v rámci nového pojetí nemovité věci, se kterými je spojena změna druhu pozemku na stavební pozemek. Zdanitelnou stavbou je i budova (dům), ve které jsou jednotky.

38. V § 6 odst. 3 se slova „^{16d)}“, a která se po dokončení stane předmětem daně ze staveb“ zrušují.

K bodu 38 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu při vymezení staveb v rámci nového pojetí nemovité věci a upřesnění stavebního pozemku.

39. V § 6 odst. 3 se slovo „půdorysu“ nahrazuje slovy „zastavěné ploše“.

K bodu 39 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o změnu v návaznosti na nové znění § 10 odst. 1.

40. V § 6 odst. 3 se za slovo „části“ vkládá slovo „zdanitelné“.

K bodu 40 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu při vymezení staveb v rámci nového pojetí nemovité věci.

41. V § 6 odst. 3 se slova „stavba, která byla ohlášena nebo na kterou bylo vydáno stavební povolení nebo která se provádí na základě certifikátu autorizovaného inspektora anebo na základě veřejnoprávní smlouvy, stane předmětem daně ze staveb“ nahrazují slovy „zdanitelná stavba nebo jednotka stane předmětem daně ze staveb a jednotek“.

K bodu 41 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu při vymezení staveb v rámci nového pojetí nemovité věci, použití terminologie dle nového občanského zákoníku a upřesnění stavebního pozemku.

42. V § 6 odst. 3 se slova „podle § 117 stavebního zákona“ zrušují.

K bodu 42 (§ 6 odst. 3)

Jedná se o legislativní úpravu části textu, která je nadbytečná.

43. V § 6 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „nebo vlečkou“.

K bodu 43 (§ 6 odst. 5)

V souvislosti s novým vymezením předmětu daně ze staveb a jednotek nebude vlečka zdaňována jako samostatný předmět daně ze staveb a jednotek, ale v rámci zpevněných ploch pozemků. Daňové zatížení se přesouvá na pozemek, jehož povrch je zpevněn stavbou vlečky podle stavebního zákona bez svislé nosné konstrukce. Jde o zpevněnou plochu pozemku užívanou k podnikání nebo v souvislosti s ním s přiřazenou sazbou daně z pozemků.

44. V § 6 odst. 6 se slova „podnikatelským činnostem“ nahrazují slovy „druhům podnikání“ a slovo „činnostem“ se nahrazuje slovy „druhům podnikání“.

K bodu 44 (§ 6 odst. 6)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

45. Na konci textu nadpisu části druhé se doplňují slova „**A JEDNOTEK**“.

K bodu 45 (nadpis části druhé)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek.

46. § 7 a 8 včetně nadpisů znějí:

„§ 7

Předmět daně

(1) Předmětem daně ze staveb a jednotek je, nachází-li se na území České republiky,

- a) zdanitelná stavba, a to
 - 1. budova, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí budova podle katastrálního zákona,
 - 2. inženýrská stavba uvedená v příloze k tomuto zákonu,
- b) jednotka.

(2) Předmětem daně ze staveb a jednotek není budova, v níž jsou jednotky.

(3) Na zdanitelnou stavbu, která není samostatnou nemovitou věcí, se pro účely daně z nemovitých věcí hledí jako na nemovitou věc, jejímž vlastníkem je ten, kdo vlastní věc, jejíž je tato stavba součástí.

§ 8

Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vlastník zdanitelné stavby nebo jednotky.

(2) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je, jde-li o zdanitelnou stavbu nebo jednotku, která je

- a) ve vlastnictví České republiky,
 - 1. organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,
 - 2. právnická osoba, která má právo užívat tuto zdanitelnou stavbu nebo jednotku na základě výpůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,
- b) ve svěřenském fondu, tento fond,
- c) v podílovém fondu, tento fond,
- d) ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond.

(3) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vždy nájemce nebo pachtýř u pronajaté nebo propachtované jednotky, která zahrnuje nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru, nebo zdanitelné stavby, s výjimkou budovy obytného domu, jsou-li

- a) s nimi příslušné hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv, nebo
- b) převedené na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.“

Poznámka pod čarou č. 17a se zrušuje.

K bodu 46 (§ 7 a 8)

V ustanovení § 7 odst. 1 se vymezuje rozsah předmětu daně ze staveb a jednotek, a to v návaznosti na nový občanský zákoník. Předmětem daně ze staveb a jednotek jsou budovy a inženýrské stavby výslovně uvedené v příloze k tomuto zákonu a jednotky. Budovou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí nadzemní stavba spojená se zemí pevným základem, která je prostorově soustředěná a navenek převážně uzavřená obvodovými stěnami a střešní konstrukcí, tj. budova vymezená v katastrálním zákoně, v členění podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC zavedené sdělením Českého statistického úřadu s účinností od 1. ledna 2004. Z hlediska daně z nemovitých věcí je irrelevantní, zda taková budova je nebo není evidována v katastru nemovitostí. Jednotkou se rozumí jednotka podle nového občanského zákoníku a jednotka, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů (viz nový § 12b). Podle nového občanského zákoníku jednotka zahrnuje byt a podíl na společných částech nemovité věci, do které náleží i pozemek, na němž byl dům zřízen. Obdobně platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových prostorů. Tento pozemek je tudíž součástí jednotky. Úprava § 7 odst. 1 dotýkající se jednotek rovněž souvisí s novou úpravou § 2 odst. 2 písm. e) zákona o dani z nemovitých věcí.

Podle odstavce 2 platí, že stejně jako dosud nejsou předmětem daně ze staveb a jednotek budovy (domy) s jednotkami, neboť jednotky jsou samostatným předmětem této daně. Ostatní stavby, které nebyly předmětem daně podle odstavce 2 a 3, jsou nově osvobozeny od daně ze staveb a jednotek s tím, že není povinnost podat daňové přiznání.

V ustanovení § 7 odst. 3 je upravena zákonná fikce, že na zdanitelné stavby, které nejsou nemovitou věcí podle nového občanského zákoníku, ale jsou součástí pozemku nebo práva stavby, se hledí jako na nemovité věci (pro účely daně z nemovitých věcí). Tím je zajištěno, že pojem „nemovitá věc“ i „věc“ použitý především v části upravující správu daně z nemovitých věcí zahrnuje kompletní předmět daně ze staveb a jednotek. Rovněž toto ustanovení zajišťuje, že pro účely daně z nemovitých věcí má zdanitelná stavba, která není nemovitou věcí podle nového občanského zákoníku, ale je součástí pozemku nebo práva stavby, vlastníka, tj. je vytvořena fikce vlastnického práva k této stavbě. Tímto vlastníkem (a poplatníkem daně ze staveb a jednotek) je buď vlastník pozemku, jehož je stavba součástí, nebo stavebník, který je vlastníkem práva stavby jako nehmotné nemovité věci, jehož je stavba součástí.

Pokud jde o použití slovního spojení „jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru,“ v § 7 odst. 3, jedná se o reakci na dichotomii jednotek založenou novým občanským zákoníkem a především na skutečnost, že podle nového občanského zákoníku mohou vznikat jednotky, které zahrnují soubor bytů nebo nebytových prostorů (blíže viz důvodovou zprávu k § 12b).

Navržená úprava § 8 ve své podstatě zachovává současnou právní úpravu a zejména její důraz na vlastníka nemovité věci (včetně vlastníka nemovité věci na základě právní fikce podle § 7 odst. 3) jako poplatníka daně ze staveb a jednotek. Výjimky z této obecné zásady jsou v ustanovení uvedeny. U majetku ve vlastnictví České republiky je poplatník daně vymezen ve stejném rozsahu jako doposud. Změna poplatníka daně ze staveb a jednotek byla provedena zejména v návaznosti na nový občanský zákoník a zohlednila tak pachtýře a svěřenský fond.

U zdanitelné stavby, která je součástí práva stavby, bude

poplatníkem podle § 8 odst. 1 stavebník jako vlastník práva stavby, jehož je zdanitelná stavba součástí, neboť se použije právní fikce podle § 7 odst. 3.

Pachtem se rozumí přenechání věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Pachtýř má obdobné postavení jako nájemce. Nájemce nebo pachtýř jsou poplatníkem daně ze staveb a jednotek, pokud se jedná o nemovité věci ve vlastnictví státu, se kterými hospodaří Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv, a tyto nemovité věci byly pronajaty nebo propachtovány.

U nemovitých věcí ve svěřenském fondu je poplatníkem daně svěřenský fond. Podstata svěřenského fondu spočívá v tom, že jeho zakladatel vyčlení určitou část majetku ze svého vlastnictví a svěří ji správci tohoto fondu k nějakému účelu. Tím vzniká oddělené a nezávislé vlastnictví vyčleněného majetku. Tento majetek není ani vlastnictvím zakladatele, ani vlastnictvím svěřenského správce, ani vlastnictvím osoby, které má být ze svěřenského fondu plněno. Obecně v úpravě svěřenského fondu nelze určit vlastníka nemovité věci, která je v majetku svěřenského fondu. Pro účely daně ze staveb a jednotek se, obdobně jako tomu je u jiných daní, konstruuje, že poplatníkem daně ze staveb a jednotek je samotný svěřenský fond, přičemž jeho práva a povinnosti jako daňového subjektu bude vykonávat svěřenský správce, a to na účet tohoto fondu. Správa nemovitých věcí vyčleněných nebo nabytých do svěřenského fondu se zapisuje do katastru nemovitostí.

Náleží-li vlastnické právo k nemovité věci podílníkům podílového fondu, je poplatníkem daně ze staveb a jednotek podílový fond. Podílový fond nemá právní osobnost, majetek v podílovém fondu je ve vlastnictví všech podílníků, a to v poměru podle hodnoty jimi vlastněných podílových listů. Vlastnická práva k majetku v podílovém fondu vykonává vlastním jménem a na účet podílového fondu jeho obhospodařovatel. Vlastníky nemovité věci v podílovém fondu jsou tudíž podílníci podílového fondu. Stanovení podílníků podílového fondu poplatníky daně ze staveb a jednotek by však nebylo praktické a přineslo by řadu obtíží, neboť z podstaty podílového fondu sloužícího ke kolektivnímu investování vyplývá, že půjde o velký počet osob, které ani nejsou standardně informovány o konkrétním rozsahu majetku fondu, takže plnění daňové povinnosti z jejich strany by s sebou neslo neúměrně vysoké administrativní náklady. Z tohoto důvodu byl poplatníkem daně ze staveb a jednotek v uvedených případech stanoven samotný podílový fond.

Obdobně je tomu i v případě fondu obhospodařovaného penzijní společností. Nastává zde tedy analogická situace jako v případě podílového fondu. Vlastníky nemovité věci ve shora uvedených fondech jsou jejich účastníci, přičemž jejich stanovení poplatníky daně ze staveb a jednotek by v praxi působilo z obdobných důvodů stejné problémy. Proto byl i zde stanoven poplatníkem daně ze staveb a jednotek fond obhospodařovaný penzijní společností.

47. V § 9 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „staveb“ vkládají slova „a jednotek“.

K bodu 47 (§ 9 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Daň z nemovitých věcí je tvořena daní z pozemků a daní ze staveb a jednotek. Výslovným uvedením jednotek se respektuje jejich specifická právní úprava podle nového občanského zákoníku.

48. V § 9 odst. 1 písm. a) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 48 (§ 9 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

49. V § 9 odst. 1 písm. a) se slovo „státu“ nahrazuje slovy „České republiky“.

K bodu 49 (§ 9 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na zrušení legislativní zkratky stát.

50. V § 9 odst. 1 písm. b) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 50 (§ 9 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

51. V § 9 odst. 1 písm. c) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 51 (§ 9 odst. 1 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

52. V § 9 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) zdanitelné stavby veřejně přístupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je

1. ve vlastnictví České republiky, nebo
2. přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem; ve smlouvě musí být uveden časový a prostorový rozsah zpřístupnění a stanoven jeho režim v souladu s památkovou hodnotou a dalšími způsoby využití objektu,“.

K bodu 52 (§ 9 odst. 1 písm. d))

Do § 9 odst. 1 písm. d) se přesouvá ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, a přizpůsobuje se terminologii nového občanského zákoníku, a to v rozsahu vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. K věcné změně nedochází.

53. V § 9 odst. 1 písm. e) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „budovy nebo jednotky“.

K bodu 53 (§ 9 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

54. V § 9 odst. 1 písm. e) se za slovo „vlastnictví“ vkládá slovo „registrovaných“, za slova „registrovaných církví a“ se vkládá slovo „registrovaných“ a slova „státem uznaných,⁸⁾“ se nahrazují slovy „podle zákona upravujícího církev a náboženské společnosti“.

K bodu 54 (§ 9 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativní úpravu vyplývající ze zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů.

55. V § 9 odst. 1 písm. f) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „budovy nebo jednotky“.

K bodu 55 (§ 9 odst. 1 písm. f))

S ohledem na změnu předmětu daně ze staveb a jednotek se mění i vymezení staveb ve vlastnictví vymezených subjektů, a to tak, že jde o jakoukoli budovu podle katastrálního zákona nebo jednotku.

56. V § 9 odst. 1 písm. f) se slova „sdružení občanů⁹⁾ a“ zrušují a na konci textu písmene f) se doplňují slova „,, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací“.

K bodu 56 (§ 9 odst. 1 písm. f))

Navržená změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku. Existence obecně prospěšných společností nadále zůstává zachována (viz § 3050 nového občanského zákoníku). Sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky (viz § 3045 nového občanského zákoníku). V návaznosti na spolky se osvobození od daně ze staveb a jednotek vztahuje na budovy a jednotky ve vlastnictví odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací.

57. V § 9 odst. 1 se písmeno h) zrušuje.

K bodu 57 (§ 9 odst. 1 písm. h))

Zrušuje se již obsoletní ustanovení, neboť se aplikovalo do zdaňovacího období roku 2007.

58. V § 9 odst. 1 písmena i) a j) znějí:

„i) zdanitelné stavby

1. vodárenských objektů včetně úpraven vody,
2. kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i zdanitelné stavby určené k čištění

- odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací,
3. k závlaze a odvodňování pozemků,
 4. přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,
- j) zdanitelné stavby na dráze, letecké, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s rozhodnutím speciálního stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě,“.

Poznámka pod čarou č. 18 se zrušuje.

K bodu 58 (§ 9 odst. 1 písm. i) a j))

V souvislosti s úpravou předmětu daně ze staveb a jednotek ztrácí význam výslovně uvádět stavby, které nejsou předmětem daně ze staveb a jednotek. V zájmu nezvyšovat daňové zatížení poplatníků je osvobození přiznáno zdanitelným stavbám, které podle současné úpravy nebyly předmětem daně ze staveb. Přehled těchto zdanitelných staveb je transformován do samostatného ustanovení a je jim přiznáno osvobození od daně ze staveb a jednotek. Dosavadní stavby rozvodů energií byly upraveny tak, aby byla zohledněna platná právní úprava energetického zákona. Z hlediska poplatníka daně ze staveb a jednotek je *de facto* zachován stávající stav. V zájmu nezvyšovat administrativní zátěž poplatníků a správců daně, poplatník nemá povinnost nárok na osvobození od daně ze staveb a jednotek v případě zdanitelných staveb uvedených v písmenech i) a j) uplatnit v daňovém přiznání. Daňové přiznání v těchto případech nebude podáváno.

Současná ustanovení písmen i) a j) se zrušují pro jejich nevyužitelnost, neboť se aplikovala do zdaňovacího období roku 2007, resp. 2002.

59. V § 9 odst. 1 písm. k) úvodní části ustanovení se slova „stavby památkových veřejně přístupných objektů stanovených vyhláškou Ministerstva financí České republiky a Ministerstva kultury České republiky, a dále stavby“ nahrazují slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 59 (§ 9 odst. 1 písm. k) úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek v souvislosti s přesunem osvobození zdanitelných staveb památkových objektů do písmene d).

60. V § 9 odst. 1 písm. k) se na konci textu bodu 1 doplňují slova „zapsaným ve školském rejstříku“.

K bodu 60 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 1)

Jedná se o legislativní úpravu vyplývající ze zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

61. V § 9 odst. 1 písm. k) bodě 2 se slova „živnostenského oprávnění“ nahrazují slovy „oprávnění provozovat živnostenské podnikání“.

K bodu 61 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v nahrazení chybného použití legislativní zkratky živnostenského zákona právním pojmem.

62. V § 9 odst. 1 písm. k) bodě 3 se slova „budou-li tato muzea a galerie vymezeny zvláštním právním předpisem“ nahrazují slovy „které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury“.

K bodu 62 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 3)

Jedná se o legislativní úpravu v souladu se zákonem č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

63. V § 9 odst. 1 písm. k) bod 4 zní:

„4. knihovnám vedeným v evidenci knihoven,“.

K bodu 63 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 4)

Jedná se o legislativní úpravu v souladu se zákonem č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

64. V § 9 odst. 1 písm. k) se za bod 4 vkládá nový bod 5, který zní:

„5. veřejným archivům podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,“.

Dosavadní body 5 až 7 se označují jako body 6 až 8.

K bodu 64 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 5)

Jedná se o upřesnění textu podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

65. V § 9 odst. 1 písm. k) bodě 7 se slova „sociální péče“ nahrazují slovy „sociálních služeb“.

K bodu 65 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 7)

Jedná se o upřesnění textu podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

66. V § 9 odst. 1 písm. k) bod 8 zní:

„8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,“.

K bodu 66 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 8)

Úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku. Pro právnické osoby fondového typu se volí souhrnné označení „fundace“, jde o společné pojmenování nadací i nadačních fondů. Nově se do osvobození od daně ze staveb a jednotek zahrnuje ústav, kterým se může stát i doposud existující obecně prospěšná společnost, pokud změnila svojí formu na ústav. Pouze taková zdanitelná stavba nebo jednotka, která slouží ústavu nebo fundaci k výkonu veřejně prospěšné činnosti, je osvobozena od daně ze staveb a jednotek.

67. V § 9 odst. 1 se na konci písmene k) doplňuje nový bod 9, který zní:

„9. spolkům zdravotně postižených občanů.“

K bodu 67 (§ 9 odst. 1 písm. k) bod 9)

Touto úpravou dochází k přesunu části dosavadního bodu 7. Navržená změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku. Sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky (viz § 3045 nového občanského zákoníku).

68. V § 9 odst. 1 písm. l) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 68 (§ 9 odst. 1 písm. l))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

69. V § 9 odst. 1 písmena m) až o) znějí:

„m) zdanitelné stavby nebo jednotky sloužící výlučně

1. k úpravě odpadů pro jejich další využití podle právních předpisů upravujících odpady,
2. k asanaci a rekultivaci skládek odpadů podle právních předpisů upravujících odpady,
3. k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,
4. pro třídění a sběr odpadů,
5. pro tepelné, biologické, chemické a fyzikální zneškodňování odpadů,
6. pro skládky odpadů splňující podmínky stanovené pro provoz skládky podle právních předpisů upravujících odpady,
7. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
8. provozu výroben elektřiny využívajících energii větru,
9. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
10. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům, nebo
11. jako zdroje energie z biomasy,

n) budovy obytných domů nebo jednotky ve vlastnictví držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P, který

je příjemcem příspěvku na živobytí nebo je osobou společně posuzovanou s příjemcem příspěvku na živobytí, a to v rozsahu, v jakém slouží k jejich trvalému bydlení,

o) budovy pro rodinnou rekreaci ve vlastnictví

1. držitele průkazu ZTP, který je buď příjemcem příspěvku na živobytí nebo osobou společně posuzovanou s příjemcem příspěvku na živobytí, nebo
2. držitele průkazu ZTP/P nebo karty sociálních systémů, která současně slouží jako průkaz ZTP/P,“.

Poznámka pod čarou č. 18b se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

K bodu 69 (§ 9 odst. 1 písm. m) až o))

Do § 9 odst. 1 písm. m) se přesouvá právní úprava § 1 odst. 2 vyhlášky č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, a to v rozsahu osvobození zdanitelných staveb a jednotek od daně ze staveb a jednotek. Nárok na osvobození je potřeba uplatnit v daňovém přiznání. Pro stávající poplatníky, kteří již podali daňové přiznání a uplatnili nárok na osvobození již dříve, uvedená změna nevyvolává povinnost nově podat daňové přiznání.

V rozsahu písmen n) a o) jde o legislativní úpravu podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje kartu sociálních systémů.

70. V § 9 odst. 1 písm. p) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 70 (§ 9 odst. 1 písm. p))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

71. V § 9 odst. 1 písm. r) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 71 (§ 9 odst. 1 písm. r))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

72. V § 9 odst. 1 písm. t) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 72 (§ 9 odst. 1 písm. t))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

73. V § 9 odst. 1 písm. u) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 73 (§ 9 odst. 1 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

74. V § 9 odst. 1 písm. v) se slovo „stavby“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 74 (§ 9 odst. 1 písm. v))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

75. V § 9 odstavec 2 se slova „část stavby“ nahrazují slovy „část zdanitelné stavby nebo jednotky“, slova „části stavby“ se nahrazují slovy „části zdanitelné stavby nebo podlahová plocha jednotky“ a slova „částí stavby“ se nahrazují slovy „částí zdanitelné stavby nebo podlahové ploše jednotky“.

K bodu 75 (§ 9 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s upřesněním předmětu daně ze staveb a jednotek pro účely zjištění nároku na osvobození od této daně.

76. V § 9 odstavec 3 zní:

„(3) V případě zdanitelných staveb podle odstavce 1 písm. i) a j) podléhá osvobození podle odstavce 1 vždy celá zdanitelná stavba.“

K bodu 76 (§ 9 odst. 3)

Navrhovaná úprava zohledňuje skutečnost, že se jedná o zdanitelné stavby, které jsou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek vždy jako celek, ustanovení § 9 odst. 2 se na ně nepoužije. Dosavadní text odstavce 3 je inkorporován do jednotlivých písmen v odstavci 1.

77. V § 9 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

K bodu 77 (§ 9 odst. 4)

Zrušuje se již obsoletní ustanovení, neboť písmena g) až i) již byla zrušena dříve nebo jsou navrhována ke zrušení.

78. V § 9 odst. 4 se slova „Stavby, s výjimkou staveb“ nahrazují slovy „Zdanitelné stavby, s výjimkou budov“ a slova „a samostatné nebytové prostory“ se nahrazují slovy „a jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru“.

K bodu 78 (§ 9 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

Pokud jde o použití slovního spojení „jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru“, jedná se o reakci na dichotomii jednotek založenou novým občanským zákoníkem a především na skutečnost, že podle nového občanského zákoníku mohou vznikat jednotky, které zahrnují soubor bytů nebo nebytových prostorů (blíže viz důvodovou zprávu k § 12b).

Na základě ustanovení § 9 odst. 4 tak jsou jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru a které jsou ve vlastnictví České republiky osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li využívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány; jsou-li pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou využívány k podnikání.

Pokud tedy bude součástí jednotky ve vlastnictví České republiky např. byt, sklep a ateliér, bude pro posouzení, zda je tato jednotka osvobozena od daně ze staveb a jednotek, nutné zkoumat, není-li využívána k podnikání, pronajímána nebo propachtována, popř. komu je pronajata nebo propachtována, neboť tato jednotka zahrnuje jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru, a to ateliér.

Pokud bude součástí jednotky ve vlastnictví České republiky například pouze byt a sklep (a žádný jiný nebytový prostor její součástí nebude), tato jednotka bude osvobozena od daně ze staveb a jednotek bez dalšího. V těchto případech se nebude posuzovat, zda jednotka je či není využívána k podnikání, pronajímána nebo propachtována, popř. komu je pronajata nebo propachtována, neboť tato jednotka nezahrnuje jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru.

Na tomto místě je nutno uvést, že na základě ustanovení § 12b se tyto podmínky budou obdobně aplikovat v případě jednotek vymezených podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a spolu s nimi i na příslušný podíl na společných částech domu. V případě, že je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak se obdobně bude postupovat i v případě podílu na tomto pozemku. Jednotky ve vlastnictví České republiky, které budou bytem nebo nebytovým prostorem, který je sklepem nebo komorou, budou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek bez ohledu na to, zda jsou využívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány, neboť tyto jednotky nezahrnují jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru.

79. V § 9 odst. 4 se za slovo „staveb“ vkládají slova „a jednotek“.

K bodu 79 (§ 9 odst. 4)

Daň z nemovitých věcí je tvořena daní z pozemků a daní ze staveb a jednotek. Výslovným uvedením jednotek se respektuje jejich specifická právní úprava podle nového občanského zákoníku.

80. V § 9 odst. 4 se slova „podnikatelské činnosti nebo“ nahrazují slovem „podnikání“.

K bodu 80 (§ 9 odst. 4)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

81. V § 9 odst. 4 se za slovo „pronajímány“ vkládají slova „nebo propachtovány“ a za slovo „pronajaty“ se vkládají slova „nebo propachtovány“.

K bodu 81 (§ 9 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku a zohledňuje také nový institut pacht. Touto úpravou jsou zakotveny stejné podmínky pro zdanitelné stavby a jednotky, pokud jsou pronajaty či propachtovány.

82. V § 9 odst. 4 se slova „podnikatelské činnosti“ nahrazují slovem „podnikání“.

K bodu 82 (§ 9 odst. 4)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

83. V § 9 odst. 4 se slova „Stavby, byty nebo samostatné nebytové prostory“ nahrazují slovy „Zdanitelné stavby nebo jednotky“.

K bodu 83 (§ 9 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

84. V § 9 odst. 4 se věta třetí zrušuje.

K bodu 84 (§ 9 odst. 4)

Z důvodu zrušení písmene i) v odstavci 1 se zrušuje i věta: „Podle ustanovení odstavce 1 písm. i) postupují obdobně bytová družstva označovaná podle dřívějších předpisů jako lidová bytová družstva.“.

85. V § 9 odst. 5 se za slovo „staveb“ vkládají slova „a jednotek“.

K bodu 85 (§ 9 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění předmětu daně ze staveb a jednotek.

86. V § 9 odst. 5 se slova „e) až“ nahrazují slovy „d) až f)“.

K bodu 86 (§ 9 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu navazující na nové znění písmen i) a j) a přesun částí písmene k) do písmene d). Osвобоzení podle písmen i) a j) nebude poplatník uplatňovat v daňovém přiznání, a to v zájmu zachování dosavadního stavu, kdy zdanitelné stavby nově osvobozené podle písmen i) a j) dosud nebyly předmětem daně, tudíž za ně daňové přiznání nebylo podáváno.

87. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Základ daně

(1) Základem daně ze staveb a jednotek u zdanitelné stavby je výměra zastavěné plochy v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období.

(2) Zastavěnou plochou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí zastavěná plocha stavby podle stavebního zákona odpovídající nadzemní části zdanitelné stavby.

(3) Základem daně ze staveb a jednotek u jednotky je upravená podlahová plocha, kterou je výměra podlahové plochy jednotky v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období vynásobená

- a) koeficientem 1,22, je-li součástí jednotky pozemek přesahující zastavěnou plochu nebo je-li s jednotkou užíván pozemek ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek v domě,
- b) koeficientem 1,20 v ostatních případech.

(4) Podlahová plocha jednotky pro účely daně z nemovitých věcí nezahrnuje podlahovou plochu společných částí domu v rozsahu podílu na nich, který je zahrnut v jednotce.“.

K bodu 87 (§ 10)

K odstavci 1: Předmětem daně ze staveb a jednotek nejsou stavby bez svislé nosné konstrukce, ale pouze stavby se svislou nosnou konstrukcí. S ohledem na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek je pro zdanitelné stavby základem daně zastavěná plocha nadzemní části zdanitelné stavby v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období.

K odstavci 2: Dochází ke změně vymezení (nikoliv věcné změně) zastavěné plochy, která již není vázána na půdorys, ale přebírá se její vymezení ze stavebního zákona. Tato definice bude aplikována pouze na nadzemní část zdanitelné stavby. Pro zjištění základu daně je rozhodující skutečný stav zastavěné plochy stavby.

K odstavci 3: Navržená úprava navazuje na dosavadní stav, podle kterého základem daně ze staveb a jednotek je u jednotky výměra podlahové plochy jednotky v m² vynásobená koeficientem 1,20. Tento koeficient se nově použije pouze tehdy, pokud s jednotkou není spojen spoluvlastnický podíl na pozemku nebo se jedná pouze o pozemek zastavěný domem, v němž jsou jednotky. Je-li součástí jednotky pozemek, který přesahuje zastavěnou plochu nadzemní části domu, přičemž rozhoduje skutečný stav, nebo pozemek ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek v domě užívaný společně s těmito jednotkami, poté se z důvodů, že určité pozemky jsou součástí jednotky a z důvodů snížení administrativní náročnosti na straně poplatníků i správců daně, bude aplikovat koeficient 1,22. Uvedené pozemky jsou nově vyňaty z předmětu daně z pozemků.

K odstavci 4: S ohledem na vymezení pojmu jednotky podle nového občanského zákoníku se stanoví, že do podlahové plochy jednotky se nezapočítává podlahová plocha společných částí nemovité věci v rozsahu podílu na nich.

88. V § 11 odst. 1 písm. a) se slova „u obytných domů^{18e)}“ nahrazují slovy „u budovy obytného domu“, slova „ostatních staveb tvořících“ se nahrazují slovy „ostatní budovy tvořící“ a slova „obytným domům“ se nahrazují slovy „budově obytného domu“.

K bodu 88 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Úvodem je třeba zdůraznit, že se změnami § 11 odst. 1 nedochází ke změně současných sazeb daně ze staveb a jednotek.

K písmeni a): Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Příslušenstvím u budov obytných domů jsou výlučně budovy. Ostatní stavby, které takto nelze definovat, nejsou v rámci příslušenství zdaněny, např. bazény, ploty apod.

89. V § 11 odst. 1 písm. b) slova „staveb“ nahrazuje slovem „budovy“, slova „rodinných domů^{18e)} využívaných“ se nahrazují slovy „budovy rodinného domu využívané“, slovo „které“ se nahrazuje slovem „která“, slovo „stavbám“ se nahrazuje slovem „budovám“ a slovo „garáží“ se nahrazuje slovem „garáže“.

K bodu 89 (§ 11 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Příslušenstvím u budov pro rodinnou rekreaci jsou výlučně budovy. Ostatní stavby, které takto nelze definovat, nejsou v rámci příslušenství zdaněny, např. bazény, ploty apod.

90. V § 11 odst. 1 písm. c) se slova „garáží vystavěných odděleně od“ nahrazují slovy „garáže vystavěné odděleně od budov“.

K bodu 90 (§ 11 odst. 1 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek, k věcné změně nedochází.

91. V § 11 odst. 1 písm. c) se slova „samostatných nebytových prostorů užívaných¹⁷⁾ jako garáže“ nahrazují slovy „jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy je užívaná jako garáž,“.

K bodu 91 (§ 11 odst. 1 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku a vymezení jednotky. Nebytové prostory zahrnuté v jednotce lze užívat k více činnostem, sazba daně se stanoví podle převažující části podlahové plochy jednotky, pro garáže je stanovena sazba daně 8 Kč/m², ke změně sazby nedochází.

92. V § 11 odst. 1 písm. d) úvodní část ustanovení se slova „staveb užívaných pro podnikatelskou činnost a u samostatných nebytových prostorů užívaných¹⁷⁾ pro podnikatelskou činnost,“ nahrazují slovy „zdanitelné stavby a u jednotky, jejichž převažující část zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy jednotky je užívaná k“.

K bodu 92 (§ 11 odst. 1 písm. d) úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku a vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Je-li zdanitelná stavba užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující části zastavěné plochy nadzemní části této stavby. Je-li jednotka (jak jednotka zahrnující pouze jeden byt nebo jeden nebytový prostor, tak jednotka zahrnující soubor bytů, nebytových prostorů nebo bytů a nebytových prostorů) užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující podlahové plochy.

93. V § 11 odst. 1 písm. d) bodě 1 se slova „sloužících pro zemědělskou prvovýrobu, pro lesní a vodní“ nahrazují slovy „podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním“.

K bodu 93 (§ 11 odst. 1 písm. d) bod 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku a vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Je-li zdanitelná stavba užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující části podlahové plochy nadzemní části. Je-li jednotka (jak jednotka zahrnující pouze jeden byt nebo jeden nebytový prostor, tak jednotka zahrnující soubor bytů, nebytových prostorů nebo bytů a nebytových prostorů) užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující podlahové plochy.

94. V § 11 odst. 1 písm. d) bodě 2 se slova „sloužících pro průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku a ostatní zemědělskou výrobu“ nahrazují slovy „podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě“.

K bodu 94 (§ 11 odst. 1 písm. d) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku a vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Je-li zdanitelná stavba užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující části podlahové plochy nadzemní části. Je-li jednotka (jak jednotka zahrnující pouze jeden byt nebo jeden nebytový prostor, tak jednotka zahrnující soubor bytů, nebytových prostorů nebo bytů a nebytových prostorů) užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující podlahové plochy.

95. V § 11 odst. 1 písm. d) bodě 3 se slova „sloužících pro ostatní podnikatelskou činnost“ nahrazují slovy „ostatním druhům podnikání“.

K bodu 95 (§ 11 odst. 1 písm. d) bod 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového

občanského zákoníku a vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Je-li zdanitelná stavba užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující části podlahové plochy nadzemní části. Je-li jednotka (jak jednotka zahrnující pouze jeden byt nebo jeden nebytový prostor, tak jednotka zahrnující soubor bytů, nebytových prostorů nebo bytů a nebytových prostorů) užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující podlahové plochy.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Upravuje se znění bodu 3 tak, aby navazovalo na úvodní část písmene d) v ustanovení § 11 odst. 1.

96. V § 11 odst. 1 písm. e) se slova „ostatních staveb“ nahrazuje slovy „ostatní zdanitelné stavby“.

K bodu 96 (§ 11 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek, zdanitelnými stavbami se rozumí budovy a dále inženýrské stavby uvedené v příloze k zákonu o dani z nemovitých věcí.

97. V § 11 odst. 1 písm. f) se slova „bytů a u ostatních samostatných nebytových prostorů“ nahrazují slovy „ostatní jednotky“.

K bodu 97 (§ 11 odst. 1 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek, sazba daně u ostatních jednotek je 2 Kč za 1 m² upravené podlahové plochy. Tato sazba se použije pro jednotky zahrnující byty a nebytové prostory. Tato sazba daně ze staveb a jednotek se použije v případě jednotek, jejichž sazba této daně se nestanoví podle § 11 odst. 1 písm. c) či d). Blíže k jednotkám viz. důvodová zpráva k bodu č. 110 (nový § 12b). Bude-li však jednotka užívána k více účelům, použije se sazba daně podle převažující podlahové plochy jednotky.

98. V § 11 odst. 2 se za slova „sazby daně za 1 m² zastavěné plochy“ vkládá slovo „zdanitelné“.

K bodu 98 (§ 11 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek, zdanitelnými stavbami se rozumí budovy a dále inženýrské stavby uvedené v příloze k zákonu o dani z nemovitých věcí.

99. V § 11 odst. 2 se slova „staveb pro podnikatelskou činnost“ nahrazují slovy „zdanitelné stavby k podnikání“.

K bodu 99 (§ 11 odst. 2)

Jedná se o změnu již dnes neaktuální terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem.

100. V § 11 odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje jednu třetinu zastavěné plochy“.

K bodu 100 (§ 11 odst. 2)

Úprava § 11 odst. 2 provedená ve prospěch poplatníků stanoví, že u zdanitelných staveb pro podnikání se základní sazba daně ze staveb a jednotek za 1 m² zastavěné plochy zvyšuje o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje jednu třetinu zastavěné plochy. Důvody této právní úpravy spočívají v různorodosti stavebních konstrukcí zastavěné plochy jednotlivých podlaží v budovách, které velmi často tvoří pouze zanedbatelnou část zastavěné plochy nadzemního podlaží. Současnou základní sazbu daně u staveb však bylo dosud nutné zvýšit za každé další nadzemní podlaží bez ohledu na jeho skutečnou výměru, jednalo-li se o stavby pro podnikání. Pokud zastavěná plocha dalšího nadzemního podlaží nepřesahuje jednu třetinu zastavěné plochy, nově se za toto další nadzemní podlaží základní sazba daně nezvyšuje. V těchto případech se poplatníkovi nově sníží jeho daňová povinnost oproti současnému platnému stavu. Uvedenou skutečnost poplatník uvede v daňovém přiznání na příslušné zdaňovací období. Nelze uplatnit za předchozí zdaňovací období před nabytím účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

101. V § 11 odst. 3 písm. a) se slovo „staveb“ nahrazuje slovy „zdanitelné stavby“.

K bodu 101 (§ 11 odst. 3 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek, zdanitelnými stavbami se rozumí budovy a dále inženýrské stavby uvedené v příloze k zákonu o dani z nemovitých věcí.

102. V § 11 odst. 3 písm. b) se za slovo „druhů“ vkládá slovo „zdanitelných“.

K bodu 102 (§ 11 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek. Zdanitelnými stavbami se rozumí budovy a dále inženýrské stavby uvedené v příloze k zákonu o dani z nemovitých věcí.

103. V § 11 odst. 3 písm. b) se slova „samostatných nebytových prostorů“ nahrazují slovem „jednotek“.

K bodu 103 (§ 11 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na terminologii nového občanského zákoníku.

104. V § 11 odst. 4 se slovo „staveb“ nahrazuje slovem „budovy“, slova „rodinných domů^{18e)} užívaných“ se nahrazují slovy „budovy rodinného domu užívané“, slovo „které“ se nahrazuje slovem „která“, slovo „stavbám“ se nahrazuje slovem „budovám“, slovo „garáží“ se nahrazuje slovem „garáže“ a slovo „stavby“ se nahrazuje slovem „budovy“.

K bodu 104 (§ 11 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek.

105. V § 11 odst. 4 se slova „vyhlášených podle zvláštního právního předpisu“ zrušují.

K bodu 105 (§ 11 odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu textu, kterou dochází k vypuštění nadbytečného odkazu.

106. V § 11 odstavec 5 zní:

„(5) Při stejném poměru podlahových ploch užívaných k různým účelům se u jednotky použije nejvyšší příslušná sazba. U zdanitelné stavby, jejíž podlahová plocha nadzemní části je užívána ve stejném poměru k různým druhům podnikání, se použije nejvyšší příslušná sazba.“.

K bodu 106 (§ 11 odst. 5)

Z důvodu právní jistoty poplatníků i správce daně se v § 11 odstavci 5 obecně normuje, jakou sazbu daně použít při stejném poměru podlahových ploch jednotek užívaných k různým účelům. Dále je přesunuto ustanovení z dosavadního odstavce 6 upravující případ, kdy zdanitelné stavby sloužící pro podnikání jsou k různým druhům podnikání užívány ve stejném poměru. Dosavadní odstavec 5 je přesunut do § 11a odst. 1.

107. V § 11 odstavec 6 zní:

„(6) U zdanitelné stavby uvedené v § 11 odst. 1 písm. a), b), c) nebo e), jejíž převažující část podlahové plochy nadzemní části je užívána k podnikání, se použije sazba podle § 11 odst. 1 písm. d).“.

K bodu 107 (§ 11 odst. 6)

S ohledem na obsah ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 5 se vypouští věta první a třetí pro nadbytečnost. Věta druhá je ponechána z důvodu právní jistoty a terminologicky upravena v návaznosti změnu předmětu daně a nový občanský zákoník.

108. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a
Zvýšení daně

Neoficiální verze zákonného opatření Senátu s důvodovou zprávou
Oficiální text zákonného opatření Senátu je publikován ve Sbírce zákonů

(1) Daň ze staveb a jednotek se za budovu obytného domu s nebytovým prostorem užívaným k podnikání, s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí budovy nebo který je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, zvyšuje o součin

- a) výměry podlahové plochy tohoto nebytového prostoru v m² a
- b) 2 Kč.

(2) Daň ze staveb a jednotek se za jednotku, která zahrnuje i nebytový prostor užívaný k podnikání s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí jednotky, nebo je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství, zvyšuje o součin

- a) upravené podlahové plochy tohoto nebytového prostoru a
- b) kladného rozdílu mezi
 1. sazbou daně příslušnou pro jednotku, jejíž převažující část podlahové plochy je užívána pro podnikání, a
 2. sazbou daně příslušnou pro tuto jednotku.“

K bodu 108 (§ 11a)

K odstavci 1:

Navržená právní úprava navazuje na pojetí jednotky podle nového občanského zákoníku, která může být tvořena souborem bytů a nebytových prostorů. Z hlediska zvýšení daně ze staveb a jednotek není rozhodující, zda se jedná o podnikání v budově obytného domu nebo nebytovém prostoru jednotky. Zvýšení daně ze staveb a jednotek ve výši 2 Kč za 1 m² se stanoví pro nebytové prostory sloužící pro podnikání v budově obytného domu.

K odstavci 2:

Zvýšení daně ze staveb a jednotek se také stanoví pro nebytové prostory sloužící k podnikání v jednotkách zahrnujících byty nebo nebytové prostory (tzv. jednotky – soubory bytů nebo nebytových prostorů). V tomto případě se daň navýší o částku vzniklou vynásobením upravené podlahové plochy tohoto nebytového prostoru zahrnutého v jednotce a kladného rozdílu mezi sazbou daně pro podnikání a základní nebo zvýšenou sazbou daně ze staveb a jednotek stanovenou pro jednotku, za kterou je sazba zvyšována.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Doplnuje se chybějící údaj o měrné jednotce.

109. V § 12 se slova „staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty“ nahrazují slovy „zdanitelných staveb nebo jednotek“.

K bodu 109 (§ 12)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vymezení předmětu daně ze staveb a jednotek.

110. Za § 12 se vkládají nové § 12a až 12c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 12a

Zaokrouhlování

(1) Základ daně z pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů a základ daně z pozemků hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb se zaokrouhluje na celé Kč nahoru.

(2) Základ daně z pozemků u ostatních pozemků se zaokrouhluje na celé m² nahoru.

(3) Základ daně ze staveb a jednotek se zaokrouhluje na celé m² nahoru.

(4) Daň z pozemků za jednotlivé druhy pozemků a daň ze staveb a jednotek za jednotlivé zdanitelné stavby nebo souhrn zdanitelných staveb, za jednotlivé jednotky nebo souhrn jednotek se zaokrouhluje na celé Kč nahoru. Obdobně se postupuje při zaokrouhlování daně odpovídající spoluvlastnickému podílu na pozemku, zdanitelné stavbě nebo jednotce.

§ 12b

Jednotky

Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

§ 12c

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Ke změnám skutečností rozhodných pro daň, které nastanou v průběhu zdaňovacího období, se nepřihlíží.“

K bodu 110 (§ 12a a 12c)

K § 12a: Z důvodu systematiky zákona se dosavadní ustanovení upravující zaokrouhlování přesouvá do § 12a zákona o dani z nemovitých věcí. Zároveň se upravuje v návaznosti na nové vymezení předmětu daně z nemovitých věcí.

K § 12b: Ustanovení § 12b reaguje na dichotomii jednotek založenou § 3063 nového občanského zákoníku. Ustanovení směřuje na případy, kdy i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku bude vlastnické právo k jednotkám nabýváno podle dosavadních právních předpisů, zejména podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení § 12b z důvodu právní jistoty poplatníků a správců daně stanoví jednotnou právní úpravu pro jednotky, a to jak jednotky vzniklé podle zákona o vlastnictví bytů, tak pro jednotky podle nového občanského zákoníku.

Na základě tohoto ustanovení, hovoří-li zákon o jednotce, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vymezené podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na společných částech nemovité věci, mezi které patří i

pozemek, na němž je dům zřízen (§ 1158 a násl. nového občanského zákoníku), tak obdobně také na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku.

Ustanovení § 12b dále v zájmu právní jistoty normuje, že na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (a na s nimi spojený podíl na společných částech domu, příp. podíl na pozemku) se obdobně použijí i ustanovení o nemovitých věcech. Nový občanský zákoník v § 498 stanoví, že nemovitými věcmi jsou pozemky a podzemní stavby se samostatným účelovým určením, jakož i věcná práva k nim, a práva, která za nemovité věci prohlásí zákon. Stanoví-li jiný právní předpis, že určitá věc není součástí pozemku, a nelze-li takovou věc přenést z místa na místo bez porušení její podstaty, je i tato věc nemovitá. Veškeré další věci, ať je jejich podstata hmotná nebo nehmotná, jsou movité. V § 1159 nový občanský zákoník dále stanoví, že jednotka je věc nemovitá. K jednotkám vymezeným podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se však v § 3063 nového občanského zákoníku uvádí toliko to, že nabytí-li vlastnického práva alespoň k jedné jednotce v domě s byty a nebytovými prostory přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nabyvatel podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vznikne i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vlastnické právo k dalším jednotkám v tomto domě podle dosavadních právních předpisů. Samotný obsah vlastnického práva těchto jednotek by se však po jeho vzniku již měl řídit novou právní úpravou. Je však přinejmenším sporné, zda z uvedených ustanovení lze vyvozovat, že jsou jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle nové právní úpravy nemovitými věcmi. Obecně není ani stanoveno, že se tyto jednotky řídí ustanoveními o nemovitých věcech. Proto zákon o dani z nemovitých věcí takovou normu zavádí, aby nebylo nutné v textu zákona vždy uvádět spojení „nemovitá věc a jednotka vymezená podle zákona č. 72/1994 Sb.“, popř. „jednotka vymezená podle zákona č. 89/2012 Sb. a jednotka vymezená podle zákona č. 72/1994 Sb.“.

Zjednodušení textu zákona, kterého je tímto dosaženo, nabývá zvláště na významu v situacích, kdy je nutné dále rozlišovat, o jakou jednotku se jedná ve smyslu toho, zda zahrnuje byt, nebytový prostor nebo jejich kombinaci (soubor). Možnost vymezení jednotek, které budou zahrnovat jak byt, tak nebytový prostor, zakotvuje ustanovení § 1158 odst. 2 nového občanského zákoníku, které stanoví, že co je stanoveno v oddílu upravujícím bytové spoluvlastnictví o bytu, platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových prostorů.

Z pohledu daňového práva je nutné tyto jednotky rozlišovat, byť pro ně v právním řádu není zaveden zvláštní pojem. Např. ustanovení § 9 odst. 4 zákona o dani z nemovitých věcí hovoří o jednotkách, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru. Na základě tohoto ustanovení jsou jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru a které jsou ve vlastnictví České republiky osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li využívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány; jsou-li pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou využívány k podnikání.

Pokud tedy bude součástí jednotky ve vlastnictví České republiky např. byt, sklep a ateliér, bude pro posouzení, zda je tato jednotka osvobozena od daně ze staveb a jednotek, nutné zkoumat, není-li využívána k podnikání, pronajímána

nebo propachtována, popř. komu je pronajata nebo propachtována, neboť tato jednotka zahrnuje jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru, a to ateliér.

Pokud by součástí jednotky ve vlastnictví České republiky byl byt a sklep (a žádný jiný nebytový prostor by její součástí nebyl), tato jednotka by byla osvobozena od daně ze staveb a jednotek bez dalšího. Nebylo by tedy nutné zkoumat, není-li využívána k podnikání, pronajímána nebo propachtována, popř. komu je pronajata nebo propachtována, neboť tato jednotka nezahrnuje jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru.

Na tomto místě je nutno uvést, že na základě ustanovení § 12b by se tyto podmínky obdobně aplikovaly na jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu, a pokud je s touto jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i na podíl na tomto pozemku. To znamená, že tyto jednotky ve vlastnictví České republiky by mohly být pouze bytem nebo nebytovým prostorem, který je sklepem nebo komorou, aby byly osvobozeny od daně ze staveb a jednotek bez ohledu na to, zda jsou využívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány, neboť tyto jednotky nezahrnují jiný nebytový prostor než sklep nebo komoru.

K § 12c: Z důvodu systematiky zákona se dosavadní ustanovení upravující zdaňovací období přesouvá do § 12c.

111. Nad § 13 se vkládá označení části čtvrté, které včetně nadpisu zní:

„ČÁST ČTVRTÁ

SPRÁVA DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ“.

Dosavadní části čtvrtá a pátá se označují jako části pátá a šestá.

K bodu 111 (část čtvrtá)

Ustanovení týkající se správy daně z nemovitých věcí jsou soustředěna do samostatné části označené nadpisem.

112. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Solidární daňová povinnost

(1) Poplatníci, kteří jsou spoluvlastníky nemovité věci, nebo u nichž nelze určit podíl na nemovité věci, jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně.

(2) Na poplatníky, kteří jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně, se hledí, jako by měli společnou daňovou povinnost.“

K bodu 112 (§ 13)

Ustanovení je převzato z dosavadní právní úpravy a terminologicky upraveno v návaznosti na nový občanský zákoník a daňový řád. Jedná se o stanovení solidární daňové povinnosti v jednom obecném ustanovení namísto úpravy v § 3 a § 8. Speciálním vůči tomuto ustanovení zůstává právní úprava v § 13a odst. 4 až 8. Ustanovení o zdaňovacím

období bylo přesunuto do § 12c.

113. V § 13a odst. 1 se slova „v některém“ nahrazují slovy „na některé“.

K bodu 113 (§ 13a odst. 1)

Jde o opravu chyby, neboť daň z nemovitých věcí se stanoví na zdaňovací období.

114. V § 13a odstavec 3 zní:

„(3) Zemřel-li poplatník v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by splnil povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce. Bylo-li skončeno řízení o pozůstalosti v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by osoba spravující pozůstalost splnila povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce.“

Poznámka pod čarou č. 19 se zrušuje.

K bodu 114 (§ 13a odst. 3)

Dosavadní ustanovení § 13a odst. 3 se vypouští pro nadbytečnost. Obecnou úpravu lhůty pro podání daňového přiznání v průběhu insolvenčního řízení obsahuje § 244 odst. 2 daňového řádu, úprava v § 13a odst. 3 je tedy duplicitní a při jejím vypuštění zůstane zachován současný věcný stav.

V souvislosti s novou úpravou správy pozůstalosti v novém občanském zákoníku a navazujícími změnami daňového řádu dochází k nahrazení dosavadního § 13a odst. 11 nově navrhaným zněním § 13a odst. 3.

Ustanovení § 13a odst. 3 upravuje situace, kdy v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání dojde k úmrtí zůstavitele nebo ke skončení řízení o pozůstalosti. Podle nové úpravy § 239b odst. 1 daňového řádu osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost vlastním jménem na účet pozůstalosti. V případě, že dojde k úmrtí zůstavitele v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání a zůstavitel daňové přiznání na příslušné zdaňovací období dosud nepodal, přechází na základě § 239b odst. 1 daňového řádu tato povinnost na osobu spravující pozůstalost. Té se lhůta pro podání daňového přiznání podle § 13a odst. 3 prodlužuje o 2 měsíce. Je však třeba dodat, že osoba spravující pozůstalost podá daňové přiznání v prodloužené lhůtě pouze v případě, že ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím došlo ke změně okolností rozhodným pro vyměření daně. V opačném případě podle odstavce 1 platí, že daňové přiznání se nepodává. Daňové přiznání na další zdaňovací období do doby skončení řízení o pozůstalosti podává osoba spravující pozůstalost.

Obdobně bude-li skončeno řízení o pozůstalosti v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání a osoba spravující pozůstalost daňové přiznání na příslušné zdaňovací období dosud nepodala, ač má být podle odstavce 1 podáno, přechází na základě § 239a odst. 3 daňového řádu tato povinnost na dědice. Dědici se lhůta pro podání daňového přiznání na základě § 13a odst. 3 opět prodlužuje o 2 měsíce.

115. V § 13a odst. 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slova „není-li dále stanoveno jinak“ se nahrazují slovy „nejde-li o případ podle odstavce 5“.

K bodu 115 (§ 13a odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který zavedl pojem nemovitá věc. Dále se upřesňuje odkaz na následující odstavec.

116. V § 13a odst. 5 se slova „ze spoluvlastníků za jeho spoluvlastnický podíl na pozemku, (dále jen „podíl na pozemku“), nebo za spoluvlastnický podíl na stavbě, bytu nebo samostatném nebytovém prostoru (dále jen „podíl na stavbě““ nahrazují slovy „z poplatníků, kteří jsou spoluvlastníky, za jeho spoluvlastnický podíl na nemovité věci“.

K bodu 116 (§ 13a odst. 5)

Jedná o legislativně technickou úpravu spočívající ve zjednodušení textu.

117. V § 13a odst. 5 se slova „pozemku nebo za svůj podíl na stavbě“ nahrazují slovy „nemovité věci“, slova „pozemku nebo na stavbě“ se nahrazují slovy „nemovité věci“ a slova „pozemku nebo stavby“ se nahrazují slovy „nemovité věci“.

K bodu 117 (§ 13a odst. 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který zavedl pojem nemovitá věc.

118. V § 13a odst. 5 se věta poslední zrušuje.

K bodu 118 (§ 13a odst. 5)

Použitím pojmu nemovitá věc se právní úprava v daném ustanovení zjednodušila a věta pátá se zrušila pro nadbytečnost.

119. V § 13a odst. 6 se slova „pozemku, stavby, bytu nebo samostatného nebytového prostoru,“ nahrazují slovy „nemovité věci“.

Poznámka pod čarou č. 19a se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

K bodu 119 (§ 13a odst. 6)

Jedná o legislativně technickou úpravu spočívající ve zjednodušení textu. Poznámka pod čarou na daňový řád je nadbytečná, a proto se vypouští.

120. V § 13a se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Nepodá-li daňové přiznání žádný z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovité věci a nezvolí-li si společného zmocněnce ani na výzvu správce daně, správce daně jim vyměří daň z moci úřední ve výši odpovídající jejich podílu na nemovité věci bez předchozí výzvy k podání daňového přiznání.“.

Dosavadní odstavce 8 až 11 se označují jako odstavce 9 až 12.

K bodu 120 (§ 13a odst. 8)

Současný postup správce daně v případech, kdy si spoluvlastníci neurčí společného zástupce respektive společného zmocněnce, je neúměrně složitý, problematický a dlouhodobě neudržitelný. Navrhuje se proto umožnit správci daně stanovit jednotlivým spoluvlastníkům z moci úřední daň ve výši odpovídající jejich spoluvlastnickým podílům.

V případě spoluvlastnictví nemovitých věcí, jestliže daňové přiznání nepodá společný zástupce, ani si poplatníci nezvolí společného zmocněnce, a nepodají v zákonné lhůtě daňové přiznání za podíly na předmětné nemovité věci, je určení společného zástupce správcem daně často složité a administrativně náročné zejména v případech, kdy má daňový subjekt podíly na více nemovitých věcech s různými spoluvlastníky. Vzhledem k tomu, že vyměření daně za podíly může mít značný dopad do daňové povinnosti řady poplatníků, musí být podání daňového přiznání za podíly na nemovité věci striktně omezeno lhůtou 31. ledna daného zdaňovacího období. Nelze proto zohlednit ani pozdě podané přiznání za podíly a správce daně musí v současné době provést náročný procesní postup, na jehož základě je daň vyměřena jednomu ze spoluvlastníků. Z důvodů hospodárnosti i daňové spravedlnosti se jeví jako efektivní vyměřit spoluvlastníkům daň z moci úřední ve výši jejich spoluvlastnických podílů, a to bez výzvy k podání daňového přiznání, neboť o své daňové povinnosti budou informováni již v rámci výzvy ke zvolení společného zmocněnce.

121. V § 13a odst. 9 se slova „Přestane-li být fyzická nebo právnická osoba poplatníkem daně z nemovitostí“ nahrazují slovy „Ztratil-li ten, kdo byl poplatníkem daně z nemovitých věcí, postavení poplatníka“.

K bodu 121 (§ 13a odst. 9)

Navržená úprava navazuje na vymezení poplatníka daně z nemovitých věcí podle nového občanského zákoníku a vzhledem ke specifické úpravě svěřenského fondu, podílového fondu a fondu obhospodařovaného penzijní společností, jsou do ustanovení doplnění použitím slova „ten“ namísto slova „osoba“.

122. V § 13a odst. 9 se slovo „nemovitostem“ nahrazuje slovy „nemovitým věcem“, slovo „nemovitostí“ se nahrazuje slovy „nemovitých věcí“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 122 (§ 13a odst. 9)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který zavedl pojem nemovitá věc.

123. V § 13a odst. 11 se za slova „návrh na vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí“ vkládají slova „, kterým toto právo vzniká,“.

K bodu 123 (§ 13a odst. 11)

Účelem této úpravy je zachovat stávající stav ustanovení, které stanoví specifickou lhůtu pro podání daňového přiznání v situaci, kdy podle nového katastrálního zákona bude vkladem do katastru nemovitostí zapisováno vlastnické právo pravomocným rozhodnutím katastrálního úřadu, které je konstitutivní i deklaratorní povahy. Právní úprava vychází z úpravy převodu vlastnického práva k nemovité věci podle § 1105 nového občanského zákoníku a vztahuje se tak pouze na vklady do katastru nemovitostí provedené na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu konstitutivní povahy.

124. V § 13a odst. 11 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

K bodu 124 (§ 13a odst. 11)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

125. V § 13a se odstavec 12 zrušuje.

K bodu 125 (§ 13a odst. 12)

V souvislosti s novou úpravou správy pozůstalosti v občanském zákoníku a navazujícími změnami daňového řádu dochází k nahrazení dosavadního § 13a odst. 11 nově navrhovaným zněním § 13a odst. 3.

126. V § 13b odst. 1 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 126 (§ 13b odst. 1 a 2)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

127. V § 13b odst. 2 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 127 (§ 13b odst. 1 a 2)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

128. § 14 se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 128 (§ 14)

Z důvodu systematiky zákona se dosavadní ustanovení upravující zaokrouhlování přesouvá do § 12a.

129. V § 15 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 129 (§ 15 odst. 1)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

130. V § 15 odst. 2 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 130 (§ 15 odst. 2)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

131. V § 15 odst. 3 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 131 (§ 15 odst. 3)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

132. V § 15 odst. 4 se slovo „pozemku“ nahrazuje slovem „pozemků“ a na konci textu odstavce 4 se doplňují slova „a jednotek“.

K bodu 132 (§ 15 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na název daní.

133. V § 15 odst. 4 se za slova „mu je“ vkládají slova „podle § 13a odst. 5 nebo 8“.

K bodu 133 (§ 15 odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na nový § 15 odst. 8.

134. V § 15 odst. 5 se slova „10, je daň z nemovitostí za nemovitost, která byla předmětem vkladu práva vlastnického, připadající na již uplynulé termíny splatnosti, splatná nejpozději do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byl zapsán vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí“ nahrazují slovy „11 nebo je-li prodloužena lhůta pro podání daňového přiznání, je daň z nemovitých věcí nebo její splátka, jejichž splatnost nastala před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání, splatná v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání“.

K bodu 134 (§ 15 odst. 5)

Navržená úprava reaguje na vložení nového odstavce 8 do § 13a a dále nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Předkládaný návrh upřesňuje text tak, aby v případě podání daňového přiznání v prodloužené lhůtě podle § 13a odst. 3 nebo ve lhůtě podle § 13a odst. 11 zákona o dani z nemovitých věcí nebyly pochybnosti ohledně splatnosti daně z nemovitých věcí. Obdobně ustanovení platí také pro případy prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání správcem daně podle daňového řádu.

S ohledem na speciální lhůtu pro podání daňového přiznání v případech, kdy nebylo do 31. prosince roku, ve kterém byl podán návrh na vklad vlastnického práva k nemovité věci, rozhodnuto o jeho povolení (podle § 13a odst. 11 zákona o dani z nemovitých věcí), je třeba, aby v případě, kdy termín splatnosti daně z nemovitých věcí již uplynul, byl tento termín splatnosti posunut na den uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání. Totéž je třeba zajistit v případě, kdy je lhůta pro podání daňového přiznání prodloužena, ať už podle § 13a odst. 3 zákona o dani z nemovitých věcí, nebo správcem daně podle daňového řádu.

Je-li daň z nemovitých věcí splatná ve dvou splátkách a termín splatnosti první splátky již uplynul, povinnost zaplatit splátku ve lhůtě pro podání daňového přiznání se vztahuje na první splátku; termín splatnosti druhé splátky se nemění a zůstává zachován podle § 15 odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí.

135. V § 15 se odstavec 6 zrušuje.

K bodu 135 (§ 15 odst. 6)

V návaznosti na úpravu § 13a odst. 3 a 11 se ustanovení § 15 odst. 6 zrušuje. Daň bude i v případě prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání splatná v obecných lhůtách splatnosti.

136. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Zvláštní ustanovení o splatnosti daně

Přesáhne-li po doměření daně roční daň z nemovitých věcí částku 5 000 Kč a vyměřená daň nepřesáhla tuto částku, část daně odpovídající vyměřené dani je splatná ve lhůtě splatnosti první splátky daně a doměřený rozdíl je splatný do 30. listopadu běžného zdaňovacího období.“

K bodu 136 (§ 16)

V případech, kdy bude původně vyměřená daň z nemovitých věcí v částce nižší než 5000,- Kč a při následném doměření této daně (například na základě dodatečného daňového přiznání) se změní celková výše daně a překročí hranici 5000,- Kč, nedojde k poměrnému rozdělení splatnosti této daně na dvě splátky podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) zákona, ale daň bude splatná tak, že část odpovídající vyměřené dani je splatná do 31. května (u poplatníků provozujících zemědělskou výrobu a chov ryb do 31. srpna) a doměřený rozdíl do 30. listopadu.

Dosavadní text ustanovení § 16 se zrušuje pro nadbytečnost, neboť jeho obsah vyplývá již z Ústavy ČR.

137. V § 17a odst. 1 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 137 (§ 17a odst. 1)

Navržená úprava nahrazuje pojem nemovitost pojmem nemovitá věc v souladu s terminologií nového občanského zákoníku.

138. Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.

K bodu 138 (Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje)

Jedná se o legislativně technickou úpravu zrušující poznámku pod čarou, na kterou není v textu zákona odkazováno.

139. Poznámky pod čarou č. 1, 4a, 4b, 5a, 8, 9, 12, 16b, 17, 17aa, 18b a 18e se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 139 (Pozn. pod čarou č. 1, 4a, 4b, 5a, 8, 9, 12, 16b, 17, 17aa, 18b a 18e)

Jedná se o legislativně technickou úpravu zrušující poznámky pod čarou odkazující na právní předpisy, které byly nebo budou zrušeny, nebo jedná-li se o nadbytečný odkaz.

140. Doplnuje se příloha k zákonu, která zní:

„Příloha k zákonu č. 338/1992 Sb.

Inženýrské stavby, které jsou zdanitelnou stavbou

KÓD CZ-CC	Text CZ-CC	Slovní popis
ex221341	Věže pro vysílání, retranslační věže a telekomunikační stožáry	věže pro vysílání a retranslační věže
ex230141	Věže, stožáry, věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin	věže a věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin
230241	Věže chladicí pro energetiku	
ex230251	Komíny a kouřové kanály pro energetiku	komíny pro energetiku
ex230341	Věže, stožáry, věžové zásobníky	věže a věžové zásobníky chemických

	chemických podniků	podniků
230351	Průmyslové komíny chemických podniků	
ex230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)	vysoké pece
ex230441	Věže, stožáry, věžové zásobníky – pro ostatní průmysl	věže a věžové zásobníky pro ostatní průmysl
230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl	

Je-li před číselným kódem Klasifikace stavebních děl CZ-CC uvedeno "ex", vztahuje se příloha na inženýrské stavby označené současně číselným kódem CZ-CC a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.“.

K bodu 140 (Příloha)

V příloze se uvádí seznam inženýrských staveb, které jsou zdanitelnými stavbami, tj. jsou předmětem daně ze staveb a jednotek.

Čl. VI

K čl. VI

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona o dani z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu se použijí dosavadní předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti.

2. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 2

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti

soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 2 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 2 uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 2 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

3. Zemřel-li zůstavitel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, postupuje se podle ustanovení § 13a odst. 11 a § 15 odst. 6 zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 3

S ohledem na přechodné ustanovení novely daňového řádu, na základě kterého se v případě, že dojde ke smrti zůstavitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, použijí na přechod jeho daňové povinnosti dosavadní ustanovení § 239 a § 245 daňového řádu, tj. nebude se aplikovat režim ležící pozůstalosti, je pro tyto případy třeba zachovat stávající úpravu § 13a odst. 11 a § 15 odst. 6 zákona o dani z nemovitostí.

4. Odkazují-li nebo vycházejí-li obecně závazné vyhlášky obcí z ustanovení zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, která se tímto zákonným opatřením Senátu mění nebo ruší, vstupují na jejich místo ustanovení zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, která jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 4

Uvedené přechodné ustanovení zajišťuje kontinuitu obecně závazných vyhlášek do doby jejich změny v souladu se zákonem o dani z nemovitých věcí.

5. Dojde-li ke změně výše daně z nemovitých věcí pouze v důsledku použití § 2 odst. 2 písm. e) a § 10 odst. 3 písm. a) zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, poplatník daňové příznání nebo dílčí daňové příznání nepodává a správce daně vyměří daň z moci úřední.

K bodu 5

Přechodné ustanovení zajišťuje, aby poplatníci v důsledku nových ustanovení § 2 odst. 2 písm. e) a § 10 odst. 3 písm. a)

zákona o dani z nemovitých věcí nemuseli podávat daňové příznání, což sníží administrativní zátěž poplatníků i správce daně.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o dani silniční

K části čtvrté - změna zákona o dani silniční

Čl. VII

K čl. VII

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 243/1994 Sb., zákona č. 143/1996 Sb., zákona č. 61/1998 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 303/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 493/2001 Sb., zákona č. 207/2002 Sb., zákona č. 102/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 246/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odstavec 1 zní:

„(1) Předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen „vozidla“)

- a) registrovaná v České republice,
- b) provozovaná v České republice a
- c) používaná
 1. poplatníkem daně z příjmů právnických osob s výjimkou používání k činnosti veřejně prospěšného poplatníka daně z příjmů právnických osob, pokud příjmy z této jeho činnosti nejsou předmětem daně z příjmů, nebo
 2. poplatníkem daně z příjmů fyzických osob k činnosti nebo v přímé souvislosti s činností, ze kterých plynou příjmy ze samostatné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.“

Poznámky pod čarou č. 1a a 1b se zrušují.

K bodu 1 (§ 2 odst. 1)

Z důvodu větší přehlednosti a jasnosti ustanovení se navrhuje se nová formulace vymezení předmětu daně silniční. Touto úpravou však nedochází k žádné věcné změně. Ve shodě se současnou právní úpravou daně silniční jsou vymezeny tři zákonné podmínky, jež musí být naplněny současně (kumulativně), aby vozidlo bylo předmětem daně silniční. Pokud některá z podmínek není naplněna, vozidlo dani silniční nepodléhá.

V této souvislosti se navrhuje dále terminologická změna navazující na novou úpravu § 17a a násl. zákona o daních z příjmů, která vymezuje veřejně prospěšného poplatníka, a to v návaznosti na § 146 a násl. nového občanského zákoníku,

keré upravují veřejnou prospěšnost. Záměrem je u neziskových poplatníků zachovat stávající právní režim u daně silniční. Znění rovněž reaguje na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn. Současně se navrhuje odstranit poznámku pod čarou odkazující na zákon o daních z příjmů.

Tato legislativní změna dále vypouští legislativní zkratku „daň“, a to z důvodu sjednocení úpravy s ostatními daňovými zákony, které legislativní zkratku „daň“ do budoucna používat nebudou (např. zákon o daních z příjmů). Legislativní zkratka daň je nevhodná zejména s ohledem na to, že daňové zákony často hovoří o více druzích daní (např. zákon o daních z příjmů hovoří o dani z příjmů fyzických osob a dani z příjmů právnických osob, zákon o dani silniční vedle daně silniční v některých ustanoveních hovoří i o dani z příjmů atd.) Zkratka „daň“ tak může být matoucí, proto dochází k jejímu zrušení. O jakou daň se v daném ustanovení jedná, pak bude zřejmé především ze systematického a jazykového výkladu.

2. V § 2 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Pro účely daně silniční

a) je Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář a zdravotní pojišťovna veřejně prospěšným poplatníkem daně z příjmů právnických osob,

b) se příjmy České televize, Českého rozhlasu a České tiskové kanceláře, které nejsou předmětem daně z příjmů právnických osob, určují, jako by tyto poplatníci byli veřejně prospěšnými poplatníky daně z příjmů právnických osob.

(3) Předmětem daně silniční jsou vždy vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

K bodu 2 (§ 2 odst. 2 a 3)

Navrhovaná změna reaguje na nově navrhovanou úpravu v odstavci prvním a v zákoně o daních z příjmů, která vymezuje veřejně prospěšného poplatníka daně z příjmů právnických osob. Podle dosavadní platné právní úpravy daní z příjmů jsou Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář a zdravotní pojišťovna považovány za poplatníky, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání. Z hlediska daně silniční je v případě neziskových poplatníků, kteří pravidelně v rámci své činnosti provozují vozidla, záměrem zachovat stávající právní režim zdanění vozidel. Z důvodu zachování shodného věcného režimu podle stávající i nově navrhované právní úpravy je proto nezbytné pro tyto explicitně vyjmenované subjekty upravit speciální režim, který zachová současnou právní úpravu daně silniční. Z hlediska věcného v případě daně silniční nedojde u těchto subjektů k žádné změně.

V odstavci 3 se provádí legislativně technická změna za účelem zpřehlednění ustanovení o předmětu daně. Věcně se obsah ustanovení nemění.

3. V § 3 písm. d) se slova „vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, s výjimkou vozidel uvedených v § 4 odst. 2 písm. b),“ zrušují.

K bodu 3 (§ 3 písm. d))

Jde o legislativně technickou změnu s cílem zpřesnění právní úpravy. Nově se navrhuje v návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce a zrušení nadbytečného odkazu v § 4 odst. 2 písm. b) samostatně upravit osvobození vozidel, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou. Úprava bude nově uvedena v samostatném písmeni.

4. V § 3 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) a h), která znějí:

- „g) vozidla požární ochrany používaná jednotkou hasičského záchranného sboru podniku podle zákona upravujícího požární ochranu vybavená zvláštním zvukovým výstražným zařízením doplněným zvláštním výstražným světlem modré barvy zapsanými v technickém průkazu vozidla,
- h) vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, pokud nejsou používána k podnikání.“

K bodu 4 (§ 3 písm. g) a h))

K písmeni g): Dle právní úpravy zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění platném do 3. července 2008, byla dle § 3 písm. d) uvedeného zákona všechna vozidla požární ochrany osvobozena od této daně. V rámci legislativních prací na novele zákona o dani silniční č. 246/2008 Sb. byla i přes negativní stanovisko Ministerstva financí přijata úprava, na základě které byla obecná úprava osvobození všech vozidel požární ochrany nahrazena úpravou osvobozující od této daně pouze vozidla bezpečnostních sborů a sborů dobrovolných hasičů. V důsledku této přijaté úpravy došlo k nerovnosti poskytovaného daňového zvýhodnění v rámci všech vozidel požární ochrany, neboť u vozidel používaných jednotkami hasičských záchranných sborů podniků nebylo možno po nabytí účinnosti zákona č. 246/2008 Sb. osvobození uplatnit. Tato nerovnost vyplývající tak z daňového předpisu byla dočasně řešena prostřednictvím rozhodnutí o prominutí daně silniční dle § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, (pokyn D-342). S ohledem na skutečnost, že vozidla jednotek hasičských záchranných sborů podniků jsou používána k obdobným činnostem a účelům jako vozidla používaná ostatními jednotkami hasičských sborů je třeba právní úpravu sjednotit a výslovně v zákoně o dani silniční postavit na roveň všechna vozidla používaná jednotkami hasičských záchranných sborů. Navrhovaná úprava tak přejímá do zákona o dani silniční výslovně úpravu uvedenou v pokynu D-342.

K písmeni h): V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce a zrušení nadbytečného odkazu v § 4 odst. 2 písm. b) je nezbytné upravit také osvobození vozidel, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, neboť úprava jejich osvobození je na § 4 odst. 2 písm. b) navázána. Od daně silniční budou osvobozena ta vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, a současně nejsou používána k podnikání.

5. V § 4 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „fyzická nebo právnická osoba, která“ nahrazují slovy „ten, kdo“.

K bodu 5 (§ 4 odst. 1)

S ohledem na novým občanským zákoníkem zaváděný institut svěřenského fondu, jehož součástí mohou být vozidla, se nejví jako vhodné výslovné uvedení fyzických a právnických osob jako poplatníků, neboť není zřejmé, kdo bude do technického průkazu skutečně zapisován. Poplatníkem daně silniční bude kdokoli, kdo je jako provozovatel vozidla zapsán v technickém průkazu.

6. V § 4 odst. 1 písm. a) se slova „provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána“ nahrazují slovy „jako provozovatel vozidla zapsán“ a za slovo „průkazu“ se vkládá slovo „vozidla“.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

7. V § 4 odst. 2 písm. b) se slova „k účelům uvedeným v § 2 odst. 1“ zrušují.

K bodu 7 (§ 4 odst. 2 písm. b))

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající ve zrušení nadbytečného odkazu.

Vzhledem k tomu, že pro vznik daňové povinnosti je nezbytné, aby nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně (nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající), je při zjišťování, zda daňová povinnost vznikla, nejprve nutné zkoumat, zda byl naplněn předmět daně. Teprve v případě, že skutečnosti, které jsou předmětem daně, nastaly, přistupuje se ke zkoumání dalších konstrukčních prvků daně, např. poplatníka či osvobození od daně. Pokud tedy osoba, která používá vozidlo registrované a určené jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba používá toto vozidlo k účelům neuvedeným v § 2 odst. 1, nebude naplněn předmět daně silniční, a proto již není nutné zkoumat, zda je poplatníkem, neboť jí daňová povinnost nevzniká.

8. V § 4 odst. 2 písm. c) se slova „stálá provozovna nebo jiná“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 3b se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

K bodu 8 (§ 4 odst. 2 písm. c))

Jde o legislativně technickou změnu provedenou s cílem odstranit poznámku pod čarou č. 3b) odkazující na obchodní zákoník, který bude zrušen novým občanským zákoníkem.

9. V § 4 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Stálá provozovna podle právních předpisů upravujících daně z příjmů osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí se považuje za

organizační složku podle odstavce 2 písm. c)“.

K bodu 9 (§ 4 odst. 4)

Jde o legislativně technickou změnu provedenou s cílem odstranit poznámku pod čarou č. 3b) odkazující na obchodní zákoník, který bude zrušen novým občanským zákoníkem.

10. V § 6 odst. 5 se slova „uvedených v § 2 odst. 1“ zrušují.

K bodu 10 (§ 6 odst. 5)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající ve zrušení nadbytečného odkazu.

11. V § 6 odst. 5 se slova „podle údajů zapsaných v technickém průkazu určena“ nahrazují slovem „používána“.

K bodu 11 (§ 6 odst. 5)

Navrhovaná úprava zpřesňuje ustanovení o snížení sazby daně silniční u vozidel používaných v rostlinné výrobě. Věcně se obsah ustanovení nemění.

12. V § 6 odst. 5 se slova „Standardní klasifikace produkce ČSÚ, kód 01.41.11 Práce výrobní povahy v rostlinné výrobě“ nahrazují slovy „klasifikace produkce CZ-CPA, kód 01.61.10 Podpůrné služby pro rostlinnou výrobu“.

K bodu 12 (§ 6 odst. 5)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu klasifikace produkce, která nastala pro potřeby Českého statistického úřadu (dále jen ČSÚ) v roce 2008. Tehdy byla Standardní klasifikací produkce (SKP) nahrazena Klasifikací produkce CZ-CPA., která je pro statistické účely platná od 1. ledna 2008 a je závazná pro statistická zjišťování podle zákona o státní statistické službě.

13. V § 6 odstavec 9 zní:

„(9) Bez ohledu na datum první registrace se sazba daně podle odstavce 2 snižuje o 100 % u nákladních automobilů včetně tahačů, nákladních přívěsů a nákladních návěsů s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny a méně než 12 tun, pokud

- jsou tato vozidla používána veřejně prospěšným poplatníkem daně z příjmů právnických osob pouze k činnosti, z níž plynoucí příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,
- jsou tato vozidla používána fyzickou osobou pouze k činnosti, ze které nebo v přímé souvislosti se kterou neplynou příjmy ze samostatné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů, nebo
- se jedná o výcviková vozidla podle právního předpisu upravujícího získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel,

kteřá nejsou používána k činnosti, z níž

1. plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů právnických osob, nebo
2. plynou příjmy ze samostatné činnosti.“.

Poznámka pod čarou č. 3e se zrušuje.

K bodu 13 (§ 6 odst. 9)

Znění reaguje na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn. Současně se navrhuje odstranit poznámku pod čarou odkazující na zákon o daních z příjmů.

Dále dochází k vypuštění sousloví „provozována pro cizí potřeby“. S ohledem na vymezení podmínek uvedených v písmenech a) a b) nelze snížit sazbu daně u vozidel, která jsou používána poplatníkem daně z příjmů právnických osob, resp. fyzických osob, pokud nejde o zákonem uvedené výjimky, ať jsou k těmto činnostem používána pro potřeby poplatníka daně silniční nebo pro potřeby cizí. Poplatníkem daně z příjmů právnických osob, resp. fyzických osob, uvedenými v písmenech a) a b) nemusí vždy být poplatník daně silniční.

14. V § 8 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „a 2“.

K bodu 14 (§ 8 odst. 1)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající v úpravě odkazu na předmět daně.

15. V § 8 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „a 2“.

K bodu 15 (§ 8 odst. 2)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající v úpravě odkazu na předmět daně.

16. V § 15 odst. 1 větě druhé se slova „odst. 1“ zrušují.

K bodu 16 (§ 15 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kdy dochází k vypuštění odkazu na odstavec 1, neboť § 3 není členěn na odstavce. Ponechán zůstává odkaz na písmena a) a b), což odpovídá členění § 3.

17. V § 16 odst. 4 se slova „má vůči správci daně^{4c)} registrační povinnost^{7)“ nahrazují slovy „je povinen podat přihlášku k registraci k dani silniční“.}

K bodu 17 (§ 16 odst. 4)

Jde o terminologickou změnu v zájmu sjednocení terminologie zákona o dani silniční s daňovým řádem.

18. Poznámky pod čarou č. 1, 3c, 4c, 7 a 7a se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 18 (poznámky pod čarou č. 3c, 4c, 7 a 7a)

Jde o legislativně technickou změnu vypouštějící neaktuální poznámky pod čarou odkazující na dnes již zrušené zákony nebo na zákony či ustanovení rušená či měněná novým občanským zákoníkem nebo tímto zákonem k 1. lednu 2014.

Čl. VIII

K čl. VIII

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně silniční za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 16/1993 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona o dani silniční za zdaňovací období před účinností tohoto zákonného opatření Senátu se použijí dosavadní předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti.

2. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 2

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a

souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na díky přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodávce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídicí se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 2 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 2 uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 2 je subsidiární také vůči přechodnému ustanovení 1, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

K části páté - změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. IX

K čl. IX

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb. a zákona č. 241/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „(dále jen „daň“)" a věta druhá zrušují.

K bodu 1 (§ 1)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o dani z přidané hodnoty použita nevhodným způsobem. Důsledné respektování této legislativní zkratky by v konečném důsledku znamenalo až nelogický fakt, že např. spotřební daň by podle § 36 odst. 3 písm. b) byla de facto „spotřební daní z přidané hodnoty“. Tento výklad však jde proti smyslu zákona. Přesto nedochází k nahrazení pojmu „daň“ pojmem „daň z přidané hodnoty“ v celém zákoně, neboť je např. z § 1 zřejmé, že tento zákon upravuje daň z přidané hodnoty. Na místech, kde se bude jednat o jinou daň, tak bude stanoveno.

Věta druhá se zrušuje pro nadbytečnost. Úprava předmětu daně je obsažena v § 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

2. V § 2 odst. 1 písm. a) se slova „, převod nemovitosti nebo přechod nemovitosti (dále jen „převod nemovitosti“)" zrušují.

K bodu 2 (§ 2 odst. 1 písm. a))

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

3. V § 3 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) jiným členským státem členský stát s výjimkou České republiky,“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako

písmena d) a e).

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. c))

Pojem jiného členského státu byl zaveden k odlišení státu, který je členským státem Evropské unie, ale který není Českou republikou, což odpovídá i dosavadnímu chápání pojmu jiný členský stát. Použití sousloví „jiný členský stát“ tak v textu zákona bude vždy vylučovat Českou republiku. V případě použití vazby „členský stát odlišný od členského státu“ se z podstaty věci může jednat i o Českou republiku, neboť je to v duchu pojmu definovaného v § 3 odst. 1 písm. b) jakýkoli členský stát Evropské unie.

4. V § 3 odst. 1 písm. d) a e) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. d) a e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

5. V § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení a v § 3 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „tato území Evropského společenství“ nahrazují slovy „tato území Evropské unie“.

K bodu 5 (§ 3 odst. 2 úvodní část ustanovení a § 3 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

6. V § 4 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) úplatou částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitěho plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně,“.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Úplata bude zpravidla spočívat v poskytnutí peněžních prostředků, tj. bankovek, mincí, bezhotovostních peněžních prostředků nebo elektronických peněz. Pojem peněžní prostředek je nutné vykládat ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů. Může však být poskytnuta i v nepeněžním plnění. O úplatu však půjde pouze tehdy, byla-li poskytnuta v souvislosti s předmětem daně.

Jde o obdobnou definici, jaká je použita v ustanovení § 5 nového zákona o dani z nabytí nemovitých věcí.

7. V § 4 odst. 1 písm. b) se slovo „měrnou“ zrušuje.

K bodu 7 (§ 4 odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí se změnou obsahu pojmu „zboží“, který nyní zahrnuje i nemovité věci. Slovo „měrnou“ bylo nutno vypustit proto, že ne každá jednotka zboží je měrná (viz právě nemovité věci).

8. V § 4 odst. 1 písm. b) se slova „anebo

nemovitost“ zrušují.

K bodu 8 (§ 4 odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí se změnou obsahu pojmu „zboží“, který nyní zahrnuje i nemovité věci a není proto třeba je v ustanovení zvlášť uvádět.

9. V § 4 odst. 1 písmena d) a e) znějí:

„d) vlastní daní daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je vyšší nebo rovna odpočtu daně,

e) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,“.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1 písm. d) a e))

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojmy „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak je chápe daňový řád. Zatímco daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, daní se naopak rozumí peněžitě plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

10. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat daň“.

K bodu 10 (§ 4 odst. 1 písm. f))

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

11. V § 4 odst. 1 písm. g) se slova „v jiném členském státě“ zrušují.

K bodu 11 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Nově se tato definice vztahuje nejen na osoby z jiných členských států, ale i na osoby, kterým bylo přiděleno daňové identifikační číslo v tuzemsku – tedy na plátce a identifikované osoby. Věcně se smysl zákona nemění, neboť v příslušných ustanoveních, kde je tento pojem použit, zůstává upřesnění, že jde o osobu registrovanou k dani v jiném členském státě. Vyjasňuje to však např. ustanovení § 17, ve kterém se hovoří o osobách registrovaných k dani v různých členských státech, přičemž je tím myšleno i tuzemsko. Nově je tento pojem použit také v § 88, kde zjednodušil formulaci.

12. V § 4 odst. 1 písm. h) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 12 (§ 4 odst. 1 písm. h))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

13. V § 4 odst. 1 písm. k) se slova „, převod

nemovitosti“ zrušují.

K bodu 13 (§ 4 odst. 1 písm. k))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

14. V § 4 odst. 1 písm. m) se slova „vymezených v zákoně upravujícím spotřební daně²⁴⁾ nebo“ nahrazují slovem „předmětem“, slova „daně ze“ se nahrazují slovy „předmětem daně ze“ a slova „vymezených v zákoně upravujícím daň z pevných paliv a daň ze zemního plynu a některých dalších plynů⁷²⁾“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 72 se zrušuje.

K bodu 14 (§ 4 odst. 1 písm. m))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není třeba uvádět odkaz na zvláštní zákon, který upravuje spotřební či energetické daně, ani poznámku pod čarou odkazující na zákon č. 353/2003 Sb. nebo zákon č. 261/2007 Sb., neboť je zřejmé, které zákony tyto daně upravují.

15. V § 4 odst. 1 písm. m) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. m))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

16. V § 4 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
- b) právo stavby,
- c) živé zvíře,
- d) lidské tělo a část lidského těla,
- e) plyn, elektřina, teplo a chlad.“

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

K bodu 16 (§ 4 odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, konkrétně s novým vymezením věci, které obsahuje nový občanský zákoník. Dělení věcí na hmotné a nehmotné upravuje ustanovení § 496 nového občanského zákoníku. S ohledem na to, že hmotnou věcí je i nemovitá věc, bude pojem „zboží“ obsahovat i nemovitou věc. Za zboží se výslovně prohlašuje i nemovitá nehmotná věc, kterou je právo stavby. Postavení zvířete ve vztahu k věcem upravuje § 494 nového občanského zákoníku. Zvíře podle nové soukromoprávní úpravy není věcí, ale ustanovení o věcech se na něj použijí obdobně v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Úprava lidského těla a jeho částí je obsažena v § 493 nového občanského zákoníku, kde je stanoveno, že se nejedná o věc. Část lidského těla musí být zahrnuta pod

pojmem zboží z důvodu povinné implementace Čl. 132 odst. 1. písm. d) směrnice Rady 2006/112/ES o DPH. Lidské tělo musí být zahrnuto pod pojem zboží v souvislosti s jeho přepravou (pohřební služby).

17. V § 4 odst. 3 úvodní části ustanovení se věty první a druhá zrušují.

K bodu 17 (§ 4 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Ustanovení odstavce 3 uvádí další okruhy věcí, které se za zboží považují, jako speciální úpravu k výjimce stanovené v § 4 odst. 2 písm. a).

18. V § 4 odst. 3 písm. c) se slova „v listinné podobě“ zrušují.

K bodu 18 (§ 4 odst. 3 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, neboť reaguje na novou úpravu cenných papírů v novém občanském zákoníku. Nově totiž bude pojem cenný papír chápán pouze jako listinný (viz § 514 a násl. NOZ).

19. V § 4 odst. 4 písm. a) se slovo „věcí“ nahrazuje slovem „zboží“.

K bodu 19 (§ 4 odst. 4 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Vzhledem k tomu, že vymezení věci, které obsahuje nový občanský zákoník, věcně neodpovídá záměru ustanovení, byl zvolen obecný pojem „zboží“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá.

20. V § 4 odst. 4 písmena g) a h) znějí:

„g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht,
h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.“

K bodu 20 (§ 4 odst. 4 písm. g) a h))

Změna v písmeni g) reaguje na rekodifikaci soukromého práva. Vzhledem k tomu, že soukromé právo bude nově rozlišovat mezi nájmem a pachtem (ve stávající úpravě se jednalo pouze o nájem), je zapotřebí zakotvit, že i pacht bude mít stejný režim jako nájem, a tedy stejný režim jako nyní. K této změně bylo přistoupeno proto, aby se stávající věcné řešení nezměnilo. Tato změna však nikterak nemění skutečnost, že pojem nájem je nutné vykládat eurokonformně.

Stávající znění písmena h) ruší vymezení pojmu prodej podniku, kterým se rozuměl i prodej části podniku. Skutečnost, že ustanovení upravující podnik, v terminologii nového občanského zákoníku obchodní závod, se vztahují i na část podniku, resp. obchodního závodu, bude vyplývat z ustanovení § 4b odst. 1. Dále se bude v textu zákona používat místo pojmu prodej či vklad obecný pojem nabytí či pozbytí obchodního závodu, neboť se jedná o pojem nejobecnější, který v sobě zahrnuje jakýkoli převod či přechod.

Nové znění písmena h) souvisí s rekodifikací soukromého práva a navazuje na nové vymezení pojmu zboží v § 4 odst. 2. Nové vymezení pojmu zboží, které nezahrnuje peníze a cenné papíry, věcně neodpovídá záměru ustanovení zákona

týkajících se pravidel pro uplatňování daně z přidané hodnoty u služby přepravy zboží. Proto se vymezuje, že služba „přeprava zboží“ zahrnuje také přepravu peněz a cenných papírů.

21. V § 4 odst. 4 se písmeno i) zrušuje.

Dosavadní písmena j) a k) se označují jako písmena i) a j).

K bodu 21 (§ 4 odst. 4 písm. i))

Tento novelizační bod ruší vymezení pojmu vklad podniku, kterým se rozuměl i vklad části podniku. Skutečnost, že ustanovení upravující podnik, v terminologii nového občanského zákoníku obchodní závod, se vztahují i na část podniku, resp. obchodního závodu, tak bude vyplývat z ustanovení § 4b odst. 1.

Dále se bude v textu zákona používat místo pojmu prodej či vklad obecný pojem nabytí či pozbytí obchodního závodu, neboť se jedná o pojem nejobecnější, který v sobě zahrnuje jakýkoli převod či přechod.

22. V § 4 odst. 4 písm. j) bodě 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 22 (§ 4 odst. 4 písm. j) bod 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

23. V § 4a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „převod nemovitostí“ zrušují.

K bodu 23 (§ 4a odst. 1 úvodní část ustanovení)

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

24. V § 4a odstavec 3 zní:

„(3) Do obratu osoby povinné k dani, která je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně, se zahrnuje obrat dosahovaný

- a) touto osobou samostatně mimo společnost a
- b) celou společností.“

K bodu 24 (§ 4a odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

25. Za § 4a se vkládá nový § 4b, který včetně nadpisu zní:

„§ 4b

Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Jednotka pro účely tohoto zákona vždy zahrnuje podíl na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i podíl na tomto pozemku.“

K bodu 25 (§ 4b)

Z odstavce 1 § 4b plyne, že pokud ustanovení upravuje obchodní závod, bude se dané ustanovení vztahovat i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační jednotku (viz § 2183 NOZ).

Odstavec 2 reaguje na nový institut nového občanského zákoníku - svěřenský fond (viz § 1448 a násl. NOZ). Vzhledem k tomu, že svěřenský fond může být zřízen i za účelem investování pro dosažení zisku (viz § 1449 odst. 2 NOZ), je zapotřebí jej nějak uchopit. Dochází tedy k vytvoření fikce pro účely daně z přidané hodnoty, že svěřenský fond je právnickou osobou. Dále se tedy posuzuje jako jakákoli jiná právnická osoba. Pokud bude svěřenský fond samostatně uskutečňovat ekonomické činnosti, bude se jednat o osobu povinnou k dani (dle § 5). V opačném případě se bude posuzovat jako právnická osoba nepovinná k dani. Obdobně se bude postupovat i u organizační složky státu, která je účetní jednotkou a která byla dosud na základě ustanovení § 5 odst. 4 považována za osobu povinnou k dani.

Odstavec 3 vymezuje pojem jednotka. Na základě tohoto vymezení je nutné pod pojem jednotka vždy zahrnout také podíl na společných částech domu, a pokud je s jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i podíl na tomto pozemku. Ustanovení směřuje zejména na případy, kdy i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku bude vlastnické právo k jednotkám nabýváno podle předchozích právních předpisů, zejména podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů). Tato dichotomie v pojetí jednotek je zavedena § 3063 nového občanského zákoníku.

Zatímco podle § 1159 nového občanského zákoníku pojem jednotka již zahrnuje i podíl na společných částech nemovité věci, přičemž za společnou část nemovité věci označuje § 1160 odst. 2 tohoto předpisu i pozemek, na němž byl dům zřízen, podle zákona o vlastnictví bytů je jednotkou pouze byt nebo nebytový prostor nebo rozestavěný byt nebo rozestavěný nebytový prostor jako vymezená část domu. Stejně tak i podle nového občanského zákoníku půjde i o rozestavěné byty a nebytové prostory, které na jeho základě budou jednotkami existujícími ve stejném režimu jako jednotky dokončené. Z uvedeného důvodu je nutné stanovit, že na pojem jednotka je třeba vždy nahlížet stejně, bez ohledu na to, zda vlastnictví k této jednotce bylo nabyto podle zákona o vlastnictví bytů nebo podle nového občanského zákoníku.

26. V § 5 odstavec 4 zní:

„(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje hlavní město Praha a každá jeho městská část.“.

K bodu 26 (§ 5 odst. 4)

Tato změna zohledňuje znění nového § 4b odst. 2 a prohlášení organizační složky státu, která je účetní jednotkou, pro účely zákona o dani z přidané hodnoty za právnickou osobu.

27. V § 5a odst. 1 se slova „účastníkem sdružení na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy“ nahrazují slovy „společníkem společnosti“.

K bodu 27 (§ 5a odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

28. § 6a zní:

„§ 6a

Osoba povinná k dani, která

- a) je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne, kdy se stal plátcem kterýkoli z ostatních společníků, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,
- b) se stane společníkem společnosti, v jejímž rámci uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem, je plátcem ode dne, kdy se stala společníkem.“.

K bodu 28 (§ 6a)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

29. V § 6b odst. 1 písm. b) se slova „na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku“ nahrazují slovy „nabytím obchodního závodu“.

K bodu 29 (§ 6b odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

30. V § 6b odst. 2 se slova „obchodní společnosti nebo družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“ a slova „společnosti nebo družstva, které byly“ se nahrazují slovy „obchodní korporace, která byla“.

K bodu 30 (§ 6b odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

31. V § 6c odst. 2 a v § 6d se slova „, převod nemovitosti“ zrušují.

K bodu 31 (§ 6c odst. 2 a § 6d)

K této změně dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

32. V § 6e odstavec 1 zní:

„(1) Dědic, který majetek nabyl po zemřelém plátcí a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.“.

K bodu 32 (§ 6e odst. 1)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, konkrétně s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku. Reagoval na ni daňový řád, v němž byla novelou rovněž provedena změna v oblasti právního nástupnictví tak, aby úprava odpovídala úpravě obsažené v novém občanském zákoníku. Tato změna tedy navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, zejména v § 239a odst. 1.

Jedná se o reakci na změnu v koncepci dědictví obsaženou v daňovém řádu, jež byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva (viz § 239a a násl. DŘ).

33. V § 6e se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

K bodu 33 (§ 6e odst. 1)

Text odstavce 2 byl vypuštěn z důvodu přesunutí úpravy do odstavce 1.

34. V § 6g se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 34 (§ 6g)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

35. V nadpisu § 7 se slova „a převodu nemovitosti“

zrušují.

K bodu 35 (nadpis § 7)

Tato změna byla provedena v souvislosti se zahrnutím nemovitých věcí pod pojem „zboží“ (viz § 4 odst. 2).

36. V § 7 odst. 2 se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat nebo zaplatit daň“.

K bodu 36 (§ 7 odst. 2)

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

37. V § 7 odst. 4 a 5 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 37 (§ 7 odst. 4 a 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

38. V § 7 odstavec 6 zní:

„(6) Místem plnění při dodání nemovité věci je místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.“

K bodu 38 (§ 7 odst. 6)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty. Dále nový občanský zákoník zavedl nový institut práva stavby (viz § 1240 a násl. NOZ), který je inkorporován do zákona o dani z přidané hodnoty.

39. V § 7a odst. 2 se slova „podle odstavce 1 je“ nahrazují slovy „se pro účely odstavce 1 rozumí“.

K bodu 39 (§ 7a odst. 2)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, že v odstavci 2 se jedná o definici pojmu obchodník, a to pro účely odstavce 1.

40. V § 8 odst. 4 písm. a) úvodní části ustanovení a v § 8 odst. 5 se slova „jiného než“ nahrazují slovy „odlišného od“.

K bodu 40 (§ 8 odst. 4 písm. a) úvodní části ustanovení a § 8 odst. 5)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

41. V nadpisu § 10 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 41 (nadpis § 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty.

42. V § 10 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slovo „nemovitost“ se nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

K bodu 42 (§ 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty.

43. V § 10 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.“

K bodu 43 (§ 10 odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník zavedl nový institut práva stavby (viz § 1240 a násl. NOZ), který je inkorporován do zákona o dani z přidané hodnoty. Služby mohou souviset jak s právem stavby samotným, tak se stavbou, která je jeho součástí.

44. V § 10c odst. 2 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 44 (§ 10c odst. 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

45. V § 10c odst. 3 úvodní části ustanovení se za slovo „účely“ vkládají slova „stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle“.

K bodu 45 (§ 10c odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, kterým se doplňuje normativní část odkazu.

46. V § 10c odst. 3 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 46 (§ 10 odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

47. V § 10d odst. 1 se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku“.

K bodu 47 (§ 10d odst. 1)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, kterým se doplňuje normativní část odkazu.

48. V § 10f odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „odstavců 1 a 2“ nahrazují slovy „stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani“.

K bodu 48 (§ 10f odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje vymezení pojmů uvedených v odstavci 3 pro celou úpravu místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani.

49. V nadpisu § 10g a v § 10g písm. b) se za slovo „movité“ vkládá slovo „hmotné“.

K bodu 49 (nadpis § 10g a § 10g písm. b))

Jedná se u upřesnění pojmu, provedené v souvislosti s novým vymezením věci movité v novém občanském zákoníku.

50. V § 10h odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až k) se označují jako písmena d) až j).

K bodu 50 (§ 10h odst. 1 písm. d))

S ohledem na nutnost přeformulovat dané ustanovení, která byla vyvolaná přijetím nového občanského zákoníku, bylo nové znění přesunuto z písmene d) na konec odstavce 1.

51. V § 10h odst. 1 písm. g) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 51 (§ 10h odst. 1 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

52. V § 10h se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) závazání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až j).“.

K bodu 52 (§ 10h odst. 1 písm. k))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost. S ohledem na nutnost změny tohoto ustanovení došlo k jeho přesunutí na konec odstavce 1, kam odkazem na předchozí písmena téhož

odstavce patří.

53. V § 11 odst. 2 se slova „jiném členském státě, než“ nahrazují slovy „členském státě odlišném od členského státu,“.

K bodu 53 (§ 11 odst. 2)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

54. V § 12 odst. 1 a 2 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 54 (§ 12 odst. 1 a 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

55. V nadpisu § 13 se slova „a převod nemovitosti“ zrušují.

K bodu 55 (nadpis § 13)

Tato změna byla provedena v souvislosti se zahrnutím nemovitých věcí pod pojem „zboží“ (viz § 4 odst. 2).

56. V § 13 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

K bodu 56 (§ 13 odst. 1)

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

57. V § 13 odst. 2 se slova „je dodání“ nahrazují slovy „se pro účely tohoto zákona rozumí dodání“.

K bodu 57 (§ 13 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož definice toho, co se rozumí dodáním zboží do členského státu, platí pouze pro účely tohoto zákona.

58. V § 13 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „nebo převod nemovitosti“ zrušují.

K bodu 58 (§ 13 odst. 3 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

59. V § 13 odst. 3 úvodní části ustanovení se za

slovo „se“ doplňují slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 59 (§ 13 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se považuje za dodání zboží, platí pouze pro účely tohoto zákona.

60. V § 13 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) přenechání zboží vlastníkem k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastník užívaného zboží převede vlastnické právo k němu na jeho uživatele.“

K bodu 60 (§ 13 odst. 3 písm. d))

S ohledem na přijetí nového občanského zákoníku, který mimo jiné zavádí vedle nájmu i pacht, a s ohledem na zákon o daních z příjmů zaváděný pojem „finanční leasing“ (viz § 21b odst. 3 ZDP) bylo přistoupeno k přeformulaci ustanovení o tzv. finančním leasingu.

61. V § 13 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „nebo převod nemovitosti“ zrušují.

K bodu 61 (§ 13 odst. 4 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

62. V § 13 odst. 4 písm. c) se slova „podílu⁸⁾ nebo podílu na likvidačním zůstatku⁹⁾“ nahrazují slovy „podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku“.

Poznámky pod čarou č. 8 a 9 se zrušují.

K bodu 62 (§ 13 odst. 4 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

63. V § 13 odst. 4 písmeno d) zní:

„d) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatné přenechání

1. zboží, které je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,“.

K bodu 63 (§ 13 odst. 4 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která obsahuje novou úpravu společností. Zánik společnosti je upraven v § 2744 a následujících NOZ, zánik členství v § 2739 a následujících NOZ.

64. V § 13 odst. 4 písmeno e) zní:

„e) vložení nepeněžitého vkladu do obchodní korporace ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,“.

K bodu 64 (§ 13 odst. 4 písm. e))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která obsahuje novou úpravu společností (§ 2716 a násl. NOZ). Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

65. V § 13 odst. 4 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

K bodu 65 (§ 13 odst. 4 písm. f))

Písmeno f) se zrušuje z důvodu přesunutí úpravy do písmene e).

66. V § 13 odst. 6 větách první a třetí a v § 13 odst. 7 úvodní části ustanovení se za slovo „se“ doplňují slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 66 (§ 13 odst. 6 věta první a třetí a § 13 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož definice toho, co se považuje za dodání zboží za úplaty a za dodání zboží do jiného členského státu plátcem, platí pouze pro účely tohoto zákona.

67. V § 13 odst. 8 úvodní část ustanovení zní: „Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje“.

K bodu 67 (§ 13 odst. 8 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

Dále byla v úvodní části ustanovení vložena slova „pro účely tohoto zákona“, což je změna provedená z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se nepovažuje za dodání zboží, platí pouze pro účely tohoto zákona.

68. V § 13 odst. 8 písmeno a) zní:

„a) pozbytí obchodního závodu, pokud se jedná o hmotný majetek.“

K bodu 68 (§ 13 odst. 8 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

69. V § 14 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „nebo převodem nemovitosti“ zrušují.

K bodu 69 (§ 14 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

70. V § 14 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „se rozumí“ nahrazují slovy „se pro účely tohoto zákona rozumí“.

K bodu 70 (§ 14 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se rozumí poskytnutím služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

71. V § 14 odst. 1 písmena a) a b) znějí:

„a) pozbytí nehmotné věci,
b) přenechání zboží k užití jinému.“

K bodu 71 (§ 14 odst. 1 písm. a) a b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva a byla provedena z důvodu upřesnění toho, co se rozumí poskytnutím služby. Změna v písmeni a) vychází z nového chápání práva zakotvené v novém občanském zákoníku, který právo v § 496 odst. 2 prohlašuje za věc nehmotnou. Dále zde bude využit obecný pojem pozbytí věci, který je obecnějším pojmem, než pouhý převod práva. Do písmena b) je promítnut obecný pojem přenechání věci k užití jinému, který využívá nový občanský zákoník (viz § 2189 a násl. NOZ).

72. V § 14 odst. 1 písm. d) se slova „přijetí závazku“ nahrazují slovy „zavázání se k povinnosti“.

K bodu 72 (§ 14 odst. 1 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

73. V § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení a v § 14 odst. 3 úvodní části ustanovení se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 73 (§ 14 odst. 2 úvodní část ustanovení a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se považuje za poskytnutí služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

74. V § 14 odst. 3 písm. b) se za slova „vypořádacího podílu“ vkládají slova „na obchodní korporaci“.

K bodu 74 (§ 14 odst. 3 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

75. V § 14 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatně přenechání

1. nehmotného majetku, který je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
2. toho, co by společník získal při zániku členství v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku.“

K bodu 75 (§ 14 odst. 3 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

76. V § 14 odst. 3 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

K bodu 76 (§ 14 odst. 3 písm. d))

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, konkrétně s novou úpravou společností (§ 2716 a násl. NOZ), a souvisí se změnou provedenou v ustanovení § 14 odst. 3 písm. c).

77. § 14 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) vložení nepeněžitě vkladu do obchodní korporace v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.“

K bodu 77 (§ 14 odst. 3 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

78. V § 14 odst. 5 úvodní části ustanovení se za slovo „však“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 78 (§ 14 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se nepovažuje za poskytnutí služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

79. V § 14 odst. 5 písmeno a) zní:

„a) pozbytí obchodního závodu,“.

K bodu 79 (§ 14 odst. 5 písm. a)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK). Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

80. V § 16 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „tuzemská nebo do jiného členského státu“ nahrazují slovy „členského státu od něj odlišného“.

K bodu 80 (§ 16 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

81. V § 16 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 81 (§ 16 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění. Zboží se za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn platí pouze pro účely tohoto zákona.

82. V § 16 odst. 3 se slova „jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava“ nahrazují slovy „členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy“.

K bodu 82 (§ 16 odst. 3)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

83. V § 16 odst. 3 věta první, § 16 odst. 4 a v § 16 odst. 5 úvodní části ustanovení se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 83 (§ 16 odst. 3 věta první, § 16 odst. 4 a § 16 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

84. V nadpisu § 17 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 84 (nadpis § 17)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

85. V § 17 odstavec 2 zní:

„(2) Prodávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která není osvobozenou osobou.“.

K bodu 85 (§ 17 odst. 2)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c).

86. V § 17 odst. 3 se slovo „je“ nahrazuje slovy „se pro účely třístranného obchodu rozumí“ a slovo „a“ se zrušuje.

K bodu 86 (§ 17 odst. 3)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice kupujícího platí pouze pro účely třístranného obchodu.

87. V § 17 odstavec 4 zní:

„(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

- a) není osvobozenou osobou a
- b) pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.“.

K bodu 87 (§ 17 odst. 4)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází

k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

88. V § 17 odst. 5 se slova „ukončení odeslání nebo přepravy zboží a uplatní“ nahrazují slovy „kupujícího a uplatnit“.

K bodu 88 (§ 17 odst. 5)

Jedná se o legislativně technické přeformulování textu.

89. V § 17 odst. 7 úvodní části ustanovení se slovo „registrovaná“ nahrazuje slovy „osobou registrovanou“.

K bodu 89 (§ 17 odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

90. V nadpisu § 19 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 90 (nadpis § 19)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

91. V § 19 odst. 4 větě první se slovo „registrovaná“ nahrazuje slovy „osobou registrovanou“.

K bodu 91 (§ 19 odst. 4 věta první)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

92. V § 19 odst. 4 větě druhé se slova „registrovaná k dani“ nahrazují slovy „osobou registrovanou k dani v jiném členském státě“.

K bodu 92 (§ 19 odst. 4 věta druhá)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

93. V § 19 odst. 4 větě třetí se slovo „registrovaná“ nahrazuje slovy „osobou registrovanou“.

K bodu 93 (§ 19 odst. 4 věta třetí)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

94. V § 20 odst. 1 se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 94 (§ 20 odst. 1)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

95. V § 20 odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 95 (§ 20 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

96. V § 20 odst. 2 se za slovo „považuje“ vkládá slovo „také“.

K bodu 96 (§ 20 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která jasněji stanovuje vzájemný vztah odstavce 1 a 2.

97. V § 20 odst. 3 se slovo „považuje“ nahrazuje slovy „pro účely tohoto zákona považuje také“.

K bodu 97 (§ 20 odst. 3)

Jedná se o změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

98. V § 20 odst. 3 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 98 (§ 20 odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

99. Nadpis dílu 4 zní: „**Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit**“.

K bodu 99 (nadpis dílu 4)

K přeformulaci nadpisu dílu 4 dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

100. V nadpisu § 21 se slova „**poskytnutí služby a převodu nemovitosti**“ nahrazují slovy „**a poskytnutí služby**“.

K bodu 100 (nadpis § 21)

K vypuštění převodu nemovitosti z nadpisu § 21 dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

101. V § 21 odst. 1 se slova „na výstupu“ zrušují.

K bodu 101 (§ 21 odst. 1)

Tato změna navazuje na definici pojmu „daň“ dle § 2 odst. 3 a

4 daňového řádu, kdy smyslem tohoto ustanovení je skutečnost, že plátce je povinen přiznat daň a nikoliv jen daň na výstupu.

102. Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

K bodu 102 (§ 21 odst. 2 písm. a) – poznámka pod čarou č. 15)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není třeba uvádět odkaz na zvláštní zákon, který upravuje prodej podle kupní smlouvy, ani poznámku pod čarou odkazující na § 409 a násl. obchodního zákoníku, neboť je zřejmé, která ustanovení prodeje podle kupní smlouvy upravují. Nadto v souvislosti s rekodifikací soukromého práva bude její odkaz již mrtvým.

103. V § 21 odst. 2 písm. d) se slova „vzniku práva užívat zboží nájemcem při dodání zboží“ nahrazují slovy „přenechání zboží k užívání“.

K bodu 103 (§ 21 odst. 2 písm. d))

Tato změna reaguje na přeformulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d).

104. V § 21 odstavec 3 zní:

„(3) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyzoomění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.“

K bodu 104 (§ 21 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že od 1. ledna 2014 bude katastrální úřad zasílat účastníkům pouze vyzoomění o změně vlastnického práva, je podmínka „doručení listiny, ve které je uvedeno datum právních účinků vkladu do katastru nemovitostí“ nadbytečná.

105. V § 21 odst. 4 písm. b) se slova „převodu práva nebo k poskytnutí práva k využití“ nahrazují slovy „pozbytí nehmotné věci nebo přenechání zboží k užití jinému“.

K bodu 105 (§ 21 odst. 4 písm. b)

Tato změna souvisí se změnou § 14 odst. 1 písm. a) a b) provedenou v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, která byla provedena z důvodu upřesnění toho, co se rozumí poskytnutím služby.

106. V § 21 odst. 5 písm. a) se slova „a předání“ zrušují.

K bodu 106 (§ 21 odst. 5 písm. a))

Zde dochází k vypuštění pro nadbytečnost, neboť v případě, že by náhodou došlo k časovému nesouladu mezi převzetím a předáním díla, nemusel by být zřejmý okamžik uskutečnění zdanitelného plnění.

107. V § 21 odst. 5 písmeno e) zní:

„e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 3,“.

K bodu 107 (§ 21 odst. 5 písm. e))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ).

108. V § 21 odst. 5 písm. f) se slova „přechází vlastnické právo, popřípadě jiná práva“ nahrazují slovy „dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv“.

K bodu 108 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která má za cíl zpřesnění pojmu a zesouladnění znění odstavce 5 písm. f) se zněním celého § 21 zákona o dani z přidané hodnoty.

109. V § 21 odst. 5 písm. f) se za slova „vypořádacího podílu“ vkládají slova „na obchodní korporaci“.

K bodu 109 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

110. V § 21 odst. 5 písm. f) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 110 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, kdy se nemovitost nahrazuje pojmem nemovitá věc (viz § 498 odst. 1 NOZ).

111. V § 21 odst. 7 se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“.

K bodu 111 (§ 21 odst. 7))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na zrušení § 13 odst. 4 písm. f) a následné přejmenování zbývajících písmen. Z původního písmene g) se stalo nově písmeno f), na což je nutné reagovat.

112. V § 21 odst. 10 se slova „nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor osvobozených“ nahrazují slovy „nájmu nemovité věci osvobozeného“.

K bodu 112 (§ 21 odst. 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, kdy se nemovitost nahrazuje pojmem nemovitá věc (viz § 498 odst. 1 NOZ).

113. V nadpisu § 23 se za slovo „přiznat“ vkládají slova „nebo zaplatit“.

K bodu 113 (nadpis § 23)

Jedná se o terminologickou změnu v souvislosti se zrušením pojmu „daňová povinnost“ v § 4 odst. 1 písm. f) z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

114. V § 23 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat nebo zaplatit daň“.

K bodu 114 (§ 23 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

115. V § 23 odst. 2 se slova „Daňová povinnost“ nahrazují slovy „Povinnost zaplatit daň“.

K bodu 115 (§ 23 odst. 2)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

116. V § 25 odst. 1 se slova „k datu“ nahrazují slovy „ke dni“.

K bodu 116 (§ 25 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

117. V § 27 odst. 1 se slova „, převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 117 (§ 27 odst. 1)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

118. V § 27 odst. 2 písm. a) se slovo „jiném, než“ nahrazuje slovy „odlišném od členského státu“.

K bodu 118 (§ 27 odst. 2 písm. a))

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

119. V § 28 odst. 1 písm. a) se slova „, převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 119 (§ 28 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

120. V § 28 odst. 1 písm. e) se slova „až e)“ nahrazují slovy „a d)“.

K bodu 120 (§ 28 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou změnu související s novým zněním § 13 odst. 4 písm. e), na něž se nadále nebude vztahovat výjimka z povinnosti vystavit daňový doklad a je tedy nutné upravit odkaz. Dále tato změna souvisí se zrušením § 14 odst. 3 písm. d) a přejmenováním zbývajících písmen, na což je rovněž nutné reagovat.

121. V § 29 odst. 4 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ zrušují.

K bodu 121 (§ 29 odst. 4 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

122. V § 29 odst. 4 písm. b) se slova „a příjmení nebo názvu“ zrušují.

K bodu 122 (§ 29 odst. 4 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

123. V § 31 písm. b) se slova „nebo smlouvy o nájmu podniku“ zrušují.

K bodu 123 (§ 31 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která vypuštění nadbytečné zdůraznění, že i smlouva o nájmu podniku může být splátkovým kalendářem. Splátkovým kalendářem dle navrženého textu bude nájemní smlouva, a to ve významu definice pojmu „nájem“ v § 4 odst. 4 písm. g), tedy například i pachtovní smlouva. V případě splnění náležitostí stanovených v § 31 bude splátkový kalendář daňovým dokladem i v případě pachtovní smlouvy na obchodní závod.

124. V § 32 odst. 1 se slova „f) a g)“ nahrazují slovy „e) a f)“.

K bodu 124 (§ 32 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na nové znění § 13 odst. 4 písm. e) a na zrušení § 13 odst. 4

písm. f). Zbývající písmena byla přečíslována, na což je nutné reagovat a upravit odkaz.

125. V § 33 odst. 1 písm. a) se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat nebo zaplatit daň“.

K bodu 125 (§ 33 odst. 1 písm. a))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

126. V § 33a písm. a) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 126 (§ 33a písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

127. V § 34 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 127 (§ 34 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

128. V § 36 odst. 3 písm. a) se slova „cla, dávky nebo poplatky“ nahrazují slovy „poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění“.

K bodu 128 (§ 36 odst. 3 písm. a))

Jedná se o sjednocení terminologie s § 2 odst. 3 daňového řádu. Sousední „daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění“ je sousloví, které je používáno ve většině právních předpisů právního řádu.

129. V § 36 odst. 3 se písmena b) a c) zrušují.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena b) až e).

K bodu 129 (§ 36 odst. 3 písm. b) a c))

Vypuštění § 36 odst. 3 písm. b) a c) pro nadbytečnost. Spotřební daně a energetické daně jsou zahrnuty do základu daně pro DPH již v § 36 odst. 3 písm. a).

130. V § 36 odst. 4 se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely základu daně“.

K bodu 130 (§ 36 odst. 4)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice platí pouze pro účely základu daně.

131. V § 36 odst. 5 se slova „k datu“ nahrazují slovy „ke dni“.

K bodu 131 (§ 36 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

132. V § 36 odst. 6 písm. a) se slovo „f)“ nahrazuje slovem „e)“.

K bodu 132 (§ 36 odst. 6 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na nové znění § 13 odst. 4 písm. e), jež přejalo obsah původního písmene f). Na tuto změnu bylo nutné reagovat změnou odkazu.

133. V § 36 odst. 6 písm. a) se slova „nebo nemovitostí“, slova „nebo obdobné nemovitosti“ a slova „nebo nemovitost“ zrušují.

K bodu 133 (§ 36 odst. 6 písm. a))

K vypuštění slov „nemovitosti“ dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

134. V § 36 odst. 6 písm. a) se slova „nebo převod nemovitostí“ zrušují.

K bodu 134 (§ 36 odst. 6 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

135. V § 36 odst. 7 se slova „převod nemovitostí“ zrušují.

K bodu 135 (§ 36 odst. 7)

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

136. V § 36 odst. 7 se slova „zjištěných podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾“ nahrazují slovy „určených podle právních předpisů upravujících oceňování majetku“ a slovo „zjištěných“ se nahrazuje slovem „určených“.

K bodu 136 (§ 36 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie

v zákoně o oceňování majetku.

137. V § 36 odst. 10 se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“.

K bodu 137 (§ 36 odst. 10)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která navazuje na zrušení § 13 odst. 4 písm. f) a následné přejmenování zbývajících písmen. Z původního písmene g) se stalo nově písmeno f), na což je nutné reagovat.

138. V § 36 odst. 10 se slova „zjištěná podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾“ nahrazují slovy „určená podle právních předpisů upravujících“.

Poznámka pod čarou č. 26 se zrušuje.

K bodu 138 (§ 36 odst. 10)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

139. V § 36a odst. 1 a 2 se slova „zjištěná k datu“ nahrazují slovy „určená ke dni“.

K bodu 139 (§ 36a odst. 1 a 2)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku. V druhém případě se jedná o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

140. V § 36a odst. 3 písmeno d) zní:

„d) společníci téže společnosti, jsou-li plátcí.“

K bodu 140 (§ 36a odst. 3 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

141. V nadpisu § 37 se slova „, převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 141 (nadpis § 37)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

142. V § 38 odst. 1 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 142 (§ 38 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských

společenství.

143. V § 38 odst. 2 větě první se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely odstavce 1“.

K bodu 143 (§38 odst. 2 věta první)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice platí pouze pro účely odstavce 1.

144. V § 38 odst. 3 písm. b) až d) se slova „zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾“ nahrazují slovy „určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku“.

K bodu 144 (§ 38 odst. 3 písm. b) až d))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

145. V § 41 odst. 1 se slova „podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾“ zrušují.

K bodu 145 (§ 41 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje nadbytečný odkaz na zvláštní právní předpis, kterým se rozumí zákon o spotřebních daních.

146. V § 42 odst. 1 písm. d) se slova „nebo převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 146 (§ 42 odst. 1 písm. d))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

147. V § 42 odst. 3 písm. a) a b) se slova „nebo svoji daňovou povinnost“ zrušují.

K bodu 147 (§ 42 odst. 3 písm. a) a b))

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

148. V § 42 odst. 3 písm. b) se slova „, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání“ nahrazují slovy „nepovinná k dani“.

K bodu 148 (§ 42 odst. 3 písm. b))

Tato změna byla provedena z důvodu sjednocení pojmů s novelou zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

149. V § 42 odst. 6 se slova „nebo převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 149 (§ 42 odst. 6)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k)

dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

150. V § 42 odst. 6 se slovo „data“ nahrazuje slovem „dne“.

K bodu 150 (§ 42 odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

151. V § 42 odst. 6 se slova „nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem“ nahrazují slovy „převedení vlastnického práva na uživatele“.

K bodu 151 (§ 42 odst. 6)

Tato změna reaguje na přeformulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d).

152. V § 43 odst. 1 se slova „uplatnila a“ zrušují.

K bodu 152 (§ 43 odst. 1)

Zpřesnění textu spočívající v odstranění nejasného pojmu „uplatnila“, neboť rozhodující je, že plátce nebo identifikovaná osoba daň přiznala.

153. V § 43 odst. 1 se slova „nebo svoji daňovou povinnost“ zrušují.

K bodu 153 (§ 43 odst. 1)

Jedná se o zpřesnění textu.

154. V § 44 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „a zaplatit“ zrušují.

K bodu 154 (§ 44 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

155. V § 44 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „tohoto plnění“ vkládá čárka.

K bodu 155 (§ 44 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o gramatickou úpravu.

156. § 44 odst. 1 písm. c) bod 3 zní:

„3. společníky téže společnosti, jsou-li plátci,“.

K bodu 156 (§ 44 odst. 1 písm. c) bod 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

157. V § 44 odst. 6 se slova „a zaplatit“ zrušují a slovo „zaplacené“ se nahrazuje slovem „přiznané“.

K bodu 157 (§ 44 odst. 6)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

158. V § 44 odst. 7 a 8 se slovo „zaplacenou“ nahrazuje slovem „přiznanou“ a slovo „zaplacené“ se nahrazuje slovem „přiznané“.

K bodu 158 (§ 44 odst. 7 a 8)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

159. V § 44 odst. 9 se slova „devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočít ke dni uskutečnění původního“ nahrazují slovy „uplatněný u původního zdanitelného“.

K bodu 159 (§ 44 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti s úpravou provedenou v § 4 odst. 4 zákona o DPH účinného od 1. 1. 2013. Nově je umožněno použít pro přepočít nejen kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, ale také poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou.

160. V § 45 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,“.

K bodu 160 (§ 45 odst. 1 písm. a))

Jedná se o rozšíření množiny osob, které uskutečňují plnění. Nově se toto ustanovení vztahuje nejen na plátce, ale na všechny osoby povinné k dani, které vystavily daňový doklad v souladu s § 28. Zároveň je pro zjednodušení textu použita definice z § 29 odst. 4.

161. V § 45 odst. 1 písm. b) se slova „plátce, který“ nahrazují slovy „osoby, která“.

K bodu 161 (§ 45 odst. 1 písm. b))

Byla rozšířena množina osob, které uskutečňují plnění. Nově se toto ustanovení vztahuje nejen na plátce, ale i na všechny osoby povinné k dani.

162. V § 45 odst. 1 písmena c) a d) znějí:

„c) označení osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,

d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,“.

K bodu 162 (§ 45 odst. 1 písm. c) a d))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

163. V § 46 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) označení věřitele,“

K bodu 163 (§ 46 odst. 1 písm. a))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

164. V § 46 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) označení dlužníka,“

K bodu 164 (§ 46 odst. 1 písm. c))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

165. V § 46 odst. 1 písm. h) a i) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 165 (§ 46 odst. 1 písm. h) a i))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

166. V § 46 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) výši opravené daně,“

K bodu 166 (§ 46 odst. 1 písm. k))

Jedná se o odstranění nadbytečného textu, který upravoval zaokrouhlení daně, které nyní obsahuje § 37 odst. 1.

167. V § 46 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) označení věřitele,“

K bodu 167 (§ 46 odst. 2 písm. a))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

168. V § 46 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) označení dlužníka,“

K bodu 168 (§ 46 odst. 2 písm. c))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

169. V § 46 odst. 2 písm. g) a h) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 169 (§ 46 odst. 2 písm. g) a h))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

170. V § 46 odst. 2 písmeno j) zní:

„j) výši daně z přijaté úplaty,“

K bodu 170 (§ 46 odst. 2 písm. j))

Jedná se o odstranění nadbytečného textu, který upravoval

zaokrouhlení daně, které nyní obsahuje § 37 odst. 1.

171. V § 47 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 9 se označují jako odstavce 5 až 8.

K bodu 171 (§ 47 odst. 5)

S ohledem na zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží, již není třeba speciální ustanovení, které upravuje jakou sazbu daně u převodu nebo přechodu nemovitosti použít. Pro převod nebo přechod nemovitosti se použije ustanovení § 47 odst. 3.

172. § 47a včetně nadpisu zní:

„§ 47a

Předmět závazného posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní nebo snížené sazby daně podle § 47 odst. 1.“

K bodu 172 (§ 47a)

Ustanovení upravující předmět závazného posouzení bylo z legislativně technického pohledu upraveno tak, aby bylo formálně shodné s předmětem závazného posouzení uvedeného v § 92f.

173. Za § 47a se vkládá nový § 47b, který včetně nadpisu zní:

„§ 47b

Žádost o závazné posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

- popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
- návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.“

K bodu 173 (§ 47b)

Ustanovení upravující žádost o závazné posouzení bylo z legislativně technického pohledu upraveno tak, aby bylo formálně shodné s žádostí o závazné posouzení uvedenou v § 92g.

174. V § 48a se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 8 se označují jako odstavce 2 až 7.

K bodu 174 (§ 48a odst. 2)

Ustanovení bylo zrušeno, protože nemělo žádné opodstatnění.

175. V § 48a odst. 2 se slova „a jejich příslušenství“ zrušují.

K bodu 175 (§ 48a odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vymezuje nemovité věci.

176. V § 48a odst. 3 úvodní části ustanovení se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 176 (§ 48a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že vymezení staveb pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

177. V § 48a odst. 3 písmeno a) zní:

„a) jednotka, která je bytem pro sociální bydlení, nebo která zahrnuje byt pro sociální bydlení,“

K bodu 177 (§ 48a odst. 3)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově definuje byt jako jednotku.

178. V § 48a odst. 4 se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 178 (§ 48a odst. 4 úvodní části ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že definice bytu pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

179. V § 48a odst. 4 se věta třetí zrušuje.

K bodu 179 (§ 48a odst. 4 věta třetí)

S ohledem na skutečnost, že byt v návaznosti na nové vymezení jednotky podle nového občanského zákoníku, nikdy nemůže obsahovat podíl na společných částech domu, se věta zrušuje pro nadbytečnost. V § 48a odst. 5 větě první a v § 48a odst. 6 a 7 se za slovo „se“ vkládají slova „pro účely tohoto zákona“.

K bodu 180 (§ 48a odst. 5 věta první a § 48a odst. 6 a 7)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že definice rodinného domu pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

180. V § 51 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) dodání vybraných nemovitých věcí (§ 56),“.

K bodu 181 (§ 51 odst. 1 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vymezuje nemovité věci. Od daně bez nároku na odpočet daně tak bude osvobozeno dodání vybrané nemovité věci. Co se rozumí dodáním vybrané nemovité věci, je upraveno v § 56.

181. V § 51 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a),“.
Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena h) až j).

K bodu 182 (§ 51 odst. 1 písm. g))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vymezuje nemovité věci. Od daně bez nároku na odpočet daně tak bude osvobozen nájem vybrané nemovité věci. Co se rozumí nájmem vybrané nemovité věci je upraveno v novém § 56a. Vzhledem k tomu, že písmeno j) pozbylo platnosti, není nutné přejmenovat všechna písmena.

182. V § 54 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) převod cenných papírů včetně zaknihovaných cenných papírů, podílů v obchodních korporacích,“.

K bodu 183 (§ 54 odst. 1 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Jednak reaguje na novou úpravu cenných papírů v novém občanském zákoníku, dle kterého bude pojem cenný papír chápán pouze jako listinný (viz § 514 a násl. NOZ). Druhá změna je reakcí na terminologickou změnu vyplývající ze zákona o obchodních korporacích, který používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

183. V § 54 odst. 1 písm. c) se slovo „půjček“ nahrazuje slovem „zápůjček“.

K bodu 184 (§ 54 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník (§ 2390-2394).

184. V § 54 odst. 1 písm. g) se slova „podle zvláštního právního předpisu³⁴⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 34 se zrušuje.

K bodu 185 (§ 54 odst. 1 písm. g))

Odkaz na zvláštní právní předpis byl zrušen, aby bylo zřejmé, že osvobození se vztahuje i na případy, kdy se jedná o akreditiv dle jiného než českého právního řádu.

185. V § 54 odst. 1 písm. h) se slova „podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 35 se zrušuje.

K bodu 186 (§ 54 odst. 1 písm. h))

Odkaz na zvláštní právní předpis byl zrušen, aby bylo zřejmé, že osvobození se vztahuje i na případy, kdy se jedná o inkaso dle jiného než českého právního řádu.

186. V § 54 odst. 1 písm. k) se za slovo „bank“ vkládají slova „, včetně zahraničních bank,“.

K bodu 187 (§ 54 odst. 1 písm. k))

Pojem „zahraniční banka“ není ve smyslu zákona č. 21/1992 sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, podskupinou pojmu „banka“, který pokrývá toliko banku se sídlem v České republice. Z tohoto důvodu je ustanovení upřesněno v tom smyslu, že osvobození se vztahuje i na vklady od zahraničních bank.

187. V § 54 odst. 1 písm. x) se slovo „(zabezpečení)“ zrušuje.

K bodu 188 (§ 54 odst. 1 písm. x))

Dle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se jedná pouze o důchodové pojištění, nikoliv zabezpečení. Proto je toto slovo ze z ustanovení vypuštěno.

188. V § 54 odst. 2 se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“ a slovo „půjčku“ se nahrazuje slovem „zápůjčku“.

K bodu 189 (§ 54 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník (§ 2390-2394).

189. § 56 včetně nadpisu zní:

„§ 56

Dodání vybraných nemovitých věcí

(1) Dodáním vybrané nemovité věci se pro účely osvobození od daně rozumí dodání

- a) pozemku,
- b) práva stavby,
- c) stavby,
- d) podzemní stavby se samostatným účelovým určením,
- e) inženýrské sítě,
- f) jednotky.

(2) Od daně je osvobozeno dodání vybrané nemovité věci, která

- a) je pozemkem, na kterém není zřízena stavba spojená se zemí pevným základem nebo inženýrská síť, a
- b) není pozemkem, na kterém může být podle stavebního povolení nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby provedena stavba.

(3) Dodání vybrané nemovité věci jiné než

v odstavci 2 je osvobozeno od daně po uplynutí 5 let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo ode dne, kdy bylo započato první užívání stavby³⁹⁾, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(4) Plátce se může rozhodnout, že i po uplynutí lhůty podle odstavce 3 uplatní daň. Pokud plátce přijal před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které mu nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.“

Poznámka pod čarou č. 40 se zrušuje.

K bodu 190 (§ 56)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vymezuje nemovité věci. Nemovitou věcí je nově právo stavby. Uplatnění DPH při převodu nemovitých věcí zůstává beze změny. Převod pozemku, který je nezastavěný a není stavebním pozemkem, je osvobozen od daně (pole, louka). Stavební pozemek je definován v odstavci 2 písm. b), převod stavebního pozemku je zdanitelným plněním. Převod nemovitých věcí uvedených v odstavci 1 písm. b) – f) je osvobozen od daně po uplynutí zákonné lhůty.

190. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který včetně nadpisu zní:

„§ 56a

Nájem vybraných nemovitých věcí

(1) Nájmem vybrané nemovité věci se pro účely osvobození od daně rozumí nájem nemovité věci s výjimkou

- a) krátkodobého nájmu nemovité věci,
- b) nájmu prostor a míst k parkování vozidel,
- c) nájmu bezpečnostních schránek,
- d) nájmu strojů nebo jiných upevněných zařízení.

(2) Krátkodobým nájmem vybrané nemovité věci se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí nájem nemovité věci, s výjimkou pozemku, na kterém není zřízena stavba spojená se zemí pevným základem nebo inženýrská síť, popřípadě i nájem vnitřního movitého vybavení či dodání plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin.

(3) Plátce se může rozhodnout, že se u nájmu vybrané nemovité věci jiným plátcům pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností uplatňuje daň.“

K bodu 191 (§ 56a)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vymezuje nemovité věci. Nejedná se o věcnou změnu.

191. V § 61 písm. a) se slova „občanských sdružení“ nahrazují slovem „spolků“.

K bodu 192 (§ 61 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nahrazuje současný pojem „občanský sdružení“ pojmem „spolek“. Stále však v textu zákona zůstává zmínka o odborových organizacích, neboť ani ustanovení § 3025 nového občanského zákoníku jasně nestanoví, zda odborová organizace spolkem je či nikoli.

192. V § 64 odst. 3 se slovo „registrovaná“ nahrazuje slovy „osobou registrovanou“ a slova „zvláštního právního předpisu²⁴⁾“ se nahrazují slovy „zákona upravujícího spotřební daně“.

K bodu 193 (§ 64 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje nadbytečný odkaz na zvláštní právní předpis, kterým se rozumí zákon o spotřebních daních.

193. V § 66 odst. 1 se slova „z území Evropského společenství“ nahrazují slovy „z území Evropské unie“.

K bodu 194 (§ 66 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

194. V § 66 odst. 4 a 6 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 195 (§ 66 odst. 4 a 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

195. V § 68 odst. 6 se slovo „pronájem“ nahrazuje slovem „nájem“.

K bodu 196 (§ 68 odst. 6)

Legislativně technická úprava provedená v souvislosti s novým vymezením nájmu v § 4 odst. 3 písm. g).

196. V § 68 odst. 12 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 197 (§ 68 odst. 12)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

197. V § 69 odst. 1 se slova „daňová povinnost nebo“ zrušují.

K bodu 198 (§ 69 odst. 1)

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

198. V § 71 odst. 2 písm. c) se za slovo „vybavení“ vkládá slovo „obývaných“.

K bodu 199 (§ 71 odst. 2 písm. c))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o dani z přidané hodnoty „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. V druhém smyslu slova se pak užije pojmu „obývaná domácnost“.

199. V § 71 odst. 2 písm. d) se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 200 (§ 71 odst. 2 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

200. V § 71 odst. 3 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 201 (§ 71 odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

201. V § 71 odst. 4 písm. d) se slova „ostatních členských států Organizace Severoatlantické smlouvy“ nahrazují slovy „států, které jsou členy Organizace Severoatlantické smlouvy, jiných než České republiky“.

K bodu 202 (§ 71 odst. 4 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

202. V § 71a odst. 3 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 203 (§ 71a odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

203. V § 71g odst. 1 se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat daň“.

K bodu 204 (§ 71g odst. 1)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

204. V § 71g odst. 4 se slova „daňová povinnost a

plátce je povinen“ nahrazují slovem „povinnost“.

K bodu 205 (§ 71g odst. 4)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

205. V § 72 odst. 1 písm. a) se slova „, převodu nemovitosti“ zrušují.

K bodu 206 (§ 72 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

206. V § 72 odst. 2 písm. a) se slova „nemovitost, která mu byla nebo má být převedena, anebo“ nahrazují slovem „nebo“.

K bodu 207 (§ 72 odst. 2 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

207. V § 73 odstavec 7 zní:

„(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění jako společníci společnosti, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti společnosti určený společník, který vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za společnost. Společníci společnosti, kteří jsou plátci, mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost společnosti jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými společníky společnosti, musí být těmito společníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému společníkovi společnosti, který přiznává daň na výstupu za činnost celé společnosti.“.

K bodu 208 (§ 73 odst. 7)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

208. V § 76 odst. 4 písm. b) se slova „a převod nebo nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor“ nahrazují slovy „, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci“.

K bodu 209 (§ 76 odst. 4 písm. b))

Jedná se o změnu, která reflektuje nové znění § 56 a vložení nového § 56a.

209. V § 77 odst. 3 se slova „, bytů a nebytových prostor“ nahrazují slovy „a jednotek“.

K bodu 210 (§ 77 odst. 3)

Jedná se o změnu, která navazuje na úpravu učiněnou v § 78 odst. 3.

210. V § 78 odst. 3 se slova „bytů, nebytových prostor“ nahrazují slovem „jednotek“.

K bodu 211 (§ 78 odst. 3)

Jedná se o změnu, která reflektuje terminologickou změnu související s novým občanským zákoníkem.

211. V § 78a odst. 1 se slova „bytů, nebytových prostor“ nahrazují slovem „jednotek“.

K bodu 212 (§ 78a odst. 1)

Jedná se o změnu, která navazuje na úpravu učiněnou v § 78 odst. 3.

212. V § 78c odst. 1 písmeno b) zní:

„b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,“.

K bodu 213 (§ 78c odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

213. V § 78c odst. 1 písm. c) se slova „převedeného při přeměně společnosti nebo družstva“ nahrazují slovy „přecházejícího při přeměně obchodní korporace“.

K bodu 214 (§ 78c odst. 1 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

214. V § 78c odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

K bodu 215 (§ 78c odst. 1 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví

v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

215. V § 78c odst. 1 písmeno d) zní:

„d) majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.“.

K bodu 216 (§ 78c odst. 1 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

216. V § 78d odst. 1 se slova „, převodu nemovitostí“ zrušují.

K bodu 217 (§ 78d odst. 1)

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

217. V § 78d odst. 4 se slova „, převod nemovitostí“ zrušují.

K bodu 218 (§ 78d odst. 4)

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

218. V § 79a odst. 3 písmeno b) zní:

„b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu.“.

K bodu 219 (§ 79a odst. 3 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

219. V § 79a odst. 3 písm. c) se slova „převedeného při přeměně společnosti nebo družstva“ nahrazují slovy „přecházejícího při přeměně obchodní korporace“.

K bodu 220 (§ 79a odst. 3 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

220. V § 79a odst. 3 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

K bodu 221 (§ 79a odst. 3 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

221. V § 79a odst. 3 písmeno d) zní:

„d) majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.“.

K bodu 222 (§ 79a odst. 3 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

222. § 79b zní:

„§ 79b

Dědic, který nepokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, je povinen ke dni předcházejícímu dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který byl k tomuto dni obchodním majetkem plátce a u kterého tento plátce uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.“.

K bodu 223 (§ 79b)

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

223. V § 79c písm. a) se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 224 (§ 79c písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

224. V § 80 odst. 1 písm. f) se slova „rodinný příslušník“ nahrazují slovy „člen rodiny“.

K bodu 225 (§ 80 odst. 1 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

225. V § 80 odst. 1 písm. f) se slovo „společné“ nahrazuje slovy „společně hospodařící“ a na konci textu písmene f) se doplňují slova „; společně hospodařící domácností se pro účely tohoto zákona rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby“.

K bodu 226 (§ 80 odst. 1 písm. f))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o dani z přidané hodnoty za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Absencí definice tohoto pojmu v NOZ vznikla potřeba tento pojem definovat alespoň pro účely daně z přidané hodnoty. Použitá definice je původní definicí „domácnosti“ ze zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

226. V § 80 odst. 2 písm. a) se slova „jejím rodinným příslušníkům“ nahrazují slovy „členům její rodiny“.

K bodu 227 (§ 80 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

227. V § 80 odst. 2 písm. b) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 228 (§ 80 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „nemovitá věc“.

228. V § 80 odst. 2 písm. b) se slova „jeho rodinným příslušníkům“ nahrazují slovy „členům jeho rodiny“.

K bodu 229 (§ 80 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

229. V § 80 odst. 2 písm. e) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 230 (§ 80 odst. 2 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „nemovitá věc“.

230. V § 80 odst. 2 písm. f) se slova „jejím rodinným příslušníkům“ nahrazují slovy „členům její rodiny“.

K bodu 231 (§ 80 odst. 2 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

231. V § 80 odst. 6 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 232 (§ 80 odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

232. V § 80 odst. 6 písm. c) se slova „název, popřípadě jméno a příjmení“ nahrazují slovem „jméno“.

K bodu 233 (§ 80 odst. 6 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

233. V § 80 odst. 6 písm. f) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 234 (§ 80 odst. 6 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

234. V § 80 odst. 10 písm. b) se slova „jejich rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů jejich rodiny“.

K bodu 235 (§ 80 odst. 10 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

235. V § 80 odst. 10 písm. e) se slova „jeho rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů jeho rodiny“.

K bodu 236 (§ 80 odst. 10 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

236. V § 80 odst. 13 a v § 80 odst. 14 úvodní části ustanovení se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 237 (§ 80 odst. 13 a § 80 odst. 14 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité

osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

237. V § 80 odst. 14 písm. b) bodech 1 a 2 se slova „rodinným příslušníkem“ nahrazují slovy „členem rodiny“.

K bodu 238 (§ 80 odst. 14 písm. b) body 1 a 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

238. V § 80 odst. 14 písm. d) bodě 2 se slova „ve lhůtě“ nahrazují slovy „po dobu“.

K bodu 239 (§ 80 odst. 14 písm. d) bod 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

239. V § 80 odst. 14 písm. f) a g) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 240 (§ 80 odst. 14 písm. f) a g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

240. V § 81 odst. 3 a v § 81 odst. 5 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 241 (§ 81 odst. 3 a § 81 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

241. V § 81 odst. 5 písm. c) se slova „příjmení, popřípadě název,“ zrušují.

K bodu 242 (§ 81 odst. 5 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

242. V § 81 odst. 5 písm. f) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 243 (§ 81 odst. 5 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

243. V § 82a odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „registrovaná“ nahrazuje slovy „, která je osobou registrovanou“.

K bodu 244 (§ 82a odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

244. V § 82a odst. 1 písm. b) se slova „, převod nemovitosti“ zrušují.

K bodu 245 (§ 82a odst. 1 písm. b))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

245. V § 82a odst. 5 písm. b) a c) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 246 (§ 82a odst. 5 písm. b) a c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

246. V § 82a odst. 5 písm. i) bodě 2 se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 247 (§ 82a odst. 5 písm. i) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

247. V § 82a odst. 5 písm. i) bodě 4 se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 248 (§ 82a odst. 5 písm. i) bod 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

248. V § 82b odst. 4 se slovo „datu“ nahrazuje slovem „dni“.

K bodu 249 (§ 82b odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

249. V § 82b odst. 5 a 6 se slova „od data“ nahrazují slovy „ode dne“.

K bodu 250 (§ 82b odst. 5 a 6)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

250. V § 83 odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 251 (§ 83 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

251. V § 84 odst. 1 písm. a) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 252 (§ 84 odst. 1 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

252. V § 84 odst. 3 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 253 (§ 84 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

253. V § 84 odst. 3 písm. e) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 254 (§ 84 odst. 3 písm. e)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

254. V § 84 odst. 3 písm. i) se slova „a příjmení“

zrušují.

K bodu 255 (§ 84 odst. 3 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

255. V § 84 odst. 5 písm. b) a v § 84 odst. 6 písm. a) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 256 (§ 84 odst. 5 písm. b) a § 84 odst. 6 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

256. V § 85 odst. 5 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.

K bodu 257 (§ 85 odst. 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

257. V § 85 odst. 9 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 258 (§ 85 odst. 9 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

258. V § 85 odst. 10 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 259 (§ 85 odst. 10 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

259. V § 85 odst. 10 písm. c) se slovo „příjmení,“ zrušuje.

K bodu 260 (§ 85 odst. 10 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a

příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

260. V § 85 odst. 10 písm. f) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 261 (§ 85 odst. 10 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

261. V § 86 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „ , služeb a staveb“ nahrazují slovy „nebo služeb“.

K bodu 262 (§ 86 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

262. V § 86 odst. 1 písm. a) se slova „členským státem Organizace Severoatlantické smlouvy nebo Organizace Severoatlantické smlouvy“ nahrazují slovy „členem Organizace Severoatlantické smlouvy, jiným než Českou republikou“.

K bodu 263 (§ 86 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

263. V § 86 odst. 1 písm. a) se slova „ , služeb a staveb“ nahrazují slovy „nebo služeb“.

K bodu 264 (§ 86 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

264. V § 86 odst. 1 písm. b) se slova „ , služeb a staveb“ nahrazují slovy „nebo služeb“.

K bodu 265 (§ 86 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

265. V § 86 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „ , služeb a stavbami“ nahrazují slovy „nebo služeb“.

K bodu 266 (§ 86 odst. 3 úvodní části ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

266. V § 86 odst. 3 písm. b) se slova „ , služby nebo stavby“ nahrazují slovy „nebo služby“ a slova „včetně vybavení těchto staveb a služeb souvisejících“ se nahrazují slovy „vybavení staveb v rámci tohoto projektu a služby související“.

K bodu 267 (§ 86 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

267. V § 86 odst. 8 písm. a) se slova „a příjmení, popřípadě název“ a slova „příjmení nebo názvu“ zrušují.

K bodu 268 (§ 86 odst. 8 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

268. V § 86 odst. 8 písm. f) se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 269 (§ 86 odst. 8 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

269. V § 87 odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 270 (§ 87 odst. 1))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

270. V § 87 odst. 6 písmeno a) zní:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele,“.

K bodu 271 (§87 odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

271. V § 87 odst. 13 písm. b) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 272 (§ 87 odst. 13 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

272. V § 88 odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 273 (§ 88 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

273. V § 88 odst. 6 písmeno d) zní:

„d) prohlášení, že není

1. osobou registrovanou k dani a
2. osobou, která je evidována pro účely zvláštního režimu pro poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb v jiném členském státě, a“.

K bodu 274 (§ 88 odst. 6 písm. d))

Úprava byla provedena v souvislosti s novou definicí „osoby registrované k dani“. Pokrývá nejen osoby registrované k dani v jiném členském státě, ale i plátce a identifikované osoby. Dále je dle tohoto ustanovení v oznámení o zahájení činnosti podle zvláštního režimu nutno uvést prohlášení o tom, že osoba není pro účely zvláštního režimu pro poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb evidována v jiném členském státě.

274. V § 88 odst. 9 písm. d) a v § 89 odst. 7 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 275 (§ 88 odst. 9 písm. d) a § 89 odst. 7)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

275. V § 89 odst. 11 se slova „zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾“ nahrazují slovy „určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku“.

K bodu 276 (§ 89 odst. 11)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

276. V § 89 odst. 13 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovy „daně na výstupu“.

K bodu 277 (§ 89 odst. 13)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

277. V § 89 odst. 15 a v § 90 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Evropského společenství“

nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 278 (§ 89 odst. 15 a § 90 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

278. V § 91 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovem „daně“.

K bodu 279 (§ 91)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

279. V § 92a odst. 3 a 4 se slovo „datum“ nahrazuje slovem „den“.

K bodu 280 (§ 92a odst. 3 a 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

280. V nadpisu § 95 se slova „účastníka sdružení“ nahrazují slovy „společníka společnosti“.

K bodu 281 (nadpis § 95)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

281. V § 95 se slova „účastníkem sdružení“ nahrazují slovy „společníkem společnosti“ a slova „účastníky sdružení“ se nahrazují slovem „společníky“.

K bodu 282 (§ 95)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

282. V § 98 písm. b) se slova „příjmení, popřípadě název“ a slova „a příjmení nebo názvu,“ zrušují.

K bodu 283 (§ 98 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

283. V § 99a odst. 5 písm. a) a v § 99a odst. 5 písm. b)

úvodní části ustanovení se slova „společnosti nebo družstev“ nahrazují slovem „korporací“.

K bodu 284 (§ 99a odst. 5 písm. a) a § 99a odst. 5 písm. b) úvodní část ustanovení)

Tato změna souvisí s rekonfigurací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

284. V § 99a odst. 5 písm. b) bodech 1 a 2 se slova „společnosti nebo družstva“ nahrazují slovem „korporace“ a slova „společnost nebo družstvo“ se nahrazují slovem „korporaci“.

K bodu 285 (§ 99a odst. 5 písm. b) úvodní část ustanovení a § 99a odst. 5 písm. b) body 1 a 2)

Tato změna souvisí s rekonfigurací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

285. V § 99a odst. 5 písm. c) se za slova „na společníka“ vkládají slova „obchodní společnosti“.

K bodu 286 (§ 99a odst. 5 písm. c))

Tato změna souvisí s rekonfigurací soukromého práva. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

286. V § 100 odstavec 4 zní:

„(4) Plátcí, kteří jsou společníky téže společnosti, jsou povinni vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Tuto evidenci vede za společnost určený společník, který za společnost plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní společníky.“

K bodu 287 (§ 100 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

287. V § 100a odst. 1 se za slovo „jednotlivých“ vkládá slovo „jiných“.

K bodu 288 (§ 100a odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu související se zavedením pojmu „jiný členský stát“, neboť i zde se jedná o členský stát jiný než Českou republiku.

288. V § 100a odst. 2 úvodní části ustanovení se za číslo „44“ vkládají slova „ , který obsahuje“.

K bodu 289 (§ 100a odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se o gramatické zpřesnění úvodního ustanovení § 100a odst. 2.

289. V § 100a odst. 2 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 290 (§ 100a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží.

290. V § 100a odst. 3 se za slovo „jednotlivých“ vkládá slovo „jiných“.

K bodu 291 (§ 100a odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu související se zavedením pojmu „jiný členský stát“, neboť i zde se jedná o členský stát jiný než Českou republiku.

291. V § 101 odst. 1 se slova „Vlastní daňová povinnost“ nahrazují slovy „Vlastní daň“.

K bodu 292 (§ 101 odst. 1)

Jedná se o promítnutí změny pojmu „vlastní daňová povinnost“ na pojem „vlastní daň“ v § 4 odst. 1 písm. d).

292. V § 101 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 3 až 7.

K bodu 293 (§ 101 odst. 3)

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

293. V § 101 odstavec 4 zní:

„(4) Plátce, který jako určený společník vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za společnost, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání zdanitelná plnění a daň ze své činnosti a zdanitelná plnění a daň z činnosti celé společnosti. Ostatní společníci v daňovém přiznání uvádějí pouze zdanitelná plnění a daň ze své vlastní činnosti.“

K bodu 294 (§ 101 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

294. V § 101 odst. 5 větě první se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat daň“.

K bodu 295 (§ 101 odst. 5 věta první)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

295. V § 101 odst. 5 větě druhé se slova „Daňová povinnost“ nahrazují slovem „Daň“.

K bodu 296 (§ 101 odst. 5 věta druhá)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

296. V § 101 odst. 6 větě první se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat daň“.

K bodu 297 (§ 101 odst. 6 věta první)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

297. V § 101 odst. 6 větě druhé se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovem „daň“.

K bodu 298 (§ 101 odst. 6 věta druhá)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

298. V § 101 odst. 7 se slova „Daňová povinnost“ nahrazují slovem „Daň“.

K bodu 299 (§ 101 odst. 7)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

299. V § 102 odst. 1 písm. c) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 300 (§ 102 odst. 1 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

300. V § 102 odstavec 4 zní:

„(4) Souhrnné hlášení za společnost podává určený společník, který podává daňové přiznání za společnost.“

K bodu 301 (§ 102 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

301. V § 102 odst. 8 se slova „od data“ nahrazují slovy „ode dne“.

K bodu 302 (§ 102 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

302. V § 102 odst. 9 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovem „daně“.

K bodu 303 (§ 102 odst. 9)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

303. V nadpisu § 104 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovem „daně“.

K bodu 304 (nadpis § 104)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

304. V § 104 odst. 1 a 2 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovem „daně“ a slova „daňovou povinnost“ se nahrazují slovem „daň“.

K bodu 305 (§ 104 odst. 1 a 2)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

305. V § 104 odst. 3 se slova „daňové povinnosti“ nahrazují slovem „daně“.

K bodu 306 (§ 104 odst. 3)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

306. V § 105 odst. 1 se slovo „přeplatek,“ nahrazuje slovy „přeplatek vyšší než 100 Kč,“.

K bodu 307 (§ 105 odst. 1)

Tato změna přebírá úpravu obsaženou ve zrušovaném odstavci 4.

307. V § 105 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „To neplatí, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou stanovené daně na základě dodatečného vyměření.“.

K bodu 308 (§ 105 odst. 1 věta druhá)

Dochází pouze k legislativně technickému zjednodušení tohoto ustanovení, které i po přepsání má tentýž význam.

308. V § 105 se odstavec 4 zrušuje.

K bodu 309 (§ 105 odst. 4)

Odstavec 4 se zrušuje z důvodu nadbytečnosti, neboť hranice 100 Kč pro vrácení nadměrného odpočtu se přesouvá do odstavce 1.

309. V § 106 odstavec 6 zní:

„(6) Plátce přestává být plátcem dnem

- a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace,
- b) předcházejícím dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele.“.

K bodu 310 (§ 106 odst. 6)

Doplnění písmena b) navazuje na změny v koncepci dědictví. Nově bude v případě smrti plátce končit jeho registrace *ex lege* ke dni předcházejícímu dni rozhodnutí soudu o dědictví. Tento okamžik je zvolen s ohledem na § 6e, neboť dědic se stává plátcem, z důvodu vydání majetku po zemřelém plátcovi a pokračování v uskutečňování ekonomických činností, dnem přechodu daňové povinnosti. Tímto dnem je v souladu s § 239a daňového řádu den nabytí právní moci rozhodnutí soudu o dědictví. Aby byla zachována „kontinuita“ plátcovství, dochází k výslovnému zakotvení, že zůstavitel přestává být plátcem dnem předcházejícím dni, v němž se stává plátcem jeho dědic, tzn. dnem předcházejícím rozhodnutí soudu o dědictví.

310. § 106c včetně nadpisu zní:

„§ 106c

Zrušení registrace společníka společnosti na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce, který je společníkem společnosti, požádat pouze v těchto případech:

- a) zaniklo-li jeho členství ve společnosti, nebo
- b) při zániku společnosti po vypořádání majetku.

(2) Obrat společníka společnosti se pro účely

zrušení registrace stanoví jako součet obratu

- a) tohoto společníka dosahovaný mimo společnost a
- b) dosahovaného společně všemi společníky společnosti připadajícího na tohoto společníka; obrat připadající na každého společníka společnosti je stejný, neurčí-li společenská smlouva jiný poměr.“.

K bodu 311 (§ 106c)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

311. V § 107a odst. 4 se za slovo „dnem“ vkládají slova „následujícím po dni“.

K bodu 312 (§ 107a odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která má za cíl sjednocení textu § 107a odst. 4 o zrušení registrace identifikované osoby na žádost tak, aby text tohoto ustanovení byl v souladu se současným zněním § 106d odst. 3.

312. V § 108 odst. 1 písm. a) se slova „, poskytnutí služby nebo převod nemovitosti“ nahrazují slovy „nebo poskytnutí služby“.

K bodu 313 (§ 108 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

313. V § 108 odst. 1 písm. d) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 314 (§ 108 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

314. V § 108 odst. 1 písm. e) se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost přiznat daň“.

K bodu 315 (§ 108 odst. 1 písm. e))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

315. V § 108 odst. 2 písm. a) a b) se slova „daňová povinnost“ nahrazují slovy „povinnost zaplatit daň“.

K bodu 316 (§ 108 odst. 2 písm. a) a b))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu

uvedení do souladu se zněním § 108.

316. Poznámky pod čarou č. 10, 24, 25, 26a a 36 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 317 (Poznámky pod čarou č. 10, 24, 25, 26a a 36)

Dochází ke zrušení poznámek pod čarou, a to včetně všech odkazů v zákoně na ně, které odkazují na stávající občanský zákoník a na zákon o cenných papírech z důvodu neaktuálnosti a na zákon o spotřebních daních z důvodu nadbytečnosti.

Čl. X

K čl. X

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona za zdaňovací období před účinností tohoto zákonného opatření Senátu se použijí předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti (dosavadní předpisy).

2. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 2

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého

práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 2 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 2 uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 2 je subsidiární také vůči přechodnému ustanovení 1, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o spotřebních daních

K části šesté - změna zákona o spotřebních daních

Čl. XI

K čl. XI

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 313/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 693/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 245/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 59/2010 Sb., zákona č. 95/2011 Sb., zákona č. 221/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 1 (§ 1 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

2. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS.

Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků.

Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů. Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje.

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES,

pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, a směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění.“

K bodu 2 (§ 1 odst. 1 úvodní část ustanovení poznámka pod čarou č. 1)

Jedná se o změnu v důsledku novelizace evropského práva. Věcně nedochází k žádné změně.

3. V § 1 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „(dále jen „daň““ zrušují.

K bodu 3 (§ 1 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o spotřebních daních použita nevhodným způsobem. Z § 1 je zřejmé, že tento zákon upravuje v obecné části spotřební daně, ve zvláštní části pak konkrétní spotřební daň. Na místech, kde se bude jednat o jinou daň, tak bude stanoveno.

4. V § 2 odst. 1 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 4 (§ 2 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

5. V § 2 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) jiným členským státem členský stát s výjimkou České republiky,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

K bodu 5 (§ 2 odst. 1 písm. d))

Pojem jiného členského státu byl zaveden k odlišení státu, který je členským státem Evropské unie, ale který není Českou republikou, což odpovídá i dosavadnímu chápání pojmu jiný členský stát. Použití sousloví „jiný členský stát“ tak v textu zákona bude vždy vylučovat Českou republiku.

6. V § 2 odst. 1 písm. e) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 6 (§ 2 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

7. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Pro účely tohoto zákona se

- a) území Monackého knížectví považuje za území Francouzské republiky,
- b) území Jungholzu a Mittelbergu (Kleines Walsertal) považuje za území Spolkové republiky Německo,
- c) území ostrova Man považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,
- d) území San Marina považuje za území Italské republiky a
- e) výsostná území Spojeného království Akrotiri a Dhekelia považují za území Kypru.“

K bodu 7 (§ 2 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že vymezení, která území se považují za území členských států, se použije pouze pro účely zákona o spotřebních daních.

8. V § 2 odst. 5 a 6 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 8 (§ 2 odst. 5 a 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

9. V § 3 písm. b) a d) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 9 (§ 3 písm. b) a d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

10. V § 3 písmeno n) zní:

„n) klasifikací NACE klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění,“.

K bodu 10 (§ 3 písm. n))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

Z legislativně technického došlo k zakotvení definice klasifikace NACE tak, jak je tomu v úpravě energetických daní (části čtyřicátá pátá až čtyřicátá sedmá zákona č. 261/2007 Sb.).

11. V § 3 písm. p) se slova „fyzické osoby“ zrušují a

slovo „fyzická“ se nahrazuje slovem „tato“.

K bodu 11 (§ 3 písm. p))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Místo pobytu se nemůže vázat k nikomu jinému, než fyzické osobě.

12. V § 3 písm. s) se slova „ztrátou nebo znehodnocením v důsledku prokazatelně nepředvídatelné a neodvratitelné události“ nahrazují slovy „nepředvídatelnou ztrátou nebo znehodnocením“.

K bodu 12 (§ 3 písm. s))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která má za cíl usnadnění použití vymezeného pojmu v textu zákona. Dosud zákon o spotřebních daních odkazoval na ustanovení, v němž byla vymezena ztráta nebo znehodnocení v důsledku prokazatelně nepředvídatelné a neodvratitelné události, přičemž v jednotlivých ustanoveních stanovil, zda se jedná o tuto vymezenou ztrátu nebo znehodnocení, nebo nikoliv. Při takovém vymezení ale nebylo definice potřeba a byla nadbytečná. Díky navržené úpravě se bude snadno rozlišovat „nepředvídatelná ztráta nebo znehodnocení“, tedy ztráta nebo znehodnocení ve smyslu definice, a „ztráta nebo znehodnocení“ stojící mimo definici.

13. V § 3 se písmeno t) zrušuje.

Dosavadní písmena u) a v) se označují jako písmena t) a u).

K bodu 13 (§ 3 písm. t))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Vymezení pojmu daňového zástupce pro zasilání vybraných výrobků je obsaženo v § 33 odst. 3, kde jedině se tento institut objevuje.

14. V § 3 písmeno u) zní:

„u) společně hospodařící domácností společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.

K bodu 14 (§ 3 písm. u))

Nový občanský zákoník v § 2029 a násl. zavádí nový institut „finanční záruka“, z něhož se bude vycházet i v tomto zákoně. Proto není nutné vytvářet definici pouze pro účely tohoto zákona. Z toho důvodu se zrušuje definice pojmu uvedená v § 3 písm. u) a na její místo se vkládá definice nového pojmu, kterým je společně hospodařící domácnost.

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolujících osob“. Tato definice je přejata ze současného občanského zákoníku, tudíž nedochází k věcné změně. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

15. V § 4 odst. 1 písm. g) se slova „přechodu nebo

převodu“ nahrazují slovem „pozbytí“.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (přechod nebo převod) a použití obecného pojmu „pozbytí“ tak, aby došlo k zesouladnění znění tohoto ustanovení s ustanovením § 9 odst. 4. Nejedná se o věcnou změnu.

16. V § 4 se odstavec 7 zrušuje.

K bodu 16 (§ 4 odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení zvláštní části bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 4. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

17. V § 5 odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo plátce,
b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, nabyvatele,“.

K bodu 17 (§ 5 odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

18. V § 5 odst. 3 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,
b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, kupujícího,“.

K bodu 18 (§ 5 odst. 3 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

19. V § 5 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, odesílatele,“.

K bodu 19 (§ 5 odst. 4 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která

mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

20. V § 6 odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, odesílajícího plátce, popřípadě uživatele,
b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, přijímajícího uživatele,“.

K bodu 20 (§ 6 odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

21. V § 6 se odstavec 5 zrušuje.

K bodu 21 (§ 6 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 6. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

22. § 7 a 8 včetně nadpisů znějí:

„§ 7

Předmět daně

Předmětem daně jsou vybrané výrobky na daňovém území Evropské unie vyrobené nebo na daňové území Evropské unie dovezené.

§ 8

Vznik daňové povinnosti

Daňová povinnost vzniká výrobou vybraných výrobků na daňovém území Evropské unie nebo dovozem vybraných výrobků na daňové území Evropské unie.“.

K bodu 22 (§ 7 a 8)

Vzhledem k tomu, že v § 7 dochází k vypuštění odstavce 3 pro jeho nadbytečnost a odstavec 1 téhož ustanovení již pozbyl platnosti, vkládá se nové znění § 7, jež promítá terminologickou změnu do původního odstavce 2 reagující na faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

Tatáž úprava s výjimkou vypuštění odstavce 3 se činí i v § 8.

23. V § 9 odst. 3 písm. a) a d) se slova „, pokud se nejedná o ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 23 (§ 9 odst. 3 písm. a) a d))

Tato změna souvisí s vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

24. V § 9 odstavec 4 zní:

„(4) Povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také dnem pozbytí nebo dnem propachtování obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku, ke kterým náleží nezdaněné vybrané výrobky nacházející se mimo režim podmíněného osvobození od daně.“

Poznámky pod čarou č. 14 až 17 se zrušují.

K bodu 24 (§ 9 odst. 4)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod. Povinnost přiznat a zaplatit daň vzniká dnem pozbytí nebo dnem propachtování obchodního závodu, což věcně odpovídá původní úpravě.

25. V § 9 se odstavec 5 zrušuje.

K bodu 25 (§ 9 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 9. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

26. V § 10 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

K bodu 26 (§ 10 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 10. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální

ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

27. V § 11 odst. 1 písm. d) se slova „členských států Organizace Severoatlantické smlouvy“ nahrazují slovy „států, které jsou členy Organizace Severoatlantické smlouvy“.

K bodu 27 (§ 11 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

28. V § 11 odst. 1 písm. d) a e) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 28 (§ 11 odst. 1 písm. d) a e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

29. V § 11 se odstavec 4 zrušuje.

K bodu 29 (§ 11 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 11. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

30. V § 13 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele,“

K bodu 30 (§ 13 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

31. V § 13 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo dodavatele, a místo vydání vybraných výrobků,“

K bodu 31 (§ 13 odst. 2 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

32. V § 13 odst. 22 písm. c) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 32 (§ 13 odst. 22 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

33. V § 13 se odstavec 25 zrušuje.

K bodu 33 (§ 13 odst. 25)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 13. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

34. V § 14 odst. 1 písm. a) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 34 (§ 14 odst. 1 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

35. V § 14 odst. 2 písm. d) bodě 2 se slova „, pokud se nejedná o ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 35 (§ 14 odst. 2 písm. d) bod 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

36. V § 14 odst. 3 se slova „, s výjimkou ztráty nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“,“ nahrazují slovy „s výjimkou nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 36 (§ 14 odst. 3)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

37. V § 14 odst. 4 se slova „ke ztrátě nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „k nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení“.

K bodu 37 (§ 14 odst. 4)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice

v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

38. V § 15 odst. 1 písm. d) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 38 (§ 15 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

39. V § 15 odst. 1 písm. g) se slova „rodinný příslušník“ nahrazují slovy „člen rodiny“.

K bodu 39 (§ 15 odst. 1 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

40. V § 15 odst. 1 písm. g) se slovo „společně“ nahrazuje slovy „společně hospodařící“.

K bodu 40 (§ 15 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

41. V § 15 odst. 2 písm. a) se slova „jeho rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů jeho rodiny“.

K bodu 41 (§ 15 odst. 2 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

42. V § 15 odst. 2 písm. b) se slova „jeho rodinným příslušníkům“ nahrazují slovy „členům jeho rodiny“.

K bodu 42 (§ 15 odst. 2 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

43. V § 15 odst. 2 písm. g) se slova „jejích rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů její rodiny“.

K bodu 43 (§ 15 odst. 2 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

44. V § 15 odst. 8 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,
b) jméno kupujícího,“.

K bodu 44 (§ 15 odst. 8 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

45. V § 15 odst. 12 písm. b) se slova „jeho rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů jeho rodiny“.

K bodu 45 (§ 15 odst. 12 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

46. V § 15 odst. 12 písm. d) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 46 (§ 15 odst. 12 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

47. V § 15 odst. 12 písm. e) se slova „jeho rodinných příslušníků“ nahrazují slovy „členů jeho rodiny“.

K bodu 47 (§ 15 odst. 12 písm. e))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

48. V § 15 odst. 12 písm. g) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 48 (§ 15 odst. 12 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

49. V § 15 odst. 12 písm. h) se slova „rodinné příslušníky“ nahrazují slovy „členy rodiny“.

K bodu 49 (§ 15 odst. 12 písm. h))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

50. V § 18 se odstavec 9 zrušuje.

K bodu 50 (§ 18 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 18. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

51. V § 19 se odstavec 8 zrušuje.

K bodu 51 (§ 19 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení zvláštní části bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 19. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

52. V § 20 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo plátce,“.

K bodu 52 (§ 20 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

53. V § 20 odst. 18 písm. b) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 53 (§ 20 odst. 18 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

54. V § 20 se odstavec 23 zrušuje.

K bodu 54 (§ 20 odst. 23)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 20. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

55. V § 21 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) finanční zárukou, kterou přijal správce daně, nebo“.

K bodu 55 (§ 21 odst. 1 písm. b))

Návrh úpravy je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem (§ 2029). Podle něj může být zajištění daně poskytnuto nejen bankou (tj. bankou, zahraniční bankou, spořitelním a úvěrním družstvem), ale i jiným subjektem. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční.

Uplatní se tak obdobný režim, který platí pro přijetí finanční záruky podle § 173 odst. 2 daňového řádu. Celní úřad tak má možnost formou rozhodnutí odmítnout poskytovanou finanční záruku, pokud dospěje k závěru, že takto poskytnutá garance je nedostačující či nevyhovující (např. špatným nastavením podmínek). Toto své rozhodnutí pak musí náležitě odůvodnit.

56. V § 21 odst. 5 se slova „ručitelského závazku“

nahrazují slovy „jeho ručitelství povinnosti“.

K bodu 56 (§ 21 odst. 5)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

57. V § 21 odst. 6 se slova „závazky k placení spotřební daně“ nahrazují slovy „nedoplatky na spotřební dani“.

K bodu 57 (§ 21 odst. 6)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost, případně pohledávku nebo dluh.

58. V § 21 odst. 12 se slova „finančním závazkům“ nahrazují slovem „peněžním dluhům“ a slovo „závazkům“ se nahrazuje slovy „peněžním dluhům“.

K bodu 58 (§ 21 odst. 12)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

59. V § 21a odst. 2 písm. c) se slovo „příslušník“ nahrazuje slovem „člen“.

K bodu 59 (§ 21a odst. 2 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

60. V § 21a odst. 6 a 10 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „povinnosti“.

K bodu 60 (§ 21a odst. 6 a 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

61. V § 22 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo plátce,“.

K bodu 61 (§ 22 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

62. V § 22 odst. 18 písm. b) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 62 (§ 22 odst. 18 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

63. V § 22 se odstavec 24 zrušuje.

K bodu 63 (§ 22 odst. 24)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení části druhé bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 22. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

64. V § 23 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo plátce,“.

K bodu 64 (§ 23 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

65. V § 23 odst. 1 písm. c) se slova „obchodní firmu nebo název, sídlo a údaje o registraci k dani v jiném členském státě dodavatele z jiného členského státu, je-li právnickou osobou; jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo pobytu a údaje o registraci k dani v jiném členském státě dodavatele z jiného členského státu, je-li fyzickou osobou“ nahrazují slovy „obchodní firmu nebo jméno, sídlo a údaje o registraci k dani v jiném členském státě dodavatele z jiného členského státu“.

K bodu 65 (§ 23 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

66. V § 23 se odstavec 7 zrušuje.

K bodu 66 (§ 23 odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ustanovení zvláštní části bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení § 23. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální

ustanovení, která tento fakt toliko opakují

67. V § 27 odst. 3 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 67 (§ 27 odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

68. V § 27a odst. 1 a 2 se slova „ztrát nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s),“ nahrazují slovy „nepředvídatelných ztrát nebo znehodnocení“.

K bodu 68 (§ 27a odst. 1 a 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

69. V § 27b odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 69 (§ 27b odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

70. V § 27b odst. 1 se slova „ztrát nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s),“ nahrazují slovy „nepředvídatelných ztrát nebo znehodnocení“.

K bodu 70 (§ 27b odst. 1)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

71. V § 27b odst. 2 a 3 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 71 (§ 27 odst. 2 a 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

72. V § 27b odst. 3 se slova „ztrát nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s),“ nahrazují slovy „nepředvídatelných ztrát nebo znehodnocení“.

K bodu 72 (§ 27b odst. 3)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu

nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

73. V § 27e odst. 1 a 2 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 73 (§ 27e odst. 1 a 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

74. V § 28 odst. 2 se slova „ztráty nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s),“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 74 (§ 28 odst. 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

75. V § 28 odst. 7 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 75 (§ 28 odst. 7 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

76. V § 28 odst. 7 písm. c) se slova „ztráty nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s),“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 76 (§ 28 odst. 7 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

77. V § 28 odst. 8 písm. b) se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 77 (§ 28 odst. 8 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

78. V § 28 odst. 8 písm. c) se slova „ztráty nebo

znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 78 (§ 28 odst. 8 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

79. V § 28 odst. 10 se za slovo „tomto“ vkládá slovo „jiném“.

K bodu 79 (§ 28 odst. 10)

Tato změna reaguje na vymezení pojmu jiný členský stát a spočívá v důsledném použití této definice. Zpřesňuje se tedy, že se v tomto případě bude jednat i jiný členský stát Evropské unie, než je Česká republika.

80. V § 29 odst. 6 a 8 se slova „ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení“.

K bodu 80 (§ 29 odst. 6 a 8)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

81. V § 29 odst. 10 se slova „ztrátě nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení“.

K bodu 81 (§ 29 odst. 10)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

82. V § 30 odst. 5 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 82 (§ 30 odst. 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

83. V § 31 odst. 6 se slova „ztrátu nebo

znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení“.

K bodu 83 (§ 31 odst. 6)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

84. V § 31 odst. 8 se slova „ztrátě nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení“.

K bodu 84 (§ 31 odst. 8)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

85. V § 33 odst. 2 se slova „[§ 3 písm. t)]“ zrušují.

K bodu 85 (§ 33 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu navazující na zrušení definice daňového zástupce pro zaslání vybraných výrobků uvedené v § 3 písm. t).

86. V § 33 odst. 4 písm. b) se slovo „, příjmení“ zrušuje.

K bodu 86 (§ 33 odst. 4 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

87. V § 33 odst. 12 písm. c) se slova „ke ztrátě nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „k nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení“.

K bodu 87 (§ 33 odst. 12 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

88. V § 33 odst. 15 se slova „ztrátu nebo

znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení“.

K bodu 88 (§ 33 odst. 15)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

89. V § 33 odst. 17 se slova „ztrátě nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení“.

K bodu 89 (§ 33 odst. 17)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

90. V § 33a odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a údaje o registraci k dani v jiném členském státě osoby odesílající vybrané výrobky z jiného členského státu; tyto údaje budou potvrzeny příslušným správcem daně,
b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo osoby, která má být ustanovena daňovým zástupcem pro zasilání vybraných výrobků,“.

K bodu 90 (§ 33a odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

91. V § 33a odst. 10 se slova „nebo místa pobytu“ zrušují.

K bodu 91 (§ 33a odst. 10)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

92. V § 33a odst. 12 písm. b) se slovo „úmrtním“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 92 (§ 33a odst. 12 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým

občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

93. V § 36 odst. 1 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 93 (§ 36 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

94. V § 36 odst. 5 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele,“.

K bodu 94 (§ 36 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

95. V § 36 odst. 13 písm. b) se slovo „úmrtním“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 95 (§ 36 odst. 13 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

96. V § 37 odst. 2 písm. c) se za slova „členů jeho“ vkládají slova „společně hospodařící“ a za slovo „jejich“ se vkládají slova „společně hospodařících“.

K bodu 96 (§ 37 odst. 2 písm. c))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

97. V § 41 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo daňového subjektu,“.

K bodu 97 (§ 41 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

98. V § 43 se slova „§ 23 odst. 4, § 29 odst. 2 a“ zrušují.

K bodu 98 (§ 43)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která vypouští nadbytečné odkazy, neboť osobám v nich uvedeným nelze pokutu uložit.

99. V § 49 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Mineralogickými postupy se pro účely tohoto zákona rozumí technologické procesy uvedené v klasifikaci NACE pod kódem C 23 „výroba ostatních nekovových minerálních výrobků.“

(4) Metalurgickými procesy se pro účely tohoto zákona rozumí tepelné zpracování rud a jejich koncentrátů jako výstupního produktu z této činnosti a výroba kovů uvedená v klasifikaci NACE pod kódem C 24 „výroba základních kovů“.

K bodu 99 (§ 49 odst. 3 a 4)

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

Z legislativně technického hlediska dochází k zakotvení stejného znění definice pojmů mineralogické postupy a metalurgické procesy, jaké lze najít v ustanovení energetických daní. Toto znění je umožněno vydefinováním pojmu klasifikace NACE v § 3 písm. n).

100. V § 55 odst. 7 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození prodávajícího,

b) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo kupujícího,“.

K bodu 100 (§ 55 odst. 7 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

101. V § 55 odst. 8 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo výrobce,“.

K bodu 101 (§ 55 odst. 8 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

102. V § 56 odst. 8 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,

b) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození

kupujícího,“.

K bodu 102 (§ 56 odst. 8 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

103. V § 56 odst. 9 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo výrobce,“.

K bodu 103 (§ 56 odst. 9 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

104. V § 56a odst. 6 písmena a) a b) znějí:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,

b) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození kupujícího,“.

K bodu 104 (§ 56 odst. 6 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

105. V § 56a odst. 7 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo výrobce,“.

K bodu 105 (§ 56 odst. 7 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

106. V § 60a odst. 2 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele,“.

K bodu 106 (§ 60a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

107. V § 60a odst. 2 písmeno e) zní:

„e) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo dodavatele, a místo vydání vybraných výrobků,“.

K bodu 107 (§ 60a odst. 2 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

108. V § 60a odst. 17 písm. c) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 108 (§ 60a odst. 17 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

109. V § 64 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

K bodu 109 (§ 64 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není nutné odkazovat na ustanovení, které vymezuje pojem běžné nádrže.

110. V § 72 odstavec 2 zní:

„(2) Uživatel je rovněž povinen uplatnit písemně osvobození lihu od daně u původního vlastníka v případech, na které se vztahuje osvobození od daně podle odstavce 1, před nabytím vlastnického práva k nezdaněnému lihu tvořícímu majetek původního vlastníka, před

a) uzavřením smlouvy o pachtu obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka nebo

b) pozbytím obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka.“.

K bodu 110 (§ 72 odst. 2)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

111. V § 72 odst. 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 111 (§ 72 odst. 3)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

112. V § 79a odst. 2 písmeno a) zní:

„a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo osoby, která hodlá prodávat lihoviny,“.

K bodu 112 (§ 79a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

113. V § 79a odst. 2 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až h) se označují jako písmena b) až g).

K bodu 113 (§ 79a odst. 2 písm. b))

Tato změna byla provedena z důvodu zakomponování textu písmene b) do nového znění písmene a).

114. V § 79a odst. 2 písmeno c) zní:

„c) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo osoby, od které byly lihoviny nakoupeny,“.

K bodu 114 (§ 79a odst. 2 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

115. V § 79a odst. 2 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až g) se označují jako písmena d) až f).

K bodu 115 (§ 79a odst. 2 písm. d))

Tato změna byla provedena z důvodu zakomponování textu písmene d) do nového znění písmene c).

116. V § 80 odst. 1 se za slovo „ní“ vkládají slova „společně hospodařící“ a za slovo „její“ se vkládají slova „společně hospodařící“.

K bodu 116 (§ 80 odst. 1)

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

117. V § 82 odst. 2 písm. a) se slovo „obchodním“ zrušuje.

K bodu 117 (§ 82 odst. 2 písm. a))

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací. Nový občanský zákoník upouští od definování pojmu „obchodní majetek“ a namísto něj definuje pouze pojem „majetek“.

118. V § 86 odst. 3 se za slovo „tvořících“ vkládají slova „společně hospodařící“.

K bodu 118 (§ 86 odst. 3)

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

119. V § 103 odst. 2 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 119 (§ 103 odst. 2)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu.

120. V § 103 odst. 6 se slova „Evropského společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 120 (§ 103 odst. 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

121. V § 108 odst. 2 se slova „název a sídlo, je-li právnickou osobou, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu a místo pobytu, je-li fyzickou osobou“ nahrazují slovy „jméno a sídlo“.

K bodu 121 (§ 108 odst. 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

122. V § 118 odst. 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

K bodu 122 (§ 118 odst. 3)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu.

123. V § 119 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) finanční zárukou vystavenou ve prospěch pověřeného správce daně, kterou tento správce daně přijal,“.

K bodu 123 (§ 119 odst. 4 písm. a))

Návrh úpravy je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem (§ 2029). Podle něj může být zajištění hodnoty tabákových nálepek poskytnuto nejen bankou (tj. bankou, zahraniční bankou, spořitelním a úvěrním družstvem), ale i jiným subjektem. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční.

Uplatní se tak obdobný režim, který platí pro přijetí finanční záruky podle § 173 odst. 2 daňového řádu. Celní úřad tak má možnost formou rozhodnutí odmítnout poskytovanou finanční záruku, pokud dospěje k závěru, že takto poskytnutá garance je nedostačující či nevyhovující (např. špatným nastavením podmínek). Toto své rozhodnutí pak musí náležitě odůvodnit.

124. V § 119 odst. 5 písm. b) se slova „ztráty nebo znehodnocení ve smyslu § 3 písm. s)“ nahrazují slovy „nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení“.

K bodu 124 (§ 119 odst. 5 písm. b))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

125. V § 134e odst. 3 se slova „nebo místo pobytu“ zrušují.

K bodu 125 (§ 134e odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

126. V § 134g odst. 3 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo navrhovatele,“.

K bodu 126 (§ 134g odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

127. V § 134j odst. 1 písm. c) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 127 (§ 134j odst. 1 písm. c)

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

128. V § 134p odst. 3 se slova „nebo místo pobytu“ zrušují.

K bodu 128 (§ 134p odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

129. V § 134r odst. 3 písmeno a) zní:

„a) obchodní firma nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo navrhovatele,“.

K bodu 129 (§ 134r odst. 3 písm. a)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

130. V § 134u odst. 1 písm. c) se slovo „úmrtím“ nahrazuje slovem „smrtí“.

K bodu 130 (§ 134u odst. 1 písm. c)

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

131. V § 135zs odst. 3 a v § 135zx odst. 3 se slova „nebo místem pobytu“ zrušují“.

K bodu 131 (§ 135zs odst. 3 a § 135zx odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

132. Poznámky pod čarou č. 6, 33, 36a a 63 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

K bodu 132 (Poznámky pod čarou č. 6, 33 a 36a)

Dochází ke zrušení poznámek pod čarou, a to včetně všech odkazů v zákoně na ně, které odkazují na stávající občanský zákoník a obchodní zákoník z důvodu neaktuálnosti a na nařízení Komise č. 29/2002 z důvodu nadbytečnosti.

Čl. XII

K čl. XII

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s kodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření

Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrát „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o povinném značení lihu

K části sedmé - změna zákona o povinném značení lihu

Čl. XIII

K čl. XIII

Zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 2 se na začátek písmene b) vkládá slovo „fyzická“.

K bodu 1 (§ 18 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na skutečnost, že nový občanský zákoník umožňuje (viz § 154), aby členem voleného orgánu právnické osoby byla jiná právnická osoba, kterou při jednání tohoto orgánu zastupuje fyzická osoba jí zmocněná.

2. V § 18 odst. 2 písm. b) se za slovo „orgánu“ vkládají slova „, anebo zástupcem právnické osoby, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu“.

K bodu 2 (§ 18 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na skutečnost, že nový občanský zákoník umožňuje (viz § 154), aby členem voleného orgánu právnické osoby byla jiná právnická osoba, kterou při jednání tohoto orgánu zastupuje fyzická osoba jí zmocněná.

3. V § 35 odst. 1 písm. b) se slova „nebo místě podnikání“ zrušují.

K bodu 3 (§ 35 odst. 1 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající

právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Jedná se o úpravu, která je do návrhu zákona promítnuta na základě zpřísnění pravidla pro skladování kontrolních pásek, které bylo při projednávání návrhu zákona o povinném značení lihu nově upraveno.

4. V § 36 odst. 4 se slova „nebo místě podnikání“ zrušují.

K bodu 4 (§ 36 odst. 4)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

5. V § 40 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) obchodní firmu nebo jméno držitele, který kontrolní pásky převzal, jeho sídlo a jeho daňové identifikační číslo,“.

K bodu 5 (§ 40 odst. 2 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje rovněž na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 nového občanského zákoníku, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

6. V § 46 odst. 2 se na začátek písmene b) vkládá slovo „fyzická“.

K bodu 6 (§ 46 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na skutečnost, že nový občanský zákoník umožňuje (viz § 154), aby členem voleného orgánu právnické osoby byla jiná právnická osoba, kterou při jednání tohoto orgánu zastupuje fyzická osoba jí zmocněná.

7. V § 46 odst. 2 písm. b) se za slovo „orgánu“ vkládají slova „, anebo zástupcem právnické osoby, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu“.

K bodu 7 (§ 46 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na skutečnost, že nový občanský zákoník umožňuje (viz § 154), aby členem voleného orgánu právnické osoby byla jiná právnická osoba, kterou při jednání tohoto orgánu zastupuje fyzická osoba jí

zmocněná.

8. V § 57 odst. 2 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 8 (§ 57 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 nového občanského zákoníku, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

9. V § 57 odst. 2 písm. b) se slova „nebo místo podnikání“ zrušují.

K bodu 9 (§ 57 odst. 2 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

10. V § 57 odst. 2 písm. c) se slova „organizační složky podniku“ nahrazují slovy „pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu“.

K bodu 10 (§ 57 odst. 2 písm. c))

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se věcně shoduje s vymezením obchodního závodu. Současně se zavádí pojem „pobočka“ jako jedna z organizačních složek obchodního závodu.

11. V § 62 odst. 1 písm. i) se slova „nebo místě podnikání“ zrušují.

K bodu 11 (§ 62 odst. 1 písm. i))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

Čl. XIV

K čl. XIV

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. .../2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto

zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídicí se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou

jím svou povahou a účelem nejbližší.

Obrát „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona o povinném značení lihu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon o povinném značení lihu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů

K části osmé – změna zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů

Čl. XV

K čl. XV

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 282/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 463/2012 Sb. a zákona č. 313/2013 Sb., se mění takto:

1. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 1 odst. 1 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 1 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

2. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 1 odst. 1 se slova „(dále jen „daň““ zrušují.

K bodu 2 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z plynu, proto byla vypuštěna legislativní zkratka „daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

3. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 1 odst. 2 se slova „celní orgány“ nahrazují slovy „orgány Celní správy České republiky“.

K bodu 3 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetenčních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech

užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo.

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona. V tomto bodě je změna navržena poprvé.

4. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 2 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) klasifikací NACE klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění,“.

K bodu 4 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

5. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. f) se slova „DJ 27 „výroba základních kovů a hutních výrobků““ nahrazují slovy „C 24 „výroba základních kovů““.

K bodu 5 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince

2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

6. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. g) se slova „DI 26“ nahrazují slovy „C 23“.

K bodu 6 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

7. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 2 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) identifikačními údaji

1. obchodní firma nebo jméno,
2. sídlo nebo místo pobytu,
3. daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno.“

K bodu 7 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

8. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 3 odst. 2 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 8 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

9. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 8 odst. 5 se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 9 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 8 odst. 5)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

10. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 9 odst. 1 a v § 10 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 10 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 9 odst. 1 a § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

11. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 10 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 11 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

12. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 10 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 12 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

13. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 11 odst. 1 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 13 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

14. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 11 odst. 2 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 14 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

15. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 11 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 15 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

16. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 16 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 13 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

17. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 17 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

18. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 14 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 18 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

19. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 15 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 19 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

20. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. d) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 20 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

21. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g) se slova „rodinný příslušník“ nahrazují slovy „člen rodiny“.

K bodu 21 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

22. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g) se slovo „společné“ nahrazuje slovy „společně hospodařící“.

K bodu 22 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

23. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Společně hospodařící domácností se pro účely této části rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

K bodu 23 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

24. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 23 odst. 3 a v § 24 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 24 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 23 odst. 3 a § 24)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

25. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 23 odst. 3 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 25 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 23 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

26. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 26 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

K bodu 26 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 26 odst. 2)

Jedná se o odstranění duplicity s daňovým řádem, která nikterak nemění povinnost podávat daňové přiznání i v průběhu insolvenčního řízení. Tuto povinnost je třeba hledat v ustanovení § 244 daňového řádu.

27. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 28 odst. 4 se

slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správní orgán, který je správcem daně“.

K bodu 27 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 28 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

28. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 29 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad je povinen uveřejnit na své úřední desce a“ nahrazují slovy „Správce daně zveřejní“.

K bodu 28 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 29 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

29. V části čtyřicáté páté čl. LXXII § 29 písmeno c) zní:

„c) správce daně příslušného osobě uvedené v tomto seznamu,“.

K bodu 29 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 29 písm. c))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

30. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 1 odst. 1 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 30 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

31. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 1 odst. 1 se slova „(dále jen „daň“)“ zrušují.

K bodu 31 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z pevných paliv, proto byla vypuštěna legislativní zkratka

„daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

32. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 1 odst. 2 se slova „celní orgány“ nahrazují slovy „orgány Celní správy České republiky“.

K bodu 32 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo.

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona.

33. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 2 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) klasifikací NACE klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění.“

K bodu 33 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o

specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

34. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. f) se slova „DJ 27 „výroba základních kovů a hutních výrobků““ nahrazují slovy „C 24 „výroba základních kovů““.

K bodu 34 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

35. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. g) se slova „DI 26“ nahrazují slovy „C 23“.

K bodu 35 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

36. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 2 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) identifikačními údaji

1. obchodní firma nebo jméno,
2. sídlo nebo místo pobytu,
3. daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno.“

K bodu 36 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

37. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 3 odst. 2 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 37 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato změna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 38.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 8 odst. 3 a se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 38 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 8 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 39.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 9 odst. 1 a v § 10 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 39 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 9 odst. 1, § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 40.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 10 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 40 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 41.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 10 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 41 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

- 42.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 11 odst. 1 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 42 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 43.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 11 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 43 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 11 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 44.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 13 odst. 1 a v § 14 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 44 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 45.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 45 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

- 46.** V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 14 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 46 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení

subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

47. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 15 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 47 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

48. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. d) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 48 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

49. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g) se slova „rodinný příslušník“ nahrazují slovy „člen rodiny“.

K bodu 49 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

50. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g) se slovo „společně“ nahrazuje slovy „společně hospodařící“.

K bodu 50 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

51. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 21 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Společně hospodařící domácností se pro účely této části rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

K bodu 51 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici

pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

52. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 22 odst. 3 a v § 23 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 52 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 22 odst. 3 a § 23)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

53. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 22 odst. 3 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 53 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 22 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

54. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 25 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

K bodu 54 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 25 odst. 2)

Jedná se o odstranění duplicity s daňovým řádem, která nikterak nemění povinnost podávat daňové přiznání i v průběhu insolvenčního řízení. Tuto povinnost je třeba hledat v ustanovení § 244 daňového řádu.

55. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 27 odst. 4 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správní orgán, který je správcem daně“.

K bodu 55 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 27 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

56. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 28 úvodní

části ustanovení se slova „Celní úřad je povinen uveřejnit na své úřední desce a“ nahrazují slovy „Správce daně zveřejní“.

K bodu 56 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 28 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

57. V části čtyřicáté šesté čl. LXXIII § 28 písmeno b) zní:

„b) správce daně příslušného osobě uvedené v tomto seznamu,“.

K bodu 57 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 28 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

58. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 1 odst. 1 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie.“

K bodu 58 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

59. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 1 odst. 1 se slova „(dále jen „daň““ zrušují.

K bodu 59 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z elektřiny, proto byla vypuštěna legislativní zkratka „daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

60. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 1 odst. 2 se slova „celní orgány“ nahrazují slovy „orgány Celní správy České republiky“.

K bodu 60 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetenčních orgánů, zejména pak celních

úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo (tím není myšleno jedno inkasní místo, jehož legislativní zakotvení je upraveno v zákoně č. 458/2011 Sb.).

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Věcně nedochází k žádné změně, neboť i nadále tuto působnost budou vykonávat orgány Celní správy České republiky.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona.

61. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) klasifikací NACE klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění,“.

K bodu 61 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

62. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) se slova „DJ 27 „výroba základních

kovů a hutních výrobků^{****} nahrazují slovy „C 24 „výroba základních kovů“^{****}.

K bodu 62 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

63. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. g) se slova „DI 26“ nahrazují slovy „C 23“.

K bodu 63 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

64. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) identifikačními údaji

1. obchodní firma nebo jméno,
2. sídlo nebo místo pobytu,
3. daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno.“

K bodu 64 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

65. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 3 odst. 2 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 65 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

66. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 9 odst. 1 a v § 10 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 66 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 9 odst. 1, § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

67. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 10 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 67 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

68. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 10 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 68 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

69. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 11 odst. 1 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 69 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

70. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 11 odst. 2 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 70 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato

záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

71. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 11 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 71 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

72. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 13 odst. 1 a v § 14 odst. 1 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce daně“.

K bodu 72 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

73. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 73 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

74. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 14 odst. 2 písm. c) se slova „nebo v konkurzním řízení“ zrušují.

K bodu 74 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

75. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV v § 15 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 75 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

76. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. d) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 76 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

77. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g) se slova „rodinný příslušník“ nahrazují slovy „člen rodiny“.

K bodu 77 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

78. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g) se slovo „společné“ nahrazuje slovy „společně hospodařící“.

K bodu 78 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

79. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Společně hospodařící domácností se pro účely této části rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako

odstavce 3 a 4.

K bodu 79 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

80. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 23 odst. 3 a v § 24 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 80 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 23 odst. 3 a § 24)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

81. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 23 odst. 3 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci daně“.

K bodu 81 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 23 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

82. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 26 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

K bodu 82 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 26 odst. 2)

Jedná se o odstranění duplicity s daňovým řádem, která nikterak nemění povinnost podávat daňové přiznání i v průběhu insolvenčního řízení. Tuto povinnost je třeba hledat v ustanovení § 244 daňového řádu.

83. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 28 odst. 4 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správní orgán, který je správcem daně“.

K bodu 83 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 28 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy

České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

84. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 29 úvodní části ustanovení se slova „Celní úřad je povinen uveřejnit na své úřední desce a“ nahrazují slovy „Správce daně zveřejní“.

K bodu 84 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 29 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

85. V části čtyřicáté sedmé čl. LXXIV § 29 písmeno c) zní:

„c) správce daně příslušného osobě uvedené v tomto seznamu,“.

K bodu 85 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 29 písm. c))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

Čl. XVI

K čl. XVI

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení částí čtyřicáté páté až čtyřicáté sedmé zákona č. 261/2007 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodně ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 261/2007 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze

takové situace, které zákon č. 261/2007 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu, jenž je obecným předpisem pro správu daní a sám se subsidiárně uplatní, nestanoví-li zákon upravující konkrétní daň jinak.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

K části deváté - změna zákona o správních poplatcích

Čl. XVII

K čl. XVII

V příloze k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č.

37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb. a zákona č. 306/2013 Sb., se slova „(např. daň z nemovitostí)“ zrušují.

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Daň z nemovitostí bude nahrazena daní z nemovitých věcí. V zákoně o správních poplatcích se dané ustanovení zrušuje pro nadbytečnost.

ČÁST DESÁTÁ

Změna celního zákona

K části desáté - změna celního zákona

Čl. XVIII

K čl. XVIII

Změny, které se dotknou zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 1/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 322/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 187/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 136/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 104/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 104 odst. 1 písm. h) se slovo „, příjmení“ zrušuje a slova „zaručeným elektronickým

podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb²²⁾, je-li rozhodnutí vydáno úřední osobou elektronicky, nebo elektronickou značkou²²⁾“ nahrazují slovy „uznávaným elektronickým podpisem, je-li rozhodnutí vydáno úřední osobou elektronicky, nebo uznávanou elektronickou značkou“.

K bodu 1 (§ 104 odst. 1 písm. h))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení. Navržená změna dále představuje terminologické sladění se zákonem č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

2. Poznámka pod čarou č. 22 se zrušuje.

K bodu 2 (Poznámka pod čarou č. 22)

Zrušuje se poznámka pod čarou z důvodu zrušení všech odkazů v textu zákona, které na ni odkazovaly.

3. V § 104 odst. 2 písm. d) se za slovo „banky“ vkládají slova „, včetně zahraniční banky“.

K bodu 3 (§ 104 odst. 2 písm. d))

Podle zákona o bankách smí bankovní činnosti vykonávat nejen banka se sídlem na území České republiky, mající bankovní licenci, ale také zahraniční banka, a to prostřednictvím své pobočky. V případě zahraniční banky se jedná buď o banku se sídlem v členském státě Evropské unie, požívající jednotné licence podle práva Evropské unie, nebo o banku mající sídlo v jiném než členském státě Evropské unie, které udělila licenci Česká národní banka. Navrhovaná změna tak jasně stanovuje to, že v tomto případě se bankou musí rozumět rovněž banka zahraniční.

4. V § 237c odst. 1 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 4 (§ 237c odst. 1)

Ustanovení § 237c odst. 1 se přizpůsobuje novému pojmu „nemovitá věc“ obsaženém v ustanovení § 498 a násl. nového občanského zákoníku.

5. Poznámka pod čarou č. 9b se zrušuje.

K bodu 5 (Poznámka pod čarou č. 9b)

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 9b, která odkazuje na dosavadní občanský zákoník, přičemž navíc odkaz na ni v textu zákona již byl dříve zrušen.

6. V § 260f odst. 1 se slovo „právních“ zrušuje.

K bodu 6 (§ 260f odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ pouze na pojem „úkon“, neboť se v daném případě jedná o úkony veřejnoprávního charakteru, tedy nikoliv o soukromoprávní právní úkony (dle nové terminologie právní jednání).

7. V § 298 odstavec 5 zní:

„(5) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává celní úřad, v jehož územním obvodu má osoba podezřelá ze spáchání správního deliktu sídlo. Nenachází-li se sídlo osoby na území České republiky, projedná správní delikt celní úřad, v jehož územním obvodu byl správní delikt spáchán; nelze-li místo spáchání správního deliktu spolehlivě zjistit, projedná jej celní úřad, v jehož územním obvodu bylo spáchání správního deliktu zjištěno.“.

K bodu 7 (§ 298 odst. 5)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

Čl. XIX

K čl. XIX

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 13/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a

souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 13/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 13/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na důchodové spoření

K části jedenácté - změna zákona o pojistném na důchodové spoření

Čl. XX

K čl. XX

V § 2 odst. 1 a 2, § 16 odst. 1 a 2, § 17 odst. 2 a v § 19 odst. 4 zákona č. 397/2012 Sb., o pojistném na důchodové spoření, se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

Ustanovení § 2 odst. 1 a 2, § 16 odst. 1 a 2, § 17 odst. 2 a § 19 odst. 4 navazují na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna daňového řádu

K části dvanácté - změna daňového řádu

Čl. XXI

K čl. XXI

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 3 se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“.

K bodu 1 (§ 8 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

2. V § 12 odst. 4 se slovo „příjmení“ zrušuje.

K bodu 2 (§ 12 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

3. V § 13 odst. 2 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

K bodu 3 (§ 13 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

4. V § 20 odst. 3 se slova „správce dědictví“ nahrazují slovy „osoba spravující pozůstalost, svěřenský správce“.

K bodu 4 (§ 20 odst. 3)

Navrhovaná změna reaguje na terminologické změny nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem „dědictví“ pojmem „pozůstalost“ a s tím související pojem „správce dědictví“ pojmem „správce pozůstalosti“. Dále návrh na změnu daňového řádu zohledňuje skutečnost, že nový občanský zákoník rozšiřuje okruh osob, které mohou spravovat pozůstalost po dobu řízení o pozůstalosti, tj. do doby, než je znám skutečný dědic. Spravovat pozůstalost tak podle § 1677 odst. 1 nového občanského zákoníku může nejen správce pozůstalosti jako doposud, ale také vykonavatel závěti, pokud některého z nich zůstavitel povolal. Správce pozůstalosti může jmenovat rovněž soud. Pokud se tak nestalo, spravuje pozůstalost dědic nebo dědicové (z povahy věci se bude jednat o potenciální dědice, jimž nabytí dědictví dosud nebylo potvrzeno). Rozhodne-li soud o likvidaci pozůstalosti, může být správou pozůstalosti (likvidační podstaty) pověřen soudem jmenovaný likvidační správce, který vystupuje na místě zůstavitele nebo osob, které dosud spravovaly pozůstalost, jako účastník občanského soudního nebo jiného řízení, jehož předmětem jsou majetek nebo pasiva likvidační podstaty. V ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu se proto navrhuje nahradit stávající pojem „správce dědictví“ pojmem „osoba spravující pozůstalost“, který zahrnuje všechny uvedené osoby podle § 1677 nového občanského zákoníku. Tento pojem je pak používán i v dalších ustanoveních zákona (§ 239 a násl. daňového řádu). Osobě spravující pozůstalost se tak podle tohoto měněného ustanovení přiznávají práva a ukládají povinnosti shodné s právy a povinnostmi zůstavitele jakožto daňového subjektu. Další úprava daňového řádu v tomto ustanovení reaguje na nový institut zavedený novým občanským zákoníkem – tzv. svěřenský fond (§ 1448 až 1474), který ačkoli nemá právní subjektivitu, může být založen za účelem dosažení zisku. Z tohoto důvodu se v hmotněprávních daňových zákonech navrhuje přiznat svěřenskému fondu daňovou subjektivitu. Jelikož veškerá práva a povinnosti vykonává za svěřenský fond svěřenský správce, navrhuje se z důvodu právní jistoty doplnit svěřenského správce do příkladného výčtu osob, které plní povinnosti stanovené daňovým subjektům.

5. V § 24 odst. 1 se slova „má způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „je svéprávná“.

K bodu 5 (§ 24 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „způsobilost k právním úkonům“ za pojem „svéprávnost“. Svěprávností je v souladu s § 15 odst. 2 nového občanského zákoníku potřeba rozumět způsobilost právně jednat. Omezenou svéprávnost může mít z povahy věci pouze fyzická osoba, neboť svéprávnost právnické osoby, která má právní osobnost, je dána její právní formou.

6. V § 24 odst. 6 se slova „organizační složky podniku“ nahrazují slovy „pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu“.

K bodu 6 (§ 24 odst. 6)

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem

„obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se jedná o věcnou shodu s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku). Na tuto změnu reaguje úprava daňového řádu nahrazením pojmu „organizační složka podniku“ pojmem „pobočka nebo jiná organizační složka obchodního závodu“.

7. V § 25 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „fyzické osoby nebo opatrovník“.

K bodu 7 (§ 25 odst. 1 písm. a))

V návaznosti na to, že nový občanský zákoník důsledně odděluje kategorii zákonných zástupců od kategorie opatrovníků, navrhuje se v tomto ohledu doplnění příslušného ustanovení daňového řádu, které vymezuje, které osoby je možné pro účely daňového procesu považovat za zástupce. S ohledem na to, že zástupce má při správě daní specifické postavení z hlediska doručování (srov. § 41 odst. 1 daňového řádu), nejví se jako vhodné, aby do této kategorie byl zahrnut též zákonný zástupce právnické osoby, kterým je v souladu s novou úpravou soukromého práva nutné rozumět např. statutární orgán, resp. jeho členy. Procesní postavení těchto osob upravuje § 24 daňového řádu, který jim z hlediska procesního přiznává postavení osob jednajících jménem právnické osoby, což není v rozporu s tím, že z hlediska hmotněprávního jde o zákonné zástupce právnické osoby.

8. V § 26 odst. 1 písm. a) se slova „nemůže-li ji zákonný zástupce“ nahrazují slovy „opatrovníka nebo nemohou-li ji“.

K bodu 8 (§ 26 odst. 1 písm. a))

V návaznosti na to, že nový občanský zákoník důsledně odděluje kategorii zákonných zástupců od kategorie opatrovníků, navrhuje se v tomto ohledu doplnění příslušného ustanovení i o kategorii opatrovníka.

9. V § 26 odst. 4 se slova „je zbaven způsobilosti k právním úkonům, je jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „přestane být plně svéprávným“.

K bodu 9 (§ 26 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „způsobilost k právním úkonům“ za pojem „svěprávnost“. Svěprávnost je v souladu s § 15 odst. 2 nového občanského zákoníku potřeba rozumět způsobilost právně jednat. Rozlišovány jsou situace, kdy daná osoba je plně svéprávná, a kdy plně svéprávná není. Obecně nabývá fyzická osoba plně svéprávnosti zletilostí, přičemž ta může být soudem omezena.

10. V § 35 odst. 1 písm. c) se slova „, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem⁴⁾“ zrušují.

K bodu 10 (§ 35 odst. 1 písm. c))

S ohledem na doplnění navrhované v § 71 odst. 1 je nutné provést i navazující změnu v § 35 odst. 1 písm. c) tak, aby byla zohledněna i nově zaváděná možnost autorizace podání prostřednictvím datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Vypuštěním příslušného textu v písmeni c) dojde k zobecnění normy tak, že bude pokrývat veškeré situace, kdy je datová zpráva směřována na tzv. technické zařízení správce daně, a to bez ohledu na to, zda je podepsána uznávaným elektronickým podpisem nebo opatřena jiným způsobem ověření identity podatele.

11. V § 44 odst. 2 se slova „s tím, že se jim doručuje na adresu jejich místa podnikání nebo sídla“ zrušují.

K bodu 11 (§ 44 odst. 2)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

12. V § 44 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Není-li fyzická osoba jako podnikatel zapsána ve veřejném rejstříku, doručuje se jí na adresu jejího místa pobytu.“.

K bodu 12 (§ 44 odst. 2)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku je pro právnickou osobu a nově i pro fyzickou osobu – podnikatele rozhodující sídlo zapsané ve veřejném rejstříku. Pokud však fyzická osoba jako podnikatel nebude ve veřejném rejstříku zapsána, je jejím sídlem podle nového občanského zákoníku hlavní obchodní závod, případně bydliště (§ 429). Vzhledem k vymezení „bydliště“ v novém občanském zákoníku (§ 80) a absenci vymezení pojmu „hlavní obchodní závod“, by se písemnost pro fyzickou podnikající osobu nezapsanou ve veřejném rejstříku doručovaná prostřednictvím zásilky stala neadresovatelnou. Z tohoto důvodu a z důvodu právní jistoty se navrhuje, aby v případě, že fyzická podnikající osoba nebude mít sídlo zapsané ve veřejném, tj. obchodním nebo živnostenském rejstříku, bude se jí při správě daní písemnost související s její podnikatelskou činností doručovat prostřednictvím zásilky na adresu jejího místa pobytu (srov. § 13 odst. 1 písm. a) daňového řádu) stejně jako fyzické osobě nepodnikající.

13. V § 45 odst. 1 se slova „organizační složky jejího podniku zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této organizační složky podniku“ nahrazují slovy „pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky“.

K bodu 13 (§ 45 odst. 1)

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se věcně shoduje s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku). Na tuto změnu reaguje úprava daňového řádu nahrazením pojmu „organizační složka podniku“ pojmem „pobočka nebo jiná organizační složka obchodního závodu“.

14. V § 51 odst. 2 písm. h) a i) se slovo „příjmení“ a slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 14 (§ 51 odst. 2 písm. h) a i))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

15. V § 53 odst. 1 písm. i) se slova „k disciplinárnímu“ nahrazují slovy „ke kárnému“.

K bodu 15 (§ 53 odst. 1 písm. i))

Navrhuje se úprava ustanovení o prolomení daňové mlčenlivosti správce daně ve prospěch České advokátní komory, resp. Komory daňových poradců, spočívající v náhradě stávajícího termínu „disciplinární řízení“ termínem „kárné řízení“. Tato úprava reflektuje jak terminologii platného zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, tak předpokládanou terminologii zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění připravované novely s předpokládaným termínem nabytí účinnosti dnem 1. ledna 2014.

16. V § 57 odst. 3 se slova „pobočky zahraniční banky a“ nahrazují slovy „včetně zahraničních bank“.

K bodu 16 (§ 57 odst. 3)

Navrhovaná změna reaguje na úpravu zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), která byla s účinností od 3. srpna 2012 provedena zákonem č. 254/2012 Sb. Touto novelou došlo k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Pobočka zahraniční banky je však pouze organizační složkou zahraniční banky, resp. jejího obchodního závodu, nikoliv právním subjektem. Vzhledem k tomu, že práva a povinnosti plynoucí z právních vztahů jsou obsahem těchto vztahů toliko mezi subjekty těchto vztahů, je zřejmé, že práva a povinnosti může v tomto případě nabývat pouze zahraniční banka, nikoliv její pobočka.

17. V § 63 se na konci textu odstavce 2 doplňují

slova „; to neplatí, je-li úřední záznam vyhotoven úřední osobou elektronicky způsobem umožňujícím její identifikaci a zjištění změny obsahu úředního záznamu“.

K bodu 17 (§ 63 odst. 2)

V souvislosti s elektronizací daňové správy se v odstavci 2 § 63 navrhuje doplnění reflektující odlišnou situaci v případech, kdy je úřední záznam prováděn elektronicky. Je jasné, že požadavek podpisu úřední osoby má v případě listinného úředního záznamu za cíl to, aby bylo následně zjiitelné, že daný úřední záznam uskutečnila ta která úřední osoba, což má význam z hlediska vyvození případné odpovědnosti. U elektronického úředního záznamu se však formální trvání na podpisu (v daném případě by se jednalo o uznávaný elektronický podpis) jeví jako zbytečný formalismus, který navíc administrativně i ekonomicky zatěžuje správce daně. Navrhuje se proto v případech, kdy technické zařízení správce daně umožňuje automatizovaným způsobem zjistit a zaznamenat, která úřední osoba úřední záznam vyhotovila, aby odpadla formalistická podmínka vyžadující podpis této osoby. Nezbytným korelátem toho je, aby u takto provedeného úředního záznamu byla zajištěna jeho integrita, tj. aby bylo možné rozpoznat, že do něj bylo později zasahováno. Navrženou změnou je reagováno na požadavek aplikační praxe, které se paradoxně s elektronizací zvedají provozní náklady v souvislosti s pořizováním a nadbytečným používáním uznávaných elektronických podpisů.

18. V § 67 odst. 2 se slova „Správní orgán“ nahrazují slovy „Správce daně“.

K bodu 18 (§ 67 odst. 2)

Navrhuje se napravit terminologickou nepřesnost spočívající v záměně „správního orgánu“ za „správce daně“, neboť byť správce daně je správním orgánem, tak ne každý správní orgán má postavení správce daně.

19. § 69 včetně nadpisu zní:

„§ 69

Daňová informační schránka

(1) Správce daně, který je k tomu technicky vybaven, poskytuje daňovému subjektu informace shromažďované ve spisu a na osobním daňovém účtu tohoto daňového subjektu rovněž prostřednictvím dálkového přístupu v rozsahu a členění, v jakém jsou tyto informace soustředěny v daňové informační schránce daňového subjektu, která je zřízena na technickém zařízení správce daně.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) skutečnost, že je technicky vybaven pro zřízení daňové informační schránky,

b) rozsah a členění informací soustředěných v daňové informační schránce a četnost jejich aktualizace,

c) podmínky a postup pro nahlížení do daňové informační schránky,

d) označení správců daně, kteří shromažďují informace na témže technickém zařízení správce daně.

(3) Pro výkon působnosti ve věci týkající se daňové informační schránky je místně příslušný správce daně podle § 13 odst. 1.“

K bodu 19 (§ 69)

Navrhuje se doplnění stávající úpravy tzv. daňové informační schránky tak, aby přístup k informacím v ní obsaženým byl umožněn nejen prostřednictvím stávajícího způsobu využívajícího technologii uznávaného elektronického podpisu, ale též prostřednictvím datových schránek. Za tím účelem se stávající znění § 69 rozčleňuje do tří nových paragrafů. Základní koncept, podle něhož povinnost zřizovat daňové informační schránky mají pouze ti správci daně, kteří jsou k tomu technicky vybaveni (v současné době pouze orgány Finanční správy České republiky), zůstává zachován. Nově se rozšiřuje okruh informací, které správce daně musí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kromě stávající povinnosti zveřejnit skutečnost, že je technicky vybaven pro zřízení daňové informační schránky (není-li vybaven, tato povinnost na něj z povahy věci nedopadá), a rozsah a členění informací soustředovaných v daňové informační schránce, bude muset nově zveřejňovat též četnost aktualizace informací a podmínky a postup pro nahlížení do daňové informační schránky. Četnost aktualizace informací se může lišit např. podle toho, jak často bude daňová informační schránka využívána, popřípadě s ohledem na to, k jakým druhům daní se informace vztahují. Podmínky a postup pro nahlížení pak budou obsahovat technický a provozní postup, který musí uživatel daňové informační schránky dodržet, aby mohl získat přístup k informacím v daňové informační schránce. Určité technické a provozní podmínky je nutné dodržovat i podle současné právní úpravy s tím, že o nich je uživatel vyrozumíván spolu se zřízením daňové informační schránky. Nová konstrukce však s vyrozumíváním jednotlivých uživatelů již nepočítá, neboť tato skutečnost musí být uživateli zřejmá ze samotného pokusu o přihlášení se k nahlížení a sekundární vyrozumívání se tak jeví jako nevhodné a zatěžující. Dalším zveřejňovaným údajem je informace o tom, kteří správci daně shromažďují informace na témže společném technickém zařízení správce daně. Zpravidla půjde o věcně příslušné správce daně (např. všechny finanční úřady, případně jim nadřazené orgány Finanční správy České republiky). Není však vyloučeno, aby z jedné informační schránky bylo možné nahlížet i do informací soustředěných správcem daně s odlišnou věcnou příslušností (např. celní orgán). Stejně tak je možné, že informace na technickém zařízení se budou týkat toliko jednoho správce daně (např. obecní úřad). Důvodem pro to, aby daňový subjekt disponoval informací ohledně okruhu správců daně, jimiž shromažďované informace budou v daňové informační schránce, je podmínka daná v § 69b odst. 1 písm. b), podle níž je nutné v případě zástupce s neomezeným rozsahem zastoupení, aby tento zástupce měl toto zastoupení vztažené ke všem těmto správcům daně. S ohledem na nutnost zajistit, aby žádosti o zřízení či zrušení daňové informační schránky, jakož i plné moci či pověření, byly podávány u jednoho správce daně i v případech, kdy daný daňový subjekt má spis veden u více správců daně (typicky v případě daně z nemovitých věcí), se explicitně normuje, že místní příslušnost správcem daně bude vždy odvozena od sídla či místa pobytu (§ 13 odst. 1).

20. Za § 69 se vkládají nové § 69a a 69b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 69a

Zřízení a zrušení daňové informační schránky

(1) Správce daně zřídí nebo zruší daňovou informační schránku do 15 dnů od obdržení žádosti daňového subjektu.

(2) Správce daně zřídí z moci úřední daňovou informační schránku daňovému subjektu, jemuž byla zpřístupněna datová schránka a kterému dosud nebyla zřízena daňová informační schránka, a to bezodkladně po zpřístupnění datové schránky.

§ 69b

Nahlížení do daňové informační schránky

(1) Právo nahlížet do daňové informační schránky má

- a) daňový subjekt,
- b) zástupce daňového subjektu, a to za podmínky, že je
 1. oprávněn zastupovat daňový subjekt při správě daní v neomezeném rozsahu u všech správců daně, kteří shromažďují informace na témže technickém zařízení správce daně, nebo
 2. zmocněn k přístupu do daňové informační schránky.

(2) Zmocnění k zastupování podle odstavce 1 písm. b) je nutné uplatnit u příslušného správce daně; § 29 odst. 1 se nepoužije.

(3) Nahlížet do daňové informační schránky lze na základě přihlášení prostřednictvím datové zprávy ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

- a) podepsané uznávaným elektronickým podpisem, nebo
- b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.“

K bodu 20 (§ 69a a 69b)

K § 69a: Navrhovaný paragraf se soustřeďuje uceleně na problematiku zřízení a zrušení daňové informační schránky. Vedle stávající možnosti zřízení této schránky na základě žádosti se předpokládá i zřízení z moci úřední pro ty případy, kdy je daňovému subjektu zpřístupněna datová schránka. Z povahy věci půjde o datové schránky zpřístupněné po účinnosti navrhované změny. Skutečnost, kdy dojde ke zřízení daňové informační schránky u daňových subjektů, kterým již datová schránka zřízena byla, upravuje přechodné ustanovení. Je zřejmé, že část uživatelů datových schránek, kterým bude *ex offo* zřízena daňová informační schránka, nemusí možnost nahlížení vůbec využít. V této souvislosti je nutné upozornit, že samotné zřízení daňové informační schránky nepředstavuje z hlediska technické či administrativní záležitosti prakticky žádnou zátěž. Určité technické nároky bude klást až samotné naplňování této schránky jednotlivými údaji a jejich pravidelná aktualizace. K tomu ovšem bude docházet až poté, co bude schránka „aktivována“, tj. po prvním přihlášení uživatele. U žádosti o zřízení a zrušení daňové informační schránky se nově nevyžaduje elektronická forma s uznávaným elektronickým podpisem. Postačí tedy jakákoli kvalifikovaná forma podání.

V důsledku toho dochází k vypuštění podmínky, za níž dochází ke zrušení daňové informační schránky z moci úřední uplynutím času. Lhůta, ve které musí správce daně realizovat zřízení daňové informační schránky, zůstává zachována v délce 15 dnů.

K § 69b: Samotné nahlížení do daňové informační schránky je obdobné dnešnímu postupu, který využívají osoby využívající uznávaného elektronického podpisu. Dochází pouze k zjednodušení textu, kdy navrhované znění již explicitně nerozlišuje mezi prvním přihlášením (přihláškou), na základě něhož dojde k ověření práva nahlížet do dané informační schránky (týká se především zástupců), a dalším přihlášením, na jehož základě již probíhá samotné nahlížení. Faktický postup však bude obdobný, jako je tomu nyní. Při prvním přihlášení daného uživatele, v rámci něhož uvede, do jaké daňové informační schránky chce nahlížet, bude muset správce daně ověřit, zda tento uživatel disponuje příslušným oprávněním (typicky ověření plné moci zmocněnce uložené u příslušného správce daně). Po určité lhůtě, která bude stanovena v rámci podmínek zveřejňovaných podle navrhovaného znění § 69 odst. 2 písm. c), bude uživateli umožněno samotné nahlížení prostřednictvím jednotlivých přihlášení. Podle dnešní úpravy je lhůta 15 dnů, ale není vyloučeno, aby *pro futuro* technické podmínky tuto lhůtu, která již není explicitně obsažena v zákoně, modifikovaly, např. s ohledem na to, zda se hlásí zástupce nebo přímo daňový subjekt - fyzická osoba, u níž z povahy věci odpadá podmínka ověření zmocnění. Okruh osob, které jsou oprávněny nahlížet do daňové informační schránky, odpovídá současné koncepci. Zákon již explicitně neřeší okruh osob oprávněných jednat jménem daňového subjektu ve smyslu § 24 s tím, že postačí aplikace obecných pravidel. To znamená, že např. osoba pověřená v souladu s § 24 odst. 3 bude moci do daňové informační schránky nahlížet prostřednictvím uznávaného elektronického podpisu pouze tehdy, pokud příslušný správce daně je schopen ověřit, že disponuje příslušným pověřením s odpovídajícím rozsahem. V případě nahlížení prostřednictvím ověřené identity podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, toto ověření z povahy věci odpadá, neboť správce daně nebude zkoumat, která konkrétní fyzická osoba disponuje příslušnými přístupovými údaji k datové schránce.

21. V § 71 odstavec 1 zní:

„(1) Podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou

- a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem,
- b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo
- c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.“

K bodu 21 (§ 71 odst. 1)

Navrhuje se rozšíření stávajících dvou způsobů kvalifikovaného elektronického podání o třetí způsob. Fakticky nepůjde o technologicky nový způsob přenosu dat ke správci daně, ale pouze o nový způsob, kterým lze ztotožnit osobu podatele s podanou datovou zprávou. Předpokládá se tak využití současného přenosu dat na tzv. technické zařízení správce daně (srov. § 73 odst. 2 daňového řádu) s tím, že příslušná datová zpráva nebude muset být opatřena uznávaným elektronickým podpisem. Namísto toho dojde k ověření identity podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Podatel tak prostřednictvím způsobu, který využívá k přihlášení do své datové schránky

(srov. § 9 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů), tj. prostřednictvím přístupových údajů, elektronicky čitelných identifikačních dokladů nebo jiných elektronických prostředků, stvrdí správci daně, že elektronicky zaslané podání pochází skutečně od něj. Nepůjde tedy o podání prostřednictvím datové schránky, tj. datová zpráva nebude zasílána systémem datových schránek do datové schránky příslušného správce daně.

Důvodem zavedení tohoto způsobu ověření identity podatele je umožnit široké daňové veřejnosti, tj. všem, kdo si zřídí datovou schránku (což je bezplatné), aby mohla využívat služeb tzv. daňového portálu a daňové informační schránky (viz navrhovaná změna v § 69 a násl.). Obdobné doplnění se navrhuje též v zákonech upravující podání vůči orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám ve věcech veřejných pojistných. Díky tomu bude možné daňový portál využívat k podání vůči všem těmto orgánům. Fyzické a právnické osoby mající datovou schránku tak budou moci pomocí interaktivního společného elektronického formuláře zajišťujícího prevenci před formálními chybami učinit najednou podání vůči orgánům Finanční správy ČR, orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám. Tato funkcionality by měla být první fází k cílovému stavu, k němuž směřuje jedno inkasní místo.

22. V § 71 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, jaká podání lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. c).“

K bodu 22 (§ 71 odst. 4)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Toto doplnění se dotýká jak úpravy navrhované v daňovém řádu (§ 71), tak navazující úpravy v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (§ 123e), zákoně o nemocenském pojištění (§ 162) a zákoně o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění (§ 24). Cílem navržené korekce je odstranění nejistoty a případných výkladových sporů ohledně toho, zda nově navržený způsob podání prostřednictvím datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, znamená pro všechny správce daně, orgány sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny nutnost umožnit tento způsob komunikace u všech druhů podání. V případě zmíněného způsobu podání je záměrem vytvořit podmínky pro jeho využití tam, kde to bude účelné, kde k tomu bude odpovídající technické vybavení a kde bude zajištěn komunikační tok se správcem systému datových schránek. Cílem není zákonem nařídit všem správcům daně (např. obecním úřadům) a dalším orgánům zajistit k tomu odpovídající technické řešení. Proto se navrhuje doplnění textu tak, aby daný orgán veřejné moci, který nově zavedený způsob podání bude chtít nabídnout jako další variantu elektronické komunikace, uvedl prostřednictvím zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup (tedy zpravidla na svých webových stránkách), zda výše zmíněný způsob podání umožňuje, případně u jakých typů podání (např. pro vybraná formulářová podání). Platí, že orgány veřejné moci, které žádnou informaci tohoto druhu nezveřejní, tento způsob podání neumožňují. Přijetím návrhu zákona jim tak nevzniká žádná povinnost, pouze se jim otevírá do budoucna možnost rozšíření stávajících způsobů komunikace.

23. V § 92 odst. 5 písm. d) se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“.

K bodu 23 (§ 92 odst. 5 písm. d))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická změna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

24. V § 102 odst. 1 písm. g) se slovo „, příjmení“ zrušuje.

K bodu 24 (§ 102 odst. 1 písm. g))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „, příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

25. V § 106 odst. 1 písm. c) se slova „nebo zemřel bez dědice,“ zrušují.

K bodu 25 (§ 106 odst. 1 písm. c))

S ohledem na to, že podle nového občanského zákoníku již nemůže nastat situace, kdy fyzická osoba zemře bez dědice,

neboť nově je v případě absence jiných dědiců dědicem stát (§ 1634 nového občanského zákoníku), navrhuje se úprava příslušného ustanovení o zastavení řízení. Uvedená podmínka by se stala obsolentní a matoucí.

26. Nadpis nad § 125 se zrušuje.

K bodu 26 (§ 125)

Jedná se o legislativně technickou nápravu zákona č. 458/2011 Sb., ve kterém bylo opomenuto vypuštění skupinového nadpisu pro § 125 až 128, ke kterým byly doplněny nadpisy.

27. V § 127 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) smlouvu o koupi obchodního závodu nebo jeho části, a to 15 dnů od jejího uzavření.“

K bodu 27 (§ 127 odst. 3 písm. c))

Návrh reaguje na skutečnost, že nové soukromé právo již explicitně neodlišuje smlouvu o prodeji podniku (nové obchodního závodu) jako samostatný instrument, ale podřazuje ji pod obecnou smlouvu o koupi s tím, že ve zvláštních ustanoveních (§ 2175 a násl.) nového občanského zákoníku jsou upravena specifika koupě obchodního závodu či jeho části, která je samostatnou organizační složkou tohoto obchodního závodu. Povinnost předložit správci daně smlouvu o koupi dopadá z povahy věci nejen na daňový subjekt v roli kupujícího, ale i prodávajícího, aniž by to bylo nutné explicitně normovat.

28. V § 148 odst. 4 písm. c) se slovo „nebo“ zrušuje.

K bodu 28 (§ 148 odst. 4 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s doplněním nového písmene e).

29. V § 148 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) ode dne odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce při správě daní v dané věci.“

K bodu 29 (§ 148 odst. 4 písm. e))

Navrhuje se doplnit do výčtu případů, kdy neběží lhůta pro stanovení daně, též dobu, kdy je uskutečňována mezinárodní spolupráce při správě daní, neboť informace získaná v rámci této spolupráce by mohla mít vliv na výši daně. Lhůta tedy nebude běžet ode dne odeslání žádosti správcem daně do dne obdržení odpovědi a v případě, že informace přestane být potřebná, tak do dne odeslání oznámení o ukončení spolupráce správcem daně. Úprava je navrhována z důvodu, že správce daně nemůže ovlivnit délku doby nutně k získání požadované informace ze zahraničí. Mezinárodní spolupráci při správě daní je v tomto případě třeba chápat v materiálním smyslu, tedy jako jakoukoliv činnost příslušného orgánu, která má charakter mezinárodní spolupráce při správě daní, a to bez ohledu na to, jak je nazývána v konkrétním právním předpise, mezinárodní smlouvě atd., na jejichž základě je

mezinárodní spolupráce poskytována. V konkrétní rovině půjde zejména o mezinárodní spolupráci podle zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní (týkajícího se zejména oblasti přímých daní), podle přímo použitelných předpisů Evropské unie (např. nařízení Rady č. 904/2010, týkající se oblasti nepřímých daní) a podle mezinárodních smluv uzavřených Českou republikou s jednotlivými státy či jurisdikcemi. Tímto návrhem navíc dojde ke sjednocení právní úpravy pro přímé a nepřímé daně, neboť navržená úprava je již součástí zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, avšak není obsažena např. v přímo použitelných předpisech Evropské unie, upravujících mezinárodní spolupráci při správě nepřímých daní.

30. V § 155 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „; § 254 odst. 3 a 6 se použije obdobně“.

K bodu 30 (§ 155 odst. 5)

Z důvodu právní jistoty se doplňuje explicitní odkaz na § 254 odst. 3 a 6. V odstavci 3, na nějž je odkazováno, je pro úrok z neoprávněného jednání správce daně stanoveno, kdy se předepisuje do evidence daní. Stejně pravidlo musí platit i pro úrok z vratitelného přeplatku, což za současné právní úpravy je nutné dovozovat využitím argumentu *per analogiam legis*. Obdobné platí i pro pravidlo zakotvené v odstavci 6 § 254, že úrok přiznaný správcem daně se započítává na případnou náhradu škody, která by poškozenému byla přiznána podle zákona č. 82/1998 Sb.

31. V § 170 odst. 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 31 (§ 170 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

32. V § 170 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li zástavní právo zřízeno rozhodnutím správce daně, hledí se na toto právo tak, jako by se vlastník zástavy zavázal, že

a) zástavním právem zapsaným ve výhodnějším pořadí nezajistí nový dluh; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného registru, nebo

b) neumožní zápis nového zástavního práva namísto starého zástavního práva zapsaného ve výhodnějším pořadí než zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného registru.“

K bodu 32 (§ 170 odst. 6)

Nový odstavec 6 reaguje na právní úpravu zakotvenou v § 1380 až 1389 nového občanského zákoníku. Ponecháním stávající úpravy daňového řádu by s jeho účinností došlo ke zhoršení postavení správce daně jakožto věřitele, neboť v soukromoprávní sféře bude moci věřitel smluvně zamezit zhoršení pořadí své pohledávky zajišťované zástavním právem, ať už prostřednictvím záměny nebo uvolnění zástavního práva. V novém odstavci 6 se proto navrhuje, aby se v případě, kdy zástavní právo zřídí správce daně svým rozhodnutím, tj. mimosmluvním způsobem, uplatnila právní fikce, podle níž se na zástavní právo hledí tak, jako by se vlastník zástavy zavázal, že zástavním právem zapsaným ve výhodnějším pořadí nezajistí nový dluh, resp. neumožní zápis nového zástavního práva namísto starého zástavního práva zapsaného ve výhodnějším pořadí než zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně. Obě tyto skutečnosti musí být zapsány do příslušného veřejného seznamu, kde jsou evidována zástavní práva. V důsledku toho nastane efekt předvídaný v § 1384 nového občanského zákoníku, tj. uvolněným zástavním právem nebude možné zajistit nový dluh, resp. efekt předvídaný v § 1388 nového občanského zákoníku, tj. nebude možné zapsat nové zástavní právo namísto starého.

33. Za § 170 se vkládá nový § 170a, který včetně nadpisu zní:

„§ 170a

Výkon zástavního práva

(1) Správce daně může vykonat zástavní právo podle občanského zákoníku.

(2) Při výkonu zástavního práva se přiměřeně použije ustanovení o provádění daňové exekuce.“

K bodu 33 (§ 170a)

V § 1359 až 1375 přináší nový občanský zákoník změnu, kterou je nutné zohlednit i úpravě daňového řádu, aby nedošlo ke zhoršení postavení správce daně v roli zajištěného věřitele oproti soukromoprávnímu zástavnímu věřiteli. Navrhuje se proto rozšíření pravomoci správce daně spočívající v možnosti prodeje zástavy. Správce daně tímto získá pravomoc postupovat jako věřitel podle nového občanského zákoníku. Budou tak na něho vztažena veškerá práva a povinnosti, které nový občanský zákoník přiznává věřitelům v souvislosti s výkonem zástavního práva. Tam, kde je věřitelům umožněno prodat zástavu jiným způsobem než ve veřejné dražbě, bude správce daně postupovat přiměřeným způsobem, jakým postupuje při prodeji movitých věcí (nemající povahu práva) a nemovitých věcí v rámci daňové exekuce. Navrhovaná úprava tak umožní správcem daně provést zpeněžení zástavy vlastními silami, aniž by byl nucen žádat soudního exekutora. Pro dlužníka bude tento způsob zpeněžení jeho majetku znamenat podstatné snížení nákladů, které by jinak musel hradit buď soudnímu exekutorovi, nebo správcem daně (pokud by ke zpeněžení došlo v rámci daňové exekuce). V souladu s novým občanským zákoníkem hradí dlužník pouze hotové výdaje nutné ke zpeněžení, nikoli tedy náhrady nákladů daňové exekuce (srov. § 182 a násl. daňového řádu).

34. V nadpisu § 173 se slovo „bankovní“ nahrazuje

slovem „finanční“.

K bodu 34 (nadpis § 173)

Změna nadpisu souvisí s navrhovanou změnou znění stávajícího odstavce 2.

35. V § 173 odstavec 2 zní:

„(2) Správce daně může rozhodnout o přijetí finanční záruky k zajištění dosud neuhrazené daně, a to na základě předloženého písemného prohlášení výstavce v záruční listině o tom, že na výzvu správce daně uhradí zajištěnou částku. Nejde-li o bankovní záruku, musí být záruční listina opatřena úředně ověřeným podpisem.“

K bodu 35 (§ 173 odst. 2)

Návrh úpravy daňového řádu je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem. Podle něj může být tzv. výstavcem záruční listiny nejen banka (tj. banka, zahraniční banka, spořitelna a úvěrní družstvo), ale i jiný subjekt. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční. Vzhledem k tomu, že finanční - nebankovní záruka se svou povahou blíží ručení třetí osoby, navrhuje se, aby podmínkou pro akceptaci finanční záruky, která není bankovní zárukou, byl (obdobně jako v případě ručení podle odstavce 1) úředně ověřený podpis v záruční listině.

36. V § 175 odst. 1 se slova „soudu nebo“ zrušují.

K bodu 36 (§ 175 odst. 1)

Navrhuje se vypustit jeden ze způsobů vymáhání, a to vymáhání prostřednictvím soudu z důvodu, že s účinností novely občanského soudního řádu č. 369/2012 Sb. (1. ledna 2013) již orgány veřejné moci, které postupují při správě placení podle daňového řádu, nebudou moci žádat soud o výkon rozhodnutí pro neuhrazená peněžitá plnění. Nejde tedy o věcnou změnu, nýbrž pouze o zajištění souladu úpravy daňového řádu s občanským soudním řádem, který tuto věcnou změnu přinesl.

37. V § 176 odst. 2 písm. e) se slovo „příjmení“ zrušuje.

K bodu 37 (§ 176 odst. 2 písm. e))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

38. V § 178 odst. 4 se slova „lze se proti němu odvolat do 15 dnů ode dne doručení“ nahrazují slovy „nelze proti němu uplatnit opravné prostředky“.

K bodu 38 (§ 178 odst. 4)

Navrhuje se změna týkající se možnosti odvolat se proti

exekučnímu příkazu. Nově by již odvolání proti exekučnímu příkazu nebylo možné. Stejně tak nebude možné uplatnit jiný opravný prostředek, kterým je v souladu s § 108 návrh na povolení obnovy řízení. To ovšem neznamená, že by dlužník neměl jiný prostředek ochrany, kterým by mohl brojit proti případným nedostatkům exekučního příkazu, resp. zahájeného exekučního řízení. Tímto prostředkem je námitka podle § 159. Důvodem pro tuto změnu je zejména odstranění zatěžujícího formalismu spojeného s tím, že v dané věci musí rozhodovat nadřízený orgán, jakož i s tím, že o případném odvolání musí být v souladu s § 111 odst. 4 daňového řádu uvědoměni ostatní příjemci rozhodnutí prostřednictvím výzvy.

Rozdíl mezi námitkou a odvoláním tkví zejména v tom, že o námitce rozhoduje prvostupňový správce daně. V praxi se proti exekučnímu příkazu brojí především z důvodu nespokojenosti s tím, jak byla daň stanovena v nalézacím řízení, což ovšem není relevantní námitka, neboť o stanovení daně je nutno rozhodovat v nalézacím řízení, nikoli řízení exekučním. Odvolání, které musí posoudit orgán prvního i druhého stupně, je pak zbytečně zatěžujícím a neefektivním nástrojem. Za legitimní tak lze považovat pouze námitky, že vymáhaná daň již byla zaplacená nebo že neexistuje vykonatelný exekuční titul. I v těchto případech je však efektivnější, aby je posuzoval správce daně prvního stupně, neboť to je orgán, který může rychle, efektivně a relevantně tyto skutečnosti přezkoumat s ohledem na to, že vede evidenci daní a současně disponuje exekučními tituly.

Další rozdíl mezi stávajícím odvoláním a námitkou lze spatřovat v délce lhůty určené pro možnost uplatnit tyto prostředky ochrany. Lhůta, ve které má dlužník právo proti exekučnímu příkazu brojit, se prodlouží ze stávajících 15 na 30 dnů.

V rámci obecnějšího srovnání lze uvést, že nejčastějším způsobem vymáhání soukromoprávních (ale i některých veřejnoprávních) pohledávek je vymáhání prostřednictvím soudního exekutora, vůči jehož exekučnímu příkazu zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rovněž nepřipouští opravné prostředky.

39. V § 178 odst. 5 písm. f) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 39 (§ 178 odst. 5 písm. f))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

40. V § 180 odst. 2 se slova „, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem, nebo je odeslána prostřednictvím datové schránky“ nahrazují slovy „podle § 71 odst. 1“.

K bodu 40 (§ 180 odst. 2)

S ohledem na doplnění navrhované v § 71 odst. 1 je nutně provést i navazující změnu v § 180 odst. 2 tak, aby byla zohledněna i nově zaváděná možnost autorizace podání prostřednictvím datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

41. V § 180 odst. 3 písm. e) se za slovo „papírech,“ vkládají slova „včetně zaknihovaných a imobilizovaných,“.

K bodu 41 (§ 180 odst. 3 písm. e))

Nový občanský zákoník zúžil stávající množinu cenných papírů na listinné cenné papíry. Z důvodu právní jistoty se navrhuje doplnit zbývající formy cenných papírů vymezené v § 525 a 2413 nového občanského zákoníku – tj. zaknihované a imobilizované cenné papíry – do těch ustanovení daňového řádu, která obsahují právní úpravu poplatnou všem formám cenných papírů.

42. V § 180 odst. 3 písm. f) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 42 (§ 180 odst. 3 písm. f))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

43. V § 180 odst. 3 písm. g) se slova „přesné označení podniku nebo jeho části“ nahrazují slovy „obchodní závody“.

K bodu 43 (§ 180 odst. 3 písm. g))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická změna zohledňující skutečnost, že pojem „podnik“ nahrazuje nový občanský zákoník pojmem „obchodní závod“, shoduje-li se věcně s novým vymezením obchodního závodu.

44. V § 180 odst. 6 se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“ a slova „úkonů spočívajících“ se nahrazují slovy „právního jednání spočívajícího“.

K bodu 44 (§ 180 odst. 6)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

45. V § 185 odst. 1 se za slovo „manželů“ vkládají slova „nebo majetku manžela dlužníka“.

K bodu 45 (§ 185 odst. 1)

S účinností od 1. ledna 2013 umožňuje občanský soudní řád k vydobytí závazku patřícího do společného jmění manželů postihnout i majetkové právo manžela povinného, které není (podle judikatury Nejvyššího správního soudu) součástí společného jmění manželů. Aby správce daně měl tutéž pravomoc na základě subsidiárního použití § 262a občanského soudního řádu, navrhuje se doplnit, že i v případě, kdy je postižen majetek manžela dlužníka, má tato osoba stejné postavení jako dlužník.

46. V § 185 odst. 3 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 46 (§ 185 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

47. V § 185 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Daňovou exekucí lze postihnout rovněž majetkové právo, movitou věc nebo nemovitou věc dlužníka, které mají přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice a se kterými dlužník nemůže volně nakládat.

(5) Stanoví-li tento zákon dlužníkovi povinnost oznámit správci daně údaje, nevztahuje se tato povinnost na údaje, které je správce daně schopen prostřednictvím dálkového a nepřetržitého přístupu zjistit z veřejného registru; to neplatí pro prohlášení o majetku.“

K bodu 47 (§ 185 odst. 4 a 5)

V novém odstavci 4 se navrhuje explicitně stanovit, že daňovou exekucí lze na rozdíl od výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu postihnout rovněž věc ve vlastnictví dlužníka jako dědice, která má podle nařízení zůstavitele přejít po smrti dlužníka na svěřenského nástupce jako následného dědice a se kterou dlužník nemá právo nakládat. Z úpravy problematiky svěřenského nástupnictví v novém občanském zákoníku (§ 1512 a násl.) lze usuzovat, že zákaz zcizení takovéto věci by měl dopadat pouze na samotného dědice, a není tudíž důvod, proč by se zákaz převodu měl vztahovat i na výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci. Zánik svěřenského nástupnictví nastane *ex lege* podle nového ustanovení § 231 odst. 1 písm. c), a to ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o rozvrhu, které se podle daňového řádu doručuje mimo jiné jak svěřenskému nástupci (viz § 230 odst. 2 písm. d)), tak katastrálnímu úřadu nebo jinému veřejnému registru.

V návaznosti na nový občanský zákoník se v odstavci 5 navrhuje zásadu materiální publicity údajů zapsaných ve veřejném seznamu nebo rejstříku promítnout rovněž do daňového řádu v souvislosti s oznamovací povinností dlužníka.

48. V § 190 odst. 1 se slova „běžného, vkladového nebo jiného“ zrušují.

K bodu 48 (§ 190 odst. 1)

Navrhovaná úprava souvisí se změnou, kterou přinese nový občanský zákoník, neboť ten již nerozlišuje mezi smlouvou o běžném účtu a smlouvou o vkladovém účtu, jelikož vždy se jedná o modifikaci smlouvy o běžném účtu. Stejná úprava se navrhuje i v občanském soudním řádu (§ 303 odst. 1).

49. V nadpisu oddílu třetího hlavy páté se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 49 (nadpis oddílu třetího hlavy páté)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

50. V § 194 odst. 1 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 50 (§ 194 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

51. V § 194 odst. 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 51 (§ 194 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

52. V § 194 se odstavec 6 zrušuje.

K bodu 52 (§ 194 odst. 6)

Podle dosavadní úpravy může Ministerstvo financí stanovit podmínky postupu při elektronické dražbě vyhláškou. Podzákonným právním předpisem však nelze vyloučit či modifikovat zákonná ustanovení týkající se dražby a normativní zakotvení postupu při elektronické dražbě prostřednictvím vyhlášky se proto jeví jako nevhodné. S ohledem na efektivitu elektronických dražeb a jejich přínos pro správce daně i samotného dlužníka, jemuž se zvyšuje šance na větší výtěžnost prodeje, se navrhuje současnou právní úpravu upravit tak, aby specifika elektronické dražby byla zakotvena v zákoně. Nikoli však za cenu kazuistického popisu technického postupu. Úkolem zákonné úpravy by mělo být pouze vytýčení základních normativních mantinelů a odchylek proti obecné dražbě. Možnost konat dražbu elektronicky není v právním řádu novinkou, neboť obdobná koncepce je součástí občanského soudního řádu (srov. § 330a a 336o).

53. Za § 194 se vkládá nový § 194a, který zní:

„§ 194a

(1) Správce daně provádí dražbu elektronicky, pokud je k tomu technicky vybaven.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) skutečnost, že je technicky vybaven pro provádění elektronické dražby,

b) podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.

(3) Pro elektronickou dražbu se přiměřeně použijí ustanovení o dražbě.“

K bodu 53 (§ 194a)

V navrhovaném ustanovení odstavce 1 se stanoví povinnost správce daně provádět elektronickou dražbu, pokud je k jejímu provádění technicky vybaven. Návrh zohledňuje skutečnost, že ne každý správce daně bude disponovat potřebným technickým zabezpečením. Obdobnou konstrukci lze nalézt v daňovém řádu v případě daňové informační schránky (srov. § 69). Splní-li správce daně podmínku technické vybavenosti pro provádění elektronických dražeb, bude moci dražit pouze elektronicky. Dlužník tak bude mít jistotu, že správce daně nebude moci volit, a že tak jeho majetek bude dražen efektivnějším způsobem. Lze s jistotou předpokládat, že návrh bude mít příznivý dopad i na státní rozpočet, a to přímý (v podobě vyšší úhrady nedoplatku) a nepřímý - v podobě zefektivnění práce úředních osob, či umožnění konání elektronické dražby i obcím a jiným správcům daně, kterým v současné době brání v konání dražeb vyšší náročnost na lidské zdroje či nároky na místo konání dražby.

V souladu s navrhovaným odstavcem 2 je správce daně povinen způsobem umožňujícím dálkový přístup (tedy prostřednictvím internetu) zveřejnit, že je technicky vybaven pro realizaci elektronických dražeb. Tuto informaci by měl zveřejnit správce daně, který je technicky vybaven, nikoli správce daně, který technicky vybaven není. Současně správce daně musí zveřejnit podmínky a postup pro provádění elektronické dražby. Půjde převážně o technické a metodické pokyny, jak má být postupováno ze strany osob zúčastněných na dražbě.

Vzhledem k významné podobnosti institutu elektronické dražby s institutem dražby není vhodná samostatná a komplexní zákonná úprava pro elektronické dražby. Jako vhodnější se jeví využit obecných postupů pro dražbu s tím, že v určitých případech je nezbytná odchylka. V některých případech explicitně zakotvená v normativním textu, v jiných případech vyplývající z povahy věci. Odstavec 3 proto umožňuje přiměřené použití ustanovení o dražbě. „Přiměřená“ aplikace totiž umožňuje, aby se nepoužila ta ustanovení, která z povahy věci ztrácí u elektronické dražby smysl (např. ustanovení o protokolaci, postupu při licitaci).

54. V § 195 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) datum a čas zahájení dražby, popřípadě datum a čas ukončení dražby, pokud je dražba prováděna elektronicky.“

K bodu 54 (§ 195 odst. 2 písm. a)

Navrhuje se modifikace stávajícího písmene a) tak, aby úprava zohledňovala specifika elektronické dražby týkající se časového rámce. Úprava ohledně místa konání, které je z povahy věci poplatná pouze dražbě, se přesouvá do nového písmene b).

55. V § 195 odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) místo konání dražby; to neplatí, pokud je dražba prováděna elektronicky.“

Dosavadní písmena b) až h) se označují jako písmena c) až i).

K bodu 55 (§ 195 odst. 2 písm. b)

K úpravě, která byla do nového písmene b) přesunuta ze stávajícího písmene a) z důvodu lepší čitelnosti, se v zájmu právní jistoty navrhuje doplnit její použitelnost pouze u „klasických“ dražeb, nikoli dražby elektronické.

56. V § 195 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud je prováděna elektronická dražba, obsahuje dražební vyhláška rovněž:

- a) adresu internetové stránky, na které se bude elektronická dražba provádět,
- b) adresu internetové stránky, na které jsou zveřejněny podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

K bodu 56 (§ 195 odst. 4)

Navrhuje se, aby dražební vyhláška pro elektronickou dražbu obsahovala adresu internetové stránky, kde se bude konkrétní elektronická dražba provádět, a také adresu, kde budou zveřejněny podmínky a postup pro její provádění (což je současně podmínka pro zavedení elektronické dražby). Z povahy věci tak půjde o dvě samostatné internetové adresy. Podmínky a postup pro provádění elektronické dražby budou zveřejněny obecně, což vyplývá i z navrhovaného § 194a odst. 2 písm. b). Skutečnost, že odkaz na příslušné internetové stránky bude uveden v dražební vyhlášce, má za cíl zajistit lepší informovanost dotčených osob. Naopak adresa internetové stránky, na které se bude dražba provádět, bude vždy specifická pro tu kterou elektronickou dražbu.

57. V § 195 odstavec 5 zní:

„(5) Dražební vyhláška se neodůvodňuje. Rozhodne-li správce daně o zrušení konání dražby, doručuje se toto rozhodnutí jako dražební vyhláška. Proti těmto rozhodnutím nelze uplatnit opravné prostředky.“

K bodu 57 (§ 195 odst. 5)

Navrhuje se vypuštění opravného prostředku proti dražební vyhlášce z důvodu souladu s občanským soudním řádem (ve znění zákona č. 396/2012 Sb.). Jeho změnu odůvodnil zákonodárce zrychlením řízení, což je poplatné i daňové exekuci. Primárním účelem dražební vyhlášky je obeznámení veřejnosti s předmětem dražby a časem a místem jejího konání. Dražební vyhláška svou povahou nezasahuje do práv dlužníka i jiných osob takovou měrou, že by bylo nutné připouštět v dané věci odvolání s devolutivním účinkem. V aplikační praxi se odvolání jeví jako zbytečně zatěžující prostředek, který bývá zneužíván spíše k obstrukcím. Vyloučení odvolání však neznamená, že dlužník nebude mít žádný prostředek ochrany. Proti dražební vyhlášce bude dlužník moci brojit prostřednictvím námitky (§ 159 daňového řádu). V návaznosti na vypuštění možnosti odvolat se proti dražební vyhlášce se navrhuje úprava pravomoci správce daně zrušit konání dražby. Důvodem ke zrušení konání dražby ex offa může být například neukončené řízení ve věci vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 daňového řádu.

58. V § 196 odst. 1 písm. c) se slova „nebo nájemní právo“ nahrazují slovy „, nájemní nebo pachtovní právo, výměnek nebo výhradu zpětné koupě“.

K bodu 58 (§ 196 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku. Shodně s předpokládanou úpravou občanského soudního řádu se navrhuje doplnit, že dražební vyhláška se bude doručovat rovněž osobě, která má k předmětu dražby zřízení tzv. „výměnek“, a osobě s výhradou zpětné koupě, jsou-li tyto osoby správci daně známy. Důvodem pro explicitní zakotvení výměnku je skutečnost, že výměnek je právem, které může být podle nového občanského zákoníku (§ 2707 a násl.) spojeno s předmětem dražby, aniž by se jednalo o věcné právo zapisované do veřejného seznamu, a proto je nutné jej explicitně uvést. Důvodem pro doručování dražební vyhlášky také osobě s výhradou zpětné koupě je skutečnost, že tato osoba přijetím návrhu změn občanského soudního řádu nově získá právo přednostního příklepu při dražbě stejně jako osoba s předkupním právem (byť toto právo zná již současná úprava občanského zákoníku jako právo zpětné koupě). Přijetím navrhované úpravy tak dojde k sesouladění s navrhovanou úpravou občanského soudního řádu. V návrhu se také promítá úprava nového občanského zákoníku, který ze stávajícího nájemního práva oddělil právo užívací spojené s právem požívacím, tj. pachtovní právo, které má mít pro jeho hospodářský význam samostatnou právní úpravu.

59. V § 196 odst. 2 písm. a) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 59 (§ 196 odst. 2 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

60. V § 196 odstavec 3 zní:

„(3) Dražební vyhlášku na dožádání příslušného správce daně zveřejní způsobem obvyklým též obecní úřad, v jehož obvodu se nachází nemovitá věc, která je předmětem dražby.“

K bodu 60 (§ 196 odst. 3)

Navrhuje se vypuštění povinnosti zveřejnit dražební vyhlášku prostřednictvím katastru nemovitostí, popř. jiného veřejného registru. Takové opatření bylo potřebné v minulosti, kdy rozšíření informace o dražbě bylo možné pouze materiálními úředními deskami. V současnosti je však úřední deska správce daně přístupná v elektronické podobě dálkovým přístupem, a tudíž není nutné využívat úřední desky katastrálních, popř. jiných úřadů. Předmětná úprava byla provedena též v občanském soudním řádu. Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se dále navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

61. V § 197 odstavec 1 zní:

„(1) Každý, kdo uplatňuje vůči předmětu dražby předkupní právo nebo výhradu zpětné koupě, je povinen prokázat toto právo správci daně ve lhůtě stanovené dražební vyhláškou. Správce daně ještě před zahájením dražby rozhodne, zda jsou předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě prokázány; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky. Jsou-li tato práva prokázána, může je osoba, které svědčí, uplatnit jen v dražbě jako dražitel; přechodem vlastnictví předmětu dražby na vydražitele tato práva zanikají, nejde-li o zákonné předkupní právo.“

K bodu 61 (§ 197 odst. 1)

Navrhuje se, aby právo přednostního příklepu při stejném podání měla rovněž osoba s právem výhrady zpětné koupě, která prokáže správci daně toto právo, a to z důvodu sesouladění s navrhovanou úpravou občanského soudního řádu. Dále se navrhuje, aby lhůta k prokázání předkupního práva a výhrady zpětné koupě byla stanovena v dražební vyhlášce. Podle současné právní úpravy je možné předkupní právo prokázat až do zahájení dražby. Ve stejné lhůtě však musí správce daně o prokázání předkupního práva rozhodnout. Takováto konstrukce se nejvíce jeví jako vhodná, zvláště pak pro elektronické dražby. Správci daně musí být dán určitý minimální prostor pro rozhodnutí, aniž by muselo dojít k odkladu dražby. Z důvodu právní jistoty se dále navrhuje úpravu odstavce doplnit tak, aby bylo jednoznačně seznatelné, že v důsledku změny vlastníka předmětu dražby nezanikají zákonná předkupní práva, byť nezanikají ani za současné právní úpravy. Příkladem je například předkupní právo spoluvlastníka předmětu dražby. Navrhovaná úprava daňového řádu současně dala přednost obecné univerzální úpravě a nevyjmenovává jednotlivé případy zákonného předkupního práva – podle nového občanského zákoníku je zákonným předkupním právem např. právo stavebníka (tj. osoby, jíž svědčí právo stavby) k pozemku, právo vlastníka pozemku k právu stavby (§ 1254), právo vlastníka pozemku ke stavbě umístěné na jeho pozemku a právo vlastníka stavby k pozemku, na kterém je jeho stavba umístěna (§ 3056).

62. V § 198 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo výhrada zpětné koupě“.

K bodu 62 (§ 198 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná změna souvisí s úpravou § 197 odst. 1. Daňový exekutor před zahájením licitace bude oznamovat také skutečnost, zda byla prokázána uplatněná výhrada zpětné koupě. Úprava práva výhrady zpětné koupě se navrhuje k doplnění rovněž do občanského soudního řádu (§ 336i odst. 2).

63. V § 198 odst. 2 písm. d) se slova „na základě odvolání a v důsledku uplatnění dalších práv a závad“ zrušují.

K bodu 63 (§ 198 odst. 2 písm. d))

K modifikaci úpravy písmene d) dochází v důsledku úpravy § 195 odst. 5, kde se navrhuje vypuštění možnosti odvolání proti dražební vyhlášce. Ke změně údajů uvedených v dražební vyhlášce může nicméně dojít i jinak (např. na základě námítky). Výslovné zmínění uplatnění dalších práv a závad je pak nadbytečné, neboť také práva a závady spojené s předmětem dražby jsou údaji uvedenými v dražební vyhlášce.

64. V § 199 odst. 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovo „nemovité věci“.

K bodu 64 (§ 199 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

65. V § 199 odstavec 6 zní:

„(6) Učiní-li více dražitelů stejné nejvyšší dražební podání, udělí se příklep tomu, kterému svědčí předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě; pokud stejné nejvyšší dražební podání učinilo více dražitelů s předkupním právem nebo s výhradou zpětné koupě, udělí se příklep tomu z nich, který učinil dražební podání jako první. Není-li takto příklep udělen, udělí se příklep dražiteli, který učinil podání jako první. Nelze-li určit, který dražitel učinil dražební podání jako první, určí licitátor vydražitele losem.“

K bodu 65 (§ 199 odst. 6)

Navrhuje se přiznat právo přednostního příklepu při stejném podání v souladu s navrhovanou úpravou občanského soudního řádu (§ 336j odst. 1) také osobě s výhradou zpětné koupě. Nově se doplňuje se pravidlo, díky němuž bude možné jednoznačně rozhodnout, komu bude příklep udělen, učiní-li stejné podání dvě a více osob. Uvedená pravidla platí i v případě elektronické dražby s výjimkou určení vydražitele losem (situace, kdy nelze určit, který dražitel učinil dražební podání jako první, nemůže v případě elektronické dražby nastat).

66. V § 203 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Daňovou exekucí prodejem movitých věcí mohou být postiženy movité věci s výjimkou věcí, které mohou být předmětem daňové exekuce postižením majetkových práv.“

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

K bodu 66 (§ 203 odst. 2)

Navrhovaná úprava daňového řádu reaguje na nové vymezení movité věci novým občanským zákoníkem (§ 489 a násl.). Za movitou věc budou nově považovány nejen hmotné věci, které nejsou nemovitou věcí, ale i práva, pokud zákon nestanoví, že se jedná o věc nemovitou, jako tomu je např. u

práva stavby. Aby mohly být zachovány stávající podskupiny nově chápaného pojmu movitých věcí, pro které daňový řád stanoví vzhledem k jejich povaze různý postup pro jejich zpeněžení, navrhuje se jednoduchá úprava, která je totožná s úpravou navrhovanou v občanském soudním řádu.

Pokud jde o zvířata, která byla § 494 nového občanského zákoníku vyřazena z kategorie věcí, stanoví se stejným ustanovením nového občanského zákoníku, že ustanovení o věcech se na živé zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Ustanovení daňového řádu týkající se daňové exekuce hmotných movitých věcí tak lze na zvířata přímo aplikovat, v důsledku čehož není třeba provádět do textu daňového řádu z tohoto důvodu zvláštní legislativní zásah.

67. V § 203 odst. 3 se slova „nebo místa podnikání“ zrušují.

K bodu 67 (§ 203 odst. 3)

Obdobně jako u § 44 odst. 2 se navrhuje k vypuštění úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla. U podnikající fyzické osoby to může být buď hlavní obchodní závod, nebo bydliště.

68. V § 204 odst. 2 se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“ a slovo „neplatný“ se nahrazuje slovem „neplatné“.

K bodu 68 (§ 204 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

69. V § 206 odst. 3 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 69 (§ 206 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

70. V § 206 odstavec 5 zní:

„(5) Sepsány mohou být i věci dlužníka, které má v držení jiná osoba. Tato osoba je povinna odevzdat tyto věci daňovému exekutorovi.“

K bodu 70 (§ 206 odst. 5)

Dosavadní právní úprava umožňuje odebrání věcí patřících dlužníkovi, které jsou v držení osoby odlišné od dlužníka, pouze v případě, kdy je tato osoba dobrovolně odevzdá daňovému exekutorovi. Zákon nestanoví explicitně povinnost tyto věci odevzdat, tudíž splnění této povinnosti nelze v praxi vynucovat, což má negativní dopad na sanaci pohledávky

státu vůči dlužníkovi. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby zákon explicitně stanovil osobě, která má v držení věci dlužníka, povinnost tyto věci odevzdat daňovému exekutorovi. Z toho implicitně vyplývá i povinnost daňového exekutora odevzdané věci převzít. Osoba, od které daňový exekutor věci odebere, může v souladu s § 62 odst. 5 požádat o předání protokolu z tohoto jednání, jehož součástí bude v souladu s § 208 soupis věcí, které u ní byly sepsány.

71. V § 211 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Pokud je prováděna elektronická dražba, je vydražitel povinen uhradit nejvyšší dražební podání ve lhůtě stanovené v dražební vyhlášce. Tato lhůta nesmí být delší než 10 dnů od udělení příklepu.“

K bodu 71 (§ 211 odst. 2)

Vzhledem ke skutečnosti, že u elektronické dražby nelze z povahy věci uhradit nejvyšší podání ihned po udělení příklepu, navrhuje se lhůta delší. Její konkrétní délku stanoví správce daně dražební vyhláškou s tím, že nesmí překročit hranici 10 dnů navrhovanou ve shodě s úpravou občanského soudního řádu.

72. V § 211 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; pokud si vydražitel nepřevezme vydraženou věc, přiměřeně se použije § 84“.

K bodu 72 (§ 211 odst. 3)

Navrhuje se doplnění právní úpravy o řešení situace, kdy vydražitel nepřevezme vydraženou věc. Pro tyto případy by se měla přiměřeným způsobem aplikovat obecná úprava řešící případy, kdy dojde k nevyzvednutí zapůjčených nebo zajištěných věcí. Ta předpokládá, že správce daně vydá výzvu k převzetí věci a pokud na ni nebude reagováno, může rozhodnout o propadnutí daně věci státu.

73. V § 211 odst. 5 se slova „nebo nájemní“ nahrazují slovy „; nájemní nebo pachtovní“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 73 (§ 211 odst. 5)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívání právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobně doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se rovněž navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

74. V § 213 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Výši nejnižšího dražebního podání stanoví správce daně nejméně ve výši ceny zjištěné, a to i při opakované dražbě.“

K bodu 74 (§ 213 odst. 3)

Navrhuje se, aby se věci kulturní hodnoty vymezené v § 213 odst. 1, obdobně jako je tomu u přímého prodeje, nabízely i při prodeji v dražbě minimálně za cenu ve výši zjištěné ceny, a to i v případě opakovaných dražeb. O tyto věci je obecně zájem, a není tedy důvod ke snižování výtěžku dražby v neprospěch státu (potažmo dlužníka).

75. V § 216 odst. 3 se za slovo „papírů“ vkládají slova „, včetně zaknihovaných a imobilizovaných,“.

K bodu 75 (§ 216 odst. 3)

Nový občanský zákoník zúžil stávající množinu cenných papírů na listinné cenné papíry. Z důvodu právní jistoty se navrhuje doplnit zbývající formy cenných papírů vymezené v § 525 a 2413 nového občanského zákoníku – tj. zaknihované a imobilizované cenné papíry – do těch ustanovení daňového řádu, která obsahují právní úpravu poplatnou všem formám cenných papírů.

76. V nadpisu nad § 218 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 76 (nadpis nad § 218)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“ ve skupinovém nadpisu.

77. V § 218 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“, slovo „nemovitost“ se nahrazuje slovy „nemovitou věc“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 77 (§ 218)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

78. V § 219 odst. 1 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“, slovo „úkon“ se nahrazuje slovem „jednání“ a slovo „neplatný“ se nahrazuje slovem „neplatné“.

K bodu 78 (§ 219 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“. Dále se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

79. V § 219 odst. 2 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje

slovy „nemovité věci“ a slovo „nemovitostí“ se nahrazuje slovy „nemovitou věcí“.

K bodu 79 (§ 219 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

80. V § 221 odst. 1 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

K bodu 80 (§ 221 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

81. V § 221 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „s výjimkou práv a závad podle § 231 odst. 1 písm. c)“.

K bodu 81 (§ 221 odst. 1)

Navrhuje se, aby práva a závady uvedené v novém ustanovení § 231 odst. 1 písm. c), tj. veškerá práva a závady s výjimkou práv a závad podle písm. a) a b), nebyly předmětem ocenění znalcem, neboť nově budou zanikat ze zákona bez dalšího ke dni právní moci rozhodnutí o rozvrhu. Zanikat ze zákona budou rovněž podle navrhované úpravy občanského soudního řádu (§ 336l odst. 5).

82. V § 221 odst. 1 a 2, § 221 odst. 3 písm. a) a v § 221 odst. 4 a 5 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 82 (§ 221 odst. 1, 2, 3 písm. a), 4 a 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

83. V § 221 odst. 3 písm. b) a v § 221 odst. 4 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitou věcí“.

K bodu 83 (§ 221 odst. 3 písm. b) a 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

84. V § 221 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „s výjimkou práv a závad podle § 231 odst. 1 písm. c)“.

K bodu 84 (§ 221 odst. 5)

V § 221 odst. 1 se navrhuje, aby práva a závady uvedené v novém ustanovení § 231 odst. 1 písm. c), tj. veškerá práva a závady s výjimkou práv a závad podle písm. a) a b), nebyly

předmětem ocenění znalcem, neboť nově budou zanikat ze zákona bez dalšího ke dni právní moci rozhodnutí o rozvrhu. Zanikat ze zákona budou rovněž podle navrhované úpravy občanského soudního řádu (§ 336l odst. 5). Z tohoto důvodu je rovněž nadbytečné, aby osobám, pro něž tato práva a závady vážnou na nemovité věci, bylo doručováno rozhodnutí o výsledné ceně.

85. V § 222 odst. 1, 4 a 5 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 85 (§ 222 odst. 1,4 a 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

86. V § 225 odst. 2 a 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

K bodu 86 (§ 225 odst. 2 a 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

87. V § 225 odst. 3 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitá věc“.

K bodu 87 (§ 225 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

88. V § 228 odst. 2 se slovo „závady“ nahrazuje slovy „věcná břemena, výměnek nebo nájemní nebo pachtovní práva“, za slovo „břemene“ se vkládá slovo „výměnkou“ a za slovo „nájemního“ se vkládají slova „nebo pachtovního“.

K bodu 88 (§ 228 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, který ze stávajícího nájemního práva oddělil právo užívací spojené s právem požívacím, tj. pachtovní právo, které má mít pro jeho hospodářský význam samostatnou právní úpravu. Úprava rovněž reaguje na právní zakotvení výměnku v novém občanském zákoníku (§ 2707 a násl.), jelikož výměnek nemusí mít vždy charakter věcného břemene zapisovaného do veřejného seznamu, a proto je nutné jej explicitně uvést. Z nových práv, která přináší nový občanský zákoník, se bude oceňovat pouze výměnek v souladu s § 221 odst. 1 daňového řádu. Bude se tak jednat o právo, za které bude moci být poskytnuta náhrada v závislosti na výši výtěžku z dražby, a to osobě, které toto právo svědčí, nebo vydražiteli, v souladu s daňovým řádem (§ 228 až 231).

89. V § 229 odst. 2 písm. e) se za slovo „nájemní“

vkládají slova „nebo pachtovní“ a za slovo „nájemního“ vkládají slova „nebo pachtovního“.

K bodu 89 (§ 229 odst. 2 písm. e))

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobně doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva.

90. V § 229 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) u náhrad za výměnek den vzniku výměnku.“

K bodu 90 (§ 229 odst. 2 písm. f))

Další závadou, která může vážnout na předmětu dražby a za kterou bude moci být vyplacena náhrada podle daňového řádu, je výměnek, který nový občanský zákoník definuje v § 2707 a násl. Jelikož ne vždy má výměnek charakter věcného břemene zapisovaného do veřejného seznamu, navrhuje se doplnit úprava pořadí pro výměnek. Dnem rozhodným pro určení pořadí náhrady za výměnek (ať už bude vyplacena osobě, které toto právo svědčí, nebo vydražiteli), bude den vzniku výměnku.

91. V § 230 odst. 1 se slova „nebo nájemních práv“ nahrazují slovy „nájemních nebo pachtovních práv nebo jiných práv a závad“.

K bodu 91 (§ 230 odst. 1)

V návaznosti na navrhovanou úpravu § 231 odst. 1 písm. c) se navrhuje doplnit povinnost správce daně deklarovat v rozhodnutí o rozvrhu osud všech práv a závad, tj. i těch, které nově upravuje nový občanský zákoník, která jsou správci daně známa. I neuvedená práva a závady zanikají (§ 231 odst. 1). V návrhu se také promítá nová úprava nového občanského zákoníku, který ze stávajícího nájemního práva oddělil právo užívací spojené s právem požívacím, tj. pachtovní právo, které má mít pro jeho hospodářský význam samostatnou právní úpravu.

92. V § 230 odst. 3 se slova „nebo nájemní“ nahrazují slovy „výměnek nebo nájemní nebo pachtovní“.

K bodu 92 (§ 230 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, který ze stávajícího nájemního práva oddělil právo užívací spojené s právem požívacím, tj. pachtovní právo, které má mít pro jeho hospodářský význam samostatnou právní úpravu, a také na jeho právní zakotvení výměnku (§ 2707 a násl.), který vždy nemusí mít charakter věcného břemene zapisovaného do veřejného seznamu, a proto je nutné jej explicitně uvést.

93. V § 231 odst. 1 písm. b) se slova „a nájemní“

nahrazují slovy „, výměnky a nájemní a pachtovní“ a slova „a nájemních“ se nahrazují slovy „, výměnků a nájemních a pachtovních“.

K bodu 93 (§ 231 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, který ze stávajícího nájemního práva oddělil právo užívací spojené s právem požívacím, tj. pachtovní právo, které má mít pro jeho hospodářský význam samostatnou právní úpravu, a také na jeho právní zakotvení výměnku (§ 2707 a násl.), který nemusí mít charakter věcného břemene zapisovaného do veřejného seznamu.

94. V § 231 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) další práva a závady spojené s předmětem dražby.“.

K bodu 94 (§ 231 odst. 1 písm. c))

Navrhuje se, aby práva, neuvedená v písmeni a) a b), nově specifikovaná novým občanským zákoníkem (např. výhrada zpětného prodeje, zákaz zcizení nebo zatížení, výhrada lepšího kupce, ujednání o koupi na zkoušku, vzdání se práva na náhradu škody na pozemku, budoucí zástavní právo, budoucí výměnek, svěřenské nástupnictví) zanikala právní mocí rozhodnutí o rozvrhu. Tato práva budou v důsledku dražby zanikat i podle navrhované úpravy občanského soudního řádu (§ 336l odst. 5).

95. V § 231 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zemědělský pacht, za nějž nebyla poskytnuta vydražiteli náhrada, zaniká koncem pachtovního roku, ve kterém se dražba uskutečnila.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

K bodu 95 (§ 231 odst. 2)

Navrhuje se úprava obdobná úpravě navrhované v občanském soudním řádu (§ 336l odst. 5), která respektuje specifika zemědělského pachtu, který upravuje nový občanský zákoník. Na rozdíl od navrhované úpravy občanského soudního řádu se z důvodu právní jistoty navrhuje jednoznačné označení pachtovního roku, s jehož uplynutím zemědělský pacht zaniká.

96. V § 234 se odstavce 1 a 2 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 3.

K bodu 96 (§ 234 odst. 1 a 2)

Navrhuje se vypustit úprava odstavce 1 a 2 pro nadbytečnost. Obě ustanovení cílí na situaci, kdy daňový zákon stanoví, že plátce daně bude mít zákonem stanovenou povinnost podat hlášení a vyúčtování o svém postupu při vybírání nebo sražení daně vybírané srážkou. K tomu dochází pouze v případě pojistného na důchodové spoření, kde je ovšem obsažena úprava speciální, která využití úpravy obsažené ve zmíněných odstavcích vylučuje. De lege ferenda se sice předpokládá rozšíření případů, kdy bude podáváno hlášení a vyúčtování, avšak opět formou komplexní speciální úpravy. Daná ustanovení jsou tedy svou koncepcí překonaná a ve

výsledku působí spíše matoucím dojmem. Z důvodu právní jistoty a lepší orientace se jeví jako nejvhodnější jejich vypuštění.

97. Nad § 238 se vkládá označení dílu 1, které včetně nadpisu zní:

„Díl 1
Právní nástupnictví“.

K bodu 97 (§ 238)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy budou v rámci hlavy VII vytvořeny dva díly („Právní nástupnictví“ a „Vztah k insolvenčnímu řízení“).

98. V § 238 odst. 4 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

K bodu 98 (§ 238 odst. 4)

Dosavadní právní úprava daňového řádu nekoresponduje s právní úpravou živnostenského zákona, který upravuje možnost živnostenského úřadu zrušit živnostenské oprávnění podnikatele, který neprovozuje živnost po dobu delší než 4 roky. Vzhledem k tomu, že zde není relevantní podklad, na jehož základě by mohl živnostenský úřad přijmout opatření spočívající ve zrušení živnostenského oprávnění podnikatele na návrh správce daně pouze proto, že podnikatel nepodniká déle než 3, ale zároveň méně než 4 roky, navrhuje se sjednocení rozhodné doby na 4 roky.

99. Nadpis nad § 239 se zrušuje.

K bodu 99 (§ 239)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Přechod daňové povinnosti“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

100. § 239 včetně nadpisu zní:

„§ 239

Přechod daňové povinnosti

Přechodem daňové povinnosti se pro účely tohoto zákona rozumí přechod práv a povinností daňového subjektu.“.

K bodu 100 (§ 239)

Navrhuje se vypuštění odstavců 2 až 7, neboť jimi upravovanou problematiku nově s ohledem na úpravu nového občanského zákoníku řeší navrhovaná ustanovení § 239a až 239d. Stávající odstavec 1 zůstává zachován jako obecné pravidlo pro přechod daňové povinnosti, a to jak v případech fyzických, tak právnických osob.

101. Za § 239 se vkládají nové § 239a až 239d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 239a

Přechod daňové povinnosti u fyzických osob

(1) Pro účely správy daní se na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(2) Daňovou povinností zůstavitele se pro účely správy daní rozumí daňová povinnost vzniklá zůstaviteli do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(3) Daňová povinnost zůstavitele přechází na jeho dědice rozhodnutím soudu o dědictví; dědic tak získává postavení daňového subjektu namísto zůstavitele.

(4) Pro daňovou pohledávku, která vzniká v důsledku daňové povinnosti zůstavitele, neběží lhůta pro placení daně ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti.

§ 239b

Plnění daňové povinnosti osobou spravující pozůstalost

(1) Osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost zůstavitele, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti.

(2) Pokud je daňovou povinností zůstavitele povinno plnit více osob spravujících pozůstalost, plní ji tyto osoby společně a nerozdílně.

(3) Daňovou povinností zůstavitele spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě této povinnosti v den smrti zůstavitele.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(5) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti, a to za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

§ 239c

Plnění daňové povinnosti likvidačním správcem

Je-li soudem nařízena likvidace pozůstalosti, je likvidační správce povinen podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne předložení řádné zprávy o zpeněžení majetku likvidační podstaty nebo jeho části soudu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem předložení této zprávy, a přiznanou daň zahrnout do této zprávy.

§ 239d

Přechod daňové povinnosti na stát

Případně-li dědictví státu, vypořádá daňovou

povinnost zůstavitele správce daně.“.

K bodu 101 (§ 239a až 239d)

K § 239a: Navrhované znění odstavce 1 reaguje na úpravu dědění v novém občanském zákoníku. Podle ustanovení § 1479 nového občanského zákoníku vzniká dědické právo (tj. právo na pozůstalost nebo na poměrný podíl z ní) již smrtí zůstavitele, přičemž nabytí dědictví musí být podle § 1670, resp. § 1690 nového občanského zákoníku deklaratorně potvrzeno soudem (podle návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních se bude jednat o rozhodnutí soudu o dědictví). Tato konstrukce se tak neliší od úpravy dědického práva ve stávajícím občanském zákoníku. Práva a povinnosti zůstavitele vzniklé do dne jeho smrti tak přecházejí již smrtí zůstavitele na dědice, zatímco práva a povinnosti, které vznikají v souvislosti s pozůstalostí v období mezi smrtí zůstavitele a dnem právní moci rozhodnutí soudu o dědictví, již vznikají přímo (potenciálně) dědici. Tato konstrukce se v oblasti správy daní jeví jako komplikovaná, neboť je účelnější spojit okamžik přechodu daňových povinností zůstavitele na dědice až s okamžikem, kdy je totožnost oprávněného dědice na jisto postavena a tento je také schopen se uplatnění svých daňových práv a plnění svých daňových povinností reálně ujmout. Současně je vhodné posuzovat daňové povinnosti zůstavitele až do potvrzení nabytí dědictví odděleně od vlastních daňových povinností dědice vzniklých v období mezi smrtí zůstavitele a potvrzením nabytí dědictví. Vzhledem k tomu, že totožnost dědice je najisto postavena až potvrzením nabytí dědictví, musela by se daňová povinnost zůstavitele a vlastní daňová povinnost dědice vzniklá v uvedeném období zpětně přehodnocovat ve svém celku, což může vést k řadě praktických obtíží. Ve správě daní se proto navrhuje zvolit odlišné řešení, podle něhož daňová povinnost, která zůstaviteli vznikla do dne jeho smrti, nepřechází na dědice smrtí zůstavitele, ale až pravomocným rozhodnutím soudu o dědictví. Totéž by pak mělo platit i o daňové povinnosti vzniklé na účet pozůstalosti v období mezi smrtí zůstavitele a potvrzením nabytí dědictví.

Podmínkou realizovatelnosti této koncepce je stanovení obecného principu, podle něhož se při správě daní na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil až do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Tento princip, stanovený v navrženém § 239a odst. 1, zavádí pro daňové účely právní fikci „prodloužení života“ zůstavitele až do skončení řízení o pozůstalosti, tedy do okamžiku, kdy se zůstavitelových práv a povinností fakticky ujme potvrzený dědic. Uvedená fikce dopadá na veškeré právní skutečnosti soukromého i veřejného práva, které mohou být relevantní pro správu daní. Nejedná se tedy pouze o daňová práva a povinnosti, ale například také o právní skutečnosti soukromého práva, na které daňová práva a povinnosti (především z oblasti daňového práva hmotného) navazují. Z povahy věci půjde především o skutečnosti majetkoprávní povahy – z uvedených právních fikce vyplývá, že pro účely správy daní se na zůstavitele hledí zejména tak, jako by mu nadále svědčila jeho někdejší majetková práva a nadále byl účastníkem svých někdejších smluvních vztahů. Z pohledu správy daní tak zůstavitel svých někdejších práv a povinností pozbývá až skončením řízení o pozůstalosti. Současně je pro účely správy daní třeba na všechna soukromoprávní a veřejnoprávní práva a povinnosti, které existují, vznikají a zanikají na účet pozůstalosti v období mezi smrtí zůstavitele a skončením řízení o pozůstalosti, hledět, jako by existovaly, vznikaly a zanikaly zůstaviteli.

Předmětná právní fikce je však striktně omezena pouze na účel správy daní, tj. na jejím základě nedochází k žádnému zásahu do jiných než daňových práv a povinností, tj. v

souladu s obecnou úpravou občanského zákoníku tato jiná než daňová práva a povinnosti v období mezi smrtí zůstavitele a skončením řízení o pozůstalosti již náleží dědici (byť dosud nepotvrzenému).

Podle odstavce 2 se daňovou povinností zůstavitele pro účely správy daní rozumí daňová povinnost vzniklá zůstaviteli do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. S ohledem na právní fikci „prodloužení života“ zůstavitele je daňová povinnost zůstavitele tvořena jak jeho daňovou povinností vzniklou do jeho smrti (tedy objektivně vzniklou zůstaviteli ještě za jeho života), tak daňovou povinností vzniklou v období mezi smrtí zůstavitele a skončením řízení o pozůstalosti (tedy vzniklou zůstaviteli pouze na základě právní fikce, neboť zůstavitel v dané době již nežije). Věcným důvodem je skutečnost, že jde o daňovou povinnost podmíněnou činností zůstavitele za jeho života, jím založenými právními vztahy nebo právním jednáním osoby spravující pozůstalost. Hovoří-li proto zákon o daňové povinnosti zůstavitele, vztahuje se dané ustanovení na daňové povinnosti vzniklé v obou uvedených časových periodách.

Na základě odstavce 3 daňová povinnost zůstavitele přechází na jeho dědice (pravomocným) rozhodnutím soudu o dědictví. Tímto rozhodnutím získá dědic postavení daňového subjektu namísto zůstavitele. To znamená, že disponuje stejnými procesními právy a vztahují se na něj stejné povinnosti, jaké by se vztahovaly na zůstavitele. Pokud se rozhodne změnit daňovou povinnost zůstavitele, jedná již vlastním jménem, tj. podání (tvrzení) opatří svým podpisem, to však musí mít identifikační údaje zůstavitele (tj. jméno zůstavitele, rodné číslo, případně jeho DIČ), neboť daňová povinnost zůstavitele stále zůstává na jeho osobním daňovém účtu, neboť nedochází ke sloučení osobního daňového účtu zůstavitele a osobního daňového účtu dědice, ať už nově vzniklého v důsledku pokračování v jeho živnosti po potvrzení dědictví, nebo již existujícího vlastního osobního daňového účtu dědice. Pokračuje-li dědic v podnikání po zůstaviteli, jedná ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o dědictví vlastním jménem na svůj účet, tj. obdobně, jako by začal podnikat. Daňové tvrzení za rok, ve kterém došlo k potvrzení nabytí dědictví, podává v řádném termínu za celé zdaňovací období, neboť se uplatní obecná úprava. Pokud jde o daňové povinnosti, které vznikly v souvislosti s pozůstalostí v období mezi smrtí zůstavitele a dnem rozhodnutí o dědictví, také tyto povinnosti přejdou na dědice až právní mocí rozhodnutí soudu o dědictví, neboť podle navrženého ustanovení § 239a odst. 1 a 2 se na ně hledí tak, jako by vznikly zůstaviteli.

V odstavci 4 se navrhuje zhojit nedostatek stávající úpravy daňového řádu, dle které (na rozdíl od úpravy předchozího zákona o správě daní a poplatků) uplatnění daňové pohledávky vůči zůstaviteli v rámci řízení o pozůstalosti nemá vliv na běh lhůty pro placení daně. Jelikož se nově podle daňového řádu jedná o lhůtu prekluzivní a vzhledem k tomu, že řízení o pozůstalosti může trvat delší dobu, jeví se jako nezbytné u nedoplatek vzniklých před smrtí zůstavitele upravit stavění lhůty pro placení daně. Správcí daně totiž smrtí zůstavitele vzniká faktická překážka pro to, aby mohl realizovat vymáhání daní, a může se tak stát, že stát (zejména u starších nedoplatek) ne vlastní vinou nestihne v prekluzivní lhůtě daň či její část zinkasovat. Navrhuje se, že lhůta nepoběží po dobu ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti, což může být současně den právní moci rozhodnutí o dědictví, nebo den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení o pozůstalosti nebo den právní moci rozvrhového usnesení, byla-li nařízena likvidace pozůstalosti, a to bez ohledu na způsob uplatnění daňových pohledávek v rámci řízení o pozůstalosti. Totéž bude platit i pro pohledávky vzniklé v důsledku daňových povinností

zůstavitele v období mezi jeho smrtí a skončením řízení o pozůstalosti, neboť za situace, kdy se tyto pohledávky považují v důsledku právní fikce za pohledávky vůči zůstaviteli, je jejich situace do značné míry obdobná jako v případě pohledávek vůči zůstaviteli, které vznikly do jeho smrti.

K § 239b: Odstavec 1 normuje postavení osoby spravující pozůstalost obdobně jako stávající rušený odstavec 4 § 239. Platí tak, že v období mezi smrtí zůstavitele a ukončením řízení o pozůstalosti plní daňové povinnosti zůstavitele osoba spravující pozůstalost, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti. Osoba spravující pozůstalost tedy nejedná obdobně jako zástupce jménem jiné osoby. To znamená, že tvrzení opatří nejen svým podpisem, ale i svými identifikačními údaji (tj. jméno, rodné číslo, případně daňové identifikační číslo). Vzhledem k tomu, že ale nejedná na svůj účet, nýbrž na účet pozůstalosti, je nutné v tvrzení rovněž uvést, k čí pozůstalosti se toto tvrzení váže. Toho lze docílit tím, že současně uvede i identifikační údaje zůstavitele. Daňová povinnost zůstavitele stále zůstává na jeho osobním daňovém účtu, i kdyby osoba spravující pozůstalost byla podnikatelem se svým osobním daňovým účtem. Povinnosti osoby spravující pozůstalost může plnit s ohledem na § 203 návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních také tzv. likvidační správce, o němž návrh zákona o zvláštních řízeních soudních stanoví: „Likvidační správce jedná při výkonu funkce svým jménem na účet pozůstalosti. Označuje se způsobem, z něhož musí být zřejmé, že jedná jako likvidační správce a kterého zůstavitele se týká jím spravovaná likvidační podstata.“ Podle nového občanského zákoníku (§ 1678) se správu pozůstalosti rozumí její prostá správa, která v sobě zahrnuje i úhradu dluhů (tj. i neuhrazenou daň), související s její běžnou správou. Z toho lze dovodit, že plnění daňových povinností zůstavitele by mělo být realizováno osobou spravující pozůstalost i v rovině platební. Případná korekce daňových povinností v nalézací rovině nebo povinnost úhrady daně přejde rozhodnutím o dědictví na dědice. Rozsah dědicovy povinnosti k úhradě daňové povinnosti zůstavitele bude odviset od skutečnosti, zda uplatnil nebo neuplatnil výhradu soupisu. V prvním případě na dědice přejdou dluhy zůstavitele jen do výše ceny nabytého dědictví, ve druhém bude muset dědic hradit veškeré dluhy zůstavitele v plném rozsahu.

V případě, že je více osob spravujících pozůstalost (srov. § 1677 nového občanského zákoníku), dopadá daňová povinnost zůstavitele na tyto osoby společně a nerozdílně. Jde tedy o solidární povinnost těchto osob, která se fakticky projeví zejména při plnění procesních povinností (povinnost podat daňové tvrzení apod.). Správce daně při zjištění, že ze strany osob spravujících pozůstalost nebyla splněna určitá povinnost (např. povinnost podat daňové tvrzení), bude mít možnost výzvou vyžadovat splnění povinnosti po kterékoli z těchto osob. Nebude tedy zapotřebí, aby oslovoval každou tuto osobu samostatně. Z hlediska majetkové odpovědnosti platí obecné pravidlo, že tyto osoby jednájí na účet pozůstalosti.

S ohledem na skutečnost, že v důsledku právní fikce, podle níž daňová povinnost zůstavitele zahrnuje též povinnosti, které vznikly od smrti zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti, nelze počínaje smrtí zůstavitele jednoznačně určit místní příslušnost správce daně podle obecných pravidel. V novém odstavci 3 se proto navrhuje ponechat stávající úpravu, podle níž se smrtí zůstavitele nemění příslušnost správce daně k výkonu správy daní, a to po dobu, kdy příslušnou daňovou povinnost plní osoba spravující pozůstalost (tedy do ukončení řízení o pozůstalosti). Tím je otázka místní příslušnosti postavena najisto.

Navržené odstavce 4 a 5 řeší problematiku podávání

daňových tvrzení osobou spravující pozůstalost. Řádná i dodatečná daňová tvrzení v případě daňových povinností zůstavitele bude podávat osoba spravující pozůstalost (osoba spravující pozůstalost tak bude činit v období, kdy vykonává správu pozůstalosti). Osoba spravující pozůstalost bude řádná i dodatečná daňová tvrzení podávat za celé zdaňovací období, či jeho část, ve standardních lhůtách stanovených daňovým řádem nebo jinými daňovými zákony, a to za všechna zdaňovací období (případně na všechna zdaňovací období), která uplynou ode dne smrti zůstavitele až do dne předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti. Případně může osoba spravující pozůstalost podat i dodatečná daňová tvrzení za zdaňovací období, která uplynula do smrti zůstavitele. Z povahy věci je třeba dovodit, že v rámci zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, bude řádné daňové tvrzení podávat osoba spravující pozůstalost pouze za jeho část, za kterou nebylo podáno daňové tvrzení podle odstavce 4. Povinnost tvrdit daň má osoba spravující pozůstalost plnit nejen v případě pokračování v živnosti zůstavitele po jeho smrti, ale např. i v situaci, kdy se daňové povinnosti týkají majetku, který je součástí pozůstalosti (typicky nemovitá věc).

Stávající, ale zejména budoucí úprava občanského zákoníku je založena na principu, že veškeré dluhy, které vznikly do smrti zůstavitele, mají být jako součást dědictví předmětem řízení o pozůstalosti. Z tohoto důvodu, tj. aby měl správce daně reálnou možnost nedoplatky zůstavitele v řízení o pozůstalosti uplatnit, se v odstavci 4 navrhuje podstatné zkrácení lhůty (z 6 měsíců na 3), ve které je osoba spravující pozůstalost povinna podat za zůstavitele řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, které uplynulo do dne předcházejícího dni smrti zůstavitele. V souladu s § 245 se povinnost podat daňové tvrzení v dané lhůtě vztahuje i na případy, kdy dosud nebylo podáno daňové tvrzení za předcházející zdaňovací období v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání do dne smrti zůstavitele neuplynula. Obdobně se postupuje v případě podání daňového tvrzení u daní jednorázových. U daně vyměřované na zdaňovací období – tj. daně z nemovitých věcí se tento režim neuplatní, neboť současně s účinností novely daňového řádu nabude účinnost speciální úprava. Délka lhůty byla stanovena v návaznosti na návrh zákona o zvláštních řízeních soudních.

S ohledem na navržené ustanovení § 239a odst. 3 přecházejí rozhodnutím soudu o dědictví daňové povinnosti zůstavitele na dědice, současně tyto daňové povinnosti přestává plnit osoba spravující pozůstalost. Vzhledem k tomu, že daňové povinnosti přešly na dědice, nepoužije se obecně na osobu spravující pozůstalost ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu upravující kontinuitu vybraných daňových práv a povinností i poté, co daňový subjekt přestal být daňovým subjektem. Zůstává však potřeba uzavřít předchozí období (do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti), za které je nutné podat daňové tvrzení. Odstavec 5 proto ukládá osobě spravující pozůstalost povinnost podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Navrhována lhůta pro podání řádného daňového tvrzení činí 30 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti. V téže lhůtě je tato osoba povinna podat i řádné daňové tvrzení za předcházející zdaňovací období v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti neuplynula, přičemž obdobně se postupuje v případě podání daňového tvrzení u daní vyměřovaných na zdaňovací období a daní jednorázových, pokud nebylo dosud podáno (§ 245). Ustanovení odstavce 5 je tedy speciálním pravidlem vůči ustanovení § 239a odst. 3. V mezích této zvláštní povinnosti se na osobu spravující pozůstalost použije výše uvedené ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu, v důsledku čehož jsou s povinností podle § 239b odst. 5

svázány další navazující povinnosti (jako např. odstranění vad podání). Věcným důvodem pro stanovení povinnosti podat daňové tvrzení mimo obecné lhůty je skutečnost, že by nebylo žádoucí, aby dosavadní osoba spravující pozůstalost odlišná od dědice (resp. jeden z dědiců, který byl osobou spravující pozůstalost) podávala řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období až ve standardní lhůtě, která může nastat i po více jak jednom roce od okamžiku, kdy osoba spravující pozůstalost byla zproštěna své funkce se skončením řízení o pozůstalosti. Současně je třeba zohlednit účelnost řešení v podobě ponechání splnění předmětné klíčové daňové povinnosti (v podobě podání řádného daňového tvrzení za zdaňovací období nebo jeho část, která uplynula přede dnem skončení řízení o pozůstalosti) osobě, která pozůstalost spravovala. Povinnost, ale i právo podat dodatečné daňové tvrzení však přechází na dědice. Navrhovaná úprava tak je do značné míry inspirována procesní úpravou insolvenčního řízení v daňovém řádu a v samotném insolvenčním zákoně v případě, kdy v probíhající daňovém řízení začne běžet insolvenční řízení řešené konkurzem. Insolvenční zákon totiž v § 313 odst. 2 stanovil insolvenčnímu správci splnit daňové povinnosti i po ukončení insolvenčního řízení, přičemž teprve poté jej soud zprošťuje funkce.

K § 239c: Navržené ustanovení § 239c řeší plnění daňové povinnosti zůstavitele likvidačním správcem pouze v případě, že soud nařídí likvidaci pozůstalosti. Postup likvidačního správce je v daném případě obdobný postupu insolvenčního správce při řešení úpadku konkurzem (srov. § 244 odst. 3 a 4, resp. dle dosavadního znění odstavce 5). Likvidační správce, ač není osobou spravující pozůstalost, vystupuje podle § 203 odst. 1 návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních na místě zůstavitele nebo osob, které dosud spravovaly pozůstalost, jako účastník občanského soudního nebo jiného řízení, jehož předmětem jsou majetek nebo pasiva likvidační podstaty. Je tak povinen od svého jmenování soudem plnit rovněž daňové povinnosti namísto osoby, která pozůstalost doposud spravovala. K § 239d: Navrhovaná úprava stanoví postup správce daně v případě, kdy dědictví připadne státu, který má nově podle § 1634 nového občanského zákoníku postavení zákonného dědice (nejedná se tedy o odumřel, jako tomu bylo za předchozí právní úpravy). Úprava představuje pouze zjednodušenou dobu stávající úpravy obsažené v odstavci 6 § 239.

102. Pod označení § 240 se vkládá nadpis „Přechod daňové povinnosti u právnických osob“.

K bodu 102 (nadpis § 240)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (s ohledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

103. V § 240 odstavec 2 zní:

„(2) Právním nástupcem se pro účely správy daní rozumí v případě

- a) pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
- b) stále provozovny zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
- c) plátcovy pokladny plátce daně, který ji zřídil,
- d) zrušení právnické osoby bez likvidace a současné neexistence jiného právního nástupce zřizovatel nebo

zakladatel právnické osoby.“.

„§ 240a

K bodu 103 (§ 240 odst. 2)

Změny (byť nezásadní povahy), které přináší nový občanský zákoník, se z důvodu právní jistoty navrhuje promítnout rovněž do úpravy přechodu daňové povinnosti u právnických osob. Obdobně jako u navrhované úpravy přechodu daňové povinnosti při smrti zůstavitele se i u přechodu daňové povinnosti u právnických osob navrhuje jednoznačný, čitelný text, který by měl být přínosem jak pro správce daně, tak pro osobu, která plní daňové povinnosti za zrušenou právnickou osobu. Stávající úpravu § 240 se proto navrhuje zredukovat na znění stávajícího odstavce 1 pojednávajícího beze změny obecně o přechodu daňové povinnosti právnické osoby na jejího právního nástupce a o procesním postavení tohoto právního nástupce, a nového odstavce 2. Jeho úprava vychází ze stávající úpravy odstavců 3 a 4 § 240. Nově se však navrhuje výslovně stanovit, v kterých případech se konkrétní entity rozumějí pro účely správy daní právními nástupci jiných entit, a to tak, aby mohla být obecná úprava § 240 odstavce 1 aplikovatelná i na tyto entity bez nutnosti v jejich případě speciálně normovat přechod daňové povinnosti, jako je tomu ve stávající úpravě.

Stanoveno je především, že zahraniční osoba je pro účely správy daní právním nástupcem pobočky či jiné organizační složky svého obchodního závodu, resp. stále provozovny na území České republiky, a že plátce daně je právním nástupce plátcovy pokladny, kterou zřídil. To, že se na organizační složku či stálou provozovnu zahraniční osoby a na plátcovu pokladnu aplikují ustanovení týkající se právnických osob, koresponduje s § 24 odst. 6 daňového řádu. K věcné změně nicméně oproti současnosti nedochází. Současně došlo k terminologickému sjednocení s novým občanským zákoníkem, který fyzickou osobu s bydlištěm nebo právnickou osobu se sídlem mimo území České republiky (na něž se předmětné ustanovení v současnosti vztahuje) pojmenovává jako „zahraniční osobu“, což je pojem jinak daňovým řádem též užíván.

Navržené písmeno d) odstavce 2 řeší situaci, kdy se právnická osoba zrušuje bez likvidace a celé její jmění, resp. její práva a povinnosti (včetně daňových) přecházejí na jejího zřizovatele nebo zakladatele, který však není právním nástupcem právnické osoby v pravém slova smyslu. V konkrétní rovině se toto pravidlo uplatní například u příspěvkových organizací zřízených územními samosprávnými celky, které mají podle § 23 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, postavení právnických osob a v případě jejich zrušení podle § 27 odst. 7 téhož zákona platí, že rozhodne-li zřizovatel o zrušení organizace, přechází uplynutím dne uvedeného v jeho rozhodnutí o zrušení její majetek, práva a závazky na zřizovatele, tedy nedochází ke zrušení příspěvkové organizace s likvidací.

104. V § 240 se odstavce 3 až 7 zrušují.

K bodu 104 (§ 240)

Navrhuje se vypuštění části textu stávajícího § 240 s tím, že úprava dané materie byla s menšími korekcemi (navazujícími zejména na ustanovení nového občanského zákoníku) pro lepší čitelnost a systematické uspořádání přesunuta do nově vložených § 240a až 240d.

105. Za § 240 se vkládají nové § 240a až 240d, které včetně nadpisů znějí:

Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby bez likvidace

Dojde-li ke zrušení právnické osoby bez likvidace, je právní nástupce této právnické osoby povinen podat řádné daňové tvrzení týkající se její daňové povinnosti do 30 dnů ode dne jejího zániku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího zániku.

§ 240b

Přechod daňové povinnosti při přeměně rozdělením

(1) Dojde-li k přeměně právnické osoby rozdělením, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu přechází daňová povinnost na její právní nástupce, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Každý právní nástupce ručí za splnění platební povinnosti, která přešla na jiného právního nástupce v souvislosti s přeměnou právnické osoby rozdělením.

(3) Daňovou povinnost, která přešla na právního nástupce při přeměně právnické osoby rozdělením, spravuje dosud příslušný správce daně.

§ 240c

Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby s likvidací

(1) Dojde-li ke zrušení právnické osoby s likvidací, trvá povinnost podávat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení až do dne zániku právnické osoby.

(2) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne jejího vstupu do likvidace, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího vstupu do likvidace.

(3) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem zpracování tohoto návrhu; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(4) Vznikne-li po dni zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku právnické osobě daňová povinnost, považuje se tato povinnost za daňovou povinnost vzniklou do dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku a právnická osoba je

povinna podat dodatečné daňové tvrzení.

§ 240d

Řádné daňové tvrzení při převodu privatizovaného majetku

Dojde-li k převodu poslední části privatizovaného majetku státního podniku na orgán, jemuž přísluší s tímto privatizovaným majetkem hospodařit, je státní podnik povinen podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne tohoto převodu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem převodu; tuto lhůtu nelze prodloužit.“.

K bodu 105 (§ 240a až 240d)

K § 240a: V novém § 240a se navrhuje upravit povinnost právního nástupce právnické osoby rušené bez likvidace podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem zániku právnické osoby, a to do 30 dnů ode dne jejího zániku. Oproti stávající úpravě obsažené v odstavci 4 tak dochází k menší věcné změně ohledně délky lhůty pro podání řádného daňového tvrzení (dosud byla tato lhůta stanovena do konce následujícího měsíce po zániku právnické osoby). Důvodem pro tuto změnu je snaha o sjednocení lhůt, a tedy zvýšení právní jistoty a současně snaha o zamezení účelové optimalizace vycházející s konstrukce lhůty. Stávající úprava totiž umožňuje nastavit lhůtu pro podání řádného daňového tvrzení téměř až na 2 měsíce, což v praxi vede též k nerovnosti daňových subjektů, jimž lhůta vychází v nestejně délce podle toho, v kterém dni v měsíci došlo k zániku právnické osoby.

Podle ustanovení § 169 nového občanského zákoníku se právnická osoba zrušuje bez likvidace, pokud celé její jmění nabývá právní nástupce nebo pokud tak stanoví zákon. Podle ustanovení § 173 nového občanského zákoníku se právnická osoba zrušuje bez likvidace, pokud k tomuto zrušení dochází při její přeměně (ne při každé přeměně ovšem musí dojít ke zrušení právnické osoby – srov. ustanovení § 183 odst. 1 nového občanského zákoníku, podle něhož při změně právní formy, která je jednou z forem přeměny, se neruší ani nezaniká právnická osoba, jejíž právní forma se mění). Na základě zákona se právnická osoba zrušuje bez likvidace rozhodnutím soudu o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo rozhodnutím o zrušení konkursu proto, že majetek je zcela nepostačující. Tyto situace však upravuje speciální úprava pro insolvenční řízení v ustanoveních § 242 až 244 daňového řádu, kdy daňovým řádem stanovené povinnosti plní insolvenční správce (v souladu s insolvenčním zákonem). Ke zrušení právnické osoby bez likvidace může na základě zákona dojít v případě, kdy celé její jmění, resp. její práva a povinnosti (včetně daňových) přecházejí na jejího zřizovatele nebo zakladatele. Také na zakladatele a zřizovatele v daném případě dopadá shodná povinnost, jakou má podle § 240a právní nástupce. Srov. § 240 odst. 2 písm. d).

K § 240b: Nový § 240b přebírá téměř beze změny stávající úpravu odstavce 2 a 7 § 240, která je poplatná pouze pro případy rušení právnické osoby bez likvidace, a to přeměnou rozdělením, jak vyplývá i z nadpisu tohoto ustanovení. Změna spočívá pouze v terminologickém ujednocení s novým občanským zákoníkem. Dopad stávajícího ustanovení § 240 odst. 1, podle něhož daňovou povinnost, která přešla na právního nástupce, spravuje dosud příslušný správce daně, se zužuje pouze na případ přeměny právnické osoby rozdělením, neboť v ostatních případech nemá věcný smysl.

K § 240c: Navrhovaná úprava nového § 240c komplexně přebírá úpravu stávajícího odstavce 5 § 240 řešícího situaci, kdy se ruší právnická osoba s likvidací. V úpravě nové rozčleněné do 4 odstavců pro lepší přehlednost je drobnou věcnou změnou úprava lhůty pro podání řádného daňového tvrzení za část zdaňovacího období uplynulší přede dnem vstupu do likvidace. Změna délky lhůty z 1 měsíce na 30 dnů ode dne vstupu do likvidace mění časový prostor pro podání daňového tvrzení vzhledem k úpravě pro počítání času. Stejně jako u lhůty stanovené v § 240a je důvodem pro změnu snaha o sjednocení lhůt, a tedy zvýšení právní jistoty a rovnosti daňových subjektů.

K § 240d: Nový § 240d převzal úpravu stávajícího odstavce 6 § 240 s tím rozdílem, že v duchu snahy o sjednocení lhůt pro zvýšení právní jistoty a rovnosti daňových subjektů se navrhuje nová lhůta pro podání řádného daňového tvrzení za část zdaňovacího období uplynulší přede dnem převodu privatizovaného majetku státního podniku, a to v délce 30 dnů ode dne tohoto převodu.

106. Pod označení § 241 se vkládá nadpis „Zákaz přenosu daňové povinnosti“.

K bodu 106 (nadpis § 241)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

107. Nadpis nad § 242 se zrušuje.

K bodu 107 (nadpis nad § 242)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Vztah k insolvenčnímu řízení“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

108. Nad § 242 se vkládá označení dílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Díl 2
Vztah k insolvenčnímu řízení“.

K bodu 108 (§ 242)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy budou v rámci hlavy VII vytvořeny dva díly („Právní nástupnictví“ a „Vztah k insolvenčnímu řízení“).

109. Pod označení § 242 se vkládá nadpis „Pohledávky za majetkovou podstatou a majetek dlužníka“.

K bodu 109 (nadpis § 242)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

110. Pod označení § 243 se vkládá nadpis „Účinky insolvenčního řízení na daňové řízení“.

K bodu 110 (nadpis § 243)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

111. Pod označení § 244 se vkládá nadpis „**Daňové tvrzení při insolvenčním řízení**“.

K bodu 111 (nadpis § 244)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

112. V § 244 odst. 3 se slova „, ke dni podání návrhu na zrušení konkursu, ke dni zrušení konkursu a ke dni splnění jiného způsobu řešení úpadku,“ zrušují.

K bodu 112 (§ 244 odst. 3)

Navrhuje se vypustit úpravu, podle níž je daňový subjekt povinen podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období ke dni podání návrhu na zrušení konkursu, ke dni zrušení konkursu a ke dni splnění jiného způsobu řešení úpadku. Plnění této povinnosti představuje pro dotčené subjekty i pro správce daně administrativní náklady, přičemž nejde o údaje, které by v daný časový moment byly pro správce daně nezbytně nutné. Tomu odpovídá i současná aplikační praxe, kdy nejsou důsledně daňová tvrzení vyžadována. Úprava se tak jeví komplikovanou a nadbytečnou jak pro úřední osoby, tak pro insolvenční správce, kteří mnohdy plní daňovou povinnost namísto nespolutracujícího úpadce. Jediným okamžikem, ke kterému má význam podávat daňové tvrzení, je den předložení konečné zprávy insolvenčnímu soudu. Pouze předložení konečné zprávy soudu totiž signalizuje, že soud bude provádět rozvrhové řízení, v rámci něhož stanoví vyšší uspokojení pohledávek všech věřitelů na základě konečné zprávy, a tedy pouze za této situace má zejména u daní s delším zdaňovacím obdobím smysl normovat povinnost případnou daň tvrdit, aby mohla být při rozvrhovém řízení zohledněna podle úpravy insolvenčního zákona.

113. V § 244 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

K bodu 113 (§ 244 odst. 4)

Navrhuje se vypustit ustanovení odstavce 4, podle něhož je daňový subjekt povinen podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období ke dni přechodu oprávnění nakládat s majetkovou podstatou v průběhu insolvenčního řízení. Plnění této povinnosti představuje pro dotčené subjekty i pro správce daně administrativní náklady, přičemž nejde o údaje, které by v daný časový moment byly pro správce daně nezbytně nutné. Tomu odpovídá i současná aplikační praxe, kdy nejsou důsledně daňová tvrzení vyžadována. Úprava se tak jeví komplikovanou a nadbytečnou jak pro úřední osoby, tak pro insolvenční správce, kteří mnohdy plní daňovou povinnost namísto nespolutracujícího úpadce.

114. V § 244 odst. 4 se slova „odstavců 3 a 4“ nahrazuje slovy „odstavce 3“.

K bodu 114 (§ 244 odst. 4)

Navrhovaná změna je technického charakteru, neboť souvisí s vypuštěním úpravy stávajícího odstavce 4.

115. V § 245 se slova „§ 239 odst. 3, § 240 odst. 4 až 6 a § 244 odst. 1 a 5“ nahrazují slovy „§ 239b odst. 4 a 5, § 239c, § 240a, § 240c odst. 2 a 3, § 240d a § 244 odst. 1 a 4“.

K bodu 115 (§ 245)

Ustanovení § 245 představuje speciální úpravu k § 136 daňového řádu v případech, kdy je daňový subjekt v úpadku, zrušen s likvidací nebo bez likvidace, zemřel nebo kdy daňový subjekt jako státní podnik převádí poslední část privatizovaného majetku. V souvislosti se změnou úpravy stávajícího § 239 a 240 se v § 245 navrhuje změna odkazů. Věcnou změnou je doplnění odkazu na nový § 239b odst. 5, který ukládá povinnost osobě spravující pozůstalost, podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, a to do 30 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti, a na nový § 239c, kterým se ukládá povinnost podat řádné daňové tvrzení likvidačnímu správci ke dni předložení zprávy o zpeněžení majetku likvidační podstaty soudu. U daně vyměřované na zdaňovací období – tj. daně z nemovitých věcí se tento režim neuplatní, neboť současně s účinností novely daňového řádu nabude účinnost novela zákona o dani z nemovitých věcí, která bude mít speciální úpravu.

116. V § 250 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Výše pokuty za opožděné tvrzení daně je poloviční, pokud

- a) daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro jeho podání a
- b) v daném kalendářním roce nebylo správcem daně u daňového subjektu v době vydání platebního výměru zjištěno jiné prodlení při podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení.“

K bodu 116 (§ 250 odst. 7)

Navrhuje se změna, která by měla přispět ke zvýšení ochoty daňových subjektů k aktivní spolupráci při odstranění negativních následků, které způsobily neplněním svých povinností. V daném případě pozdní podání řádného daňového tvrzení či dodatečného daňového tvrzení (k těmto pojmům srov. § 1 odst. 3). V situaci, kdy daňový subjekt zmešká lhůtu pro podání daňového přiznání (o více než 5 pracovních dní), vzniká mu ze zákona povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně. Výše této pokuty je stanovena zákonem v závislosti na délce prodlení s tím, že je zde určita minimální a maximální hranice. S účinností od 1. ledna 2013 se v případě dolní hranice rozlišuje mezi daňovými subjekty, které svou povinnost splnily alespoň dodatečně, a subjekty, které ji nesplnily vůbec. Navrhovaná změna pokračuje v této myšlence s tím, že dává zákonnou garanci snížení výsledné pokuty na polovinu v případě, že daňový subjekt naplní tři objektivně zjistitelné podmínky: (i) podání daného daňového tvrzení do 30 dnů od uplynutí zmeškané lhůty pro jeho podání, (ii) skutečnost, že se jedná o první pochybení tohoto druhu v daném kalendářním roce u daného správce daně a (iii) neexistence nedoplatků v evidenci daní u všech věcně příslušných správců daně (týká se tedy i nedoplatků na jiné dani či příslušenství, ke kterému se daně daňové tvrzení nevztahuje), ke dni vydání rozhodnutí (platebního výměru) o pokutě. První z uvedených podmínek vytváří časový prostor, ve kterém je možné dosáhnout částečné liberace. Druhá podmínka zohledňuje to, zda

daňový subjekt daňová tvrzení po lhůtě podává pravidelně, resp. s větší četností, nebo jde o výjimečný případ. Částečné liberace by měl dosáhnout pouze ten, kdo v daném kalendářním roce plnil svou povinnost tvrzení včas. Tolerováno není ani pětidenní zpoždění. Třetí podmínka předpokládá, že částečné liberace by měl dosáhnout pouze ten, kdo má v době rozhodnutí o pokutě vyrovnány své dluhy vůči všem věcně příslušným správcům daně. Věcně příslušným správcem daně je zapotřebí rozumět nejen správce daně, který pokutu ukládá, ale též ostatní správce daně, kteří k tomu mají kompetenci. Bude-li pokutu ukládat konkrétní finanční úřad (ten je věcně a místně příslušný), bezdlužnost bude vztažena rovněž na všechny ostatní finanční úřady (ty jsou věcně příslušné, byť místně nikoliv). Nebude se však v tomto případě vztahovat na jiné správce daně jako např. obce, celní úřady apod. Ke snížení pokuty dojde automaticky na základě naplnění zákonem předvídaných kritérií, která musí z moci úřední posoudit správce daně. Daňový subjekt, který zákonné podmínky splní, tak nebude podávat žádnou žádost či podnět, aby dosáhl zákonem přiznané liberace. Daná úprava by tak neměla vyvolat zvýšenou administrativní zátěž. Stejně tak nezakládá prostor pro libovůli či nerovné zacházení.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje korekce nového odstavce 7 § 250, který byl do návrhu zákona doplněn až na základě jeho projednání vládou. Doplněný text odpovídá znění, které bylo předloženo do mezirezortního připomínkového řízení, které ovšem ukázalo na jeho nedostatky. Na tyto nedostatky reaguje tento pozměňovací návrh, a to tak, že jedna ze tří podmínek pro uplatnění pokuty za opožděné tvrzení v poloviční výši se pro zvýšení právní jistoty zpřesňuje (písm. b) a druhá se vypouští (písm. c)).

Zpřesnění textu písmene b) je nutné z hlediska nastolení právní jistoty, ale též snazší spravovatelnosti ze strany správce daně. Původní textace pojímá podmínku jako objektivní. Pokud by se v průběhu času ukázalo, že se nejednalo o první opožděné podání, bylo by nutné přiznanou poloviční výši pokuty zpětně navyšovat. Takováto konstrukce však vyvolává na straně daňových subjektů právní nejistotu a správce daně nutí neustále sledovat toto kritérium. Navržený text proto podmínku pojímá jako subjektivní tím, že jí váže na zjištění ze strany správce daně, který pokutu ukládá. Rozhodným dnem pro testování této podmínky je den vydání rozhodnutí (platebního výměru). Daňový subjekt, který obdrží platební výměr s pokutou v poloviční výši, tak bude mít jistotu, že toto rozhodnutí nebude v budoucnu revokováno z důvodu nesplnění podmínky prvního pochybení tohoto typu v daném kalendářním roce. Subjektivní pojetí tohoto kritéria zohledňuje skutečnost, že správce daně nemusí mít v daném okamžiku povědomí o tom, že daná podmínka byla splněna u všech správců daně, u nichž má nebo měl daný daňový subjekt v daném kalendářním roce povinnost daňové tvrzení podat. Skutečnost, že se mu v době vydání platebního výměru nepodaří ověřit si naplnění podmínky u všech správců daně, tak nepůjde k tíži daňového subjektu, ale k tíži státu, resp. veřejných rozpočtů.

Navrhované vypuštění podmínky uvedené pod písmenem c) je vyvoláno zejména potřebou zajištění snadné spravovatelnosti. Testování podmínek by mělo být automatizováno a nemělo by vyvolávat pracnost a nutnost náročného ověřování na straně správce daně. Podmínka bezdlužnosti v den vydání platebního výměru u věcně příslušného správce daně je sice vůči státnímu rozpočtu přívětivá, avšak zejména pro správce daně finanční nebo celní správy technicky komplikovaně zjištělná. Navíc při vědomí toho, že nedoplatky mohou vzniknout i zpětně v čase (ať už na základě vyměřovacího nebo doměřovacího řízení), by

byl zavdán prostor právní nejistoty ohledně toho, zda vyměřená pokuta zůstane v poloviční výši či nikoli. Ve světle toho, že cílem nové právní úpravy má být (mimo jiné) jednoduchý, administrativně nenáročný nástroj pro správce daně, se podmínka bezdlužnosti jeví jako nežádoucí, a proto se navrhuje vypustit. Pro daňové subjekty je tak výsledné znění přívětivější, neboť nárok na snížení pokuty jim vznikne (bez nutnosti cokoli žádat nebo se tohoto snížení jakkoli domáhat) již při kumulativním splnění obou podmínek pod písmeny a) a b).

117. V § 253 odstavec 2 zní:

„(2) Ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti nevzniká úrok z prodlení u nedoplatku vzniklého v důsledku porušení daňové povinnosti zůstavitele.“

K bodu 117 (§ 253 odst. 2)

V souvislosti s novou úpravou správy daní v návaznosti na smrt zůstavitele (nově § 239 až 239c) z důvodu rekonstrukce soukromého práva, se navrhuje rozšíření okruhu daňových pohledávek, resp. nedoplatků z nich vyvěrajících, u kterých nebude dočasně vznikat úrok z prodlení, a to o pohledávky vzniklé v důsledku porušení daňových povinností zůstavitele, tj. povinnosti uhradit daň včas, přičemž úrok nebude vznikat ode dne smrti zůstavitele nově až do skončení řízení o pozůstalosti, což může být jak den rozhodnutí o dědictví, tak den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení o pozůstalosti nebo rozvrhového usnesení (byla-li nařízena likvidace pozůstalosti). Je tak reagováno na skutečnost, že teprve po skončení řízení o pozůstalosti je jednoznačně dáno, kdo a v jakém rozsahu má hradit dluhy zůstavitele.

Čl. XXII

K čl. XXII

Přechodná ustanovení

1. Řízení nebo jiné postupy při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje zajistit kontinuitu u nedokončených řízení a jiných postupů při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákonného opatření Senátu a které byly dotčeny změnou obsaženou v tomto návrhu zákonného opatření Senátu. Příkladem takového řízení bude odvolací řízení proti exekučnímu příkazu (§ 178 odst. 4) nebo proti dražební vyhlášce (§ 195 odst. 4).

2. Správce daně zřídí z moci úřední daňovou informační schránku daňovému subjektu, který má ke dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu zpřístupněnou datovou schránku, a to nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 2

V souvislosti s rozšířením způsobu, kterým lze nahlížet do daňové informační schránky (srov. navrhované § 69 až 69b), bude správce daně z moci úřední zřizovat daňovou informační schránku každému daňovému subjektu, kterému bude zpřístupněna datová schránka. Je však zapotřebí zohlednit skutečnost, že řada osob již datovou schránku zpřístupněnu má. Za tím účelem se navrhuje přechodné ustanovení, které správci daně vymezí časový prostor, ve kterém bude muset zřídít daňové informační schránky všem stávajícím uživatelům datových schránek. Tříměsíční lhůta zohledňuje technické kapacity správce daně tak, aby mohl zřizování schránek rozložit na uvedené období.

3. V případě, že dojde ke smrti zůstavitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, použijí se na přechod jeho daňové povinnosti ustanovení § 239 a § 245 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 3

V rámci přechodného ustanovení se navrhuje stanovit, že dosavadní právní úprava přechodu daňové povinnosti u fyzických osob se použije na případy smrti zůstavitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a to zejména z důvodu, že právní úprava přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu má částečně hmotněprávní charakter, tedy by aplikace nové právní úpravy mohla v předmětných případech založit nepřipustnou retroaktivitu. Současně se jeví jako vhodné aplikovat právní úpravu přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu vždy jako jeden celek.

4. V případě, že dojde k zániku právnické osoby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, použijí se na přechod její daňové povinnosti ustanovení § 240 a § 245 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 4

V rámci přechodného ustanovení se navrhuje stanovit, že dosavadní právní úprava přechodu daňové povinnosti u právnických osob se použije na případy zániku právnické osoby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a to zejména z důvodu, že právní úprava přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu má částečně hmotněprávní charakter, tedy by aplikace nové právní úpravy mohla v předmětných případech založit nepřipustnou retroaktivitu. Současně se jeví jako vhodné aplikovat právní úpravu přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu vždy jako jeden celek.

5. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na

skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 5

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti,

poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrát „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 5 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 5 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek

K části třinácté - změna zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek

Čl. XXIII

K čl. XXIII

Zákon č. 471/2011 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, se mění takto:

1. V § 11 odst. 5 písm. a) se slova „zahraniční banky působící na území České republiky prostřednictvím své pobočky“ nahrazují slovy „včetně zahraniční banky“.

K bodu 1 (§ 11 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná změna reaguje na změnu zákona o bankách, která byla provedena s účinností od 3. srpna 2012 novelou č. 254/2012 Sb., čímž dochází k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Ačkoliv v případě ustanovení, jehož změna je navrhována, se věcně nejednalo o tento případ, je třeba provést terminologické sladění s novým zněním obdobných ustanovení, která jsou navrhována v jiných zákonech.

2. V § 13 odst. 4 písm. a) se slova „, popřípadě jména, a příjmení“ zrušují.

K bodu 2 (§ 13 odst. 4 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

3. V § 14 odst. 2 písm. a) se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 3 (§ 14 odst. 2 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

4. V § 20 odst. 3 písm. a) se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 4 (§ 20 odst. 3 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

Čl. XXIV

K čl. XXIV

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 471/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým

právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídicí se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj, také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 471/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 471/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů

K části čtrnácté - změna zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů

Čl. XXV

K čl. XXV

Zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, se mění takto:

1. V § 1 odst. 4 písm. c) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 1 (§ 1 odst. 4 písm. c))

V souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

2. V § 1 odst. 4 se písmena d) a e) zrušují.

Dosavadní písmena f) až j) se označují jako písmena d) až h).

K bodu 2 (§ 1 odst. 4 písm. d) a e))

V souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

3. V § 1 odst. 4 písm. d) se slova „převodu nemovitostí“ nahrazují slovy „nabytí nemovitých věcí“.

K bodu 3 (§ 1 odst. 4 písm. d))

V souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

4. V § 1 odst. 4 písm. g) se slovo „h)“ nahrazuje slovem „f)“.

K bodu 4 (§ 1 odst. 4 písm. g))

Je třeba aktualizovat odkaz na předchozí písmena § 1 odst. 4.

5. V 18 odst. 3 písm. a) se slova „, popřípadě jména, a příjmení“ zrušují.

K bodu 5 (§ 18 odst. 3 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

6. V § 20 odst. 2 se slova „, popřípadě jména,

příjmení“ zrušují.

K bodu 6 (§ 20 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

7. V § 21 odst. 2 písm. a) se za slovo „banka“ vkládají slova „, včetně zahraniční banky,“.

K bodu 7 (§ 21 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná změna reaguje na změnu zákona o bankách, která byla provedena s účinností od 3. srpna 2012 novelou č. 254/2012 Sb., čímž dochází k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Ačkoliv v případě ustanovení, jehož změna je navrhována, se věcně nejednalo o tento případ, je třeba provést terminologické sladění s novým zněním obdobných ustanovení, která jsou navrhována v jiných zákonech.

8. V § 25 odst. 2 písm. a) se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 8 (§ 25 odst. 2 písm. a))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

9. V § 25 odst. 3 se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 9 (§ 25 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

Čl. XXVI

K čl. XXVI

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 1 odst. 4 písm. c) zákona č. 164/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije i na daň z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Navrhuje se přechodné ustanovení, které stanoví, že mezinárodní pomoc poskytovaná podle tohoto zákonného opatření Senátu se týká i daně z nemovitostí, pokud se jedná o daň z nemovitostí na jakékoli zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

2. Ustanovení § 1 odst. 4 písm. d) až f) zákona č. 164/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije na daň darovací, daň dědickou a daň z převodu nemovitostí, pokud daňová povinnost k těmto daním nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 2

Navrhuje se přechodné ustanovení, které stanoví, že mezinárodní pomoc poskytovaná podle tohoto zákonného opatření Senátu se týká daně darovací, daně dědické i daně z převodu nemovitostí, pokud daňová povinnost k těmto daním nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (např. zůstavitel před tímto dnem zemřel).

3. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 164/2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 3

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné

ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také od nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 3 je subsidiární vůči celé úpravě zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 3 uplatní také vůči úpravě daňového řádu. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 3 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o Finanční správě České republiky

K části patnácté- změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. XXVII

K čl. XXVII

Změny, které se dotknou zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě ČR“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb. a zákona č. 241/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) banka, včetně zahraniční banky,“.

K bodu 1 (§ 11 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna reaguje na změnu zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), která byla provedena s účinností od 3. srpna 2012 novelou č. 254/2012 Sb., čímž dochází k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Pobočka zahraniční banky je však pouze organizační složkou zahraniční banky, nikoliv právním subjektem. Vzhledem k tomu, že práva a povinnosti plynoucí z právních vztahů jsou obsahem těchto vztahů toliko mezi subjekty těchto vztahů, je zřejmé, že práva a povinnosti může v tomto případě nabývat pouze zahraniční banka, nikoliv její pobočka. Ta nemůže být subjektem právních vztahů. Zahraniční banka vykonává bankovní činnosti na území České republiky prostřednictvím své pobočky. Tomuto pojetí nové znění zákona o bankách lépe odpovídá, současně je však třeba nahradit pojem „pobočka zahraniční banky“ pojmem „zahraniční banka“ v souvisejících zákonech.

2. V § 11 odst. 8 se slova „nemovitostí, daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí“ nahrazují slovy „nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí“.

K bodu 2 (§ 11 odst. 8)

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o Finanční správě ČR.

3. V nadpisu § 14 se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“.

K bodu 3 (nadpis § 14)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

4. V § 14 odst. 1 se slova „Právní úkony“ nahrazují slovy „Právně jedná“, slovo „je“ a slova „oprávněn činit“ se zrušují.

K bodu 4 (§ 14 odst. 1)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

5. V § 14 odst. 2 se slova „činit právní úkony“ nahrazují slovy „právně jednat“.

K bodu 5 (§ 14 odst. 2)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

Čl. XXVIII

K čl. XXVIII

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 11 odst. 8 zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije pro správu daně z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje stanovit, že Specializovaný finanční úřad ani po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu nevykonává správu daně z nemovitostí.

2. Ustanovení § 11 odst. 8 zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se pro správu dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí použije i na daň dědickou, daň darovací a daň z převodu nemovitostí, pokud daňová povinnost k těmto daním nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 2

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje stanovit, že Specializovaný finanční úřad ani po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu nevykonává správu daně dědické, daně darovací ani daně z převodu nemovitostí.

3. Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty,

předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

K bodu 3

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestaví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne

nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení 3 je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 456/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 456/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení 3 uplatní také vůči úpravě daňového řádu. Je třeba též zdůraznit, že přechodné ustanovení 3 je subsidiární také vůči ostatním přechodným ustanovením, a tedy se v žádném případě nejedná o ustanovení zakotvující nepravou retroaktivitu.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o Celní správě České republiky

K části šestnácté - změna zákona o Celní správě České republiky

Čl. XXIX

K čl. XXIX

Změny, které se dotknou zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Celní správě ČR“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. Za § 11 se se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Zvláštní ustanovení o poskytování informací

Pověřený celní orgán určený generálním ředitelem může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.“

K bodu 1 (§ 11a)

Ustanovení řeší přístup generálním ředitelem Generálního ředitelství cel určeného pověřeného celního orgánu pro účely trestního řízení anebo pro účely zahájení trestního řízení k informacím získaným při správě daní, a to pouze v případě, že to je nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje

proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Obdobná úprava byla již dříve zavedena pro Generální inspekci bezpečnostních sborů a Policii České republiky. V tomto ustanovení je konstituováno oprávnění pověřeného celního orgánu žádat správce daně o vydání informace, a současně je stanoveno, že se toto nepovažuje za porušení daňové mlčenlivosti ve smyslu daňového řádu.

2. V nadpisu § 16 se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“.

K bodu 2 (nadpis § 16)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

3. V § 16 odst. 1 se slova „Právní úkony“ nahrazují slovy „Právně jedná“, slovo „je“ a slova „oprávněn činit“ se zrušují.

K bodu 3 (§ 16 odst. 1)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

4. V § 16 odst. 2 se slova „činit právní úkony“ nahrazují slovy „právně jednat“.

K bodu 4 (§ 16 odst. 2)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

5. V § 29 odst. 1 se slova „popřípadě jmen, příjmení,“ zrušují.

K bodu 5 (§ 29 odst. 1)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

6. V § 75 odst. 5 písmeno a) zní:

„a) jméno, dřívější příjmení a pseudonym nebo přezdívka,“.

K bodu 6 (§ 75 odst. 5 písm. a)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

7. V § 75 odst. 7 písmeno a) zní:

„a) jméno, dřívější příjmení a pseudonym nebo přezdívka,“.

K bodu 7 (§ 75 odst. 7 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

8. V § 77 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) jméno, dřívější příjmení a pseudonym nebo přezdívka,“.

K bodu 8 (§ 77 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

Čl. XXX

K čl. XXX

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 17/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní

norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užít s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj, také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 17/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

K části sedmnácté - změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Čl. XXXI

K čl. XXXI

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb. a zákona č. 241/2013 Sb., se mění takto:

1. V části první čl. I se bod 31 zrušuje.

K bodu 1 (část první čl. I bod 31)

Vzhledem k tomu, že účinnost změn prováděných novelizačním bodem 31 je nutné rozdělit na roky 2014 a 2015, navrhuje se tyto body v zákoně č. 458/2011 Sb., zrušit a změny provést dalšími novelami zákona o daních z příjmů.

2. V části první čl. I se bod 34 zrušuje.

K bodu 2 (část první čl. I body 34)

Navrhuje se zrušit tento obsoletní bod vzhledem ke skutečnosti, že úpravu, kterou měl učinit, již byla uskutečněna.

3. V části první čl. I se body 82 a 83 zrušují.

K bodu 3 (část první čl. I body 82, 83)

Vzhledem k tomu, že účinnost změn prováděných novelizačními body 82 a 83 je nutné rozdělit na roky 2014 a 2015, navrhuje se tyto body v zákoně č. 458/2011 Sb., zrušit a změny provést dalšími novelami zákona o daních z příjmů.

4. V části první čl. I se bod 97 zrušuje.

K bodu 4 (část první čl. I bod 97)

Novelizační bod 97 do zákona o daních z příjmů zavádí zaměstnanecké zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob (§ 35bb). Původní návrh změny daňové legislativy v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytovaného zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti, přičemž místo něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Konečný schválený text zákona č. 458/2011 Sb., však zmíněné daňové osvobození stravování nezrušil a zároveň zavedl i zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jako náhrada za zrušené osvobození stravování. Došlo tedy k duplicitě opatření, která budou po nabytí účinnosti klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Proto se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

5. V části první čl. I se bod 12 zrušuje.

K bodu 5 (část první čl. II bod 3 – zákon o daních z příjmů)

Jde o změnu související s přesunutím úpravy § 4 odst. 1 písm. zf) do § 4a odst. 1.

6. V části první čl. II bodě 5 se slova „po 31. lednu 2015“ nahrazují slovy „po 31. lednu kalendářního roku nabytí účinnosti tohoto zákona“.

K bodu 6 (část první čl. II bod 5 – zákon o daních z příjmů)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení.

7. V části první čl. II bodě 8 se slova „do 31.

prosince 2014“ nahrazují slovy „do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona“.

K bodu 7 (část první čl. II bod 8 – zákon o daních z příjmů)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení.

8. V části osmé čl. XVI bod 1 zní:

„1. Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti této části a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

K bodu 8 (část osmá čl. XVI bod 1 – zákon o rezervách)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení. Ustanovení je pouze formulačně upraveno tak, aby při případné další změně účinnosti zákona, nemuselo být opět novelizováno.

9. V části šedesáté čtvrté čl. LXXXIV se bod 4 zrušuje.

K bodu 9 (část šedesátá čtvrtá čl. LXXXIV bod 4 – zákon o životním a existenčním minimu)

Krátce před přijetím zákona č. 458/2011 Sb., který obsahuje změnu zákona o životním a existenčním minimu, byl přijat zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, který stejně jako zákon č. 458/2011 Sb., novelizoval i § 7 odst. 5 zákona o životním a existenčním minimu. Touto novelou však došlo k úpravě měněného ustanovení tak, že změna v zákoně č. 458/2011 Sb., je neaplikovatelná. Proto je vhodné předmětný novelizační bod v zákoně č. 458/2011 Sb., zrušit a úpravu provést prostřednictvím novely zákona o životním a existenčním minimu v návrhu zákonného opatření Senátu.

10. Část sedmdesátá první se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 10 (část sedmdesátá první – zákon o auditorech)

Změny prováděné zákonem č. 458/2011 Sb. jsou rovněž součástí připravované novely zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů. Tato novela již prochází legislativním procesem a účinnosti nabyde k 1. lednu 2014. V návaznosti na tuto skutečnost dochází ke zrušení části zákona č. 458/2011 Sb. upravující zákon č. 93/2009 Sb. s tím, že navrhované změny budou provedeny novelou zákona č. 93/2009 Sb.

11. V části sedmdesáté čtvrté článku XCV se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Ustanovení čl. I bodů 2, 5 až 8, 13, 18, 19, 21 až 24, 27, 29, 35 až 39, 44, 46, 54, 56, 64, 65, 67, 68, 70 až 73, 75, 77, 79 a 80, 84, 86 až 94, 98 až 101, 103 až 111, 113, 116, 118 až 120, 123, 125 až 127, 130, 133 až 141, 145, 146, 149 až 152, 156, čl. II bodů 2,5, 8, 10, čl. III bodů 1, 3, 4, 6, 11, 13, 14, 16, 18, 19, 27, 34 až 36, 38 až 47, 51 až 53, článků XV a XVI, čl. XIX bodu 10, čl. XXV bodů 1, 4, 55, čl. XXIX bodů 1, 8 a 9, čl. XXX bodů 1 a 2, čl. XXXVII bodů 1 až 3, článku XLVI, čl. LII bodů 2 a 3, článků LVIII, LXVIII a LXIX, čl. LXXII bodu 1, čl. LXXVII bodu 1, článku LXXX a čl. LXXXIV bodů 2 až 4 nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2014.“

K bodu 11 (část sedmdesátá čtvrtá čl. XCV)

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nabývá účinnosti k 1. lednu 2015. Proces zřízení jednoho inkasního místa se však rozděluje do dvou fází. První fáze spuštění jednoho inkasního místa bude provedena tak, že účinnost těch ustanovení zákona č. 458/2011 Sb., která nemají přímou souvislost s připravovaným zákonem o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob, budou tímto zákonným opatřením Senátu předsunuta na 1. ledna 2014.

Ustanovení zákona č. 458/2011 Sb., která představují druhou a konečnou fázi spuštění jednoho inkasního místa souvisí především s nově připravovaným zákonem o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob, nabydou účinnosti 1. ledna 2015.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se ponechání účinnosti bodu 117 zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, na 1. ledna 2015, tak jak bylo původně navrhováno, protože úprava prováděná v novelizačním bodě bude provedena až v rámci II. fáze jednoho inkasního místa. Současně dochází ke sjednocení účinnosti novelizačních bodů 95 a 129, které jsou na sebe věcně navázány, na 1. ledna 2015.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o rozpočtovém určení daní

K části osmnácté - změna zákona o rozpočtovém určení daní

Čl. XXXII

K čl. XXXII

Zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 387/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 377/2007 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 295/2012 Sb. a zákona č. 500/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 1 (§ 1)

Změna ustanovení navazuje na změnu názvu daně z nemovitostí na daň z nemovitých věcí.

2. V § 3 odst. 1 písm. c) a v § 4 odst. 1 písm. c) se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1 písm. c) a § 4 odst. 1 písm. c)

Změna ustanovení navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

3. V § 4 odst. 1 písm. a) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 3 (§ 4 odst. 1 písm. a)

Změna ustanovení navazuje na změnu názvu daně z nemovitostí na daň z nemovitých věcí.

4. V § 4 odst. 1 písm. g) se slova „a z funkčních požitků⁷⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.

K bodu 4 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

5. V § 4 odst. 1 písm. i) se slova „a z funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 5 (§ 4 odst. 1 písm. i))

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

6. V § 4 odst. 11 písm. c) se slova „a z funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů^{9a)}“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 9a se zrušuje.

K bodu 6 (§ 4 odst. 11 písm. c))

Ustanovení § 4 odst. 11 písm. c) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

Čl. XXXIII

Přechodné ustanovení

K čl. XXXIII

Ustanovení § 1 a § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 243/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použijí na daň z nemovitostí na zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

Zajišťuje se, aby rozpočtové určení daně z nemovitostí i po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, zůstalo zachováno.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o účetnictví

K části devatenácté - změna zákona o účetnictví

Čl. XXXIV

K čl. XXXIV

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 69/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 348/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 304/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 410/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 239/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se na konci úvodní části ustanovení doplňují slova „účetní jednotky, kterými jsou“.

K bodu 1 (§ 1 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Ve stávajícím znění zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů byla pro označení účetní jednotky využita legislativní zkratka. Navrhovaná úprava nemění stávající filosofii a pouze účetní jednotku přímo vymezuje.

2. V § 1 odst. 2 písm. b) se slovo „osoby“ nahrazuje slovy „právní osoby a zahraniční jednotky,

které jsou podle právního řádu, podle kterého jsou založeny nebo zřízeny, účetní jednotkou nebo jsou povinny vést účetnictví“.

K bodu 2 (§ 1 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná úprava jednak zpřesňuje stávající znění tím, že přímo vylučuje v daném případě zahraniční fyzické osoby, které dosud vylučovalo až závěti tohoto odstavce, ale rovněž jej doplňuje o zahraniční jednotky, které nejsou právní osobou, ale v zemi jejich původu jsou účetní jednotkou.

3. V § 1 odst. 2 písm. c) se slova „podle zvláštního právního předpisu“ zrušují.

K bodu 3 (§ 1 odst. 2 písm. c))

Navrhovaná úprava je zpřesněním textu, kdy se v případě „non-subjektu“ sjednocuje vymezení účetní jednotky a vymezení poplatníka daně.

4. V § 1 odst. 2 písmeno g) zní:

„g) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli a jsou společníky sdruženými ve společnosti, pokud alespoň jeden ze společníků sdružených v této společnosti je osobou uvedenou v písmenech a) až f) nebo h) až l),“.

Poznámka pod čarou č. 1b se zrušuje.

K bodu 4 (§ 1 odst. 2 písm. g))

V ustanovení § 2716 a násl. nového občanského zákoníku se nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu se v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) navrhovaného znění novely zákona o účetnictví slova „účastníci sdružení“ nahrazují slovy „společníci sdružení ve společnosti“.

5. V § 1 odst. 2 se za písmeno h) doplňují nová písmena i) až l), která znějí:

„i) svěřenské fondy podle občanského zákoníku,
j) fondy obhospodařované penzijní společností podle zákona upravujícího důchodové spoření a podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
k) investiční fondy bez právní osobnosti podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, nebo
l) ty, kterým povinnost sestavení účetní závěrky stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.“

K bodu 5 (§ 1 odst. 2 písm. i) až l))

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

6. V § 1 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „(dále jen „účetní jednotky“).“ zrušují.

K bodu 6 (§ 1 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Ve stávajícím znění zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“) byla pro označení účetní jednotky využita legislativní zkratka. Navrhovaná úprava nemění stávající filosofii a pouze účetní jednotku přímo vymezuje.

7. V § 1 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tento zákon se vztahuje také na osoby odpovědné za vedení účetnictví podle § 4a.“.

K bodu 7 (§ 1 odst. 2)

Tato změna souvisí s vložením nového ustanovení § 4a, který se týká odpovědnosti za vedení účetnictví účetních jednotek bez právní osobnosti (podílové fondy, svěřenské fondy a další jednotky bez právní osobnosti). Je zde deklarováno, že zákon se nově vztahuje i na tyto osoby.

8. V § 2 se za slovo „závazků“ vkládají slova „včetně dluhů“.

K bodu 8 (§ 2)

Za účelem předejití výkladovým nesrovnalostem se navrhuje úprava § 2 zákona o účetnictví. Pojem závazek vymezuje v účetních předpisech zpravidla účetní kategorii, která není totožná s civilně právním obsahem tohoto pojmu, např. dohadné položky pasivní, rezervy atp. Pojem závazek podle zákona o účetnictví bude i nadále obsahovat dluhy. V podzákoných právních předpisech bude provedeno posouzení případné úpravy za účelem zobrazení soukromoprávní kategorie dluh.

9. V § 3 odst. 3 se slova „společností nebo družstev“ nahrazují slovy „obchodních korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 9 (§ 3 odst. 3)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

10. V § 3 odst. 4 písm. e) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 10 (§ 3 odst. 4 písm. e))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

11. V § 3 odst. 6 písm. b) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 11 (§ 3 odst. 6 písm. b))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a

družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

12. V § 4 odst. 1 se slova „a c)“ nahrazují slovy „, c) a i) až l)“.

K bodu 12 (§ 4 odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

13. V § 4 odst. 5 písm. a) se slova „účastníky sdružení“ nahrazují slovy „společníky sdruženými ve společnosti“.

K bodu 13 (§ 4 odst. 5 písm. a))

V ustanovení § 2716 a násl. nového občanského zákoníku se nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu se v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) navrhovaného znění novely zákona o účetnictví slova „účastníci sdružení“ nahrazují slovy „společníci sdružení ve společnosti“.

14. V § 4 odst. 5 písm. b) se slova „z účastníků sdružení“ nahrazují slovy „ze společníků sdružených ve společnosti“.

K bodu 14 (§ 4 odst. 5 písm. b))

V ustanovení § 2716 a násl. nového občanského zákoníku se nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu se v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) navrhovaného znění novely zákona o účetnictví slova „účastníci sdružení“ nahrazují slovy „společníci sdružení ve společnosti“.

15. V § 4 odst. 5 závěrečné části ustanovení se slova „účastníky sdružení“ nahrazují slovy „společníky sdruženými ve společnosti“.

K bodu 15 (§ 4 odst. 5 závěrečná část ustanovení)

V ustanovení § 2716 a násl. nového občanského zákoníku se nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu se v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 navrhovaného znění novely zákona o účetnictví slova „účastníci sdružení“ nahrazují slovy „společníci sdružení ve společnosti“.

16. V § 4 odst. 8 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a vyhotovení výroční zprávy“.

K bodu 16 (§ 4 odst. 8 písm. a))

V souvislosti s potřebou zajištění informací z účetnictví pro

potřeby uživatelů účetní závěrky a výroční zprávy je rozšiřováno zmocnění k vydání prováděcí vyhlášky ve věci rozsahu a způsobu vyhotovení výroční zprávy. Bude tak možné zajistit pro uživatele účetní závěrky strukturované informace nad rámec rozsahu přílohy v účetní závěrce.

17. V § 4 odst. 8 písm. v) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 17 (§ 4 odst. 8 písm. v))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

18. V § 4 odst. 12 se za slova „společnostech,²⁾“ vkládají slova „práv z“ a za slova „papírů³⁾“ se vkládají slova „a zaknihovaných cenných papírů (dále jen „cenný papír“)“.

K bodu 18 (§ 4 odst. 12)

Ve vazbě na nový občanský zákoník se rozšiřuje stávající znění zákona o účetnictví o zaknihované cenné papíry a upravuje se stávající text tak, aby bylo zřejmé, že úprava zohledňuje nejen papírovou a zaknihovanou formu cenných papírů, ale i práva s nimi související.

19. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který zní:

„§ 4a

(1) Za vedení účetnictví svěřenských fondů, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídá správce; je-li několik správců pověřených společnou správou, odpovídají společně a nerozdílně. Za vedení účetnictví svěřenských fondů, které jsou investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají správce a obhospodařovatel společně a nerozdílně.

(2) Za vedení účetnictví ostatních investičních fondů bez právní osobnosti podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají administrátor a obhospodařovatel společně a nerozdílně.

(3) Za vedení účetnictví dalších účetních jednotek bez právní osobnosti, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají osoba, které je uloženo sestavit účetní závěrku, a osoba, která jedná jménem účetní jednotky, případně jiná osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, a to společně a nerozdílně.“

K bodu 19 (§ 4a)

V reakci na zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření, změny zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech a stávající legislativní praxi je doplněno nové ustanovení o odpovědnosti za vedení účetnictví a sestavení účetní závěrky. Toto ustanovení se týká účetních jednotek bez právní osobnosti (podílové fondy, svěřenské fondy a další jednotky bez právní osobnosti).

20. V § 9 odst. 3 písm. a) se slovo „subjektivitu“ nahrazuje slovem „osobnost“.

K bodu 20 (§ 9 odst. 3 písm. a))

Legislativně technická úprava v souvislosti s novým občanským zákoníkem, kdy se slova „právní subjektivita“ nahrazují slovy „právní osobnost“.

21. V § 9 odst. 4 se slovo „h)“ nahrazuje slovem „l)“.

K bodu 21 (§ 9 odst. 4)

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

22. V § 17 odst. 2 písm. d) se slova „společností nebo družstev“ nahrazují slovy „obchodních korporací“.

K bodu 22 (§ 17 odst. 2 písm. d))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

23. V § 17 odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 23 (§ 17 odst. 3)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

24. V § 17 odst. 4 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 24 (§ 17 odst. 4)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

25. V § 17 odst. 5 se slova „společností, družstvem“ nahrazují slovy „obchodní korporací“ a slovo

„společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 25 (§ 17 odst. 5)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

26. V § 17 odst. 6 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 26 (§ 17 odst. 6)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

27. V § 17 odst. 7 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 27 (§ 17 odst. 7)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

28. V § 18 odst. 2 písm. a) se za slova „a) až c)“ vkládají slova „a i) až l)“.

K bodu 28 (§ 18 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

29. V § 18 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou, za slovo „h)“ se vkládají slova „nebo podpisový záznam osob stanovených v § 4a účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. i) až l)“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 29 (§ 18 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

V návaznosti na doplnění ustanovení § 1 odst. 2 písm. i) až l) bylo nezbytné doplnit do § 18 odst. 2 úpravu podpisového záznamu osoby v případě těchto nově doplněných účetních jednotek.

30. V § 20 odst. 1 písm. b) se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovem „korporace“.

K bodu 30 (§ 20 odst. 1 písm. b))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

31. V § 20 odst. 1 písm. d) se za slovo „h)“ vkládají slova „a l)“.

K bodu 31 (§ 20 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

32. V § 20 odst. 1 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. i) za podmínek podle písmene a) a“.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f).

K bodu 32 (§ 20 odst. 1 písm. e))

Navrhuje se doplnění nového písmene e), které stanoví povinnost mít účetní závěrku svěřenského fondu podle nového občanského zákoníku ověřenu auditorem v případě, kdy tento fond dosáhne alespoň jedno ze stanovených kritérií. Navrhovaná úprava řeší případ, kdy pro povinnost mít účetní závěrku ověřenu auditorem nelze využít ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) až d) a f) zákona o účetnictví.

33. V § 24 odst. 3 písm. a) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 33 (§ 24 odst. 3 písm. a))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

34. V § 27 odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovy „obchodní korporace“.

K bodu 34 (§ 27 odst. 3))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zákonem o obchodních korporacích, kdy se slova „společnosti a družstva“ nahrazují slovy „obchodní korporace“.

35. V § 28 odst. 1 se slova „Pozemky a jiný majetek“ nahrazují slovy „Majetek nebo jeho částí“.

K bodu 35 (§ 28 odst. 1))

Úprava § 28 je vyvolána zakotvením zásady superficies solo cedit v novém občanském zákoníku. V případě pozemků, jejichž součástí je stavba, bude zachován rozdílný přístup k odpisování jeho součástí. Přestože stavba bude de jure součástí pozemku a bude odpisována v souladu s účetní metodou stanovenou prováděcí vyhláškou k zákonu o účetnictví, pozemek, jako část zemského povrchu či půda nebude nadále účetně odpisován.

36. V § 31 odst. 4 se slovo „h)“ nahrazuje slovem

„l)“.

K bodu 36 (§ 31 odst. 4)

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, zákon o důchodovém spoření, zákon o doplňkovém penzijním spoření a vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech tím, že se rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek. Současně je s ohledem na stávající legislativní praxi výslovně řešen případ sestavení účetní závěrky u těch, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

37. V § 37a odst. 1 úvodní části ustanovení se za číslo „37“ vkládají slova „nebo osoba odpovědná za vedení účetnictví podle tohoto zákona“.

K bodu 37 (§ 37a odst. 1 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na vložení nového ustanovení § 4a, který se týká odpovědnosti za vedení účetnictví účetních jednotek bez právní osobnosti (podílové fondy, svěřenské fondy a další jednotky bez právní osobnosti). Dochází tedy k rozšíření odpovědnosti za přestupek i na tyto osoby.

38. V § 38a se slovo „subjektivitu“ nahrazuje slovem „osobnost“.

K bodu 38 (§ 38a)

Legislativně technická úprava v souvislosti s novým občanským zákoníkem, kdy se slova „právní subjektivita“ nahrazují slovy „právní osobnost“.

Čl. XXXV

K čl. XXXV

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použijí poprvé v účetním období započatém ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Navrhovaná ustanovení použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

2. V případě změny právního institutu včetně změny jeho obsahu, která nastane dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník nebo zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) do dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije ustanovení § 3029 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník s tím, že případnou změnu postupu účtování, která má dopad na změnu výsledku hospodaření, může účetní jednotka v této souvislosti provést pouze tehdy, že by neprovedením takovéto změny došlo k významnému zkreslení informací

obsažených v účetní závěrce nebo konsolidované účetní závěrce.

K bodu 2

Přechodné ustanovení § 3029 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník je vhodné přiměřeně použít též pro obdobné změny provedené zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) a se změnovým zákonem.

Pokud účetní jednotka v souvislosti se změnou právního institutu způsobenou rekodifikačními zákony provádí změnu postupu účtování, např. rozvahového na výsledkové a naopak, čímž je dotčen (změněn) výsledek hospodaření, tak jednak posuzuje, zda by neprovedením změny došlo k významnému zkreslení informací obsažených v účetní závěrce nebo konsolidované účetní závěrce a současně má též povinnost popsat tuto skutečnost v příloze účetní závěrky.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K části dvacáté – změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. XXXVI

K čl. XXXVI

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č.

470/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb. a zákona č. 11/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. b) bodě 3 se slova „, za kterou jsou jim odměňováni“ zrušují.

K bodu 1 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 3)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

2. V § 3 odst. 1 písm. b) bodě 14 se slova „,za kterou jsou touto společností odměňováni,“ zrušují.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 14)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

3. V § 3 odst. 1 písm. b) bodě 15 se slova „,pokud se jejich příjem z činnosti prokuristy považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,“ zrušují.

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 15)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

4. V § 3 odst. 1 písm. b) bodě 16 se slova „,jsou za činnost v těchto orgánech odměňováni, pokud se jejich příjem za činnost v těchto orgánech považuje za příjem ze závislé činnosti nebo funkční požitky podle zákona o daních z příjmů“ nahrazují slovy „,nejsou uvedeni v bodech 1 až 3, 5 až 8, 13, 18 a 19“.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 16)

Činnost některých členů kolektivních orgánů právnických osob může být obsahově podřaditelná rovněž do některého z dalších bodů § 3 odst. 1 písm. b) (např. činnost členů zastupitelstev územních samosprávných celků). Proto se výslovně stanoví, které ustanovení má v takovém případě přednost.

5. V § 3 odst. 1 písm. b) bodě 17 se slova „,pokud se jejich příjem z činnosti likvidátora považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,“ zrušují.

K bodu 5 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 17)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

6. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se body 19 a 20, které znějí:

- „19. osoby pověřené obchodním vedením na základě smluvního zastoupení,
20. fyzické osoby neuvedené v bodech 1 až 19, s výjimkou členů zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří nevykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,“.

K bodu 6 (§ 3 odst. 1 písm. b))

Ponechává se dosavadní výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů, který se doplňuje tak, že za zaměstnance se bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Sněmovní tisk 1004 předpokládá, že účast na sociálním zabezpečení včetně důchodového a nemocenského pojištění budou mít všichni členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy. Dosavadní zákonná praxe předpokládá účast na sociálním zabezpečení pouze u těch členů zastupitelstev, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávající funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva. Návrh zahrnout do okruhu takto pojištěných osob všechny zastupitele pobírající odměnu by znamenalo zvýšení výdajů městských a krajských rozpočtů a fakticky i snížení čisté výše ze zákona vyplácených odměn zastupitelům. Vzhledem k tomu, že činnost v zastupitelstvech menších obcí je často prováděna občany pobírající starobní důchod a výše odměn za činnost řadových zastupitelů je velmi nízká i ve vztahu k jejich odpovědnosti, zahrnutí řadových zastupitelů do okruhu pojištěných osob povede ještě k nižší intenzitě zájmu občanů vykonávat zastupitelské pozice. Pozměňovací návrh se tedy přidržuje stávajícího stavu v případě účasti na pojištění členů zastupitelstev.

7. V § 3 odst. 1 se doplňuje závěrečná část ustanovení, která zní:

„v době zaměstnání podle zákona upravujícího nemocenské pojištění, pokud jim v souvislosti se zaměstnáním plynou nebo by mohly plynout příjmy ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu podle zákona upravujícího daně z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny.“.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1 písm. b))

V souvislosti s harmonizací veřejných pojistných a daně z příjmů fyzických osob, nutnou pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, podle níž do okruhu nemocensky

pojištěných osob jako zaměstnanci budou zahrnuty všechny osoby, které mají příjem ze závislé činnosti. Z důvodu návaznosti na dosavadní právní úpravu, kdy do okruhu nemocensky pojištěných osob byly pojištěnci zařazeni výčtovou metodou, a z důvodu právní jistoty se ponechává dosavadní výčet, který se doplňuje o obecnou kategorii pojištěnců v bodě 20 a o společnou podmínku vyjádřenou v závěrečné části ustanovení písmene a).

8. V § 5b odst. 1 se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 8 (§ 5b odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

9. V § 5b se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

K bodu 9 (§ 5b odst. 3)

Základ pro odvod pojistného na nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných nebude již navazovat na měsíční vyměřovací základ pro stanovení výše zálohy na pojistné na důchodové pojištění. Minimální výše vyměřovacího základu pro odvod pojistného na důchodové pojištění za kalendářní rok již nebude navazovat na určené měsíční základy pro pojistné na nemocenské pojištění, proto se toto ustanovení vypouští.

10. V § 5b odst. 3 větě druhé se slova „a vyšší než měsíční vyměřovací základ stanovený podle § 14“ zrušují a věta třetí se nahrazuje větami „Maximální měsíční základ však nemůže být vyšší než částka rovnající se průměru, který z vyměřovacího základu určeného nebo vypočteného podle § 5b odst. 1 za kalendářní rok na naposledy podaném přehledu podle § 15 připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část tohoto měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost; věta druhá platí i zde. Maximální měsíční základ stanovený podle věty první platí od měsíce, ve kterém byl podán přehled podle § 15 odst. 1 za předchozí rok. K přehledu podle § 15 podanému za kalendářní rok před více než 3 roky před kalendářním rokem, v němž se pojistné na nemocenské pojištění platí, se nepřihlíží. Nelze-li maximální měsíční základ stanovit podle věty třetí, činí maximální měsíční základ polovinu průměrné mzdy za kalendářní měsíce kalendářního roku, v němž osoba samostatně výdělečně činná zahájila výkon samostatné výdělečné činnosti, a v následujícím

kalendářním roce za kalendářní měsíce končící kalendářním měsícem, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž byl podán přehled podle § 15 odst. 1. Pokud v kalendářním roce, v němž osoba samostatně výdělečně činná zahájila samostatnou výdělečnou činnost, ji nevykonávala aspoň ve 4 kalendářních měsících, určuje si v následujícím kalendářním roce měsíční základ tak, jako by v tomto roce samostatnou výdělečnou činnost zahájila; takto se postupuje ještě v kalendářním roce následujícím po kalendářním roce uvedeném v části věty před středníkem, a to až do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž osoba samostatně výdělečně činná podala přehled podle § 15 odst. 1.“.

K bodu 10 (§ 5b odst. 3 věta druhá)

Měsíční základ pro pojistné na nemocenské pojištění nebude již navazovat na měsíční vyměřovací základ pro zálohy na pojistné na důchodové pojištění, proto se úprava této návaznosti zrušuje.

Stanovení výše měsíčního základu nebude navázáno na výši měsíčního vyměřovacího základu pro zálohy na pojistné na důchodové pojištění, ale bude navázáno na vyměřovací základ, z něhož bylo odvedeno pojistné na důchodové pojištění za kalendářní rok, za který byl naposledy podán přehled podle § 15. Pokud osoba samostatně výdělečně činná přerušila samostatnou výdělečnou činnost, stanoví se, že k přehledům podaným za více než 3 kalendářní roky se nepřihlíží. Pokud by samostatná výdělečná činnost byla zahájena v lednu 2014, tak k přehledům za rok 2010 a předchozí roky se nepřihlíží, postupuje se proto tak, jako by v roce 2014 poprvé začala vykonávat samostatnou výdělečnou činnost.

11. V § 7 odst. 1 písm. c) bodě 1 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.

K bodu 11 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

12. V § 7 odst. 1 písm. c) bodě 2 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.

K bodu 12 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

13. V § 7 odst. 1 písm. c) bodě 3 se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.

K bodu 13 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

14. V § 15a se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zaměstnavatel je povinen v tomto potvrzení uvést, zda je zaměstnanec účasten v kalendářním roce důchodového spoření.“.

K bodu 14 (§ 15a odst. 3)

Okresní správa sociálního zabezpečení nebude mít v registru zaměstnanců údaj o tom, zda zaměstnanec je účastníkem důchodového spoření. Při uplatnění žádosti o vrácení přeplatku na pojistném na důchodové pojištění je proto třeba na žádosti vyznačit, zda zaměstnanec je účastníkem důchodového spoření. Účastníkovi důchodového spoření bude stanoven přeplatek pouze ve výši 3,5 % z částky úhrnu vyměřovacích základů převyšujících maximální vyměřovací základ.

Čl. XXXVII

K čl. XXXVII

Přechodná ustanovení

1. Pojistné na nemocenské pojištění u osob samostatně výdělečně činných se za prosinec 2013 stanoví a platí podle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Pojistné na nemocenské pojištění za prosinec 2013 bude placeno v lednu 2014, je proto třeba stanovit, že se platí ještě podle úpravy platné do konce roku 2013. Až do podání přehledu za rok 2013 si může osoba samostatně výdělečně činná určovat výši měsíčního základu pro pojistné na nemocenské pojištění mezi minimální výší měsíčního základu 5 000 Kč a výší minimálního měsíčního vyměřovacího základu pro odvod zálohy na pojistné na důchodové pojištění, která byla vypočtena z minimálního vyměřovacího základu za rok 2012. V roce 2014 nelze již při stanovení měsíčního základu vycházet z určeného měsíčního vyměřovacího základu, protože v roce 2014 již nebude platit ustanovení § 5b odst. 3 ve znění do 31. prosince 2013.

2. Pro stanovení vyměřovacího základu, popřípadě dílčího vyměřovacího základu, z hlavní samostatně výdělečně činnosti osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za rok 2013, která byla aspoň po část tohoto roku účastna nemocenského pojištění, se použije též ustanovení § 5b odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 2

Zachovává se postup podle právní úpravy platné do konce roku 2013 pro stanovení minimálního vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění za rok 2013 u osob samostatně výdělečně činných, které jsou účastny nemocenského pojištění těchto osob.

3. Zaměstnavatel je povinen v potvrzení podle § 15a odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb. za

kalendářní rok 2013 uvést též úhrn vyměřovacích základů za období před kalendářním měsícem, v němž se stal zaměstnanec účastníkem důchodového spoření, a za období od kalendářního měsíce, v němž se stal účastníkem důchodového spoření.

K bodu 3

V kalendářním roce, v němž se zaměstnanec stal účastníkem důchodového spoření, je třeba rozdělit úhrn vyměřovacích základů u zaměstnance, který žádá o vrácení přeplatku na důchodovém pojištění z důvodu překročení maximálního vyměřovacího základu, na část před vznikem účasti na důchodovém spoření a na část od měsíce, v němž se stal účastníkem důchodového spoření. Okresní správa sociálního zabezpečení na základě tohoto údaje stanoví sazbu (3,5 % nebo 6,5%) pro výpočet pojistného, které má být vráceno. Předpokládá se, že za rok 2014 a následující bude údaj o úhrnu vyměřovacích základů za dobu účasti na důchodovém spoření získáván od finančních úřadů.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K části dvacáté první - změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XXXVIII

K čl. XXXVIII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb.,

zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 274/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb. a zákona č. 313/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se na konci textu písmene e) doplňují slova „a v oblasti pojistného na sociální zabezpečení“.

K bodu 1 (§ 5 písm. e))

V novelizovaném ustanovení se navrhuje zohlednění přijaté Úmluvy OECD o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech, která nabude účinnosti 1. ledna 2014 a která dopadá rovněž na pojistné na sociální zabezpečení.

2. V § 6 odst. 4 písm. a) bodech 12 a 13, § 48 odst. 1 písm. e) a v § 48 odst. 5 se slovo „péči“ nahrazuje slovem „pomoci“.

K bodu 2 (§ 6 odst. 4 písm. a))

Opravuje se dikce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách, který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další zákona o sociálních službách).

3. V § 6 odst. 4 písm. r) se za slova „příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ vkládají slova „včetně pohledávek v těchto věcech na základě mezinárodních smluv“.

K bodu 3 (§ 6 odst. 4 písm. r))

V novelizovaném ustanovení se navrhuje zohlednění přijaté Úmluvy OECD o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech, která nabude účinnosti 1. ledna 2014 a která dopadá rovněž na pojistné na sociální zabezpečení.

4. V § 7 písm. g) se za slovo „péči“ vkládají slova „nebo pomoci“.

K bodu 4 (§ 7 písm. g))

Opravuje se dikce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách, který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další zákona o sociálních službách).

5. V poznámce pod čarou č. 33b se slova „§ 6 písm. a) vyhlášky č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají.“ zrušují.

K bodu 5 (Poznámka pod čarou č. 33b)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

6. V § 16 odst. 6 se slova „; seznam těchto zařízení a bližší úpravu postupu při uznávání nemocí z povolání stanoví vyhláškou Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí“ zrušují.

K bodu 6 (§ 16 odst. 6)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

7. V § 16c odst. 2 se na konci textu písmene q) doplňují slova „a dobu důchodového spoření“.

K bodu 7 (§ 16c odst. 2 písm. q))

V souvislosti se schválením zákona č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, kterým byl zaveden II. pilíř důchodového systému, se dodatečně mezi údaje evidované v registru pojištěnců zahrnuje i doba důchodového spoření (jde o napravení dosavadní nedůslednosti).

8. V § 36 se na konci písmene zh) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena zi) a zj), která znějí:

„zi) osob pověřených obchodním vedením na základě smluvního zastoupení, jestliže vykonávají tuto činnost za odměnu, ten, kdo těmto osobám vyplácí tuto odměnu,

zj) osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. t) zákona o důchodovém pojištění ten, kdo plní u těchto osob povinnosti zaměstnavatele podle § 92 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění.“

K bodu 8 (§ 36 písm. zh))

Reaguje se na doplnění okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění (srov. část šestnáctá čl. XXIX body 7 a 8).

9. V § 37 odst. 1 písm. a) se za slova „místo narození,“ doplňují slova „pohlaví,“.

K bodu 9 (§ 37 odst. 1 písm. a))

Navrhované doplnění údajů koresponduje s údajem, který obsahuje registr pojištěnců vedený ČSSZ. Primárně ČSSZ získává tento údaj od zaměstnavatele, proto je nezbytné, aby zaměstnavatel vedl tento údaj ve své evidenci. Je to potřebné zejména z důvodu rozlišení, zda jde o ženu či muže v souvislosti s nepřechylováním příjmení převážně v případě cizinců.

10. V § 37 odst. 1 písm. h) se za slova „obchodní společnost“ vkládají slova „za období před rokem 2014“.

K bodu 10 (§ 37 odst. 1 písm. h))

Je třeba promítnout změnu, která se s účinností od 1. ledna 2014 týká osob, jejichž zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti anebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva. Praktické provádění ukázalo, že již v současné době je sledování a kontrola splnění podmínky zaplacení pojistného v případě těchto osob velice problematické, zdlouhavé a se sporným efektem. Navíc ve vazbě na předpokládaný přechod výběru pojistného na finanční úřady, by se v budoucnu současná právní úprava stala de facto neproveditelnou.

11. V § 38 odst. 1 a v § 83a se slovo „zh)“ nahrazuje slovem „zj)“.

K bodu 11 (§ 38 odst. 1 a § 83a)

Legislativně technická úprava reagující na nové vymezení okruhu důchodově pojištěných osob v § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a úpravy podle novelizačního bodu 8.

12. V § 40a odst. 2 se slova „, c) až q) a u) až x) a § 5 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „a c) až t), a odst. 2 písm. g) a odst. 4“.

K bodu 12 (§ 40a odst. 2)

Legislativně technické úpravy reagující na nové vymezení okruhu důchodově pojištěných osob podle § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

13. V § 45 větě první se slova „a orgány Hasičského záchranného sboru České republiky“ zrušují.

K bodu 13 (§ 45 věta první)

Do právní úpravy je třeba promítnout skutečnost, že orgán Ministerstva vnitra plní povinnosti v důchodovém pojištění i v případě příslušníků Hasičského záchranného sboru.

14. V § 52 odst. 2 se část věty první za středníkem nahrazuje slovy „účast na důchodovém pojištění zaniká ke dni podání odhlášky z účasti na důchodovém pojištění nebo ke dni v budoucnu, pokud je tento den v odhlášce uveden; pokud občan nezaplatil pojistné na důchodové pojištění za období přede dnem podání odhlášky, může se odhlásit i zpětně za toto období nebo jeho část“.

K bodu 14 (§ 52 odst. 2 věta první)

Občan dobrovolně důchodově pojištěný nemá v současné době možnost odhlásit se z důchodového pojištění zpětně. Obtížně se mu vysvětluje, že když si zaplatil pojistné za prosinec a v následujícím roce pojistné neplatí, že se nemůže odhlásit od 1. ledna, ale musí například až od 15. dubna, kdy podává odhlášku. Proto se navrhuje v takových případech umožnit zpětné odhlášení.

15. V § 52 odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „; pokud tento občan nepodá v této lhůtě odhlášku z účasti na důchodovém pojištění, považuje se za osobu účastnou důchodového pojištění osob dobrovolně účastných důchodového pojištění podle § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, pokud již neuplynula lhůta uvedená v tomto ustanovení“.

K bodu 15 (§ 52 odst. 2 věta druhá)

Podle § 6 zákona o důchodovém pojištění může být občan dobrovolně účasten důchodového pojištění buď v případě, kdy existuje některý z důvodů uvedených v odst. 1 písm. a) až g) [„kvalifikované důvody“], nebo bez takového důvodu podle odst. 2. Doba možné účasti na důchodovém pojištění je však rozdílná podle toho, zda se jedná o dobrovolnou účast na důchodovém pojištění podle konkrétního písmene odstavce 1 či podle odstavce 2.

Ustanovení řeší postup v případě občana dobrovolně účastného důchodového pojištění na základě některého z důvodů uvedeného v odstavci 1, u něhož tento důvod pominul. Již v minulosti byla zavedena povinnost podat za takových okolností odhlášku z účasti na důchodovém pojištění; postupem času se s ohledem na praktické zkušenosti ukazuje jako účelné upravit i situaci, kdy občan tuto odhlášku nepodal a nadále platil pojistné na důchodové pojištění (např. formou trvalého příkazu). Pro tento případ se navrhuje zavedení presumpce, že občan chce být dobrovolně účasten důchodového pojištění i nadále, neboť se z tohoto pojištění neodhlásil a nadále plní povinnost platit pojistné. Protože nelze dovodit, že by byl účasten z některého titulu uvedeného v odst. 1, neboť původní titul pominul a nový nebyl prokázán, uvádí se výslovně, že se bude jednat o účast na základě odstavce 2, tj. účast bez kvalifikovaného důvodu.

16. V § 52 odst. 2 větě poslední se slovo „Odhlášky“ nahrazuje slovem „Odhláška“.

K bodu 16 (§ 52 odst. 2 věta poslední)

Jedná se o formulační změnu, neboť občan, který se odhláší z dobrovolného důchodového pojištění, podává vždy pouze jednu odhlášku.

17. V § 52 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Občan účastný důchodového spoření je povinen při podání přihlášky k dobrovolné účasti na důchodovém pojištění uvést, že je účasten důchodového spoření podle zákona upravujícího důchodové spoření; stane-li se účastníkem důchodového spoření až po podání této přihlášky, sdělí uvedenou skutečnost ve lhůtě podle odstavce 3.“.

K bodu 17 (§ 52 odst. 4)

Do právní úpravy se promítá zavedení II. pilíře důchodového systému a stanovuje se postup, resp. povinnost, v případě vzniku souběžného trvání účasti v I. pilíři důchodového systému (dobrovolné důchodové pojištění) a ve II. pilíři důchodového systému sdělit tuto skutečnost okresní správě sociálního zabezpečení.

18. V § 88 odst. 5 se za slovo „podle“ vkládají slova „§ 116 odst. 2 věty druhé,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „a § 64 odst. 2 a 5 zákona o důchodovém pojištění“.

K bodu 18 (§ 88 odst. 5)

Sjednocuje se odkladný účinek u námitek podaných proti všem rozhodnutím, jimiž byla stanovena povinnost uhradit přeplatek na dávce důchodového pojištění.

19. V § 118 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „; v odůvodněných případech může být zvláštním příjemcem ustanovena právnická osoba“.

K bodu 19 (§ 118 odst. 1)

Dosavadní definice zvláštního příjemce (pouze občan, tj. fyzická osoba) již neodpovídá současným potřebám. Přijímá se proto obdobná právní úprava jako v zákoně o nemocenském pojištění.

20. V § 118a odst. 3 větě druhé se za slova „řízení o“ vkládá slovo „námitkách,“.

K bodu 20 (§ 118a odst. 3)

V souvislosti se zavedením institutu námitek jako řádného opravného prostředku se stanoví stavění prekluzivní lhůty i po dobu tohoto řízení.

21. V § 123e odstavec 1 zní:

„(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, lze podání nebo jiný úkon podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona³²⁾ učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou

a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem^{68a)},
b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo
c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, pokud tuto možnost orgán sociálního zabezpečení zajistil.“.

K bodu 21 (§ 123e odst. 1)

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob. Fakticky nepůjde o technologicky nový způsob přenosu dat k příslušnému orgánu, ale pouze o nový způsob, kterým lze ztotožnit osobu podatele s podanou datovou zprávou. Příslušná datová zpráva nebude muset být opatřena uznávaným elektronickým podpisem. Namísto toho dojde k ověření identity podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Podatel tak prostřednictvím způsobu, který využívá k přihlášení do své datové schránky (srov. § 9 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů), tj. prostřednictvím přístupových údajů, elektronicky čitelných identifikačních dokladů nebo jiných elektronických prostředků, stvrdí příslušnému orgánu, že elektronicky zasláné podání pochází skutečně od něj. Nepůjde tedy o podání prostřednictvím datové schránky, tj. datová zpráva nebude zaslána systémem datových schránek do datové schránky příslušného orgánu sociálního zabezpečení.

Důvodem zavedení tohoto způsobu ověření identity podatele je umožnit široké veřejnosti, tj. všem, kdo si zřídí datovou schránku (což je bezplatné), aby mohla využívat služeb společného portálu Finanční správy ČR, orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Obdobné doplnění se navrhuje též v zákonech upravujících podání vůči orgánům Finanční správy ČR a zdravotním pojišťovněm ve věcech daní a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Díky tomu bude možné portál využívat k podání vůči všem těmto orgánům. Fyzické a právnické osoby mající datovou schránku tak budou moci pomocí interaktivního společného elektronického formuláře zajišťujícího prevenci před formálními chybami učinit najednou podání vůči orgánům Finanční správy ČR, orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovněm. Tato funkcionality by měla být první fází k cílovému stavu, k němuž směřuje jedno inkasní místo.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Dále viz odůvodnění k bodu E1 (pozn.: tzn. k části dvanácté, čl. XXI, bodu 22).

22. V § 123e se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. c).“.

K bodu 22 (§ 123e odst. 4 písm. g))

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Dále viz odůvodnění k bodu E1 (pozn.: tzn. k části dvanácté, čl. XXI, bodu 22).

23. V § 123e odst. 5 se slova „zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

K bodu 23 (§ 123e odst. 5)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

24. V § 123f se slova „obce s rozšířenou působností“ zrušují.

K bodu 24 (§ 123f)

Ustanovení se dává do souladu s § 10 a § 118 odst. 3, aby nebyly pochybnosti, o jakou působnost obecního úřadu (tj. o přenesenou) se jedná.

Čl. XXXIX

K čl. XXXIX

Přechodné ustanovení

Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění se může odhlásit z účasti na důchodovém pojištění za dobu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu podle zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

Stanoví se pravidla pro způsob odhlášení z účasti na důchodovém pojištění osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění za dobu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

K části dvacáté druhé - změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XL

K čl. XL

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona

č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 178/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 282/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 135/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 314/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 463/2012 Sb., zákona č. 267/2013 Sb., zákona č. 274/2013 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písm. c) se slova „za kterou jsou jím odměňováni,“ zrušují.

K bodu 1 (§ 5 odst. 1 písm. c))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

2. V § 5 odst. 1 písm. d) se slova „v odstavci 2 písm. c)“ nahrazují slovy „o) až s)“.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1 písm. d))

Legislativně technická úprava navazující na doplnění příslušných písmen v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8).

3. V § 5 odst. 1 se písmena m) až u) zrušují.

Dosavadní písmena v) až y) se označují jako písmena m) až p).

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. m) až u))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako doba pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako náhradní

doba pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny. Zároveň se zpřesňuje současná formulace, pokud jde o osoby účastné důchodového pojištění z titulu evidované nezaměstnanosti.

4. V § 5 odst. 1 písm. n) se slova „za kterou jsou touto společností odměňováni,“ zrušují.

K bodu 4 (§ 5 odst. 1 písm. n))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

5. V § 5 odst. 1 písm. o) se slova „pokud se jejich příjem z činnosti prokuristy považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,“ zrušují.

K bodu 5 (§ 5 odst. 1 písm. o))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

6. V § 5 odst. 1 písmeno p) zní:

„p) osoby pověřené obchodním vedením na základě smluvního zastoupení.“

K bodu 6 (§ 5 odst. 1 písm. p))

Výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů se v návaznosti na novou občanskoprávní úpravu výslovně doplňuje o novou kategorii pojištěnců.

7. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) až t), která včetně závěrečné části ustanovení znějí:

- „q) členové kolektivních orgánů právnické osoby, kteří nejsou uvedeni v písmenech a) až c), f) až i), p) a s),
r) likvidátoři,
s) vedoucí organizačních složek právnické osoby, která má sídlo ve státě, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, pokud je tato složka zapsána v obchodním rejstříku a místo výkonu práce těchto vedoucích je trvale v České republice,
t) fyzické osoby neuvedené v písmenech a) až d) a f) až s), s výjimkou členů zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního

města Prahy, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění nebo kteří nevykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,

v době zaměstnání, pokud jim v souvislosti se zaměstnáním plynou nebo by mohly plynout příjmy ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu podle zvláštního právního předpisu a nejsou od této daně osvobozeny; to neplatí, jde-li o osoby uvedené v písmeni e).“

K bodu 7 (§ 5 odst. 1 písm. q) až t))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako doba pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako náhradní doba pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny. Zároveň se zpřesňuje současná formulace, pokud jde o osoby účastné důchodového pojištění z titulu evidované nezaměstnanosti.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Sněmovní tisk 1004 předpokládá, že účast na sociálním zabezpečení včetně důchodového a nemocenského pojištění budou mít všichni členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy. Dosavadní zákonná praxe předpokládá účast na sociálním zabezpečení pouze u těch členů zastupitelstev, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávající funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva. Návrh zahrnuje do okruhu takto pojištěných osob všechny zastupitele pobírající odměnu by znamenalo zvýšení výdajů městských a krajských rozpočtů a fakticky i snížení čisté výše ze zákona vyplácených odměn zastupitelům. Vzhledem k tomu, že činnost v zastupitelstvech menších obcí je často prováděna občany pobírající starobní důchod a výše odměn za činnost řadových zastupitelů je velmi nízká i ve vztahu k jejich odpovědnosti, zahrnutí řadových zastupitelů do okruhu pojištěných osob povede ještě k nižší intenzitě zájmu občanů vykonávat zastupitelské pozice. Pozměňovací návrh se tedy přidržuje stávajícího stavu v případě účasti na pojištění členů zastupitelstev.

8. V § 5 odstavce 2 zní:

„(2) Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále

- a) osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky – krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné,
- b) osoby se zdravotním postižením zařazené v teoretické a praktické přípravě pro zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost,
- c) osoby konající vojenskou službu v ozbrojených silách České republiky, pokud nejsou vojáky z povolání,
- d) osoby pečující osobně o dítě ve věku do 4 let,
- e) osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost), nebo o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), pokud spolu žijí v domácnosti; podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu,
- f) poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně [§ 39 odst. 2 písm. c)] z českého pojištění, a to do dosažení věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod podle § 32; za poživatele invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně se pro účely účasti na pojištění považují též osoby, které nepobírají tento důchod, avšak splňují podmínky nároku na tento důchod a pobírají výsluhový příspěvek podle zvláštních zákonů,
- g) osoby po skončení výdělečné činnosti, která zakládala jejich účast na nemocenském pojištění podle zvláštního právního předpisu, po dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti, kterou si nepřivodily úmyslně, pokud tato dočasná pracovní neschopnost vznikla v době této výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě podle zvláštního právního předpisu, po dobu karantény nařízené podle zvláštního právního předpisu v době této výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě podle

zvláštního právního předpisu, po dobu trvání podpůrčí doby u ošetřovného a po dobu trvání podpůrčí doby u peněžité pomoci v mateřství v období před porodem,

- h) osoby, kterým je poskytována zvláštní ochrana a pomoc na základě zákona upravujícího zvláštní ochranu svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením, pokud podle vyjádření orgánu příslušného k poskytování zvláštní ochrany a pomoci nemohou vykonávat výdělečnou činnost.“.

K bodu 8 (§ 5 odst. 2)

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako doba pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o dobu účasti na pojištění, která se hodnotí při splnění zákonem stanovených podmínek jako náhradní doba pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoliv další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny. Zároveň se zpřesňuje současná formulace, pokud jde o osoby účastné důchodového pojištění z titulu evidované nezaměstnanosti.

- 9. V § 5 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zaměstnáním se pro účely tohoto zákona rozumí činnost osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) a f) až t) pro zaměstnavatele, ze které jim plynou nebo by mohly plynout od zaměstnavatele příjmy ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu podle zvláštního právního předpisu a nejsou od této daně osvobozeny. Dobou zaměstnání se pro účely tohoto zákona rozumí období od počátku výkonu činnosti osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a f) až t) pro zaměstnavatele do konce období, v němž tato činnost měla nebo mohla být vykonávána.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

K bodu 9 (§ 5 odst. 3)

Vzhledem k novému vymezení okruhu pojištěných osob se definují nově zavedené pojmy.

10. V § 5 odst. 5 se slova „odstavců 1 a 2 se nevztahují“ nahrazují slovy „odstavce 1 se nevztahuje“.

K bodu 10 (§ 5 odst. 5)

Legislativně technická úprava – odkaz na § 5 odst. 2 se zrušuje, neboť se uvádí nové znění tohoto odstavce (novelizační bod 9).

11. V § 6 odst. 1 písm. e) se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

K bodu 11 (§ 6 odst. 1 písm. e))

Legislativně technická úprava navazující na přeznačení (posun) odstavců v § 5.

12. V § 6 odst. 2 se slovo „deseti“ nahrazuje číslem „15“.

K bodu 12 (§ 6 odst. 2)

Podle § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je dosud možná účast na důchodovém pojištění na základě přihlášky nejvýše v rozsahu deseti let, pokud je osoba účastná dobrovolně na základě této přihlášky starší 18 let; původní další podmínka, že podat tuto přihlášku může jen osoba, která získala aspoň jeden rok doby pojištění uvedené v § 11 odst. 1 nebo § 13 odst. 1, byla již vypuštěna. Navrhuje se dobu deseti let, která byla stanovena v době, kdy podmínkou vzniku nároku na starobní důchod bylo získání potřebné doby pojištění nejméně 25 let, přiměřeně prodloužit o pět let, tedy na patnáct let, a to se zřetelem na postupné prodlužování této potřebné doby pojištění na (cílových) nejméně 35 let doby pojištění. To se týká i osob, které již dosavadní maximum, tj. 10 let dobrovolného pojištění, získaly – ty tak budou mít možnost získat za účinnosti navrhovaného zákona ještě dalších 5 let tohoto pojištění.

13. V § 8 odst. 1 se slova „l) a v) až x), odst. 2 a odst. 3“ nahrazují slovy „t) a v § 5 odst. 4“.

K bodu 13 (§ 8 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

14. V § 8 odst. 2 se slova „, f) až l), v) až x) a v § 5 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „a f) až t) a v § 5 odst. 4“.

K bodu 14 (§ 8 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

15. V § 8 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Vykonává-li člen zastupitelstva územního samosprávného celku, zastupitelstva městské části nebo městského obvodu územně členěných statutárních měst nebo hlavního města Prahy souběžně více funkcí pro tentýž územní samosprávný celek, za které je odměňován, je z nich účasten pojištění jen jednou; to platí obdobně pro osobu, která je členem více kolektivních orgánů územního samosprávného celku nebo orgánů zřízených jeho orgány.“.

K bodu 15 (§ 8 odst. 2)

U člena zastupitelstva se navrhuje se stejná úprava jako u společníka společnosti s ručením omezeným, pokud je zároveň jednatelem téže společnosti s ručením omezeným. Důvodem je systém odměňování při souběhu více funkcí pro tentýž samosprávný celek.

16. V § 9 odst. 3 závěrečné části ustanovení se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 16 (§ 9 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

Výše uvedený pojem se v zákoně č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, vyskytuje vícekrát, ale pouze v § 9 odst. 3 závěrečném ustanovení je tento pojem ve zřejmé souvislosti se zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. V ostatních případech je výše uvedený pojem zcela svébytným pojmem zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, který není důvod nahrazovat.

17. V § 9 odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „, která není účastna nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných,“ zrušují.

K bodu 17 (§ 9 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Nová úprava placení pojistného na nemocenské pojištění neváže výši měsíčního vyměřovacího základu na měsíční základ pojistného pro placení záloh na důchodové pojištění, proto nebude nutné, aby OSVČ, která se přihlásila k nemocenskému pojištění, byla povinna platit zálohy na důchodové pojištění.

18. V § 9 odst. 6 písm. c), § 9 odst. 8, § 12 odst. 1 větě třetí a v § 50 odst. 2 písm. b) a c) se slovo „péči“ nahrazuje slovem „pomoci“.

K bodu 18 (§ 9 odst. 6 písm. c) a odst. 8, § 12 odst. 1, a § 50 odst. 2 písm. b) a c))

Opravuje se dikce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách, který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další

zákona o sociálních službách).

19. V § 9 odst. 7 se věta první nahrazuje větou „Samostatná výdělečná činnost se považuje za vedlejší samostatnou výdělečnou činnost v těch kalendářních měsících, v nichž aspoň po část měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost, a v této době výkonu samostatné výdělečné činnosti aspoň po část této doby trvaly skutečnosti uvedené v odstavci 6.“.

K bodu 19 (§ 9 odst. 7 věta první)

Podle dosavadní úpravy je OSVČ považována za OSVČ vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, pokud důvod pro označení této činnosti za vedlejší trval po celou dobu, v níž byla v kalendářním měsíci samostatná výdělečná činnost vykonávána. Pokud OSVČ nastoupila například 2. září do zaměstnání, protože 1. září byla neděle, není v září považována její činnost za vedlejší, protože 1. září netrval důvod pro vedlejší činnost. Na základě nesouhlasného stanoviska Veřejného ochránce práv s takovou úpravou navrhuje se opačný postup při posuzování vedlejší činnosti. Bude-li důvod pro vedlejší činnost trvat v kalendářním měsíci v době výkonu samostatné výdělečné činnosti, bude v tomto měsíci považována OSVČ za OSVČ vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost. Tak například nastoupí-li OSVČ do zaměstnání 31. května, bude v květnu její činnost považována za vedlejší. V případě, že z důvodu nízkých příjmů v tomto roce nebude z vedlejší činnosti účastna důchodového pojištění, nebude 30 dnů v květnu účastna důchodového pojištění. V lednu až dubnu bude povinně účastna důchodového pojištění jako OSVČ z hlavní činnosti, od 31. května bude účastna důchodového pojištění jako zaměstnanec. Tato OSVČ se může přihlásit k dobrovolnému důchodovému pojištění a za měsíc květen zaplatit pojistné na toto dobrovolné pojištění.

20. V § 9 odst. 8 větě první se slova „a jde-li o osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. w) a x), účast na důchodovém pojištění“ zrušují.

K bodu 20 (§ 9 odst. 8)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byly do okruhu osob účastných nemocenského pojištění doplněny i osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. w) a x) zákona o důchodovém pojištění. Tuto změnu je třeba dodatečně promítnout i do § 9 odst. 8 věty první zákona o důchodovém pojištění.

21. V § 9 odst. 9 se věta druhá zrušuje.

K bodu 21 (§ 9 odst. 9)

Nová úprava placení pojistného na nemocenské pojištění neváže výši měsíčního vyměřovacího základu na měsíční základ pojistného pro placení záloh na důchodové pojištění, proto nebude nutné, aby OSVČ, která se přihlásila k nemocenskému pojištění, byla povinna platit zálohy na důchodové pojištění.

22. V § 11 odst. 1 písm. a) se slova „písm. a) až l), v) až x) a v § 5 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „a v § 5 odst. 4“.

K bodu 22 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

23. V § 11 odst. 2 větě první se slova „l) a v) až x) a v § 5 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „t) a v § 5 odst. 4“ a slova „pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona¹⁷⁾“ se nahrazují slovem „pojištění“.

K bodu 23 (§ 11 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na změny v § 5.

24. V § 11 odst. 2 větě druhé se slovo „právním“ zrušuje.

K bodu 24 (§ 11 odst. 2)

Formulační úprava navazující na nové vymezení okruhu pojištěnců v § 5; u některých pojištěnců nemusejí vznikat právní vztahy ve vlastním slova smyslu.

25. V § 11 odst. 2 se věty třetí až pátá zrušují.

K bodu 25 (§ 11 odst. 2)

Dosavadní už tak složitá a komplikovaná právní úprava, která se do zákona o důchodovém pojištění dostala jako poslanecký návrh, a jejíž realizace představuje značnou administrativní zátěž, aniž by to bylo vyváženo efektem původně zamýšleným navrhovateli, se stane fakticky neproveditelnou.

26. V § 11 odst. 2 větě třetí se slova „v) až x) a v § 5 odst. 3“ nahrazují slovy „t) a odst. 4“ a slova „, přičemž ustanovení věty třetí až páté tím není dotčeno“ se zrušují.

K bodu 26 (§ 11 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na změny v § 5 a na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutářů.

27. V § 12 odst. 1 větě první se slova „1 písm. m) až u) a y)“ nahrazují číslem „2“ a slova „1 písm. y)“ se nahrazují slovy „2 písm. h)“.

K bodu 27 (§ 12 odst. 1 věta první)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

28. V § 12 odst. 1 větě druhé se slova „1 písm. n) až p) a r) až u)“ nahrazují číslem „2“.

K bodu 28 (§ 12 odst. 1 věta druhá)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

29. V § 12 odst. 1 větě třetí se slova „1 písm. s)“ nahrazují slovy „2 písm. e)“.

K bodu 29 (§ 12 odst. 1 věta třetí)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

30. V § 14 odst. 2 se slova „1 písm. r)“ nahrazují slovy „2 písm. d)“ a slova „1 písm. s)“ se nahrazují slovy „2 písm. e)“.

K bodu 30 (§ 14 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

31. V § 16 odst. 3 větě druhé se slova „, a jde-li o dobu po 30. červnu 2002, též věty třetí a čtvrté,“ zrušují.

K bodu 31 (§ 16 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

32. V § 16 odst. 3 větě třetí se slovo „šesté“ nahrazuje slovem „třetí“.

K bodu 32 (§ 16 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

33. V § 16 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; tento koeficient se stanoví s přesností na čtyři platná desetinná místa“.

K bodu 33 (§ 16 odst. 3)

Doplňuje se zaokrouhlování koeficientu, kterým se vyměřovací základ upravuje v případě, že osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění platí pojistné zpětně (o více než jeden rok); úprava zaokrouhlování dosud chyběla.

34. V § 16 odst. 4 úvodní části ustanovení se za slovo „výdělku,“ vkládají slova „doby, v nichž byl pojištěnec účasten důchodového pojištění nebo zabezpečení podle předpisů platných před tímto dnem, nelze-li zjistit výši vyměřovacích základů za dobu zaměstnání před tímto dnem,“.

K bodu 34 (§ 16 odst. 4 úvodní část ustanovení)

Dosavadní úprava se týká výslovně jen situace po roce 1995, i když stejný problém, tj. neprokázání výdělku při prokázání doby pojištění, mohl nastat i před rokem 1996; to se nyní napravuje, neboť není věcného důvodu pro rozlišování situace před rokem 1996 a po roce 1995, k čemuž dospěla i soudní judikatura.

35. V § 16 odst. 4 písm. e) se slova „1 písm. r) a s)“ nahrazují slovy „2 písm. d) a e)“.

K bodu 35 (§ 16 odst. 4 písm. e)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

36. V § 16 odst. 4 písm. g) se slova „1 písm. n) a y)“ nahrazují slovy „2 písm. a) a h)“.

K bodu 36 (§ 16 odst. 4 písm. g)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

37. V § 16 odst. 4 písm. j) se slovo „šesté“ nahrazuje slovem „třetí“.

K bodu 37 (§ 16 odst. 4 písm. j)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

38. V § 19a odst. 1 se slova „1 písm. s)“ nahrazují slovy „2 písm. e)“.

K bodu 38 (§ 19a odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

39. V § 21 odst. 1 písm. a) se za slovo „středních“ vkládají slova „nebo vyšších odborných školách (dále jen „střední škola“)“.

K bodu 39 (§ 21 odst. 1 písm. a)

Legislativně technická úprava navazující na vypuštění legislativní zkratky z § 5 odst. 1; legislativní zkratka se proto zavádí na nejbližším dalším místě.

40. V § 27 se slova „písm. a) až l), v) až x) a v § 5 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „a v § 5 odst. 4“.

K bodu 40 (§ 27)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

41. V § 29 odst. 6 a v § 34 odst. 1 se slova „1 písm. p), r) a s)“ nahrazují slovy „2 písm. c), d) a e)“.

K bodu 41 (§ 29 odst. 6 a § 34 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

42. V § 34 odst. 4 se za slova „odstavce 1 se“ vkládají slova „na žádost“.

K bodu 42 (§ 34 odst. 4 věta první)

Podmínka obsažená v § 34 odst. 4 v dosavadní větě druhé, která stanoví, že nárok na zvýšení procentní výměry starobního důchodu za dobu výdělečné činnosti vykonávané po vzniku nároku na tento důchod vzniká vždy po dvou letech, pokud tato výdělečná činnost trvala nepřetržitě po tuto dobu, se z hlediska výkladu v praxi ukázala jako značně problematická. Proto navrhuje tuto podmínku vypustit (nárok na zvýšení tedy vznikne vždy po dosažení 360 započítatelných dnů této výdělečné činnosti bez jakýchkoli dalších podmínek, tedy i v případě, že tato výdělečná činnost trvá i po dosažení tohoto počtu dnů) a současně pro odstranění pochybností výslovně stanovit, že řízení v této věci se zahajuje výhradně na základě žádosti pojištěnce.

43. V § 34 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

K bodu 43 (§ 34 odst. 4 věta druhá)

Podmínka obsažená v § 34 odst. 4 v dosavadní větě druhé, která stanoví, že nárok na zvýšení procentní výměry starobního důchodu za dobu výdělečné činnosti vykonávané po vzniku nároku na tento důchod vzniká vždy po dvou letech, pokud tato výdělečná činnost trvala nepřetržitě po tuto dobu, se z hlediska výkladu v praxi ukázala jako značně problematická. Proto navrhuje tuto podmínku vypustit (nárok na zvýšení tedy vznikne vždy po dosažení 360 započítatelných dnů této výdělečné činnosti bez jakýchkoli dalších podmínek, tedy i v případě, že tato výdělečná činnost trvá i po dosažení tohoto počtu dnů) a současně pro odstranění pochybností výslovně stanovit, že řízení v této věci se zahajuje výhradně na základě žádosti pojištěnce.

44. V § 40 odst. 3 se slova „1 písm. n)“ nahrazují slovy „2 písm. a)“.

K bodu 44 (§ 40 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

45. V § 55 odst. 2 se slovo „šestá“ nahrazuje slovem „třetí“.

K bodu 45 (§ 55 odst. 2 věta třetí)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

46. V § 102 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) Do 30. listopadu 1999 jsou účastníky pojištění vojáci v další službě; pro hodnocení účasti na pojištění vojáků v další službě jako doby pojištění platí § 11 obdobně.

(3) Do 31. prosince 2004 jsou účastníky pojištění osoby konající civilní službu. Doba účasti na pojištění podle věty první se považuje za náhradní dobu pojištění.

(4) Do 31. prosince 2009 jsou účastníky pojištění osoby, které se soustavně připravují na budoucí

povolání studiem na střední škole nebo vysoké škole v České republice, a to po dobu prvních šesti let tohoto studia po dosažení věku 18 let. Doba účasti na pojištění podle věty první se považuje za náhradní dobu pojištění.“

K bodu 46 (§ 102 odst. 2 až 4)

Účast na důchodovém pojištění osob uvedených v navrhovaném § 102 odst. 2 až 4 se zachovává v dosavadním rozsahu, neboť tyto osoby se již neuvádějí v nově formulovaném okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2, protože jejich účast na důchodovém pojištění byla časově omezena.

47. V § 104 odst. 1 se slova „1 písm. r)“ nahrazují slovy „2 písm. d)“.

K bodu 47 (§ 104 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

48. Nadpis § 105a zní: „Převod důchodových práv ve vztahu k důchodovému systému Evropské unie“.

K bodu 48 (nadpis § 105a)

Jedná se o terminologickou úpravu, aby dikce ustanovení odpovídala změnám plynoucím ze Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Evropské unii, a to v návaznosti na terminologické změny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým byl změněn služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, které se týkají i důchodového systému Evropské unie.

49. V § 105a odst. 1 se slova „Evropských společenství nebo jejich institucí“ nahrazují slovy „Evropské unie nebo jejích institucí“ a slova „Evropských společenství“ se nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 49 (§ 105a odst. 1)

Jedná se o terminologickou úpravu, aby dikce ustanovení odpovídala změnám plynoucím ze Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Evropské unii, a to v návaznosti na terminologické změny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým byl změněn služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, které se týkají i důchodového systému Evropské unie.

50. V § 105a odst. 2 se slova „Evropských společenství nebo jejich institucí“ nahrazují slovy „Evropské unie nebo jejích institucí“ a slova „Evropských společenství“ se nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 50 (§ 105a odst. 2)

Jedná se o terminologickou úpravu, aby dikce ustanovení

odpovídala změnám plynoucím ze Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Evropské unii, a to v návaznosti na terminologické změny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým byl změněn služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, které se týkají i důchodového systému Evropské unie.

51. V § 105a odst. 4 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

K bodu 51 (§ 105a odst. 3)

Jedná se o terminologickou úpravu, aby dikce ustanovení odpovídala změnám plynoucím ze Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Evropské unii, a to v návaznosti na terminologické změny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým byl změněn služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, které se týkají i důchodového systému Evropské unie.

52. V § 105b se slova „1 písm. u)“ nahrazují slovy „2 písm. g)“.

K bodu 52 (§ 105b odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

Čl. XLI

K čl. XLI

Přechodná ustanovení

1. Osoba, která byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu dobrovolně účastna důchodového pojištění v nejdelším možném rozsahu uvedeném v § 6 odst. 2 větě druhé zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, je oprávněna přihlásit se k další takové účasti na důchodovém pojištění v období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a to za podmínky uvedené v § 6 odst. 2 větě druhé zákona o důchodovém pojištění v části věty za středníkem.

K bodu 1

Je odůvodněné umožnit osobám, které získaly nejdelší množný rozsah účasti na dobrovolném důchodovém pojištění, tj. 10 roků, již v období před 1. lednem 2014, získat další dobu tohoto pojištění spadající i do období před uvedeným datem; přitom platí obecné pravidlo, že za dobu přede dnem podání přihlášky je možná účast na pojištění nejvýše v rozsahu jednoho roku bezprostředně před tímto dnem.

2. Doba důchodového pojištění uvedená v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se před 1. lednem 2014 u osob uvedených v § 5 odst. 1

písm. a), f), w) a x) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, hodnotí za podmínek stanovených v § 11 odst. 2 větě třetí až páté zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Dlužné pojistné na důchodové pojištění uvedené v § 11 odst. 2 větě čtvrté a páté zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, lze za dobu před 1. lednem 2014 zaplatit podle těchto ustanovení nejdéle do 31. prosince 2016.

K bodu 2

Ustanovení reaguje na změny obsažené v čl. XXVII bodě 25. Za dobu před rokem 2014 se bude podle přechodného ustanovení postupovat u osob uvedených v § 11 odst. 2 větě třetí zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném před rokem 2014 podle právních předpisů účinných před rokem 2014, a to jak pokud jde o hodnocení doby pojištění, tak možnosti doplacení dlužného pojistného.

3. Pro účely zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle § 34 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se započítává i doba výdělečné činnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, za kterou nebylo toto zvýšení přiznáno.

K bodu 3

Stanoví se pravidla pro zápočet doby, kterou nebylo možno zhodnotit podle dosavadních předpisů. Není důvodné, aby takto získaná doba nemohla být zhodnocena vůbec, když se v předmětném ustanovení nemění nic jiného, než že se odstraňují odkládací podmínky pro určení období, za které vzniká příslušný nárok. Započítatelnou dobou se rozumí doba po odečtení případných dob, na které odkazuje poslední věta předmětného pozitivního ustanovení.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o nemocenském pojištění

K části dvacáté třetí - změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XLII

K čl. XLII

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona

č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 303 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písmeno g) zní:

„g) zaměstnáním činnost zaměstnance pro zaměstnavatele, ze které mu plynou nebo by mohly plynout od zaměstnavatele příjmy ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů podle právního předpisu upravujícího daně z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny,

K bodu 1 (§ 3 písm. g))

Za zaměstnance se již nebudou považovat pouze osoby činné na základě konkrétního právního vztahu výslovně uvedeného v zákoně, ale za zaměstnance se budou považovat i další osoby, jejichž příjem podléhá zdanění daní ze závislé činnosti a není od daně osvobozen (srov. novelizační bod 14). Za zaměstnání se již proto nebude považovat pouze konkrétní pracovní vztah. Při splnění stanovených podmínek budou nemocenského pojištění účastny osoby, které mají příjmy ze závislé činnosti podléhající dani z příjmů fyzických osob podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň je třeba, aby za zaměstnání schopné založit účast na nemocenském pojištění bylo považováno i takové zaměstnání, z něhož plynou příjmy, které nepodléhají zdanění v České republice. Tím bude zajištěno, že zaměstnanec, který takové zaměstnání vykonává, je v České republice účasten nemocenského pojištění, samozřejmě za předpokladu, že splní podmínku místa výkonu zaměstnání uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o nemocenském pojištění.

2. V § 3 písm. n) se slova „uvedení v § 5 písm. a) bodech 1, 4 až 6 a 15“ zrušují.

K bodu 2 (§ 3 písm. n))

Zaměstnanci, kteří budou pracovat v domácím prostředí, a ne na pracovišti zaměstnavatele, budou považováni za domácí zaměstnance bez ohledu na to, v jakém vztahu vykonávají pro zaměstnavatele práci. Není důvod pro to, aby zůstal zachován současný stav, kdy se za domácího zaměstnance může považovat zaměstnanec činný jen na základě některého konkrétního vztahu uvedeného v zákoně.

3. V § 3 se na konci písmene v) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena w) a x), která znějí:

„w) prací práce, pracovní nebo obdobná činnost, funkce nebo služba,

x) dobou zaměstnání období od počátku výkonu činnosti zaměstnance pro zaměstnavatele do konce

období, v němž tato činnost měla nebo mohla být vykonávána.“.

K bodu 3 (§ 3 písm. u) a v))

Ad písm. u): Nahrazením současné definice pojmu „zaměstnání“ v § 3 písm. g) novou definicí „zaměstnání“ by zanikla legislativní zkratka „práce“. Vzhledem k tomu, že tento pojem je v zákoně o nemocenském pojištění běžně používán, je třeba ji formou definice zachovat a upřesnit.

Ad písm. v): Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, je třeba definovat dobu zaměstnání.

4. V § 5 písm. a) bodě 4 se slova „za kterou jsou jím odměňováni,“ zrušují.

K bodu 4 (§ 5 písm. a) bod 4)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

5. V § 5 písm. a) bodě 16 se slova „za kterou jsou touto společností odměňováni,“ zrušují.

K bodu 5 (§ 5 písm. a) bod 16)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

6. V § 5 písm. a) bodě 17 se slova „pokud se jejich příjem z činnosti prokuristy považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,“ zrušují.

K bodu 6 (§ 5 písm. a) bod 17)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

7. V § 5 písm. a) bodě 18 se slova „jsou za činnost v těchto orgánech odměňováni, pokud se jejich příjem za činnost v těchto orgánech považuje za příjem ze závislé činnosti nebo funkční požitky podle zákona o daních z příjmů“ nahrazují slovy „nejsou uvedeni v bodech 1 až 10, 20 a 21“.

K bodu 7 (§ 5 písm. a) bod 18)

Činnost některých členů kolektivních orgánů právnických osob může být obsahově podřaditelná rovněž do některého z dalších bodů § 5 písm. a) (např. činnost členů zastupitelstev územních samosprávných celků). Proto se výslovně stanoví (obdobně, jako je tomu v současné právní úpravě v § 5 písm. a) bodě 11), které ustanovení má v takovém případě přednost.

8. V § 5 písm. a) bodě 19 se slova „pokud se jejich příjem z činnosti likvidátora považuje za příjem ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů,“ zrušují.

K bodu 8 (§ 5 písm. a) bod 19)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

9. V § 5 se na konci písmene a) doplňují body 21 a 22, které znějí:

- „21. osoby pověřené obchodním vedením na základě smluvního zastoupení,
22. fyzické osoby neuvedené v bodech 1 až 21, s výjimkou členů zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění nebo kteří nevykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,“.

K bodu 9 (§ 5 písm. a) bod 21 a 22)

Ponechává se dosavadní výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů, který se doplňuje tak, že za zaměstnance se bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Sněmovní tisk 1004 předpokládá, že účast na sociálním zabezpečení včetně důchodového a nemocenského pojištění budou mít všichni členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy. Dosavadní zákonná praxe předpokládá účast na sociálním zabezpečení pouze u těch členů zastupitelstev, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávající funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva. Návrh zahrnout do okruhu takto pojištěných osob všechny zastupitele pobírající odměnu by znamenalo zvýšení výdajů městských a krajských rozpočtů a fakticky i snížení čisté výše ze zákona vyplácených odměn zastupitelům. Vzhledem k tomu, že činnost v zastupitelstvech menších obcí je často prováděna občany pobírající starobní důchod a výše odměn za činnost řadových zastupitelů je velmi nízká i ve vztahu k jejich odpovědnosti, zahrnutí řadových zastupitelů do okruhu pojištěných osob povede ještě k nižší intenzitě zájmu občanů vykonávat zastupitelské pozice. Pozměňovací návrh se tedy přidrží stávajícího stavu v případě účasti na pojištění členů zastupitelstev.

10. V § 5 písm. a) se doplňuje závěrečná část ustanovení, která zní:

„v době zaměstnání, pokud jim v souvislosti se zaměstnáním plynou nebo by mohly plynout příjmy ze závislé činnosti, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu podle zvláštního právního předpisu⁷⁵⁾ a nejsou od této daně osvobozeny,“.

K bodu 10 (§ 5 písm. a) závěrečná část ustanovení)

V souvislosti s harmonizací veřejných pojistných a daně z příjmů fyzických osob, nutnou pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, podle níž do okruhu nemocensky pojištěných osob jako zaměstnanci budou zahrnuti všechny osoby, které mají příjem ze závislé činnosti. Z důvodu návaznosti na dosavadní právní úpravu, kdy do okruhu nemocensky pojištěných osob byly pojištěnci zařazeni výčtovou metodou, a z důvodu právní jistoty se ponechává dosavadní výčet, který se doplňuje o obecnou kategorii pojištěnců v bodě 22 a o společnou podmínku vyjádřenou v závěrečné části ustanovení písmene a).

11. V § 6 odst. 1 písm. a) bodě 2 se za slova „Evropské unie,“ vkládá slovo „a“.

K bodu 11 (§ 6 odst. 1 písm. a) bod 2)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

12. V § 6 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

K bodu 12 (§ 6 odst. 1 písm. b)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

13. V § 6 se odstavce 2 až 4 zrušují.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 2 až 4.

K bodu 13 (§ 6 odst. 2 až 4)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě, neboť jeho účast na nemocenském pojištění vznikne – při splnění stanovených podmínek – dnem, ve kterém smluvní zaměstnanec začal vykonávat práci pro smluvního zaměstnavatele, bez ohledu na to, zda je v jiném státě účasten důchodového pojištění, či nikoli.

14. V § 6 odst. 4 se číslo „6“ nahrazuje číslem „3“.

K bodu 14 (§ 6 odst. 4)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

15. V § 7 odst. 1 se slova „jsou splněny podmínky uvedené v § 6, s výjimkou podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. c), neboť sjednaná částka započitatelného příjmu“ nahrazují slovy „není splněna podmínka uvedená v § 6 odst. 1 písm. b), neboť sjednaná částka započitatelného příjmu z tohoto zaměstnání“.

K bodu 15 (§ 7 odst. 1)

Legislativně technická úprava navazující na zrušení písmene

b) v § 6 odst. 1.

16. V § 7 odst. 2 se za slova „započitatelného příjmu“ vkládají slova „z tohoto zaměstnání“.

K bodu 16 (§ 7 odst. 2)

Pro účast na nemocenském pojištění v zaměstnání malého rozsahu se budou do vyměřovacího základu zaměstnance započítávat pouze příjmy zúčtované zaměstnanci jeho zaměstnavatelem. Nebude se přihlížet k příjmům, které pouze souvisí s takovým zaměstnáním, tj. k příjmům, které zaměstnanci plynou od spojené osoby (§ 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů).

17. V § 7 odst. 3 se slova „až po skončení“ nahrazují slovy „zaměstnavatelem až po skončení doby“ a slova „toto zaměstnání skončilo“ se nahrazují slovy „tato doba zaměstnání skončila“.

K bodu 17 (§ 7 odst. 3)

Doplněním slova „zaměstnavatelem“ se vylučuje možnost považovat pro účely posuzování účasti na nemocenském pojištění za započitatelný příjem zúčtovaný po skončení zaměstnání započitatelný příjem zúčtovaný spojenou osobou, tj. jiným subjektem, než je zaměstnavatel zaměstnance.

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, a byla definována doba zaměstnání, je třeba uvedenou formulaci zpřesnit.

18. V § 7 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zaměstnanci jsou účastni pojištění též, pokud zaměstnanec vykonával v kalendářním měsíci u téhož zaměstnavatele více zaměstnání malého rozsahu a úhrn započitatelných příjmů z těchto zaměstnání dosáhl v kalendářním měsíci aspoň částku rozhodného příjmu; zaměstnanci jsou účastni pojištění nejvýše po dobu trvání takových zaměstnání v tomto kalendářním měsíci. Za téhož zaměstnavatele se přitom považuje též právní nástupce zaměstnavatele.“

K bodu 18 (§ 7 odst. 4)

Předchází se možnosti zneužívání podmínek účasti na nemocenském pojištění spočívající v tom, že bude mezi tímž zaměstnavatelem a zaměstnancem uzavíráno více právních vztahů, které budou považovány za zaměstnání malého rozsahu, aniž by zakládaly u zaměstnance účast na nemocenském pojištění.

Jde o ochranu zaměstnance, který, ačkoliv bude dosahovat v úhrnu takové výše příjmu, která by v jednom zaměstnání zakládala účast na nemocenském pojištění, by nebyl účasten ani nemocenského a ani důchodového pojištění proto, že tento příjem je rozdělen mezi více zaměstnání malého rozsahu. Omezuje se tím i zneužívání zaměstnání malého rozsahu při odvodu pojistného na veřejná pojištění.

19. V § 7a odst. 2 se za slovo „zúčtován“ vkládá slovo „zaměstnavatelem“ a věta druhá se zrušuje.

K bodu 19 (§ 7a odst. 2)

Pro účast na nemocenském pojištění se nebude přihlížet k příjmům zúčtovaným spojenou osobou, ale pouze k příjmům zúčtovaným zaměstnavatelem zaměstnance.

Ve větě druhé je vznik a zánik účasti na pojištění upraven shodně jako pro ostatní zaměstnání, proto se tato úprava doporučuje vypustit a vycházet jen z obecné úpravy v § 10.

20. Na konci § 8 se doplňuje věta „Vykonává-li člen zastupitelstva územního samosprávného celku, zastupitelstva městské části nebo městského obvodu územně členěných statutárních měst nebo hlavního města Prahy souběžně více funkcí pro tentýž územní samosprávný celek, za které je odměňován, je z nich pojištěn jen jednou; to platí obdobně pro osobu, která je členem více kolektivních orgánů územního samosprávného celku nebo orgánů zřízených jeho orgány.“.

K bodu 20 (§ 8)

Navrhuje se stejná úprava jako pro společníka společnosti s ručením omezeným, pokud je zároveň jednatelem téže společnosti s ručením omezeným. Důvodem je systém odměňování při souběhu více funkcí pro tentýž samosprávný celek.

21. V § 10 odstavec 1 zní:

„(1) Pojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení doby zaměstnání, pokud se nestanoví jinak v odstavcích 2 a 3.“.

K bodu 21 (§ 10 odst. 1)

Vznik a zánik pojištění se upravuje stejně jako dosud, kdy za vznik pojištění se zpravidla považuje vstup do zaměstnání, tj. zahájení výkonu činnosti pro zaměstnavatele, a za zánik pojištění skončení zaměstnání. U některých zaměstnanců je třeba vzhledem ke specifickým charakteru jejich činnosti upravit vznik či zánik účasti na nemocenském pojištění odchylně, proto jsou tyto případy uvedeny jmenovitě. Např. u osob v právním vztahu, který nevzniká za účelem výkonu práce, (například u společníka společnosti s ručením omezeným), trvá zaměstnání jen v době, v níž mají vykonávat práci pro zaměstnavatele. Proto za skončení zaměstnání nebude považován v tomto případě den skončení právního vztahu, ale den skončení pracovní činnosti. Obdobně je tomu v ustanovení upravujícím vznik a zánik pojištění pěstounů. Navrhovaná úprava přebírá úpravu již obsaženou v zákoně o nemocenském pojištění, která byla provedena s účinností od 1. 1. 2013 v souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Jednotně se upravuje vznik a zánik pojištění jak těch pečovatелů, kteří mají dítě v péči, tak i těch pečovatелů, kteří o dítě (zatím) nepečují, avšak jsou zařazeni do speciální evidence. Tito pečovatелé budou účastni pojištění i v době, v níž nebudou pečovat o žádné dítě (vykonávat činnost pro zaměstnavatele), kdy budou pouze očekávat svěření dítěte do pěstounské péče za předpokladu, že jim bude náležet odměna pěstouna podle zákona o sociálně právní ochraně dětí.

22. V § 10 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) U zaměstnance v pracovním poměru se za den, ve kterém tento zaměstnanec začal vykonávat práci, považuje též den přede dnem započetí výkonu práce, za který příslušela náhrada mzdy nebo platu nebo za který se mzda nebo plat nekrátí.

(3) Pojištění vzniká u

- a) smluvního zaměstnance dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro smluvního zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení výkonu práce pro smluvního zaměstnavatele,
- b) soudce dnem nástupu do funkce a zaniká dnem skončení výkonu funkce soudce,
- c) členů zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy dnem, od něhož náleží odměna za výkon funkce, a zaniká dnem skončení této funkce nebo zánikem mandátu člena zastupitelstva; plní-li dosavadní starosta, místostarosta, primátor, náměstek primátora nebo člen rady územního samosprávného celku, městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města nebo hlavního města Prahy svěřené pravomoci po uplynutí volebního období do zvolení nového starosty, místostarosty, primátora, náměstka primátora nebo rady územního samosprávného celku, městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města nebo hlavního města Prahy a je mu vyplácena odměna za výkon funkce, trvá mu účast na pojištění ještě po dobu, po kterou mu náleží tato odměna; to platí obdobně pro hejtmana kraje, náměstka hejtmana kraje, primátora hlavního města Prahy a náměstka primátora hlavního města Prahy,
- d) poslance Poslanecké sněmovny a senátora Senátu Parlamentu České republiky dnem zvolení a zaniká dnem zániku mandátu,
- e) osoby pečující a osoby v evidenci dnem, od něhož náleží odměna pěstouna podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí¹³), a zaniká dnem, od něhož tato odměna nenáleží z jiných důvodů, než je dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa,
- f) odsouzeného dnem zařazení do práce a zaniká dnem odvolání z výkonu práce,
- g) společníka společnosti s ručením omezeným a komanditisty komanditní společnosti, jestliže mimo pracovní právní vztah vykonává pro ni práci, dnem, ve kterém začal konat práci pro společnost, a zaniká dnem ukončení výkonu této práce,
- h) osoby pověřené obchodním vedením na základě smluvního zastoupení dnem uvedeným v pověření

k obchodnímu vedení a zaniká dnem zrušení tohoto pověření,

- i) likvidátora dnem jmenování a zaniká dnem ukončení výkonu funkce.“.

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 4 až 10.

K bodu 22 (§ 10 odst. 2 a 3)

Vznik a zánik pojištění se upravuje stejně jako dosud, kdy za vznik pojištění se zpravidla považuje vstup do zaměstnání, tj. zahájení výkonu činnosti pro zaměstnavatele, a za zánik pojištění skončení zaměstnání. U některých zaměstnanců je třeba vzhledem ke specifickým charakteru jejich činnosti upravit vznik či zánik účasti na nemocenském pojištění odchylně, proto jsou tyto případy uvedeny jmenovitě. Např. u osob v právním vztahu, který nevzniká za účelem výkonu práce, (například u společníka společnosti s ručením omezeným), trvá zaměstnání jen v době, v níž mají vykonávat práci pro zaměstnavatele. Proto za skončení zaměstnání nebude považován v tomto případě den skončení právního vztahu, ale den skončení pracovní činnosti. Obdobně je tomu u ustanovení upravujícím vznik a zánik pojištění pěstounů. Navrhovaná úprava přebírá úpravu již obsaženou v zákoně o nemocenském pojištění, která byla provedena s účinností od 1. 1. 2013 v souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Jednotně se upravuje vznik a zánik pojištění jak těch pečovatелů, kteří mají dítě v péči, tak i těch pečovatелů, kteří o dítě (zatím) nepečují, avšak jsou zařazeni do speciální evidence. Tito pečovatелé budou účastni pojištění i v době, v níž nebudou pečovat o žádné dítě (vykonávat činnost pro zaměstnavatele), kdy budou pouze očekávat svěřeni dítěte do pěstounské péče za předpokladu, že jim bude náležet odměna pěstouna podle zákona o sociálně právní ochraně dětí.

23. V § 10 odst. 4 písm. b) se číslo „5“ nahrazuje číslem „2“.

K bodu 23 (§ 10 odst. 4 písm. b))

Legislativně technická úprava navazující na zrušení odstavců 2 až 4 v § 6.

24. V § 10 odst. 6 větě první se slova „uvedený v § 5 písm. a) bodě 1“ zrušují.

K bodu 24 (§ 10 odst. 6 věta první)

Legislativně technická úprava navazující na zrušení odstavců 2 až 4 v § 6.

25. V § 10 odst. 6 se věta druhá nahrazuje větami „Ustanovení věty první platí obdobně pro ostatní pojištěnce, pokud jejich další zaměstnání je zaměstnáním stejného druhu jako předchozí zaměstnání. Ustanovení věty první a druhé však neplatí, je-li alespoň jedním ze zaměstnání zaměstnání malého rozsahu nebo dohoda o provedení práce.“.

K bodu 25 (§ 10 odst. 6 věta druhá)

Podle dosavadní úpravy jen u některých pracovních vztahů,

kteří na sebe bezprostředně navazují, platilo, že jejich nemocenské pojištění trvalo nepřetržitě, v důsledku toho se v takovém případě nevyžadovalo od zaměstnavatelů oznamování skončení zaměstnání zaměstnance a oznamování jeho opětovného nástupu do zaměstnání. Nově bude tento postup platit u všech zaměstnání, pokud se bude jednat o právní vztah stejného druhu.

Současně se zpřesňuje dosavadní úprava tak, aby z ní jednoznačně bylo patrné, že tento postup neplatí, pokud bylo alespoň jedno z navazujících zaměstnání zaměstnáním malého rozsahu, a to bez ohledu na to, zda zaměstnání malého rozsahu bylo zaměstnáním předchozím nebo navazujícím; ustanovení nebude platit ani tehdy, pokud by zaměstnáním malého rozsahu byla obě zaměstnání, tj. jak zaměstnání předchozí, tak i navazující.

26. V § 10 se odstavec 7 zrušuje.

Dosavadní odstavce 8 až 10 se označují jako odstavce 7 až 9.

K bodu 26 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

27. V § 10 odst. 7 se věty první a druhá zrušují.

K bodu 27 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

28. V § 10 odst. 7 se slovo „třetí“ nahrazuje slovem „první“.

K bodu 28 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až

po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

29. V § 10 odst. 8 se slova „skončení zaměstnání“ nahrazují slovy „skončení doby zaměstnání“.

K bodu 29 (§ 10 odst. 8)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

30. V § 18 odst. 5 se slova „zaměstnání skončilo“ nahrazují slovy „doba zaměstnání skončila“.

K bodu 30 (§ 18 odst. 5)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

31. V § 19 odst. 6 větě druhé se za slovo „rozsahu“ vkládají slova „nebo o zaměstnání na základě dohody o provedení práce“.

K bodu 31 (§ 19 odst. 6)

Podle § 19 odst. 6 věty druhé zákona o nemocenském pojištění platí, že pokud zaměstnanec činný v zaměstnání malého rozsahu nemá v rozhodném období vyměřovací základ nebo není-li v tomto rozhodném období alespoň 7 kalendářních dnů, jimiž se dělí vyměřovací základ, považuje se za denní vyměřovací základ jedna třicetina vyměřovacího základu zaměstnance skutečně dosaženého v kalendářním měsíci, v němž vznikla sociální událost. Tato úprava však výslovně neplatí pro zaměstnance činné na základě dohody o provedení práce; vzhledem k tomu, že podmínky jejich účasti na nemocenském pojištění jsou obdobného charakteru, jako u zaměstnání malého rozsahu (nejvýraznějším rozdílem je výše částky započitatelného příjmu potřebná pro vznik účasti na nemocenském pojištění), provádí se u nich tento způsob stanovení denního vyměřovacího základu pouze na základě analogického výkladu vyplývajícího ze smyslu a účelu uvedeného ustanovení. Navrhuje se proto tento postup, který se plně osvědčil, výslovně uvést v textu zákona.

32. V § 19 odst. 8 se za slova „zaměstnání malého rozsahu“ vkládají slova „nebo na základě dohody o provedení práce“.

K bodu 32 (§ 19 odst. 8)

U zaměstnanců činných na základě dohod o provedení práce je nezbytné postupovat při stanovení rozhodného období a započitatelných příjmů stejně jako při zaměstnání malého rozsahu, protože charakter pracovní činnosti je z hlediska posuzování účasti na nemocenském pojištění obdobný.

33. V § 28 odst. 1 větě první se slova „skončilo zaměstnání“ nahrazují slovy „skončila doba zaměstnání“.

K bodu 33 (§ 28 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

34. V § 28 odst. 3 se slova „toto zaměstnání mělo skončit“ nahrazují slovy „měla skončit doba tohoto zaměstnání“.

K bodu 34 (§ 28 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

35. V § 30 se slovo „odváděcí“ zrušuje.

K bodu 35 (§ 30)

Zaměstnanci, kteří budou pracovat v domácím prostředí, a ne na pracovišti zaměstnavatele, budou považováni za domácí zaměstnance bez ohledu na to, v jakém vztahu vykonávají pro zaměstnavatele práci. Není důvod pro to, aby zůstal zachován současný stav, kdy za domácího zaměstnance se mohou považovat zaměstnanci činní jen na základě některého konkrétního vztahu uvedeného v zákoně.

36. V § 40 odst. 3 se za slovo „končí“ vkládá slovo „doba“.

K bodu 36 (§ 40 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

37. V § 54 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Ošetřujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel zdravotních služeb, který svými lékaři poskytuje pojištěnci nebo jiné posuzované osobě ambulantní, lůžkovou nebo lázeňskou léčebně rehabilitační péči, s výjimkou poskytovatele zdravotnické záchranné služby a lékařské pohotovostní služby, a poskytovatel pracovnělékařských služeb při ošetřování pojištěnce v rámci první pomoci, pokud získal oprávnění k poskytování zdravotních služeb.“.

K bodu 37 (§ 54 odst. 1)

Upřesňuje se definice ošetřujícího lékaře. Na základě novelizace zákona o nemocenském pojištění provedené zákonem č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, došlo změně věcného obsahu věty první § 54 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění. Odstraněním čárky před spojkou „a“ a použitím 2. pádu od termínu „poskytovatel“ došlo k tomu, že byl změněn věcný obsah a smysl uvedené věty; podle současného znění není poskytovatel pracovnělékařských služeb, pokud získal oprávnění k poskytování zdravotních služeb, ošetřujícím lékařem podle zákona o nemocenském pojištění ani při ošetření pojištěnce v rámci první pomoci, což znamená, že nemůže rozhodovat ve věcech dočasné pracovní neschopnosti, např. nemůže uznat pojištěnce dočasně práce neschopným.

Proto se „ztracená“ kompetence poskytovatelům pracovnělékařských služeb, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb, navrácí.

Poskytovatel pracovnělékařských služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb, bude mít tak znovu možnost uznat dočasnou pracovní neschopnost, pokud zjistí, že nastal zákonem stanovený důvod k jejímu uznání.

Účinnost tohoto ustanovení se navrhuje již dnem vyhlášení zákona. Jedná se o nápravu věcného nedostatku v zákoně, který je svou podstatou odborného charakteru, proto není třeba účinnost tohoto ustanovení vázat na účinnost ostatních ustanovení týkajících se zavedení jednotného inkasního místa.

38. V § 56 odst. 6 větě první se slova „léčebný režim“ nahrazují slovy „individuální léčebný postup“.

K bodu 38 (§ 56 odst. 6)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

39. V § 57 odst. 1 písm. b) se za slovo „poskytnuta“ vkládá slovo „komplexní“.

K bodu 39 (§ 57 odst. 1 písm. b))

Úprava se netýká jakékoli lázeňské léčebně rehabilitační péče podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, ale výhradně komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče.

40. V § 57 odst. 1 písm. c) se slova „přijatého do“ nahrazují slovy „přijatého k poskytnutí“.

K bodu 40 (§ 57 odst. 1 písm. c))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

41. V § 57 odst. 4, § 59 odst. 3, § 68 odst. 5 větě první a v § 73 odst. 2 se slova „předpis³⁸⁾“ o poskytování zdravotních služeb“ nahrazují slovy „předpis⁷⁶⁾“ o poskytování specifických zdravotních služeb“.

Poznámka pod čarou č. 76 zní:

„⁷⁶⁾ § 49 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

K bodu 41 (§ 57 odst. 4, § 59 odst. 3, § 68 odst. 5 a § 73 odst. 2)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

42. V § 59 odst. 1 písm. c) se za slovo „nebo“ vkládá slovo „komplexní“.

K bodu 42 (§ 59 odst. 1 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která upřesňuje, že se právní úprava netýká jakékoli lázeňské léčebně rehabilitační péče podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, ale výhradně pouze komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče.

43. V § 61 písm. b) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

K bodu 43 (§ 61 písm. b))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

44. V § 61 písm. k) se slovo „lázeňská“ nahrazuje slovy „komplexní lázeňská“ a slovo „lázeňské“ se nahrazuje slovy „komplexní lázeňské“.

K bodu 44 (§ 61 písm. k))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která upřesňuje, že se právní úprava netýká jakékoli lázeňské léčebné rehabilitační péče podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, ale výhradně pouze komplexní lázeňské léčebné rehabilitační péče.

45. V § 61 písm. v) se slova „zařízením závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“.

K bodu 45 (§ 61 písm. v))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

46. V § 61 písm. z) se slova „v zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „u poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

K bodu 46 (§ 61 písm. z))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

47. V § 62 odst. 1 se slova „zařízením závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“ a slova „zařízení závodní preventivní péče“ se nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

K bodu 47 (§ 62 odst. 1)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

48. V § 64 odst. 1 písm. g) se za slovo „nebo“ vkládá slovo „komplexní“.

K bodu 48 (§ 64 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která upřesňuje, že se právní úprava netýká jakékoli lázeňské léčebné rehabilitační péče podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, ale výhradně pouze komplexní lázeňské léčebné rehabilitační péče.

49. V § 64 odst. 1 písm. q) se slova „nebo zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „nebo poskytovatele pracovnělékařských služeb“, slova „závodní preventivní péči“ se nahrazují slovy „pracovnělékařské služby“ a slova „zařízení závodní preventivní péče“ se nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

K bodu 49 (§ 64 odst. 1 písm. q))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

50. V § 82 odst. 1 písm. a) se číslo „20“ nahrazuje číslem „22“.

K bodu 50 (§ 82 odst. 1 písm. a))

Legislativně technická úprava navazující na doplnění nových bodů v § 5 písm. a). OSSZ bude provádět nemocenské pojištění i u osob uvedených v bodě 22, proto se pojem „zaměstnaná osoba“ a v důsledku toho i příslušnost OSSZ k provádění nemocenského pojištění musí rozšířit i o tyto osoby

51. V § 84 odst. 2 se písmeno p) zrušuje.

Dosavadní písmena q) až u) se označují jako písmena p) až t).

K bodu 51 (§ 84 odst. 2 písm. p))

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

52. V § 92 odst. 2 písm. c) se slova „za kterou jsou jim odměňováni,“ zrušují.

K bodu 52 (§ 92 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a) [novelizační bod 14]. V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

53. V § 92 odst. 2 písm. g) se slova „kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,“ zrušují.

K bodu 53 (§ 92 odst. 2 písm. g))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu nemocensky pojištěných osob, kdy pojištění budou účastny všechny osoby mající příjmy ze závislé činnosti (srov. novelizační bod 14), se vypouští nadbytečný text, neboť pojištění budou i ti členové zastupitelstev, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění.

54. V § 92 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno z), které zní:

„z) osob uvedených v § 5 písm. a) bodě 21 právnická osoba, která tyto osoby pověřila obchodním vedením na základě smluvního zastoupení podle občanského zákoníku.“

K bodu 54 (§ 92 odst. 2 písm. z))

Vzhledem k zařazení osob pověřených obchodním vedením do okruhu pojištěnců v § 5 písm. a) bodě 21 (bod 11 návrhu novely) je nezbytné vymezit právní subjekt, který plní vůči těmto osobám povinnosti zaměstnavatele.

55. V § 92 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Úkoly zaměstnavatelů uvedených v odstavci 1 písm. a) plní u zaměstnanců uvedených v § 5 písm. a) bodě 22 ten, kdo zaměstnává tyto zaměstnance.“

K bodu 55 (§ 92 odst. 3))

Navržená úprava navazuje na novou úpravu okruhu pojištěných osob.

56. V § 94 odst. 1 větě první se za slovo „skončení“ vkládá slovo „doby“.

K bodu 56 (§ 94 odst. 1))

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

57. V § 94 odst. 1 větě druhé se slova „, a to i když výkon této práce nezakládá účast na pojištění,“ zrušují.

K bodu 57 (§ 94 odst. 1))

Legislativně-technická úprava související se změnou účasti smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění.

58. V § 94 odst. 1 větě třetí se slova „uvedeného v § 6 odst. 3“ nahrazují slovy „činného na základě dohody o provedení práce“ a slovo „konce“ se nahrazuje slovy „20. kalendářního dne“.

K bodu 58 (§ 94 odst. 1))

Vypuštění odkazu na § 6 odst. 3 věcně navazuje na zrušení odchylek v nemocenském pojištění pro krátkodobá zaměstnání.

Nově se upravuje lhůta pro oznamování skončení zaměstnání malého rozsahu tak, aby zaměstnavatel nebyl povinen podat orgánu nemocenského pojištění oznámení o skončení zaměstnání zaměstnance dříve než oznámení o nástupu zaměstnance do zaměstnání.

59. V § 94 odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větou „Jestliže by lhůta pro oznámení skončení doby zaměstnání uplynula dříve, než lhůta pro oznámení dne nástupu zaměstnance do zaměstnání, oznamuje zaměstnavatel den skončení doby zaměstnání těchto zaměstnanců ve lhůtě stanovené pro oznámení dne nástupu těchto zaměstnanců do zaměstnání.“

K bodu 59 (§ 94 odst. 1 věta čtvrtá))

Vypuštění odkazu na § 6 odst. 3 je věcně navazuje na zrušení odchylek v nemocenském pojištění pro krátkodobá zaměstnání.

Nově se upravuje lhůta pro oznamování skončení zaměstnání malého rozsahu tak, aby zaměstnavatel nebyl povinen podat orgánu nemocenského pojištění oznámení o skončení zaměstnání zaměstnance dříve než oznámení o nástupu zaměstnance do zaměstnání.

60. V § 95 odst. 1 písm. a) se slova „skončení zaměstnání“ nahrazují slovy „skončení doby zaměstnání“ a slova „a údaj o povinné účasti smluvního zaměstnance na důchodovém pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zahraniční zaměstnavatel“ se zrušují.

K bodu 60 (§ 95 odst. 1 písm. a))

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

61. V § 101 odst. 1 písm. i) se slova „p) a q)“ nahrazují slovy „a p)“.

K bodu 61 (§ 101 odst. 1 písm. i))

Legislativně technická úprava navazující na zrušení písmene p) v § 84 odst. 2.

62. V § 103 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

K bodu 62 (§ 103 odst. 3))

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

63. V § 103 odst. 3 se část věty druhé za středníkem včetně středníku zrušuje.

K bodu 63 (§ 103 odst. 3))

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na

nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

64. V § 104 odst. 3 se za slovo „skončení“ vkládá slovo „doby“.

K bodu 64 (§ 104 odst. 3))

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

65. V § 110 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tato lhůta neběží po dobu, po kterou nejsou splněny podmínky pro výplatu dávky podle § 109 odst. 1.“.

K bodu 65 (§ 110 odst. 2))

Není-li žádost o dávku nemocenského pojištění podepsaná, pak podle § 109 odst. 1 zákona se dávka nevyplácí; okresní správa sociálního zabezpečení nepodepsanou žádost pojištěnci vrátí s výzvou k odstranění nedostatků podání (stanoví lhůtu) a s poučením, že nebude-li podpis na žádosti doplněn, potom řízení o žádosti zastaví. Žadatel musí být poučen o důsledku, tj. o zastavení řízení. Důvodem pro zastavení řízení je, že žadatel ve stanovené lhůtě neodstranil podstatné vady, které brání pokračování řízení, a to i tehdy, když řízení nebylo přerušeno. S ohledem na ustanovení § 110 odst. 3 zákona (dávky se vyplácejí nejpozději do jednoho měsíce následujícího po dni, v němž byl stanovený doklad pro nárok na výplatu dávky doručen OSSZ) je namísto doplnit ustanovení, že lhůta pro rozhodování neběží po dobu, kdy nejsou splněny podmínky pro výplatu dávky podle § 109 odst. 1 zákona.

66. V § 122 odst. 3 písm. h) se za slovem „rozsahu“ čárka nahrazuje slovem „a“, slova „a zaměstnání, které nezaložilo účast na pojištění z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 6 odst. 1 písm. b),“ se zrušují a slova „skončení zaměstnání“ se nahrazují slovy „skončení doby zaměstnání“.

K bodu 66 (§ 122 odst. 3 písm. h))

Navrhovaná úprava formulačně reaguje na změny provedené již v předchozích ustanoveních předkládaného zákona, a to na zrušení tzv. krátkodobých zaměstnání a na zavedení definice doby zaměstnání.

67. V § 126 odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

K bodu 67 (§ 126 odst. 5)

Na základě zkušeností z praxe (a za situace, kdy řízení o regresní náhradě mají vzestupnou tendenci), navrhuje upravit lhůtu pro zaplacení regresní náhrady tak, že nárok na zaplacení regresní náhrady zaniká namísto stávajících 3 let uplynutím 5 let ode dne, kdy orgán nemocenského pojištění zjistil skutečnosti rozhodné pro její výplatu. Obdobná lhůta 5 let je stanovena pro úhradu přeplatku na dávce nemocenského pojištění v § 124 odst. 4 zákona.

Opakovaně se vyskytují případy, kdy povinný požádá o povolení placení regresní náhrady ve splátkách, protože není schopen uhradit celkovou částku najednou, avšak ve výsledku není schopen uhradit ani jednotlivé splátky, a to s ohledem na jejich výši a lhůtu pro zaplacení regresní náhrady stanovenou zákonem.

Se zřetelem na tyto zkušenosti navrhuje prodloužit prekluzivní (subjektivní) lhůtu pro nárok na zaplacení regresní náhrady na 5 let ode dne, kdy okresní správa sociálního zabezpečení zjistila skutečnost, že ke vzniku sociální události, z jejíhož titulu byla dávka vyplacena, došlo v důsledku zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem.

68. V § 128 odst. 2 písm. e) se slova „ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ nahrazují slovy „poskytování lůžkové nebo komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

K bodu 68 (§ 128 odst. 2 písm. e))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

69. V § 131 odst. 1 písm. f) a v § 136 odst. 1 písm. f) se za slovo „skončení“ vkládá slovo „doby“.

K bodu 69 (§ 131 odst. 1 písm. f) a 136 odst. 1 písm. f))

Navrhovaná úprava formulačně reaguje na změny provedené již v předchozích ustanoveních předkládaného zákona, a to na zrušení tzv. krátkodobých zaměstnání a na zavedení definice doby zaměstnání.

70. V § 131 odst. 1 na konci textu písmene j) a v § 136 odst. 1 na konci textu písmene j) se doplňují slova „nebo šesté“.

K bodu 70 (§ 131 odst. 1 písm. j) a § 136 odst. 1 písm. j))

S účinností od 1. ledna 2013 bylo ustanovení § 97 odst. 1 novelizováno zákonem č. 396/2012 Sb. Touto novelou byly do § 97 odst. 1 vloženy za větu první další 2 věty. Na uvedený posun vět pak bylo reagováno v § 131 a 136 odst. 1

písm. f). Zákon 396/2012 Sb. byl projednáván souběžně se zákonem č. 458/2011 Sb., tedy v době, kdy se předpokládalo, že zákon o JIM nabyde účinnosti dnem 1. 1. 2013. Navrhované a posléze schválené změny v § 131 a 136 odst. 1 písm. f) tak byly provedeny na stav po nabytí účinnosti zákona o JIM, což neodpovídá současnému stavu. Proto je třeba účinné znění § 131 a 136 odst. 1 písm. f) a j) přizpůsobit současnému stavu § 97 odst. 1.

71. V § 131 odst. 1 písm. r) a v § 136 odst. 1 písm. r) se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

K bodu 71 (§ 131 odst. 1 písm. r) a § 136 odst. 1 písm. r))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

72. V § 138a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení uvedené“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotnických služeb uvedený“.

K bodu 72 (§ 138a odst. 1)

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

73. V § 138a odst. 1 písm. a) a b) se slovo „zjistilo“ nahrazuje slovem „zjistil“.

K bodu 73 (§ 138a odst. 1 písm. a) a b))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

74. V § 138a odst. 1 písm. k) se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

K bodu 74 (§ 138 odst. 1 písm. k))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

75. V § 138a odst. 1 písm. t) se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

K bodu 75 (§ 138a odst. 1 písm. t))

Legislativně technické úpravy navazující na změny provedené zákonem č. 470/2011 Sb., kdy s účinností od 1. ledna 2012 bylo do zákona o nemocenském pojištění vloženo nové ustanovení § 138a.

76. V § 142 odst. 5 se slova „a 139“ nahrazují slovy „až 139“.

K bodu 76 (§ 142 odst. 5)

Legislativně technické úpravy navazující na změny provedené zákonem č. 470/2011 Sb., kdy s účinností od 1. ledna 2012 bylo do zákona o nemocenském pojištění vloženo nové ustanovení § 138a.

77. V § 149 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, jde-li o zaměstnavatele pojištěnce, kterému byla v důsledku sociální události vyplacena dávka.“.

K bodu 77 (§ 149 odst. 1 písm. c))

Podle ustanovení § 149 odst. 1 písm. c) zákona se rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění o povinnosti uhradit regresní náhradu a o výši této náhrady, vydané v řízení o regresní náhradě podle § 126 zákona, doručuje zaměstnavateli, aniž by bylo zřejmé, o jakého zaměstnavatele se jedná, tedy zda má jít o zaměstnavatele občana, který je podle tohoto rozhodnutí povinen zaplatit regresní náhradu, nebo o zaměstnavatele „poškozeného“ pojištěnce, kterému byla v důsledku sociální události vyplacena dávka nemocenského pojištění.

Z povahy věci je nepochybné, že zaměstnavatel osoby, která je na základě rozhodnutí povinná zaplatit regresní náhradu, nemůže poskytnuté údaje nikterak využít. Naproti tomu zaměstnavatel pojištěnce (resp. poškozeného), který vyplatil náhradu mzdy nebo platu, nemá právo na regresní náhradu, avšak na základě informace poskytnuté orgánem nemocenského pojištění by mohl uplatnit nárok na náhradu škody v občanskoprávním řízení vůči tomu, kdo svým protiprávním jednáním zavinil, že byla vyplacena náhrada mzdy nebo platu.

S ohledem na nejednoznačnost, resp. nepřesnost stávající právní úpravy a s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí

obsahují údaje o povinné osobě i o poškozeném pojištěnci, navrhuje se zpřesnit ustanovení § 149 odst. 1 písm. c) zákona tak, aby bylo zřejmé, že rozhodnutí o povinnosti uhradit regresní náhradu a o výši této náhrady se doručí zaměstnavateli poškozeného pojištěnce, kterému byla vyplacena dávka (z jejíhož titulu je uplatňována regresní náhrada).

78. V § 162 odstavec 1 zní:

„(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, lze podání nebo jiný úkon podle tohoto zákona učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou

- a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem⁶⁷⁾,
- b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo
- c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, pokud tuto možnost orgán nemocenského pojištění zajistil.“.

K bodu 78 (§ 162 odst. 1)

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob. Fakticky nepůjde o technologicky nový způsob přenosu dat k příslušnému orgánu, ale pouze o nový způsob, kterým lze ztotožnit osobu podatele s podanou datovou zprávou. Příslušná datová zpráva nebude muset být opatřena uznávaným elektronickým podpisem. Namísto toho dojde k ověření identity podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Podatel tak prostřednictvím způsobu, který využívá k přihlášení do své datové schránky (srov. § 9 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů), tj. prostřednictvím přístupových údajů, elektronicky čitelných identifikačních dokladů nebo jiných elektronických prostředků, stvrdí příslušnému orgánu, že elektronicky zasláné podání pochází skutečně od něj. Nepůjde tedy o podání prostřednictvím datové schránky, tj. datová zpráva nebude zasílána systémem datových schránek do datové schránky příslušného orgánu sociálního zabezpečení.

Důvodem zavedení tohoto způsobu ověření identity podatele je umožnit široké veřejnosti, tj. všem, kdo si zřídí datovou schránku (což je bezplatné), aby mohla využívat služeb společného portálu Finanční správy ČR, orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Obdobné doplnění se navrhuje též v zákonech upravující podání vůči orgánům Finanční správy ČR a zdravotním pojišťovnám ve věcech daní a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Díky tomu bude možné portál využívat k podání vůči všem těmto orgánům. Fyzické a právnické osoby mající datovou schránku tak budou moci pomocí interaktivního společného elektronického formuláře zajišťujícího prevenci před formálními chybami učinit najednou podání vůči orgánům Finanční správy ČR, orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám. Tato funkcionalita by měla být první fází k cílovému stavu, k němuž směřuje jedno inkasní místo.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Dále viz odůvodnění k bodu E1 (pozn.: tzn. k části dvanácté, čl. XXI, bodu 22).

79. V § 162 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) podání a jiné úkony, které lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. c).“

K bodu 79 (§ 162 odst. 4)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Dále viz odůvodnění k bodu E1 (pozn.: tzn. k části dvanácté, čl. XXI, bodu 22).

80. V § 162 odst. 5 se slova „zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

K bodu 80 (§ 162 odst. 5)

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

81. V § 165 se slova „jde-li o částku nepřesahující 10 000 Kč,“ zrušují.

K bodu 81 (§ 165)

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Jedná se o legislativně-technickou změnu.

Čl. XLIII

K čl. XLIII

Přechodná ustanovení

1. Jestliže činnost osob uvedených v § 5 písm. a) bodech 21 a 22 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, byla vykonávána ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a je nadále vykonávána po tomto dni, považuje se den nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu za den nástupu těchto osob do zaměstnání a ten, kdo plní u těchto osob povinnosti zaměstnavatele, je povinen oznámit podle § 94 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu nástup těchto osob do zaměstnání, pokud činnost těchto osob zakládá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu účast na

nemocenském pojištění podle § 6 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a nejedná se o zaměstnání malého rozsahu. Zaměstnavatel, který zaměstnává pouze zaměstnance uvedené ve větě první, je povinen přihlásit se do registru zaměstnavatelů podle § 93 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

K bodu 1

Do okruhu osob, které mohou být účastny nemocenského pojištění jako zaměstnanci, se nově zařazují též všechny fyzické osoby, které již nebyly považovány za zaměstnance dříve, za splnění podmínky, že jim v souvislosti se zaměstnáním plynou nebo by mohly plynout příjmy ze závislé činnosti, které jsou, nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů podle zvláštního právního předpisu a nejsou od této daně osvobozeny. U těch z nich, které vykonávaly činnost i v předchozím kalendářním roce a ve výkonu této činnosti pokračují i v roce 2014 nelze aplikovat obecnou zásadu, že účast na nemocenském pojištění vzniká dnem nástupu do práce, neboť k tomu fakticky došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona. Stanoví se proto ze zákona fikce, že tímto dnem je 1. leden 2014 bez ohledu na to, který den v roce 2014 tyto zaměstnanci poprvé práci fakticky vykonávali.

Pro přihlášení těchto zaměstnanců do registru pojištěnců by platila lhůta uvedená v § 94 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, tj. v běžných případech osmidenní. Pro zjednodušení situace jejich zaměstnavatelů se navrhuje prodloužení této lhůty pro ty zaměstnance, jejichž zaměstnání jim založí účast na nemocenském pojištění od 1. ledna 2014. U těch z nich, jejichž zaměstnání bude od 1. ledna 2012 zaměstnáním malého rozsahu podle § 7 zákona o nemocenském pojištění, budou zaměstnavatelé postupovat podle § 94 zákona o nemocenském pojištění.

2. U osob uvedených v § 5 písm. a) bodech 21 a 22 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které svou činnost vykonávaly ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a tuto činnost nadále vykonávají po tomto dni, se pro účely stanovení rozhodného období považuje den nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu za den vzniku nemocenského pojištění.

K bodu 2

Pro nově zařazené osoby do okruhu nemocensky pojištěných zaměstnanců se stanoví 1. leden 2014 jako den nástupu do zaměstnání. Výslovně se stanoví, že za den vzniku pojištění se tento den považuje pro účely stanovení rozhodného období. To má význam především pro ty případy, kdy zaměstnání osob nově účastných nemocenského pojištění od 1. ledna 2014 bude zaměstnáním malého rozsahu. I v tomto případě se pro účely stanovení rozhodného období z důvodu zjednodušení postupu pro výpočet dávky navrhuje považovat 1. leden 2014 za vznik nemocenského pojištění, a to i při vědomí, že někteří z těchto zaměstnanců mohou být částečně

poškození větším rozmělněním příjmů v rozhodném období.

3. U zaměstnance, který nastoupil před 1. lednem 2014 do zaměstnání, které nemělo trvat a ani netrvalo déle než 14 dnů, a toto zaměstnání trvá i po 31. prosinci 2013, se posuzuje účast na nemocenském pojištění podle předpisů platných do 31. prosince 2013.

K bodu 3

Zrušením podmínky minimální doby trvání zaměstnání uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění by došlo k tomu, že účast na nemocenském pojištění by vznikla i u těch zaměstnanců, jejichž krátkodobé zaměstnání přechází z roku 2013 do roku 2014. Zavádět v průběhu trvání takového zaměstnání vznik účasti na nemocenském pojištění na takto krátkou dobu (např. jednoho či dvou dnů) by bylo pro zaměstnavatele (a i pro orgány sociálního zabezpečení) zbytečně administrativně náročné, zatímco sociální jistoty pojištěnců by to nijak výrazně neposílilo. Navrhujeme proto přechodné ustanovení koncipovat tak, že v případech těch krátkodobých zaměstnání, která by podle právní úpravy platné do 31. prosince 2013 nezakládala účast na nemocenském pojištění, budou tuto účast zakládat pouze ta zaměstnání, do nichž zaměstnanec vstoupil až za účinnosti nové právní úpravy.

4. Pokud smluvní zaměstnanec, který nebyl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu účasten nemocenského pojištění pouze proto, že byl povinně účasten důchodového pojištění ve státě, kde má sídlo jeho zaměstnavatel, a ke dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu neuplynula doba 270 kalendářních dnů trvání zaměstnání na území České republiky, vykonával činnost u smluvního zaměstnavatele ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a tuto činnost nadále vykonává po tomto dni, považuje se den nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu za den nástupu těchto osob do zaměstnání.

K bodu 4

Podle § 6 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění do 31. prosince 2013 platilo, že je-li smluvní zaměstnanec, který splňuje ostatní stanovené podmínky pro vznik účasti na nemocenském pojištění, povinně účasten důchodového pojištění ve státě, kde má sídlo jeho zaměstnavatel, je účasten nemocenského pojištění po uplynutí doby 270 kalendářních dnů trvání zaměstnání na území České republiky. Tato „čekací doba“ se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ruší, od 1. ledna 2014 proto budou účastni nemocenského pojištění i ti smluvní zaměstnanci, u nichž tato „čekací doba“ dosud neuplynula. Je proto třeba v zákoně výslovně upravit vznik jejich účasti na nemocenském pojištění, navazující povinnosti zaměstnavatele a rovněž promítnout tuto skutečnost do ustanovení o výpočtu dávek nemocenského pojištění. Po věcné stránce se pro řešení těchto otázek volí shodné věcné postupy, které jsou použity v tomto zákonném opatření Senátu a bodech 1. a 2. a které byly již při předchozích změnách zákona uplatňovány v obdobných situacích, tj. při rozšiřování okruhu osob považovaných za zaměstnance.

Odchylkou je pouze to, že se v přechodných ustanoveních nezakládá zvláštní povinnost zaměstnavatele oznámit ve stanovené lhůtě nástup smluvního zaměstnance do zaměstnání, neboť tuto povinnost byl smluvní zaměstnavatel povinen splnit podle § 94 odst. 1 věty druhé zákona o nemocenském pojištění při zahájení výkonu práce smluvního zaměstnance pro smluvního zaměstnavatele bez ohledu na to, zda tento smluvní zaměstnanec byl účasten nemocenského pojištění již od počátku výkonu práce pro smluvního zaměstnavatele, či až po uplynutí doby 270 kalendářních dnů.

5. U smluvního zaměstnance, jemuž dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu vznikla účast na nemocenském pojištění v důsledku toho, že od tohoto dne splňuje podmínky účasti na nemocenském pojištění podle zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se pro účely stanovení rozhodného období považuje den nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu za den vzniku nemocenského pojištění.

K bodu 5

Podle § 6 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění do 31. prosince 2013 platilo, že je-li smluvní zaměstnanec, který splňuje ostatní stanovené podmínky pro vznik účasti na nemocenském pojištění, povinně účasten důchodového pojištění ve státě, kde má sídlo jeho zaměstnavatel, je účasten nemocenského pojištění po uplynutí doby 270 kalendářních dnů trvání zaměstnání na území České republiky. Tato „čekací doba“ se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ruší, od 1. ledna 2014 proto budou účastni nemocenského pojištění i ti smluvní zaměstnanci, u nichž tato „čekací doba“ dosud neuplynula. Je proto třeba v zákoně výslovně upravit vznik jejich účasti na nemocenském pojištění, navazující povinnosti zaměstnavatele a rovněž promítnout tuto skutečnost do ustanovení o výpočtu dávek nemocenského pojištění. Po věcné stránce se pro řešení těchto otázek volí shodné věcné postupy, které jsou použity v tomto zákonném opatření Senátu a bodech 1. a 2. a které byly již při předchozích změnách zákona uplatňovány v obdobných situacích, tj. při rozšiřování okruhu osob považovaných za zaměstnance. Odchylkou je pouze to, že se v přechodných ustanoveních nezakládá zvláštní povinnost zaměstnavatele oznámit ve stanovené lhůtě nástup smluvního zaměstnance do zaměstnání, neboť tuto povinnost byl smluvní zaměstnavatel povinen splnit podle § 94 odst. 1 věty druhé zákona o nemocenském pojištění při zahájení výkonu práce smluvního zaměstnance pro smluvního zaměstnavatele bez ohledu na to, zda tento smluvní zaměstnanec byl účasten nemocenského pojištění již od počátku výkonu práce pro smluvního zaměstnavatele, či až po uplynutí doby 270 kalendářních dnů.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

K části dvacáté čtvrté - změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

Čl. XLIV

K čl. XLIV

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 138/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 1 (§ 3 odst. 1)

Změna navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

2. V § 3 odst. 11 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 2 (§ 3 odst. 11)

Odstraňuje se nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

3. V § 3a odst. 1 se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 3 (§ 3a odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

4. V § 5 odst. 3 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 4 (§ 5 odst. 3)

Odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

5. V § 20 odst. 1 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

K bodu 5 (§ 20 odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

6. V § 24 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Podání podle odstavce 2 lze učinit rovněž datovou zprávou s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky; příslušná zdravotní pojišťovna zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, jaká podání lze učinit tímto způsobem.“

K bodu 6 (§ 24 odst. 6)

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob. Fakticky nepůjde o technologicky nový způsob přenosu dat k příslušnému orgánu, ale pouze o nový způsob, kterým lze ztotožnit osobu podatele s podanou datovou zprávou. Příslušná datová zpráva nebude muset být opatřena uznávaným elektronickým podpisem. Namísto toho dojde k ověření identity podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Podatel tak prostřednictvím způsobu, který využívá k přihlášení do své datové schránky (srov. § 9 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů), tj. prostřednictvím přístupových údajů, elektronicky čitelných identifikačních dokladů nebo jiných elektronických prostředků, stvrdí příslušnému orgánu, že elektronicky zasláné podání pochází skutečně od něj. Nepůjde tedy o podání prostřednictvím datové schránky, tj. datová zpráva nebude

zasílána systémem datových schránek do datové schránky příslušné zdravotní pojišťovny.

Důvodem zavedení tohoto způsobu ověření identity podatele je umožnit široké veřejnosti, tj. všem, kdo si zřídí datovou schránku (což je bezplatné), aby mohla využívat služeb společného portálu Finanční správy ČR, orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Obdobné doplnění se navrhuje též v zákonech upravující podání vůči orgánům Finanční správy ČR a sociálního zabezpečení ve věcech daní a pojistného na sociální zabezpečení. Díky tomu bude možné portál využívat k podání vůči všem těmto orgánům. Fyzické a právnické osoby mající datovou schránku tak budou moci pomocí interaktivního společného elektronického formuláře zajišťujícího prevenci před formálními chybami učinit najednou podání vůči orgánům Finanční správy ČR, orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám. Tato funkcionalita by měla být první fází k cílovému stavu, k němuž směřuje jedno inkasní místo.

Z odůvodnění k pozměňovacímu návrhu přijatému na půdě Poslanecké sněmovny: Navrhuje se zpřesnění, resp. doplnění textu novelizačních bodů, díky nimž má dojít k rozšíření forem kvalifikovaného elektronického podání. Dále viz odůvodnění k bodu E1 (pozn.: tzn. k části dvanácté, čl. XXI, bodu 22).

7. V § 27 odst. 1 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

K bodu 7 (§ 27 odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

8. V § 27a odst. 1 se slovo „všeobecného“ nahrazuje slovem „veřejného“.

K bodu 8 (§ 27a odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o požární ochraně

K části dvacáté páté – změna zákona o požární ochraně

Čl. XLV

K čl. XLV

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 203/1994 Sb., zákona č. 163/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 237/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č.

281/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 350/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 29 odst. 1 písm. f) se slova „z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 1 (§ 29 odst. 1 písm. f))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

2. V § 30 písm. d) se slova „z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 2 (§ 30 písm. d))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

3. V § 97 se za slova „jejich akceschopnosti“ vkládají slova „ , nebo o obdobnou činnost podle zákona o Hasičském záchranném sboru České republiky“.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

K části dvacáté šesté – změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

Čl. XLVI

K čl. XLVI

V § 17 odst. 4 písm. e) zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 322/1996 Sb. a zákona č. 340/2000 Sb., se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

K části dvacáté sedmé - změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XLVII

K čl. XLVII

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 218/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., 267/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 367/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 449/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 461/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 414/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 408/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 48/2013 Sb., zákona č. 267/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb. a zákona č. 306/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „a funkční požitky“ zrušují.

K bodu 1 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 1)

Ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) bod 1 navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

2. V § 5 odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

3. V § 5 odst. 1 písm. a) bodě 3 se slova „pronájmu uvedené v § 9 zákona o daních z příjmů“ nahrazují slovy „nájmu podle zákona upravujícího daně z příjmů“.

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 3)

Navrhovaná změna navazuje na úpravu zákona o daních z příjmů, který v souvislosti s rekodifikací soukromého práva nahrazuje pojem „příjmy z pronájmu“ podle § 9 pojmem „příjmy z nájmu“.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ

Změna lesního zákona

K části dvacáté osmé - změna lesního zákona

Čl. XLVIII

K čl. XLVIII

V § 10 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

Ustanovení § 10 odst. 2 lesního zákona se přesouvá do zákona o dani z nemovitých věcí, kam systematicky patří, aniž by docházelo k věcné změně.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o lihu

K části dvacáté deváté - změna zákona o lihu

Čl. XLIX

K čl. XLIX

Zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 22/2000 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 75/2006 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 95/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 6 se slova „domácnost.“⁴⁾ nahrazují slovy „společně hospodařící domácnost.“.

Poznámka pod čarou č. 4 se zrušuje.

K bodu 1 (§ 4 odst. 6)

Tato změna reaguje na přijetí rekodifikace soukromého práva. Vypouští tedy odkaz na současný občanský zákoník a zároveň pojem domácnost nahrazuje pojmem společně hospodařící domácnost. Definice tohoto pojmu bude obsažena v níže vkládané druhé větě.

2. V § 4 odst. 6 se za větu první vkládá věta „Společně hospodařící domácností se pro účely pěstitelského pálení rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.

K bodu 2 (§ 4 odst. 6 věta druhá)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“, aby bylo zřejmé, že se jedná o „pospolitost spolužijících osob“. Tato definice je přejata ze současného občanského zákoníku, tudíž nedochází k věcné změně. Tento pojem je použit i z důvodu těsného vztahu této úpravy k zákonu o spotřebních daních, jež tento pojem také zavádí.

3. V § 5 odst. 6 a 7 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 3 (§ 5 odst. 6 a 7)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb., a jež odpovídá také terminologii návrhu nového zákona o povinném značení lihu. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 3 zákona o spotřebních daních, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Důvodem této změny je zprvč blízkost zákona o spotřebních daních a zákona o povinném značení lihu, v nichž došlo k této náhradě, a také fakt, že i zde postupují orgány Celní správy České republiky podle daňového řádu. Touto změnou bude také tento zákon připraven na případné přesunutí správy spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky, jež se plánuje se spuštěním tzv. jednoho inkasního místa jako místa pro výběr všech daní (tím není myšleno jedno inkasní místo, jehož legislativní zakotvení je upraveno v zákoně č. 458/2011 Sb.).

Věcně nedochází k žádné změně, neboť i nadále tuto působnost budou vykonávat orgány Celní správy České republiky, jak ostatně výslovně deklaruje i ustanovení § 10 odst. 2 zákona o celní správě ČR, když stanoví, že: „K provádění úkonů podle jiného právního předpisu při výrobě, úpravě, skladování nebo evidenci lihu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu je lih vyráběn, upravován nebo skladován.“.

4. V § 6 odst. 2 a 3 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 4 (§ 6 odst. 2 a 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

5. V § 6 odst. 4 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci spotřební daně z lihu“.

K bodu 5 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

6. V § 6 odst. 4 se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 6 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

7. V § 6 odst. 5 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 7 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

8. V § 6 odst. 6 se slova „zaměstnanec celního úřadu“ nahrazují slovy „úřední osoba správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 8 (§ 6 odst. 6)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně

§ 1 odst. 2.

9. V § 7 odst. 1 písm. b) se slova „celním úřadem“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 9 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

10. V § 7 odst. 2 a 3 se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 10 (§ 7 odst. 2 a 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

11. V § 7 odst. 3 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 11 (§ 7 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

12. V § 8 odst. 1 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 12 (§ 8 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

13. V § 8 odst. 2 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 13 (§ 8 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně

o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

14. V § 8 odst. 3 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 14 (§ 8 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

15. V § 9 odst. 1 se slova „Pověřený zaměstnanec celního úřadu“ nahrazují slovy „Pověřená úřední osoba správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 15 (§ 9 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

16. V § 9 odst. 2 se slova „zaměstnanec celního úřadu“ nahrazují slovy „úřední osoby správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 16 (§ 9 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

17. V § 9 odst. 2 se slova „Celní úřad“ nahrazují slovy „Správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 17 (§ 9 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

18. V § 9 odst. 3 závěrečné části ustanovení a v § 9 odst. 4 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 18 (§ 9 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

19. V § 12 odst. 1 a v § 13 odst. 4 se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy „správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 19 (§ 12 odst. 1 a § 13 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

20. V § 15 odst. 1 se slova „Celní úřady zjišťují“ nahrazují slovy „Správce spotřební daně z lihu zjišťuje“.

K bodu 20 (§ 15 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

21. V § 15 odst. 2 písm. b), § 16 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 16 odst. 2 se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci spotřební daně z lihu“.

K bodu 21 (§ 15 odst. 2 písm. b) a § 16 odst. 1 úvodní část ustanovení a odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

22. V § 17 odst. 1 písm. i) a v § 17a odst. 3 písm. h) se slova „celního úřadu“ nahrazují slovy

„správce spotřební daně z lihu“.

K bodu 22 (§ 17 odst. 1 písm. i) a § 17a odst. 3 písm. h))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

23. V § 17a odst. 4 písm. b) se slova „celnímu úřadu“ nahrazují slovy „správci spotřební daně z lihu“.

K bodu 23 (§ 17a odst. 4 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

24. V § 17b odst. 5 se slova „celní úřad“ nahrazují slovy „správní orgán, který je správcem spotřební daně z lihu“.

K bodu 24 (§ 17a odst. 4 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

25. V § 20 odstavec 2 zní:

„(2) Při výkonu působnosti podle tohoto zákona postupuje správce spotřební daně z lihu podle daňového řádu s výjimkou řízení o správních deliktech.“

K bodu 25 (§ 20 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

ČÁST TŘICÁTÁ

Změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví

K části třicátá - změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví

Čl. L

K čl. L

Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 255/2004 Sb., zákona č. 173/2007 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 4 se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“ a slovo „neplatné“ se nahrazuje slovem „neplatná“.

K bodu 1 (§ 9 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“.

2. V § 11 se slova „, popřípadě jména, příjmení“ zrušují.

K bodu 2 (§ 11)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

3. V § 13 odst. 2 se slova „bankovní zárukou¹⁵⁾“ nahrazují slovy „finanční zárukou“.

K bodu 3 (§ 13 odst. 2)

Nový občanský zákoník v § 2029 a násl. zavádí nový institut „finanční záruka“, kterým se nahrazuje dosavadní pojem „bankovní záruka“ užívaný v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, přičemž tato změna se navrhuje vzhledem k tomu, že dle nového občanského zákoníku výstavcem takové záruky může být nejen banka.

4. Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.

K bodu 4 (Poznámka pod čarou č. 15)

Zrušuje se poznámka pod čarou z důvodu zrušení všech odkazů v textu zákona, které na ni odkazovaly.

Čl. LI

K čl. LI

Přechodné ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti,

poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplývající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestaví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj, také ode dne nabytí účinnosti nového občanského

zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 191/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

K části třicáté první - změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. LII

K čl. LII

V § 71 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 103/2013 Sb., se slova „z podnikání“ nahrazují slovy „ze samostatné činnosti“.

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna rozpočtových pravidel

K části třicáté druhé - změna rozpočtových pravidel

Čl. LIII

K čl. LIII

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 493/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 187/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č.

112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 174/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 26/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 109/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 214/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 421/2009 Sb., zákona č. 139/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 456/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 465/2011 Sb., zákona č. 171/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 501/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 písm. a) se poznámka pod čarou č. 5 včetně odkazu na ni zrušuje.

K bodu 1 (§ 6 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v odstranění poznámky pod čarou odkazující na k 1. 1. 2011 zrušený zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

1. V § 6 odst. 1 písm. i) se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

K bodu 2 (§ 6 odst. 1 písm. i))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o integrovaném záchranném systému

K části třicáté třetí - změna zákona o integrovaném záchranném systému

Čl. LIV

K čl. LIV

V § 29 odst. 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., se slova „z podnikání nebo z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o odpadech

K části třicáté čtvrté - změna zákona o odpadech

Čl. LV

K čl. LV

V § 37d odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 326/2009 Sb., se slova „z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatně“.

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o myslivosti

K části třicáté páté – změna zákona o myslivosti

Čl. LVI

K čl. LVI

V § 27 odst. 2 písm. b) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se slovo „pronájmu“ nahrazuje slovem „nájmu“.

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu

K části třicáté šesté - změna zákona o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu

Čl. LVII

K čl. LVII

Zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 187/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 308/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 2 se slova „projedná-li dědictví“

nahrazují slovy „vede-li řízení o pozůstalosti“ a slovo „úkonů“ se nahrazuje slovem „jednání“.

K bodu 1 (§ 6 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem, resp. s návrhem zákona o zvláštních řízeních soudních se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“ a užití pojmu „řízení o pozůstalosti“.

2. V § 27 odst. 2 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 2 (§ 27 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

3. V § 27 odst. 3 písm. a) se slova „a příjmení“ zrušují.

K bodu 3 (§ 27 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

4. V § 27 odst. 3 písm. e) se slova „místo podnikání,“ zrušují a slova „organizační složku podniku“ se nahrazují slovy „pobočku anebo jinou organizační složku obchodního závodu“.

K bodu 4 (§ 27 odst. 3 písm. e))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429). Dále je třeba zohlednit skutečnost, že nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se jedná o věcnou shodu s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku).

5. V § 27 odst. 3 písm. f) se slova „organizační složky podniku“ nahrazují slovy „pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu“.

K bodu 5 (§ 27 odst. 3 písm. f))

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se jedná o věcnou shodu s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve

spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku).

6. V § 27 odst. 4 písm. c) se slova „organizační složku podniku“ nahrazují slovy „pobočku anebo jinou organizační složku obchodního závodu“.

K bodu 6 (§ 27 odst. 3 písm. f))

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se jedná o věcnou shodu s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku).

7. V § 31 odst. 1 písm. a) se slovo „příjmení“ zrušuje.

K bodu 7 (§ 31 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 nového občanského zákoníku, kde se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

Čl. LVIII

K čl. LVIII

Přechodná ustanovení

Není-li stanoveno jinak, vztahují se na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stejná ustanovení zákona č. 440/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, jako na skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Rekodifikací soukromého práva došlo ke změně terminologie, obsahu některých institutů soukromého práva či zavedení některých zcela nových v českém právním řádu dosud neznámých institutů. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů přizpůsobuje právní úpravu v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění těmto rozsáhlým změnám v oblasti soukromého práva.

Na základě přechodných ustanovení zejména nového občanského zákoníku se některé skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (a souvisejících předpisů) budou řídit ustanoveními právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, a to včetně právních předpisů, které se účinností nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů zcela zrušují. Některé také budou díky

přechodným ustanovením moci na základě takových právních předpisů nadále vznikat.

Uvedením výčtu „skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva“ přechodné ustanovení uchopuje vše to, co je upraveno soukromým právem.

Hovoří-li tedy ustanovení o „skutečnostech“ soukromého práva, jde s ohledem na to, že jsou právem reflektovány, o právní skutečnosti. Právními skutečnostmi dle doktríny mohou být právní jednání, právní události, protiprávní jednání či protiprávní stavy, tedy všechny okolnosti, se kterými právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu.

Pojem „poměry“ byl v ustanovení užit s ohledem na dikci přechodných ustanovení nového občanského zákoníku (srov. § 3028 nového občanského zákoníku). Není však jednoznačné, zda pojem „právní poměry“ použitý v novém občanském zákoníku zcela vystihuje záměr zákonodárce. Pojem „právní poměr“ bývá zpravidla používán jako synonymum pojmu „právní vztah“. Právní vztah, nebo-li právní poměr, je dle doktríny společenský vztah upravený právem. Obsah právního vztahu tvoří subjektivní práva a povinnosti. Právní názory na to, zda práva a povinnosti musí být vždy obsahem právního vztahu, nebo zda mohou existovat i práva a povinnosti z žádného právního vztahu nevyplyvající, však nejsou jednotné. S ohledem na tuto skutečnost byly v přechodném ustanovení z důvodu právní jistoty výslovně uvedeny také „vztahy“, „práva“ a „povinnosti“. Taktéž z důvodu právní jistoty přechodné ustanovení výslovně zmiňuje i zbývající prvky právního vztahu, tedy subjekty právního vztahu (strany právního vztahu, mezi kterými daný vztah existuje) a předměty právního vztahu (čeho se daný vztah týká).

Nestanoví-li se jinak, budou se skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva řídit se i ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu (tj. také ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku) právními předpisy účinnými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu řídit stejným daňovým režimem, jaký je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu stanoven pro skutečnosti, poměry, vztahy, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

Obrat „není-li stanoveno jinak“ z důvodu právní jistoty zdůrazňuje subsidiaritu tohoto přechodného ustanovení. Přechodné ustanovení je subsidiární vůči celé úpravě zákona č. 440/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a upravuje tedy pouze takové situace, které zákon č. 440/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, neupravuje výslovně v ustanoveních jiných. Pochopitelně se subsidiarita přechodného ustanovení uplatní také vůči úpravě daňového řádu.

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna školského zákona

K části třicáté sedmé – změna školského zákona

Čl. LIX

K čl. LIX

V § 103 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném

vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 49/2009 Sb. a zákona č. 370/2012 Sb., se za slovo „praxe“ vkládají slova „a náležitosti smlouvy o obsahu, rozsahu a podmínkách odborné praxe“.

Sohledem na obsah návrhu je nutné provést změnu školského zákona, která rozšíří zmocnění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k vydávání prováděcího právního předpisu ke školskému zákonu o náležitosti smlouvy o obsahu, rozsahu a podmínkách odborné praxe. Obdobné zmocnění má ministerstvo podle současné právní úpravy ve vztahu ke smlouvám o obsahu, rozsahu a podmínkách praktického vyučování (viz § 71 školského zákona). Navržené ustanovení současné zmocnění doplní.

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o podpoře výstavby družstevních bytů

K části třicáté osmé - změna zákona o podpoře výstavby družstevních bytů

Čl. LX

K čl. LX

V § 11 písm. b) zákona č. 378/2005 Sb., o podpoře výstavby družstevních bytů ze Státního fondu rozvoje bydlení, a o změně zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, (zákon o podpoře výstavby družstevních bytů), se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o podpoře výstavby družstevních bytů.

ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

K části třicáté deváté - změna zákona o životním a existenčním minimu

Čl. LXI

K čl. LXI

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 85/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 409/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se písmeno b) včetně poznámky

pod čarou č. 13 zrušuje.

Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena b) až e).

K bodu 1 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

2. V § 7 odst. 1 písm. b) se slova „z podnikání a z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 2 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

3. V § 7 odst. 1 písm. d) se slova „pronájmu uvedené v zákoně“ nahrazují slovy „nájmu podle zákona“.

K bodu 3 (§ 7 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

4. V § 7 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 4 (§ 7 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Odstraňuje se nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

5. V § 7 odst. 2 písm. h) bodě 1 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 5 (§ 7 odst. 2 písm. h) bod 1)

Ustanovení § 7 odst. 2 písm. h) bod 1 navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

6. V § 7 odst. 2 písm. h) bodě 3 se za slova „pojištění majetku,“ vkládají slova „úmrtného a příspěvku na pohřeb podle zvláštních právních předpisů,“.

K bodu 6 (§ 7 odst. 2 písm. h) bod 3)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

7. V § 7 odst. 2 písm. h) bodě 6 se slova „nadací a občanských sdružení“ nahrazují slovy „fundace a spolku,“.

K bodu 7 (§ 7 odst. 2 písm. h) bod 6)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

8. V § 7 odst. 5 se za slova „pomůcku²⁷⁾“ vkládají slova „, příjem z prodeje nemovité věci a z odstupného za uvolnění bytu použitý k úhradě nákladů na uspokojení bytové potřeby“.

K bodu 8 (§ 7 odst. 5)

Krátce před přijetím zákona č. 458/2011 Sb., který obsahuje změnu zákona o životním a existenčním minimu, byl přijat zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, který stejně jako zákon č. 458/2011 Sb., novelizoval i § 7 odst. 5 zákona o životním a existenčním minimu. Touto novelou však došlo k úpravě měněného ustanovení tak, že změna v zákoně č. 458/2011 Sb., je neaplikovatelná. Proto je vhodné předmětný novelizační bod v zákoně č. 458/2011 Sb., zrušit a úpravu provést prostřednictvím novely zákona o životním a existenčním minimu v návrhu zákonného opatření Senátu.

9. V nadpise § 8 se slova „z podnikání nebo z jiné samostatné výdělečné“ nahrazují slovy „ze samostatné“.

K bodu 9 (nadpis § 8)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ

Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

K části čtyřicáté - změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

Čl. LXII

K čl. LXII

V § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb.,

se slova „a z funkčních požitků uvedených v zákoně o daních z příjmů¹⁴⁾, a to po odpočtu daně z příjmů“ nahrazují slovy „podle zákona upravujícího daně z příjmů, a to po odpočtu daně z příjmů fyzických osob“.

Poznámka pod čarou č. 14 se zrušuje.

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

K části čtyřicáté první – změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. LXIII

K čl. LXIII

V § 109 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 502/2012 Sb., se na konci textu písmene c) doplňují slova „, a pokud úplata za toto plnění překračuje dvojnásobek částky podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně“.

Předmětem této změny je návrh na úpravu ručení za neuhrazenou daň z přidané hodnoty v případě poskytnutí úplaty na jiný než správcem daně zveřejněný bankovní účet (srov. § 109 odst. 2 písm. c) zákona o dani z přidané hodnoty). Hlavním cílem navržené úpravy je omezení vzniku ručení za nezaplacenou daň z přidané hodnoty pouze na případy, kdy úplata za zdanitelné plnění překročí dvojnásobek částky podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, tedy 700 000 Kč. Tímto opatřením bude vznikat ručení v těch případech, ve kterých je namísto zvýšená obezřetnost z důvodu zvýšeného rizika neodvedení daně z přidané hodnoty a potenciálních negativních dopadů na příjmy veřejných rozpočtů. Toto ručení zavedené zákonem č. 502/2012 Sb. bylo jedním z těch opatření, která si vytyčila za cíl boj s daňovými úniky. Nebylo jeho cílem zaměřit se na případy běžného obchodního styku.

Podle navržené úpravy vznikne příjemci zdanitelného plnění ručení podle § 109 odst. 2 písm. c) zákona o dani z přidané hodnoty pouze tehdy, pokud budou splněny dvě podmínky. První podmínkou je poskytnutí úplaty za zdanitelné plnění zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup (tuto podmínku obsahuje i stávající znění § 109 odst. 2 písm. c) zákona o dani z přidané hodnoty). Druhou podmínkou, vztahující se k úplatě za zdanitelné plnění, je překročení dvojnásobku částky podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně (jedná se o nově navrženou podmínku). Pro vznik tohoto ručení budou muset být obě tyto podmínky splněny kumulativně.

Úplatou je zde nutné chápat vše, co bylo za zdanitelné plnění poskytnuto, a to bez ohledu na to, na kolik částí byla úplata rozdělena. Zákon o dani z přidané hodnoty ve svých ustanoveních používá pojem „úplata“ jako celková úplata za zdanitelné plnění (srov. § 36 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty). Toto ustanovení není výjimkou a pojem „úplata“ v sobě zahrnuje celkovou částku za zdanitelné plnění poskytnuté příjemci.

Pro vznik ručení je irelevantní, zda je úplata poskytnuta celá bezhotovostním převodem, či částečně v hotovosti a částečně převodem bezhotovostním. Zkoumá se totiž vždy úplata v celkové výši. Příjemce tedy bude ručit i v případě, kdy úplatu za zdanitelné plnění ve výši 800 000 Kč poskytne částečně ve výši 350 000 Kč v hotovosti a ve výši 450 000 Kč bezhotovostním převodem na účet.

Částka stanovená pro vznik ručení je zvolena z několika důvodů. Prvním z nich je přihlídnutí k výši částky stanovené v § 4 odst. 1 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, ve znění pozdějších předpisů, tedy ve výši 350 000 Kč. Stanovením částky na dvojnásobek výše částky uvedené v zákoně upravujícího omezení plateb v hotovosti je zaručeno, že úhrada zdanitelného plnění rozložená do částek nižších, než je limit pro bezhotovostní platby (tj. 350 000 Kč), by musela probíhat alespoň ve 3 po sobě jdoucích dnech. Takto dlouhý časový horizont pro úhradu za zdanitelné plnění by měl být dostatečně demotivující pro účelové rozkládání úplat, které by vedlo k cílenému obcházení ručení. Z legislativně technického hlediska je tato částka stanovena slovním odkazem tak, aby při jakémkoliv změně částky v zákoně o omezení plateb v hotovosti došlo i ke změně výše částky v ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) zákona o dani z přidané hodnoty, a to opět ve stejném poměru (dvojnásobku). Druhým důvodem je již výše zmiňované vyšší riziko neodvedení daně z přidané hodnoty u vyšších částek a potenciální negativní dopady na příjmy veřejných rozpočtů.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ

Zrušovací ustanovení

K části čtyřicáté druhé – zrušovací ustanovení

Čl. LXIV

K čl. LXIV

Zrušuje se:

1. Vyhláška č. 12/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí.
2. Zákon č. 357/1992 Sb. o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí.
3. Zákon č. 18/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí.
4. Zákon č. 322/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb.
5. V části druhé § 48 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.
6. Část desátá zákona č. 72/1994 Sb., kterým se

upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).

7. Čl. IV zákona č. 85/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích vybíraných správními orgány České republiky, ve znění zákona č. 10/1993 Sb. a zákona č. 72/1994 Sb., zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb. a zákona č. 325/1993 Sb., zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb. a zákona č. 323/1993 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 72/1994 Sb., zákon č. 331/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1994 a o změně a doplnění některých zákonů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 42/1994 Sb.
8. Zákon č. 113/1994 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.
9. Část pátá zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.
10. Zákon č. 96/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
11. Část šestá zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).
12. Zákon č. 203/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
13. Část pátá zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).
14. Zákon č. 169/1998 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
15. Část třetí zákona č. 95/1999 Sb., o

- podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
16. Část čtvrtá zákona č. 27/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných dražbách.
 17. Část šestá zákona č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
 18. Část padesátá čtvrtá zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze.
 19. Část třetí zákona č. 340/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
 20. Část čtvrtá zákona č. 364/2000 Sb., o zrušení Fondu dětí a mládeže a o změnách některých zákonů.
 21. Část třetí zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách).
 22. Část šestnáctá zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.
 23. Část šestá zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě).
 24. Část třináctá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
 25. Část první zákona č. 420/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a související zákony.
 26. Část šestá zákona č. 669/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 27. Část čtrnáctá zákona č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky.
 28. Část šestá zákona č. 342/2005 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o veřejných výzkumných institucích.
 29. Část třicátá sedmá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
 30. Část osmá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 31. Část šestá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.
 32. Část pátá zákona č. 270/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 33. Část dvacátá třetí zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.
 34. Zákon č. 476/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
 35. Část čtvrtá zákona č. 215/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
 36. Část sedmnáctá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.
 37. Část osmá zákona č. 199/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z

- příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
38. Část druhá zákona č. 402/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 39. Část pátá zákona č. 30/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony.
 40. Část třetí zákona č. 351/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 41. Část dvanáctá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.
 42. Část osmá zákona č. 428/2011 Sb., kterým se mění zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření.
 43. Část sedmá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.
 44. Část šestá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.
 45. Část třetí zákona č. 466/2011 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony.
 46. Část třetí zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky).
 47. Část osmá zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 48. Část desátá zákona č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření.
 49. Část druhá zákona č. 405/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění

pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb.

50. Část čtvrtá a část devátá zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.
51. Část jedenáctá zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
52. Vyhláška ministerstva financí č. 207/1993 Sb., o osvobození od daně z převodu nemovitostí při převodech některých nemovitostí na obce a na okresní úřady.

V důsledku inkorporace obsahu vyhlášky přímo do zákona o dani z nemovitých věcí, se navrhuje zrušit vyhláška č. 12/1993 Sb.

Zrušovací ustanovení dále obsahuje výčet právních předpisů, u nichž dojde dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu ke zrušení. Jde o zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, jeho novely a vyhlášku jej provádějící. Shodné zrušovací ustanovení je upraveno i v návrhu zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. S ohledem na nepředvídatelný legislativní vývoj tohoto návrhu zákonného opatření Senátu a návrhu zákonného opatření Senátu upravujícího daň z nabytí nemovitých věcí se navrhuje upravit předmětné zrušovací ustanovení duplicitně v obou návrzích zákonných opatření, s cílem předejít eventuálnímu duplicitnímu zdanění daní z příjmů a daní dědickou či darovací, pokud by jeden z návrhů nebyl přijat.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ

ÚČINNOST

K části čtyřicáté třetí - účinnost

Čl. LXV

K čl. LXV

Toto zákonné opatření Senátu nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, s výjimkou části čtyřicáté první, která nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

předseda Senátu

prezident republiky

předseda vlády

Navrhuje se, aby toto zákonné opatření Senátu nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2014. Toto datum nabytí účinnosti je pevně spjato s datem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních

korporacích). Vzhledem k tomu, že toto zákonné opatření Senátu reaguje na rekodifikaci soukromého práva, není možné, aby se data účinnosti všech právních předpisů souvisejících s rekodifikací lišila. Výjimkou je část čtyřicátá třetí, u níž se navrhuje účinnost dřívější, a to k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení. Důvody pro dřívější nabytí účinnosti jsou uvedeny v odůvodnění k této části návrhu zákonného opatření Senátu.

ČÁST TŘETÍ.....	- 146 -	Změna zákona o nemocenském pojištění.....	- 284 -
Změna zákona o dani z nemovitostí	- 146 -	ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ	- 298 -
ČÁST ČTVRTÁ	- 168 -	Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění	- 298 -
Změna zákona o dani silniční	- 168 -	ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ.....	- 300 -
ČÁST PÁTÁ.....	- 172 -	Změna zákona o požární ochraně.....	- 300 -
Změna zákona o dani z přidané hodnoty	- 172 -	ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ.....	- 300 -
ČÁST ŠESTÁ.....	- 203 -	Změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích	- 300 -
Změna zákona o spotřebních daních.....	- 203 -	ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ	- 300 -
ČÁST SEDMÁ	- 217 -	Změna zákona o státní sociální podpoře	- 300 -
Změna zákona o povinném značení lihu	- 217 -	ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ.....	- 301 -
ČÁST OSMÁ.....	- 219 -	Změna lesního zákona	- 301 -
Změna zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů	- 219 -	ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ.....	- 301 -
ČÁST DEVÁTÁ.....	- 230 -	Změna zákona o lihu	- 301 -
Změna zákona o správních poplatcích.....	- 230 -	ČÁST TŘICÁTÁ.....	- 304 -
ČÁST DESÁTÁ	- 231 -	Změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví	- 304 -
Změna celního zákona	- 231 -	ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ.....	- 306 -
ČÁST JEDENÁCTÁ	- 232 -	Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky.....	- 306 -
Změna zákona o pojistném na důchodové spoření	- 232 -	ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ	- 306 -
ČÁST DVANÁCTÁ.....	- 233 -	Změna rozpočtových pravidel	- 306 -
Změna daňového řádu.....	- 233 -	ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ	- 306 -
ČÁST TŘINÁCTÁ.....	- 257 -	Změna zákona o integrovaném záchranném systému	- 306 -
Změna zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek	- 257 -	ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ.....	- 307 -
ČÁST ČTRNÁCTÁ.....	- 258 -	Změna zákona o odpadech	- 307 -
Změna zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů	- 258 -	ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ.....	- 307 -
ČÁST PATNÁCTÁ.....	- 260 -	Změna zákona o myslivosti.....	- 307 -
Změna zákona o Finanční správě České republiky	- 260 -	ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ	- 307 -
ČÁST ŠESTNÁCTÁ.....	- 262 -	Změna zákona o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu.....	- 307 -
Změna zákona o Celní správě České republiky.....	- 262 -	ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ.....	- 308 -
ČÁST SEDMNÁCTÁ	- 263 -	Změna školského zákona.....	- 308 -
Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.....	- 263 -	ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ.....	- 309 -
ČÁST OSMNÁCTÁ.....	- 265 -	Změna zákona o podpoře výstavby družstevních bytů.....	- 309 -
Změna zákona o rozpočtovém určení daní ...	- 265 -	ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ.....	- 309 -
ČÁST DEVATENÁCTÁ	- 266 -	Změna zákona o životním a existenčním minimu ...	- 309 -
Změna zákona o účetnictví	- 266 -	ČÁST ČTYŘICÁTÁ.....	- 310 -
Přechodná ustanovení	- 270 -	Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi.....	- 310 -
ČÁST DVACÁTÁ.....	- 270 -	ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ	- 310 -
Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti	- 270 -	Změna zákona o dani z přidané hodnoty	- 310 -
ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ.....	- 273 -	ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ.....	- 311 -
Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.....	- 273 -	Zrušovací ustanovení.....	- 311 -
ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ	- 277 -	ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ.....	- 313 -
Změna zákona o důchodovém pojištění	- 277 -	ÚČINNOST	- 313 -
ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ	- 284 -		